Expositio Dñi Egidii Romani Super Libros Priorum Analeticorum Aristotelis cum textu eiusdem.

Guidi Posthumi Pisaurensis philosophie cultoris accuratissimi Dialogus.

Dic sophie qua parte places? quibus erigis oris
ceruicem? patria qua trahis urbe genus?
Fida stragirei descripsi tela magistri.
orbe legor toto. Martia Roma tulit
Sed tua cur minio tibi cornua cedrus obumbrat?
Hec est pro reditu pompa parata meo.
Que facies tibi prima fuit? qua ue aduena mundi
parte uenis? longum quo duce carpis iter?
Sordebam: emersi e tenebris: Scoto duce: per quem
In tenebris virtus nulla iacere potest.

Joannes Antonius Scotius Partheno-
peus Magnifico Domino Antonio Iu
stiniano Patricio Veneto Artiū doctori
clarissimo ac senatori bñmerito felicitatē.

¶ Antiqua consuetudo 7 pene cū litteris
ipsis orta Ad nostraq3 usq3 tempora de-
ducta; ut que quiq3 conscripsissent: regi-
bus 7 principibus: uelut terrestribus diis:
sacrarēt: ut ab illis 7 auctoritatem 7 orna
mētum scripta sumerent. Idq3 Iouis se-
culo maxime fuisse in usu apud Romanos
legimus. Nam quō Iuppiter: eiecto de
regno patre Saturno: maiorem vite par
tem in Olympo monte degeret: Quicū-
q3 quidpiam noui inuenissent: ad eum ue
niebant. Eiq3 suas inuētiones dedicabāt:
Sic 7 Esopus fabulator egregius fabula
rum opusculum Creso Lydorum regi sa
crauit. Et Oppianus Cilix poeta sui tem
poris non obscurus: opus suum de piscium
natura: Comodo imperatori dicauit. Sic
7 grauissimus vir ille Plinius: Vespasia
no naturalem ascripsit historiam. Et cete
ri posteri eundem morem ad nostra usq3
tempora seruarunt. Presentem itaq3 di
sputationem tibi deuoui Generose Anto
ni: non regi aut principi: tum quia nō mi
nus illustrari illam ac ornari nomine tuo
speramus: tum etiam q grauissimo tuo
ac doctissimo examine iudicari illam ma
lumus: ut abs te castigata quō fuerit in lu
cem prodire non dubitet: Vale.

Questio.

Qestio est. An potissima demonstratio reperiatur: an illa nullo pacto sit dāda: Que profecto questio admodū utilis nimiūqz difficilis q̄ est. Utilis quidē: propterea q̄ demonstratiua disciplina finis est totius logice ut p° poste. p° & 5° capite dixit Aristoteles. Demonstratiue aūt discipline finis & pfectio ultima est potissima demonstratio. Tū et qr quō scire sit per demonstratione ītelligē maxima & potissima scia erit p maximā & potissimā demonstrationē. Quare quecūqz maximarū sciarū munē sortiri sunt° a potissima demonstratione sūpsisse originē fateri ue cesse est. Difficilis vō cū nullus eā ātea disputarit. Maximū aūt principiū oīum ut dixit Arist. in calce libri Elēchorū. qre & difficillimū. Quāto eni optimū ptāte tāto pusillimū magnitudie° difficillimū est aūt videri. Hoc aūt inuēto facile ē addē & augē reliquū. Quare cū ea q̄ ex principio inueniunt parui p̄mis augmētū sumē soleāt ut ibidē Arist. Erit oīuz qui hāc qōnē legerint/ que audierīt/ ouiū sī in ea facile īdulgē. De inuētis aūt Aristotelis reliqsqz peripatheticis (quoz doctrinā imitati sum°) mltas hīe grās.

Ad cuius qōnis negatiuā ptē arguimus primo supponētes q̄ mediū fm Arist. in potissima demonstratione est definitio. ut pz ab ipso in pluribus locis p̄mi & scdi posterioz & p° de aīa tex. cōmētarij. 11. 4° ph. te. cōmētarij. 34. ac 7° meth° te. cōmētarij. 59. Tūc sic nō daē definitio potissima ergo nec demonstratio potissima. Enthimeme pz. nā cū deficiēte cā pſe & imediata deficiat effect°. Mediū aūt sit demonstratiōis huiusmodi cā deficiēte medio deficiet utiqz demonstratio. Sed p̄cedēs enthimematis pbaē: qr ut dixit Arist. 6° thopicoz. Quelibet definitio ex gñe ɔstat & dīa. Sed in q̄libet definitiōe ultima dīa apponi dz: cū illa sit cōpleniua q̄ditatis. At ultima dīa nobis ignota est: cū illā circūloq̄mur pluribus differētijs ut pz experimēto. Quare nulla daē uera & potissima definitio. cū definitio circūlocuta non sit potissima.

Amplius si de quo magis videē ie: & nō inest: nec de quo min°: sed magis videē q̄ demonstratiōes mathematice sint potissime: & nō sūtqz nulla daē demonstratio potissima. Maior est manifesta. & minor quo ad primā pte est cōmētatoris Auerrois 2° meth° tex. cōmētarij. 16. ubi & nō opz (inqt) hoīez querē: ut idē sit modus fidei in nālib° & mathematicis. demonstrationes enim mathematice sūt in p̄mo ordie certitudinis: & reliqua. Idē et 2° cōmētario p̄ ph. hēri pōt ubi hēt q̄ in mathematicis pcedim° ab hijs que sūt nota & nobis & nāe. Ex q̄ cōcludi pōt mathematicas demonstratiōes dicere eē & cām: q̄ aūt ille nō sint potissime: pbaē. Nam primo posteriorū habeē: q̄ cā que demonstrationis est mediū nō solūz est altero nō cā effectus in cognoscēdo scilicet: sed etiāz in eēndo qm̄ est. Tūc sic arguimus. Mediū in mathematicis non est cā in eēndo: ergo demonstrationes mathematice non sūt potissime. ɔña patet ex dictis: sed p̄cedēs pbaē per cōmētatorē 1° physicoz cōmētario p°. ubi nō oēs (inqt) artes cōsiderāt oēs cās. Sed quedā formales tm̄ ut mathematice. que forma fm oēs nō est forma: que est altera pars compositi: sed est forma declarās q̄ditatē. ergo mediuz per istā formā nō erit potissimū: quare nec demōstratio.

Amplius perfectior demonstratio que pōt dari: est demonstratio per genus cāe finalis: per Arist. 2° poster°. cū ibi stet resolutio totius demonstrationis: sz illa nō est potissima eo q̄ cā finalis nō est cā in essendo: sed in mouēdo fm Arist. 2° ph. & etiā effectus magis hēt eē per cās intrinsecas q̄ extrinsecas. Cā aūt finalis est extrinseca: ḡ per ipsam nō erit demonstratio potissima & p ɔñs nec p alias cās erūt potissime demonstratiōes cū demonstratio p cāz finalē sit ceteris alijs potior ut aucte Arist. ē declaratū. Cōfirmāt pterea hāc qōnis ptē Epicurus athenienses: ac eius sectatores oēsqz nedū potissimā demonstratione negarūt: sz oēm logicā ut deuiā aguntqz probāqz repudiāt. At ptē oppositā celebrioz phanum turba uerior ē ostēdit. Nā ut ceteros auctores phie ptea pteream° acutissimus vir ille Chrisipp° per. 40. ferme annos logice studijs līēt°: num ceteros logice p̄ceptores uel maxime eā que de demonstratiōe laboriosissime scripsit. Plato diuina mētis abūdātia instruct°: binarie eaten° phie: phisice vz & ethice tertiā logicā addidit: & ɔsumato trinario phie opi: extremā manū imposuit. Cui° auditor Aristoteles phoz oīuz facile p̄nceps qui dialecticā p̄m° inuenit (ut ipse de se in calce libri elenchoz testaē) Judicatiuā logicā quā p̄us Plato p̄m° achademicoz: ac et Stoici sufficiēter ɔsecuti erāt: ita in artez redegit: pfecit: ac cōpleuit: ut nuqz ampli° in ipsa q̄dpiā desiderati fuerit. Est aūt iudicatiua ars oīs pp demonstrationē potissimā. Theophrast° et Aristotelē imitat° septez de demonstratione libros cōposuit. Themisti° pterea. Jo. grāmatic°: Eudem°: & alij ex antiqs peripatheticis in cōmētarijs suis in Arist. hāc artē sufficiēter sūt ɔsecuti: Et ut grecos obmittā) Gallen° arabs: duos et de demonstratiōe edidit libros. Laborauit & Auic. in demonstratiue artis uestigatione: ut in ei° sufficiētia facile mōstrat. Alfarabi° pterea & alij cōplures: & Auerroes potissimū q̄ iudicatiuā oēm Aristotelis logicā adamussim est cōmētat°. Quāta vō latinoz fuerit cura in hui° artis inuestigatiōe oib° ɔstat. Nā pp illā doctissim° qz vir ille Boeci° librū diuisionū cōposuit. Hij itaqz tot tātiqz nō memorarent nisi ars demonstratiua dareē: & maxie potissima demōstratio que totius artis est finis & perfectio ultima.

Horū itaqz sniaz ueluti pblematis nři uerioreē ptē terminare cupiētes: Cū potissima demonstratio definitionē accipiat mediū: vidēdū erit p°: Quotuplex definitio: & quō ab iuicē distinguanē definitiōes: Et sz quā cāuatē demonstrationē igrediank. 2° cū demonstratio sit illius sciaz faciēs: declarabim°: Cui° ne cognitionē: quā ue sciam in dīsis doctrinis faciat demonstratio: ut idē facile possim° cognoscē: quenam demonstrationū alteri pstet. Jlla nāqz pstabit: que maiorē sciaz certiorēqz demonstrati cognitionē ptuiet. Scrutabimur 3° quenā p̄ferēda sit demonstratio īter illas: que cām i eēndo demonstrate ɔclonis accipiūt. 4° pblema terminabit. 5° soluenē adducta.

Propter p̄mū breuis a nobis est p̄mo repetēda definitiōis vulgata illa distinctio: Quoduplex sit definitio idētica. s. & cāūs. Jdētica illa que idē īportat qd̄ definitū. ut hō est aīal rōnale: Lz adhuc īter definitionē & definitū distictio quedā ūtaē ut subtilis doctor Scot° in p̄n° 2° distinctiōis p̄me apte declarat: quā distinctionē eiusdē doctoris imitatores ex natura rei dicerēt. Causalis vō que causam dicit intrinsecā uel extrinsecaz definiti ut domus est ligna lateres &c̄.

Attēdēdū 2° q̄ definitiones que sūt mediū in demonstratiōe sec°se hīt in scientijs realibus: & sec° in logicis que scia rōnalis est: Definitiones enī logice ex gñe & dīa cōponunē: & loqmur de definitionib° entiū logicaliū & nō entiū alteri° ɔsideratiōis: sz logic° possit definire entia ad ei° ɔsiderationē ptinētia per gen° & dīam: utpote silli: enūciationē &c̄. & possit definire per gen° & dīaz entia ptinētia ad ɔsideratione aliarū sciarū: utpote hoīem: equū: &c̄. Et q̄r gen° & dīa sunt forma rei: forma saltē declarās q̄ditatē nō dicim° logicū definire p formam. Et hec est ītentio Arist. & ɔm°tis Auerrois p° de aīa tex. & cōmētario. 16. ubi Arist. dialecticum (inqt) in definiēdo assignare spēm & rōnē. & Cōmētator Disputatores (inqt) daē definitiōes fm formā. Quod aūt logic° p gen° & dīaz definiat: pbaē. Nā cū logic° sit artifex rōnis & cōis: hēt ɔsiderare definiētia cōia & rōnis: genus aūt qd̄ cōe est respectu definite spēi: ut scribit porphiriū late appet. Sz cupiā tūc forte videreē: q̄ si logice definitiōes ex cois° tm̄ pcesserint in demonstratione alijz: mediū

eē nō possint: cū talis q̄libet pcedat ex ꝓp:us: ut p° posterioꝝ tex. cōmētarij. 5. declaravit Arist. nisi eēt q̄ lz talis demr̄atio cōe pncipioꝝ sumat. s. genus: qđ q̄dē cōius est spe. est tñ tn̄ pncipiū ꝓpriū respectu passionis demr̄abilis seu inherētie passiōis ad sbm. Et lz tales logicas definitiōes Arist. p° de aia tex. cōmētarij. 11. negocio demr̄ativo ineptas appellet. Quare (inquit) fm̄ q̄cūq̄ diffinitiones nō ꝯtingit accn̄tia cognoscē: nec de illis imaginari aliqđ facile. Manifestū est q̄ dialetice sūt z vane oēs. Nō tñ debem⁹ logicas definitiones ad demōstrādū inutiles opinari: nā vult Arist. q̄ definitiones que nō faciunt cognoscē accn̄tia ꝓpa definiti sūt vane: z dicunt dialectice pp similitudinē: q: sicut dialectica est ex coib⁹ z ꝓbabilr pcedit: ita iste definitiōes que nō faciūt scire accn̄tia propria definiti: z sicut dialetrica nō agñat sciam: ita ex illis definitionib⁹ scia agñari nō pōt. Ex quo tñ nō sequit q̄ oēs definitiones logice sint vane: lz alique tm̄: que nō declarāt accn̄tia ꝓpa definiti: lz oēs vane dici possint: ad phisicū negociū compent: ut infra mōstrabimus. Logice igit definitiōes ut dictū ē dant p gen⁹ z d̄raz que lz sint cāe formales: tñ nō ut sic ꝯsiderant a logico cū per ea definit z demr̄at. Sz ꝯsiderant ut gen⁹ z d̄ra: q: genus ut gen⁹ est cōius spe. Sed realiū sciarū definitiōes dant p cās ꝓprias rei: que nullo mō sūt sibi cōes: q̄ de nālt hēt cōmētator Averroes 2° de aia cōmētario. 12. Sermo (inquiēs) nālis definiēs nō demōstrat gen⁹ lz cām rei ꝓpinquā existē in re. Et magn⁹ Albert⁹ p° phisicorū capite p°. Si definitiōes (inquit) nāles darent p intētionē cōem generū z d̄rarū que abstracte in uli fm̄ rōnez simpliciter accipiunt. Manifestū est q̄ tūc eēnt logice. Et lō quo ad phisicū negociū eēnt vane oēs: q: nō ex talib⁹ nō ꝯstituit eē rei sensibilis lz pot⁹ ex mā z forma sensibilibus. Et sicut de nālibus definitionibus dictū est ita suo mō de aliis ceterarū sciētiarū dicendum esset.

Attēdēdū 3° q̄ nō opz q̄ cā que demr̄at sit intrīseca rei de qua est demr̄atio, lz sufficit q̄ illa cā sit cā inherētie passionis ad sbm. Si demr̄atio ꝓpōnē ꝯcludat: quā de 3° adiacēte logici dicūt: aut sit cā q̄re sit sbm. si demr̄atio fuerit ꝓpōnis de adiacēte 2°. Naz per demr̄ationē sciam intēdim⁹ que qōnē tollat an demōstrationē ꝓpositā. Oēs aūt qđ per demr̄ationē scibilis ē de adiacētib⁹ ꝓpōnis cathegorice. An. s. sit sbz ul' an passio aliq̄ sbo inhereat: z pp quā cām: qđ cūi de q̄ddītate nō p demr̄ationē: sed p definitionē terminat. q̄re q̄cūq̄ demōstratio p cām pcesserit. Ad h' q̄ optimo sit demr̄atio sufficit q̄ cām accipiat: pp quā sit sbm: aut pp quā aliqđ sbo inhereat. Nā sic qōnē an ꝓpositā terminabit: z si cā illa nō sit intrīseca rei de q̄ est demr̄atio. Et lō lz entia maca nō sint cōposita p cās intrīsecas: cū ipsa sint simplices forme: lz ꝓterea fm̄ cōem opinionē z vitatē forma per quā demr̄at mathematic⁹ nō sit forma que ē altera ps cōpositi lz forma declarās q̄dditatē. Mace tñ scie potissime demōstrabūt ex cā: p quā ꝓcedūt: que est forma q̄dditatē declarās: sit cā inherētie passionis in sbo: in eēndo z cognoscēdo: sicut dicim⁹ figurā planā trib⁹ lineis rectis ꝯtētā: ꝑ hēre angulū extrīsecū: z c. eē cām in eēndo hūdi tres angulos duob⁹ rectis eq̄les. Cui⁹ sile ē illa de appetit: de cā efficiēte z finali: que nō sūt intrīsece rei: de q̄ fit demr̄atio: z tñ demr̄ant potissime: eo q̄ dictū est q̄ cā que est mediū nō est necr̄iū q̄ sit intrinseca: demr̄atio eni p ultimū finē ē potissima z irresolubilis: sic 2° posterioꝝ Arist. lōgiusculo pcessu declarat: z tñ finis est extrīseca cā ut late apparet. Exēplo ꝓterea idē ostēdim⁹: interpositiōis terre: q̄ cā est q̄re eclipsis lune inhereat: z tñ illā lune rāz nō dicim⁹. Medīū igit potissime demr̄ationis qōnē ꝓp q̄d terminātē: qđ est definitio: est cā in cognoscēdo: z in eēndo: nō q̄dē rei de qua est demōstratio: sed inherētie passionis ad sbz: ita q̄ definitio pro tāto potissime demr̄ationis est mediū: pro quāto cām importat inherētie dicte: nō rōne idētitatis: si qua sit simul idētica definitio z causalis.

Ut aūt 2m ꝑmissoꝝ absoluam⁹: attēdi volum⁹ ꝑmo q̄ ut dicit Arist. 2° ph. tex. cōmētarij. 18. Mathematicus nō mētit abstrahēdo. z ut oēs ibi exponēdo ꝯcemūt nō mētit abstrahēdo a mā sensibili: que posterior ē q̄titate: nō aūt a mā itelligibili nam mētiret utiq̄ si ab ea abstraheret. Per hāc aūt mām itelligibilē nō itelligimus mām que est altera ps cōpositi: nā si ab ipsa nō abstraheret tūc ꝯsideraret ipsaz z p ꝯns oēs cās: q: sic in cōmētario. 70. 2i ph. hēt 2°r. q cōsiderat mām ꝯsiderat oēs cās cui⁹ rō est q: ē ꝯsiderat formam: tū correlative dicant z vnū correlativoꝝ nō possit cōsiderari sine reliq̄. Et q: illa forma est ppetuo in mā: q: fm̄ cōmētatorē in corpib⁹ celestib⁹ nō est mā: Seqt q̄ ista forma fuit ducta in mā ab aliq̄ agēte: z ex ꝯnti hēt cōsiderare cāz agētē. Et q: agēs agit pp finē: similr hēbit considerare finē. Et sic oēs cās. nō possum⁹ g̃ dicē q̄ mā a q̄ mathematic⁹ nō abstrahit sit mā que est altera ps cōpositi. Nec p mām itelligibilē possum⁹ itelligē sbam: ut div⁹ Agnas dicē vī: quez q̄dā latinoꝝ modernoꝝ imitant. Nā si ab illa mathematic⁹ nō abstraheret: ꝯsideraret utiq̄ illā: z in entiū mathematicoꝝ definitionib⁹ poneret: sive ut q̄dditatis ptē sive ut aliq̄d ad q̄dditatē necr̄iū. qđ q̄dē eē falsuz latissime cōstat. Mathematic⁹ eni nō hēt entiū mathematicoꝝ distinctā cognitionē. sed cū res de q̄b⁹ mathematic⁹ cōsiderat pura q̄titas ꝯtinua z discreta sint in reb⁹ nālib⁹: earuz termini z effect⁹. vel in mā existēs vel sine mā: ut dimēsiones celeste: sine eo quātū ad ꝓprias q̄dditates a nāli ꝯsiderabunt: ut ab Arist. 2° phisicoꝝ tex. cōmētarij. 18. accipi pōt. Nā cū earū q̄dditates sine reb⁹ nālib⁹ eē nō possint necē eo res nāles distinctas earū definitiōes igrediunt: vel ut q̄dditatis ptes: vel saltē ut aliq̄d necr̄io reqsitū ad q̄dditatē: eo mō quo diceremus tñ mām igredi definitionez rerū nāliū tenēdo q̄ sola forma sit q̄dditas: ut tenet Averroes 7° ꝑme phie cōmētario. 21. z. 34. z p° de aia cōmētario. 16. In quātū ꝑo entis vel in q̄tū aliqđ entis aut sbe a meco cōsiderant q̄ oīa cognoscit ut ꝯtingit. i. in oīi p° meco. Mathematic⁹ g̃ nō ꝯsiderās distincte entia meca nō cōsiderabit sbam nec mām que est altera ps cōpositi z hinc est q̄ abstractio mathci a mā est vera. Nā lz mā tñ ma sit ꝑor quātitate: z quātitas īmediate vniat ipsi tanq̄ sbo nō adeq̄to pp corp⁹ celeste. Tñ matheci vere pōt abstrahē nedū a mā sensibili que posterior est q̄titate (cuz q̄litates sensibiles isint mā e z sbe mediāte quātitate.) lz etiā a mā ut mā z sba. q: mathcus nō ꝯsiderat q̄titatē distincte: nec q̄tū ad ꝓpriā q̄dditatē: nec ut aliq̄d entis: cū ista ꝯsideratio sit nālis z divina. lz cōsiderat tñ mathcus entia ista cōfuse. Nā ultima mathci resolutio in q̄tū mathcus est nō īduces altioris artificis hītū. stat ad pncipia pse nota ex cōfusa rōne terminoꝝ: ut pz de ista linea est lōgitudo que ex cōfusa rōne terminoꝝ est evidēs nō cognito q̄ linea sit quātitas ꝯtinua vel q̄ sit ps entis. aut que. z q̄ sit termin⁹ corpis nālis. Tales eni ꝓpōnes pse note in mathecis apte nate sūt eē pse note: ex terminis ꝯfuse cognitis ut sūt et ꝓpōnes pse note ad sensum ut ista nix ē alba hic corv⁹ est niger. Per mām itaq̄ itelligibilē a q̄ mathcus nō abstrahit (salvo semp iudicio melius sentientiū) itelligim⁹ ipsā q̄titatē ꝯtinuā z discretā: Cui sntē ꝯsētire vident vba divi Alberti p° phisicoꝝ capite p°. Ad quē etiā sensum itelligi posset vba Arist. 7° p° phie tex. cōmētarij. 30. q̄ ibi sil' cū Averrois expōne videbis. Nā quō de q̄titate ꝯtinua z discreta multas passiōes ꝯsideret mathecus z demr̄et Sbz aūt sit ꝓpa ma saltē: q̄ suaꝝ passionū z nō sensibilia ut pz: lz itelligibilis tñ. Seqt q̄ mathcus passiōes illas ꝯsiderās nullo pacto a mā itelligibili abstrahet. Quō ꝓterea de figuris circuloꝝ z spherarū z reliq̄s mathci tractet hec aūt in q̄titate sint sic in ꝓpa mā imaginabili z itelligibili mathci ꝯsideratio itelligibilē māz oino ꝯcernet. Nec opz ꝓpterea q̄ q̄cūq̄ mathcus cōsiderat sint in q̄titate ꝯti-

nua aut discreta fit i ppo sbo. qr q̄titas ɔtinua nō est in q̄titate ɔtinua sȝ sufficit q aliq̄ a mathce cōsiderata i quā mate ɔtinua sint aut discreta: ad hoc ut eius ɔsideratio a materia intelligibili nō dicat esse abstracta.

Attendendū 2° q cū demrōes mathce abstrahāt a mā sēsibili ut declaratū ē: Effectus mathci z ihereñtie pporum passionū ad ppo sbo pfēsuz cognosci nō poterūt. Quare quō i cuiuslibet effectus cognitionē tm bifariā manuduci possimus utpote p sensuz uel per cām: cū mathca nō sint sensibilia ad ea cognoscēda nitū per cām deuenieemus. Qui qdē cognitionis modus: z pp qd effectus: z qr est: simul aperiet: cum nullā añ de eē effectus cognitionē phabuerimus. z hanc mathematice demrōes simul eē z cām effectus dare dicūtur. Et ab Auerroe nro 2° celi cōmētario. 35. nedū pp quid sed absolute demrōes uocant: qs idē 2° ph. cōmētario 23. z 2° cōmētario pmi. pp qd simplr solitus est appellare: vñ patet error Gualtery anglici 2° physicoz. z pauli heremite 2° posterioz. Aliter hec nois qbus Auerroes utitur interptātū. In nālibus aūt qr ut plm ab eē effectus sensu noto ad cām iuestigādā pcedimus. Qua cā cognita regredimur itecū ad effectū pp qd demōstrādū. (nam ut nūc supponimus regredi in demōstrationibus licet.) per demrōnē effectū eē nullo pacto cognoscimus. cum añ demrōnē sensu pcognitū fuerit. sȝ cām q̄re sit effectus bñ dignoscimus. Qd ut exēplo manifestū fiat. vulgaris illā demrōnē ptim nālē ptim mathematicā sficiemus: qua: cognito eē eclipsis sm sensuz ad positionē terre iter solē z lunā facile deducimur. hac vo per itellectus uestigationē pfectus nota iterū ad demōstrādā eclipsim regredimur. ipaȝ per ppriā cām notificādo. Quare in nālibus ut plm nō fient demrōes absolute z simplr. Sed hec solū que ab Auerroe pp qd tm demrōes dnr. Sile et accidit in methaphysica. Nā cum ipa uia doctrine ceterarū phie ptiū ultima fuerit. ad ipamqȝ resoluendo manu ducamur. erūt demōstrabiles effectus fere oēs per alias scias antea cogniti: pus q̄ȝ in methaphysicā sciam ascendamus. Quare nec in ipa plerūqȝ absolute demrōes fieri poterūt. Ex qbus appet q lȝ demrōni pp qd q̄tū est ex pte sui eqlr cōpetat mathematicis diuinis z nālibus sciētijs applicari: z q̄tū est ex se equalē in oibus hys doctrinis cognitionē agenerare. Tñ ob diūsos uestigationū modos qbus in diūsis sciētijs utimur pp diūsitatez entiū de qbus ille ɔsiderāt ita demrōes pp qd in diuersis doctrinis ab iuicē distiguunt ut altera fiat potior altera. Nā quō in nālibus ut dictū est entia sensibilia ɔsiderent: eoȝ eē sensu pcipimus: z ex l° ad qr est cause pcedimus. q̄re quō regredimur ad effectū per demrōnē pp qd. quare sit effectus tātūmō cognoscemus. In meca aūt tñ ut dictū est ceterarū sit ultima z dicat pp qd reliquarum sciaȝ. Sīqsi pp qd demrōes formabimus creberrime cām tm effectus z nō eius eē notificabit. Sed in mathacis qr nō possumus effectus eē pus cognoscē q̄ȝ eoȝ cognoscamus cām. cū a motu z sensu entia mathematica abstrahāt. demrātio pp qd effectū eē z eius cām sīl cognoscē faciet: q̄re eis: que in nālibus z in methaphysica creberrime fiūt: longe pstabit cū maiorē sciam certiorēqȝ demrāti cognitionē pariat. Et licet methaphysica sicut z mathca a sensu z motu abstrahat: nō tn pptera methace demrōes dicūt esse z cās. cuȝ ille plerūqȝ sint ad demrandas qōnes per nālē z mathematicā qr sunt notas. Attamē accidet iterdū ut in meca pp qd simplr demrōes forment siqs ɔclones ibi mōstrabimus que qr sunt per aliqs sciētias nō inotuerit. ut forte ille in qbus passiōes entis de spālibus entibus per pmū pp qd qō est ens ɔcluderemus. Sicut accideret in nālibus dari iterdū pp qd simplr demrationes licet lȝ strarissime. Sed qr mathce scie a sēsu z motu abstrahūt: nec pp qd dicūt eaȝ sciaȝ que sensuȝ z motū cōcernūt: demrationibus absolutis fere semp utunt. Quare demōstrationes mace ut plurimum ceteras fere oēs cognitionis certitudine superabunt.

Et quoniā demrōes p cām ad inuicē cōparādo: eā ondē polliciti sumus: que ceteras pstet. demrōnē dicimus cām finalē sumētem pro medio: oibus alys potiorē eē que in eadē scia per alias cās pcesserit: quia per cām finalē nedū effectū: sed alias cās demrāmus: nā cum finis sit cā cārū 2° phisicoȝ tex. cōmētary. 31. totius qōnis ultima solo stabit ad cām finalē qua hita ampliꝰ nō queremus: sed oino pausabimꝰ: ut si quereť: pp qd hō risibilis: rñdebiť: qr admiratiuus de visio: z licet sit pfecta redditio cāe. imediate tn ɔtingit ulteriꝰ querē: pp qd admiratiuus: z rñdebiť qr disciplinabilis. At ulteriꝰ quereť: pp qd disciplinabilis: q si dicať qr cōpositꝰ ex corpe z aia itellectiua: Iteruȝ huiꝰ cāe queremus cām. ut pp qd sit cōpositꝰ: z dicemus qr beatificabilis. Et tūc hēbimus finē ultimū. nec ampliꝰ dubitare cōtinget: imo oēs qōnes cessabūt. Quare cām finalez pro medio accipiētes potissime demōstrabimꝰ: z inherētiaȝ passiōis ad sbm irresolubilr ɔcludemꝰ. Nā licet finis nō sit imediata cā effectꝰ: est tn cā actionis aliaȝ cārū ita q agēs nō ageret nisi motū a fine nec p ɔñs forma iformaret mām. Scrutari aūt que sit cāitas finis z pro q̄ eē finis sit cā z lōgissimū eēt z a nra disputatione nimiū alienū. Diximus aūt cōparasse nos demrōes p diūsa genera cārū pcedētes in eadē scia z nō diūsis. nā secus eēt in diūsis ut paulo ifra mōstrabimus: cū ob diūsos uestigationū modos: qbus in diūsis sciētijs utimur. Accidat demrationē cām formalē accipientē in una scia potiorez eē ea demōstratione que in alys sciētys: nedum cām finalem tm. sed simul ipsam z alias mediū ad demōstrāduȝ accipere mō pp qd tm cōclusionis notificet z nō simul qr z ppter quid conclusionis aperiat.

Ueritatē aūt iducte qōnis ostēsuri pmittimꝰ q ut Robertꝰ linconiēsis in posteriorū cōmētarijs ab Ar. textu accepit z diuus Albertꝰ eorūdē posterioȝ pmo retulit libro. Potior demrātio illa est que reliq̄s oēs bonitate excedit dignitate z certitudine. Per bonitatē itelligētes ꝟtutē. i. ultimū ptātis cōparatē ad actū meliorē eo mō quo meliorē diceremus homis opationē q̄ȝ bruti. quia ad rōcinari ordinať. qō est pfectior opatio eētiali opatiōe bruti. Per dignitatē vo uolumus pfectionē opatiōis respectu eiusdē actꝰ. ut illa dignior dicať domus que magis z pfectiꝰ attingit finē suum. utpote que magis z pfectiꝰ tegit ab ibribꝰ. qō est opatio ultima eiꝰ. Per certitudinē aūt nre mētis illustrationez itelligimꝰ. ut id certiꝰ sit qō clariꝰ itelligitꝰ z firmiꝰ. Nā ma cōpatio in rebꝰ est diūsaȝ spēȝ. 2a in rebꝰ eiusdē spēi. 3a z i rebꝰ eiusdē spēi z diūsis. Demrationē itaqȝ alterā altera potiorē dicimꝰ que pfectiorē agenerat sciaȝ utpote que pp qd ea q̄ est qr z ɔsilēȝ agn̄antiū sciaȝ q̄ magis z pfectiꝰ id faciat z que nre mētis oculū magis illustret.

Quare qōnē soluimꝰ dari utiqȝ asserētes potissimā demrōnē qō qdeȝ ypothetice pbabiť: iuxta ypotheticoȝ silloȝ modū queȝ pmo poȝ capite. 28. nos Auer. docuit: Lȝ eniȝ pom demrātio sit ps pnis demōnis qō est sbm libri posterioȝ. Talis autē demrāri non possit in ea scia q̄ de eo sbo determiat: cuiꝰ talis est ps pñs ut Auer. 27. ɔrio 2i de aia dixit z apte et ondit in ɩtē quā de sbys sepatis cū Auic a i pluribꝰ cōmētarys se hūisse cōmeorat: tn z sic z de cuiusȝ sbi pnis pte ifra z ipñtiaȝ de demōnte pom licē id nob ondimus. Cū illā eē nō p demōnē sȝ p ypotheticū sillȝ ɔcludēns. z si p hitū et libri posterioȝ sillȝ talē formemꝰ. nā p talē ea q̄ p se nō sūt pbare possumꝰ. si modica inuiōe idigeāt ut dič Auer. 2° phisicoȝ ɔrio 3° z p° poȝ capite. 28. ita q nedū de pnis pte: sȝ de ipo sbo siqn an sit ignotū fuerit: p ypotheticū sillȝ ondi poterit. qō tn eē añ demōnes in scia formādas pcognosci: sȝ est eni qō est pcognitū de sbo p° scie añ demōnē est qn per

sillʒ ypotheticū tecmiabilis: Si est itaqʒ sills demr̄atiu° affirmatiuus pp qd uūis ꝛ ostēsiuus / eo ꝙ optimus iste sit ꝛ ceteroꝝ dignissimus ꝛ certissimus / est demr̄atio potissima. Sed est sills demr̄atiuus in p̄ma figura affirmatiuus pp qd uūis ꝛ ostēsiuus ceteroꝝ optimus dignissim° ꝛ certissimus. ꝗ est demr̄atio potissima. Cōditio manifesta est per totū ꝓcessuʒ p̄mi posterioꝝ ꝛ per ea que dixi/mus rōnē formalē potissime demōstrationis assignātes. p° eteni posterioꝝ ostēdit Ar̄s. demr̄atione ī p° fig^a affirmatiuā / uūem ꝓpter quid / ꝛ ostēsiuā / esse ceteris alijs potiorem / Possum aūt inductiue ostendit tam in rōnalibus sciētijs ꝗ̄ in realib°. In rōnalib° qdē sciētijs earū demr̄atiōes tm̄ ꝯsiderādo / alterāqʒ alteri cōpando / dicimus dari sillm demr̄atiuū affirmatiuū pp qd uūem ꝛc. ꝗ sit eiusdē ꝯsideratiōis melioꝛ dignioꝛ ꝛ certioꝛ. ꝛ hʒ hee demr̄ationes in logica ꝑsepe formenꝭ. Libuit m̄ eas uel maxime in p̄ñti adducē qb° p° poꝝ capite. 20. ꝛ. 22. Ar̄s. utitꝭ. ubi ꝓbat oēm sillm ostēsiuū eē in aliq̄ triū figuraruʒ pp oēm talē accipe aliqđ mediū cōe utriqʒ extremoruʒ. Qđ mediū tripl'r uariari ꝯtingit. Ex q̄ ulteri° vult hīc ꝙ ois silla tā ostēsiuus ꝗ̄ ex ypothesi sit in aliq̄ triū figuraꝝ. Et ꝙ tm̄ tres sunt figure sillogistice pp qd et ibidem demōstrat oēm sillm eē ex trib° termis ꝓpterea ꝙ vna cōclusio per vnicū mediū ꝯcludi debeat / Qꝛ ēc sills ois tm̄ ex duab° ꝓpōnib° ꝯstet per hoc demr̄at tanqʒ per causā Quia sciʒ ois sills est ex trib° terminis / Quare in rōnali scia demr̄ationes dabunꝭ pp qđ uūes ꝛc. que plerisqʒ alijs in logica potiores erūt / Si qua aūt in logica sit demr̄atio que per cām finalē ꝓcedat adhuc erit his potior ut si demr̄ationē ex ꝓprijs ꝛ ueris eē demōstrarem° / pp ipaʒ eē sillm facientē scire. At vo si qua eēt que ꝛ finalez ꝛ ceteras cās quas logica ꝯsiderat simul accipet adhuc ceteris oib° eiusdē ꝯsiderationis eēt potior ꝛ hec stādo infra eiusdē ꝯsideratōis limites potissima diceretꝭ / eo ꝙ ista meliorē sciam faceret / ꝛ magis ꝛ certius illā ageneraret. In realib° etiā oib° sciētijs idē facile patet. Et p̄mo i nālib° in qb° ꝑsepe demr̄atiui silli. pp qd adducunꝭ affirmatiui uūes ꝛ ostēsiui ꝛc. Exēplꭍ aūt loco sufficiat hic adduxisse illū quo Ar̄s. 8. phisicoꝝ textu cōmētarij. 73. motuʒ circularē eternū eē ostēdit per ꝓp̄a ꝛ necessaria cām utib ꝯ^tor asseruit. ꝓpter terminū. s. a quo mot° non esse sed ꝛ ꝑse distinctū ab eiusdē termino ad quē. Adhuc sit hijs potiores erūt in nālib° hij qui per cām finalē ꝓcesserint. sicut ille scꝫ de aīa qua demr̄aꝭ aīam eē actū organici corpis. pp ipam eē p̄ncipiū uegetādi sentiendi s̄m locum mouēdi ꝛ itelligēdi. demr̄atio eni illa pp qd est (dicant qd uelint alij) nedum ꝙ mediū est definitio ꝓp̄a sic ut dixit Auerroes. Sed ꝗ ꝙ est cā finalis p̄me definitionis. Et iandē si qua sit que ꝛ finalē ꝛ reliquas ēē cās simul accipiat nālīū oiuʒ potissima erit. eo ꝙ meliorem sciaʒ faciet ꝛ magis ꝛ certi° illā agenerabit. Siūt ēt ꝑsepe in methaphisica huiusmodi silli demr̄atiui in p̄ma figura pp qd uūes ꝛ ostēsiui ut in. 7. eiusdēʒ tex. cōmētarij. 15. ubi Ar̄s. ꝓbat ex mā ꝛ forma fieri vnū ꝑse ꝙ hoc actus illud potēna. Que aūt per cām finalē ꝓcesserit reliquis erit potioꝛ. ꝛ que per oēs cās quas methaphisicus ꝯsiderat solum adhuc potissima. Cōsiderat eni methaphisic° finē efficientē formā ꝛ forte mām. ut diuus Albert° 3° methaꝯ^ce retulit. Efficientē qdē uta motu abstrahit ꝛ ut rōnē tm̄ dantis ēē importat cū rō dantis eē porsit rōne mouētis. Finē vo qui est in p̄mo motore vniuersi eē imobili / qui est in eo sicut in duce exercit° / qui nullū motuʒ s̄m se includit m̄ām etiā fortassis nō ut s̄bm mot° / sed poti° ut substans ens ꝛ p̄s ei° qđ qdē est sī motū cuʒ nihil moueatur nisi p̄us sit ens indiuiduū ꝛ subsistēs. In mathematicis p̄ter ꝛa hos demr̄atiuos sillos fere semp adduci latissime ꝯstat ut Euclidis libros legētib° apte ꝑcebit. in quo p̄ma ꝓpōne / sup datā lineā triāgulū collocari ostēdꭍ / pp lineas ductas a cētro circuli ad circūferētias eē equales ꝛ in. 30. p̄mi triāgulū hīc tres angulos demōstraꭍ pp hīc angulū extrinsecū duob° oppositis itrinsecis equivalentem tanqʒ pp ꝓp̄ā ꝛ imediatam cām / que cā est formalis cuʒ ista sī m̄ ꝯsideret mathematicus. ut cōmētario p° mathematicis erūt potissime. nec istis in ea scia potiores dabunꭍ / cū ut diximus aliq̄a cās a formali mathematicus nō ꝯsiderat. Cōcludimus itaqʒ in q̄libet scia dari demōstrationes ceteraꝝ oiuʒ potissimas que in eadē scia fiant. Si vo sciarū oium demr̄ationes ꝯfundamus: illasqʒ adinuicē cōparemus solū mathematicas pre oēs dicemus potissimas. eo ꝙ nedū per cās ꝓcedāt ꝛ ostēsiue ac affirmatiue ulteꝛ in p° figura ordinari possint. Sed ꝗ semp meliorē fere ceteris oib° aliarū ēt sciaꝝ sciaʒ faciāt ꝛ magis ꝛ certi° illā agenerēt / cum cām ꝛ eē effect° fere semp simul notificēt / pp qđ certi° effectū cognoscē faciūt ꝗ̄ reliqꝫ fere oēs que in alijs sciētijs per cāʒ finalē tm̄ aut ipam ꝛ alias ēt cās ꝓcedūt. Et iđ cum is certitudinis modus fere oib° mathematicis demr̄ationib° competat ut Auerroe. 2° p̄me phie cōmētario. 16. in p° ordine certitudinis demr̄atiōes mathematice collocanꭍ easqʒ demonstrationes / absolutas / aut pp qd simpl'r semper appellat. Quo cū nō repugnāte hijs oib° eā potiorē assererem° que in scia oēs cās ꝯsiderāte simul in medio ois eārū genera agregaret ꝛ sic eē ꝛ cām effect° cognoscē faceret. Hācqʒ simpl'r potissimā diceremus. uerū dari illā admodū est difficile / Cū in scia oēs cās ꝯsiderāte / difficile sit effectꝰ causas omnes cognoscere. nisi ad earum cognitionem sensu ꝛ motu manuducamur.

Ex quibus correlarie ꝯcludim° / logicā esse uere sciam. Nā quō i ea (ut dictū est) potissime demr̄atiōes formenꭍ. Demōstrationes autem uerissimā sciam generēt. Erit utiqʒ logica uere scia. qđ quidem liber ulteri° paulu sum declarare. Nā nec nimiꝫ p̄ñti negocio aliena disceptatio est. ꝛ s̄m seipam admodū qdē utilis. ꝗ ꝛ si vulgata sit. ꝛ iter disputātū ora sepe uersata / Eā difficilis adeo / ut creberrime illos in errores detrudat innumeros.

Attentione itaqʒ dignum ut diuus Aquinas 4° me^ce capite 4°. Et doctor subtilis in p° q̄one uniuʒ / Bifaciā logicā accipi posse. Uno mō ut docēs / Alio mō ut ea utemur ī alijs sciētijs. Primo mō ipam sciam dicimus / cuʒ per ꝓp̄a ꝛ necia p̄n° necessarias ꝛ ꝓp̄as passiōes de ꝓprijs subiectis demonstret / quēadmodū p̄us declaratū fuit de scia in libro priorū tradita. Quo ēt mō notitiā libri posterioꝝ sciam ꝯcedere possumus. quō in eo libro plereqʒ sint cōclones in qb° ꝓp̄e passiōes demr̄ationis de demr̄atione demōstranꭍ per demr̄atiōis definitionē. Et sic a pari de cognitione libri elenchoꝝ ꝛ thopicoꝝ suo mō dicēdū erit. Secundo aūt 2° mō logicā accipiamus sic ut p̄teriti doctores dixerūt / ex coibus tm̄ ꝓcedit. Quare uc sic nō erit scia. Sed ut intelligamus qd sibi vult logica utens seu logica qua utimur / quā nō eē sciam diximus vba Auerrois adducemus / qui p° phisicoꝝ cōmētario. 35. logica inqt duob° modis utitaꭍ in alijs sciētijs. p̄mo ut est istrumētū discernēdi uerū a falso / ꝛ iste modus est ꝓp̄us. Alio mō s̄m ꝙ illa que sunt declarata in logica accipiunꭍ pro maioribus in ꝯstenēdo uꝫ destruēdo aliqd ꝛ ista ꝯsideratio cum utitaꭍ in sciētib° pticularib° est nō ꝓp̄a. In arte vo utitꭍ in p̄ma phia est ꝓp̄a. Hec Auerroes. Quā ēt sniam habet 7° p̄me phie cōmētario 2°. Sciendū (ingena) ꝙ ista declaratio est logica / ꝛ plures demr̄atiōes in hac scia sunt logicē / sciꝫ / qm̄ ꝓpōnes ei° sunt accepte a dialectica. Dialectica enīʒ utitaꭍ duob° modis. vno modo s̄m ꝙ est instrumētū ꝛ sic utitaꭍ in sciētijs alijs. Alio mō s̄m ꝙ accipitꭍ illud qđ declaratuʒ est in illa in aliq̄ scia speculatiua ꝛ s̄m ꝙ accipiꭍ est cum ista ꝯsideret de ente simpl'r. ꝛ propōnes dialectice sunt entia simpl'r ut descriptiōes ꝛ definitiones. ꝛ alia dicta in eis. Hec idem Auerroes logic

q3 distinctionē ponētes in docentē et utensilē docētez utentes sciam utensilē uo minime. Per utensilē ꝑmū distinctionis Auerrois mēbrū nō pōt accipe: ut. s. sit logica utēsilis que scia dici nō pōt logicū instrm. Tum quia instrm ule nō est logica. nā demrō nō est logica: nec ibo gismus sillo aut elenchus: Sed cognitio de istis est logica sicut et nec sarculū est agricultura: qd tn̄ est instrm agriculture. Tum et qr Scotus et relīq qui hac distinctiōe utuntur utensilē logicā dicūt ex coibus pcedē: Sed si instrm logice in pote demrationē alicui scie applicemus: non erit cois sed ppria accipiet pn° ut idē Scotus in p° elēchoꝝ asseruit. Et ut hēt Auerroes iste modus est ppus applicare scilz instrm logicū scientijs ptīcularib° est modus ppus scientijs ptīcularib°: qr tunc in eis per ppa procedemus pn°: Quare nō erit utensilis logica logicū instrumētū. Ex qbus pz Gualteriū Burleū male itellexisse Auerroē i pmo ph. com. 35. qui per vba hec Auerrois iste modus est pprius. Exponit iste modus est ppri° logicū soli logice peculiare sit per sua instrm a uerū a falso discernē. Patet pterea error anglici exponētis Scotum per utēsilē logicā istra logice itellexisse. Sed quo nā pacto logica istra dicēda erūt scia ne an modus sciēdi: Dico q modus sciēdi cū per demrationē acgrat scia. p topicaz uo sillm opio. Que uia est in sciam: dicēte Aristotele p° thopicoꝝ capite 2°. Poterit dubitare ad utrāque pdictionē facile gd uerū et gd falsum in uno quoque iudicare posse. Per sillm et litigiosum: falsigraphū: et situatiū ignorātia acgrit et deceptio. qua cognita ipaz possum° in scientijs uitare. Uerū lz talia istra dicant modus sciēdi. nō tn̄ sunt modus sciēdi: qui de logica que est scia formaliter pdicet: qr logica que scia est. est hit° zclonis demōstrate. De quo hitu nō dicit talis modus sciēdi: cum hit° cōclonis in logica demrate hit°: sit una pticularis demratio. aut uni° silli thopici uel elēchus. Attn̄ uerum est logica que est scia hit° scilicet zclonis demrate est modus sciēdi mālr: ita scilicet ut ista sit pdicatio mālis. logica est modus sciēdi et nō formalis. Nā cū logica (ut dictū est) sit scia: de nullo aūt ente suus modus formalr pdicetur cū modus nō sit de gdditate ei° cui° est modus. non erit ista formalis pdicatio: logica est modus sciendi. Sed q: modus sciēdi cōpetit scie logice: ut qsi passio sbo ista formal' māle: pdicationē modi sciēdi de logica dicim° mālem. Ita qsicut ista pdicatio est mālis hō est risibilis: ita ista logica est modus sciēdi. Nō tn̄ sicut pma est scdi modus dicēdi per se. Ita et scda: qr nō est satis manifestū quo modo modus pdicet de illo cuius est modus cū modus sit de gdditate: et gdditati sit magis strinsec° q3 quelt passio. Sed ista logica est scia est formalis pdicatio pmi modi. Tn̄ igit istra logica: q3 habit° cōclonū in logica demratarū dici pnt modus sciēdi. Instra gdē imediate: cū per ipsa scia imediate acgrat. habit° uo mediate: qr hiis pma istra talia formare possim°. Habit° enī cōclonis cōcludētis demrationē eē ex pmis et c. per h q sillo facit scire est formalr scia: et in pma spē qualitatis qlitas scilicet realis: lz denoiatione extrinseca ab obiecto dicat rōnalis: et est ista pdicatio formalis et pmi modi. Talis hit° est scia: Eidē et cōclonitanq3 ppe mãe cōpetit modus sciēdi: nō min° q3 enti creato cōpetit finitas ad theologos. Nā p talē hitū demōnes formare ualent.

Cum itaq3 logica utēsilis a nō accipiat a Scoto et reliquis pro pmo mēbro distinctionis Auerrois: scilicet pro logicis istris: remanet ut pro 2° mēbro sumat scilicet pro ppōnib° declaratis in logica q̄s pcise ut l logica sunt declarate. In aliis scientijs accipiunt: ut in 2° cōmentario 7¹ pme phie dicebat Auerroes: Et lz usus iste a no logica utēsilis dicit: plerisq3 ptib° logice cōpetē possit: Quia multe ppōnes in li° posterioꝝ declarant: que i pticularib° scientijs accipi pnt. Proprius tn̄ dialectice que cū ipsa de oībus qdā methodo sit seu de gbusdā coibus ppōnib° (q̄s in oīb° pticularib° scientijs accipe possum°. ut Scot° et in pma qōne elēchoꝝ asseruit. Uñ p3 q si dialecticā h mō sumam° et logicā accipiam°: ut est hitus cōclusionis demrate pdicatio ista dialectica est logica non erit formalis et pmi modi. Sz si ut sumimus logicā: pter et dialecticā accipiam°: pro hitu cōclonis demōstratis p pprias passiones silli dialectici de eodem dialectico sillo: sic pdicatio ista eēntialis erit et pmi modi. Et qr utensilis logica ppe est dialectica: dixit Ar. p° thopicoꝝ. ipsam hēre uiā ad oīum methodoꝝ pncipia. Hoc itaq3 mō acceptā utēsilē logicā patet nō eē sciam cū cognitio aggñata in pticularib° scientijs per ppōnes acceptas in logica sm q in logica accipiunt: scia aliquo pacto dici nō possit. Nā talis ex coib° aggñat. Et dixim° in pticularibus scientijs qm in pma phia per utēsilē logicā scia aggñat: cū ppōnes logice accepte in pma phia ppe sint phie pme: ut Auerroes in adducto cōmentario 7¹ pme phie plane dicebat. Et lō cognitio me^ca hita per tales ppōnes pōt dici scia. Imo mlte methaphisice demrationes huiusmodi logices demrationes accipiūt. ut ibidē Auerroes. Demōstrationes aūt sciam generātut ex earū definitiōe apparet. In pticularib° uo scientijs secus est. Nā in nālibus ut in pmo libro de ascultatiōe physica textu cōmētarij. 35 Aristoteles ɔtra Anaxagorā et alios arguēs rōnes adducit logicas ppōnes sumētes que nō faciūt sciā3 ppe. Ad pbādū enī3 q res nāles nō cōponunt ex pncipijs i finitis sumit hāc ppōnē logicā. Infinitū sm q infinitū est ignotū que declarata est p° posterioꝝ tex. cōmētarij 6. 4. 3. 4. et vide pbationē i forma ab Auerroe faciēte ibi tres sillos. Cōstat aūt q talis rō nō facit scire cū ppōnē accipiat que nō ppa est h3 cois. Nā sicut dictā cōclonem in logica pbat: ita in aliis scientijs plerasq3 alias cōcludere posset. Illa itaq3 ppō ut ad ppositū nāle applicata nō est scientia: nec eius habitus est scientia: nec scientie aliquo mō aggñatiuus: Quare ex hijs late patebit q et si logica docens scia dici possit. Tamē utensilis logica: que non est instra logica. Sed hitus ppōnū logicarū applicatarū scientijs pticularib° nō est scia ut sic: nec aggneratiu° scie. Licet forte aliquarū taliū ppōnū hitus ut pcēdēs ex ppio medio logico scientia dici possit. Patet pterea q modo saltem diuerso et instra logica et logica docens modus sciendi appellari possit.

Attendendū tn̄ est hic q licet logica docēs ppriissime dicat scia. Attamē cois scia dicēda est. Nō qdē ita cois sicut utensilis logica q ut declaratū est et cois et ex coib° pcedē dr. ppterea q ppōnes logice scientijs realib° applicate media cōmunia sunt zclouib° illatis. Sed logica docēs pōt dici cois bifariā: et coitate pdicatiōis: et coitate applicatiōis: ut optime Scotus in scda qōne ulāt dixit. Coitate qdē pdicatiōis est cois nō p se sed per accñs ut Scot° ibidē. Si subiectū ei° pdicet de sbis aliarū sciarū (desi si sbm logice sm cōem uiā ens rōnis poneremus. Qd qdem de sbis aliarū sciarū non p se sed denoīatiue et per accñs pdicat logica eēt cois coitate pdicationis. Et lz enī rōnis nō ponamus sbm: tn̄ q de ipo est logica hoc ēt mō dici posset cois. Ex qb° patet anglicū nō itellexisse Scotum ibidē. Cū dicat logicā eē eodem nō p se sed per accñs. i. pparte. Et male ēt subtilis doctoris litem diuidit. Coitate etiā applicationis ut ibidē. Et in pma qōne elenchoruz Scotus asseruit logicā docēs est cois: cuz ei° sbm eadat in usu3 oīum aliarū sciarum ut latissime ɔstat. Ex dictis itaq3 patet facillime qōnis mote solutio.

Adducta aūt ad negatiuā pblematis ptē ex antea determinatis soluunt et in pmo antecedēs pblematis negamus: cōcedētes qd assumit 6° thopicoꝝ q definitiones et maxime logice ex qūe et diis cōponunt. Et qūis ppa plerūq3 diis et ultima non cogscat. Attn̄ lotū circūlocutū mediū potissime demrationis

poterit eē cā totū id sufficiēs cā e ē possit inherētie passio nis ad sbm. Hanc enī cāliter definitio expositicum demōstrationum ponit medium. ut in pma pte qōnis est declaratū. ¶ In scdo vo scdam minoris pte negamus: nā licet mathematice demōstrationes eē potissime: tn pº certitudinis ordine. ut in 2ª qōnis pte ondimus. Et cū dr qꝫ mathe nō ꝯsiderāt causam in eēndo qꝫ considerāt tāmmō formā. Rndet qꝫ lꝫ nō ꝯsiderēt cāz in eēndo sbi vel passionis demōstrate: tn ꝯsiderāt cām in eēndo iherētie dicte. Id aūt qd est cā formalis sbi vel passionis: potest utiqꝫ eē cā effectiua in eēndo inherētie passionis ad sbm. ¶ In tertio ꝑterea negamus qꝫ demōstratio que per finē pcedit: non sit potissima ceterarū que per alias cās pcesserint in eadē scia cum finis sit imediata ꝛ irresolubilis causa in eēndo inherētie maioris extremi ad minus. qd ut dictū est regrit ad potissimā demōstrationē. ¶ Ad epicurū etiā. ceterosqꝫ eius sectatores dicimus: qꝫ ꝑpterea mūdū ab homie ꝯstare asseruerūt: ꝛ bonū corpis uoluptatē putarūt. Quare necesse erat eos falli: qui obiecta scia ueritatis inquisitiua: de rerū ueritate pqrerēt. Quicūqꝫ enī logicā ꝛ demōstratiuā potissimum partē uel negarūt uel ignorarūt: in errores qꝫplurimos inciderūt. Hinc empedocles agrigētinus: dixit eē sciam dixit. Et Eraclitus ephesius sciā qualibet hēri posse negauit. ut Are. pmo posterioꝝ textu cōmētarij. 6. ostēdit. Hinc Parmenides ꝛ Melissus quos pmo de auscultatione phisica tex. cōmētarij. 71. adducit Are. Anaxagoras Clazomenius. Democritus Abderites ꝛ Leucippus collega eius: quos pmo de gnatione textu pmi cōmentarij Aristoteles refert: Inter pse ꝛ per accñs distinguere nesciētes: De quoꝝ uarietate logicus uti tradidit doctrinā. In viā falsam ꝛ erroneā diuerterūt: nihil simplr gn̄ari aut corrūpi dicētes. Quare ꝛ recte Aristoteles pmo de auditu phisico textu cōmētarij. 71. Antiquissimi (inquit) in phia cum fuerint pscrutati de ueritate ꝛ natura entium reflexi sunt ab ea. ꝛ quasi expulsi in aliā viā. ꝑpter paucitatē exercitij in logica.

Finis.

¶ Joānes Antonius Scotus Parthenopeus Artium Doctor Patauinis Logices assectatoribus felicitatē.

¶ Qui a rerum opifice sūmo vna cum stellis aīos emanasse dixerunt: ꝛ e celis ad aīanda corpora lapsos: eīdem illos cū corpibꝰ oriri existimarūt: nō ad ppriā tm̄ utilitatē: sed ꝛ amicoꝝ ꝛ patrie. Et hīc pstādi officij vim cēsuerūt hērēc genitā: ita e accepto munere ad eiusdē redendi paritatē quadaz lege nature cōpellī. ut est Platonis sniā in epistola quadā sua ad tarentinū architā. Idqꝫ ita esse hoībus ppriū asseruerūt: ut nemo vnqꝫ tam abiectus sit ꝯditiōe qui (ut Eschines etiā dixit) saltem uerbis par restituere munus nō possit. Hac itaqꝫ olim hoīuz ꝯditione: ꝛ uelut quadam instigatione nature in referēda gratia eo potissimū in psenti astringor: qꝫ me maximis muneribus affecistis. Nam cum supiori anno ꝯsueto die patauine urbis pceri bonarum artium assectatores oēs ad eligēdos doctores pro more ꝯuocassent: qui lectiones quibus indigerēt publice ꝓfiterent: uos qui eos expetebatis qui Aristotelis logicā uobis enuclearēt me vnū tāto ꝯsensu ad eā lectionē designari acclamastis: ut nedū eosdem urbis moderatores: sed e vniuersā academiā nostrā in admirationē adduxeritis. Hoc ꝑterea anno eo aīo in id cōuenistis oēs ut nullum officij laborisqꝫ genus omiseritis: quo ad Aristotelis logicā explanādam adduci astringiqꝫ potuissem. Tantaqꝫ apud uos ualui ꝛ auctoritate ꝛ gratia ut nihil addi cogitari ue malus possit. Tam grādi in me beniuolentie tanteqꝫ expectationi: tante humanitati: ac māsuetudini uestre quo naz pacto par esse possim vix inuenio. Res mihi sunt tenues ꝛ tāto bñficio longe impares. Nec satisfacere uobis possum: ꝛ in his libris aperiēdis noctes diesqꝫ impēderem mihi est aīo. cum nec minori ꝯsensu uocātibus me phie assectatoribus eius sciētie (quem dicūt extraordinarium) locum ad docēdum suscipe factus fuerit. Hebo itaqꝫ agāqꝫ pro tot tantisqꝫ in me bñficijs gratias: ꝛ eas quidem quas nulla vnqꝫ sit oblitteratura posteritas. Nec in referēdis etiā illis uideri cupio penitus infecūdus: Naz Egidij romani doctoris fundatissimi ꝛ peripathetice discipline assectatoris accuratissimi cōmētarios in libros prioꝝ analiticorum Aristotelis in uestram utilitatem imprimendos curaui: quos olim ex neapoli huc usqꝫ afferri iusserā: lau permute id mihi Magcº dño Paulo Moronello cremēsi accademie nostre moderatore insigni. qui ita studiosis ingenijs fauet ut nō secus felicē sub illo accademiā nostrā futurā speremꝰ qꝫ sub platonicis horosbꝰ felices essent res publice. Illos pro cōmētarios ab Egidio editos cum uetustissima exēplaria admonēt ad eoꝝ inscriptiones uix pcedendi stilus Egidio peculiaris. Itaqꝫ solū nō esse egidij inficiabit qui ignorauerit quot viderim exēplaria egidij insignita inscriptionibꝰ: quātoqꝫ labore cōtenderim de ea ipsa re periculū facere. Nec tn̄ ꝑpterea existimatis credidisse me uestre in me magnitudini meritoꝝ gratiā retulisse: cum nullum facile officij genus inuenire possim: quo uestris amplissimis in me meritis satisfaciā. Quāobrem obsecro uos obtestorqꝫ plurimuz ut grato aīo a me accipiatis: qꝫ meriuū a me expectari pōtmentē scilꝫ uobis dedītissimā: animūqꝫ uestris institutis dicatissimum: ita ut siqd vnqꝫ euenerit ubi mea opa uobis opus fuerit: uestrū sit iubere impare ac pcipere meqꝫ ꝛ meis oībꝰ pro arbitrio uti. Ac me tanti beneficij tunc inmemorem sciatote: cum meimet obliuiscar: cumqꝫ lumina celum: ac sedes proprias astra reliquerint. Valete.

¶ Incipit liber Priorum Analeticorum Aristotelis cuz
Egidy Romani commentarys utilimis.

Um omnis scien
tia sit ueri inquisitiua z hoc per
modum z rationem discernen
di: Logica autem habeat deter
minare modum inquirēdi ue
ritatem in alys sciētys: patet q
logica modum z rationem di
scernendi dicitur determinare
sed ratio discernendi sm Boe
cium duas habet partes. s. inuē
tionem z iudicium: igitur logica de utraq₃ habet deter
minare ut dicatur quedam pars logice de arte inuenie
di z quedam de arte iudicandi. ¶ Sed tunc statim du
bitabit aliquis cum in omni scientia fiat inuentio z iudi
ciuz sm q vnaqueq₃ sciētia differt, ppterqd iste due par
tes magis logice q₃ aly sciētie attribuunt. Et dicēduz q
lz omnia sciētia inueniat z iudicet tamē sola logica mo
dum z artem inueniēdi z iudicandi determinat: z ideo
iste partes soli ei attribuuntur. ¶ Et nūc ulterius dubi
ppterqd in doctrinis specialibus nō denominat ars in
ueniēdi z iudicādi sicut in logica. Et dicēduz q incōue
niēs est simul querere sciētiam z modum sciēdi: doctri
ne aūt speciales determināt ipsas sciētias q̄re moduz sci
endi nō determinabūt: sed modus sciēdi cōsistit inueni
do z iudicādo quare modus inueniēdi z iudicandi non
habet determinari in aliq̄ sciētia speciali z ideo in logica
que est sciētia cōis determinabit. ratio aūt quare incōue
niens est simul querere scientiam z modum scientie h
est doctrine speciales sunt generis determinati z circa pri
cipia generis determinati nec excedūt ea sed extra prin
cipia generis determinati sunt modi cōmunes quare sci
entie speciales ad modos cōmunes determinandos nō
se extendent sed modus inueniendi z iudicandi est mo
dus cōmunis pluribus scientys quare de illo in aliqua
scientia speciali determinari non poterit. ¶ Sed tunc
ulterius dubitat. si inconueniens est simul determinare
scientiam z modum sciendi. logica autem est una sciētia
necesse est aliam precedere logicam que rectificet logi
cam in modo sciendi z docendi z si h cōsimilis ratio est
de illa que precedit logicam z sic pceditur in infinitum
uel erit alia scientia determinans scientiam z moduz sci
endi quod est contra propositionem superius habitam.
Et dicendum q logica simul determinat scientiā z mo
dum sciendi z non est incōueniens. est enim logica de
modo sciendi unde illa potest seipsam rectificare in mo
do z non indiget scientia preexistente que rectificet eam
quare cum ipsa determinat scientiam z modum sciendi
hic non sunt duo apud ipsam: q₂ qd est modus omnium
scientiarum est modus in sciētia logica. In alys autē sci
entys ut in doctrinis specialibus aliud est scientia z mo
dus sciendi: z ideo nullum incōueniens est simul dare
scientiam z modum sciendi. patet igit responsio ad obie
ctum. predicta enim propositio non se extendit ultra sci
entias speciales ut iam patet. ¶ Sed tunc dubitatur. si
eniz logica simul tradat scientiam z modum sciendi nul
la autem scientia specialis h , potest videtur q logica sit
nobilior z dignior omni scientia speciali. Contrarium ta
men videtur per hoc q neq₃ est de nobiliori subiecto ne
q₃ nobiliori modo neq₃ certiori procedit q₃ speciales z
hys duobus modis est una scientia nobilior alia z digni
or sicut patet ex principio libri de anima. Et dicenduz q
logica in suo genere nobilior est z melior alys in suo cū
logica in suo genere habeat sciētiam z moduz sciendi z
alie solam scientiam simpliciter tamē alye nobilior z di
gnior non est: non enim subalternat sibi alias neq₃ de ex
cellētiori subiecto est: neq₃ per demōstrationes nobilio

res tradita z sic quo ad quid est nobilior alys simplici
ter autez non z per h patet rūsio ad obiecta. ¶ Sed ad
huc restat dubitatio q: cum sciētia specialis modum z in
ueniendi z iudicādi non habent determinare: sed sciētia
cōis. sciētia autem cōis est duplex. s. logica z methaphisi
ca. dubitat quare apud logicā magis determinet iste mo
dus q₃ apud metha^{cam}. Et dicēdum q inuētio z iudiciū
partes sunt artis discernēdi que cōplet per sillogismum
que est res rōnis. logica aūt de rebus rōnis determinat
z ideo ad logicam ptinet determinatio inuētionis z iudi
cy: metha^{ca} aūt non est de rebus rōnis sed magis de re
bus nature coīter accipiēdo nām sm earum ēcnuas pu
ras z per rōnes pbandas z uerissimas z ideo metha^{ca}
de modo pdicto nō habet determinare: ex hys ergo ma
nifestum est q inuētio z iudiciuz ptes sunt logice z q so
lius logice z ppterquā cām. ¶ Hys visis cōsiter videdū
est ubi iste ptes in logica tractant. z dicit q ars inueniē
di in thopicis z elenchis. ars aūt iudicandi in pōribus z
posterioribus tradit. ¶ Sed super h dubi. non videt
q distiuere tradat ars inueniēdi z iudicādi ita q sola in
uētio tradat in thopicis z accipio thopica pro thopicis z
elenchis: demōstrator enim mediū inuenit de qua inuē
tione in thopicis non determinat medium enim demō
stratiuum necessariū est sempi: in thopicis aūt nō dat ni
si inuētio medy pbabilis sicut patet per Ari. in pri° tho
picor. ¶ Adhuc si sufficiēter determinaret inuētio nō
oporteret determinare de ipsa in pōribus aut posteriori
bus nūc autem determinat. ¶ Adhuc sicut sillogismus
demōstratiuus addit aliqd supra sillogismum simplr pro
quo aliud est iudicium de ipso z sillo simplr sic sillogis
mus dia^{co} addit aliqd simpliciter supra sillm pro quo su
per addito aliud erit iudiciū de ipso z de sillo simplr q̄re
non sufficit inuentionem silli dialectici determinare sed
oportet de illo tradi iudiciū z ita insufficiēter agit de sil
logismo dialectico si solum determinet eius inuētio. Ex
hys ergo videt uel q diminuta sit doctrina logice uel q
non sit distīctio inuētionis z iudicy ita q sola inuētio tra
dat in thopicis z elenchis z solum iudicium in pōribus
z posterioribus. Et dicēdum q ultimuz est uerū in utru
q₃ enim librorum z aliqd de iudicio z aliqd de inuentione
tractat. sed sciēdum q opposito modo se hēt inuentio z
iudicium circa sillm demōstratiuū z dialecticū. silli eniz
demōstratiui unica est medium sm spēm. s. diffinitio cā
liter ideo parum hēt de inuētione illud m̄ qd hēt in scdo
posterior determinat. sed silli demōstratiui multe sunt
cōditiones. s. q sit ex pmis ueris imediatis zc̄. z ideo dif
ficile est iudicare an sillus ppositus sit demōstratiuus an
nonne ideo multum hēt de iudicio. silr dicēdum est de
sillo simplr: de sillo aūt dialectico ecōtrario modo dicen
dum est. que enim in dialecticis ad eādem cōclonez pba
adduci sunt multa media z multis modis siue ex multis
pcōnibus ideo multuz est de ea inuētione q₃ tn̄ silli dia
lectici unica est cōditio. s. q sit sillus ex pbabilib^{us} ideo pa
ruz hēt de iudicio z id qd hēt de iudicio ptim determinat
in ii° p° thop. ptim aūt in. viij. ubi determinat de q̄stone
uersus enim finē illius ptis. s. primo aūt modos proce
dēdi qd est in principio dicit q cōsiderāduz si oro sit silla
ta uel nō: z si sic ex q̄bus sit sillata z istud scdm pertinet
ad iudiciū de sillo dialectico faciēdum. Ex hys patet rū
sio ad obiecta q: nō sola inuētio tradit in thopicis neq₃ so
la inuētio imo mixtim tradit inuētio z iudiciuz in oib^{us}
denotat tn̄ ab eo qd magis abūdat z excedētius est z q
hec sunt cōpetēter pōt manifestari per tale sil e. In rheto
rica sunt ptes artis. s. inuētio: dispō: elocutio: memoria
z pnūciatio ipsa: etiā hēt triplicem mām siue spēm mālē
s. tria genera cārum: iudiciale: demōstratiuū: deliberati
uum. ut aūt plene sit rhetorica in q̄n sua mā ipsa cū oib^{us}
suis ptibus oē genus cause ingrediē: eodē mō cū logice
due sint ptes. s. inuētio z iudiciuz z duplex mā siue spēs

mālis.s.questio scibilis ⁊ questio opinabilis: ut logica ſm ſe totam in qualibet sui materia sufficienter inueniatur oportuit circa questionem opinabilem determinando habeatur tam inuentio ꝙ iudicium: similiter autem circa questionem scibilem. Ex hijs ergo patet ubi in logica tradatur ars inueniendi ⁊ ars iudicandi ⁊ questio. ¶ Quibus habitis adhuc dubitaret forte aliquis cum .v. sint partes rhetorice.s.inuentio dispositio ⁊c. quare sola inuentio de numero illarum ponitur pars logice. ¶ Ad hoc cum logice partes sint inuentio ⁊ iudicium quare non ponitur iudicium pars rhetorice sicut inuentio. ¶ Ad hoc dicendum ꝙ in rhetorica affirmatur multitudo signorum ⁊ entinematum confuse ad probandum intentum: ⁊ propter talem multitudinem ⁊ confusionem ne talia permisceantur ad inuicem necessaria est in rhetorica tam dispositio ꝙ memoria. Iterum in rhetorica necessarium est persuadere iudici ſm ꝙ possibile est quod maxime potest fieri per ornatum eloquentiam ⁊ moderatum corporis gestum ⁊ ideo necessaria est rhetorice elocutio ⁊ pronunciatio: hec autem non sunt necessaria in logica. ibi enim non ordinatur multitudo rationum confuse sed unicuique illarum redditur sua responsio ⁊ ita cum non sit ibi confusio sicut in rhetorica nec est ibi indigentia dispositionis ⁊ memorie. Preterea ibi non multum appetitur beniuolentia ⁊ ideo non est ibi necessaria elocutio uel pronunciatio ꝙuis hec quatuor conferre possint in logica non tamen sunt ibi necessaria sicut in rhetorica: nec etiam sunt iste partes ita essentiales in logica sicut est inuentio. ¶ Uel aliter posset dici ſm quosdam dicentes ꝙ in logica pars est dispositio ⁊ pronunciatio ⁊ hec uolunt confirmare per Aris. in primo .8. thop. dicit enim ibi ꝙ primum oportet inuenire media: in quo signatur inuentio. secundo inuentum formare ⁊ ordinare: in quo significatur dispositio. tertio proferre ad alium: in quo significatur pronunciatio sed de hoc non est curandum. prima responsio dicit ueritatem. ¶ Ad secundum dicunt aliqui ꝙ ad rhetoricam nihil pertinet de iudicio: ipsa enim non instruit nisi actorem ⁊ reum. Iudex autem iste iudicare debet ſm leges ⁊ decreta: quare ergo iudicium ibidem extra rhetoricam est ideo non ponitur iudicium pars eius sicut inuentio sed hec responsio non sufficit. cum enim rhetorica instruat actorem in opponendo ⁊ accusando reum: aut in respondendo ⁊ defendendo: manifestum est ꝙ ipsius est illud iudicium determinare quod pertinet ad responsionem eorum que opposita sunt ab actore. Et propterea dicendum ꝙ huius oppositorum duplex est iudicium. unum quod est ipsius rationis in figura: ⁊ istud transcendit rhetoricam ⁊ omnem scientiam specialiter disputatiue ⁊ ideo non habet determinari in rhetorica sed potius in logica. determinatur enim hoc iudicium in prioribus. aliud autem est iudicium sub modo: sed istud adhuc non pertinet ad rhetoricam eo ꝙ ipsa non utitur rationibus modificatis que habent necessitatem sed entimematibus ⁊ figuris inducentibus suspitionem: ⁊ ita patet cum neutrum iudicium ad rhetoricam pertinet atque non dicitur iudicium poni pars rhetorice. Ex hijs ergo patet ꝙ partes logice sunt inuentio ⁊ iudicium ⁊ ubi in logica determinatur ⁊ ꝙ solius logice sunt ⁊ quomodo se habent ad partes rhetorice. ¶ Hijs habitis de partibus artis disserendi quare de quadam eius parte est presens intentio accedendum est ad illam. ars enim discernendi maxime completur per sillogismum. unde ars discernendi que logica est de sillogismo facit considerationem principaliter. Cum igitur in duobus libris ueteris logice.s. predicamentis ⁊ periermenias determinetur de principijs sillogismi materialibus. in libris uero residuis de ipso determinatur. sed hoc potest esse dupliciter. quia aut de sillogismo in se ⁊ sic liber priorum. aut in suis partibus ⁊ hoc tripliciter. Sillogismus enim specialis aut est ex necessarijs ⁊ sic est demonstratiuus: aut ex probabilibus ⁊ sic est dialecticus: aut ex apparentibus probabilibus ⁊ sic sillogismus sophisticus de quibus determinatur in tribus libris residuis noue logice: ⁊ sic patet ꝙ subiectum in proposito.s. in libro priorum est sillogismus simpliciter ⁊ non contractus ⁊ hoc ad presens supponendum ⁊ ita patet causa materialis. Causa formalis consistit in modo agendi ⁊ in ordinatione partium doctrine. ordinatio autem partium patebit in diuisione libri. Modus uero agendi quidam necessarius est propter ipsam doctrinam: ⁊ iste est triplex.s. diffinitiuus diuisiuus ⁊ collectiuus ⁊ quidam non necessarius est propter ipsam doctrinam sed solum propter auditores.s. exemplorum positiuus. causa efficiens est Aris. titulus talis. Incipit liber priorum analeticorum. ⁊ est analeticum idem quod resolutiuum. unde ꝙ in hoc libro traditur iudicium de sillogismo simpliciter: iudicium autem fit circa resolutionem ideo dicitur iste liber resolutorius. ⁊ dicitur analeticorum ad differentiam libri thopicorum ⁊ elencorum. dicitur autem priorum ad differentiam posteriorum analeticorum. ⁊ dicitur in hoc libro tradi resolutio prior. in libro autem posteriorum posterior eo ꝙ in hoc libro traditur resolutio ⁊ iudicium de sillogismo simpliciter. in libro autem posteriorum de sillogismo demonstratiuo. sillogismus autem simpliciter prior est ſm naturam sillogismo demonstratiuo. Super hoc quod suppositum est sillogismum simpliciter esse genus subiecti in hac doctrina duplex occurrit dubitatio. Prima utrum de sillogismo simpliciter debeat aut possit esse scientia. Secunda dato ꝙ sic utrum presens scientia sit de sillogismo simpliciter uel non. uidetur autem ꝙ de ipso non debet esse scientia separata hac ratione: logica habet considerare artem diffiniendi ⁊ diuidendi quare non debet tradi de arte colligendi. sed ars que est de sillogismo simpliciter est ars colligendi ergo de sillogismo simpliciter non erit pars logice separata. ¶ Adhuc cuius est determinare species eius est determinare genus commune eis. si igitur logica habet determinare de sillogismo ⁊ inductione quibus commune est ratiocinatio: habet etiam de ratiocinatione determinare: ergo a destructione consequentis cum non sit pars separata de ratiocinatione nec erit de sillogismo aut inductione. ¶ Adhuc species ratiocinationis sunt sillogismus ⁊ inductio. sed de inductione non est pars separata quare nec erit de sillogismo. ¶ Adhuc sillogismus simpliciter caret bonitate ⁊ opere ergo de ipso non erit scientia. est enim scientia de bono ⁊ difficili. probatio premisse. bonitas sillogismi consistit in hoc ꝙ possit facere fidem uel scientiam uel aliquid tale: sed sillogismus simpliciter abstractus ab omni materia speciali nihil tale facere potest. igitur sillogismus hic dictus bonitate caret sillogismi. ¶ Adhuc uidetur ꝙ non possit esse scientia de sillogismo simpliciter. si enim sit: cum omnis scientia fiat per demonstrationem ⁊ ita per sillogismum: scientia de sillogismo fiet per sillogismum: ⁊ sic hoc sillogismus erit ante sillogismum simpliciter quod est inconueniens ergo ⁊ primum. ¶ Ad oppositum sic. cuius sunt per se passiones de ipso potest esse scientia per demonstrationem illarum passionum de ipso. sed sillogismi simpliciter sunt quedam passiones proprie demonstrabiles de ipso. uidelicet quod sit ex duabus propositionibus ex tribus terminis ⁊ huiusmodi ergo de sillogismo simpliciter potest esse scientia. ¶ Adhuc quedam sunt propria generis ita ꝙ non speciebus. cum ergo sillogismus simpliciter sit unum ꝙ̃ genus ad demonstratiuum ⁊ dialecticum aliqua erunt ei propria que non sunt propria suis speciebus. sed que sunt propria de ipso constat ꝙ non sciuntur a casu sed per causam. cognitio uero per causam est scientia quare de sillogismo simpliciter poterit ⁊ debet esse scientia. ¶ Adhuc passio communis inest pluribus per causam communem. sillogismus demonstratiuus ⁊ dialecticus habent quasdam passiones communes ut ꝙ sint ex tribus terminis ⁊ duabus propositionibus ⁊c. ergo habent eas

per aliam causam cōem: sed illis nihil est commune pro prie nisi sillogismus simpliciter quando dicte passiones primo sunt sillogismi simpliciter ⁊ sic demonstrari pos sunt de ipso ⁊ ita de sillogismo simpliciter debet eē scia. ¶ Ad hoc sillogismus simpliciter est instrumentum quo acquirit fides de questione opinabili ⁊ scientia de que stione scibili: sed omne instrumentum artificiale habet ⁊ artem ⁊ scientiam ipsuz constituentem: quare sillogis mus simpliciter habebit artem ⁊ scientiam sui constitu tiuam ⁊ que passiones eius considerabit. ¶ Rationes ultimas questionis concedendum est: ad alias autē re spondenduz. ad primam sic ꝙ non est simile de sillogis mo simpliciter ⁊ de diffinitione ⁊ diuisione. quia diffini tio ⁊ diuisio non intendunt in logica nisi pp sillogismū ⁊ hoc principaliter propter demonstrationem ⁊ ideo de illis non sunt partes separate in logica: sed determinan tur in illa parte ubi determinatur sillogismus demōstra tiuus. s. in secundo posteriorum. de sillogismo autē sim pliciter propter se intenditur in logica: ⁊ ideo habemus partem separatam de sillogismo simpliciter. ¶ Ad se cundam rationem dicendum. ꝙ aliquid est commune pluribus dupliciter. aut penitus uniuoce ⁊ sic de tali cō muni dicitur esse scientia separata a scientijs determinā tibus de ipsis speciebus: aut analogice ita ꝙ tota natu ra eius primo includatur in uno contentorum sub ipso. secundario autem in alijs ⁊ per naturam primi partici pātis: ⁊ de tali non debet determinari per se separatum a suis contentis imo manifestata natura eius a quo primo participatur ⁊ quomodo per ipsum participatur ab alijs sufficienter determinatur natura eius cōmunis. sic autē est ratiocinatio communis sillogismo ⁊ inductioni. tota enim natura eius primo monstratur in sillogismo: in in ductione autem non nisi per sillogismum ⁊ ideo cuz de terminata sit natura sillogismi simpliciter ⁊ qualiter indu ctio reducatur a sillogismo necessitatem patet sufficiēter na tura ratiocinatiōis nec debet aliter determinare. ¶ Ad tertiam dicenduz ꝙ non est simile de sillogismo ⁊ de in ductione. inductio enim nullam habet necessitatem de se sed a sillogismo. sillogismus autem a seipso: ⁊ ideo de sillogismo determinatur in parte separata: de inductiōe uero simul cum illo. ¶ Ad quartam dicendum ꝙ sillogis mus simpliciter non priuatur bonitate ⁊ operatione sil logismi quibus in sua cōmuni consideratiõe nec faciat fidez neqz scientiam. sicut enim bonitas sillogismi dialectici consistit fm istam operationem facere fidem uel opinio nem. bonitas autem sillogismi demonstratiui fm istam operationem facere scientiam: sic bonitas sillogismi sim pliciter ab utroqz abstracti est fm istam operationez ali quid probare ex necessitate siue aliquid inferre ⁊ hec ope ratio cōmunis cum ingreditur naturam specialem facit scientiam uel fidem. ¶ Ad quintam dicendum. ꝙ sillo gismus duplex est. unus cuius cognitio habetur per in uentionem ut per sensum ⁊ experimentum: ⁊ iste quie scit in anima inuentoris sicut ars in anima artificis. alius est cuius cognitio habetur per doctrinam mediante sil logismo iam inuento per experimentuz ⁊ similem ope rationem fm ꝙ docet Ari. in fine posteriorum. dicēdū ergo ꝙ de sillogismo secūdo modo est scientia ⁊ hoc per sillogismum primo modo dictum ⁊ non erit sic idez ad seipsum nec sequitur aliquod inconueniens. Habito ꝙ scientia debeat esse de sillogismo simpliciter ⁊ possit con sequens est quomodo utrum presens scientia. s. libri pri orum sit de ipso. Quod non uidetur hac ratione. illud de quo fit aliquid ⁊ illud per quod fit non sunt idem sic in strumentum per quod fit statua: ⁊ es de quo fit. sed scien tia libri priorum fit per sillogismum simpliciter que cuz sit scientia ibi fit demōstratio ⁊ ita est ibi sillo simpliciter quare non erit de sillo simp. ¶ Adhuc genus non sepa ratur fm esse a suis speciebus. sed sillogismus simplici ter genus est ad omnes sillogismos speciales uel tanqz genus quare sillogismus simpliciter non separatur fm esse ab illis. sed sillogismus traditus in libro priorum se parabilis est fm esse ab alijs sillogismis specialibus. iste enim sillogismus est in materia transcendenti ut in his terminis. a. b. c. nec est in materia probabili nec necessa ria ⁊ ita nec est dialecticus nec demōstratiuus quare cū liber priorum sit de tali sillogismo. patet ꝙ liber prioruz non est de sillogismo simp. Adhuc idem non est subie ctum totius ⁊ partis sed subiectum totius logice est sillo gismus simpliciter quare non erit subiectum liber prio rum cum liber priorum sit pars logice. ¶ Adhuc cum in ceteris libris determinetur de sillis specialibus cōtra ctis ad materiam hic autem non determinatur de sillo gismo contracto ad materiam uidetur ꝙ non erit iste li ber de sillo simp sed tm̄ de forma silli simp. sills enim di citur quod compositum ex materia ⁊ forma. ⁊ nō determi natur in hoc libro de eius materia ⁊ istud uolunt quidā dicentes ꝙ de sillo quo ad eius formam tm̄ determinet in hoc libro: in alijs autem quo ad eius materiā. ¶ Ad oppositum sic de quo ⁊ cuius partibus probantur passi ones in alia scientia illud debet dici subiectuz. sed de sil logismo simp ⁊ de eius partibus probantur passiones i hoc libro ut per se patet. ergo ⁊c. ¶ Adhuc in principio principalis negocij huius libri dicit ꝙ determinaturus est de sillogismo ⁊ de demonstratione. sed primuz de sil logismo patet. ergo quia in libro priorum est intētio de sillogismo sed nō de aliquo speciali ut patet. quare de sil logismo simp. ¶ Adhuc contra illos qui dicūt Ari. so lum determinare de forma sillogismi. diffinit eniz in prin cipio propositionem ⁊ terminum propter sillm ⁊ omnia hec sunt materialia sillogismi. Item diffinit sillm simplr sed sills simpliciter non dicit solum formam. ¶ Adhuc determinat de sillo fm qd̄ fit ex propositionibus de ieē ⁊ de modo ⁊ tales propositiones sunt uia ad sillm quare non uidetur soluz ꝙ intendat de forma silli. ¶ Adhuc ostendit sillm esse ex tribus terminis ⁊ duabus proposi tionibus ⁊ omnes termini ⁊ propositiones sunt materia lia in sillo. Item potest argui per ea que determinantur in secundo: quia ergo sills simpliciter de quo agitur in prioribus sit forma ad sillm dialecticū ⁊ demonstratiuū tamen non uidetur esse dicendum ꝙ liber prioruz sit tā tūmodo de forma sed magis considerat tam formam ꝙ materiam silli in genere. ¶ Ultimas rationes concedē dum est: ad obiecta respondendum. Ad primum sic. ꝙ sills de quo est liber priorum est sillo cuius cognitio ha betur per doctrinam. Sills autem ille per quem est sci entia libri priorū est sills cuius cognitio habetur per ex perimentum ⁊ sensum ⁊ ita nō est idem sills de quo est hec scientia. s. liber priorum ⁊ per quem est. ¶ Ad 2m di cendum ꝙ sills simpliciter non est uere genus ad dia lecticum ⁊ demonstratiuum quia uere genus diuiditur per differentias formales per quas ei aduenientes con stituuntur uere species. sed sills dialecticus ⁊ demōstra tiuus non sunt constituti per differentias uere formales sillo simp aduenientes: sed magis per differentias ma teriales ⁊ ideo sillo simpliciter est actu ⁊ formaliter con stitutum in esse ante sillm dialecticum ⁊ demonstratiuū ⁊ ideo abstrahit eis secundum esse intentum ꝙ pōt ali quid certificari uel exemplari de ipso in terminis com munibus in quibus neqz sit sills dialecticus neqz demō stratiuus si autē esset uere genus non esset aliquid uere consideratum in esse ante ipsos: neqz posset tunc certifi cari de sillo simp aliquid nisi manifestato sillo speciali ut dialectico uel demonstratiuo. ¶ Ad tertium dicenduz ꝙ tota logica est de sillogismo simp. ⁊ liber priorum est de sillogismo simp: sed alio ⁊ alio modo. cum enim dici tur ꝙ logica est de sillogismo simp: hoc intelligendū est que est de sillogismo totaliter fm se ⁊ secundum omnes

eius differentias, cum autem dicitur q liber priorum sit de sillogismo simplici hoc intelligendum est q est de sillogismo in genere & non contracto ad materiam specialem. s. ad necessariam uel probabilem uel aliam talem. ¶ Ad ultimum patet responsio per iam dicta in opponendo ad secundam partem questionis.

p Rimum oportet dicere circa qd & de quo est intentio. Quoniam circa demonstrationem & de demonstratiua disciplina. Deinde determinare quid est propositio & quid terminus & quid sillogismus: & quis perfectus & quis imperfectus. postea vo quid in toto esse uel non esse hoc in illo: & quid dicimus de oi aut de nullo pdicari.

¶ Iste liber qui est de sillogismo simpliciter primo diuiditur in duas partes. s. in prohemium per quod remouetur ignorantia negationis. & tractatum per quem remouetur ignorantia dispositionis quibus remotis fit scientia. Et incipit tractat' ibi [Propositio est oratio.] Pars prima in duas. in prima dat intentionem respectu principalis negocij dicens q primum est dicendum circa qd & de quo est intentio. & specificat dicens circa demonstrationem & de disciplina demonstratiua & in hoc significat intentionem respectu huius libri & libri posteriorum simul & hoc est [primum oportet.] In secunda dat intentionem respectu eorum que ordinantur ad principale negocium: quorum cognitio necessaria est ad cognitionem principalis negocij dicens q deinde determinandu est quid propositio & quid terminus quid sillogismus quid perfectus & quis imperfectus: adhuc etiam quid sit esse in toto uel no esse siue dici de omni & de nullo. & hoc est [deinde determinare.] ¶ Dubitatur hic quare premittit prohemium posteriorum cum prohemio istius libri cum scientie diuerse sint. Et dicendum q hoc est q sillogismus simpliciter immediate descendit in sillogismum demonstratiuum in quo primo reperitur eius bonitas & maxime. propter hoc enim coniuncti sunt tractatus de sillogismo simpliciter & de sillogismo demonstratiuo q ad prohemium & epilogum. ¶ Adhuc dubitatur quid intendat per demonstrationem & disciplinam demonstratiuam: & quare magis dicit circa demonstrationem & demonstratiua disciplina q e conuerso. Et potest ad istud dici dupliciter sm duplicem competentem expositioné. prima talis demonstratio idem est q sillogismus demostratiuus. intendit ergo in hoc libro de sillogismo in quantum sillogismus est. in posterioribus vo in quantum demonstratiuus est: similiter disciplina demonstratiua idem est q disciplina sillogiçata faciens scire. Intendit ergo in hoc libro de disciplina demonstratiua in quantum est sillogiçata: in posterioribus autem in quantum est faciens scire: & ita patet qd intendit per demonstrationem & per disciplinam demonstratiuam. Adhuc hec propositio circa dicit habitudinem alicuius rei existentis in motu uel quasi in motu. sillogismus autem & demonstratio quidam motus sunt q: motus rationis & sillogiçare quidam mouere & ideo bene dicit circa demonstrationem. Hec autem propositio de dicit circumstantiam alicuius quiescentis uel quasi quiescentis. disciplina autem est in anima quiescentis & ideo bene dicit de disciplina demonstrata: patet ergo q melius dicit circa demonstrationem & de disciplina demonstratiua q e conuerso. ¶ Alia expositio est. s. q per demonstrationem intendit subiectum in posterioribus: per disciplinam demonstratiuam subiectum in prioribus: ita q demonstratio sumat sm q idem est q scientia demonstratiua: & disciplina demonstratiua idem q scientia sillogistica siue ratiocinatiua: & premittit intentionem posteriorum q: de illa principaliter intendit. agit enim de sillogismo simpliciter propter demostrationem. adhuc hec propositio circa dicit habitudinem subiecti ad actum ut est in ratione termini quasi distantis. hoc dico ut frequenter: q: demostratio est qd finaliter intendit qd adhuc distans est sicut terminus & ideo dicit circa demonstrationem. hec autem prepositio de dicit habitudinem subiecti ad actum ut est in ratione materie uel subiecti presentis. Hec autem negocij materia siue subiectum est sillogismus simpliciter & ideo dicit de disciplina demonstratiua. Ex hys igit patet ea que determinanda sunt in prima parte prohemij. ¶ Consequenter forte dubitat de secunda pte prohemij. & primo de hoc qd dicit [primum & deinde.] Prius enim dicturus est quid prepositio & quid terminus & hº q de sillogismo & de demonstratione. sigt tn per pm & deinde ordinem conuersum. Et dicendum q hoc qd dicit pm & deinde non dicit ordinem sue executionis sed sue intentionis. vnde in sua intentione primum est demonstratio consequenter sillogismus simpliciter. ultimo vo propositio terminus & huius. conuersa tamen uia de hys prosequitur ita h qd dicit Ars. in tertio ethicorum. q primum est in intentione. ultimum est in generatione. ¶ Ad h dubitat ad quid determinandum est h quid propositio & quid terminus ex quo de terminis determinatum est in predicamentis & periermenias & ibidem etiam de propositione. & qd determinatum est in superiori scientia debet supponi in inferiori. ¶ Et dicendum q necessaria est duplex cognitio de utroq. oportet enim cognoscere propositionem sm se sm quam considerationem melius dicitur enunciatio & sic determinatur eius cognitio in libro periermenias. oportet etiam cognoscere ipsam sz q in ordine est sillogistica & sic determinatur eius cognitio hic. Et nota q propositio in comuni dupliciter potest considerari. s. aut sm q est in terminis significatiuis comuniter quibuscumq. aut sm q est in terminis transcendentibus non significatiuis. sic enim est consideratio duplex sillogismi in comuni cui respondet propositio. Primo autem modo est propositio pars in modo ad enunciationem que enunciatio narrat res proprias propter alienas. Secundo autem modo distinguit ab enunciatione q: enunciatio non est nisi in terminis significatiuis & sic patet q omni modo competit alicui magis diffinire propositionem q enunciationem. similiter est de termino in predicamentis enim determinatur de ipso sm se aliud autem sm q est in ordine sed h potest esse dupliciter. aut enim ordinatur cum alio termino ad enunciationem generandam & sic determinatur de eo in libro periermenias. aut ad propositionis resolutionem terminatur & sic determinatur h quid est terminus. ¶ Consequenter queritur. ad quid diffinitur hic sillogismus ex quo satis diffinitur in primo thop. Et dicendum q hic diffinitur ex intentione eius. Ibi autem necessarius incidentaliter per sillogismum dialecticum accipiendum. ¶ Ulterius forte dubitabit aliquis. quare non determinat consequenter qd conuersio sicut determinat quid sit dici de omni & dici de nullo. Et dicendum q conuersio est principium percipiendi sillogismos imperfectos quorum perfectio non habetur per diffinitionem conuersionis sed per modos conuersionis cognitos & ideo nec hoc dicit consequenter se esse dicturum quid conuersio: nec consequenter determinat quid sit sed modos eius nu. sic autem no est de eo quod est dici de omni & de nullo. per cognitionem enim illorum quid sunt patet perfectio in sillogismis perfectis quorum dici de omni & dici de nullo sunt principia.

p Ropositio igitur est oratio affirmatiua uel negatiua alicuius de aliquo.

¶ Hic incipit tractatus z diuidit in partes duas. in prima determinat quedam ordinata ad principale negocium quorum cognitio necessaria est ad cognitionem silli. secūdo cum dicit Duo ergo determinatis. determinat de pncipali ppositio. pma in duas. in prima determinat quid sit sillo in se in suis partibus. In scda cū dicit In toto aūt eē alteq. determinat pncipia sillm rectificātia. pma in tres. In pma determinat qd est sillo in suis partibus integralibus. In secūda cum dicit Sillo est oro in qua qbusdā in se. In tertia cū dicit pfectū ergo uoco in suis partibus subiectiuis: z patet sufficiētia. Tūc eniz sufficiēter cognoscitur aliqd cū cognoscitur in se z in suis partibus. z hoc duplr. s. integralibus z subiectiuis. patet etiam ordo partes integrales sunt priores toto naturaliter: totum etiā in se pus est partibus subiectiuis. pma in duas. In prima determinat de ppōne. In secūda cuz dicit Terminū uo uoco. de termino: qz terminus in rōne q̄ terminus est posterior propōne: lz id qd est: naliter sit prius adeo sic ordinantur partes. In pma parte sic pcedit. primo diffinit propōnem dicēs q est oratio affirmatiua uel negatiua alicuius de aliq z accipiēdū ue coiter ut demret tā ppōne affirmatiuā qz negatiuaz. z h est ppō igitur.

¶ Hec aūt aut ulis: aut pticularis: aut indefinita. Dico aūt ulez: que aut oi aut nulli esse. pticularē uo que alicui: aut nō alicui: aut nō oi inesse. Indefinitā aūt que significat sine uli aut pticulari ut ctrariorū eādem eē disciplinā aut uoluptatē nō eē bonū.

¶ Secūdo diuidit eam dicēs quedā est ulis z quedā particularis z quedam indefinita z diuidētia declarat z patet z h est hec autem uniuersalis.

¶ Differt aūt demonstratiua ppositio a dialectica: qm demōstratiua quidē sumptio alterius ptis ɔdictionis est. Nō enim iterrogat sed sumit qui demonstrat. Dialectica uo iterrogatio ɔdictionis est. Nihil autē distabit ut fiat ex utrisqz sillis. Nā z qui demōstrat z qui iterrogat sumit aliqd de aliq̄ eē uel non esse. Quare erit qdē sillistica ppositio simplr qdē affirmatio uel negatio alicui⁹ de aliq sm dictū modū. Demōstratiua uo si uera sit z per pmas ppōes sumpta. Dialectica aūt pcuntati qdē iterrogatio cōtradictionis. Sillogizanti autē sumptio apparentis z probabilis: sicut in thopicis dictum est.

¶ Tertio diffinitionē datā verificat per talem rōnem. Ois propō dialectica uel demōstratiua sumit aliqd de aliquo esse uel nō esse: sed ois propositio sillata simplr est dialectica uel demōstratiua ergo ois ppositio sillistica simpliciter sumit aliqd de aliquo eē uel nō esse z sic patet q diffinitio hū data est: quia intētio fuit ppositionem sillogisticam diffinire. In hac ratione sic pcedit. pmo ponit quādam differētiā inter propōnem dialecticā z demōstratiuam. ex qua patet maior dicēs q differūt ppositio dialectica z demōstratiua. qz demōstratiua est sumptio partis determinate cōtradictionis. sue sine interrogatione. Dialectica aūt est interrogatio alterius partis cōtradictionis z h indifferēter uere uel false dūmodo probabilis. Ex quo patet q ex quo utraqz sumit partē cōtradictiōis q sumit aliqd de aliquo eē uel nō eē z hec fuit maior rōnis z h est Differt aūt. Secūdo ponit minorem dicēs q nihil differt ut fiat sillo de utraqz. q.d. uel hec uel illa est ppositio de qua fit sillo z h est nihil aūt distabit. Tertio infert cōclōnem z h est quare erit sillistica. Quarto ppter euidētiam pdictoz apit modos tam ppositionis dialectice qz demōstratiue dicēs q ppositio demōstratiua aut est uera z pma: aut sumpta per ueras z pmas z nota qz pma est uel demōstratiua in esse potissimo. secūda in esse pnti. Secūdo apit modos propōnis dialectice dicens q ppositio dialectica apud pcunctātē est interrogatio: apud aūt sillogiçātem est sumptio alicuius appentis siue probabilis quēadmodum in thopicis dictū est: z accipiendū est in thopicis coiter ad helencos z per hec q dicit pbabilis sigt propōnem dialecticā simplr. z per h q dicit appentis sigt dialecticā prave se habētem: cuius est litigiosa uel tētatiua z huiusmodi. Un pz q hic locus est de ppōne ualde coiter z h est demonstratiua uo.

¶ Quid ergo propositio z quid differt sillogistica z demōstratiua z dialectica subtiliter quidem in sequenti dicetur. ad presentem autem utilitatem sufficienter nobis determinata sunt que nunc.

¶ Cōsequēter epilogat dicēs q quantum ad psens negocium satis determinata est diffinitio inter ppositionem dialecticaz z demōstratiuam. sed inferius. s. in principio posteri. h subtiliter declarabitur. Dictuz est etiā quid sit propositio a h est quid aūt propositio. ¶ Dubitatur forte hic z pmo de diffinitione ppositionis. z pmo de genere eius cum enim oratio diuidatur in pfectam z impfectam: uidetur q oratio pfecta debeat poni in diffinitione eius tanqz genus eius proximum. Et dicēdum q apud logicum nō est alia oratio nisi pfecta. supponit enim pfectum z cōgruum z ideo per orōnem intelligit perfecta oratio quo ad logicuz. ¶ Deinde dubitaret forte aliqs de differētijs eius. uidetur eniz q male diffiniat per affirmatiuū z negatiuū: tum qz inferius non diffinit suum superius sed ecōuerso. tum qz sunt differētie diuidētes ipsum igitur non diffiniūt sed magis ecōuerso. affirmatiuuz autem z negatiuū sunt differētie diuidentes propositionem z inferiores ipsi. ¶ Et dicēdum q iste differentie ppositionis cadūt in eius diffinitione sub disiunctione ad circūloquendum differētiam eēntialem propositiōis a cōpletiuam. Unde is est sensus oratio signans uel predicatiua alicuius de aliquo: sic autem ponere inferiora in definitione superioris non est incōueniens. ponere tamen inferius in ratione qua inferius est: est icōueniēs. Uel dicēdum q per has differētias per quas diffinit simul diffiniat z diuidat. ¶ Adhuc forte dubitaret aliqs quare magis ponuntur hee differētie affirmatiuū z negatiuum ad circūloquendū differētiam talem qz alie differentie diuidētes propositionem que sub disiunctione accepte cum ppositione conuertunt. Et dicendum q hoc est qz hic diffinit propositionē sm q est sillistica sicut patet in textu. Sillo autem maxime diuersificatur penes has differētias affirmatiuum negatiuum. ¶ Sed tunc dubitat qz maior diuersitas est silli penes has differentias propositionis uniuersale particulare. sm ergo hāc rationem debuit per istas differētias cōpleuisse propositiōis diffinitionem. Et dicēdum q lz sillus diuersificetur sm modum per uniuersalem z particularē sicut per affirmatiuum z negatiuū tamen eēntialiores sunt propositioni affirmatio z negatio qz uniuersalitas z particularitas. z ideo sua diffinitio magis completur per istas differentias affirmatiuū z negatiuum qz per reliquas. ¶ Deinde querit quare aliter differt h propositio qz in thopicis Boetij z qz enūciatio in li° periar cum sint idē sm rem. Et dicēdū q differūt ppositio z enūciatio ut dic Boe° enūciatio inij propter se profert. z pnō enūciat quod est

in aīa ⁊ ideo diffinit per uez ⁊ falsuz que sunt in anima.
sed propositio est alterius gñis .s. conclusionis sed hᵉ pōt
esse dupliciter fm duplex esse filli cui rñdet. aut enim est
fill's in terminis significatiuis ⁊ eius propō est eadē sub
iecto cum enūciatione sed differēs in modo ⁊ ideo sigt
uerū uel falsum ⁊ sic diffinit per uerū ⁊ falsum in thop.
Boecij. aut est fill's in terminis abstrahentibus a mā de
quo h determinat Arz. ⁊ huic respōdet propositio in ter
minis abstrahētibus ⁊ h differt ab enūciatione sicut pz.
⁊ hāc diffinit Arz. hic. ¶ Cōnter forte dubitat de diui
sione propositionis videt enim diminuta ꝓpter omissi
onem propōnis singularis. Et dicēdum q singulare ni
hil aliud est q̄z particulare cōtractū. vnde per propositio
nem ꝑticularem dat intelligere illam que est cum signo
particulari ⁊ ꝑticularē ꝯtractā que singularis est. ¶ Ad
huc forte dubitabit aliqs cū multiformis sit diuiso ꝓpōnis
vbi gr̃a. per uerū ⁊ falsū per vnā ⁊ plures per simplicē ⁊
cōpositā per modalē ⁊ de ineē q̄re solam diuisionez po
nit per ulem ꝑticularem indefinitā. ¶ Et dicēdū q in
tendit de propōne fm q sillistica is solū ponit differen
tias fm quas maxie cōsistit filli diuisitas. penes aūt istas
d'ias affirmatiuū ⁊ negatiuuz ⁊ penes istas ulē ꝑticula
re ⁊ indefinitū maxime cōsistit diuersitas fm modum: ⁊
ideo tn̄ istas d'ias ponit: pores in diffinitiōe: posterio
res d'ias in diuisione. Iste aūt d'ie uerum ⁊ falsum vna
plures simplex ⁊ cōpositū non faciūt diuersitatem in mo
dis sillo; nec iste modalis de ineē nisi fm māz tñ ⁊ ideo
diuisionē propōnis per istas d'ias non tāgit. ¶ Adhuc
dubitaret forte aliqs cum indefinita ⁊ ꝑticularis proposi
tio cōuertant utraq; etiam sequat ad ulem qualiter diui
dant per opposita. ¶ Et dicēdum q aliud est cōsiderā
re ꝑticulare propōnem sub ista intētione ꝑticulare: ⁊ ali
ud id qd̄ est ꝑticulare fm rem: similiter est diuersimode cō
siderare indefinitā ⁊ ulem: ⁊ penes p̄mam ꝯsideratonē
ad inuicem diuidunt ⁊ inuicem sic opponunt. vl'e enīz
nō est ꝑticulare nec indefinitū nec ꝑticulare indefinitū.
Scd'm aūt scd'am cōsideratonē non opponunt nec ad
inuicem diuidunt: imo magis idem sunt fm rē res ulis
⁊ ꝑticularis ⁊ infinite. ¶ Adhuc dubitat cum indefini
ta dicat per p̄uationē tam ulis q̄z ꝑticularis ut dicit in lit
tera q̄re magis cōuertit cum ꝑticulari q̄z cum ul'i. Et di
cēdum q indefinita dicit per p̄uationem utriusq; signi:
⁊ cōuertit cum ꝑticulari eo q nō supponit multitudinez
suppositoꝝ sub p̄dicato sicut nec ꝑticularis. ulis aūt sup
ponit multitudinem suppositoꝝ sub p̄dicato. ¶ Adhuc
forte dubitabit aliqs cuz ars imitet nām ut d' 2° phicoꝝ
in natura aūt nihil est infinitū ut accipit in 3° phicorum
quomō est in arte aliqd infinitū sicut propositio indefini
ta. ¶ Et dicēdum q infinitū pōt dicere p̄uationez finis
⁊ sic nihil est infinituz in arte sicut nec in natura. uel pōt
dicere priuationē certitudinis ⁊ sic est aliqd infinituz in
arte sicut propositio indefinita que sic notat q: caret cer
titudine ulis determinationis ⁊ ꝑticularis. ¶ Cōsequē
ter dubitat de uerificatione diffinitiōis dicit enim q de
mōstratiua propositio sumit ⁊ nō interrogat. dia^ca autez
ecōuerso: querit huius causa. Et dicēdū q q: demōstra
tor ꝓcedit ex ueris non curat de cōsensu rñdentis. ⁊ pro
pterea demōstrator nō interrogat ad h̄ndum cōsensum
rñdentis sed sumit. dia^co aūt prius interrogat ut fiat ei cō
sensus quo habito postea in sillogiçando sumit. ¶ Ad
huc dubitat de minore propōne argumenti que dicit q
oīs propositio sillogistica simplr est dia^ca uel demrati
ua. h videt esse falsum cū sit ꝓpositio dia^ca litigiosa ⁊ ten
tatiua que et sūt sillistice. ¶ Et dicēdū q sub dia^ca ꝓpo
sitione cōprehēdit tam litigiosam q̄z tētatiuam ⁊ alias cō
similes eo q vnaquaq; illarū interrogatio est sicut pro
posito dia^ca ⁊ nulla illarum sumptio est ⁊ h sigt in fine
huius partis ubi ꝑit modos propōnis dia^ce. h enim fa
cit propter minoris uerificationē ut patet q ipse accipit

ul'r dia^cam ad dia^cam bene se habentem ⁊ praue. ¶ Ad
huc posset dubitari de hoc q dicit propositionem demō
stratiuam esse que per primas ⁊ ueras sumitur ⁊ de hoc
q dicit propositionem dialecticam esse sumptionem ali
cuius apparentis: sed hoc solutum est in expōne litere.

t

Erminū vo voco in quē resoluit̃
ꝓpō ut p̄dicatū ⁊ de quo predicat̃
aut appoito aut sep. ito eē ul nō eē.

¶ Cōsequēter determinat de termino significās eius dif
finitionem per hoc q dicit ipm eē in quem resoluit pro
positio: ⁊ diuisionē per hoc q dicit terminoꝝ alterum eē
qui p̄dicat ⁊ alteruz qui subycit: apposito esse. i. affirma
tione facta per uerbū affirmatiuū uel diuiso. i. diuisione
facta per uerbum negatiuū ⁊ h est [terminū vo voco.]
¶ Hic posset queri de ordine ptis huius ad precedente:
sed solutū est in dicēdo sententiam littere precedētis: q̄uis
enim illud qd̄ est terminus simplr prius sit q̄z propositio
⁊ ita naturaliter prius sit tn̄ in rōne qua terminus est po
sterius. ¶ Sed querit quare magis dicit terminum uo
co q̄z terminus est cuz h uerbum est sit propriū uerbum
diffinitionibus. ¶ Et dicēdum q h est q terminus nō
est in propositione nisi metha^ce. in ꝯtinuis autem prope
est terminus vnde dicit tm̄ uoco. q. d. cū in cōtinuis pro
prie sit terminus ego uoco hic terminum in quem ⁊c̄.
¶ Adhuc dubitat cum similiter resoluat fill's in proposit
onem sicut propositio in terminū quare magis diffinit
terminus per hoc q in ipsum resoluit propositio q̄z pro
positio per hoc q in ipsam resoluat fill's. Et dicēdum q
h est q: completa est resolutio ad terminū ⁊ nō est com
pleta resolutio ad propositionē stat enim resolutio ad ter
minum ⁊ nō ad propositionem. ¶ Adhuc forte dubita
bit aliqs q̄re diffinit terminus per propositionē cuz pro
positio sit posterior termino. sed id qd̄ prius est non de
bet diffiniri per posterius. Et dicēdum q si taliter est de
primis p̄ncipijs in aliquo genere: ⁊ de cōsequētibus ad
ipsa cōsequētia enim ad ipsa hn̄t diffiniri per p̄ora. Pri
ma autez per p̄ora simpliciter diffiniri non possunt: sed
per posteriora. que quo ad nos priora sunt: uel possunt
diffiniri per priuationem: sicut diffinit pūctus qui est p̄n
cipium in magnitudine. diffinit enim pūctus cuius pars
non est. Terminus igit cum sit primuz p̄ncipium in suo
genere per prius simpliciter diffiniri nō pōt: ⁊ ideo per
propositionē diffinit que posterior est simplr. ¶ Dein
de dubitat de diuisione termini. s. quare potius diuidit
ipsum per subiectū ⁊ predicatum q̄z per nomē ⁊ uerbuz.
⁊ dicēdum q h est q: nomen ⁊ uerbum sunt proprie par
tes enūciationis. subiectū vo ⁊ p̄tuz propositionis ⁊ hoc
patet ex predictis quomō sit. ¶ Adhuc dubitat de diui
sione termini. si enīz qdam terminoꝝ est predicatū: qui
dam vo de quo predicat apposito esse uel nō eē sicut ipse
dicit in littera igit h ipsum esse nō p̄dicat sed est appo^m
subiecto ⁊ predicato. ¶ Adhuc videt idem sic: in sillo p̄
me figure idem p̄dicat in minori qd̄ subycit in maiori
sed esse in maiori nec est subiectuz nec pars subiecti: er
go nec erit p̄dicatū minoris nec pars predicati. ¶ Op
positum tamē videt sic: cum dicit hoc est aliqd subycit ⁊
aliqd p̄dicat sed non predicat aliqd nisi hoc uerbuz est.
¶ Item qd̄ de altero affirmat uel negat est predicatū:
h ipsuz esse est tale ergo ⁊c̄. ¶ Adhuc in libro peri'ar^as
dicit q est predicat fm adiacēs: idem etiam dicet infra
in hoc li^o. ergo hoc uerbum eē predicatū est: ⁊ nō solum
ligamētum predicati ad subiectum. ¶ Adhuc sicut di
cit Arz. in 8° p̄me phie eē qd̄ p̄dicat forma est eius de
quo predicat. sed inter materiā ⁊ formam non cadit me
dium sed seipsis iungunt ad inuicem; ergo inter subie
ctum ⁊ predicatū non cadit medium sed seipsis iungun
tur ergo hoc vbū est nō erit medium iter p̄dicatū ⁊ sbm
sed erit ipm p̄dicatum. Rōnes ultimas cōcedendū est.

¶ Ad obiecta dicendū ad p̄mū sic. q2 cū dicit Ar. q terminoꝝ alius est sm̄ appōsite eē uel nō eē nō intēdit nisi q affirmat predicatū ul' negat sicut patet in expōne lre. ¶ Ad secundū dicendū q p̄dicatū dupliciter pōt dici sicut id q dicit de altero ⁊ sic nunq excludit esse a predicato: uel pōt dici id q ipsuz esse specificat uñ: ⁊ sic accipit cum dicit q in sillogismis p̄me figure idē subijcitur in prima q p̄dicatur in secunda. ⁊ talis modus loquendi de predicato propter prauos primo processit in usum semper tamen sm̄ ueritatem predicatur uerbuz.

Sillogismus est oro in qua positis quibusdā aliud quidē ex necessitate cōtingit eo q hec sunt. Dico autē eo q hec sunt, ppter hoc ɔtingē, ppter hoc uo ɔtingere nullius extrinsecus termini indigere: ut fiat necessarium.

Hic determinat de sillo sm̄ se sic ponit diffinitionē ei⁹ dicēs q est oro in qua quibusdā positis aliud qd ex necessitate accidit eo qd h sint ⁊ h est [Sillus est oro.] 1° exponit pticulā ultimā dicens q ɔclonē accidē ppter h ɔclonem ɔtingē pp p̄missas. h aūt idem est q nulli⁹ termini extrinseci indigere ad h q sit necessarius: sed q fit simpl' pp ipsas p̄missas. ⁊ nota q dicit sillm simplr nō indigē termini extriseci. q2 aliqñ ad appen^{tiam} necessitatis indiget aliq ppietate extrinseca terminoꝝ cui⁹ est ɔuersio sed nunq indiget alio termino q̄ terminis sumptis [h est] dico aūt eo q h sūt. [Hic posset dubitari cū silli quidā motus. s. rōnis quare in diffinitōe ei⁹ nō ponit motus pro gn̄e. Sed hec solō patet q sill's uere mot⁹ nō est sed magis metaphorice loquēdo. Sed dubitat quare in diffinitōe eius ponit oro que est genus nō ppriū nō rōcinatio ⁊ argumētatio que est gen⁹ ppriū. ¶ Ad h aūt dupl'r pōt dici sm̄ duplicē expōnem diffinitionis quare vna talis est per pticulas positas in diffinitione silli excludi debēt oēs spēs rōcinationis opposite. s. inductio: ex^m ⁊ enti^{ma}. inutiles etiā ɔiugationes ⁊ peccates in scdo hui⁹ determinata cui⁹ sunt petitio eius q est in pri⁹ ⁊ nō cā ut cā: sic per hāc pticulā [quibusdā] excludit entimema: per hāc pticulā [positis] intelligēduz est dispōnem in mō ⁊ figura ⁊ per illaz excludunt inutiles ɔiugationes ⁊ inductio. per h q dicit ex necessitate excludit exēplū q solā habet pbabilitatē cum sit argu^m rethoricū ut dicit Ar. in pri⁹ poste^{oꝝ}. Per h q dicit [aliud accidit] excludit petitio ei⁹ q est in pri⁹ nō sm̄ q est locus sophistic⁹ sed sm̄ q est pctm̄ circa sillm̄ simpl'r ⁊ determinat in scdo. sic ergo itelligēdo diffinitionez pōt ad q̄onem rñderi sic. argu⁹ est explicatio argu^{ti} per orōnē. ar^m est rō faciēs fidem de re dubia. ar^m ergo cōparationē habet ad aiaz cui fidē facit: ⁊ sill's sill' sm̄ q est ar^m. rōcinatio vō est discursus a p̄missis in ɔclone. Sillo igitur sm̄ q est rōcinatio hēt cōparationē ad ɔclonē. Oro aūt sm̄ Priscianū est ɔgrua dictionū ordinatio. sill's ergo inquātū oro cōparationē habet ad suas ptes integrales h aūt cōparatio eēntialior est ei q̄ alia aliarū sicut ps per se. quare oro poti⁹ ponit in diffinitione silli q̄ rōcinatio uel argumētatio. ¶ Alia est expō dicte diffinitionis. s. ut nō excludant inductio ⁊ ex^m ⁊ entimema cū sint reducibilia in sillm̄ sed solū ɔiugationes inutiles ⁊ peccā ɔtigit sillm̄ simpl'r in scdo h⁹ determinata. ⁊ sm̄ istā expositionē dicēdū est ad p̄dictā q̄onem q si in diffinitiōe silli poneret ar⁹ uel rōcinatio qui est ppriū genus eius oporteret tali gn̄i addi dr̄as eēntiales cōpletiuas silli: p quas excluderent a sillo alie spēs argumētatiōis. ¶ Adhuc solet aliter expōni dicta diffinitio. s. ut excludat oēs loci sophistici simul cū alijs spēbus argumētationis sed h nō est ɔsentiēdum: sill's enim formaliter de quo determinat i hoc libro. eniz mō sint due ppōnes ⁊ tres termini. Forma aūt ⁊ figura ⁊ modus pōt saluari in sillo sophistico sicut patet hic. Ois canis currit omne latrabile est canis ergo ⁊c. ⁊ in multis alijs. Pōt autē melius ⁊ subtilius rñderi ad q̄onem factā sic. Arg^m sm̄ Ar. in 8° topicoꝝ est sill's dialecticus quare cuz arg⁹ sit expressio argumenti per sm̄onē neq arg^m neq argumētatio est genus silli. sed ecōuerso sm̄ Ar. ¶ Adhuc rōcinatio dr̄ anologice de sillo ⁊ alijs differentijs eius ⁊ primo de sillo: ⁊ preterea nihil est in se aūt sillogismum sed ipa primo includitur in sillogismo talis. eniz est natura anologi q̄ aūt uere dicit aliquid quod est ei principij in se q̄ in suis differentijs. ⁊ ideo neq sumit rōcinatio p gn̄e sillogismi neq argumentum neq arg^{tio}: sed in orone vniuocant sillogismus ⁊ alij modi rōcinationis q̄uis enim esse ratiocinationis conueniat alius a sillogismo per sillogismum. non tamē sic est de oratione sed in oratione vniuocant. ⁊ ideo optime diffinit sillogismus per orōnem quia proprijssime genus est ei ⁊ alijs modis arguendi. ¶ Adhuc forte dubitatur quare nō dicit q sillogismus est orationes sed dicit oratio cum tamen sint ibi plures orationes. Et dicēdum q id q aliuz ɔtrahit non ponit in numerū cum ipso. minor aūt ppositio in sillogismo cōtrahit maiorē ad cōclusionem ⁊ ideo non ponit in nūz ⁊ ideo dicit sillogism⁹ est oratio ⁊ non orationes adhuc ob vnitate finis. s. conclusionis dicit oratio vna. ¶ Adhuc dubitat quid itēdat per hāc particulā [positis] ⁊ ē pōm. ⁊ dicēdum q intendit dispositionem in modo ⁊ figura sicut patet per p̄mam expositionem diffinitionis. Uel potest melius dici q dispositio est partiū materialium ppriē vnde intēdit ibi dispositionē terminoꝝ in ppositionibus per quas dinoscit figura ⁊ dispōm ppōm ad inuicem per quam dinoscitur modus quis tam termini q ppositiones sunt partes materiales in sillogismo. ¶ Queritur q̄re non ponit hāc differētiam concessis sicut Boecius ponit. Et dicēdum q Boecius diffinit sillogismum prout cōpetit dialectico qui expostulat semp responsionem socij. Ar. autem hic diffinit sillogismū simpliciter ut cōuenit tā dialectico q̄ demōstratori. ¶ Adhuc dubitabit aliquis qualiter ɔ^o est aliud a p̄missis cuz non uidetur esse nisi pars premissarum cum etiam sillo non petentes sit aliud quod sequitur naturaliter ab alio. ⁊ dicendum q sm̄ materiam non est cōclusio aliud a premissis sm̄ formam aūt est aliud. forma enim cōclusionis compositio est. sed alia est cōpositio in conclusione ⁊ alia in premissis. In conclusione enim componuntur extrema ad inuicem in premissis autem medium cum extremis uel extrema cum medio uel unum extremum medio ⁊ medium alteri.

¶ Perfectū vō uoco sillm̄ nullius alius indigētē pter ea que assumpta sunt ut appareat necessarius. Impfectū vō qui īdiget aut vno aut pluriū que sūt necessaria per suppos terminos: non autem sumpta sunt per propositiones.

¶ Cōsequēter determinat de sillo quid sit quātum ad suas partes subiectiuas. Et p̄mo determinat quid est sillogismus pfectus dicēs q est illud q nullo indiget preter p̄missas ad hec ut appareat eius necessitas ⁊ h est [Perfectum vō uoco.] Scdo determinat quid est sillogism⁹ imperfectus dicens: q ille qui indiget ad euidentiam necessitatis vno uel pluribus qui ex necessitate hita sunt per terminos manētes eosdem sed non per ppositiōes manētes easdem. Et nota q est indigētia vnius sicut cōuersionis plurimi sicut cōuersionis ⁊ transpositionis p pōm uel intentam vnius potest esse uel cōuersionis uel reductiōis per ipossibile ul' expōnis: hijs enī i sequētib⁹ mãe pficiendo sillos imperfectos ⁊ h est: impfectū vō ⁊c.

¶ Dubitaꝛ hic forte cū sit sill's vl'is ꝛ pticularis affirmatiu° ꝛ negatiu° sicut pfect° ꝛ impfect° q̄re tm̄ determinat qd est sill's pfect° ꝛ impfect°. ¶ Et dicēdū q̄ hoc est q̄ intēdit de sill'o in statu cōpleto ꝛ min° cōpleto fm̄ figuraꝝ diuisitatē ut stat° min° cōplet° p cōpleti pficiaꝛ. hāc aūt intētionē p̄se respiciūt iste d̄ne pfectū ꝛ impfectū alie aūt p accn̄s ꝛ iō determinat has duas sill'e ꝛ nō alias. ¶ Adhuc dubitaꝛ cū pfectū ꝛ impfectū sint passiones silli q̄re determinat qd sint cū de passione opꝫ p̄cognoscē tm̄ qd est qd d̄ per nomē ut pꝫ i p̄n° post. ¶ Et dicēdū q̄ de passione demōstrata de sbto nō opꝫ scire qd sūt ante demōstratiōnē sed tm̄ qd dicaꝛ per nomē sicut dictū est: ꝫ tales nō sūt iste passiones pfectū ꝛ impfectū: imo opꝫ ipsas in se cognoscē quātū ad p̄ns negociū ꝛ iō diffiniuit eas. ¶ Adhuc dubitaꝛ si sill's impfect° aliquo idiget ut d̄ in sua diffinitione. sill's aūt simpl'r nullo idiget extriseco. ꝛ sicut d̄ in expōne diffinitōis: ergo sill's impfect° sill's nō est. ¶ Ad h̄ cui de est rel pfectio non suscipit p̄dicationē ei°: ꝫ sill's impfect° nō h̄et pfectionē silli ḡ de ipo nō p̄dicaꝛ sill's. ¶ Ad pm dicēdū q̄ sill's simpl'r nullo indiget extrinseco ad hoc ut sit necius. sill's aūt impfect° indiget aliquo extrinseco nō ut sit necius ꝫ ut appeat necius ꝛ tū nō repoꝛat sill's impfect° sill'o simpl'r. ¶ Ad 2m dicēdū q̄ dupl'r est pfectio. s. quo ad eē ꝛ quo ad bn̄ esse. qn̄ aūt d̄ sill's impfect° hoc est q̄ caret pfectione scd̄a que ptinet ad bn̄ eē nihilomin° de eo tn̄ predicaꝛ sill's quare habet perfectionem silli p̄mam que ptinet ad esse silli.

¶ In toto aūt eē alterū altero ꝛ de oī predicari alterū de altero idē est. Dicim° aūt de oī p̄dicari qn̄ nihil est sumē subiecti de quo non dicaꝛ alterū ꝛ de nullo similiter.

¶ Determinato qd est sill's in se ꝛ in suis partib°: hic determiāt quedā pna rectificātia ꝛ pficiētia sill'm ꝛ diuiditur in duas. In pa determinat duo pna rectificātia ꝛ pficiētia sill'os pfectos. In 2a cū dic͂ [Qm̄ aūt oīs ppō.] determinat vnū pnm pficiēs sill'os impfectos. s. ↄuisionē i modis ei°. In pa pte sic pcedit. p̄mo dicit q̄ idē est alterū in toto eē ꝛ alterū dici de altero ꝛ qd d̄: h̄ intelligēdū est fm rē differūt tn̄ fm rōnē: q: eē in toto altero dicit cōparatiōnē sbti ad p̄dicatū. d̄ enī sbm totalr eē in p̄to. dici aūt de oī altero dicit cōparatiōnē p̄dicati ad sbꝫ. Eodē mō intelligēdū de hys duob° nō eē in toto ꝛ dici de nullo ꝛ h̄ est [In toto aūt.] 2° diffinit dici de oī ꝛ de nullo. Et p° dici de oī dicēs q̄ illud est qn̄ nihil est sumē sbti de quo nō dicaꝛ p̄dicatū ꝛ h̄ est. [dicim° āt.] ¶ 2° inuit diffinitionē ei° qd est dici de nullo alterū altero qn̄ nihil est sumere sbti a q̄ nō remoueaꝛ p̄tuꝫ ꝛ hoc est [ꝛ de nullo.] Sufficiētia āt istoꝝ duoꝝ p̄ncioꝝ pficiētū sill'os pfectos. pꝫ q̄ oīs sill's pfect° aut est affirmatiu° ꝛ sic pficiꝛ siue rectificatur per pnm: pnm aūt negatiuū ꝛ sic per 2m. ¶ Hic posset dubitari de dr̄ia iter dici de oī ꝛ eē in toto. ꝫ pꝫ exponēdo sniam lr̄e. ¶ Pōt ergo queri cui° ↄditio sit dici de oī. s. utrū sbti aut p̄ti. videꝛ enī q̄ sbti. ei° enī v: ↄditio cui° est dispō h̄ signū oīs h̄ aūt est sbm. ¶ Cōtra dici de oī ipoꝛtat h̄itudinē p̄ti ad sbm q̄re p° v: esse p̄ti. Et dicēdū q̄ est ↄditio p̄ti pdici. Dici enī de altero ipectat ad p̄tū tm̄ q̄re est tm̄ ei° in cōparatione ad sbm vn̄ dici de oī est dici de vnaquaq; pte sbti ꝛ p h̄ pꝫ rn̄sio ad obm nō enī est dici de oī cōditio eius cui p̄mo addiꝛ h̄ sigm oīs ꝫ est p̄dici in cōparatione ad illud. ¶ Adhuc dubitaꝛ q̄re magis d̄ in ei° diffinitiōe qn̄ nihil est sumē sbti: q̄ sub sbto ꝛ que est dr̄ia iter hos fmones. Et dicendū q̄ dupl'r est distributio. vna p̄tiū sbiectaꝝ que distributio fit per h̄ sigm oīs frequēt°. Alia p̄tiū itegraliū que fit per hoc sigm tot°: ut ḡ cōprehēderet utrāq; distributionē dicit qn̄ nihil est sumē sbti: nō dicit sub sbto quia tā partes itegrales q̄ sbiectiue faciūt aliqd sbti. sole aūt ptes sbiectiue sūt sub sbo. ¶ Adhuc dubitaꝛ. v: cui q̄ ista diffinitio ↄueniat ppōni idefinite cū p̄ti iherētia est cētingēs. si enī dicaꝛ hō est aīal nihil ē sumē sbti cui nō ↄueniat p̄tū ꝛ tn̄ ibi nō est dicē de oī q̄re male d̄ diffinitio. Et dicēdū q̄ in diffinitiōe ei° qd est dici de oī accipiēdum est dici actualr ut iste sit sensus qn̄ nihil est sumē sbi de quo actualr de oī pte sbi nō dicaꝛ p̄tū ꝫ uc̄ d̄ h̄itualr addito aūt signo ad sbꝫ diceꝛ actualr de oī ꝛ tc̄ erit ibi dici de oī.

q

Cū aūt oīs ppositio aut est iesse aut necessariū ineē aut ↄtigēter iesse significās. Harū aūt he quidē affirmatiue: ille vō negatiue: fm vnāquāq; allocutionē. Rursuꝫ āt affirmatiuarū ꝛ negatiuarū alie sunt ul'es alie pticulares: quedā idefinite. Vniūsalē aūt p̄uatiuam de eo qd est iesse necesse est ↄuerti in terminis: ut si nulla uoluptas bonū: ꝛ bonū nullū erit uoluptas. Predicatiuā aūt ↄuerti quidē necessariū est: nō tn̄ vniūsalr: fm ptē. ut si oīs uoluptas bonū: ꝛ bonū q̄ddā erit uoluptas. Particularē aūt affirmatiuā qdē cōuerti necesse est de eo qd est iesse pticulariter: nā si uoluptas q̄ddā bonū: ꝛ bonū q̄ddā uoluptas erit. Priuatiuam aūt nō necessariū est ↄuerti: nō enī si hō nō iest alicui aiali: ꝛ aīal nō inest alicui homini. Primū ergo sit priuatiua vl'is. a. b. ppō. Si ergo nulli eoꝝ que sunt. b. iest. a. nec ↄuniūsō eoꝝ que sunt. a. ulli erit. b. Nā si alicui ut. c. nō uerū erit nulli b. esse. a. nā. c. eoꝝ que sunt. b. aliq̄d est. Si vō oī. b. iest. a. ꝛ. b. alicui. a. iest. Si enī nulli: neq; a. ulli. b. ierit. Sed positū erat iesse oī. Siliter aūt ꝛ si pticularis est ppō. Naꝫ si iest. a. alicui. b. ꝛ. b. eoꝝ alicui que sunt. a. necesse est iesse. Si enī nulli: nec. a. ulli. b. Si aūt. a. alicui eoꝝ que sunt. b. nō iest: nō necesse est ꝛ. b. alicui. a. nō iesse. ut si. b. quidē sit animal. a. vō homo: homo vō nō omni aiali: aial autē omni homini inest.

¶ Hic determinat qddam pnm pficiēs sill'os impfectorū ꝛ illud est ↄūsio quātū ad modū ei° ꝛ pcedit sic. P̄o dat tres diuisiones ppōnis ut patet: que ppōnes ↄūtende sūt dicēs. Oꝝ ppōnū qdā est de inesse: qdā de necio eē: quedā de ↄtingēti inesse. ꝛ harū oīum quedā sūt affirmatiue quedā negatiue. Et harū adhuc oīum quedā sūt ul'es quedā pticulares ꝛ quedā idefinite ꝛ h̄ est [qm̄ aūt oīs.] Scd̄o docet ppōnes iā diuisas ↄūtē ꝛ diuiditur in duas. In pa docet ↄūtē ppōnes de inesse. In scd̄a cum dicit [Eodē aūt mō ꝛc.] docet ↄūtē ppōnes de m°. pa in duas. In pa narrat ↄūsiones ppōm de inesse per q̄tuor regulas dicēs q̄ ul'is de inesse ↄūtiꝛ simpl'r in terminis ꝛ h̄ dicit ad diam ↄūsionis per oppositas q̄litates de qua inferius determinabit ꝛ ponit exm. 2a regula est q̄ ul'is affirmatiua ↄūtiꝛ in terminis sed nō totalr sed pro pte. ↄūtiꝛ enī in pticularē affirmatiuā ꝛ exēplificat. 3a regula est q̄ pticularis affirmatiua ↄūtiꝛ in pticularē. 4a q̄ pticularis negatiua nō ↄūtiꝛ. ꝛ h̄ est qd dicit [Vlē ꝛ aūt p̄uatiuā.] Et nota q̄ hec lra ↄtinuāda est cū pcedēte sicut ↄōno cu-

afite per suspectionē hui⁹ diuisionis: qm̄ posite in ꝑ̄n⁹ li ꝓ ꝑus. In scda ꝯūsiones narratas ostēdet per ordinē ⁊ ꝑ⁹ per ꝯūsionē vlis negatiue. q: per suppōnē sue ꝯuersionis ꝓbabit ꝯūsio aliarū. Dicit ḡ ꝙ sequit nullū.b.est a.ergo nullū.a.est.b. q: si h̄ nō seqtur oppoᵐ stare pōt cū ꝑᵃ.s.aliqḋ.a.est.b.sed ipossibile est hāc stare cū ꝑᵃ.s.aliqḋ.a.est.b. q: si aliqḋ.a.est.b.sit illud.a.c.ergo.c.est sub b.falsum est ergo dicē ꝙ nullū.b.sit.a.ex quo.c.est aliqḋ a.pz ḡ ꝙ oppositū ꝯclonis stare non pōt cū ꝑma ⁊ h̄ est ꝑmuz gīn. Et nota ꝙ per istos duos terminos.a.b. īgit suā ꝓpōnē que ꝯuꝫ ⁊ qñcūqꝫ in isto liᵒ ponit duas lrās īgit per illas ꝓpōnē vnā.⁊ per lrām ꝑorē itelligēdū est ꝑ̄um: ⁊ per posteriorē sbm. Cōsequēter ꝓbat ꝯūsionē vlis affirmatiue dicēs ꝙ sequitur. Si oē.b.est.a.aliqḋ.a.est.b. q̄ si oppositū nō pōt stare.s.nullū.a.est b. q: si nullū.a.est.b.nullū.b.est.a.per ꝑcedētē ꝯūsionē ⁊ h̄ est icōpoliᵇ pᵉ cū sit ei⁹ ꝯria ⁊ h̄ est si nō diuꝫ. Tertio ostēdit ꝯūsionē ꝑticularis affirmatiue dicēs ꝙ sequit. Aliqḋ b.est.a. ḡ aliqḋ.a.est.b. q: si non oppositū pōt stare.s.nullū.a.est.b.que ꝯūtit in hāc nullū.b.est.a.h̄ hᵉ est icōpossibilis pᵉ cū sit eius ꝯdictoria. ⁊ h̄ est. Silr aūt ⁊ h̄. 4ᵒ ostēdit ꝙ ꝑticularis negatiua nō ꝯūtit ⁊ h̄ per istāntiā in terminis. sit enim.b.aial.a.hō. h̄ ergo est vera aliqḋ aial nō est hō sed nō ꝯuertit q: oīs hō est aial. ⁊ h̄ est. Si aūt alicui. ¶ Dubitat forte aliqs de ꝑᵃ diuisione ꝓpositionis quā ponit. videt enī insufficiēs q: omittit iaꝫ ꝓpōnē de possibili ineē q̄ꝫ de ipossibili esse. Ad h̄ dicēdū ꝙ ꝓpō de possibili satis itelligit per illā de ꝯtingenti q: possibile ⁊ ꝯtingēs ꝯuertunt in oībᵒ. ꝓpō vō de ipossibili satis intelligit per illā de necio q: affirmatiua de ipossibili est negatiua de necio ⁊ negatiua de ipossibili affirmatiua de necio. ⁊ loquor de affirmatiua ⁊ negatiua ipsius eē siue sit affirmatiua modi siue negatiua. pz igit ꝙ sufficiēs est sua diuisio q: oīs ꝓpō de mō ꝑmrēꝫ est de necio vel de ꝯtingēti. ¶ Adhuc dubitat illa enī que ex necessitate insunt ⁊ tā illa que ex nečitate isūt q̄ꝫ illa que simplr isūnt ꝯtingu inesse: q̄re vi ꝙ non bn̄ diuidant per opposita h̄ ma ineē: ex nečitate ineē ⁊ ꝯtingu ineē. Et dicēdū ꝙ est ꝯsiderare eaque ex nečitate isunt duplr. s.aut sub hac rōne ineē ex nečitate: aut sub hac rōne ineē que sunt. Silr dupˣ est ꝯsideratio eoꝝ que simplr insunt ⁊ ēt que ꝯtingēter isunt. si aūt ꝑmo mō ꝯsiderent sic opponunt ⁊ edūso diuidunt q: ex nečitate iesse nō est ineē simplr nec ꝯtingē inee: silr inesse simplr nō est ꝯtingē ineē. Si aūt scdo mō ꝯsiderent sic non opponunt sed ad inuicē ꝯuertunt sicut obiectuꝫ est. ¶ Adhuc dubitat q̄re tn̄ istas tres diuisiones ponit. s.de ineē de mᵒ: affirᵐ ⁊ negaᵐ: vlē ꝑticulare ⁊ idefinitā: cū tn̄ multe sint alie ⁊ sit cū h̄. q̄r q̄liter iste tres diuisiones accipiunt. Et dicēdū ꝙ iste tres diuisiones maxime cānt diuersitatē silloꝝ ꝑm moduꝫ ita. s. ꝙ due ultime cānt diuersitatē formalē. ꝑma aūt diuersitatē mālē: ⁊ iō ꝓpōnes docet cōuertē sub dīs istarū triū diuisionū ⁊ iō ponit istas tres diuisiones. alie aūt nō sic se hn̄t ad sillm ꝑpt qḋ nō ponit eas. ¶ Ad quesitū iux h̄ intelligendū ꝙ ꝑma dictarū diuisionū accipit aspiciēdo ad cōpōnē. 2ᵃ respiciēdo ꝑtiꝫ. 3ᵃ ad sbm. ⁊ ita pz eaꝝ sufficiētia ⁊ ordo si placet. ¶ Adhuc dubitat cū doceat ꝯūtē ꝓpōnes iā diuisas q̄re omittit idefinitā. dicēdū ꝙ h̄ est ꝙ ꝑticularis ⁊ idefinita ꝯuertunt. vn̄ scita ꝯūsione ꝑticularis scit ⁊ ꝯūsio indefinita. ¶ Sed tūc dubitat si eadē est ꝯūsio ꝑticularis ⁊ idefinita q̄re magis docet illā in ꝓpōne ꝑticulari q̄ꝫ ecōuerso. Et pōt dici ꝙ h̄ est q: frequēti⁹ est in vsu ꝑticularis q̄ꝫ indefinita ⁊ magis accipit in sillis. uel pōt dici ꝙ h̄ est q: idefinita posterior est ꝑticulari tanq̄ꝫ aliqḋ diminuēs ab ea: vn̄ idefinita per ꝑuatonē vlis ⁊ ꝑticularis ꝑpt ꝑporitatē quā hēt ꝑticularis respectu idefinite decēti⁹ docet ꝯūsio que ꝑm rē utriqꝫ cōis est in ꝑticulari q̄ꝫ indefinita. ¶ Adhuc dubitari pōt q̄re nō ponit nec ostēdit ꝯūsionē ꝓpōnis singularis. ⁊ pōt dici ꝙ h̄ est q: talis ꝯuersio nō hēt mediū quo ostēdat: sed est singularis ei⁹ manifestatio. ⁊ iō singularis est sua ꝯūsio sub arte nō cadit ꝫ per ꝯūsionē suā ꝑticularis intelligit sicut supᵃ itelligit ꝓpositio singularis per ꝑticularē. ¶ Cōsequēter dubitat de ꝯūsione vlis negatiue de ineē videt enī hēre instātiā in multis ꝓpōnibᵘ: ut hys nullus senex erit puer. similiter nullus puer fuit senex. silr nullus ciuis est femina ⁊ in q sibilibᵘ. oēs enī iste vere sunt. si aūt ꝯūtunt videbimᵘ cōuersas eē falsas. ¶ Et pōt dici ꝙ de ꝑoribus instātie multiplices sunt ꝑm regulas appellationū. h̄ enim nullus senex erit puer est multipˣ ex h̄ ꝙ h̄ sbm senex pōt stare ꝓ sene qui est vel pro sene qui erit. si pro sene qui est sic est sensus nullus senex qui est erit puer ⁊ sic est vera. ⁊ tūc ꝯuertit nullus puer erit senex qui est. s.pro sene qui erit tūc est sensus nullus senex qui erit erit puer ⁊ sic est falsa ⁊ pōt ꝯūti in falsaꝫ. silr dicēdū de hac istātia nullus puer fuit senex ꝑm illā regulā appellationū terminus cōis supponēs vbo de ꝑterito pōt suppōnē pro hys qui sunt vel pro his qui fuerūt. ¶ Alr ēt pōt dici ꝙ ꝓpō ꝓposita ad ꝯuertēdū si nō sit euidēs quō ꝯūti debet resolui usqꝫ ad vbū substātiuū ꝑntis tpis in ipsa ⁊ ꝙ ꝑcedit vbuꝫ mutādū est in ꝑdicatū ⁊ qḋ subsequit in sbm ⁊ non erit vn̄ q̄ꝫ instātia sic factēubᵘ dūmō termini vniuoce accipiant ⁊ sub eisdē determinationibᵘ. vbi grā cū sic dr. nullus senex erit puer resoluēs usqꝫ ad tpe pn̄s. sic nullus senex est futurus puer ⁊ pōt tūc ꝯūti simplr sic. nullus futurus puer est senex. silr dico de ista. nullus puer fuit senex ⁊ de oībᵘ silibᵘ. similr ergo dicēdū ꝙ terminus acceptis vniuoce ⁊ cū determinationibᵘ eisdē ⁊ facta resolutione ad vbū ꝑntis tpis nō erit istātia ꝯtra ꝯuersionē vlis negatiue de ineē. ¶ Ad scdam instātiā dicēdū ꝙ si per mᵒ vniuoce accipiat iste terminᵘ ciues in cōuertēte ⁊ ꝯuersa tūc bn̄ ꝯūtit sic. nullus ciues est femina nulla femina est ciues. s.mas. ¶ Vlteriᵘ forte dubitaret aliqs de mᵒ ꝓbādi ꝯuersionē ei⁹. videt enī ꝓbari per ꝯuersionē particularis affirmatiue. s.hᵘ aliqḋ.a.est.b. sic aliqḋ.a.est b.ergo aliqḋ.b.est.a. que nō pōt stare cū ꝑma. s.nullum b.est.a ⁊ si ita sit cū ꝯuersio ꝑticularis ostēdat per ꝯūsionē vlis negatiue erit ibi circularis ostēsio ⁊ idē per seipꝫ ostēdet qḋ est icōueniēs. ¶ Et dicēdū ꝙ non supponit ꝯūsionē ꝑticularis affirmatiue ad ostēdēdū ꝯūsionē vlis negatiue imo sine illa pōt triplr explanari ei⁹ ꝯūsio. vno mō ꝑ expositoriū sillꝫ sic. si negat ista ꝯūsio nullū.b.est a.ergo nullū.a.est.b. demrat oppoᵐ. s.aliqḋ.a.est.b.exponat.a.per aliqḋ sile.a.cui ꝯueniat.b.⁊ sit illud.c.possibile ergo est dicē h̄ sile.a.s.c.est.b.siue h̄ est.b.demōstrato eodē.c.⁊ h̄ est.a.ergo.a.est.b.q̄re ꝯtra ꝑm est dicere ꝙ nullū.b.sit.a ⁊ ita ꝑma non erit vera. ¶ Alio mō pōt h̄ declarari per sillm in q̄rto ꝑme ⁊ per h̄ ꝑᵐ ꝑnᵐ nō de eodē sil vera est affirmatio ⁊ negatio sic. si nullū.b.est.a. ⁊ aliqḋ.a.est.b.ex ypoteˢⁱ ḡ aliqḋ.a.nō est.a.qḋ est circa ꝑᵐ ꝑnᵐ ypoˢⁱᵒ ḡ nō pōt sil stare cū ꝑma que expōne ei⁹ sequit maximū icōueniens ut negatio eiusdē a se. ¶ 3ᵒ mō pōt declarari euidēter per hāc maximā supᵘ nō pōt negari ab eo ꝙ ꝯuenit suo iferiori. q̄re cū.a.sit supᵘ ad.c ⁊ de.c.ꝑdicat.b.ex ypoˢⁱ falsuꝫ erit negare.a.dᵉ.b.vlr. q̄re cū.c.sit aliqḋ.a.⁊.c.sic.b.ꝑm erit ꝑmū. s.nullū.b.est.a. ¶ Cōsiter forte dubitat de ꝯuersiōe vlis affirmatiue de ineē. h̄ enim oīs hō est albᵘ ꝯuertit sic. ergo quoddā albū est hō que est vera ⁊ illa falsa oīs hō est albᵘ ⁊ sua non videt sic ꝯuerti. Et dicēdum ꝙ vlis affirmatiua ꝯuertit in ꝑticularē nō tn̄ ꝯuertit cū ꝑticulari ⁊ iō oppositio uana ¶ Vn̄ nōndū ꝙ aliter est de ꝯuersione eius ⁊ de ꝯuersione aliarū. alie enim cōuertunt cū suis ꝯuersis ⁊ ista nō ¶ Cōsiter dubitat de ꝯuersione ꝑticularis affirmatiue. videt enim eē instātia ut h̄.quoddā ignis est extinctus talis enim sermo usualis est ⁊ sua ꝯuersa falsa est. s.quoddam extinctū est ignis. Et dicēdum ꝙ iste sermo ꝑse falsus est

quidā ignis est extinct⁹. vñ nō est mirū si eius ɔuersa est
falsa usualis cū vino est sed capit ipm sub hoc sensu. ꝗ ꝓ
us fuit ignis ⁊ mō extinct⁹ est. ¶ Cōsequēter dubitabit
aliqͥs de ꝑticulari negatiua. videt enī ꝗ ɔuertāt cuȝ iste
due ulēs ɔuertunt. nullū. b. est. a. ergo nullū. a. est. b. sed
ad pmā sequitur quoddā. b. nō. a. ad scōm vo quoddaȝ. a.
nō est. b. q̄re iste due ɔ̄utunt quoddā. b. nō est. a. qͦdaȝ
a. nō est. b. Et dicendum ꝗ nō ɔ̄utunt ⁊ ꝓbatio sm ɔ̄ns
peccat. nō enim qcqd sequit ad añs sequit ad ɔ̄ns vnde
q̄uis sequat nullū. b. est. a. ergo qͦdā. b. nō est. a. ⁊ ad h
añs nullū. b. est. a. sequat qͦdā. a. nō est. b. nō tñ sequit
idē ad hoc ɔ̄ns qͦdā. b. nō est. a. ⁊ sil̄r dicēdū est ecōuer
so de hac ꝑticulari. qͦdā. a. nō est. b. ¶ Cōsequēter du
bitari pōt de ɔ̄uſione in cōi cū enī in sequēti utat alia tri
plici via ad pficiēdum sillos impfectos. s. ɔ̄uſione: expō
ne: ⁊ reductione ad ipossibile. querit ꝓp qd docet preco
gnitione solū ɔuersiōis ⁊ nō aliarū duarū. ¶ Et pōt di
ci ꝗ hui⁹ rō est. qr expō est scibilis ꝓbatio per aliqͦd sci
bile subiacēs sensui talis aūt p se manifesta est ⁊ non opȝ
de ea hēre doctrinā de hys enī que sensui nota sunt. s. ꝗ
nō nō idigem⁹ doctrina: reductio aūt ad ipossibile spēs
siue modus est silli simpl̄r ⁊ añ sillm simpl̄r determinari
nō hit ⁊ iō nō determinat eā h añ suā doctrinā sed in scōo
determinabit ubi determinat diūsos modos sillandi ⁊
hac rōne de sola ɔ̄uſione p̄mittit doctrinam. ¶ Adhuc
dubitat q̄re nō determinat ɔ̄uſionē per ɔ̄pōnē sicut facit
Boe⁹. in hoc enī videt diminut⁹ Ar̄r. ¶ Et dicēduȝ ꝗ
ɔ̄uſio per ɔ̄pōnē ꝓp̄e nō est ɔuersio ꝓp h ꝗ nō manent
idē termini in ɔ̄uēte ⁊ ɔ̄uſa. Et Ar̄r. dicit in diffinitiōe
silli impfecti ꝗ ɔ̄uſio habet necio per terminos manen
tes eosdē. ¶ Dicēdū ergo ꝗ Ar̄r. ꝓp̄e loquit de cōuer
sione ⁊ iō nō reputat talē modū arguēdi eē cōuersionez.
Boe⁹ aūt more suo quātū pōt nomē cōuersionis exten
dit uocās modū ar̄i cōuersionē in quo alia repit refle
xio. Vñ dicēduȝ ꝗ cōuersio per ɔ̄pōnem est modus ar
guēdi fundat⁹ sup quādā consideratione sm top. ꝓ quā
docet in contradictoryȝ argū per ɔ̄ntiam eccō. ¶ Ad
huc forte dubitat de cōuersione que via artis est nō eniȝ
est diffinitio nec diuisio q̄re videt ꝗ erit ar⁹. sed non est
ex^m: cū nō iferat silr ex silr nec ēt in iudi⁹ ut pȝ: nec sillr:
qr nō hēt duas ꝓpōnes ⁊ tres terminos: ergo entimema
sȝ cōtra entimema hēt tres terminos sicut sillo cōuersio
aūt tm̄ duos. Sed dicēduȝ ꝗ est entimema ⁊ habet tres
terminos sm rōm sicut ⁊ aliqs. vbi gra. Nulla disciply
na est studiosa oīs disciplina est studiosa ḡ nulla discipli
na est disciplia dicet ḡ ꝗ silr est de ɔuersione. ¶ Sȝ tūc
querit cū oē entimema pficiat per sillm q̄liter cōuersio
nes hic determinate reducunt in sillm. Et dicit ꝗ cōuer
sio ulis negatiue est entimema cxñs in potētia respectu
silli pmi scōe figure per additionē minoris sic. Nullū. b.
est. a. oē. a. est. a. ergo nullū. a. est. b. dicēdū ēt ꝗ ɔuersio
ulis affirmatiue est entimema possibile respectu p:mi
modi tertie figure per additionē maioris sic. oē. b. est. b.
oē. b. est. a. ḡ aliqͦd. a. est. b. ɔ̄uſio aūt ꝑticularis affirmati
ue est entimema possibile respectu q̄rti tertie per additi
one maioris sic. oē. b. est. b. aliqͦd. b. est. a. ḡ aliqͦd. a. est. b.
sic igit sunt ɔ̄uſiones entimemata ⁊ per dictos sillos ꝑfi
ciunt. ¶ Sed ɔ̄tra. silli impfecti. s. silli scōe ⁊ tertie figu
re pficiunt per cōuersionē: ⁊ cōuersio si sit entimema p
ficit per sillm impfectū ut iā dictū est. ergo si cōuersio sit
entimema ⁊ pficit per sillm impfectū erit ibi circularis i
perfectio ⁊ idē seipm pficiēs sed h est icōueniēs q̄re icō
ueniēs est qr cōuersio sit entimema. ¶ Adhuc ɔuersio
ulis negatiue si sit entimema pficit sicut dictū est per re
gulā. ꝓm sillm scōe figure sed ille idē sillr est impfectus ⁊
pficit per cōuersionē ulis negatiue q̄re ɔuersio ulis ne
gatiue per seipsam pficiet sed h est icōueniēs ḡ icōueni
ens est ponē ꝗ ɔuersiones sint entimema. ¶ Si dicet
ꝗ ɔuersio sit entimema ⁊ illud pficit per sillm secūde ⁊
tertie figure ⁊ eɔ⁹. sill's scōe ⁊ tertie figure pficit per con
uersionē qr tñ diūsa est hec ⁊ illa pfectio iō nō sequitur icō
ueniēs: ɔuersio enī cū sit entimema pficit per sillm quo
ad necessitatē entimema enī de se nō hēt necessitatē sed a
sillo. sill's aūt pficit per ɔuersionē nō quo ad necessitatez
sed quo ad euidētiā necessitatis ⁊ ideo diūsimode perfi
cit cōuersio sillm ⁊ pficit a sillo ⁊ ita nō est icōueniens.
¶ Sed cōtra si sill's det entimemati necessitatē non nisi
necessitatē quā hēt q̄re silla hēt necessitatē: ergo cade rō
ne si entimema qͦd est cōuersio det sillo euidētiā necessi
tatis: hoc nō pōt eē nisi euidētiā quā hēt q̄re cōuersio hēt
ꝑus se euidētiā necessitatis. q̄re multo forti⁹ necessitatez
quā sicut sill's necessitatē sic ⁊ cōuersio ⁊ adhuc necessita
tis euidētiā. cuius oppositū dictū est in rñdēdo. ¶ Hu
ic ɔ̄sueuerūt aliqͥ dicē ꝗ cōuersio nō est entimema nec
alia argumētatio nec ēt ꝓbat aliqd. sed sumit tm̄: nō eniȝ
diuersum simpl̄r dicūt nullū. b. est. a. ⁊ nullū. a. est. b. sed
idē in situ trāsmutet: ⁊ isti dicūt ꝗ cōuersio est ꝓprietas
siue habilitas quedā terminoꝝ ɔ̄iūctoꝝ per eē ⁊ nō esse ⁊
istud vȝ ꝑ vba Ar̄r. sepe cū dicit ꝗ ꝓpō cōuertit in termi
nis. videt enim attribuē cōuersionē terminis pmo. h ēt
videt per diffinitionē silli impfecti cū dicit cōuersionez
necio hēri per sumptos terminos nō aūt per sūptas pro
positiones h ēt videt Ar̄r. sumē vsus sine scōe figure in
ɔ̄iūgatione silloꝝ vniformiter de inēē sicut pȝ inspicienti.
Et illud satis subtilr dictū est. ¶ Si tñ placet aliā viā su
stinere dicēdū ꝗ cōuersio est entimema ⁊ pōt rñderi ad
rōnē in oppositū sic cū dicit si cōuersio facit euidētiaȝ ne
cessitatis in sillo ergo hēt p se uel a se euidētiaȝ necessitatis
ita ꝗ in ipsa sit euidēs necessitas. ar^m nō ualet non enim
opȝ ꝗ oīs cā alicui⁹ hēat ꝑus se formā cāti sicut formā sui
sed opȝ ꝗ hēat aliqd sube: mō tm̄ excellētiori vbi grā. sol
cā caloris est nō tñ hēt calorē sicut formā sui sed hēt eū sic
cui cā. s. effcē. silr suba cā añe non tñ opȝ ꝗ hēat in se ac
cidēs sicut sui formā sed hēt in se aliqd accūti cōueniens
mō tñ excellētiori. Sic silr dico de cōuersione ⁊ sillo. q̄
uis enī cōuersio faciat euidētiā necessitatis in sillo non
tñ sequit ꝗ in se hēt necessitatē euidētē sed ꝗ aliqd cōue
niens mō tñ excellētiori qcqd illud sit. ¶ Sed adhuc ɔ̄tra
illud est oppō diffinitis postqȝ enī entimema reducit in sil
logismū impfectū ⁊ h per cōuersionē alicui⁹ ꝓpositionis
que per cōuersionē erit eadē cōclonī ⁊ sic in illo sillo sic
pfecto nō erit cōcl'o aliud a p̄missis qͦd est cōtra diffiniti
onē silli simpl̄r istud aūt p se pȝ in oī cōuersione si in sillȝ
reducat: ⁊ sic adhuc ultima pfectio cōuersionis erit p cō
uersionē ⁊ erit idē ꝑus se. Et ideo forte securius est dicē
ꝗ cōuersio nō sit ar^m. ⁊ tūc opȝ dicere sicut ꝑus dictū est
ꝗ cōuersio nihil ꝓbat sed sumit: qͦd tñ videt difficile su
stinere. uel opȝ dicē ꝗ in cōuersione est ɔ̄ntia vni⁹ ad al
terū nō tñ ar^m. ⁊ tūc distinguēdū est de ɔ̄ntia ꝗ quedaȝ
est in terminis qui sunt tres sm rē ⁊ rōnē: ita ꝗ pnt cōsti
tuere duas ꝓpōnes ⁊ vnaȝ cōclonē diūsam a pmissis h
enim est de necessitate cuiuslibet argumēti eo ꝗ oē ar^m
impfectū reducibile est. sed talis ɔ̄ntia est que facit argu
mētū. Alio mō est ɔ̄ntia que est cōuertētia vnius cū alte
ro uel pon⁹ eiusdē cū seipso alterato: ⁊ ista aliqñ fit i dua
bus terminis qui nō faciūt sillm pfectū hñtē duas ꝓpō
nes a ɔclōne ⁊ iō talis ɔ̄ntia nō est ɔ̄ntia uera ar^ii sȝ eius
qͦ se hēt aliquo mō ut ar^m talis aūt est ɔ̄ntia ɔuersiōis.

c Odē aūt mō se hēbit ⁊ in necessa
riis ꝓpōibus. Nā ulis qdē ꝑuan
ua ulīter ɔuertit: affirmatiuarum
vō utraqȝ ꝑticulariter. Nam si necesse est
a. nulli. b. ineē: necesse est ⁊. b. nulli. a. ineē.
Si enim alicui ɔtingit ⁊. a. alicui. b. ɔtinget.
Si aūt ex necessitate. a. oi uel alicui. b. iest.

z.b.alicui.a.necesse est inesse. Nam si non necesse: nec.a.alicui.b.ex necessitate inerit. Particularis aūt negatiua non cōuertit pp̄ eādē cām: pp̄ quā ⁊ supra diximus.

¶ Postq̄ determinauit cōuersionē ppōnū de inēē hic itēdit declarare ↄ̄uersionē ppōnū de mō ⁊ diuidit in ptes duas. In pª determinat ↄ̄uersionē ppōnū de nec̄io. In 2ª cū dicit [In ↄ̄tingētibus vō.] ppōnē de ↄ̄tingēti. ordo pz per hec q̄ ↄ̄uersio ppōnū de nec̄io oīno illis est ↄ̄uersiōi ppōnū de inesse: sic aūt nō est ↄ̄uersio ppōnū de ↄ̄tingēti: ideo primo post ↄ̄uersionē ppōnū de inesse determinat ↄ̄uersionē ppōnū de nec̄io. in pª pte sic pcedit. Primo narrat ↄ̄uersionē ppōnū de nec̄io dicēs q̄ oīno similr ↄ̄uertunt illis de inēē. uīlis enim negatiua cōuertit simplr in terminis. uīlis autē affirmatiua ⁊ pticularis affirmatiua ↄ̄uertunt in pticularē affirmatiuā ⁊ hoc est [Eodē aūt mō.] Scdo q̄d narrauit ostēdit. ⁊ pº ostēdit ↄ̄uersionē uīlis negatiue dicēs q̄ seqtur si de necessitate nullū b.est.a. q̄ de necessitate nullū.a.est.b. q: si nō tūc oppositū pōt stare. s. nō de necessitate nullū.a.est.b. sed h ↄ̄uertit isti. ↄ̄tingit aliqd.a.eē.b. g̃ ↄ̄tigit aliqd.b.eē.a. h aūt ↄ̄dicat pme huic. s. de necessitate nullū.b.est.a. ⁊ h est [Nā si necesse est.a.] Et nota q̄ nō loquit hic Arl's. de ppōnibus negatiuis de mō siue sint de nec̄io siue de ↄ̄tingēti que sunt negatiue modi sed de illis que sunt negatiue ipsius eē. Et rō huius est q̄ ppō negatiua modi necessitatis est sm rē de ↄ̄tingēti: vn̄ nō debet ei ↄ̄uersio nisi ↄ̄uersio ↄ̄tingētis. vbi grā. nō necesse est eē equpollet huic cōtingit nō eē. silr ppō negatiua modi ↄ̄tingētis est sm rē de nec̄io. vbi grā. nō ↄ̄tigit eē equpollet isti necesse est nō eē ⁊ iō in hoc libro negatiue de mō ↄ̄uīt dicunt que sūt negatiue ipsius eē ⁊ nō ipsius modi. Scdo ostēdit ↄ̄uersionē uīlis affirmatiue ⁊ pticularis affirmatiue sil dicēs q̄ seqtur. si nec̄io aliqd.b.est.a. g̃ nec̄io aliqd.a.est.b. q: si non sit stabit oppositū. s. nō nec̄io aliqd.a.est.b. sed h ↄ̄uertit isti ↄ̄tingit nullū.a.eē.b. ⁊ si cōtingit nullū.a.eē.b. cōtingit nullū.b.eē.a. qd nō pōt stare cū pmis. s. de necessitate oē.b.est.a. uel de necessitate aliqd.b.est.a. ⁊ h est [Si aūt ex necessitate.] Tertio dicit q̄ pticularis negatiua de nec̄io nō ↄ̄uīt pp̄ p̄dictam cām in illis de inēē ⁊ hec est [Particularis vō.] ¶ Hic forte dubitat pº de hoc q̄ dicit ppōnes de nec̄io silr ↄ̄uīt sicut ppōnes de inēē. q: cū oīs ppō de nec̄io sit de ↄ̄tingēti q: ⁊ nec̄iū dicit cōtingē ppōnes sūt de ↄ̄tingēti nō silr ↄ̄uertunt sicut ppōnes de inēē. vī q̄ ppōnes de nec̄io nō silr ↄ̄uertant sicut ppōnes de inēē. ¶ Et dicēdū q̄ ppōnes de ↄ̄tingēti prout nec̄iū dicit ↄ̄tingē silr ↄ̄uertunt illis de inēē sed nō de ↄ̄tingēti nato ⁊ infinito ⁊ ita sit oppō. ¶ Adhuc dubitat de ostēsione ↄ̄uīsiōis uīlis negatiue de nec̄io. supponit enī in sua ostēsione h argm ↄ̄tingit aliqd.a.eē.b. g̃ cōtingit aliqd.b.eē.a. sed h ↄ̄uīsio cū sit ppōnis de cōtingēti nōdū ostensa est ⁊ ita videt petē q̄ est in pncipio. pbat enī p ignotū. ¶ Ad hoc diceret aliqs q̄ ibi accipit ↄ̄tingēs sm q̄ necessariū dicit ↄ̄tingē ⁊ ita nō supponit ↄ̄uīsionē ppōnis de nec̄io sm rē. sed istud nō vitat incōueniēs. si enī ita sit tūc supponit ↄ̄uīsionē pticularis affirmatiue de nec̄io uł ei equpollēs ⁊ talis ↄ̄uīsio nōdū ostēsa est. q̄re adhuc pbat per ignotū ⁊ petit q̄ est in pncipio. ¶ Propterea pōt dici q̄ Arl's. sic arguēdo ↄ̄tigit aliqd.a.eē.b. ergo ↄ̄tigit aliqd.b.eē.a. nō itēdit argumētari per vtutē ↄ̄uīsionis ppōnis de ↄ̄tingēti. imo itēdit. s. q̄ suppleat: cū ↄ̄tingēs sit aliqd.a.eē.b. ponat inēē ⁊ nihil seqtur icōueniēs. ⁊ si ponat inēē sic aliqd.a.est.b. ↄ̄uīt ergo aliqd.b.est.a. ⁊ hoc nō pōt stare cū pma. s. nec̄io nullū.b.est.a. sic itēdit Arl's. q̄ per pōnem ↄ̄tingētis inēē ostēdat ppō: ex quo ex tali pōne nullū seqtur icōueniēs. ¶ Aut ēt pōt dici satis cōpetēter q̄ nō itēdit ibi Arl's. tacē ↄ̄uersionē ppōnis de cōtingēti imo itēdit sic argumētari. si aliq est ↄ̄tigēs uł possibile g̃ ⁊ ↄ̄uīsio. iste aūt due ppōnes aliqd.a.est.b. ⁊ aliqd b.est.a. sunt ↄ̄uītibiles ⁊ sibi iuicē ↄ̄uītes. qñ ergo sic argumētat aliqd.a. ↄ̄tingit eē.b. g̃ aliqd.b. ↄ̄tingit eē.a. itēdit cū h aīs aliqd.a.est.b. sit ↄ̄tingēs ⁊ possibile q̄ hoc ↄ̄ñs aliqd.b.est.a. sit ↄ̄tingēs ⁊ possibile ⁊ ita patet q̄ nō pcedit ex ignotis. ¶ Adhuc dubitabit aliqs de ostensione ↄ̄uīsionis affirmatiuarū ppōnū. ibi enim supponit h argm ↄ̄tigit nullū.a.eē.b. g̃ ↄ̄tigit nullū.b.eē.a. ⁊ ita supponit ↄ̄uersionē ppōnis de ↄ̄tingēti que adhuc ignota est ⁊ petit q̄ est in pncipio. ¶ Et dicēdū est ad istud sicut dictū est ad primā oppōnē p̄cedētē. ¶ Ulterius forte dubitaret aliqs. videt enim eē istātia ↄ̄tra ↄ̄uersionē uīlis affirmatiue de nec̄io in huiusmodi propōnibus. Oē grāmaticū de necessitate est hō. oē sanū uel vigilās de necessitate est aial. q: cū iste accepte sint tanq̄ uere earū ↄ̄uīse sūt false. ¶ Ad hoc pōt dici q̄ ipedit ↄ̄uersio per diuīsam acceptionē ppōm ex pte sbi ⁊ p̄dicati: cū enī dicit omne grammaticū de necessitate est hō. iste terminus grāmaticū stat pro supposito. si enim staret pro q̄litate signa per nomen eēt ppō falsa. cū aūt dicit eq̄ aliqs hō de necessitate est grāmaticus accipit iste terminus grāmaticus pro q̄litate sola. talis enim est nā abstractoꝝ q̄ cū subijciunt stāt pro supposita cū aūt p̄dicant stāt pro q̄litate ⁊ forma ⁊ h diuīsa acceptio huius termini grāmaticū ex pte sbi ⁊ ex pte p̄dicati phibet ↄ̄uīsionē. silr dicēdū est in alijs ppōnibus q̄s assignāt ad istātiā. ¶ Aliter ēt dici pōt satis pbabilr. s. q̄ huius ppōnes subijciētes nomē accītis nō sunt perse de nec̄io sed per accīs tm̄. ppō enim perse de nec̄io exigit sbm eē pse aliqd ipsius p̄dicati. cū aūt dicit oē grāmaticū de necessitate est hō tn̄ sbm nō est aliqd pse ipsius p̄dicati: sed q: grāmaticū nō sepat ab eo qd est aliqd ipsius hoīs ideo ↄ̄cedit esse nec̄ia sed que sic est de nec̄io per accīs est de nec̄io q̄n. ergo Arl's. docet ↄ̄uertē propōnes de necessario solum docet cōuertere propōnes de necessario perse. instātia autē facta est in propositionibus que sunt per accidēs de necessario ⁊ sic pereunt omnes instātie.

N cōtingētibus quā multipliciter dī
i ↄ̄tingē. nam ⁊ necessariū ⁊ non necessariū ⁊ possibile ↄ̄tingē dicimus. In affirmatiuis quidē silr se hēt sm ↄ̄uersionē in oībus. Nā si.a.alicui.b. uel oī ↄ̄tingit ⁊.b.alicui.a. cōtinget. Si enī nulli nec a.nulli.b. ostensum est autem hoc prius.

¶ In hac pte determinat ↄ̄uersionē propōnū de ↄ̄tingēti ⁊ diuidit in duas ptes. In pª determinat hāc ↄ̄uersionē totā. In scda cū dicit [Nūc autem uobis tm̄.] remouet quādā dubitationē iuxta p̄dicta incidētē. in pma sic. pro pmo distinguit modos ⁊ acceptiones ↄ̄tingētis dicēs q̄ nec̄iū dicit cōtingē ⁊ nō nec̄ium silr ⁊ possibile. per pm intelligit ↄ̄tingēs qd est necessariū. per scdm cōtingēs notū ⁊ infinitū: quoꝝ utrūq; est nō nec̄ium. per tertiū ↄ̄tingēs sm genus qd est cōe ad necessariū ⁊ nō nec̄iū ⁊ hoc est [In cōtingētibus.] scdo determinat cōuersionē ppōnū de cōtingēti in hijs acceptionibus ⁊ diuidit in duas. in pª determinat cōuersionē affirmatiuarū de cōtingēti. in scda cū dicit [In negatiuis aūt.] determinat ↄ̄uersionē negatiuarū ⁊ quia silis est ↄ̄uersio affirmatiuarū de ↄ̄tingēti ↄ̄uersioni propōnū de inēē ⁊ de nec̄io: cū tn̄ non sit ita de propōnibus negatiuis de cōtingēti: ideo pz ordo. dicit igit q̄ propō affirmatiua de cōtingēti siue sit uīlis siue pticularis silr cōuertit p̄dictis propōnibus. s. de inēē ⁊ de nec̄io in huiusmodi acceptione cōtingētis. ⁊ h ostēdit dicēs q̄ si cōtingit oē.b.eē.a. cōtingit aliqd.a.eē.b. q: si nō oppositū stabit. s. nō cōtingit aliqd.a.eē.b. sed si nō ↄ̄tingit aliqd.a.eē.b. nō cōtingit aliqd.b.eē.a. ⁊ h non pōt sta

te cū hori: τ dicit hāc ɔñiā eē pus ostēsam τ hoc est [in affirmatiuis.] Jt legēda est lra sic ɔño respectu pcedētis sicut patet. ¶ Ad euidētiā aūt ultīe cōuersiōis quā dicit eē ostēsam nōdū. qꝫ si accipiat ɔtingēs pro necīo tūc ista ɔuersio ɔtingētis oē. b. uel aliqđ. b. ɔtingit eē. a. ḡ aliqđ a. ɔtingit eē. b. est idē cōuersioni ꝓpōnis affirmatiue de necīo. τ cū dic dato opposito nō cōtingit aliqđ. a. eē. b. ḡ nō ɔtingit aliqđ. b. eē. a. idē est ac si diceret: nō ncēe est aliqđ. a. eē. b. ergo nō ncēe est aliqđ. b. eē. a. τ sic hec cōuersio ɔñia nō rōne ꝓpōm de ɔtingēti sed ꝓpōm de ncīo. iste enī est sensus cū añs sit ɔtigēs τ possibile: τ ɔñs est ɔtingēs τ possibile τ istud dictū est pus in ostēsione affirmatiū de necīo τ iō dic istud pus eē ostēsuz. Si aūt accipiat ɔtingēs pro possibili tūc plana est cōuersio. τ dic nō ɔtingit aliqđ. a. eē. b. ergo nō cōtingit aliqđ. b. eē. a. Jdē est ac si diceret ncēe est nullū. a. eē. b. ergo ncēe est nullū. b. eē. a. τ istud ostēsum est pus in ostēsiōe uīis negatiue de necīo τ iō dic illud pus eē ostēsum. Si aūt accipiat ɔtigēs pro nō necīo τ ĩ. i. pro ɔtigēti qđ pōt eē τ nō eē cui9 est ɔtingēs natū τ īfinitū: tūc cū tali cōtingēti opponat tā necessariū qꝫ īpossibile. oppositū ɔclōnis. nō ɔtingit aliqđ. a. eē. b. pōt eē uera duplici de cā. s. uel quia ncēe est oē. a. eē. b. uel qꝫ ncēe est nullū. a. eē. b. quī unde ē uīs affirmatiua de necessario. τ alia uīis negatiua de necessario τ utriusqꝫ ɔuersio pus ostēsa est. unde si accipiat nō ɔtingēs pro necessario uel pro īpossibili: patet qđ sequit nō ɔtingit aliqđ. b. eē. a. τ hoc ēt pus ostēsū est. patet igit qꝫ quocūqꝫ mō accipiat ɔtingēs oīb9 modis est manifesta ɔñia. nō ɔtingit aliqđ. a. eē. b. ergo nō ɔtingit aliqđ. b. eē. a. τ sic patet qđ dicit.

¶ Jn negatiuis uō nō siliter. Sꝫ quecūqꝫ qdē ɔtingē in eo qꝫ ex necessitate nō īsunt uel ex eo qꝫ nō ex necessitate īsūt siliter. ut si qs dicat ɔtingē hoiem nō eē equū: aut albū nulli tunice īeē: hoꝝ qdē hoc ex necessitate nō īest alīud uō nō ncēe est īeē: τ siliter ɔuertit ꝓpō. Nā si ɔtingit nulli homini equū eē hoiem ɔtingit nulli equo īeē. Et albū cōtingit nulli tunice īeē: τ tunica cōtingit nulli albo. Si enim alicui necesse: τ albū tunice alicui ex necessitate īerit: hꝫ eni ostēsuz est pus. Silr τ in pticulari neg9.

¶ Cōsiter determinat cōuersionē ꝓpōm de cōtingēti negatiuarū τ pcedit sic. p9 dic qꝫ nō silr se hñt ꝑm cōuersionē de īeē τ de necessario. τ hoc est [in negatiuis uō.] 2° ostēdit que silr se hñt τ que dissilr τ diuidit in duas. Jn p° ondit qꝫ negatiue de cōtingēti silr se hñt negatiuis de īeē τ de necessario. Jn 2° cū dic [Quecūqꝫ uō ut in plu.] ondit qꝫ dissilr se hñt. ist. ꝑma in duas. Jn p° ondit idē de uīb9 negatis. Jn p° sic pcedit. p° dic qꝫ uīes negatiue de cōtingēti in qb9 accipit cōtingē nō īneē in eo qꝫ ex necessitate nō īsunt pdicata: uel nō ex necessitate īsunt. silr cōuertunt sicut uīes negatiue de īeē τ de necīo τ hoc est [Sed quecūqꝫ qdē.] Sed nō qꝫ in p° istoruz accipit cōtigēs pro necessario. Jn 2° aūt pro possibili. unde in 2° accipit cōtingēs ꝑm genus qđ uocat cōtingēs cōe ad alterū uel ad utrūlibet. 2° declarat istud per exēpla τ sic. p° ponit exēpla dicēs qꝫ hec ꝓpō cōuertit. cōtigit nullū hoiem eē equū τ ĩ cōtingit nullā tunicā eē albā. τ p° istoꝝ est de cōtingēti qꝫ dr cōtingē ex eo qꝫ de necessitate nō īest. 2° uō de cōtingēti qꝫ dr cōtingere ī eo qꝫ ex necessitate īest sicut per se patet. Necesse enim est nullū hoiem eē equum τ nō necesse est oēm tunicā eē albā τ hoc est [Cōtingē.] 2° hec exēpla cōuertit τ p° ꝑmū dicēs qꝫ sequit si cōtingit nullū hoiem eē equum ergo cōtingit nullū equū eē hoiem τ nō ꝓbat istā cōuersionem eo qꝫ manifesta est per ꝓbita. idē enim est de hac cōuersione τ de cōuersione uīis negatiue de necessario. eo qꝫ ponit ibi cōtingēs pro necessario. τ hoc est [Nā si cōtingit.] Secūdo cōuertit 2m exēplū dicēs qꝫ sequit. si cōtingit nullā tunicā eē albā ergo cōtingit nullū albū eē tunicā. qꝛ si nō: ergo necesse est aliqđ albū eē tunicā que cōuertibilis est in hāc: aliquā tunicā eē albā est necesse τ ĩ nō pōt stare cū ꝑma. s. cū hac cōtingit nullā tunicā eē albā. τ hoc est [Et si albū cōtingit τc.] ¶ Cōsiter dicit qꝫ pticularis negatiua de cōtingēti accepto sicut nūc acceptū est in uīb9 negatiuis silr se hēt sicut pticularis negatiua de īneē τ de necessario. s. qꝫ ipa nō cōuertit sicut patet in hijs terminis hō est aīal. τ hoc est [Similiter aūt τ in negatiuis.]

¶ Quecūqꝫ uō ut in plurib9 τ in eo qꝫ nata sunt dicunt ɔtingē quēadmodū determinauimus ɔtingēs. nō silr se hēbit τ in priuatiuis ɔuersiōib9. Sed uīis qdē priuatiua ꝓpō nō ɔuntit: pticularis uō ɔuertit. Hoc aūt erit manifestū qñ de ɔtingēti dicet.

¶ Cōsequēter ostēdit qꝫ negatiue de ɔtingēti dissilr se habēt illis de īneē τ de necīo ꝑm cōuersionē dicēs qꝫ negatiue de cōtingēti nato uel de cōtingēti īfinito qꝫ differēter se hēt ad plures ptes nō silr conuertunt alijs: qꝛ uīis negatiua de tali cōtingēti nō cōuertit in terminis. pticularis aūt negatiua couuertit sicut manifestum erit per determinata in cap° de cōtingēti. cū tñ ecōtrario se hēat cōuersio in alijs ꝓbitis τ ĩ est [Quecūqꝫ uō ut in plurib9] .i. in pluribus ptib9 ɔdictiōis īdifferēter τ sic contingit illud qđ est uere īfinitū uel uere ad utrūlibet. p ĩ aūt qꝫ dicit [quemadmodū determinauim9 cōtingēs] signt qꝫ istud contingēs cōtinebat in distinctione ɔñtis supi9 facta τ ĩ uerū est. cōtinebat enī sub nō necīo si aūt sic ibi quēadmodū determinabim9 uīe signt distinctionē ɔñtis nō necꝫ quā faciet in cap° de cōtingēti per īfinitū τ natū. ¶ Nota ēt qꝫ uīis negatiua de cōtingēti nato uel īfinito nō cōuertit simplr in terminis in eadē acceptione cōtingētis qꝛ tūc cōuertet uīis affirmatiua simplr τ utrūqꝫ qđ eēt īcōueniēs. τ pbat qꝛ si cōtingit oē. b. eē. a. cōtingit nullū. b. eē. a. hoc ostēdet īferius τ ex ipotesi. si nullū. b. contingit eē. a. nullū. a. cōtingit eē. b. τ si cōtingit nullū. a. eē. b. cōtingit oē. a. eē. b. sicut īferius ostēdet ergo a p° mo ad ultimū. si ɔtigit oē. b. eē. a. cōtingit oē. a. eē. b. hoc aūt est īcōueniēs ideo nō cōuertit uīis negatiua de tali cōtingēti: pticularis aūt negatiua de eodē cōtingēti cōuertit in terminis qꝛ ipsa est cōuertibilis per oppositas qūtates cū pticulari affirmatiua que cōuertit simplr in terminis sic patē pōt īspicienti ꝑm dictum modū de uniuersali negatiua.

¶ Nūc aūt tm̄ sit nobis cū his que dicta sūt manifestū qñ cōtingē nulli aut alicui non ncēe affirmatiuā hēt figurā: nā cōtingit τ est silr ordinant. Est aūt qbuscūqꝫ adiacēs pdicat affirmationē semꝑ facit τ oino: ut est nō bonū: est nō albū: uel simplr est nō hoc. Ostendet autem τ hoc per sequentia. Secundum cōuersiones autem similiter se habebunt cum alijs.

¶ Cōsequēter remouet quādā dubitationē. qꝛ eni in pcedentib9 semꝑ uocauit ꝓpōnes modales negatiuas que sunt uīi negatiue ipsi9 eē τ nō ipsius modi ne putet aliqs qꝫ tales sint uere negatiue ostēdit qꝫ nō per hāc rōnem. Silr se hēt eē in ꝓpōnib9 de īneē τ contingē in illis de cōtingēti: sed eē affirmato apposito in ꝓpōnib9 de īneē

fit affirmatio q; ȝtigere affirmatio in ꝓpōnib⁹ de ȝtigētibus illis affirmatio ⁊ ita cū in ꝓpōnib⁹ de ȝtingēti pro bōis affirmet ȝtingē pz q̄ ipse sm̄ formā ⁊ spēz affirmatiue sūt. Huiꝰ rōnis p⁹ ponit ȝclonē ⁊ h̄ est. ¶ Nunc aūt nobis tm̄. Jscdo maiorē ⁊ h̄ est. ¶ Nā ȝtingit. J3⁹ minorē ⁊ declarationem ponit ⁊ h̄ est ¶ est aūt q̄buscūq;. J declarat q̄ minorē p exēpla dicēs q̄ hec est affirmatiua ē nō albū: est nō iustum: q̄cūis apponat neg: eo q̄ affirmat sibi eē ⁊ ult addito quocūq; vō īfinito adhuc nihilominꝰ erit affirmatio ⁊ h̄ ōndet i ulti⁹ ca⁹ p̄mi p̄hiar. ubi ōndet q̄ hec ē affirmatiua ē nō alb⁹ hō ⁊ nō est negatio ē alb⁹ hō neq; idē īfinito est alb⁹ hō ⁊ h̄ est ¶ ut est non iustū. J que aūt tetigit de ꝓpōnib⁹ de p̄dī⁺⁰ īfinito ⁊ nō explicauit sup⁹ de talib⁹ dicit q̄ sil's est ȝūsio i illis de p̄dī⁺⁰ finito ⁊ de illis de p̄dī⁺⁰ īfinito ⁊ h̄ē ¶ sz ȝūsiōes J

¶ Dubitar et forte aliq̄s p⁹ circa distictionē ȝtigētis. vr qm̄ nulla eē per hāc rōnē necīū ⁊ nō necīū sunt ȝdictoria q̄ iter ȝdictoria nihil est mediū qd̄ pz per diffinitōez datā ab Arē. in posteriorib⁹ q̄re iter necīū ⁊ nō necessariū nihil ē mediū. sufficit q̄ dicē q̄ necīū ⁊ nō necīm di ȝtingē. ⁊ qd̄ addit possibile in diuisione supfluū. ¶ Adhuc idē nō diuidit selp̄m sz possibile ⁊ cōtingens ē sūt q̄re possibile nō cadit in diuisiōe ȝtigētis. ¶ Ad huc ulē nō diuidit ȝtra p̄ticulare sed possibile est ulē ad necīū ⁊ nō necīū ȝsequit eni utrūq;. q̄ nō dz cadē in diuisione circa necīū ⁊ nō necīū. ¶ Et dicendū q̄ h̄ diuisio est ȝtigētis per modos ⁊ acceptiōes diuisio ⁊ itēdit p hāc diuisionē dicē q̄ vna ē acceptio ȝtigētis in cōi sz gemo quē sigt per possibile. ⁊ q̄ due sunt sp̄āles acceptiones eiusdē sub g̃nali acceptione ȝtēte qd̄ desigt per necīum ⁊ nō necīū. ¶ Ad p^m q̄ dicēdū q̄ iz iter necīū ⁊ nō necīū nō cadit mediū ȝtingēs sz spāle acceptionē cadit mediū sm̄ acceptionē g̃nalē. id eni qd̄ est ȝtingēs aut necīū aut nō necīū. modus in accipiēdi ȝtingēs ē aliud ab hys. s. modus accipiēdi ȝtingēs sm̄ gen⁹. ¶ Ad 2^m dicēdū q̄ idē nō diuidit seip̄m: nec ponit in diuisiōe ȝtingētis possibile tanq̄ vnū mēbrū spāle ȝtingētis sed ad sigñdū vnū modū ȝtingētis. s. modū accipiēdi ipz in sm̄ gen⁹. ¶ Ad 3^m dicendū q̄ ulē ⁊ p̄ticulare id qd̄ sunt nō diuidunt cōtra se īn sub rōne ulis ⁊ sub rōne p̄ticularis b̄n p̄nt ad iuicē diuidi ⁊ debēt: ⁊ sic cadit possibile in diuisione ȝtingētis cōtra necīū ⁊ nō necīū: p̄mo nō. ¶ Adhuc dubitat quō necīū di cōtingē. Et dicēdū q̄ segtur si necesse est eē cōtingit eē. q: si nō opposi pōt stare. s. nō cōtingit eē que cōuertit isti necesse est nō eē que nō pōt stare cū p̄ma. ¶ Adhuc si nece est nō eē cōtingit nō eē q: si nō stabit oppositū. s. nō ȝtingit nō eē que cōuertit isti necesse est eē ⁊ h̄ est icōpossibilis p⁹. ⁊ q̄ di necīū ȝtingē q:od necesse eē segt cōtingē esse ⁊ necesse nō eē cōtingē nō eē. ¶ Sz sup h̄ dubitat sic ostēdet iteri⁹ segt: si ȝtingit eē cōtingit nō eē: ⁊ si cōtigit nō eē nō nece est eē. q̄re si segt si nece est eē q̄ cōtigit eē segtur si nece est eē nō nece est eē qd̄ est inconueniens. ¶ Adhuc segt si cōtingit nō eē cōtingit eē: ⁊ si cōtingit eē nō nece est nō eē. q̄re si sequit nece est nō eē q̄ cōtingit nō eē. segtur si necesse est nō eē nō nece est nō eē qd̄ est icōuenies. Et dicēdū q̄ Arē. iferi⁹ ostēdit istā ȝnnaz cōtingit eē cōtingit nō eē nō de quocūq; cōtingēti sed de cōtingēti nō necīo qd̄ pōt eē ⁊ nō eē ⁊ di ȝtingēs nāle uel īfinitū. qn̄ aūt sic argumētat nece est eē q̄ cōtigit eē uel nece est nō eē q̄ cōtingit nō eē nō accipiat cōtingens p totali cōtingēti sed pro cōtingēti cōi qd̄ est possibile uel pro cōtingēti qd̄ est necīū ⁊ ita pz petiō in utroq; argumēto opposito. ¶ Adhuc forte dubitaret aliqs. nā cū nō necessariū dicat ȝtingē īpossibile aūt est nō necīū q̄ īpossibile dicat ȝtingē. Et dicēdū q̄ nō ualet argumētū si nō necīū di ȝtingē q̄ istud nō necīū qd̄ est īpossibile. multa eni pn̄t stare cū ȝñte que nō sunt nece stare cū aūte ⁊ est petiō sm̄ ȝñs. ¶ Uel pōt dici q̄ īpossibile di ȝtingē

uel di q̄ īpossibile eē dicat ȝtingē nō eē: ⁊ īpossibile non eē dicat cōtingē eē: ⁊ sic nō est icōueniens qd̄ cōcludit. pz igit ex p̄dictis q̄ necīū ȝtingē di: ⁊ a q̄ nece eē cōtingē eē: ⁊ nece nō eē ȝtingē nō eē: ⁊ nō necīū et cōtingē di: q̄ ȝtigēs nāli ⁊ īfinitū di cōtingē quoꝵ utrūq; est nō necīum. de possibili aūt pz q̄ possibile eē di cōtingē eē: ⁊ possibile nō eē cōtingē nō eē que possibile ⁊ cōtingēs cōuertunt in oīb⁹. ¶ Cōsequēter forte dubitaret aliqs de ȝuersiōe affirmatiuaꝵ de cōtingēti ⁊ manifesta est pbatio ȝūsionis in p⁹ ⁊ in ultia acceptiōe cōtingētis p̄dicta in expōne lre. ¶ Sz dubitari pōt q̄liter pbet earū ȝuersio in scda acceptiōe cōtingētis. sz adhuc manifesta est pbatio ȝūsionis ulis affirmatiue in illa sic: si ȝtingit oē. b eē. a. cōtingit aliqd̄. a. eē. b. q: si nō: stabit oppositū. s. non cōtingit aliqd̄. a. eē. b. h̄ aūt pōt eē uera dupl'r. s. ul' q: nullū. a. necesse est eē. b. uel q: necesse est oē. a. eē. b. si p̄mo mō: arguat sic. necesse est nullū. a. eē. b. ergo necesse ē nullū. b. eē. a. sz h̄ nō pōt stare cū p̄mo. si scdo mō arguat sic necesse est oē. a. eē. b. ergo necesse est aliqd̄. b. esse. a. ⁊ h̄ nō pōt stare cū p^a. s. cū hac cōtingit oē. b. eē. a. sic nec cum hac cōtingit nullū. b. eē. a. que ei cōuertit sicut iferi⁹ patebit. sic ergo pz cōuersio ulis affirmatiue de cōtingēti pro nō necīo. Sed dubitatio est de pbatiōe cōuersionis particularis affirmatiue de tali ȝtingēti. cōuertit eni sic. cōtingit aliqd̄. b. eē. a. ergo ȝtingit aliqd̄. a. eē. b. dico q̄ oppositū pōt stare. s. nō ȝtingit aliqd̄. a. eē. b. ⁊ h̄ nō pbat cā q̄ necesse sit. a. eē. b. sz q: necesse est oē. a. eē. b. ergo nece est aliqd̄. b. eē. a. nō vr eē icōueniēs. h̄ eni nō vr repugnare p̄me cū utraq; sit p̄ticularis affirmatiua. ¶ Ad h̄ vr eē istātia ȝtra ȝūsionē tā ulis affirmatiue q̄ p̄ticularis affirmatiue de eodē cōtingēti sic. ȝtingit oēm hoiez eē musicū: q: cōtingit ⁊ nullū: ȝtingit et aliquē hoiem eē musicū q: aliq̄z nō: sed iste cōuerti nō p̄nt in eadez acceptiōe cōtingētis h̄ eni est cōuersa earū: cōtingit aliqd̄ musicum eē hoiem: ⁊ nō est de cōtingēti pro nō necīo. q: nece est oē musicū eē hoiez. ¶ Ad h̄ dicūt aliq̄ q̄ cōtingēs p nō necīo nō cōuertit in eadē acceptione cōtingētis: sed cōuertit in cōtingēs cōe qd̄ di possibile: sic pz in exēplis iā positis ad istātiā: ⁊ istud vr per modū quē ponit Arē. ad pbādū ȝuersionē affirmatiuarū. q: eni nō fit ȝūsio semper in eodē sensu cōtingētis: semp tn̄ ⁊ ulr segtur cōtingēs pro possibili: iō ostēdit tale cōtingēs. s. pro possibili seq in cōuertēdo: sic pz ex p̄sse ex lr̄a sua: alr eni descēdisset in sua pbatiōe ad cōtingēs in oi acceptione. ¶ Sed tūc dubitat cū negatiue ꝓpōnes de ȝtingēti p nō necīo dico ules ⁊ si nō cōuertant in eadē acceptiōe cōtingētis cōuertunt tn̄ usq; in cōtingēs cōe qd̄ di possibile: ⁊ deinde est iā q̄ penit⁹ silr se h̄nt affirmatiue de eodē cōtingenti. Querit igit q̄re Arē. sep̄at cōuersionē negatiuarū de cōtingēti pro nō necīo a cōuersione aliarū negatiuarū: dicēdo q̄ negatiue de cōtingēti nō necīo nō cōuertunt cū tn̄ nihil tale dicat de affirmatiuis de eodē cōtingēti. eadē eni rōne debuit h̄ determinasse de affirmatiuis q̄ de negatiuis cū silr se h̄eant. ¶ Ad h̄ nos videm⁹ aliqs ꝓpōnes de cōtingēti pro nō necīo affirmatiuas cōuerti i eadē acceptiōe cōtingētis. vbi g̃ra. cōtingit oēm hoiez eē albū uel aliquē hoiem eē albū q̄ cōtingit aliqd̄ albū eē hominē. h̄ eni est cōuersa de cōtingēti ad utrūlibet sic ⁊ ꝓpositio que ȝuertit. q̄ nō ulr uerū est q̄ ꝓpōnes affirmatiue ⁊ de cōtingēti nō necīo nō p̄nt ȝuerti i eadē acceptione ȝtingētis. ¶ Propterea puto q̄ dicendū sit q̄ ꝓpōnes de cōtingēti nō necīo. absolute loquēdo cōuertūt i eadez acceptione cōtingētis. sz cōtingēs nō necīū diuidit p natū ⁊ īfinitū sz Arē. nō diuidat ea h̄: sz loquat de eis in rōne cōi cōprehēdēdo ea per nō necīū: cōtingēs aūt nō necessariū qd̄ est īfinitū uere uel ad utrūlibet: uere cōuerti pōt semp in eadē acceptiōe cōtingētis ⁊ pz per ex^m p̄ximo dictū. ⁊ dico cōtingēs infinitū uere qd̄ e q̄liter penit⁹ se h̄et ad eē ⁊ nō eē: cōtingēs aūt nō necīū qd̄ est natum

nõ ɔuertit nisi in ɔtingẽs cõe qḋ est possibile. & pꝫ exemplũ per instãtiã supius positã in opponẽdo. & nõ hui⁹ est q̃ ɔtingẽs natũ hꝫ cãm ad ipm ordinatã que tñ ipediri põt. vñ cũ pdicat aliqḋ accñs sic natũ de sbto indifferẽter se hꝫ ad eẽ & nõ eẽ q: cã eius põt ipediri: ut cũ dr: cõtingit hoiem musicũ eẽ: hõ enĩ hꝫ potẽtiã naleꝫ ut musicus fit: vñ magis se hꝫ ad hoc ut music⁹ sit q̃ ad oppositum de sui nãtale aũt cõtingẽs qḋ hꝫ cãm ordinatã determinat sibi sbm. vñ tale accñs. s. musicũ cuꝫ subijcit suo sbto: tñ ad eẽ se hꝫ ut cũ dico cõtigit musicũ eẽ hoiem. pꝫ igit q: cõtingẽs natũ nõ cõuertit usq; in cõtingẽs eiusdẽ acceptionis. signũ ẽ ad h est q: ɔungẽs natũ cũ cõuertit per oppositas q̃litates nõ ɔuertit nisi in cõtingẽs cõe. ɔtingens aũt infinitũ cũ ɔuertit ponit in eadẽ acceptiõe sicut determinat inferi⁹ in cap° de cõtingẽti. pꝫ igit q: ɔtingẽs nõ neciũ cõuertit in eadẽ acceptione ɔtingẽtis absolute loquẽdo. nõ tñ in oĩ mõ ei⁹ sed ipm ſm q est ad utrũlibet vere & infinitũ sic couertit: cõtingẽs vo natũ nõ. & ppterea descẽdebat Arẽ. ad pbãdũ cõuersionẽ affirmatiuarũ in spãlib⁹ acceptionib⁹ ɔtingẽtis sed in cõi tanq; ostẽdẽs illr seq; ɔtingẽs cõe pro possibili uerũtñ hic nõ solũ intẽdit ostẽdẽ sed ɔuersionẽ in oi acceptiõe & adhuc satis sufficit sua pbatio: sic pꝫ in exponẽdo lrãm. ¶ Sed nũc forte dubitabit ulteri⁹ aliqs si ɔtingẽs natũ in affirmatiuis nõ ɔuertit in ɔtingẽs natũ sed in cõtingẽs cõe cũ silr sit in negatiuis de eodẽ ɔtingẽti: q̃re nõ dicit in affirmatiuis ipm. dissiliter ɔuerti aliis sicut dicit in negatiuis. Et puto q: h sit q: nõ sepat h cõtingẽs natũ a cõtingẽti infinito sed ɔfuse loquit de eis cõprehẽdẽdo utrũq; per nõ neciũ. si enĩ descẽdisset in ɔtingẽti nõ necio distinguẽs modos ei⁹ per natũ & infinitũ & determinasset sepatim ɔuersiones nati & infiniti tanq; distĩctarũ acceptionũ ɔtingentis sicut determinat ɔuersiones ɔtingẽtis neciĳ & non neciĳ tũc dixisset ɔtingẽs natũ dissilr se hẽre ſm ɔuersionẽ aliis modis ɔtingẽtiũ. ¶ Et sit cũ h sciẽdũ q: negatiua de ɔtingẽti nõ necio neutro mõ ei⁹ cõuertit in eodeꝫ sensu ɔtingẽtis. q: utrũq; pro possibili & nõ in se sicut dr inferi⁹ & ideo sepauit ipm ab aliis: sed affirmatiua de cõtingẽti nõ necio ptim ɔuertit in eodẽ sensu ɔtingẽtis & partim nõ & iõ nõ sepauit ei⁹ ɔuersionẽ ab aliis affirmatiuis q: sufficit q: silr ɔuertat aliis affirmatiuis q̃tuꝫ ad aliqd sine eo qḋ absolute loquit hic de cõtingẽti tali nõ distinguẽdo ipm per modos ei⁹. ¶ Sꝫ tũc dubitat q̃re Arẽ. nõ distinguit h natũ ab infinito ꝫ cõfuse unit eis. & dico q: est q: hic determinat ɔuersionẽ in terminis ipse aũt nõ indiget uti in sequẽtib⁹ ɔuersione in terminis cõtingẽtis nati & infiniti sepatim ad sillogr. ɔfectionẽ sicut pꝫ inferius inspiciẽdo sillos de ɔtingẽti & iõ hic nõ distinguit ɔtingẽs natũ ab infinito ut sepatiꝫ determinet de earũ ɔuersione. Ex his ergo pꝫ q: ɔtingẽs natũ & infinitũ silr se hñt in negatiuis quãtũ ad cõuersionẽ in terminis. utrũq; enĩꝫ cõuertit in ɔtingẽs cõe & non in seipm. & q: in affirmatiuis dissilr se hñt q: ibi ɔuertit ɔtingẽs infinitũ in seipm sed ɔtingẽs natũ in ɔtingẽs cõe semp tñ manet uerũ q: contingẽs nõ neciũ cõuertit in eadẽ acceptione cõtingentis absolute loquẽdo. nec plus sigt text⁹ Arẽ. ex his igit pꝫ rñsio ad instãtiã factã ɔtra ɔuersionẽ affirmatiuaruꝫ de nõ necio. ¶ Ad hoc aũt q: obm est de pbatione ɔuersionis earũ dicẽdum q: ultimo cõuersa. s. necesse est aliqḋ. b. eẽ. a. nõ põt stare cũ pma. s. ɔtingit aliqḋ. b. eẽ. a. q̃ris utraq; sit pticularis affirmatiua. in necessariis enim idẽ est dicẽ pticularẽ eẽ uerã & ulem & econuerso pp necessariã hẽtudinẽ terminoꝝ. ppõnes enim necessarie reducunt ad aliquẽ modũ inherẽdi per se ſm q: diximꝰ ex intẽtione Arẽ. in p° poster⁹. sola per se inherẽtia sunt necia. vñ idẽ ſm rẽ est dicẽ istã ppõnẽ pticularẽ necesse est aliqḋ. b. eẽ. a stare cũ pma & dicere hãc ulem stare cum ea. s. necesse est oẽ. b. eẽ. a. sed h ulis nõ põt stare cuꝫ pma. s. hac. ɔtingit aliqḋ. b. eẽ. a. sicut nec cũ ista ɔtingit aliqḋ. b nõ eẽ. a. que ei cõuertit & ita pꝫ q: ista pbatio sufficit ad pbãdũ tã ulem q̃ pticularẽ affirmatiuã de ɔtingẽti nõ necessario cõuerti absolute loquẽdo. pꝫ ẽt q: pbõ Arẽ. q̃uis breuis sit ostẽdit cõuersionẽ eẽ in oi acceptione cõtingẽtis. ¶ Cõsequẽter forte dubitat de cõuersione negatiuarũ de cõtingẽti. & pmo de hoc q: dicit ɔtingere nõ eẽ eo q: ex necessitate nõ inest & eo q: nõ ex necessitate inest silr ɔuerti negatiuis de inesse & de necessario. si enĩ ita sit cũ cõtingẽs natũ & infinitũ dicant cõtingẽ eo q: nõ ex necessitate insunt utrũq; enim est nõ necessariũ seq̃t q: tã cõtingẽs natũ q̃ infinitũ silr cõuertant aliis de inesse & de necessario. Et dicendũ q: contingẽs natũ & infinitum nõ dicunt solũ cõtingere nõ eẽ sed ẽt cõtingere eẽ. ɔtingere aũt nõ eẽ ex eo q: nõ ex necessitate inest dr h solum & pcise cõtingere nõ eẽ nullo supaddito: & iõ nõ cõprehẽdit h cõtingẽs natũ uel infinitũ sub eo q: dicit nõ ex necessitate esse. ¶ Ad cui⁹ itelligẽtiã notãdũ q: aliter accipit hic nõ neciũ & supi⁹ in distinctionẽ ɔtingẽtis. supius enim accipiebat pro cõtingẽti nato & infinito tñ. h aũt accipit put est cõe cõtingẽti nato & infinito & necessario ẽt ſm q: cadit in scdo ordine modaliũ. ibi enim cadit nõ necessariũ & cõuertit cũ cõtingẽ nõ eẽ & illud cõtingere nõ eẽ cõtinet sub se necesse nõ eẽ & ɔtingere. qḋ põt esse & nõ eẽ. Accipit ergo hic Arẽ. cõtingere non eẽ pro ipso cõi ut cadit in scdo ordine modaliũ & h absolute & pcise put cadit sup nõ eẽ. Accipit ergo hic Arẽ. nõ ex necessitate ineẽ put cõuertit ei qḋ est cõtingere nõ ineẽ in cõi ſm iã dictũ modũ. attribuit igit h cõuersio ei qḋ est contingẽs nõ ineẽ pcise ut solũ cadit cõtingẽs sup nõ esse: tñ ab ista cõuersione excludit cõtingẽs natũ & infinitum que nõ tñ dicunt cõtingere nõ eẽ sed ẽt cõtingere esse. ¶ Sed nũc forte dubitat cũ ɔtingere nõ eẽ sit cõe ad necesse ſm nõ eẽ ad possibile qḋ põt eẽ & nõ eẽ: & ɔtingere nõ eẽ in cõi cõuertit in terminis sicut dictũ est. & q̃cqd inuenit in gñe opꝫ iueniri in aliq̃ sui spẽ sed nõ repit i cõtingẽti q: põt eẽ & nõ eẽ ut dictũ est ergo repit tñ in contingẽti ſm q: cõtingẽs dr ex necessitate nõ iesse. sufficeret ergo dicere q: cõtingẽs nõ eẽ in eo q: ex necessitate nõ inest cõuertit: & pro nihilo addit, uel in eo q: non ex necessitate inest q: in h cõi nõ ex necessitate ineẽ nõ inuenit ista cõuersio nisi pro hoc suo cõtẽto ex necessitate nõ ineẽ. Et dicẽdũ q: huius cõuersio per se & per pus inest cõtingẽti cõi. s. q: est possibile per posteri⁹ aut cõtingẽtibus sub ipso in eo q: cõtingẽtia sunt. & ideo ne puteret q: ecõuerso se hẽat dicit q: cõtingere nõ ineẽ in eo q: ex necessitate nõ inest & in eo q: nõ ex necessitate inest cõuertit hoc mõ addẽdo cõe spãli: lꝫ nõ inueniat hec pprietas nisi in illo spãli. ¶ Sed nũc dubitabit forte aliqs cuꝫ superi⁹ inueniat in quolibet iferiori & ubicũq; inuenit ipsuꝫ supius ẽt inuenit ppria passio ei⁹ ut ẽt in quolibet pticulari cõtingẽti oꝫ inueniri hec pprietas cõuertẽdi que sequit cõtingẽs ſm q: est cõe. Et dicẽdũ q: cũ aliquod supius cõtinet sub se plura iferiora cõtingit illa inferiora dupliciter cõsiderari. s. aut quo ad nãm sui supioris saluari in iferiorib⁹. aut quo ad nãm quã addit iferi⁹ supra supi⁹ si pmo cõsideret ipm inferi⁹ sic in ipso saluant pprie passiones supioris. si scdo mõ nequaq; & istud pꝫ iducẽdo in oib⁹ silr ergo est de cõtingẽti. cõtingẽs possibile cõtinet sb se cõtingẽs qḋ est necessariũ & qḋ est nõ necessariũ. ɔtingit igit cõsiderare utrũq; cõtingẽs spãle dupliciter. s. aut quo ad nãm cõtingẽtis simplr repiri & saluari i utroq; & sic utrũq; cõuertit vñ cõtingẽs nõ necessariũ inquãtũ cõtingẽs est cõuertit in nõ cõtingẽs pro possibili sicut patebit ɔ̃ter: aut quãtũ ad nãm necessarij & nõ necessarij quã sup addũt cõtingẽti simplr & sic cõtingẽs qḋ est necessarium cõuertit sicut & ppõ de necio. sed cõtingẽs qḋ est nõ necessarium nõ cõuertit sicut dicit in lra & sic manifesta est intẽtio Arẽ. per nãm enim cõtingẽtis simplr cõueniunt utrũq; spãle cõtingẽs & iõ nõ solũ attribuit hãc ɔuersioneꝫ

cōtingēti qd est necessariū sed ēt ꝯtingēti pro possibili. ⁊
dico ꝫm ꝙ cadit sup nō esse sed tñ per naturā ꝓpriā utri
usqꝫ ꝯtingētis est ꝙ alterū ꝯuertit in eodē sensu ⁊ reliqu
ū nō. Ideo ad h ꝯsiderādo dicit ꝙ negatiua de ꝯtingē
ti necessario ꝯuertit ⁊ negatiua de ꝯtīgēti necessario ne
quaqꝫ. ¶ Si ad h forte dubitaret aliqs. videt enī ꝙ ex
emplū qd ponit de ꝯtingēti ꝙ dr̄ ꝯtingē eo ꝙ nō ex ne
cessitate est p̄dicat ꝙ ꝯtingēs ad utrūlibet negatiuū cō
uertit. hec enim ꝓpositio est ad utrūlibet. ꝯtingit nullā
tunicā eē albā: ꝯtingit enim ēt oēm tunicā eē albā. Et di
cēdū ꝙ nō exēplificat in his terminis ꝙ intēdat ꝯtingēs
ad utrūlibet ꝯuerti: sed qr intēdit ꝯtingēs cōe cadēs sup
nō eē ꝯuerti per naturā sui. uerūtñ ponit exēplū de ꝯtin
gēti ad utrūlibet qr ipossibile est exēplificare de gñe nisi
in aliqua sui specie. Cū ergo in indicto exēplo sit natura
cōtingētis ad utrūlibet: ⁊ nō ꝯtingētis cois: nō docet cō
uertē illud ꝫm nām ꝯtingētis ad utrūlibet: sed ꝫm nām
ꝯtingētis simpliciter. ⁊ hoc patet per ꝓbōem ꝯuersionis
eius cū dicit pro opposito ꝯclonis istā. necesse est aliqd
albū eē tunicā. si enim accipit ꝯtingēs in ista ꝯuersione
ꝯtingit nullā tunicā eē albā pro ꝯtingēti ad utrūlibet cū
dicat oppositū ꝯclusi. s. nō ꝯtingit nullū albū eē tunicā:
nō deberet accipe istā ꝯuerti cū hac. necesse est aliqd al
bū eē tunicā. sed cū illa ⁊ cū ista sub disiūctione t necesse
est nullū albū eē tunicā. cōtingēti enim nato uel infinito
opponit tā necessariū qꝫ ipossibile: ꝯtingēti aūt cōi tñ i
possibile. sic ergo patet solutio. patet ēt solo dubōnis que
solet eē de ꝓbōne cōuersionis p̄dicte: bñ enim ꝓbat id
ꝙ intēdit sicut patet: sed nō bñ ꝓbaret si sua ītētio esset
cōtingētis ad utrūlibet posse cōuerti. ¶ Consequenter
dubitat de eo ꝙ dicit de ꝯtingēti nato ⁊ ifinito. dicit enī
ꝙ negatiua ulis de tali ꝯtingēti nō ꝯuertit in terminis.
sed videt ꝙ sic per tale rōnem. Oē inest p̄se supiori inest
⁊ cuilibet iferiori ut sensibile ꝙ est aiali est cuilibe aia
li sp̄ali. sed cōuerti simplr in termis est ꝯtingēti simplici
ter qd est cōe ⁊ cōtinet sb se ꝯtingēs natū ⁊ ifinitū: igitur
idē erit ꝯtingēti nato ⁊ ifinito ⁊ loquor de ꝓpōnibus ne
gatiuis. ¶ Adhuc si aliq duo ꝯuertunt eodē addito eis
adhuc ꝯuertent: sed iste due ꝓpōnes ꝯuertunt: nullū. b
est. a. ⁊ nullū. a. est. b. quocūqꝫ accipiunt inē. siue ut nūc
siue simplr ergo addito ꝯtingēti eis adhuc cōuertent q
cūqꝫ mō accipiat ꝯtingēs. ¶ Adhᶜ qd sequit ad ꝯñs se
quit ad añs. sed ꝯtingē nō eē simpliciter sequit ad cōtin
gēs natū ⁊ ifinitū: ⁊ ad ꝯtingē nō eē simplr sequit ꝯuer
sio in termis. ergo ꝯuersio in termis sequit ad ꝯtingēs
natū ⁊ infinitū. ¶ Adhᶜ si cōtingit nullū. b. eē. a. ꝯtigit
nullū. a. eē. b. ⁊ accipio cōtingēs pro nato uel ifinito. qa si
nō sequitur oppositū stabit. s. nō ꝯtingit nullū. a. eē. b. ⁊ cū
hac ꝯuertit necesse est aliqd. a. eē. b. ⁊ si necesse est aliqd
a. eē. b. necesse est aliqd. b. eē. a. ⁊ hoc est in cōpossibile p
mo quare videt ꝙ ꝯuersio sit bona. Et dicēdū ꝙ ulis ne
gatiua de ꝯtingēti nato uel ifinito ꝫm ꝙ tale est: nō ꝯuer
tit in termis ⁊ cā eius dicta est in expōne lr̄e. ¶ Ad pᵐ
ergo obiectū dicēdū est ꝙ per nām ꝯtingētis simplr inē
tiū cōtingētū nato ⁊ ifinito pōt fieri cōuersio ꝫm ꝙ obij
cit respiciēdo tñ ad ꝓpꝫ nām ꝯtingētis nati ⁊ ifiniti ꝫm
ꝙ huiusmodi sic nō ꝯuertit ⁊ hoc vult Arē. hic. ⁊ per h
patet solō ad terminū ⁊ illud satis patet per p̄us dicta de
cōuersione cōtingēns negatiui. ¶ Ad 2ᵐ dicēdū ꝙ eo
dē addito ꝯuertibilibꝰ ⁊ adē utrobiqꝫ faciētis adhuc māet
ꝯuertibilia. sed cū dr̄ nullū. b. ꝯtingit eē. a. ⁊ ꝯtingit nul
lū. a. eē. b. hoc ipm cōtingit nō idē facit utrobiqꝫ. si enim
in p̄ma ꝓpōne denotet cōtingētiā natā uel infinitā. in se
cūda denotat ꝯtingētiā in cōi ⁊ ꝫm ꝙ patet manifeste in
termis. si enim dicat ꝯtingit nullū hoiem eē albū hic dr̄
ꝯtingēs ad utrūlibet. si aūt cōuertat nec cōtingit nullū al
bū eē hoiem dr̄ hic cōtingēs pro possibili qd qdē ꝯtīgēs
cōe est. Uñ is est sensus. nō necesse est aliqd albū eē ho
minē. ⁊ ita patet rñsio ad obm qr cōtingēs additū utrobi
qꝫ nō facit idē. ¶ Ad ultimū dicēdū ꝙ bñ ꝓbat ꝓpōem
ulem negatiuā de cōtingēti nato ul ifinito cōuerti in cō
tingēs cōe ⁊ ꝫm genus ⁊ hoc uerū est ⁊ cōcedendū est si
sua ꝓbatio nō cogit ꝙ cōuertit in eadē acceptione ꝯtin
gētis. hoc enim falsum est. ¶ Adhuc dubitat de hoc ꝙ
dicit p̄ticularē negatiuā de tali cōtingēti ꝯuerti in termi
nis ⁊ h fore manifestū in sequētibꝰ ubi loquitur de cōtin
gēti cū tñ ibi nō faciat mētionē de tali ꝯuersione p̄ticula
ris. Et dicēdū ꝙ dicit hoc eē manifestū per sequētia qa
talis ꝯñtia patet manifeste per ea que dicta sunt h ⁊ que
dicent in capᵒ de cōtingēti. h enim dicit ꝙ p̄ticularis af
firmatiua de tali ꝯtingēti cōuertit simpliciter in termis.
in capᵒ de cōtingēti dicit ꝙ p̄ticularis affirmatiua de ta
li cōtingēti ꝯuertit cū p̄ticulari negatiua de eodē per op
positas qualitates. ex his manifeste sequit ꝙ p̄ticularis ne
gatiua de tali cōtingēti cōuertit simpliciter in terminis.
¶ Ad hᶜ ergo ꝙ sūmatim hēat intētio ⁊ intelligētia hu
ius cā de cōtingēti nōndū: ꝙ necessariū ⁊ cōtingēs natū
⁊ infinitū dicitur cōtingē eē. ipossibile aūt ⁊ cōtingens
natū ⁊ infinitū dicitur cōtingē nō eē ⁊ hec duo sunt q̄si
spēs cōtingētis. dr̄ etiā possibile eē cōtingē eē ⁊ possibile
nō eē ꝯtingē nō eē sumpto cōtingēti ꝫm genus. ¶ Ad
hᶜ affirmatiue de cōtingēti in oī acceptiōe eius iā deter
minata cōuertunt in eadē acceptione cōtingētis eo mō
quo affirmatiue de inē ⁊ de necessario. ¶ Adhᶜ nega
tiue de cōtingēti sumpto ꝫm genus ⁊ ꝫm necessariū non
eē dr̄ cōtingē nō eē sil̄r ꝯuertunt negatiuis de inē ⁊ de
necessario. ¶ Adhᶜ in negatiuis de cōtingēti nato uel
ifinito aliter est qꝫ in alijs negatiuis. in istis enim nō cō
uertit in terminis ulis negatiua. p̄ticularis aūt negatiua
cōuertit sed in alijs ecōuerso est. ¶ Adhuc nōndū ꝙ cō
tingēti nato uel infinito opponit tā ipossibile qꝫ necessa
riū. ꝯtingēti vo sumpto ꝫm genus ⁊ ꝫm ꝙ necessarium
dicit contingere opponitur tñ impossibile.

¶ His vo determinatis dicēdū est per que
⁊ quādo ⁊ quō fit ois sill's. Postea vo di
cemus de demōstratione. Prius enī di
cēdū est de sill'o qꝫ de demōstratione: eo
ꝙ ulior est sill's. Nā demonstratio qdem
sill's est. Sill's vo nō ois demonstratio.

¶ Postqꝫ determinauit Arē. de his quorꝫ cognitio ancedit
p̄ncipale negotiū. s. sill'm ⁊ demōstrationē. hic intendit
de negocio p̄ncipali. s. de sill'o ⁊ demr̄atione. ⁊ diuidit i
p̄hemiū ⁊ tractatū. tractatꝰ incipit ibi [Qñ ergo tres ter
mini.] In p̄hemio sic ꝓcedit. p̄mo dat intētionē cū cōti
nuatione dictorū ad dicēda ⁊ cū mō ꝓcedēdi dicens ꝙ
cū hec determinata sunt dicēdū est per que fit sill's. s. qntū ad
terminos ⁊ ꝓpōnes: ⁊ qñ qntū ad figuras: ⁊ quō qntū ad
modos. ⁊ postea dicēdū est de demr̄atiōe ⁊ hec est [his
vo ⁊c.] Secūdo assignat cām cū mō ꝓcedēdi dicēs ꝙ
p̄us dicēdum est de sill'o qꝫ de demr̄atione qꝛ sill's est
ulior ⁊ ita p̄or ⁊ h est [prius vo de sillogismo.]

¶ Quādo igit tres termini sic se hñt ad in
uicē ut postremū in toto sit medio ⁊ medi
um in toto p̄mo: uel sic uel nō sic: necesse
est extremitatū eē sill'm p̄fectū. Uoco aūt
mediū qd ⁊ ipm in alio ⁊ aliud in ipso est:
qd ⁊ positiōe mediū est. Extrema vo qd
⁊ in alio ⁊ in quo aliud est. Si enī. a. de oī
b. ⁊. b. de oī. c. necesse est p̄dicari de oī. c. a
p̄ns enim est dictū quō de oī dicimus. Si
militer aūt ⁊ si. a. de omni. b. b. autem de
omni. c. quoniam. a. nulli. c. inerit.

C Cōsiter icipit tractat° qui p° diuidit in ptes duas. In pa
agit de sillo. in 2a de demrōne. & cōtinet pa p° totū lim
poz. 2a vo totū libz posterioz. pa in duas. in pa determi
nat de sillo ostēsiuo. in 2a ut in 2° libro determiat de sillo
ex ipotesi. & dico sillm ex ipotesi in quo supponit aliqd p
ter pncipales pmissas siue illud sit ppō siue pprietas ter
mini vel ppōnis uel sic. in pa determiat de sillo sm suū
fieri & eē. in 2a sm suū posse. pa diuidit in pncipale & icdi
mus in quo remouet dubiū circa determiata in p° li°
& icipit ibi [Differt aūt in 2struēdo &c.] Pma adhuc
diuidit i duas. In pa determiat de gnōne sillorz. in 2a cū dic
[quō aūt reducemus] de eorūdē reductiōe: ad gnātio
nē aūt sillm duo ptinēt. s. ordiatio medij respectu extrēo
rū & eiusdē iuētio. ideo pa in duas. in pa determiat ordina
tionē medij respectu extremoz. in 2a cū dicit [quō autez
idonei erim°] determiat eiusdē iuētionē. pa adhuc in
duas. in pa determiat de sillo. in 2a cū dicit [qū aūt 2uer
tunt extremitates] de qbusdā sillo ānexis: i ipsis redu
cēdis. C Sz hic posset forte aliqs dubitare de ordie. pus
eni videt q sit mediū iuenire q̄z inuētū ordiare. Sed di
cēdū q hoc uerū eēt si deberet iueniri id qd est medium
nūc aūt docet iuenire mediū in rōne medij: ad quā iuē
tionē via est ipsa ordiatio: & io posterio est iuēto medij
in rōne medij q̄z eius ordiatio & io patet ordo. aliter aūt
& forte melius possent dici ille due ptes. ad sillorz enim
gnōnem reqrit ut cognoscat ex gb° & ex q̄lib° fiat sills &
ei ars & ptās faciēdi ipm. Diuidit ergo in duas. in pa
docet ex gb° & q̄lib° fiat sills simpliciter. In 2a cum dicit
[quō aūt idonei] determiat artē & ptātem faciēdi sillos.
& patet ordo. pus enī est scire ex gb° & q̄lib° hēat resfie
ri q̄z tractat ars faciēdi ipam & h est diuisio sills distinctiōi
duorū li°z post°z. & sm istū modū debet sic fieri diuisio.
ille pa in qua determiat de sillo simpliciter sm eē diui
dit in duas. In pma determiat gnōnem sillorz & ptātem
faciēdi eos. in 2a eoz reductiōne cū dicit [quō aūt redu
cemus.] Prima in duas. In pma determiat gnōnez sil
logismoz. in 2a artē & ptātem faciēdi eos cuz dicit [quō
aūt idonei.] deinceps psequēdū est sillorz gnōnem sm
ordinē & modū scriptū. cognoscē aūt ex qbus & q̄lib° fit sills
hic pōt per cognitionē ordiationis medij respectu extre
moz & diuidit in duas. In pma igit pte determiat istam
ordinationē & quedā supposita uericat. In 2a cum dicit
[qm̄ aūt habemus de gb°.] qōdā correlariuz ex dictis
manifestat. pma in duas. In pma determiat ordinatiōez
medij respectu extremoz quedā pncipia supponendo.
In secūda cū dicit [qm̄ igit qui in hijs figuris sūt] oste
dit que mediata sunt. pma in duas. in pma determiat or
dinationē medij ad extrema in sillo qui est sine mō. In
secūda cū dicit [qm̄ aūt diuisum est ineē] in sillo qui est
cū mō. pma in duas. in pma determiat istā ordinationē
in triplici figura. in secūda cū dicit [Palā aūt est qm̄ oi
bus] qn̄ correlarie manifestat quedā que sūt manifeste
ex pte pcedēti. pma in tres sm num triū figuratū in gb°
docet ordinationē medij ad extrema in sillo qui est sine
mō. In pma itēdit de ista ordiatione in pma figura & di
uidit in duas. in pma determiat oēs cōiugationes pme
figure cōplete. in secūda cū dic [palā aūt & qm̄] duo cor
relaria ex pdictis manifeste cōcludit. pma in duas. in p
ma determiat 2iugationes ulēs. in secūda ut ibi [Si āt
h qdē termioz] 2iugationes pticulares. pma in duas. i
pma determiat 2iugationes ulēs utiles. in secūda cū dic
[Si vo pmū] inutiles. In pma. p. sic pro p° dat dispō
nē terminoz in modis ulibus pme figure dicens q qn̄
tres termini sic se hñt ut medium de postremo affirmat
ulr. pmū aūt de medio affirmat uel negat ulr & hoc figit
duos pmos modos pme figure: tūc necesse est esse sillm
pfectū 2cludētē maiorē extremitatē de miore que qdez
extremitates sunt in rōne extremitatum & h est [qm̄ igit
tres termini.] Secūdo exponit qs terminus in hac fig°
fit medius & que sunt extrema dicēs q medium uocat hic
qd̄ subicit maiori extremitati & pdicatur de minori extre
moz aūt postremū est qd̄ subicit. primū aūt qd̄ ipm pdica
tur & h est [voco aūt mediū.] Tertio ponit 2iugatiōes
utiles. & sunt due quarū pma 2stat ex ulib° affirmatiuis
& 2cludit ulem affirmatiuā & pficit per dici de oī & h est.
[Si eni. a. de oi.] Secūda vo 2stat ex maiori uli nega
tiua & minore uli affirmatiua & 2cludit ulem negatiuā &
pficit per dici de nullo & h est [Silr aūt.]

C Si vo primū qdē oi medio iest. medium
vo nulli postremo nō erit sills extrema
rū: nihil enim necessariū accidit eo q hec
sint. Nā & oī & nulli postremo 2tingit pri
mū ieē. q̄re neqz ule neqz pticulare nerit:
cū aūt nihil sit necessariū per hec nō erit
sills. Termini vo oī inesse aīal hō equs
ut nulli aīal hō lapis. Silr nec pmum
medio nec mediuz postremo ulli iest nec
sic erit sills. Termini vo ineē sciētia linea
medicia: ut nō ieē sciētia linea unitas. In
ulib° ergo termis manifestū in hac figura
qū erit & qū nō erit sills & qm̄ cū erit sillus
necessariū est termios sic se hēre ut dixim°
& si sic se habēt quoniā erit sillogismus.

C Cōsiter ponit 2iugationes ules iuniles & ponit duas q̄
rū pa 2stat ex maiore affirmatiua & minore negatiua oste
dit eā eē iutilē per istātiā in termis. ponit eni terminos in
gb° cū pmissis stat ulis affirmatia & alios in gb° stat ulis
negatiua ex quo 2cluditur nihil segtur ex tali disponē
est vis rōnis fundata sup hāc maximā. Si vnū opposi
toz pōt stare cū pmissis reliquū nō sequit: & sic vtrūq
stare possit cū talib° pmissis. Cū ulis affirmatiua & ulis ne
gatiua in tali dispositiōe neutra segtur & nihil segtur:
& hec est [Si aūt pmū &c.] Secūda 2stat ex ulib° ne
gatis quā ostēdit inutilē. silr per istātiā in termis pon
tres terminos in gb° cōtingit pmū ineē postremo ulli
& alios terminos in gb° remouet pmum a postremo ulli
& h est [Silr uero nec.]

C Si aūt hic qdē termioz ulr ille vo paicu
lariter ad aliū: qū ulē qdē ponit ad maio
rē extremitatē uel pdicatuū uel priuatiuū.
pticulare vo ad miorē pdicatiuū: necesse
est sillm eē pfectū. Qū aūt ad miorē & ul
bet nō aliter se hēant termini impossibile
Dico aūt maiorē extremitatē in quo me
diū est: miorē que sub medio est. Insit. a.
qdē oī. b. b. aūt alicui. c. ergo si est de oī pre
dicari qd in pncipio dictū est necesse est. a.
alicui. c. ieē. Et si. a. qdē nulli. b. iest. b. aūt
alicui. c. necesse est. a. alicui. c. nō ineē. De
termiatū est eni de nullo q̄modo dicam°
q̄re erit sills pfect°. Silr aūt & si indefinitū
sit. b. c. pdicatiuū: nā idē erit idefinito & pti
culari sumpto. Si aūt ad miorē extremi
tatē ulē ponat uel pdicatiuū uel priuatiuū
nō erit sills nec affirmatiu° nec negatiuus
idefinita sumpta uel pticulari ut si. a. qdē

alicui.b.iest.b.aūt oi.c.iest. Termini vo i eē bonū habit° prudēna.ubi nō ieē bonū habit° idisciplina. Rursum si.b.qdē nulli c.a.vo alicui.b.inest uel nō iest uel nō oi i est nec sic erit sill's. Termini ubi ieē albuz equs cignus.ubi nō ieē albū equs coruus Jdē aūt ⁊ si.a.b.idefinitū sit. Nec qū vn° ad maiorē qdē extremitatē ulē qdē fuerit aut pdicatiuū aut puatiuū. Ad minorem vo puatiuū pticulare nō est sillogismus: uel idefinito uel pticulari sumpto: ut si.a. quidē oi.b.inest.b.aūt alicui.c.nō: uel nō oi inest: cui enī alicui nō iesse mediū hoc ⁊ oē ⁊ nulli sequitur pimū. Ponant termini aial hō albū: deinde de quib° albū non pdicat hō sumant cignus ⁊ nix: ergo aial de vno quidē oi pdicat de altero vo nullo. quare nō erit sillogismus. Rursū si.a. quidē nulli.b.isit.b.aūt alicui.c.nō insit. ⁊ sint termini inaiatū hō aial. deinde sumātur termini de quib° nō pdicat hō cignus ⁊ nix: ergo inaiatū de vno quidē oi pdicatur: de altero vo nullo. nā ⁊ inaiatum de hoc quidē oi de illo vo nullo pdicat. Amplius qm̄ idefinitū est alicui coꝝ que sunt c.nō ineē.b.uerū est ⁊ si nulli iest ⁊ si nō oi qm̄ alicui nō iest. Sumptis aūt huiusmodi terminis uelut nulli ineē nō fit sillogismus: hoc enim dictū est pus. Manifestū ergo qm̄ in eo qui sic se hūt termini nō erit sillogismus: eēt enim ⁊ in his. Siliter aūt ostēdet ⁊ si vniūsale ponat puatiuū.

¶ Cōsequēter determinat ɔiugōnes pticulares ⁊ diuidit in duas. In pa determinat ɔiugōnes pticulares ubi altera ppō est ulis. In scda cū dicit. Nec si ambo iterualla. ubi utrāq; est pticulare. In pa sic pcedit. pᵒ dat regulā sufficiētē oēs ɔiugōnes pticulares qrū altera est pticularis dicēs ꝙ qn̄ altera ppō est ulis ⁊ altera pticularis si maior sit ulis affirmatiua uel negatiua, minor aūt pticularis affirmatiua erit sill's pfect°. quocūq; aūt alio mō nō erit ⁊ h est. Si aūt hic qdē. Scdo determinat ɔiugōnes ⁊ pᵒ utiles. 2ᵒ inutiles. utiles aūt due sunt. pᵃ ɔstat ex affirmatiuis ⁊ pficit per dici de oi ⁊ h est. Jnsit enī.a.oi.b. Scda aūt hēt maiorē negatiuā ⁊ pficit per dici de nullo. ⁊ hec est. ⁊ si.a.qdē. Cōsequenter ponit ɔiugōnes inutiles. ⁊ pᵒ hūtes minorē ulem. 2ᵒ cū dicit. Nec qn̄ ad maiorē. hūtes maiorē ulem. pcedit ergo sic. pᵒ ponit duas ɔiugōnes hūtes minorē ulez affirmatiuā ⁊ maiorē pticularē affirmatiuā uel negatiuā ⁊ ostēdit eas inutiles per instātiā in terminis ⁊ h est. Si uū ad minorē extremitatē. Scdo sil' ponit duas alias hūtes minorē ulem negatiuā maiorē vo pticularē affirmatiuā uel negatiuā ⁊ ostēdit eas eē inutiles per istātiā in terminis ⁊ h est. Rursus si.b.qdē. ¶ Cōsequēter ponit duas iutiles ɔiugōnes hūtes maiorē ulem ⁊ minorē pticularē negatiuā ⁊ sic pcedit. pᵒ ponit eas dicēs eē iutiles ⁊ h est. Nec qn̄quidē ad maiorē. Scdo ostēdit eas eē iutiles. pᵒ per istātiā in terminis. 2ᵒ per rōnē. In pᵃ sic pcedit. pᵒ ponit instātiā ɔtra illā ɔiugōnem cui° maior est affirmatiua. est enim repire terminos ubi pmū iest oi postremo ⁊ nulli. ut si sumant tres termini ⁊ sub tertio duo spāles a quoꝝ altero remouet pm° ⁊ alteri insit pm°: ut isti termini aial hō albū ⁊ sub albo accipiant cignus ⁊ nix. erunt igit silli ad instātiā talis oīs hō est aial aliqs cignus nō est hō ⁊ tn̄ cign° est aial. ⁊ id nō seqtur negatiua cū stet opposita ista. s. affirmatiua cign° est aial. alia nix nō est hō ⁊ tn̄ nulla nix est aial. ⁊ ideo nō seqtur affirmatiua cū stet negatiua ista. s. nulla nix est aial ⁊ h est. ut si.a.qdē oi.b. Scdo istei ɔtra ɔiugōnē hūtē utrāq; negatiuā ⁊ sunt termini inaiatum: hō albū: deide sub albo accipiat nix ⁊ cign° ⁊ pz ɔsitēdit ⁊ h est. Rursum si.a. Consequēter ostēdit illas ɔiugōnes eē inutiles per rōnē talē. minor que est pticularis negatiua pōt idefinite eē uera pro sensu ulis negatiue uel pro sensu pticularis negatiue. Sz si accipiat in sensu ulis negatiue nō sequit ɔclō ut pus ostēsuz est: q: ex duab° ulib° negatiuis nō fit sill's: ergo si accipiat in sensu pticularis negatiue nō sequit ɔclō: ⁊ pz necessitas hui° argumēti per hāc maximā qd nō sequit ad añs nō sequit ad ɔñs. vn̄ cū pticularis negatiua sequat ad ulem negatiuā ⁊ existe minore ⁊ uli negatiua nihil sequit. neq; sequit aliquid minore existe pticulari negatiua. Hui° rōnis pᵒ ponit maiorē. Amplius qm̄ idefinitū. 2ᵒ minorē ⁊ h est. sūptis aūt. 3ᵒ ɔclonē ⁊ h est. mediū ḡ est. ⁊ addit ꝙ sir ostēdet iutilitas ɔiung̃ si maior fuerit ulis negatiua sic si fuerit affirmatiua dūmō minor sit pticularis negatiua. ⁊ h est. Similiter autem ostendit.

¶ Necq; si ambo iterualla pticularia pdicatiue aut puatiue: aut hoc quidē pdicatiue illud vo puatiue dicit. Si vo hoc qdē idefinitū illud vo definitū uel ambo idefinite nullo modo erit sillogism°. Termini vo cōes oium: aial albū hō: aial albuz lapis. Manifestū igit ex his que dicta sūt: qm̄ si fit sillogismus in hac figura pticularis necesse est terminos sic se hēre ut diximus. Aliter enim se hūtib° nullo mō fit.

¶ Cōsequēter ponit ɔiugōnes pticulares ubi utraq; est pticularis dicēs ꝙ quocūq; se hēant ppōnes si ambe sint pticulares semp iutilis erit ɔiugō. ⁊ h ostēdit p istātiā i termis ⁊ itelligit ubiq; in h ca°. qm̄ Ar. ponit termin° terminos ꝙ pᵐ in ordine sit maior extremitas. 2ᵒ mediū ⁊ 3ᵒ minor extremitas ⁊ h est. Neq; si ābo iterualla. Cōsequēter epilogat dicta de ɔiugōnib° pticularib° ⁊ h ē. mediū igr.

¶ Palā aūt qm̄ oēs qui in hac figura sunt sillogismi pfecti sunt: oēs enim pficiuntur per ea que a pncipio sumūtur. Et qm̄ oia pblemata ostēdunt per hāc figurā. Naz oi ⁊ nulli ⁊ alicui ⁊ nō alicui ieē. Voco autem huiusmodi figuram pmam.

¶ Cōsequēter ex pdictis ɔcludit duo corre°. quarū pᵐ est sill'i oēs hᵒ fig° pfecti sūt que pficiunt per dici de oi uel de nullo qd sumit ex pmissis ipsi° ⁊ in ipsis est. pfectū eni est cui nihil est extra ⁊ hec est. palā aūt ⁊ qm̄. 2ᵐ corre° est ꝙ in hac figura ɔcludit ois ɔclō. s. ulis pticularis affirmatiua ⁊ negatiua. ⁊ dicit se nōiare hāc figurā pmā ⁊ insinuat p hec correlaria nobilitatē huius figure ⁊ h est. Et qm̄ oia. ¶ Dubitaret forte aliqs pᵒ de figura in cōi cū figura pprie loquēdo sit tm̄ in mathematicis terminis. ⁊ oēs hūi trāsferentes ꝫ aliā similitudinē trāsferūt ut dicit Ar. in pu°

fexti topoȝ. q̄rit per quā similitudinē hic dicat figura. ⁊ ad similitudinē cuius figure. Et dicēdum ꝙ hec dicit figura methaphorice ad similitudinē triāgularis in magnitudibꝰ. sicut enī in magnitudibꝰ due linee ꝯiungētes se in pūcto ⁊ facientes angulū īcipiebāt triāgulū: tertia aūt superueniens extremitatibꝰ separatio faciēs angulū cū utraqꝫ triāgulū pficit. Sic sīr ꝓportionabiliter est in modo rōnte. fac enī rō duas pdicationes ꝯtinuatas in vno medio termino que sunt q̄si due linee angulū faciētes supra pūctū cōeȝ. deinde addit tertiā pdicationē que est ꝯclo ꝯiūgētē extremitates p̄us separatas ⁊ hec est quasi tertia disiūctio linearum faciēs angulū cum extremitatibꝰ duarum disiunctionum p̄ue separatio ⁊ ita in sillo fit quasi triāgulus per dispōnem terminoȝ ad inuicem ⁊ hec dispositio figure vocat dicta similitudinarie. Et notādum ꝙ non solum figura sumit hic methaphorice sed etiam terminus ⁊ medium ⁊ extremum. oīa enim hec ꝓprie sunt in ꝯtinuis hic aūt tm̄ ꝓportionabiliter ⁊ iō ubiqꝫ dicit hic Arist. figurā vocoterminū uoco. sīr mediū ⁊ extremum. non figura est vel terminus est ⁊c̄. ¶ Adhuc forte dubitabit de multitudine figurarū quō tres sint. videt enim ꝙ due superfluant exquo per p̄mam ꝯcludit ois ꝯclo. Adhuc videt ꝙ quarta deberet eē ubi mediū pdicat de p̄mo ⁊ sbicitur postremo. Et dicēdum ꝙ tm̄ tres sunt. hac rōne figura est dispositio triū terminoȝ tm̄ in duabus ꝓpōnibus. aut ergo idē pdicat in utraqꝫ ⁊ sic est secūda figura. aut idem sbicit in utraqꝫ ⁊ sic est tertia figura. aut sbicit ⁊ pdicatur de altero ⁊ h̄ non pōt eē nisi ita ꝙ sbiciat p̄mo ⁊ pdicat de postremo ⁊ sic est p̄ma figura. ¶ Ad p̄muȝ obiectū dicēdum ꝙ in genere sillogismoȝ est perfectum simpliciter ⁊ minus q̄ pfectum ⁊ non est incōueniēs q̄uis sillogismo perfecto ꝯcludi pōt ois ꝯclusio ꝙ alia possit cōcludi sillogismo etiā impfecto. alius enim est modus ꝯcludēdi per sillogismū perfectū ⁊ impfectum. ¶ Ad aliud dicēdum ꝙ mediū sillogisticū aut habet ꝯditionē primi in ordine pdicabili ⁊ tūc est figura secūda. aut cōditiōeȝ ultimi ⁊ tūc est figura tertia. aut ꝯditionem medij in ordine pdicabili ⁊ sic est p̄ma ⁊ necesse est mediū sub tali cōditione subici p̄mo ⁊ pdicari de postremo. si eniȝ sbiceret ultimo ⁊ pdicaret de p̄mo aut oporteret accipere ꝓpositiones falsas. sīr acciperent uls aut accipe ꝓpositiones pticulares ⁊ ex talibus non est sillogismus. patet igit cum nō sint nisi tres dicte conditiones medij nō potest esse figura alia ubi pdicet medium de p̄mo ⁊ sbiciatur ultimo: ex his ergo manifestū est que sit figura ⁊ que sit eius diuisio ⁊ sufficiētia sue diuisionis. ¶ Cōsiter forte dubit de sillo ex q̄bus cōponat. ⁊ cū manifestū sit de p̄ncipijs materialibus qꝛ p̄ncipia materialia eius sūt termini ⁊ ꝓpōnes. querit de p̄ncipijs formalibus ⁊ videt ꝙ sint figura ⁊ modus qꝛ illud est forma silli qd̄ disponit eius materiā huiusmodi aūt sunt figura ⁊ modus apud sillm. quare figura ⁊ modus formaȝ silli ꝯficiūt ⁊ hoc est verū. ¶ Sed tunc dubit quō sit cū vnius rei vna sit forma ⁊ nō multe. Et dicēdū ꝙ sicut ordo est in materijs quedā enim est remota ⁊ īdispōita: quedā aūt ꝓpinqua ⁊ disposita sic est informis: quedā est forma mālis ⁊ ī potētia ad formā ulteriorē: quedā aūt est ultima ⁊ cōpletia ⁊ sic iuenimus in sillo ordinē in mā ⁊ informis in materijs qꝛ termini est mā eius remota ⁊ indispōita. ꝓpō vo est mā ꝓpinqua ⁊ disposita iformis ēt qua figura est forma icōpleta ⁊ in potētia ad ulteriorē formā. modus autē est forma ultia silli cōpletiua. ⁊ vidēt icōpletū informis i cōpleto in materijs. s. figura termino ⁊ cōpletuȝ iformis cōpleto in materijs ut modus ꝓpōni. ¶ Ulterius forte dubitabit aliqs de q̄busdā dictis in lra. ⁊ p̄mo de hoc ꝙ dicit in sillis vlibus p̄me figure mediū eē in toto p̄mo ⁊ ultimū in toto medio. per hoc enim videt ꝙ nō sit sillus vlis p̄me figure nisi maior extremitas sit in plus q̄ȝ mediū ⁊ mediū in plus q̄ȝ minor extremitas: ⁊ iō nō fieret talis sillus ex ꝯuertibilibus qd̄ falsum est cū potissime demōstrationes ex ꝯuertibilibꝰ fiāt. Et dicēdū ꝙ pdicatū id qd̄ est nō semp cōius est sbo tū in rōne qua pdicatur cōius est. est enī rō pdicabilis de pluribꝰ dici: est igit ꝯsiderare p̄mū. mediū. postremū id qd̄ sunt ⁊ sic sepe cōuertunt. vel est ꝯsiderare p̄mum in rōne qua pdicat de postremo ⁊ sic est ut totū ad ip̄ȝ ⁊ sic est itelligēdū Arist. cū dicit mediū eē in toto p̄mo ⁊c̄. sic enim pōt vnū ꝯuertibiliū eē in toto altero. ¶ Adhuc forte dubit quare dicit sillm talē eē pfectū ex extremitatibꝰ. patet eniȝ q̄liter pfectꝰ est cū h̄eat in se p̄ncipiū sui pfectum. sed dubit q̄re dicit ꝙ sit ex extremitatibꝰ cū sīr ꝯcludāt silli secūde figure ⁊ tertie maiorē extremitatē de minore sicut silli p̄me figure. Et dicēdū ꝙ in secūda ⁊ tertia figura semp alterū extremū h̄et rōnē medij ⁊ mediū rōnē vnius extremi sicut patebit ifra. vñ ibi fit ꝯclo ex duobꝰ que sunt extrema sed nō h̄nt rōnē extremi. In p̄a aūt figura utrūqꝫ extremū h̄et rōnē extremi ⁊ mediū rōneȝ medij ⁊ ita fit ibi ꝯclo ex duobꝰ que sunt extrema ⁊ h̄nt rōnē extremorū ⁊ ita dicit talē sillm eē ex extremitatibꝰ ad dr̄aȝ sillogismoȝ secūde ⁊ tertie figure. ¶ Adhuc forte dubit de p̄mo modo videt enī ꝙ sit inutilis ꝯiugatio qꝛ est reperire terminos ī quibꝫ nulli ieē. q̄ aūt sit reperire terminos oī ieē h̄ ꝑse patet. ꝙ aūt nulli ieē hoc patet sic Oē ens est nāle ois statua est ens cū tñ sit ita ꝙ nulla statua est nālis. Et dicēdū ꝙ istātia nulla est. hic enī determinat forma sillogistica ī cōissima mā que abstrahit a mā ꝓbabili necessaria ⁊ appente: vñ forma hec determinata nō tm̄ inueniri pōt in dialecticis ⁊ demratiuis sed ⁊ in sophisticis. vñ dicēdū ꝙ segtur ꝯclo. s. ois statua est nālis s̄m artificē huius libri: uel si nō: negāda est p̄ma. forma enī bona est s̄m ip̄m ⁊ nō excludit a forma sillistica h̄ determinata. Ad huiꝰ euidētiā sciēdū est ꝙ duplex est sillis. s. ille cuiꝰ nec̄itas est localis ubi ex maiore ⁊ minore nec̄io segtur ꝯclo ⁊ talis est sillis dialecticus vel demratiuꝰ. Aliꝰ est cuiꝰ nec̄itas est cōplexionalis tm̄ hoc est cāta ex debita cōplexione terminoȝ ad iuicē ⁊ ꝓpōm ⁊ talis cois est sillo dialetico demratiuo ⁊ sophistico ⁊ talis silli nec̄itas ⁊ forma hic determinat artifex. ergo libri poȝ abstrahit sillm ⁊ sīr eē pdicatū in ꝓpōnibꝰ sillogisticas. vñ abstrahit illud eē ab eē p se ⁊ eē per accidēs ⁊ ita cōcedit pdicationes accidētales. vñ cū sic arguitur Omne ens est nāle omis statua est ens ergo ⁊c̄. dicerem ꝙ cōclusio nō est vera q̄uis per accidēs nunq̄ȝ aūt forma arguēdi negaret. ¶ Adhuc forte dubitaret ulterius aliquis de hoc ꝙ dicit inutilē eē cōiugōnem si minor vl' utraqꝫ sit negatiua. videt enim instātia sic quodcūqꝫ aīal nō est rōnale est irrationale. asinus nō est rōnalis ergo est irrōnalis h̄ est minor negatiua: ⁊ tm̄ segtur conclusio per p̄mam figurā. Adhuc quicqd nō est coloratum nō est albū. intelligētia nō est colorata ergo ⁊c̄. hic est utraqꝫ negatiua ⁊ tm̄ segtur cōclusio per p̄mā figurā. Et posset dici de ista ꝙ q̄uis aliquādo teneat hec dispositio in aliq̄bus terminis nō tamē tenet uls in oībus ⁊ ideo reputat inutilis. Uel pōt dici ꝙ dicti sillogismi sunt ex maiore ypothetica vñ totū añcedēs maioris est in rōne medij ⁊ ideo ip̄a negatio que est in añcedēte est ps tp̄ius medij ⁊ nō negat ip̄m mediū. dicēdū ꝙ duplex est negatio in minore ꝓpōne p̄me figure. aut enim negat ip̄m mediū ⁊ sic est inutilis dispositio. aut negat pdicatū quodcūqꝫ ita ꝙ ip̄m mediū nō cadit sb negatione ⁊ sic bñ pōt eē utilis p̄me figure ⁊ sic est in dictis instantijs sicut patet intuenti. ¶ Cōsequenter forte dubit de sufficiētia ꝯiugationum utiliū p̄me figure. qꝛ cum Arist. enumerat sexdecim coniugationes dubium est quō tm̄ quattuor utiles sunt. Ad qd̄ dicēdum ꝙ h̄ manifestum erit ex quattuor principijs quorū duo sunt cōmunia omni figure. s. ꝙ altera propositionuȝ sit ulis: ⁊ ꝙ ex duabus negatiuis nihil sequit. Duo ꝓpria prime figure. s. ꝙ maior sit ulis ⁊ minor affirmatiua. quibus suppositis sit talis cōbinatio: cū silli fiāt ex

duab⁹ ꝓpositiōib⁹. aut est utraq₃ uīis aut utraq₃ pticularis aut maior uīis ⁊ minor pticularis: aut econuerso: unūqd̄q₃ aūt istoꝝ diuidit in quattuor cōbinationes per naturā affirmationis ⁊ negationis. Si enim utraq₃ sit pticularis aut utraq₃ est affirmatiua: aut utraq₃ negatiua: aut pma affirmatiua ⁊ scḋa negatiua aut econuerso: oēs iste quattuor cōbinationes sunt inutiles quia ex pticularib⁹ nō sillantur. Si aūt maior sit pticularis ⁊ minor uīis ibi sūt eadē quattuor cōbinationes sed oēs inutiles: q₃ maior in pma figura dz eē uīis. Si aūt utraq₃ sit uīis ⁊ affirmatiua nō est peccatū cōtra aliqd̄ pncipiū ⁊ ideo cōiugatio utilis. Si aūt utraq₃ sit negatiua uel maior affirmatiua ⁊ minor negatiua sunt due ꝯiugōnes inutiles q₃ ex negatiuis nō sillantur in prima et figura nō sillat ex minori negatiua. Si autē maior fuerit negatiua ⁊ minor affirmatiua dūmō uīis fuerit uīis erit utilis ꝯiugatio que nō peccat ꝯtra aliqd̄ pncipiuz. Si aūt ꝓpō maior fuerit uīis ⁊ minor pticularis aut utraq₃ est affirmatiua ⁊ est utilis ꝯiugatio: aut maior negatiua aut minor affirmatiua ⁊ adhuc utilis aut utraq₃ ē negatiua aut tm̄ minor ⁊ sunt due inutiles. Suppositis ergo dictis pncipiis manifestū est q₃ due ꝓpōnes sillistice q̄ sexdecim modis se pñt hēre tm̄ quattuor modis ꝯiugationes utiles facē pñt duodecim aut inutiles faciūt ⁊ ita patet sufficientia silloꝝ pme figure. ⁊ q̄re tm̄ quattuor sunt.

¶ Sz hic ulterius forte dubitat de pncipiis positis ad istā sufficiētiā faciēdaz que sit cā duoꝝ pncipioꝝ eorum. Et dicēdū q₃ Ar. reddit iterum cām hui⁹ pncipii semp altera ꝓpōm dz eē uīis. sed de reliquo pncipio. s. q̄re ex negatiuis nō sillat. dicēdū q₃ oīs sillis intēdit remouere aliqd̄ ab aliquo aut affirmare aliqd̄ de aliquo. unū aūt nō pōt ab alio remoueri nisi per aliā dr̄iam eoꝝ. Si autē necessario est aliqd̄ unius nō ꝯueniēs alii: cū ergo hec dr̄ia dz eē mediū necessario de altero affirmabit: ul' alterū de ipso ꝯueniēs negetur de reliquo uel reliquū de ipso: ita si intēdat aliqd̄ remoueri ab aliquo necessarium est ad min⁹ alterā ꝓpōnē eē affirmatiuā. Si aūt dz aliqd̄ de alio affirmari opz q₃ hoc fit per aliqd̄ ꝯueniēs utriq₃ ⁊ ideo cū illud debeat eē mediū necesse est utrāq₃ esse affirmatiuā cū mediū sit utriq₃ extremo ꝯueniēs. ⁊ ita patet quō in sillis affirmatiuis ⁊ negatiuis necessario hēt aliā ꝓpōnē affirmatiuaz ⁊ patet ei⁹ cā. ¶ Cōsequenter queret aliqs que sit cā ppriaꝝ pncipioꝝ. s. q̄re maior in pma figure sit uīis ⁊ minor affirmatiua. Et dici pōt q₃ cā illoꝝ q₃ silli pme figure pficit per dici de oī ⁊ de nullo. Cōnib⁹ aūt illoꝝ repugnat maiorē eē pticularē uel minorē negatiuā ⁊ ideo necesse est maiorē eē uīem ⁊ minorez affirmatiuā. Hoc aūt patet manifeste inuētis rōnes istoꝝ duorū de oī ⁊ de nullo dici. Aliter ēt dici pōt q₃ si maior esset pticularis posset mediū eē cōius maiore extremitate. pdicat enim inferius de supiori pticulariter affirmatiue ⁊ negatiue ⁊ si ita eēt posset sic ꝯtingē q₃ maior fuerit negatiua ⁊ extrema ꝯuertibilia excedētia ⁊ excessa ⁊ non posset seq ꝯclō negatiua nisi falsa: sicut patet in his termis hō alal asin⁹. hac igit de cā necesse est maiorē uīem non enim posset eē silla hui⁹ figure si eēt pticularis. De reliquo pncipio. s. q₃ minor sit affirmatiua dicēdū q₃ si minor eēt negatiua aut maior eēt negatiua ⁊ tūc nō fieret sills: ut cā dicta est. aut maior eēt affirmatiua ⁊ tunc fieret fallacia ꝯñtis: q₃ ad negationē inferioris de aliquo nō sequit negatio supioris de eodē. Unū si in minore ꝓpōne negaret mediū a postremo nō sequeret negatio pmi ab eodē q₃ pmū est in plus medio ⁊ frequēti⁹: ⁊ ita patet cā pmoꝝ pncipioꝝ huius figure. ¶ Adhuc dubitabit forte aliqs q̄re ꝯclō in hac figura semp assimilat maiori in q̄litate ⁊ minori in quātitate. Et dicēdū q₃ hoc est q₃ ꝯclō est pars maioris, hēt enim idē pdicatū cū maiore: ⁊ eius sbm̄ est ps sbi maioris: uñ q₃ qd̄ remouet a toto uīi remouet ⁊ a pte ei⁹: ideo si maior sit negatiua ⁊ ꝯclō ⁊ ga qd̄ toti ꝯuenit ⁊ pti ꝯuenit: ideo si maior est affirmatiua ⁊ ꝯclō: ⁊ iō ꝯclō sp assimilat in q̄litate maiori: minori aūt assimilat in quātitate q₃ a sbto cognoscit quātitas ⁊ idē est sbm minoris ⁊ ꝯclōnis. ¶ Adhuc solet queri q̄re Boeci⁹ ponit nouē modos cū Ar. tm̄ ponat quattuor. sed de hoc non est multū curādū. Ar. enim oēs nouē determinat sed nō sill' nec debuit oēs sil dare sz pfictos per se. ¶ Adhuc solet q̄ri ordo in modis hui⁹ figure sed h nō est multū curādum. uerūtn̄ si placet ordo per se patet. q₃ uīe aut particulare ⁊ affirmatiua aut negatiua ⁊c.

q Quādo vo idē alteri quidē oī alteri vo nulli īcē uel utriq₃ oi uel nulli figurā q̄dē huiusmodi uoco secūdā. Mediū aūt in hac qd̄ de utroq₃ pdicatur. Extremitates vo de qb⁹ dr̄ hoc. Maiorē vo extremitatē que iuxta mediū posita est; minorē vo que lōgius sita est. Ponit q̄dē mediū foras extremitatū: pmum vo positione. Perfect⁹ aūt sillogismus nullo modo est in hac figura. Possibilis vo erit in vniuersalibus ⁊ nō vniūsalib⁹ existentibus terminis.

¶ Hic itēdit determinare ordinē medii respectu extremorū in scḋa figura ⁊ diuidit in duas. in pma determinat eā in scḋa cū dicit ⌊palā aūt ⁊ c.⌋ quā ⌊duo correlaria inde manifesta ꝯcludit. pma in duas. in pmo ponit ꝯiugationes utiles. in scḋa cū dicit ⌊si aūt ad alterū sit uīr⌋ pticulares pmo in duas. in pma dat dispōnem terminoꝝ in modis uīibus ⁊ dicit qui termin⁹ est hic medius ⁊ qui extremitates: ⁊ cōparat ad inuicē mediū ad extrema. In scḋa cuz dicit ⌊uīes igit cū⌋ ponit ipsas ꝯiugōnes. in pma sic pcedit. pmo dat dispōnē terminoꝝ dicēs q₃ qñ idē pdicat de duob⁹ uīr ita q₃ de vno affirmatiue ⁊ de altero negatiue aut de utraq₃ affirmatiue uel negatiue talē dispōnez terminoꝝ uocat scḋaz figurā ⁊ h est ⌊qñ vo idē.⌋ Scḋo determinat q₃ terminus est medius ⁊ qui extrema dicēs q₃ ille est hic terminus medi⁹ qui pdicat de utroq₃ aliorū ⁊ alii duo qui subiciunt sunt extrema ⁊ hec est ⌊Mediū aūt in hac.⌋ Tertio cōparat extrema ad medium ut distīguat īter extremitates: ⁊ pcedit sic. pmo dicit q₃ maior extremitas est que posita est iuxta mediū. minor aūt que remotior est ab eo. sed mediū est sup extremitates ⁊ p^m pōne ⁊ patebit tā itellect⁹ istoꝝ vboꝝ ⁊ h est ⌊Maiorē vo extremitatē.⌋ Scḋo ex h ꝯcludit q₃ cū talis sit sit⁹ terminoꝝ in hac figura q₃ silli ei⁹ imediate nō pñt pfici p dici de oi ⁊ de nullo. ex h relinqt q₃ nullus sills huius figure est pfect⁹ oēs tn̄ possibiles sunt pfici per reductionē in sillos pme figure ⁊ hec est ⌊pfect⁹ igit.⌋ ¶ Cōsequēter dat ꝯiugōnes uīes ⁊ p^t sic. p^o dat regulaz sm̄ q₃ oēs pcedūt dicēs q₃ sills uīis erit qñ mediū uīr dicit de utroq₃ extremoꝝ. de altero aūt affirmatiue de altero negatiue ⁊ h de quocūq₃ illoꝝ dicat affirmatiue uel negatiue. alter aūt nō ⁊ h est ⌊uīis igitur erit.⌋

¶ Uniuersales igit cū sint erit sillogismus qñ mediū q̄dē huic oi: alii vo nulli medio. et si utrūlibet sit puatiuū: alter vo nullo mō pdicet. m. de n. quidē nullo de x. vo omi. Quoniā igit ꝯuertit puatiua nulli. m. inerit. n. at. m. omni. x. posita erat: quare. n. nulli. x inerit: hoc enim ostensum est prius. Rursum si. m. n. quidem omni. x. vo nulli: ⁊ x nulli. n. inerit. nā si. m. nulli. x. ⁊ x. nulli. m.

ierit. At vo. m. oi. n. posit. i erat: q̃re. x. nulli. n. inerit. facta est. n. rursus pma figura. Quoniam igit̃ cõuertit̃ priuatiuum: et eius nulli. x. inerit: q̃r idem erit sillogismus: est autem ostendẽ hoc ad impossibile ducentes. Quoniam ergo fit sillus sic se habentibus terminis: manifestum est: sed imperfectus sills. Non enim solum ex his que a pncipio sumpta sunt: sed ex alijs pficit̃ necessarium. Si autem. m. de omni. n. et de. x. pdicet̃ non erit sillogismus. Termini inesse substantia aial homo: non inesse: substãtia aial lapis: medium: substantia. Nec qñ de. n. nec de. x. nllo pdicat̃. m. Termini inesse linea animal homo. non inesse: linea aial lapis. Manifestuz est ergo qñ si fit sillogismus ex vniũsalibus terminis: necesse est terminos sic se habere ut in pncipio diximus. aliter enim se habentibus nõ fit necessarium.

C Consequẽter ponit ipsas cõiugationes. et pmo utiles. secũdo inutiles. utiles aũt ponit duas quarũ pma hẽt maiorẽ negatiuã et minorẽ affirmatiuã quã ostẽdit esse utilẽ reducẽdo eãm secũdo pme per conuersionẽ maioris extremitatis. Et intelligẽdum per. m. mediũ. per. n. maiorẽ extremitatẽ. per. x. minorẽ et h̃ est [pdicet. m.] In secũda aũt habet ecõuerso maiorẽ affirmatiuã et minorem negatiuã cuius utilitatẽ ostẽdit cõcludẽdo cõuersam cõclusionis in secũda pme cõuersa minore et trãspositis ppositionibus. et deinde ut habeat pma cõclusio cõuertit illã cõclusionẽ quã cõcludit in secundo pme et patet qd dicit et addit etiã q̃ iste modi possent per ipossibile ostendi et h̃ est [rursum si. m.] Deĩter epilogat et h̃ est [qñ ergo fit sills.] Deĩter ponit cõiugationes uñles inutiles. s. duas quarũ pma cõstat ex utraqz affirmatiua alia ex utraqz negatiua cuius inutilitatẽ ostẽdit per instãtiã in terminis et h̃ est [Si aũt. m. de oi. n.] Et nota q̃ semp in hac figura pmus triũ terminoꝝ est mediũ. secũdus maior extremitas. tertius minor extremitas. cõĩter epilogat de cõiugationibus ulibus et h̃ est [manifestũ est ergo.]

C Si aũt ad alterum vniũsaliter: si mediũ qñ ad maius uñr fuerit uel priuatiue uel predicatiue ad minus aũt pticulariter et opposite uli. Dico aũt opposite: si ule qdẽ priuatiuũ pticulare pdicatiuũ, uel si ule qdẽ pdicatiuũ pticulare priuatiuũ necesse est sillm fieri priuatiuũ pticulariter. Nã si. m. n. qdẽ nulli. x. vo alicui iest: necesse est. n. alicui. x. nõ iẽe. Et qm̃ cõuertit̃ priuatiua nulli. n. inerit. n. m. vo positũ est alicui. x. iẽe: q̃re. n. alicui eoꝝ que sunt. x. nõ ierit. fit eniz sills per pmã figurã. Rursus si. n. qdẽ oi. m. iest. m. vo alicui. x. nõ: necesse est. n. alicui x. nõ inẽe. Nã si de oi. x. pdicat̃. n. et. m. de oi. n. necesse est. m. et oi. x. iẽe: sed positum erat alicui nõ inẽe. Et si. m. qdẽ oi. n. iest. x. aũt nõ oi: erit sills qñ nõ oi. x. inest. n. demonstratio autem eadem.

C Cõsequẽter determinat cõiugationes pticulares et diuidit in duas. In pa determinat pticulares hñtes alterã ulem in 2a hñtes utrãqz pticularẽ cũ dicit [Sz nec si alicui.] pa in duas. i pma ponit cõiugatiões que sunt ex ppõibus dissimilis qualitatis. in secũda alias que sunt ex ppõibus similis qualitatis cũ dicit [qñ aũt similis figure.] pma in duas. In pma ponit utiles. in secũda ponit inutiles cũ dicit [Si aũt de. x.] In pmo sic pcedit. pmo dat regulã fm quã pcedũt cõiugões. dicẽs q̃ si altera ppositio fit vniuersalis et altera pticularis. si maior sit ulis siue affirmatiua siue negatiua et minor pticularis opposite qualitatis erit sills cõcludẽs pticularẽ negatiuã et hec est [Si aũt ad alterũ.] Secũdo ponit duas cõiugationes quarũ pꝛ habet maiorẽ negatiuã vniuersalẽ et minorẽ pticularẽ affirmatiuã quã ostẽdit esse utilẽ per reductionẽ eius in quartuz pme per cõũsionẽ maioris et hec est [Nã si m.] secũda vo cõstat ex maiore uli affirmatiua et minore particulari negatiua cuius utilitatem ostendit per impossibile ex opposito cõclusionis et maiore cõcludendo oppositũ minoris in pmo pme per cõuersionẽ eniz pficẽ nõ potuit eo q̃ nõ ibi ppositio cõuertibilis nisi vniuersalis affirmatiua que nõ cõuertit̃ nisi in pticularẽ et in si illa cõuerteret̃ eẽnt ambe ppões pticulares et ita nihil sillogiçaret̃ ex eis et h̃ est [rursum si. n. qdẽ.]

C Si aũt de. x. qdẽ oi de. n. nõ oi pdicat̃. m nõ erit sills. Termini iẽe aial substãtia coruus. nõ iẽe: aial albũ coruus. Sed neqz qñ de. x. qdẽ nullo: de. n. vo aliq̃: termini iẽe aial substãtia lapis. nõ iẽe aial substantia sciẽtia. Qñ ergo oppositũ est ule pticulari dictũ est qñ erit et qñ nõ erit sillogismus.

C Consequẽter ponit inutiles duas. quarũ pꝛ habet miorem vniuersalẽ affirmatiuã et maiorẽ pticularem negatiuam cuius inutilitatẽ ostẽdit per instantiã in terminis et h̃ est [Si aũt de. x. qdẽ.] secũda habet minorẽ vniuersalem negatiuã et maiorẽ pticularẽ affirmatiuam et ostẽdit eius inutilitatẽ per terminoꝝ instãtiam et h̃ est [nec quãdo de. x.] Cõĩter epilogat de cõiugationibus habẽtibus propositiones dissimilis qualitatis et hec est [quãdo igitur oppositum est.]

C Qñ aũt sillis figure sunt ppões: aut ambe priuatiue uel pdicatiue: nullo modo erit sills. Sicut autẽ prius priuatiue et ule ponat̃ ad maiorẽ extremitatẽ: ut. m. n. qdẽ nulli x. vo alicui nõ isit. ergo et oi et nulli. x. inẽe cõtingit. n. Termini nulli iẽe nigrũ nix aial oi vo iẽe nõ est sumẽ. Si. m. alicui. x. inest alicui aũt nõ: si enim oi. x. iest. n. et. m. nulli. n. et. m. nulli. x. ierit: sed dicebat̃ alicui inẽe nõ cõtingit cõtingit sic sumẽ termĩos. Ex indefinito aũt sic ostẽdẽdũ est qꝛ uerũ est. m nõ iẽe alicui. x. et si nulli iest nulli vo cũ in sit nõ erit sills. Manifestũ qñ nec nũc erit Rursus sint pdicatiue et ule ponat̃ ut. m. n. quidem omni. x. autem alicui insit. cõtingit ergo. n. et omni et nulli. x. inesse. Termini nulli inesse album cignus lapis. Omni

vo nō erit sumere: ppe eādē causam quaz ꝑ prius: sed ex indefinito mōstrandū.

¶ Consequēter determinat eas que hñt ppositiones simi les in qualitate. ꝛ pmo illas que hñt maiorem vniuersa lem. secūdo illas que hñt minorem vniuersalem. cuz di cit. Si autem vniuersale. In pma ponit duas cōiuga tiones quarum pma est ex negatiuis secūda ex affirma tiuis. Circa pmam sic pcedit. pmo dicit ꝙ si maior sit vni uersalis ꝛ minor pticularis ꝛ utraqȝ negatiua non erit sil logismus ꝛ h̄ est. quando autem similis figure. Secun do hic ostēdit ꝛ hoc dupliciter. pmo ostēsione quadā di minuta. secūdo ostēsione sufficiēti. Circa pmam ostensi onem sic pcedit. pmo dicit ꝙ sic dispositis terminis est i uenire terminos omni ꝛ nulli postremo pmum inesse: ꝛ ponit terminos ubi cōtingit nulli ineē ꝛ h̄ est. cōtingit n. Secūdo dicit ꝙ terminos omni inesse non est inuenī re si minor que est particularis negatiua sit talis ꝙ alicui insit pdicatum ꝛ alicui non ꝛ hoc ostēdit. sic hec est dispo sitio terminoꝝ. nullum. n. est. m. aliquod. x. non est. m. ꝛ dicit ꝙ non est inuenire terminos omni inesse si. m. ali cui. x. insit ꝛ alicui non. hac ratione si demonstrat ꝙ omi insit pmum postremo accipiat cum pma ppositione sic nullum. n. est. m. omne. x. est. n. per ipothesim: ergo nul lum. x. est. m. quod est cōtra aliam ipothesim. patet igit ꝙ non est sic sumē terminos omni inesse ꝛ h̄ est. omni vo inesse. ¶ Cōsequenter ponit cōpletam ostēsionem inutilitatis dicte cōiugōnis dicēs ꝙ eius inutilitas ostē di pōt ex indefinita causa ueritatis ex particulari negati ua que uerificari pōt pro sensu vniuersalis uel pro sensu particularis. ꝛ ponit rationem talem ad vniuersalē nega tiuam sequit particularis negatiua: sed vniuersaliter ne gatiua posita pro minore in tali dispositione non est sillo gismus sicut patet ex pdictis. ergo nec erit pticularis ne gatiua posita pro minore. huius rōnis pmo ponit maio rem ꝛ h̄ est. ex indefinito autem. Secūdo minorē ꝛ h̄ē. Nulli vo. Tertio cōclōnez ꝛ h̄ est. medium est qm̄.

¶ Cōsequēter ponit aliā ɔiugōnem ex utrisqȝ affirma tiuis cū maior est vlis ꝛ minor pticularis sicut prius. ꝛ ostē dit eius inutilitatē sicut prius dicēs ꝙ cōtingit inuenire ter minos oi ꝛ nulli ineē. uerū si minor sit uera ꝙ aliquod x. sit. m. ꝛ aliquod nō: nō erit inuenire terminos oi ineē ꝛ ideo ostēdenda est inutilitas huiusmodi per infinitā causā ueritatis in pticulari ppōne sicut prius ꝛ h̄ est. Rursum sint predcām.

¶ Si autem vniuersale ad minorem extre mitatem est ꝛ. m. x. quidem nulli. n. vo ali cui non inest. cōtingit. n. ꝛ omni ꝛ nulli. x. inesse. Termini inesse album animal cor uus non inesse album lapis coruus. Simi liter autem si predicatiue fuerint proposi tiones. Termini non inesse albuz animal nix. inesse album animal cignus. Manife stum igitur quoniam si similis figure sint propositiones ꝛ hec quidem vniuersalis: illa vo particularis quoniaz nullo modo erit sillogismus.

¶ Cōsēter ponit duas ɔiugōnes hñtes ppōnes siles in q litate ubi minor est ulis. ꝛ pº illā que est ex negatiuis ostē dēs eius inutilitatē per instātiā in terminis ꝛ h̄ est. Si aūt ule. 2º illā que est ex affirmatiuis ꝛ ponit terminos ad i stātiā ꝛ h̄. Siliter aūt. Cōsēter epilogat de his que sūt similis qualitatis ꝛ h̄ est. mediū est igit.

¶ Sed nec si alicui utriqȝ inest uel non in est. uel huic quidem alii nō: uel neutro oi: uel indefinite. Termini autem cōmunes omnium: album animal homo: albū ani mal inanimatum. Manifestū ergo ex pre dicens quoniā si sic se habeant termini ad inuicem ut dictuz est: sit sillogismus ex ne cessitate: ꝛ si sit sillogismus necesse est ter minos sic se habere.

¶ Cōsēter ponit ɔiugōes pticulares ubi ambe sunt pticu lares dicēa ꝙ oēs inutiles sunt qđ ostēdit per instātiaz in terminis ꝛ hec est. sed nec si alicui. Consequēter recapi tulat totum ꝛ h̄ est. mediū igit.

¶ Palam autem quoniam omnes imper fecti sunt qui in hac figura sunt sillogismi omnes enim perficiuntur assumptis qui busdam que uel insunt terminis ex neces sitate. uel ponunt uelut ipotheses ut quā do per impossibile ostendemus. Et quo niam nō fit affirmatiuus sillogismus per hanc figurā. Sed omnes priuatiui ꝛ vni uersales ꝛ particulares.

¶ Cōsēter ɔcludit duo correlaria ex pdictis manifesta. qꝛ pm est. Et oēs silli huius figure sunt imꝑfecti qꝛ oēs ꝑfi ciunt uel per ɔuersionē ꝛ trāspōnem ppōnū que ex ne cessitate eisdē terminis insunt aut per aliā ipothesim ut qñ deducit ad ipossibile ꝛ illud q̄ntū ad pfectionē q̄rti modi: reliquū vo q̄ntū ad pfectionē alioꝝ ꝛ h̄ est. palā aūt ꝛ q̄ niā. 2m est ꝙ nō fit in hac figura sills affirmatiuus sed tm̄ negatiuus ulis ꝛ pticularis ꝛ h̄ est. ꝛ qm̄ nō fit ꝛc.

¶ Hic forte dubitaret aliqs de hoc qđ dicit secūdā figu rā eē qñ mediū de utroqȝ extremo dr̄ oi uel nullo h̄ enī nō videt cū nunqȝ fit sills ex negatiuis nec in ista figura ex affirmatiuis. Et dicēdū ꝙ Aris. ibi sigt figurā ꝛ circū scribēdo modū ꝛ ubicūqȝ est talis terminoꝝ dispō ꝛ 2ª fi gura ꝛ si nō modus. ¶ Cōsēter dubit de his que ɔñter dicit in lra. mediū enī est id per qđ vnuz extremū distat ab altero: sed per id qđ pdicat de utroqȝ nō distat vnuz ab altero. ergo id qđ pdicat de utroqȝ nō erit ipoꝝ me diū cuius oppositū dicit in lra. Adhuc mediū est ꝙ eq̄ liter distat ab utroqȝ extremoruz ergo extrema a medio equaliter distāt. ergo vnū extremū nō est ppinquº me dio eius oppositū dicit. Adhuc mediū cū sit illud per qđ extremū distat ab extremo est iter extrema ergo nō est p mū pōe cuius oppositū dicit. Hec oīa soluta sunt per eq uocationē medij. obiecta enim pcedūt accipiēdo mediū ppe quod est medium in ɔtingēdis. tale enim est iter extrema h̄m pōem ꝛ equedistans ab eis. hic aūt accipit mediū in eiꝰ h̄acl pro eo ꝙ est mediū vniēdi itell's extrē rū. Et nōndū ꝙ mediuz sillicum aliqñ est utroqȝ modo mediuz. s. ꝙ est vnitiuū extremoꝝ ꝛ ꝙ est inter extrema: ꝛ tunc est medium pōe ꝛ tale est medium in prima figu ra. aliqñ aūt sicut in alijs figuris dicit medium soluz qđ est vnitiuum extremoꝝ. vnde in scđa figura dicit medi um pōe. pmum qꝛ obtinet in sillō ordinem eius qđ est p mum in ordine pdicamētali. tm̄ enim pdicat sicut illud qđ pmum est in pdicamento maior vo extremitas dicit ppinquius posita medio qꝛ magis habet cōditionē me dij in ordine predicamentali subicit enim ꝛ predicatur. minor vo extremitas dicitur longius posita medio: qꝛ is priuatur conditione medij in ordine predicamentali su bicitur enim tm̄. patet igitur ꝙ in hac figura mediuz ha bet rationem primi. maior extremitas rationem medij.

minor ratione ultimi z ita patet expositio littere, solet tamē dicta littera intelligi de ordinatione terminorum quos ponit Aristo. in hoc capitulo ad instantiam inutilium cōiugationum. ibi enim semper ordinatur primo medium. scdo maior extremitas. tertio minor. sed de isto non est curandum talis enim positio valde accidentalis est secunde figure. Ex his etiā manifestū est q in prima figura habemus habere rationem primi z medium rōnem medij ultimū autem rationem ultimi. quod ita non fuerit in alijs figuris. ¶ Consequenter forte dubitabit de eo q dicit sillogismum huius figure esse imperfectum. si enim perfectum est qd pōt generare sibi simile sicut dicit Aristo. sillogismus autem huius figure similr z tertie generat ex se sibi simile. qr sillogismum prime figure per reductionem, videt q sillogismus secunde z tertie figure sit pfectus. Si autem dicatur sillogismus perfectus per necessariam illationem pclonis cū illa repiat in omni figura erit in omni figura sillus pfectus. Et dicēdū q pfectū est qd attingit ppriā virtutē. virtus autem est qd pficit hñs z opus eius bonū reddit. opus autē silli est ostēdere z notificare. hoc autē opus bñ fit per necessitatem z euidentiā necessitatis. qre virtus pficiēs sillm est necessitas cum euidētia hec tn inuenit in sillis prime figure z ideo solus sills prime figure dicit pfectus. ¶ Ad obiectū dicēdū ad primū q sills secūde z tertie figure originaliter ortū ex illo in quātū reducit z nō generat ipsum proprie sed generat ab ipso z in ipsum reducit sicut in suum principium adhuc. z si uere posset dici q ex se griaret sillm aliū nō dicit h pfectio ppter talē modum generādi z ita nō adhuc diceret sills pfectus. ¶ Ad scdm dicēdum q nō dicit hic sills pfectus ppter pfectionē primam que est necessitas sed per pfectionē scdam que est necessitatis euidētia. ex his patet qre sills huius figure z tertie dicit imperfectus z sills prime figure dicit pfectus. ¶ Cōsequēter forte dubitabit sup hoc q pbat qrtū modū per impossibile. hoc enim nō videt cōueniens cū nōdū sit manifestus modus silli per impossibile sed manifestabit in secūdo huius. silr idē videt per h q sills ostensiuus est prior natura sillo per impossibile vnde nō deberet per illum ostēdi. Et dicēdū q hic accipit cōuersio ostēsio per impossibile pro sillo qui pprie dicit per impossibile z p sillogismo cōuersiuo. uñ enim h pprie sillo cōuersiuo qui semp supponit añ se sillm ostēsiuū. Et sciēdū q talis sills cōuersiuus etiā in se ostēsiuus est: sm q ex opposito conclusionis z altera pmissarū cōcludit impossibile alteri pmissarū z h ostēsiue est ergo cōsiderare ipsum inquātum ostēsiuū z sic utit ipso. hic aūt inquātū puersiuus est z sic psiderabit eiusmodi in secūdo z sic utit sillo puersiuo h per impossibile ad pfectionē sillorum ostēsiuorum nō est incōueniēs. accipit enim inquātū ostēsiuus est z manifestior illo ostēsiuo qui pficit qd patet in pposito. fit enim sills ostēsiuus ostēdēs quartū huius in pº prime qui manifestior est quātū ad suā ostēsionē qrto scde figure. ¶ Sz tūc forte ulterius dubitabit qlis sit necessitas huius ostēsionis si vnū oppositorum repugnet pmissis ergo relique oppositorum sequitur. Et dicēdū q cū vnū oppositorum repugnat pmisse uel pmissis h nō est nisi q eius oppositū sequi intelligit. pmo enim repugnat oppositū suo opposito z per ipsum alijs. patet ergo q si repugnet pmissis in ipsis intelligit reliquū oppositorum. sed qd intelligit in aliquo uel in aliqbus necessaria pñtia z nalr sequitur ex ipso uel ex ipsis z ita ex necessitate si vnū oppositorum repugnat premissis reliquū ex eis sequet. ¶ Ulterius forte dubitaret aliquis qliter sit uerū qd dicit primū postremo oi z nulli inesse z tn nō inuenire terminos oi inesse. h enim nō videtur nisi fuerit defectus terminorum qd nō est uerū. Et dicēdū q nō dicit simplr nō posse inuenire terminos oi inesse sed sub hac pditione si minor que est pticularis sic sit uera. q pdicatū alicui insit z alicui nō absolute tn loquēdo est inuenire terminos oi inesse. ¶ Sed tunc dubitabit. videt enim q pringit sumere terminos oi inesse quocūq se habeat pticularis. ex quo enim negatiua nō sequitur affirmatiua stare pōt per illā maximā si vnū oppositorum non sequitur reliquū pōt stare. Et dicēdū q hec maxima locum habet in oppositis pradictorie in oppositis pñe necessitatem nō habet qd perpēdi potest per hoc q pñe pñt esse simul false maxime tn cōuersa. l. si vnū oppositorum sequitur alterū repugnat tenet in utroq mō oppōne. ¶ Adhuc pñter dubitabit aliqs de sufficientia modorum huius figure qre cū sint. xvj. piugōnes tm qtuor sunt utiles. Ad qd soluēdū supponenda sunt duo pncipia pus habita duo ppa huius figure. quorum vnū est q maior sit uñis. aliud q altera ppōnū sit negatiua quibus suppositis si posteā ad cōbinationes duarū ppōnū sillorum per uñe z pticulare z ulterius per affirmatiuū z negatiuū sicut factū est in caplo pcedēn. patet q tm qtuor piugōnes utiles sunt z nō peccātes pra aliqd pncipiū. alie aūt. xij. peccātes sūt cōtra aliqd pncipiū z ideo inutiles sunt reputāde. ¶ Sed tunc querit causa huius pncipij q maior est hic uñis. Et dici pōt q silli huius figure descēdūt a modis negatiuis prime figure per cōuersionē maioris simplr qre cuz ille sit maior uñis z negatiua oportet in sillis huiº figure maiorē uñem negatiuā. Uel melius dici pōt q si maior esset pticularis in hac figura posset maior extremitas esse in plus medio z minore exñte pōt enim inferiº pdicari de suo supiori pticulariter affirmatiue z negatiue z si ita esset nō posset cōcludi pclō negatiua uera qr supius de inferiori nō pōt uere negari nec et cōcludet affirmatiua quia nō pcludit in hac figura sicut iā patebit z ita nulla cōclo posset seq si maior eēt pticularis. Causa aūt qre negatiua nō sequit est qr nō sequtur ad negationē inferioris de aliquo negatio supioris de eodē z hoc patet in his terminis. hō aial asinus. quis enim aliqd aial sit hō z nullus asinus est hō nō tn sequtur q nullus asinus sit aial. ¶ Consequēter querit causa alterius pncipij. s. q altera dicit esse negatiua. Et dicit q si utraq eēt affirmatiua cū medium pdicet de extremis posset supius ad duo desparata pdicari de illis quorum neutrum de altero posset affirmari. posset et supius affirmari de duobus inferioribus quorum alterū eēt sub altero z ita nō posset alterū de altero negari qre manifestū est q nihil fuerit altera ppōnū negatiua. neq sequit affirmatio neq negatiua in hac figura.
¶ Sed tūc forte querit si altera debet h semp eē negatiua qre differēter maior uel minor z nō altera determinate. Et dicēdū q h est qr mediū eqliter respicit extrema im qz sub se posita z ideo quo ad sillm nō est cura utrū negetur de vno uel de altero extremo. utroq enim modo fit sills: sed diuersus est modus. ¶ Solet et hic queri quare hic tm sequit cōclusio negatiua. Et rō hec est qr necesse est alterā propōitum eē negatiuā sicut iam ostēsum est, z qū ita est necesse est cōclonē esse negatiuā. Et dicēdum q hoc est qr altera exñte negatiua signt diuisio vnius extremitatis ad alterā per mediū qd vni illorum pingit z alij nō quare cum cōclo fiat ex extremis necesse est ipsam remouere vnum extremū ab altero. ¶ Amplius aūt queret forte aliqs qre in hac figura conclusio semp assimilet minori propositioni in quātitate. In qualitate autem nec maiori nec minori. Et dicendū q idem subicit in minore z cōclone z a subiecto distinguit quātitas z ideo assimilat cōclusio minori in quātitate. Adhuc pclō h semp est negatiua z hoc qr altera pmissarum semp est negatiua sicut prius ostēsum est. negatiua autem pmissa pōt differenter esse maior uel minor sicut dictum est. z ideo cōclusio pōt indifferenter assimilari maiori uel minori in quātitate. semp enim assimilat ei que est negatiua. Adhuc multiplex solet esse oppositio de ordinatiōe modorum huius figure sed non curo. ordinat enim sm q descendunt a suo pncipio. descēdūt aūt modi uñes a scdo mō prime figure ita q primº descēdit tm per pūersionē maioris.

secūdus aūt per cōuersionē minoris τ trāspositionē pro positionū. vñ iste secūdus remotior est a suo pncipio ꝙ̄ pmus τ iō secūdus est τ ita patet ordo modoꝝ uliū ordinant τ ules aū pticulares que pticulares ab ulib⁹ ori/ unt ita ꝙ tertius a pmo per positionē sbalterne minoris pro minori, quartus aūt a secūdo per ꝯsimilē distīctionē minoris τ ita patet ordo in particularibus.

6 Ɨ autē eidē hoc quidē oi illud ꝟo nulli iest: uel ambo omni uel nulli: figurā qdē huiusmodi ꝟo ter/ tiā. Mediū aūt in hac dico de q̊ ābo p̄nt. Extremitates ꝟo que p̄dicant. Maiorē ꝟo extremitatē que longius est a medio. Minorē ꝟo que ꝓpius. Ponit aūt mediū foras extremitatū. ultimū ꝟo positione. Perfectus igit sill's non fit nec in hac fig͞a. Possibilis ꝟo erit τ ulr τ nō uniuersaliter existentibus terminis ad medium.

℄ Hic determinat ordinē medij in sill'o siue mō in 3ᵃ figura. τ diuidit in duas. In p̄ma determinat istā ordinationē. In scd'a cū dicit ⌊ manifestū aūt est qm̄ ois. ⌋ ꝯcludit duo correlaria idē manifesta. p̄ma in duas. in p̄ma determinat ꝯiugōnes ules. in scd'a cū dicit ⌊ Si aut h qdem ulr. ⌋ ponit pticulares. p̄ma in duas. in p̄ma dat dispōnē terminoꝝ hui⁹ figure τ dicit ꝙ termin⁹ est medius τ q extremitates τ cōparat extremitates ad mediū. In secunda cū dicit ⌊ ulr qdē qm̄. ⌋ ponit ipsas cōiugōnes. in p̄ma sic. p. dat dispositionē terminoꝝ faciētē figurā in modis ulib⁹. dicēs ꝙ si duo de eodē p̄dicent ulr affirmatiue ul' negatiue. uel vnū affirmatiue τ alterū negatiue talis dispositio terminoꝝ dicit figura tertia τ non faciūt oēs iste dispōnes modū sed figurā tm̄ τ h est. ⌊ Si aūt eidem. ⌋ Scd'o dicit ꝙ terminus est medius τ que extremitates dicēs ꝙ mediū est qui utriqꝫ subicit. extrema ꝟo que p̄dicant. τ h est ⌊ Medium aūt. ⌋ Tertio cōparat extremitates ad medium ut distinguat eos ad inuicē τ. p. sic. p̄mo dicit ꝙ maior extremitas est que lōgi⁹ est a medio. minor que ꝓpinqus est ei. mediū aūt est extra extremitates τ ultimū pōe τ h est ⌊ maiorē aūt. ⌋ Scd'o ex hoc cōcludit ꝙ cū talis sit situs terminoꝝ in hac figura nō pn̄t sill'i huius figure imediate pfici per dici de oi τ de nullo ꝙ oēs sill'i hui⁹ figure impfecti sunt possibiles tm̄ perfici τ h est. ⌊ pfectus ergo nō fit. ⌋ Et nō ꝙ mediū dicit hic ultimū pōe τ extra extremitates que hēt ꝯditionem ultimā in ordine p̄dicamētali tm̄ enim subicit. maior autem extremitas dicit remotior a medio que hēt ꝯditionē ei⁹ qd est p̄mū in p̄dicamēto tm̄ enim p̄dicat. minor autem extremitas dicit eē ꝓpinqor medio que hēt ꝯditionem medij p̄dicabilis subicit enim τ p̄dicat. ℄ Aliter autē solet itelligi. s. de terminis inferius positis in hoc capl'o apud inutiles ꝯiugōnes. ibi enim semp p̄mo ordinat maior extremitas. scd'o minor. tertio mediū. sed talis dispō accidit huic figure τ ideo p̄ma expositio melior.

℄ Uniuersaliter qdē qm̄ τ. p. τ. r. ierint oi. s. q̊ niā alicui. r. ierit. p. ex necessitate. Qm̄ igit ꝯuertit p̄dicatiua erit. s. alicui. r. q̄re qm̄ p. iest oi. s. τ. s. alicui. r. necesse est. p. alicui r. ieē. fit enim sill's per p̄mā figurā. est aut per ipossibile τ per expōem facē demōnē. Si enim ambo. s. isunt. si sumat aliquod coꝝ que sūt. s. ut. n. huic τ. p. τ. r. ex necessitate ierūt q̄re alicui. r. ierit. p. Et si. r. oi qdē. s. p. aūt nulli. s. iest erit sill's qm̄. p. alicui. r. nō ierit ex necessitate: nā idē modus demōstrationis erit ꝯuersa. r. s. ꝓpōne: ostēdet aūt τ per ipossibile quēadmodum τ in prīori.

℄ Cōsequēter ponit ꝯiugōnes ules τ p̄mo utiles. scd'o inutiles. utiles aūt ponit duas. q̄rū p̄ma est ex affirmatiuis ulib⁹ cuius utilitatē ostēdit reducēdo eā in tertiū modū p̄me figure ꝯuersa minore τ dicit ꝙ p ipossibile ondi pōt sill's τ per pōm τ est ostēdere per pōm ducēdo ad aliqd indiuiduū sigi τ ponere singulare extra suū ulē. τ sic ad sēsum manifestare suū ꝓpositū. si ergo sub medio accipiat aliqd signū de quo dicit utrūqꝫ extremoꝝ necessario necesse est extremū de extremo dici pticulariter τ hoc patet plane in textu. Et nota ꝙ per. p. itelligēda est hic maior extremitas. per. r. minor. per. s. mediū τ h est ⌊ ulr qdē qm̄. ⌋ Scd'a ꝯiugō habet maiorē negatiuā τ minorē affirmatiuā cuius utilitas ostēdit per ꝯuersionē minoris uel per impossibile τ h est. ⌊ Et si. r. omni. s. ⌋

℄ Si aūt isunt. r. s. qdē nulli. p. ꝟo oi. s. nō erit sill's. Termini iēē aial equs hō: non iēē aial iaiatū hō. Nec qū ambo de nullo s. dicunt erit sill's. Termini iēē aial iaiatū equs nō iēē hō equs iaiatū mediū iaiatū. Manifestū est igit τ i hac figura qm̄ erit τ qm̄ nō erit sill's ex ulib⁹ termis. Qū enim ambo termini fuerint p̄dicatiui: erit sill's qm̄ alicui iest extremitas extremitati. Qm̄ ꝟo priuatiui nō erit. Qm̄ ꝟo hic priuatiuus ille p̄dicatiuus: si maior qdē fuerit priuatiu⁹: alter ꝟo affirmatiuus erit sill's qm̄ alicui nō iest extremitas extremitati. Si aūt ecōuerso non erit.

℄ Cōsequēter ponit ꝯiugōnes inutiles ules. s. duas. q̄rū p̄ma hēt tm̄ minorē negatiuā. cuius inutilitatē ostēdit p instātiā in terminis τ h est. ⌊ Si aūt insit. ⌋ Scd'a habet utrāqꝫ negatiuā τ eius inutilitatē ostēdit per instātiā in terminis τ h est ⌊ nec qm̄ ambe. ⌋ cōsequēter epilogat τ h est ⌊ manifestū igit est in hac τc. ⌋

℄ Si aūt vnus ulr sit ad mediū: alter ꝟo pticulariter: si uterqꝫ sit p̄dicatiuus necesse est fieri sill'm: τ si alteruter sit ulis terminorū. Nā si. r. oi. s. isit. p. ꝟo alicui. s. necesse est τ. p. alicui. r. iēē. Nā qm̄ ꝯuertit affirmatiua ierit. s. alicui. p. Quare qm̄. r. iest oi. s. s. aūt alicui. p. τ. r. alicui. p. ierit q̄re τ. p. alicui. r. Rursum si. r. alicui. s. p. oi. s. isit necesse est. p. alicui. r. iesse: nā idē modus demōstrationis τ per ipossibile τ ex positione quemadmodum τ in prioribus.

℄ Cōsequēter determinat ꝯiugōnes pticulares τ diuidit in duas. In p̄ma determinat que hnt alterā ulem. in secūda que hnt utrāqꝫ pticularē cū dicit. ⌊ neqꝫ si uterqꝫ ⌋ p̄ma in tres. in p̄ma ponit ꝯiugōnes ꝯstātes ex affirmatiuis. in scd'a cū dicit. ⌊ Si aūt vnus qdē sit. ⌋ cōstātes ex affirmatiua τ negatiua. in tertia cū dicit ⌊ nec qm̄ ambe priuati τc. ⌋ constantes ex negatiuis. p̄ma pars habet duas coniugōnes utiles circa quas sic procedit. primo dat

regulā ſm quā pcedit dicēs. ꝙ ſi altera ꝓpō ſit uľis ⁊ altera pticularis ⁊ utraqȝ affirmatiua exñte uľi erit ſilľs ⁊ h eſt. ⌊Si aūt vnus qdē.⌋ ſcđo ponit ꝯiugōem ⁊ pº illaȝ cuius minor eſt uľis ⁊ maior pticularis quā oſtēdit utilē eē ꝯcludēdo ꝯūſam ꝯcľonē in 3º pº ꝯuerſa maiore ⁊ tranſpoſitis ꝓpōnibꝰ ⁊ deīde illā ꝯcľonē ꝯuertit in hēat ꝯcľonē ⁊ hec ē. ⌊Nā ſi.r.oi.⌋ ſcđo ponit illā cuiꝰ maior eſt uľis ⁊ minor pticularis pñcēs ipſam per ꝯueſionē minoris ⁊ hec eſt ⌊ruſum ſi.r.⌋

¶ Si aūt vnus qdē ſit pdicatiuus: alter vero puatiuus: uľr qdē pdicatiuus: qñqdē minor fuerit pdicatiuus. erit ſilľs. Nā ſi.r.oi.s.p. vo alicui.s.nō ineſt: neceſſe eſt.p.alicui.r. nō ineē. Si enī oi.r.oi.s.⁊.p.oi.s.ierit: ſȝ nō ierat. Demrāř aūt ⁊ ſine deductione ſi ſumaꝶ aliqd eoꝝ que ſunt.s.cui.p.nō ieſt. Qñ vo maior fuerit pdicatiuus: mīor vo puatiuus: nō erit ſilľs. Ut ſi.p.uſit oi.s.r. aūt alicui.s.nō iſit. Termini vo oi ieē aīal tū hō aīal. nulli vo nō eſt ſumē terminos: ſi.r.ieſt alicui qdē alicui aūt nō. Si enī nulli.r.ieſt.p.r.aūt alicui.s.⁊.p.alicui.r.nō inerit. Sed ſupponebaꝶ oi ieē. Si enī oi.s.i eſt.p.r.aūt alicui.s.⁊.p.ierit alicui.r.ȝ poſitū erat nulli ieē. Sed quēadmodū in pōribꝰ: dicēdū eſt. Nā cū indefinitū eſt alicui nō ieē: ⁊ qđ nulli ieſt uerū eſt alicui nō ieē: nulli vo cū eēt nō erat ſilľs: manifeſtū ergo erit qñ nec erit ſillogiſmus.

¶ Cōſequēter ponit ꝯiugōnes ꝯſtantes ex affirmatiua ⁊ negatiua ⁊ diuidiꝶ in duas. In pª ponit illas que habēt uľem affirmatiuā. 2º illas que hñt uľem negatiuā cū dicē ⌊Si aūt puatiuꝰ.⌋ Pars pª hēt duas ꝯiugōnes quarū pma eſt utilis ſcđa inutilis. dicit ergo ꝙ ſi altera ꝓpōnū ſit uľis ⁊ altera pticularis ⁊ vna affirmatiua ⁊ altera negatiua. ſi minor ſit uľis affirmatiua erit ſilľs ⁊ hoc oſtēdit p impoſſibile ex oppoſito ꝯcľonis ⁊ minori ꝯcludēdo oppoſitū maioris in pº ſcđe. ſcđo oſtēdit h per expōnē accipiēdo aliqd ſignū ſub medio a quo remouetur minor extremitas. ⁊ pȝ ꝙ dicit ⌊Si aūt h vnꝰ qdē ſit.⌋ Et nō ponit eā pficē per ꝯuſionē qꝛ nō eſt ꝯuertibilis niſi uľis affirmatiua: ꝙ ſi ꝯuerteretur utraqȝ eēt pticularis ⁊ ita ex illis nihil.

¶ Cōſequēter ponit inutilē ꝯiugōnē ⁊ oſtēdit eiꝰ inutilitatē. pº nō ſufficienti oſtēſione. 2º oſtēſione ſufficienti. pcedit ergo ſic. pº dicit ꝙ ſi altera ꝓpōnū ſit negatiua pticularis ⁊ reliqua uľis affirmatiua. ſi uľis fuerit maior erit inutilis ꝯiug. ſic oē.s.eſt.p.aliquod.s.nō eſt.r.⁊ ponit terminos oi ineē ⁊ h eſt ⌊qñ vo maior.⌋ 2º dicit ꝙ terminos nulli ineē nō eſt iuenire ſi minor que eſt pticularis negatiua ſit uera ꝙ.r.ineſt alicui.s.⁊ alicui nō: ⁊ h oſtendit ſic ſi oē.s.eſt.p.⁊ aliqđ.r.eſt.s.qđ pȝ ex ꝯuerſione vniꝰ ptis ipotheſis facte in minore tūc per tertiū pº aliqđ.r.eſt.p.q̄re ſequēte vno oppoſitoꝝ nō pōt alteꝝ ſtare. patet ex h ꝙ ſic ſe hñtibꝰ terminis ut dictū eſt nō erūt termini nulli ineē ⁊ hec eſt ⌊Nulli vo nō eſt.⌋ Cōſequēter oſtendit ꝯiugōnē eē inutilē ſufficiēte oſtēſione. ſ. per infinitā cām ueritatis ipſiꝰ pticularis negatiue que pōt vificari p ſenſu uľis uel pticularis ſicad uľem negatiuā ſeqtur pticularis negatiua: ſed uľi negatiua exñte minore eſt inutilis ꝯiugō ut oſtēſum eſt pꝰus in ꝯiugōnibꝰ uľibꝰ ergo pticulari exñte minore erit inutilis ꝯiugō ⁊ eſt neceſſitas argumēti penes hāc maximā qđ nō ſeqꝶ añs nō ſeqꝶ

ꝯñs. h̄ac rōnē ponit totā cōtinue ⁊ pȝ ⁊ h eſt ⌊qñ ūo.⌋

¶ Si aūt puatiuus ſit uľis terminus: qñqdē maior fuerit: mīor aūt pdicatiuus: erit ſilľs Si enī.p.nulli.s.r.aūt alicui.s.ieſt: ⁊.p.alicui.r.nō ierit: ruſuȝ enī erit pª figura.r.s. ꝓpoſitione ꝯūſa. Qñ aūt mīor fuerit puatiuus nō erit ſilľs. Termini ieē aīal hō ferꝝ nō ieē aīal ſcīa ferū. mediū in utriſqȝ ferꝝ.

¶ Cōſequēter ponit duas ꝯiugōnes hñtes uľem negatiuā quarū pma eſt utilis hñs maiorē uľeȝ negatiuā ⁊ minorē affirmatiuā pticularē cuiꝰ utilitatē oſtēdit ꝯūſa minore ⁊ hec eſt. ⌊Si aūt puatiuꝰ.⌋ ſcđa eſt inutilis hñs maiorē pticularē affirmatiuā ⁊ mīorē uľem negatiuā cuiꝰ inutilitatē oſtēdit p iſtātiā in terminis ⁊ h eſt ⌊qñ aūt mīor.⌋

¶ Nec qñ ambo puatiui ponūt: Eſt aūt vnus qdē uľis alter vo pticularis. Termini cū mīor ſit uľis ad mediū: aīal hō ferū aīal ſcīa ferū. Qñ aūt maior nō ieē qdē: coruus nix albū. ieē vo nō eſt ſumē. Si.r alicui qdē ieſt.s.alicui aūt nō ieſt. Si enim p.oi.r.iſit: r.aūt alicui.s.⁊.p.ierit alicui.s. ſed poſitū erat nulli ineē. Sed ex indefinito mōſtrandum eſt.

¶ Cōſequēter ponit ꝯiugōnes hñtes alterā uľem ⁊ alterā pticularē ⁊ utraqȝ negatiuā ⁊ ſunt due. quarū pma hēt minorē uľem quā oſtēdit inutilē per inſtātiam terminoꝝ ⁊ h eſt. ⌊Nec qñ ambo.⌋ ſcđa hēt maiorē uľem circa quā ſic pcedit. pº dicit eā eē inutilē ⁊ ponit ad hec oſtēſionē diminutā. ſcđo ponit oſtēſionē ſufficiētē. in pª ſic pcedit. Primo dicit ꝙ ſi maior ſit uľis ⁊ minor pticularis ⁊ utraqȝ negatiua nō erit ſilľs: ut ſi dicaꝶ nullū.s.eſt.p.aliqđ.s.nō eſt.r.⁊ ponit terminos nulli ineē ⁊ h eſt ⌊qñ autē maior.⌋ Scđo dicit ꝙ terminos oi ineē nō eſt inuenire ſi minor ſit uera. q.r.inſit.alicui.s.⁊ alicui nō. ⁊ hoc oſtēdit ſic. Si oē.r.eſt.p.ex ipotheſi ⁊ aliqđ.s.eſt.r.ſimiliter ex ipotheſi facta circa minorē. ergo aliqđ.s.eſt.p.r.cōnqȝ igiꝶ ꝙ ſic ſe hñtibus terminis ut dictū eſt nō erūt termini oi ineē ⁊ hec eſt. ⌊Ineē vo nō eſt ſumē.⌋ ¶ Cōſequēter ponit ſufficiētē oſtēſionē ſue inutilitatis. ſ. per infinitā cām vitatis ipſius particularis ⁊ patet per pdicta. ⁊ hec eſt. ⌊Sed ex infinito.⌋

¶ Neqȝ ſi utriqȝ alicui medio iſunt: uel nō iſunt. vel hic qdē alicui: ille vo nō oi: uel indefinite: nullo mō erit ſilľs. Termini autē cōes oiuȝ: aīal hō albū. Manifeſtū igiꝶ in tertia figura qñ erit ⁊ qñ nō erit ſilľs. Et qm̄ hñtibꝰ ſic ſe terminis ut dictū eſt: fit ſilľs ex neceſſitate: ⁊ ſi ſit ſillogiſmus neceſſe eſt terminos ſic ſe habere.

¶ Cōſequēter ponit ꝯiugōnes pticulares hñtes utraſqȝ pticulare dicēs oēs inutiles ſunt ⁊ h oſtēdit per inſtātiam terminis ⁊ h eſt. ⌊Neqȝ ſi utriqȝ alicui.⌋ Cōſequēter epilogat dicta ⁊ h eſt ⌊manifeſtū igiꝶ ⁊ in hac.⌋

¶ Manifeſtū eſt qm̄ oēs imꝑfecti ſunt ſilli in hac figura: oēs enim pficiunꝶ quibuſdaȝ aſſūptis. Et qm̄ ſillogizare per hāc figurā uľe nō erit. neqȝ puatiuū neqȝ affirmatiuū.

¶ Cōſequēter cōcludit duo corelaria ex pdictis manifeſta quoꝝ pm̄ eſt ꝙ oēs ſilli huiꝰ figure imꝑfecti ſunt ⁊ p

ficiunt all'optis gbusdã cuiusmodi sunt cõuersio trãspõ
terminoꝝ deductio ad ipossibile expõ ꝛ hoc est mani/
festũ est in oĩo. ¶ Scdm est qꝫ in hac figura nõ ꝯcludit̃ ui
si ꝯo pticularis affirmatiua ꝛ negatiua ꝛ hꝰ est. ¶ Et qm
illa ex. ¶ Ex pdictis circa scdam figurã ꝛ circa expõnẽ
tre pꝫ alter mediũ est ultimũ põne ꝛ maior extremitas
remotior a medio minor ṽo ppingor ei ꝛ quõ silli huius
figure imperfecti sunt ꝛ de ostẽsione per deductionẽ ad im
possibile ꝛ de eo qꝫ aliqñ nõ est sumẽ terminos oĩ ꝛ nul
li nec ꝛ ideo de hys trãseũdũ est. ¶ Sed dicto ꝛte dubi
taret aliqs de põne per quã pficit quosdã sillos huius fi
gure quã necessitate sequat ad ppõnes ules qd segtur
ad singulares qñ fit ꝯ ctio sbum ppõn sbꝰ ulibꝰ ad hꝫ al/
gñ singulare. ꝛ dicẽdũ qꝫ necessitas pꝫ per hãc maximã
que sequit ad ãñs segi ãñs. Cõsequẽter dubitaret de suffi
ciẽtia ꝯiugõnũ huiꝰ figure. s. quõ de. xvj. ꝯiugõni/
bus sex sunt utiles. ꝛ dicẽdũ qꝫ supponẽda sunt duo
ut ꝯ vnũ pncipiũ ppriũ huiꝰ figure. s. qꝫ minor
sit affirmatiua. gbꝰ suppositis si fiãt cõbinationes ꝛ p ules
ꝛ pticulares per affirmationẽ ꝛ negationẽ sicut in alys fi/
guris dictũ est patebit qꝫ. x. ꝯiugõnes peccãt ꝯtra aliqd
pncipiũ. sex aũt nõ peccãt ꝛ iõ tñ sex sunt utiles. ¶ Sꝫ
tũc dubitabit ulteriꝰ aliqs q̃re opꝫ hic minorẽ eẽ affirma
tiuã. ꝛ dicẽdũ qꝫ rõ huiꝰ est qꝛ mediũ est sub extremisꝰ. vñ
si minor eẽt negatiua possent extrema aliqñ eẽ separata ꝛ
nõ sequeret̃ affirmatio sicut in hys terminis aĩal la/
pis hõ. possent et extrema aliqñ eẽ subalterna ad inuicẽ
minore tñ existẽ sub maiore ꝛ tũc non sequeret̃ negatio
sicut in hys terminis suba lapis hõ. lapis erit mediũ. ꝛ
tũc minore existẽ negatiua neqꝫ sequitur affirmatio neqꝫ
negatio ꝛ iõ opꝫ qꝫ sit affirmatiua. ¶ Adhuc alia ratio
tertia figura descedit a pma per ꝯuersionẽ minoris. mi/
nor aũt pme figure est tñ affirmatiua ꝛ iõ manet minor
affirmatiua in tertia figura. ¶ Sed tũc ulteriꝰ dubitabit
quis in tertia figura minor sit ulis ex quo ꝯũsa minoris
pme figure semp est pticularis. Et dicẽdũ qꝫ ꝯũs se cipi
pꝫ collectiue pro quo ꝯũtitur possit dici ꝯũsa eiꝰ in quã con
uertit̃ sicut econuerso. ꝛ ita ulis affirmatiua dici poterit
ꝯũsa particularis affirmatiua sicut ecõuerso. Dicẽduꝫ igit
qꝫ silli tertie figure descẽdũt a modis pticularibꝰ pme fi
gure per ꝯuersionẽ minoris in modis pticularibꝰ pme figu/
re ꝛ ulis est. ideo in modis ulibꝰ pncipalibꝰ tertie manet
minor ulis sicut neqꝫ pꝰ nisi ꝛ scdo. ¶ Cõsequẽter que/
ritur q̃re in hac figura ꝯcludit tñ pticularis. hoc eni videt
irrõnabile: nã plus pñt due ules qꝫ ulis ꝛ pticularis: sed
ulis ꝛ pticularis pñt in ꝯclõnẽ pticularẽ ergo due ules
plus pñt ita videt qꝫ pñt in ulem. Adhuc si ulis cuꝫ
pticulari põt in ꝯclõnẽ pticularem si accipiant due ules
ad ꝯcludendũ pticularẽ aliqd supfluere tñ nã ulũ respe/
ctu ꝯclonis ꝛ ita videt ĩ nec nõ cã ut cã. Et dicẽduꝫ qꝫ cã
cũ in hac figura ꝯcludit tñ pticularis hꝫ est mediũ sbi
cit extremitatibꝰ vñ est tanqꝫ ps extremitatũ ꝛ ideo per
ipm nõ pꝫ ꝯcludi vnũ extremũ de altero nec affirmati/
ue nec negatiue nisi pticulariter qꝛ nõ pñt ꝯcludi cõue
nire per tale mediũ nec differre nisi fm ptẽ: adhuc cum
mediũ subiiciat extremitatibꝰ potent eẽ iferiꝰ ad illas ita
qꝫ extrema sint subalterna ꝛ tũc põt minor extremitas eẽ
sub maiore q̃re de minore nõ affirmabit̃ ul' nega
bit maior nisi pticulariter qꝛ nõ pdicat inferiꝰ de suprori
nisi pticulariter ꝛ pꝫ exẽplũ in his terminis aĩal corpꝰ hõ
¶ Ad obiecta ꝗ dicẽdũ ad pmũ sic due ules plus pñt qꝫ
ulis cũ pticulari. sed nõ qñtũ ad qñtitatẽ ꝯclonis nec quã
tũ ad necessitatẽ nec quãtũ ad figurã: sed qñtũ ad moduꝫ
ꝛ ad euidentiã necessitatis. modus eni ulis huiꝰ figure est
euidentior pticulari fm necessitatẽ ꝛ pfectionẽ qd pꝫ per
hoc qꝫ immediate reducit̃ in suũ pncipiũ per impossibile.
modus aũt pticularis nõ ulsi p mediũ sic dicẽt ĩ sequẽti
lectiõe ꝛ iõ nõ segt̃ lꝫ possint plus due ules qꝫ ulis ꝛ pti
cularis qꝫ ideo pñt i ꝯclõnẽ ulez. ¶ Ad aliud dom qꝫ qñuis

ulis cũ pticulari possit ĩ ꝯclõnẽ pticularẽ nõ tñ ẽ nõ cã ut cã
cũ ponunt̃ ules ad eiꝰ illationẽ. qñuis eni illõ qd supad
dit nihil faciat qñtũ ad maiorẽ qñtitatẽ ꝯclonis: fac tñ ad
maiorẽ euidentiã necessitatis faciẽdã ꝛ modũ pfectiorẽ si
cut dictũ est. ¶ Cõsiter forte dubitabit̃ de ista figura in
cõparatiõe ad alias. ꝛ pmo querit̃ q̃re in hac figura mi/
nor possit eẽ ulis ꝛ pticularis cũ in alys nõ possit esse nisi
ulis. Et dicẽdũ qꝫ hoc est qꝛ cũ mediũ sit ps uel tanqꝫ ps
extremitatis in hac figura eo qꝫ sbicit̃ eis nõ põt ꝯcludẽ
vnũ extremũ de altero nisi fm ptẽ: sed hꝫ eqliter põt facẽ
siue sbiciat̃ maiori extremitati pticulariter ꝛ minori ulr si
ue ecõuerso: qꝛ utroqꝫ mõ est mediũ pars utriusqꝫ extre
mi ꝛ iõ põt in ꝯclonem huius figure. s. pticularẽ siue ma
ior sit ulis ꝛ minor pticularis siue ecõuerso: in alys aũt fi/
guris nõ est ita ꝛ causa eius dicta est pus. ¶ Adhuc for
te aliqs dubitabit cũ habeamus vnã figurã que ꝯcludit
tñ pticularẽ q̃re nõ habemus aliã figurã ꝯcludẽtem tñ
ulem. Et dicẽdũ qꝫ pticularis est in uli sicut ꝯũa in ãnte
ꝛ iõ necesse est figurã que ꝯcludit ulem cõcludẽ pticula
rẽ sed nõ ecõuerso: ꝛ iõ nulla figura tñ ulem cõcludit si/
cut tñ pticularẽ. Ex hoc aũt patet qꝫ modi pticulares oĩ
um figurarũ a modis ulibꝰ eiusdẽ figure oriunt̃: ꝛ nõ so
lũ hoc est uerũ in secũda ꝛ tertia figura sed ẽt in pma. ter
tius enim modus pme figure descẽdit a pmo eiusdẽ po
sita sbalterna minoris pro minore ꝛ silr descẽdit q̃rtꝰ pme
a secũdo eiusdẽ. ¶ Adhuc dubitare posset aliqs iuxta p
dicta cũ habeamꝰ figurã ꝯcludẽtẽ solã negatiuã q̃re nõ
habemus aliã ꝯcludẽtẽ solã affirmatiuã: ꝛ dicẽdũ qꝫ ha/
bitudo medy ad extrema cã est ꝯclonis. Sed habitudo
medy pme figure cũ sit iter extremitates fꝫ põem põt p
ꝯuenientiã ad utrãqꝫ extremitatẽ cõcludẽ affirmatiuã sic
per disiãm ab altera illarũ negatiuã. silr hñdo medy in
tertia figura sb extremitatibꝰ põt per ꝯuenientiã ad utrũ/
qꝫ extremũ ꝯcludẽ pticularẽ affirmatiuã sicut per disiaꝫ
ad alterũ extremũ pticularẽ negatiuã. Cũ igitur nõ sint
nisi tres habitudĩes sillogistice pma ꝛ tertia ꝯcludũt af/
firmationẽ sicut negõm ꝛ sic patet qꝫ nõ est aliqua figura
cõcludẽs tñ affirmatiuã sicut est aliq cõcludẽs tñ nega
tiuã. ¶ Adhuc dubitari solet de ordĩe modoꝝ huius fi/
gure. sed dicẽdũ qꝫ silli ules ordinant̃ an pticulares: qꝛ pti
culares ab eis nascunt̃. ules aũt duo sunt. quoꝝ pmꝰ
descẽdit a tertio pme cõuersa minore. secũdus ṽo a q̃rto
eiusdẽ ꝯuersa minore. silr ꝛ inde patet eoꝝ ordo: pticula
res q̃tuor sunt ꝛ tertiꝰ ꝛ q̃rtꝰ nascunt̃ a pꝰ mõ uli. tertius
per põem sbalterne maioris pro maiori. q̃rtꝰ per positio
nẽ sbalterne minoris pro minori. qntꝰ ṽo ꝛ sextus nascũ
tur per diminutionẽ factã in minore ꝛ ita patet ordo in
oĩbꝰ sex. ¶ Sꝫ tũc forte dubitabit̃ quõ dicant̃ hꝫ ẽ mo/
di ules ex quo nõ cõcludũt cõclonem ulem. ꝛ dicẽdũ qꝫ
nõ uere dicunt̃ ules silli: sed dicunt̃ ules respiciẽdo ad
pmissas nõ aũt ad ꝯclonem sicut in alys figuris. ¶ Ad
huc forte dubitabit aliqs q̃re in ista figura descẽdant mo
di pticulares ab ulibꝰ ita qꝫ tã a maiore qꝫ a minore cum
in alys nõ descẽdũt nisi a minori tñ. ꝛ dicẽdum qꝫ hoc est
qꝛ in ista sola figura põt maior eẽ pticularis ꝛ iõ in ista fi
gura sola fit sillꝰ per diminutionẽ factã a maiore modi
ulis sic aũt nõ est in alys. ¶ Solet aũt adhuc multiplr
opponi de ordĩe triũ figurarũ de qua oppõne nõ est cu/
rãdũ: qꝛ pma figura eo qꝫ potẽtissima est qꝛ potẽs in oẽꝫ
ꝯclonez ꝛ qꝛ pfectissima est iõ an alias ordinat̃ tanqꝫ mr ꝛ
pfectio aliarũ. Secũda ṽo an tertiã ni qꝛ eius mediũ est
pmũ põne ꝛ mediũ tertie ultimũ põne: tũ qꝛ põt in dupꝫ
pblema. s. ule ꝛ pticulare cũ tertius nõ possit nisi in pticu
lare: tũ qꝛ ipa descẽdit a pma per ꝯuersionẽ maioris. ter
tia ṽo per cõuersionẽ minoris ppositionis.

Alã aũt ꝛ qñ in oĩbꝰ figuris qñ nõ
p fit sillꝰs: cũ pñatiui uel pdicatiui sint
utriqꝫ terminꝰ: ꝛ pticulares: ẽt nihil

oīno fit neceſſariū. Cū aūt ꝛ p̄dicatiuus ꝛ p̄uatiu⁹ ꝛ ulr ſumpt⁹ p̄uatiuus: ſemꝑ ſill's fit minoris extremitatis ad maiorē. ut ſi. a. qdē oī. b. uel alicui. b. aūt nulli. c. ꝯuerſis ꝑpōnib⁹. neceſſe eſt. c. alicui. a. nō īeē. Similiter aūt ꝛ in alijs figuris: ſemꝑ eni per cōuerſionē fit ſill's. Patet ēt qm̄ ī definitum pro p̄dicatiuo particulari poſitum eundē faciet ſillogiſmum in oībus figuris.

¶ Poſtq̄ꝫ determinauit ordinationē medij reſpectu extremoꝝ circa ꝑpōnes dei eē in oī figura: hic determinat que ex p̄cedēti pte manifeſta ſunt ꝛ h̄ eſt ꝑs correlaria ſiue incidētalis ꝛ diuidit in duas. In p̄mo determinat quedā manifeſta q̄ꝫtū ad ſilloꝝ gnōnez. in ſecūdo cū dicit [manifeſtū eſt aūt.] quedā manifeſta q̄ꝫtū ad eoꝝ reductionē. in pte p̄ma ſic pce. p̄mo oſtēdit ex p̄dictis manifeſtū eē qm̄ nō fit ſill's ex affirmatiuis q: nō in ſecūda figura ꝛ qm̄ nō fit ſill's ex negatiuis uel pticlarib⁹ q: ī nulla figura ꝛ h̄ eſt [palā aūt ꝛ qm̄.] 2° ponit duas ꝯiugationes indirecte ꝯcludētes iuxta p̄dicta dicēs. q̄ qm̄ vna ꝑpō eſt affirmatiua uſis uel pticularis: altera vō negatiua uſis erit ſill's ꝯcludēs minorē extremitatē de maiore in p̄ma figura: ut ſi oē uel aliquod. b. eſt. a. nullū aūt. c. eſt. b. ſeqtur ergo quoddā. a. nō eſt. c. ꝛ oſtēdit harū utilitatē dicēs q̄ pficiunt per ꝯuerſionē ꝑpōnū. ſ. ꝛ tranſpōem earū. ꝛ addit q̄ ſilr eſt in alijs figuris a p̄ma ꝛ h̄ eſt [cū aūt p̄dicatiuus.] 3° dicit ex p̄dictis manifeſtū eē q̄ idē fit ſill's ubiq; accepta īdefinita qui fit per pticulares ꝛ h̄ eſt [patet etiā.]

¶ Manifeſtū eſt aūt ꝛ qm̄ ſilli imꝑfecti per p̄mā figurā pficiunt: aut eni oſtenſiue aut per īpoſſibile claudunt oēs. utrinq; aūt fit p̄ma figura. Oſtēſiue qdē pfectis: qm̄ per ꝯuerſionē pficiebant oēs. ꝯuerſio aūt p̄mā faciebat figurā. per impoſſibile vō demōſtrans: qm̄ poſito falſo ſill's fit per p̄mā figuram. ut in poſtrema figura. ſi. a. ꝛ. b. oī. c. īſunt q: a. alicui. b. īeſt. Nā ſi nulli. b. aūt oī. c. nulli. c. ineſt. a. ſed poſitū erat oī. Similiter autem ꝛ in alijs.

¶ Cōſter determinat quedā manifeſta ex p̄dictis q̄ꝫtuꝫ ad ſilloꝝ reductionē ꝛ diuidit in duas. In p̄ma oſtendit q̄ oēs ſilli imꝑfecti pficiunt per p̄mā figurā. In ſcd̄a cuꝫ dicit [eſt ēt reducere.] gr̄a huius reducit oēs ſillos alios ab uſib⁹ p̄me figure in ipſos uſ̄es. Primū oſtēdit ſic. oēs ſilli imꝑfecti pficiunt oſtēſiue ſiue per impoſſibile ſꝫ ſiue ſic ſiue ſic pficiunt per p̄mā figurā ergo oēs imꝑfecti pficiunt per p̄mā figurā huius rōnis: p̄mo ponit ꝯcłonē ꝛ h̄ eſt [manifeſtū aūt.] ſcd̄o maiorē ꝛ h̄ eſt [aute enim oſtēſiue.] tertio minorē ꝛ h̄ eſt [utrinq; aūt.] q̄rto minorem oſtēdit ꝛ h̄ p⁹ p̄mā ptē ſcd̄o ſcd̄aꝫ. p̄mā ſic: pfecti oſtēſiue pficiunt per ꝯuerſionē ꝛ trāſpōnem ſed hoc fit per p̄mā figurā ergo pfecti oſtēſiue pficiunt per p̄mā figurā huius rōnis. p̄mo ponit ꝯcłonē ꝛ h̄ eſt [oſtēſiue qdē.] ſcd̄o maiorē ꝛ h̄ eſt [qm̄ per oſtēſionē ꝛc.] tertio minorē ꝛ h̄ eſt [ꝯuerſio aūt.] ꝯn̄ter oſtēdit ſcd̄am ptē minoris ſic pfecti per īpoſſibile pficiunt ſūpto oppoſito ꝯcłonis cū altera p̄miſſarū. ſed h̄ facit p̄mā figurā ergo perfecti per īpoſſibile pficiunt per p̄mā figurā huius rōnis p̄mo ponit ꝯcłonē ꝛ h̄ eſt [per īpoſſibile.] ſcd̄o minorē ꝛ h̄ eſt [qm̄ poſito.] tertio ipſam oſtēdit faciēdo ſill'm in p̄mo tertie ꝛ deinde pficiendo ip̄m per īpoſſibile. ex oppoſito enim ꝯcłonis minore ꝯcludit oppoſituꝫ maioris in ſcd̄o p̄me ꝛ dicit ſimiliter poſſe fieri de alijs modis ꝛ h̄ eſt [ut in poſtrema.]

¶ Eſt ēt reducē ad p̄me figure uſ̄es ſillos. Nā qui ſunt in ſecūda manifeſtū eſt qm̄ pficiunt per illos. verū nō ſilr oēs: ſed uſ̄es qdē p̄uatiua ꝯuerſa. pticularū aūt utraq; per ad īpoſſibile ductionē. Qui vō in p̄ma ſunt pticulares pficiunt qdē ꝛ per ſe. Eſt aūt ꝛ per ſecūdā oſtēdē ad īpoſſibile ducētes. ut ſi. a. īſit oī. b. ꝛ. b. alicui. c. qm̄. a. alicui. c. īerit. Si eni nulli. b. aūt oī. a. nulli. c. īerit. b. hoc eni ſcimus per ſecūdā figuraꝫ. Similr ꝛ in p̄uatiuo erit demōſtratio. Si eni. a. nulli. b. ꝛ. b. alicui. c. īeſt: ꝛ. a. alicui. c. nō īerit. nā ſi oī. c. b. aūt nulli īeſt. a. nulli. c. īerit. b. hec aūt fuit in media figura. Quare qm̄ qui in media figura ſunt ſilli oēs reducunt ad uſ̄es ſillos p̄me figure. qui vō pticulares ſunt in p̄ma ad eos qui ſunt in media. manifeſtū qm̄ ꝛ pticulares reducunt ad eos qui in p̄ma figura ſunt uſ̄es ſillos. Qui vō ſunt in tertia: qui uſ̄es ſunt qdem terminū ſtatim pficiunt per illos ſillos. Si vō pticulares ſunt ā ad pticulares ſillos p̄me figure. Sed hi reducti ſunt ad illos. q̄re ꝛ tertie figure pticulares. Manifeſtū eſt ergo qm̄ oēs reducunt ad p̄me figure uſ̄es ſillos. Igit ſilli oſtēdētes ineē ꝛ non ineē dictū eſt quō ſe h̄nt ꝛ ſcd̄m ſe qui ſūt ex eadē figura ꝛ ad īuicē qui ex alijs figuris.

¶ Cōſequēter gr̄a huius reducit in uſ̄es modos p̄me oēs alios: ꝛ hoc facit hac rōne. q: iā oſtēderat q̄ ſilli ſcd̄e ꝛ tertie figure reducunt in p̄mā figurā ne puteꝫ q̄ non ſit adhuc ulterior reductio oſtendit q̄ ſic per h̄ uolēs ſignificare q̄ oēs ſilli naſcunt a ſillis uſibus p̄me figure intendit ergo talē rōnē. ſilli ſcd̄e figure ꝛ pticulares ſilli p̄me ꝛ oēs ſilli tertie reducunt in uſ̄es p̄me: ergo oēs alij ab uſibus p̄me in ipſos reducunt. p̄mo ergo ꝑponit ꝯcłonē ꝛ h̄ eſt [eſt ēt reducere.] ſcd̄o oſtēdit p̄miſſas h̄ mō p̄mo p̄mā ptē: ſcd̄o ſcd̄am: tertio tertiā: p̄mā oſtendit dicēs q̄ ſilli ſcd̄e figure reducunt in uſ̄es p̄me: diuerſimode. uſ̄es enim modi ſecūde figure reducunt in eos p̄ ꝯuerſionē ꝛ trāſpōnē ꝑpōnū quātū ad ſcd̄m modū. pticulares aūt per deductionē ad impoſſibile. ꝛ nota q̄ illa deductio fit accepto oppoſito ꝯcłonis cuꝫ maiore ſtatim enim ꝯcludit oppoſituꝫ minoris per uſ̄em ſill'm p̄me ꝛ h̄ eſt [nō qui ſunt.] ſcd̄am ptē ꝯcludit ſic. ſilli uſ̄es ſcd̄e figure reducunt in uſ̄es p̄me. ſed pticulares ſilli p̄me reducunt in uſ̄es ſcd̄e: ergo pticulares p̄me reducunt in uſ̄es eiuſdē: huius rōnis p̄mo uerificat minorē ſcd̄o ponit totam rōnem. p̄ ergo ſic. p̄mo dicit q̄ pticulares p̄me pficiunt per ſeipſos. ſ. per dici de oī ꝛ de nullo ꝛ etiā per uſ̄es p̄me ꝛ h̄ eſt [qui vō in p̄ma.] ſcd̄o minorē declarat reducēs pticulares p̄me in uſ̄es ſcd̄e per īpoſſibile. tertii enim p̄me reducit in ſcd̄m ex oppoſito ꝯcłonis ꝛ maiore ꝯcludit oppoſitū minoris in ſcd̄o mō ſcd̄e. q̄rtū vō p̄me reducit in p̄mū ſcd̄e. ſilr per oppoſitū ꝯcłonis ꝛ maiorem ꝯcludēdo oppoſitū minoris ꝛ h̄ eſt [q̄re qm̄ q.] tertiā ptē oñdit ſic dicēs q̄ uſ̄es tertie reducunt

eni imediate in sillos per ipossibile sumpto opposito con clonis cu minore. Henim sciedu q sicut in secunda figura ex opposito 9clonis z maiore fit pma figura: sic in tertia ex opposito 9clonis z minore fit pma figura. dicit etia q pticulares tertie reducunt in pticulares pme: sed pticulares pme reducunt in ules pme ut dictu est: z ita pticulares tertie in ules pme z h est [qui vo sunt in tertia.] deinde epilogat 9clone nuc ostesam z h est [manifestu ergo.] Conter recapitulat breuiter oia de 9none sillox deinceps z patet z h est [igr silli zc.] ¶ Dubitaret forte aliqs cu det duas 9iugones idirectas qs ponit Boeci quare no ponit alias tres ut simul determinet quinque que sunt in pma figura sicut facit Boecius. Et dicedu q dispositio diuersa pmissaru facit diuisam 9iugoem. duo vo modi qs hic dat aliter disponunt in pmissis qs modi directi z io sunt diuise 9iugoes ab illis. sunt enim tales qles pus reputabant iutiles in modis directis. qr ergo in pte ista dat diuisitate 9iugonu faciētiu sillm hēt hic determinare istas duas 9iugones idirectas: alie aut tres non diuisificant in pmissis z trib9 modis directis pmis. z io no faciut 9iugoes diuisas ab illis: diuisificant aut ab illis in 9clonib9 z io in secudo determinat eas ubi ostendit ptatem silli sup 9clones. ¶ Adhuc forte dubitaret utx isti duo modi idirecti indifferēter pnt ee in secuda z tertia figura sicut in pma. z videt q no. instatia enim est 9tra secuda figura talis. nullus ho est asinus aliquod aial est asinus ergo aliqs ho no est aial. no seqtur silr est istatia 9tra tertia figura sic nullus ho est asin9 aliqs ho est aial ergo aliqs asinus no est aial no seqtur. Et dicedu q similiter sunt dicti modi in oi figura. sed Arz. intendit q ulis negatiua sit minor i istatijs a ut sit maior. ¶ Sz tunc queret utru eodē modo pficiant in oi figura uel diuersimode in diuisis. z dicedu q diuisimode q: in pma figura fit pfectio per 9uersione utriusqz ppōnis: z trāspōm in secuda per 9uersione ulis negatiue: z trāspōnem in tertia per 9uersione affirmatiue z transpōm uerūtn ubiqz fit reductio in quartuz pme. ¶ Secude forte dubitabit utru isti duo modi in oi figura maneat idirecti illi duo. s. quox alter hēt maiore ulem affirmatiuā z alter minorez negatiuā. Et dicedu q no imo in pma figura est uterqz modus idirectus tm z in tertia silr. vterqz eni modus peccat 9tra sillos directos pme z tertie figure: in secuda vo figura ille modus est tm idirectus cuius maior est pticularis: peccat enim 9tra sillos directos secude figure qui hnt semp maiore ulem: ille vo qui hēt maiore ulem non peccat 9tra modos directos secude figure z io no est tm idirectus sed pmo z perse directus est sed postea pot fieri idirectus per 9uersione 9clonis. ¶ Adhuc dubitabit qre isti duo modi indirecti tm pnt in 9clone pticulare ex qbo utraqz pmissa pot ee ulis. z dicedu q in oi figura in his modis 9tingit minore extremitate ee qd iferius ad maiore qre cu necesse sit ibi 9clonem ee negatiua z supius no pot negari ab iferiori nisi pticulariter necesse est 9clonem ee pticulare negatiua. q aut minor possit in oi figura 9tineri sb maiore in his modis patet i terminis in pma figura sic. ois uel aliqs ho est aial nullus asinus est ho. in secuda sic. Aliqd aial est ho nullus asinus est ho. in tertia sic. ois uel aliqs ho est aial nullus ho est asinus. ¶ Adhuc forte queret quare no fit modus idirectus qn maior est negatiua z minor affirmatiua sicut 9uerso. Et dicedu q si i u pma figura maior eēt ulis negatiua minor affirmatiua sine ulis siue pticularis no eēt talis modus tm idirectus q: ibi eēt dispō modi directi oi no: silr in secuda figura: silr ēt in tertia eēt talis dispō modi directi z 9cluderet necessario: sed in oibus his cu 9cluditur pticularis negatiua z sb in pma z secuda figura quando minor est pticularis: z in tertia silr pot si minor extremitas 9tineret maiore: z io cu supius nullo modo negetur de iferiori no 9cluderet ibi idirecte. exépla de his po

tēt pscr: ex his patet sufficiētia duox modox quos ponit Arz. ¶ Conter quereret quare modi ules secude figure no pnt reduci in ules pme per ipossibile sicut pnt pticulares secude. z dicedu q hoc est q: oppositu 9clonis in ulibus sillis est pticularis: sed pticularis no pot ee pmissa in modis ulibus. ¶ Ulteri9 forte dubitabit aliqs quare pticulares pme pficiunt per ules secude. Silli eni secude figure sunt impfecti: z silli pme sunt pfecti. pfectu aut no hēt reduci ad impfectu nec pfici per ipm. z dicendu q no reducunt in secuda figura ut ibi sit status sed ut ulterior fiat reductio in modos ules pme z ita non pficit pfectu per impfectu q: no stat resolo ad secuda figuram. ¶ Sed tuc ēt dubitabit aliqs quo pticulares pme pficiunt per ules eiusdē ex quo oēs pfecti sunt. sicut eni ules pme pficiunt per dici de oi z de nullo silr pticulares eiusdē. Et dicedu q modi ules eti no sunt pfectiores quatu ad necessitatē sunt tn pfectiores qztu ad modu z qztu ad necessitatis euidētia: utrobiqz enim est eadem necessitatis magis tn z pfectius in modis ulibus nascunt eniz pticulares ab ulibus z ab illis trahūt originaliter necessitatē. ¶ Conter forte dubitabit de eo qd dicit pticulares tertie reduci in ules pme per hoc q ipi reducunt in pticulares pme z pticulares pme in ules eiusdē. qnt9 enim tertie no reducit in pticulares pme q: no pot reduci per 9uersione imo reducit in ulem pme imediate per ipossibile accepto opposito 9clonis cu minore. Et dicendu q hec uera sunt z sb qd dicit Arz. dicit pro illis modis q per 9uersione reduci pnt in pticulares pme. quart9 aute modus z sextus tm sic reducuntur tertius aut z sic z per ipossibile sicut dictu est. sed qntus reducit solu per ipossibile non per conuersionem.

q

Uonia aut diuisum est iee z ex necessitate inee z 9tingēt inee. Na quidē isunt multa no tn ex necessitate Alia vo neqz isunt ex necessitate: neqz insunt oino: 9tingit tn inesse. Manifestu est q sills uniuscuiusqz hox alter erit z non similiter se hnb9 termis. Sed hic qdē ex necessarijs: ille vo ex his que simpliciter i sunt: ille aut ex 9tingentibus.

¶ Postqz determinauit ordinationē mediy cu extremis in sillo qui est sine modo h itēdit de eodē in sillo qui est cu mō z pcedit sic. pmo dat necessitatē huius ptis. secundo tu dicit [ergo in necessarijs] psequit intētu in hac parte. in pma ergo pte ostēdit q diuersus est sills sup ppōnes de inee z de necessario inee z de 9tingēter inee z sic diuisum est inee z ex necessitate inee z 9tingēter inesse ergo diuersus est sills de inee z de necessario inesse z de 9tingēter inee huius rōnis. pmo ponit añs z h est [qm aut diuersum.] 2o declarat ipm dicēs q inee 9ois est qn tu ex necessitate inee z ita diuersa sunt sicut supius z inferius z h est [na multa.] 3o infert 9ns z h est [manifestu qztu.] z ex hoc relinqtur necessitas huius ptis q: cu diuersus sit sills de inee z de mō necesse est determinare 9nem silli de mō sicut silli de inesse.

¶ Ergo in necessarijs quidē sic silr se hēt z in his qui de inee. Silr enim positis terminis z in his que sunt z in his que ex necessitate insunt uel no isunt z erit z no erit sillogismus. uerum distabit in eo qd adiacet termis ex necessitate inee uel no inee. naz z puatiuu similiter 9uertit. z de toto eē z de omni similiter assignabimus.

¶ Cōsiter p̄sequitur ꝛ diuidit̄ i duas. in p̄ma determinat ḡnerationē silli de necessario. in scd̄a cū dicit̄ [de contingē]ti aūt post h̄ dicēdū. [ḡnationē silli de contingēti]. p̄ma in duas. in p̄ma determinat vniformē ḡnationē silli de necessario. in scd̄a cū dicit̄ [accidit aūt ꝛc.] [ḡnationē mixtā eiusdē]. p̄ma in duas. in p̄ma determinat h̄ qd̄ ptinet ad vniformē ḡnationē silloꝝ de necessario. in scd̄a cū dicit̄ [ergo in aliis]. [h̄ qd̄ ptinet ad eoꝝ reductionē]. in p̄ma pte ostēdit q̄ terminis silr̄ se h̄ntib⁹ silr̄ fit ꝛ nō fit sillogismus in illis de ineē ꝛ de necessario sic terminis similr̄ se h̄ntib⁹ silr̄ accidit ergo ꝛ nō accidit illis de inesse ꝛ de necessario. scd̄ ꝯclōne silr̄ acc̄ipe uel nō acc̄ipe simpliciter fit ꝛ nō fit sills ergo terminis silr̄ se h̄ntibus silr̄ fit ꝛ nō fit sill's in illis de ineē ꝛ de necessario huius rōnis p̄mo ponit ꝯclonē ꝛ h̄ est [ergo in necessariis]. [scd̄o maiorē ꝛ h̄ est] [silr̄ enī]. [tertio exponit h̄ qd̄ dixit silr̄ in cōclusione: est enim aliq̄ diuersitas in h̄ qd̄ in sillo de necessario supadditur modus in sillo de ineē nō supadditur sed ponit̄ eē simplr̄ ꝛ h̄ est] [uerū distabit]. [4° maiorem uerificat dicēs q̄ ppōnes de ineē ꝛ de necessario silr̄ cōuertunt̄ quātū ad pfectionē silloꝝ imp̄fectoꝝ ꝛ silr̄ est in utrisq; dici de oī ꝛ de nullo quātū ad pfectionē silloꝝ pfectoꝝ ꝛ ita silr̄ utrobiq; accidit ꝯclo uel nō accedit ꝛ h̄ est] [uam ꝛ priuatiuum.]

¶ Ergo ꝛ in aliis q̄dē per ꝯuersionē ostendet̄ qm̄ ꝯclusio necessaria eodē mō quo in his qui de ineē. In media autē figura qñ fuerit ulis affirmatiua: p̄ticularis ṽo priuatiua. Et rursum in tertia qñ ulis q̄dē predicatiua: p̄ticularis ṽo priuatiua: non silr̄ erit demōstratio. Necesse est autē exponētes cui aliquid utrūq; nō inest de hoc facē sillm: erit enī necessarius in his. Si aūt de exposito erit necessarius: erit ꝛ de illo aliq̄. Nā hoc qd̄ expositū est: ipm q̄dē illud aliqd̄ est. fit aūt uterq; sillogismus in p̄pria figura.

¶ Cōsiter determinat id qd̄ ptinet ad eoꝝ reductionē siue pfectionē ꝛ p̄cedit sic. p̄mo dicit q̄ oēs silli imp̄fecti post q̄rtū scd̄e ꝛ q̄ntū tertie silr̄ pficiunt̄ illo de ineē. s. per cōuersionē ꝛ h̄ est [ergo in aliis]. [scd̄o dicit q̄ q̄rtus scd̄e ꝛ q̄ntus tertie nō sic pficiunt̄ sed per expōnē. oportet enī in utroq; accipe aliqd̄ singulariter sub s̄bto p̄ticularis negatiue ꝛ per h̄ ostēdere ppositū: q̄ si sill's iā expositus. s. qui fit de pte ex, supposita sit necessarius erit ꝛ ille necessarius qui exponit̄ ꝛ fiet sill's expositus in eadem figura cū sill'o qui exponit̄. uerbi grā. q̄rtus scd̄e talis est de necessitate oē. b. est. a. de necessitate aliqd̄. c. non est. a. ergo de necessitate aliqd̄. c. nō est. b. debet ergo s̄m minoris exponi per aliqd̄ p̄ticulare sic de necessitate h̄. c. nō est. a ꝛ sequit̄ ergo de necessitate h̄. c. nō est. b. ꝛ ita patet intē. ∫Quintus aūt tertie talis est de necessitate aliqd̄. b. nō est. a. de necessitate oē. b. est. c. ergo de necessitate aliqd̄ c. nō est. a. debet ergo s̄m maioris sic exponi de necessitate h̄. b. nō est. a. ꝛ sequit̄ de necessitate hoc. b. nō est. a. de necessitate h̄. b. est. c. ergo de necessitate aliqd̄. c. non est. a. ꝛ h̄ est [i me⁹ aūt fig⁹.] [ꝛ nō q̄ h̄ qd̄ dicit̄ cū alt]erū [signt s̄m p̄ticularis ppōnis in utroq; sill'o per h̄ qd̄ dicit̄ utriq;] [signt p̄dicatū utriusq; ptis. p h̄ qd̄ dicit nō] inest signt utrāq; p̄ticularē negatiuā eē. ¶ Hic forte dubitaret aliq̄s p̄mo de ptinētia huius ptis. itēdit enī Ar̄s. in hoc li° de sill'o s̄m formā ꝛ put abstrahit a mā q̄re nō deberet h̄ descēdere ad sill'os de ineē ꝛ de necessario: q̄ s iste descēsus est ad māles dr̄ias. Ad h̄ diuersitas ex parte mā̄e p̄cedit in infinitū sicut ꝛ diuisio eius q̄re diuersitas s̄m mām sub arte nō cadit q̄re diuersitas silli p̄ s̄llm de ineē ꝛ de mō sub arte non cadit ex quo s̄m mām est. Et dicēdū q̄ h̄ñ licz ipm descēdere h̄ ad dictas dr̄ias sill. ꝛ dicēdum ad p̄mū q̄ ipse intēdit h̄ de sill'o abstrahere a mā nō q̄cūq; sed a mā necessaria p̄babili ꝛ appenti. iste aūt differētie que sunt de ineē ꝛ de mō q̄uis māles sint ꝛ spāles quodāmō respectu silli simplr̄ ꝯsiderati sunt tñ formales ꝛ abstrahētes a mā necessaria p̄babili ꝛ apparēti: ꝛ ideo h̄ñ licz ipm determinare h̄ has dr̄ias ꝛ debet dicere q̄ iste differētie sunt ipsius silli simplr̄ s̄m se ꝛ non ꝯtrahūt ipm ad aliā spēm silli. Ad aliud dicēdū q̄ est ꝯsiderare mām duplr̄. s. aut p̄ diuersitatē que cōtingit ex mā̄e tñ: aut p̄ diuersitatē i forma ꝯnte ad diuersitatē materie. p̄mo mō nō cadit sub arte cōsideratio de diuersitate mā̄e. scd̄o aūt mō cadit. vñ cū ad diuersitatē mā̄e silli per ppōnes de ineē ꝛ de mō cōsequat̄ diuersitas silli s̄m formā que diuersus est modus sillandi in his ꝛ in illis patet q̄ rōne huius diuersitatis h̄ēt cōsiderare dictā mā̄e dr̄iam. ¶ Cōsequēter cōtingit dubitare de sufficientia q̄ cū nō solū diuidat̄ ppō de qua fit sill's per modalē ꝛ illā de ineē sed ēt per uerā ꝛ falsam cathegoricam ꝛ ipotheticā p̄babilē ꝛ necessariā uidet̄ q̄ qua rōne determinat de sill'o respiciēdo ad has dr̄ias ppōnis modalem ꝛ de ineē deberet ēt determinare de sill'o respiciēdo ad alias dictas dr̄ias ppōnis. Et dicēdū q̄ non determinat h̄ de sill'o ꝯstituto sup ppōnes p̄babiles ꝛ necessarias q̄ h̄ intēdit de sill'o put est sup huiusmodi ppōnes abstrahētes ab utrisq; ꝛ in sequētibus libris put sup huiusmodi ppōnes. s. necessarias ꝛ p̄babiles: adhuc h̄ solū intendit ḡnationē silli simplicis ꝛ ꝯstitutis ex ppōnibus simplicibus: ꝛ ideo nō respicit has dr̄ias ppōnis cathegoricā ꝛ ipotheticum. sill's enim cōpositus aut non est simplex sill's vnus sed multi: aut nō h̄ēt rōnē silli simplr̄ nisi diminute ꝛ scd̄ario cū sit ex ipothesi ꝛ de tali sill'o nō intēdit hic. adhuc ipse intēdit h̄ de sill'o penitus ostensiuo ꝛ optime ostēsiuo ꝛ talis semp fit ex ueris. sill's aūt ex falsis est quo ad quid ipotheticus est enim aliquo mō ex ipothesi sicut patebit in scd̄o ꝛ ideo nō respicit h̄ ad has differētias uerū ꝛ falsum ad ꝯstitutionē silli: sed supponendo h̄ sillm de quo determinat eē ex ueris. in scd̄o determinabit de sill'o ex falsis in, quo de modis silli ex ipothesi intēdit. iste aūt differentie diuersificāt ppōnē quantū ad formā eius. s. quātū ad cōpōnē ꝛ cadūt a mā diuersificante in mō ꝛ forma silli ostēsiui simplr̄ de quo hic determinat ꝛ ideo determinādo h̄ de tali sill'o ꝯsiderat ad dictas differētias. s. de inesse ꝛ de mō. ¶ Adhuc dubitari pōt de sufficiētia. querit̄ enim q̄re nō cōsiderat ppōnē de ipossibili ineē ad silli ꝯstitutionē sicut de ineē ꝛ de necessario ineē ꝛ de ꝯtingēti ineē ꝛ h̄ patet ex p̄dictis. ppōnes enī de ipossibili sunt s̄m rē de necessario: affirmatiua enī de ipossibili est negatiua de necessario ꝛ negatiua de ipossibili affirmatiua de necessario: ꝛ ita oēs ppōnes de mō aut sunt s̄m rē de necessario aut de ꝯtingēti. ꝯtingēs enī ꝛ possibile ꝯuertunt̄ in oībus. ¶ Cōsequēter forte dubitaret aliq̄s de dictis in l̄ra ꝛ p̄mo de eo qd̄ p̄mo ostēdit: diuersitas enim silli nō ꝯsistit nisi s̄m figuram ꝛ modū. sed ppō de ineē ꝛ de necessario nō diuersificāt figurā ꝛ modū ergo nō est diuersus sill's de ineē ꝛ de necessario cuius oppositū dicit. ꝛ dicendū q̄ q̄uis figura ꝛ modus nō diuersificent̄ penes ppōnes de ineē ꝛ de necessario in uniforme ḡnatiōe: diuersificant̄ tñ figura ꝛ modus in illis in ḡnatione mixta alteri. silr̄ diuersificat̄ sill's s̄m figurā ꝛ modū in illis de ineē ꝛ de cōtingēti sicut patebit infra ꝛ sic patet q̄ diuersus est sill's de ineē ꝛ necessario ineē ꝛ ꝯtingēti inesse. adhuc in oībus his est repire diuersitatē s̄m mām ꝛ cōclōnē q̄uis nō est repire diuersitatē in figura ꝛ mō. ꝛ ita patet q̄ sermo Ar̄s. uerus est.

¶ Cōsequēter dubitabit de eo qd̄ p̄mo ostendit. uidet̄ enim repugnare ei qd̄ p̄mo ostēdit si silr̄ fit ꝛ nō fit sillus in illis de ineē ꝛ de necessario ineē sicut ostēdit secundo

loco nūc nō est diuersus sill's de inee ꝛ de necessario cu/
ius oppositū prius ostēsum est ꝛ dicēdū ꝙ silr sit ꝛ non sit
sill's de inee ꝛ de necessario quo ad formam diuersus tñ
est quātū ad mām ꝛ ita nō repugnāt sermones. ¶ Cō/
sequēter querit q̄re dicit q̄rtū scd'e ꝛ qntū tertie non re/
duci silr sicut in illis de inee cum tñ pñt reduci per ipossi/
bile ut videt in illis de necessario sicut in illis de inee. ꝛ
dicēdū ꝙ intēdit Arist. dicere ꝙ q̄rtus ꝛ qntus nō redu/
cunt silr in illis de necessario sicut reducunt alij modi i
perfecti in illis de necessario, alij enim reducunt per cō/
uersionē isti aūt nō sed per expōnē. Sed qdā dicūt istos
duos modos posse reduci per ipossibile: ꝛ qdā dicūt nō
posse: q̄re querit utrū sic sit uel nō. ꝛ videt ꝙ possint. fiat
enim q̄rtus scd'e sic de necessitate oē. b. est. a. de necessita
te aliqd. c. nō est. a. ergo de necessitate aliqd. c. nō est. b. si
nō sequit det oppositū. s. nō de necessitate aliqd. c. nō est
b. qd equollet isti ꝯtingit oē. c. eē. b. fiat ergo hoc argumē/
tum in pmo pme ex illa ꝛ maiore sic de necessitate oē. b.
est. a. ꝯtingit oē. c. eē. b. ergo ꝯtingit oē. c. eē. a. qd nō pōt
stare cū minore. Silr aūt pbet qntus tertie sic de neces/
sitate aliqd. b. non est. a. de necessitate oē. b. est. c. ergo de
necessitate aliqd. c. nō est. a. det enim oppositū. s. non de
necessitate aliqd. c. nō est. a. que equollet isti cōtingit oē
c. eē. a. ꝛ fiat sill's in pmo pme ex ista ꝛ minore sic contin/
git oē. c. eē. a. necesse est oē. b. eē. c. ergo cōtingit oē. b. eē
a. qui nō stat cū pma. Sed dicet aliqs ꝙ nō bñ fit pbatio
istis quia isti sill'i nō tenēt nec sunt sill'i. Cōtra inferius
ubi docet mixtio necessarij ꝛ ꝯtingētis docet: qꝛ si maior
sit de necessario ꝛ mior de ꝯtigēti uel ecōuerso dūmodo
minor de necessario sit affirmatiua fit sill's in pmo pme
ꝯclonis de ꝯtingēti tales aūt fuerūt dicti sill'i. Adhuc cū
dicit de necessitate oē. b. est. a. ꝯtingit oē. c. eē. b. ergo ꝛc.
ponat minor inee ex quo est cōtingēs ꝛ sequit sic de ne
cessitate oē. b. est. a. oē. c. est. b. ergo de necessitate omne
c. est. a. talis enim ꝯiugō ostēdet utilis in pximo exēplo
sequēti qꝛ ex maiori de necessario ꝛ minori de inee seq/
tur ꝯclo de necessario ꝛ si necesse est oē. c. eē. a. ergo con
tingit oē. c. eē. a. ꝛ ita patet ꝙ dictus sill's est bon9 de mix
tione necessarij ꝛ ꝯtingētis ꝛ idē ēt pōt ostēdi de illo sil/
logismo mixto qui fit ad pbādū qntū moduz tertie per
pōni illi9 de cōtingēti inee. ¶ Ad oppositū sic ifert9 ubi
docet mixtio necessarij ꝛ ꝯtingētis accipit ꝯtingēs in p
missis pro ꝯtingēti nō necessario. s. qd pōt eē ꝛ nō eē. illa
aūt de ꝯtingēti que equollet negatiue de necessario est
de cōtingēti pro possibili ꝛ tale ꝯtingēs nō accipitur ad
mixtionē in dictis sillis q̄re manifestum est ꝙ mixtio di
ctoꝝ silloꝝ nō pcedit sm ꝙ inferius docet de mixtione
necessarij ꝛ ꝯtingētis ꝛ ita nō tenet modus argumenti.
Adhuc illa de possibili uel cōtingēti que cōuertit cū ne
gatiua de necessario est de cōtingēti pro possibili. tale au
tem ꝯtingēs abstrahit a terminis simplr inee sumptis ꝛ
nō simplr inee sumptis sic aūt accipiebat ꝯtingēs in di/
ctis sillis q̄re ꝯtingēs in illis abstrahit ab utrisqꝫ termis
q̄re si talis de ꝯtingēti ponat inee nō opꝫ ꝙ sit de inesse
simplr sed pōt eē de inee ut nūc: sed ex vna de necessario
ꝛ altera de inee ut nūc non sequtur cōclo de necessario si
cut patebit in pximo exēplo. ergo q̄uis illa de cōtingēti
ponat inee nō eēt utilis mixtio de necessario ꝛ inee ꝛ ita
dictus modus arg' per pōni in eē illius de cōtingēti non
ostēdit ppositū. Et dicēdū ꝙ q̄rtus scd'e ꝛ qntus pñt re/
duci per impossibile ꝛ eēt tūc mixtio ꝯtingētis ꝛ necessa/
rij sicut supius factū est in reductione illoꝝ. sed sciēdum
ꝙ ppō de cōtingēti accepta in tali mixtione pōt esse de
cōtingēti triplr. aut eniꝫ est de ꝯtingēti pro possibili vꝫ ꝙ
indifferēter se hēt ad necessariū ꝛ non necessariū aut de
ꝯtingēti pro nō necessario aut de cōtingenti pro necessa/
rio. si sit de cōtingēti pro nō necessario. s. qd pōt eē ꝛ non
eē tūc in reductione q̄rti modi scd'e figure maiore existe
de necessario ꝛ minore de dicto cōtingēti sequr conclo
de cōtingēti pro possibili sm ꝙ infra docebit in mixtio/
ne necessarij ꝛ ꝯtingētis sed nō pbat per h̄ q̄rtus secūde
qꝛ illa de ꝯtingēti que ꝯuertit cū opposito conclonis est
de ꝯtingēti pro possibili ꝛ eodē mō accipi dꝫ in sill'o pfi/
ciēte q̄rtū scd'e. si vō sit de cōtingēti eō qd indifferēter se
habet ad necessariū ꝛ nō necessariū erit sm ꝙ tale inuti
lis ꝯiugō maiore existe necessaria ꝛ minore de ꝯtingen
ti. nō enim pōt in ꝯclonē de ꝯtingēti nō necessario sicut
patet: nec de ꝯtingēti pro possibili. nō enim opꝫ sequi ad
ꝯñs qd sequtur ad añs sed talis cōclo sequit minore exñ
te de cōtingēti pro nō necessario: ꝛ ad tale ꝯtingēs sequi/
tur ꝯtingēs cōe: nec sequtur conclo de necessario nisi illa
de ꝯtingēti eēt talis ꝙ ipsa posita inee eēt de inee simplr
sed ꝯtingēs cōe si ponat inee nō opꝫ ꝙ sit de inee simpli
citer sed pōt eē de inee ut nūc. Si aūt accipiat illa de cō/
tingēti pro ꝯtingēti qd est necessariū ita ꝙ ipsa posita de
inee sit de inee simplr sequit cōclo de ꝯtingēti pro possi
bili ꝛ posita minore inee sequit ꝯclo de necessario ꝛ taꝫ
ꝯclo de necessario qꝫ illa de ꝯtingēti destruit minorē q̄r
ti modi ꝛ in hūc modū accipiēdo illā de ꝯtingēti pōt q̄r/
tus scd'e ostēdi per ipossibile ꝛ forte cū illa de ꝯtingēti qꝛ
ꝯuertit negatiue de necessario accipit de ꝯtingēti p pos/
sibili nō verificat talis de ꝯtingēti in terminis de inesse
simplr in qbus cōtingēs accipit pro necessario. ex his pa
tet quō q̄rtus scd'e pficit per impossibile per mixtionem
cōtingētis ꝛ necessarij. ꝛ patet ēt quomō nō silr dicēduꝫ
de sill'o pficiēte qntū tertie. fit enim mixtus de cōtingēti
ꝛ necessario sed maior est de cōtingēti: ꝛ qꝛ illa de cōtin/
gēti accepta pro maiore ꝯuertit negatiue de necessario
ꝛ ita est de cōtingēti pro possibili sm qd ipm descēdit in
necessariū: ita ꝙ si ponat in eē hꝫ ꝙ negatiua de necessa/
rio ꝯuertit erit de inee simplr. ex tali aūt ꝯuersione ꝛ mi
nore de necessario sequr ex necessitate ꝯtingēs pro pos/
sibili que repugnat maiori in qnto mō ideo per contin/
gēs sic acceptū cū necessario mixtū pficit qntus tertie. ꝛ
si poneret illa de cōtingēti inee sequeret cōclo de neces/
sario cū maior sit de inee simplr. si aūt aliter accipiat con
tingēs in sill'o pficiēte hos duos modos nō pficient per
impossibile: ꝛ sic patet quomō isti duo modi pfici pñt p
impossibile. Si aūt querat aliqs q̄re sic nō perficiat eos
Arist. in lra h̄ pōt eē qꝛ de q̄stione mixtis silloꝝ nihil ad/
huc omino manifestū est ꝛ h̄ pfectio nō fit sine mixtione.
ex iam dictis patet manifeste rñsio ad obiecta in utraqꝫ
parte dubitationis ꝛ patet vitas questionis. ¶ Sed ul
terius forte dubitaret aliqs de expōne quā ponit. videt
enim esse fallacia ꝯñtis in pfectione quarti modi secūde
per expōm cū infert necesse est h. c. non eē. b. ergo neces/
se est aliqd. c. nō eē. b. pcedit enim ab inferiori ad supi9
cū negatione. Et dicēdū ꝙ añs ꝛ ꝯñs siue inferius ꝛ su/
perius nō cadūt ibi sub negatione ꝛ ita nō distribuūtur
per negationē ꝛ ita argumētū necessariū est. pcedit eniꝫ
ab inferiori affirmatiue ad supius affirmatiue. Adhuc
cū fiat expō subiecti pticularis negatiue in dictis modis
queret quomō fieri hēat expō ad hoc ꝙ sit in eadē figu/
ra ꝛ quomō fiet sill's expositus in eadē figura cuꝫ eo qui
exponit. Et dicēdū ut dicūt aliqui ꝙ nō fit expō per singu
laria uere sed per minus uīa ꝛ illa sunt debēt uīr sic ne
cesse est oēm hoiem eē aial necesse est quoddā albuꝫ nō
eē aial ergo necesse est albū nō eē hoiem expoñi debet
albū nō per aliqd signatū singulare sensibile sed per ali/
qd pticulare albuꝫ cuiusmodi est nix ꝛ ideo debet sumi
uīr ꝛ fiet sill's in scd'o scd'e sic necesse est oēm hoiem esse
aial necesse est nullā niuē eē aial ergo necesse est nullaꝫ
niuē eē hoiem: ꝛ ita cū nix sit aliqd albuꝫ necesse est ali/
qd albū nō eē hoiem. Cōsilr faciēda est expō in qnto ter
tie ꝛ fiet sill's expositorius in scd'o tertie ꝛ ita utrobiqꝫ fit
sill's expositorius in eadē figura cū eo qui exponit ꝫ nō
in eodē mō: sic satis bñ dici pōt. pōt ēt dici ꝙ expō Arist.
fieri pōt per sensibile singulare ita ꝙ. c. exponat per hoc

sensibile.c.ut pdictum est et fiet sillo expositorius in quarto secunde parte in eodem modo: et in quinto tertie sili fiet manente minore que est ulis. si aut fiat expositio in quinto tertie tam in maiori quam in minori tunc erit utraque propositio singularis et sequitur conclusionem fore notam et fit sillo expositorius adhuc in tertia figura sicut ille qui exponit lz ibi non sit sufficienter aliquis modus tertie potest enim esse tertia figura et si non fit aliquis modus eius sicut patet ex pdictis: et non quod ad sufficientiam modorum in uniformi gnone sillorum de necessario supponenda sunt primo eadem penitus in omni figura que prius supposita fuit in gnone sillorum de inesse et tot erunt modi hic per omnem figuram quot et ibi et non amplius.

a Accidit aut quandoque et altera propone necessaria necessarium fieri sillm. Uerum non utralibet. sed que ad maiorem extremitatem ut si.a.quidem.b.ex necessitate sumptum est inesse uel non inesse.b.autem.c.inesse tantum. Sic enim sumptis proponibus ex necessitate a.c.inerit uel non inerit. Nam quoniam omni.b.ex necessitate inest uel non inest.a.c.aut aliquod eorum que sunt.b.manifestum quoniam et.c.ierit alterum horum ex necessitate. Si aut.a.b.quidem non est necessaria propositio.b.c.autem necessarium: non erit conclusio necessaria. Nam si esset accidit a.alicui.b.inesse ex necessitate per primam et tertiam figuram. hoc autem falsum: contingit enim tale esse.b.cui possibile est.a.nulli inesse.est etiam ex terminis manifestum quoniam non erit conclusio necessaria ut si.a.quidem sit motus.b.animal in quo sit.c.homo: namque homo animal est ex necessitate: mouetur aut animal non ex necessitate: neque homo. Siliter aut et si priuatiua sit.a.b. Nam eadem demonstratio.

Postquam determinauit uniformem gnonem sillorum de necessario hic intendit de gnone eorum mixta: que.s.est a mixtione necessarij et inesse et diuidit in partes tres et tres figuras in quarum prima docet istam mixtionem in prima figura et diuidit hec pars in duas in prima ponit giugones uniles in secunda particulares cum dicit[in particularibus aut.] In prima sic procedit. primo ponit quandam regulam secundum quam procedunt giugones dices quod aliquando accidit conclusio de necessario ex altera proponum existente tali: et quod dixit quandoque exponit h dicens quod non sit hoc utralibet proponum existente de necessario sed maiore existente de necessario et minore de inesse tantum: in quo tamen intendit hanc regulam maiore existente de necessario et minore de inesse sequitur conclusio de necessario et h est[accidit aut quandoque.] secundo ponit giugones et primo utiles secundo inutiles. ponit ergo duas utiles simul quorum altera habet maiorem affirmatiuam altera uero negatiuam sic si necesse est omne.b.esse.a.uel nullum.b.et omne.c.est.b.ergo omne.c.necesse est esse.a.uel nullum et manifestat necessitatem istorum modorum per hoc quod.b.c.essentialiter est sub.b.sicut dicitur et ideo quod.a.necessario dicitur de b.uel remouetur ab ipso: necessario.a.dicitur de.c.uel remouetur ab ipso: patet hoc per dici de omni et de nullo et per hanc proponem ante pdicamentorum quando alterum de altero etc. et h est[uel si.a.etc.] Deinde ponit giugones inutiles et ponit tamen duas que peccant tamen contra proprium principium h obseruandum habentes maiorem de inesse et minorem de necessario, quarum prior est ex affirmatiuis. secunda habet maiorem negatiuam procedit ergo sic. primo dicit quod iste giugones inutiles sunt et h[Si aut.a.b.] secundo hic ostendit et primo de illa que con

stat ex affirmatiuis. secundo de illa que habet maiorem negatiuam: inutilitatem prime giugonis ostendit dupliciter. s. per rationem et per instantiam in terminis. per rationem sic in tali coniugatione aliquid sequitur ad conclusionem sine quo premisse possunt esse uere ergo conclusio ex premissis non sequitur. uerum enim antecedens non potest esse sine uero consequente. Quod autem aliquid sequitur ex conclusione sine quo premisse possunt esse uere ostenditur sic sit talis giugo omne.b.est.a.de necessitate omne.c.est.b.ergo de necessitate omne.c.est.a.deinde ex conclusione minore uel ex conclusione et conuersa minoris arguatur similiter ex illis de necessario in primo tertie figure uel in tertio prime sic de necessitate omne.c.est.a.de necessitate omne c.est.b.uel aliquod.b.est.c.ergo de necessitate aliquod.b.est a.sed sine hac potest maior esse uera. h enim omne.b.esse.a.potest esse uera quamuis possibile sit nullum.b.esse.a.et h est[nam si esset.] deinde ostendit idem per instantiam in terminis omne animal mouetur necesse est omnem hominem esse animal et non necesse est omnem hominem moueri et sic conclusio non est de necessario cum minor sit de necessario et maior de inesse et h est[est et terminis medium.] Consequenter dicit quod illa giugo que habet maiorem negatiuam et minorem de necessario omnino sit ostendit inutilis. scilicet per expositionem eandem et per eosdem terminos et h est[similiter autem et si priuatiuus.]

In particularibus aut sillis si ulis est necessaria: et conclusio erit necessaria. Si aut particularis: non necessaria siue priuatiua siue pdicatiua fuerit ulis propositio. Sit aut primum ulis propositio necessaria ut.a.quidem omni.b.insit ex necessitate.b.aut alicui.c.insit solum. necesse est.a.alicui.c.inesse ex necessitate. Nam.c.sub b.est.b.aut omni.a.inerat ex necessitate. Similiter aut et si priuatiuus sit sillis. Nam eadem erit demonstratio. Si aut particularis sit necessaria non erit conclusio necessaria. Nihil enim impossibile euenit quemadmodum nec in ulibus sillogismus. Similiter et in priuatiuis. Termini motus animal album.

Consequenter determinat giugones particulares et primo dat regulam secundum quam omnes procedunt dicens quod si ulis propositio fuerit de necessario et minor particularis de inesse sequitur conclusio de necessario siue ulis fuerit affirmatiua siue negatiua. si aut e conuerso non sequitur conclusio de necessario et h est[in particularibus.] Secundo ponit giugones et primo utiles secundo inutiles. utiles aut ponit duas quarum prima est ex affirmatiuis secunda habet maiorem negatiuam et probat necessitatem earum per dici de omni et de nullo in necessarijs dicens quod minor extremitas essentialiter est sub medio et ideo quicquid necessario dicitur de medio dicitur et de minore extremitate per illam regulam quando alterum de altero et h est[sit aut primum.] deinde ponit coniugationes inutiles duas que peccant contra proprium principium huius mixtionis quarum prior ex affirmatiuis est. secunda uero habet maiorem negatiuam minorem uero affirmatiuam particularem de necessario et dicit quod nullum impossibile euenit quamuis dicatur quod iste giugones sint inutiles et hoc ostendit per instantiam in terminis eisdem quos posuit in ulibus giugonibus et h est[Si aut particularis.] Sed hic dubitatur primo de ipsa mixtione in mixtione enim naturali sic est quod ex duobus ad inuicem mixtis non generatur alterum mixtorum sed aliquid commune his: ergo ut uidetur siliter debet esse in ista mixtione quod ex illa de necessario et illa de inesse ad inuicem mixtis non procedit conclusio de necessario nec de inesse sed aliquid medium. Adhuc cum maior sit de necessario et alia de inesse qua ratione sequitur conclusio de necessario et conclusio de inesse et ita cum utraque sequatur sequitur neutra sed aliquid commune medium. Et dicendum quod secus est de mixtione

nāl que est vere mixtio ⁊ de mixtiōe methaphorica. In mixtione enī nāli mixta nō manēt ꝑ̄ se ſɓ actib⁹ ſuis: ⁊ ſɓ eis nō ꝑducit aliqđ mixtoꝝ. In mixtione aūt hic dicta que dī methaphorice ꝓpōnes que dicuntur miſceri manēt ſɓ actib⁹ ſuis ꝓprijs ⁊ cōpletis. adhuc altera ꝓpō ſcꝫ maior totā potētiā ⁊ ꝗntitā ſilli hꝫ ⁊ ꝓpea ex eis generatꝰ ꝯclō ſilis maiori ꝓducit: pet hoc pꝫ rñſio ad utrūqꝫ obm. ¶ Adhuc dubitat qꝛ videt hic ſupfluere mixtio. Poteſt enī ꝑ ꝓo ſufficiēter ſillogiꝫare ꝓpōn de necio ⁊ hoc ꝫ utrāqꝫ. nūc aūt adhuc docet ſillogiꝫare ꝯclonem de necio que videt ꝙ altera iſtaꝝ ꝑtiū ſupfluēt ad hndā ꝯclonem de necio. Adhuc videt ꝙ ſi ex vna de ineſſe ⁊ altera de necio ſequit ꝯclō de necio ꝙ in gnōne vniformi de necio aliqđ ſit qđ ſit nō cauſa ut cauſa ꝯclonis. apparet enim ad minorē modus veritatis ſine quo adeo bñ ſequit ꝯclō de necio ſicut cū illo. ¶ Ad ꝑmū dicēdū ꝙ ſicut in gnōne vniformi ⁊ mixta: ſilr doceat ſillogiꝫare ꝯclonem de necio: neutrū tñ ſupfluit: diuerſus eſt enī modus ſillogiꝫādi hinc ⁊ ide: ⁊ talē diuerſum modū hēt iſte determinare: ⁊ eſt ſilr ꝙ ꝑma ⁊ ſecūda figura ſilr ſillogiꝫāt ulēm negatiuā: neutra tñ quo ad illā ꝯclonez ſuperfluit qꝛ diuerſus eſt modus. ¶ Ad 2m dicēdū ꝙ in gnōne vniformi ſilloꝝ de necio nō eſt nō cauſa ut cauſa ꝗcqđ nī ſm rē eſt cauſa ibi ꝯclonis eſt etiā cauſa i mixtione de necio ⁊ ineē. In mixtione enim illa minor eſt de ineē ſimplr ſicut dicit Ariſt. in textu. ⁊ tm ſɓm eēntialiter ſɓ ꝑdicato ⁊ ita eſt ꝓpoſitio necia: quare idez eſt ſm rē ei que eſt de necio. ⁊ ſi nō ſit idē ſm modū: quare patet ꝙ qcqd rei eſt cauſa ꝯclonis in gnōne vniformi: eſt etiā cauſa cōclonis in mixtione: lꝫ diuerſus ſit modus ⁊ hoc nō eſt nō cauſa ut cauſa in vniformi gnōne reſpectu gnōnis mixte. modus enī ſupadditꝰ ad minorē non addit aliqđ rei ſed modi ſup gnōnem mixtā. ¶ Cōſequēter dubitat. utrū maiore exñte de ineē ⁊ minore de neceſſario ſequat ꝯclo: ſaltē de ineē cū nō poſſit ſequi ꝯclo de necio: videt ꝙ nō cū nō determinet ħ Ariſt. videt autē ꝙ ſic qꝛ qđ ſequit ad ꝯñs ſequtur ad añs: ſed ꝓpō de neceſſario eſt añs ad ꝓpōnem de ineē ⁊ utraqꝫ exñte de ineē ſequtur ꝯclō de ieē. ergo altera exñte de neceſſario ⁊ altera de ineē ſequtur eadē ⁊ hoc verū eſt. Sed tunc querit quare Ariſt. talē mixtionē nō determinauit. ⁊ dicēdum ꝙ ex duab⁹ ꝓpōnibus quarū altera eſt de ineē ⁊ altera de neceſſario ſiue maior ſiue minor fuerit de neceſſario ſp ꝯclo eſt de ineē vñ circa hoc nō ꝯſiſtit diuerſitas nec difficultas: ⁊ ꝓpterea talē mixtionē non determinat ſed nō ſequtur ex talib⁹ duabus ꝓpōnib⁹ quōcūqꝫ ſe habeāt ꝯclo de neceſſario imo circa hoc eſt diuerſitas ⁊ iō mixtionē illā determinat que ꝯcludit ꝯclonez de neceſſario nō autē mētionē de illa que cōcludit ꝯclonem de ineē. Sed nūc qꝛ ex iā dictis patet ꝙ maiore exñte de ineſſe ⁊ minore de necio ſequtur cōclō de ineē tñ. ⁊ ecōuerſo adē ſē bitudinibus ſequtur ꝯclō de necio ⁊ de ineē querit cā huiꝰ. Et dicēdū ꝙ ꝯclō eſt ꝑs maioris ⁊ maxime ſm ꝑdicatū in quo coīcat cū ipa: eſt ꝗtū ad ſɓm ꝑs minoris: ⁊ iō ſequtur minorē in diſpōnib⁹ accñtibus ſɓto eius que ſūt vniuerſalitas ⁊ ꝑticularitas. maiorē aūt in diſpōiſbus accñtibus ꝑdicato eius que ſunt affirmatiuū ⁊ negatiuū de ineē de mō: ⁊ iō cū maior eſt de ineē: ꝑmo ſequtur ꝯclō de ineē: ſed ex illa de ineē nō ſequtur illa de necio: ⁊ ideo qū maior eſt de ineē ſequtur tñ cōclō de ineē. qū autem maior eſt de neceſſario: ꝑmo ſequtur cōclō de neceſſario ex illa cōcludi pōt ꝯclō de ineē ⁊ iō qū maior eſt de neceſſario ſequtur cōcluſio de neceſſario ⁊ de ineē. ꝑmo tñ ex illa de necio: reliqua vō ex ꝯñti. ¶ Cōſequenter ſolet dubitari aliqs quot ſunt ħ cōiugōnes ⁊ quare tñ decem utiles ſunt ⁊ ſupponēda ſunt ħ ꝑncipia cōmunia oīum figurarū etiā ꝑncipia cōmunia ꝑme figure que conſequent eā ubicuqꝫ ſit ⁊ ꝑter ōis hec eſt vnū ꝑncipiū ꝑpriuz huius mixtionis in hac figura. ſ. ꝙ maior ſit de neceſſario quibus ſuppoſitis ſiāt cōbinationes ſic cū due ꝓpōnes ſint in ſillo: aut utraqꝫ eſt ulis aut utraqꝫ ꝑticularis: aut maior ulis aut minor ꝑticularis aut ecōuerſo. deīde vnūquodqꝫ iſtoꝝ ꝗtuor diuidat in alia ꝗtuor per cōbinationes ⁊ affirmationis ⁊ negōnis ſic ſi utraqꝫ eſt ulis. aut utraqꝫ eſt affirmatiua aut utraqꝫ negatiua: aut maior eſt affirmatiua ⁊ minor negatiua aut ecōuerſo ⁊ ſimiliter de alijs mēbris ⁊ erūt iā. xvj. ꝯiugōnes quarum vnaqueqꝫ adhuc diuidit per duo ſic ſi utraqꝫ ſit ulis ⁊ affirmatiua: aut maior eſt de ineē ⁊ minor de necio aut econuerſo. ⁊ ſilr ſi utraqꝫ ſit negatiua ⁊ ita de alijs ⁊ ita in vniūſo ꝯiugōnes ſunt. xxxij. tñ. ꝗtuor utiles. xxvj. autē peccāt cōtra aliqđ ꝑncipiū ſicut patet inuēti. ⁊ ſi querat quare nō ponit oēs ꝯiugōnes inutiles. dicēdū ꝙ hoc eſt qꝛ ſete oēs hntur per determinata tñ ꝗtuor tāgit peccātes ꝯtra ꝓpriū ꝑncipiū huius mixtionis. Sed nūc dubitaret cū oporteat ħ maiorē eē de necio. videt enim ꝙ talis cōiugatio inutilis ſit per terminos ſic de neceſſitate oīs hō ē aīal oē albū eſt hō nō tñ de neceſſitate oē albū eſt aīal. ⁊ dicet aliqs ꝙ ſi minor ꝓpō ſit de ineē ut nūc ita ꝙ accipiat ſɓ medio aliqđ cui ineſt per accñs nō ſequtur ꝯclō. ſꝫ ſi accipiat minor de ineē ſimplr: ſequit nūc inſtātia ſcꝫ nulla eſt qꝛ minor eſt de ineē ut nūc. Sꝫ ꝯtra Ariſt. iſtas in ꝯiugōnib⁹ utilib⁹ accipiēdo illā de ineē ut nūc: ergo videt ꝙ ſilr poſſit fieri recte inſtātia in ꝯiugōnib⁹ utilib⁹ per illā de ineē exñtē ut nūc. Adhuc ſi ꝯiugō illa cuiꝰ minor eſt de necio reputet utilis eo ꝙ minor cū ſit de ineſſe ſimpliciter ſequtur ꝯclō de necio eadē rōne ⁊ illa eſt utilis ubi minor eſt de necio: maiore enī exñte de ineē ſimpliciter ſequit cōclō de necio ſic. oē aīal eſt ſenſibile: de neceſſitate oīs hō eſt aīal ergo de neceſſitate oīs hō eſt aīal ſenſibile. Et dicēdū ꝙ maior ꝓpō in ꝑ͛ figura ꝯtinet totū ſillm ⁊ ꝯñtia eiꝰ qꝛ tā ꝯclō ꝙ minor ꝑs eius eſt ⁊ iō maior cū ſit de necio approꝑat ſibi minorē ita ꝙ oportet ipm eē de ineē ſimplr: ⁊ minorē extremitatē eēntialiter accipi ſɓ medio ita ꝙ minor ſit ſm rē necia: ꝑs enī neceſſarij ꝯſtitutū hꝰ nō eſt niſi necia: maior aūt cū ſit de ieē qꝛ minor nō pōt ſibi approꝑare maiorē ſed ecōuerſo nō oꝫ illā maiorē eē de ineē ſimplr: ſed bñ poterit eē de ineē ut nūc: patet igit ꝙ per nām eius qđ eſt dici de oī ⁊ de nullo: ⁊ per illā regulā qñ alteꝝ de altero. ꝙ qñ maior eſt de necio approꝑiat minor ut ſit de ineē ſimpliciter: ⁊ iō cōtra talē ꝯiugōnem nō eſt inſtare per minorē de ineſſe ut nūc. qñ aūt minor eſt de necio qꝛ minor nō approꝑat ſibi maiorē pōt maior eē de ineē ut nūc vel de ineē ſimplr ⁊ iō ꝯtra talē ꝯiugōnem bñ licet inſtare per maiorē de ieē ut nūc: ex his patet reſponſio ad oppoſitū: patet etiam ꝙ de neceſſitate in hac mixtione huius figure oportet maiorē eē de neceſſario. ſ. qꝛ maior ꝯtinet totū ſillm ⁊ ad eiꝰ exigētiā opꝫ minorē eē ſed nō ecōuerſo. ⁊ qꝛ ꝯclō ꝑs eſt maioris que aſſimilat maiori in diſpōnib⁹ ꝑdicati ut ꝑdictū eſt: ⁊ ua ſi ꝯclō de necio ſit nō ꝑdicat eē ut nūc ſed eē hitudis. ⁊ nō ꝙ in ꝓpōne de necio nō ꝑdicat eē ut nūc ſed eē. ⁊ nō ꝙ in minore accipiēda eſt minor extremitas ſɓ medio nō ꝙ ſit ſɓ eo accñtaliter nec ꝙ ſit ſɓ eo ut nūc ſꝫ ꝙ ſit ſɓ eo idifferēs ei. vbi grā. nece eſt oēm hoiem eē aīal deinde nō accipiēdum eſt ſub homine aliquid quod eſt ut nūc cuiuſmodi eſt ſor. nec quod ſm accidēs cuiuſmodi eſt album: ſed aliqđ ei indifferēs cuiuſmodi eſt aliqs homo. aliter enim nō habet neceſſitatē ħ mixtio. ⁊ per ħ patet rñſio ad hoc argumētū. oīs homo de neceſſitate eſt animal ſor. eſt homo ergo ⁊c. qꝛ cū ꝗtuor modis poſſit ſumi ſub. ſcilicet album vel ſor. vel iſte homo vel aliquis homo ſolūz ſm ultimam acceptionem: ſequitur concluſio de neceſſario ⁊ ſolum ſic neceſſaria eſt ħ mixtio. Nōte etiā ꝙ nō eſt propoſitio vniuerſalis neceſſaria in qua ponit terminus denominatiue dictus: niſi termini ſint

cõuertibiles uel sicut supius et inferius ut oẽ albũ est co loratũ. ɔtrũ a aliq; ꝙ hec ꝓpõ nõ est necessaria nullum albũ est nigrũ nec alia ɔsilis nec etiã uera si addat mo dus necessitatis sic necesse est nullũ album esse nigrum et h̄ uerum est.

In secũda aũt figura si ꝑuatiua qdẽ uli̅s ꝓpõ sit et nec̃ia et ɔc̃lo erit ne cessaria: si aũt p̄dicatiua: nõ nec̃ia. Sit aũt ꝓmũ ꝑuatia nec̃ia et a. b. qdẽ nul li ex nec̃itate. c. aũt isit tm̃. Qm̃ ergo ɔuer tit ꝑuatiua: et b. nulli. a. ierit ex nec̃itate. a. aũt oi. c. iest. q̄re nulli. c. ierit. b. ex nec̃itate c. sub. a. est. Silr aũt si ad. c. ponat ꝑuatiua si. a. nulli. c. ɔtingit: et c. nulli. a. poterit i eẽ. a. aũt oi. b. iest. q̄re nulli coꝝ que sũt. b. ɔtingit. c. fit enim ꝓma figura. Rursuz er go neqꝫ. b. c. ɔuertit eni silr. Si aũt p̄dica tiua ꝓpositio est nec̃ia nõ erit ɔc̃lo nec̃ia. Insit eni. a. oi. b. ex nec̃itate. c. aũt nulli isit solũ ɔuersa ergo ꝑuatiua fit ꝓma figura. Ostẽsum est aũt in ꝓma qm̃ cũ nõ est ne cessaria que ad maiorẽ est ꝑuatiua nec cõ c̃lo erit necessaria: q̄re nec in his erit ex ne cessitate. Amplius aũt si ɔc̃lo est nec̃ia ac cidit. c. alicui. a. nõ ieẽ ex nec̃itate. Si eni. b nulli. c. iest ex necessitate neqꝫ. c. ulli. b. in erit ex nec̃itate. b. aũt alicui. a. necẽ est ieẽ. Si qdẽ et. a. oi. b. necẽ est ieẽ. q̄re necẽ est. c alicui. a. nõ ieẽ. Sed nihil ꝓhibet. a. huius modi accipi cui oi. c. ɔtingit eẽ. Amplius au tẽ et si unqꝫ sit termĩos ponẽtẽ ostẽdẽ qm̃ ɔc̃lo nõ est nec̃ia. ut si. a. aial. b. autẽ hõ. c. uo albũ. et ꝓpõnes silr sumpte sint: ɔtigit eni aial nulli albo ieẽ: nec hõ inerit ulli al bo: sed nõ ex nec̃itate. ɔtigit eni hoiez fie ri albũ: nec tm̃ donec aial nulli albo isit: q̄ re cũ hec sint: necessaria erit cõclusio. sim pliciter autem non necessaria.

Hic determinat mixtionẽ necessarij et inee̅ in secũda fi gura et diuidit in duas. in ꝓma dat ɔiugõnes ulẽs. in se cũda ꝑticulares cũ dicit ⌊silr aũt se hẽbit.⌋ in ꝓma sic ꝓ cedit. ꝓmo dat regulã ꝓm quã fiũt ɔiugõnes ulẽs dicẽs ꝙ si in scd̃a figura uli̅s negatiua sit de necessario et ɔc̃lo erit de necessario. si aũt uli̅s affirmatiua fuerit de neces sario nõ ꝓpter h̄ erit ɔc̃lo de necessario et h̄ est. ⌊in scd̃a figura.⌋ scd̃o ponit ɔiugõnes et ꝓmo utiles scd̃o iutiles. utiles aũt ponit duas q̄rũ ꝓma fit iuxta ꝓmũ modum ex maiore negatiua de necessario et minore affirmatiua de inee̅ cuius utilitatẽ ostẽdit reducẽdo ipsam in scd̃m ꝓme per ɔuersionẽ maioris dicẽs ꝙ necesse est minorem ex tremitatẽ et cẽntialr̃ sub medio et h̄ est ⌊sic enĩz ꝓm.⌋ se cũda ɔiugatio fit iuxta scd̃m modũ h̄ñs ulem negatiuaz de necessario et affirmatiuã de inee̅ cuius utilitatẽ osten dit ɔcludẽdo ɔuersam ɔc̃lonis in scd̃o ꝓme cõuersa mi nore et trãspositis ꝓpõnibus: et deinde ɔuertit illã ɔc̃lo nem ut habeat ɔc̃lonẽ ꝓmaz et h̄ est. ⌊silr aũt et si ad. c.⌋ Cõsequẽter ponit ɔiugõnes inutiles et sunt due peccan tes ɔtra ꝓpriũ ꝓncipiũ h̄. q̄rũ una cadit iuxta ꝓmum mo dũ et hãc omittit. alia aũt iuxta scd̃z cuius inutilitatẽ tripl̃r ostẽdit. ꝓmo per reductionẽ in ꝓmã figuram dicẽs ꝙ si maior sit uli̅s affirmatiua de necessario et minor uli̅s ne gatiua de inee̅ nulla est ɔiugatio q̄tũ ad cõc̃lonem de necessario ɔuersa enim minore et trãspositis ꝓpõni bus fit ꝓma figura minore existẽte de necessario sed talis ɔiugatio inutilis est et h̄ est. ⌊si aũt p̄dicatiua.⌋ secundo ostẽdit idẽ per h̄ ꝙ aliqd̃ sequitur necessario ad cõc̃lonem sine quo põt eẽ uera ꝓmissa de inee̅ et ita ꝓmissa põt esse uera sine cõc̃lone q̄re talis cõc̃lo non sequit̃ ex eo modo ɔiugõ ut h̄ de necessitate oẽ. b. est. a. nullũz. c. est. a. er go de necessitate nullũ. c. est. b. ex ɔuersa ɔc̃lonis h̄uius et ɔuersa maioris arguit in quarto ꝓme sic de necessitate nullũ. b. est. c. de necessitate aliqd̃. a. est. b. ergo de neces sitate aliqd̃. a. nõ est. c. sed cõuersa minoris. s. nullũ. a. est c. põt eẽ uera sine ꝑticulari de necessario põt enim ee̅ ue ra. et si ɔtingat oẽ. a. eẽ. b. et si h̄ tũc ipsa minor. s. nullũ. c. est. a. põt esse uera sine dicta ꝑticulari de necessario tũ patet ꝓpositũ et h̄ est. ⌊amplius aũt si cõc̃lo.⌋ tertio ostẽ dit idẽ per instantiã in terminis sic de necessitate oĩs hõ est aial nullũ albũ est aial sic ita ergo nullũ album est hõ nõ sequitur cuius enim nullũ albũ sit hõ dũ nullũ albũ est aial nõ sequitur h̄ cum modo necessitatis sequitur ergo conc̃lo de inesse sed non de necessitate inesse et h̄ est ⌊amplius et si terminos.⌋

Silr aũt se hẽbit et in ꝑticularibus silli̅s: qm̃ ꝑuatiua qdẽ ꝓpõ uli̅s fuerit et nec̃ia: ɔc̃lo erit nec̃ia. Qm̃ aũt p̄dicatiua uli̅s ꝑ uatiua uo ꝑticularis non erit ɔc̃lo nec̃ia. Sit aũt ꝓmũ ꝑuatiuũ et ulẽ et. a. nulli. b. cõ tingat ex nec̃itate ieẽ. c. aũt alicui isit. Qm̃ ergo ɔuertit ꝑuatiua et. b. nulli. a. cõtinget ex nec̃itate. a. aũt alicui. c. inest. q̄re ex nec̃i tate alicui coꝝ que sunt. c. nõ ierit. b. Rur sum sit p̄dicatiua uli̅s et nec̃ia et ponat ad b. qdẽ p̄dicatiuũ. Si ergo. a. oi. b. ex nec̃ita te iest. c. autẽ alicui nõ iest: qm̃ non ierit. b. alicui. c. manifestũ est. sed nõ ex nec̃itate i est. nã idẽ termini erunt ad demõstrationez qui in uli̅bus silli̅s. Sed nec si ꝑuatiua ne cessaria est ꝑticulariter sumpta erit cõc̃lo nec̃ia. Nã per eosdẽ termĩos demõstrato.

Cõsequẽter ponit ɔiugõnes ꝑticulares et ꝓcedit sic. ꝓ mo dat regulã iuxta quã ꝓcedũt dicẽs ꝙ qm̃ uli̅s nega tiua ꝓpõ est de necessario sequit̃ conc̃lo de necessario et aliter nõ ex quo sequitur ꝙ iuxta q̄rtũ modũ non fit utilis cõiugõ cũ ibi nõ sit uli̅s negatiua et h̄ ⌊silr aũt.⌋ scd̃o po nit ɔiugõnes et ꝓmo unã utilẽ iuxta tertiũ modum cuius utilitatẽ ostẽdit per ɔuersionẽ maioris et h̄ est ⌊sic enĩz ꝓm.⌋ scd̃o ponit inutiles et sunt tres. q̄rũ una cadit iuxta tertiũ modũ h̄ñs ꝑticularẽ de necessario et hanc omittit. due alie sunt iuxta q̄rtũ modũ q̄rum una h̄et ulem affir matiuã de necessario quã ostẽdit tm̃ posse in ɔc̃lonez de inee̅ et nõ in ɔc̃lonẽ de necessario per termios eosdẽ qui ponebant in ɔiugõnibus uli̅bus et h̄ est ⌊rursum sit p̄di catiua.⌋ alia aũt h̄et ꝑticularẽ negatiuã de necessario qd̃ ostẽdi põt per eosdẽ termios. uerũtñ sciẽdũ ꝙ aliter or dinãdi sunt termini q̄z ꝓus ad ostẽsionẽ inutilitatis huius modi: debet enim hõ eẽ mediũ et albũ maior extremitas et aial minor sic oẽ albũ est hõ de necessitate quoddã ani mal nõ est hõ sed non sequit̃ de necessitate quoddã aial nõ est albũ et h̄ est ⌊Sed nõ si ꝑuatiua.⌋ Dubitatur

Dic forte aliqs qi videt ee istatis 3 2lugones utiles ubi cu illa de iee no e de iee simplr ut 3 pm modu sic de ne cessitate nullus ho e lapis oe albu e lapis sit ita ex his no segt oclo de neclo. Et dicedu q silr hs figure descedut a p ti illu reducunt vnu ulis nega i ista figura hci ea de potita qua r i pma q: descedu ab ea r i ea reducit iz negatiua i pma figura e maio: q appropat sibi affirmatiua ut sit de iee simplr r no ut nuc ut pus dictu e qre ulis nega i hac 2a figura q e i potetia ut fiat maio: i pa eei potetia ut approprpet sibi affirmatiua ma ut oportet illa sumi de iee simplr r no ut nuc qre ois istatia fo lutus e q sit 3 2lugones utiles hui figure illa de iesse de iee ut nuc si posset ee oppo 3 alias utiles colu tia r silis e solo. r no q ex his manifesta e ca hs pn ci ulis negatiua sit de neclo i ista figura. ¶ Loriter forte dubitabit de 2lugonib inutilib. v: eni posse pbari q reputat inutilis iux pm modu p ipossibile sic nul la de necitate oe.c.e.a.g de necitate nullu.c.e.b.si oppom.s.no de necitate nullu.c.est.b.q eqpollet aliqd.c.ee.b.fiat g argm ex hac r maiore sic nul la 2tigit aliqd.c.ee.b.g 2tigit aliqd.c.no ee.a.h se mixtione 2tigetis r iee sz h no pot stare cu miore exponat iee illa de 2tigeti q opponit 2clonir fiat utraqz de iee sic nullu.b.e.a.aliqd.c.e.b.g aliqd a.qd no stat cu minori. Et dicedu q 2lug inutilis e ut ad pm q mixtio de 2tigeti r iee inutilis e nisi iee sit de iee simpr sic patebit i'fra. nihil aut phibet illo ppone illa de iee/e e/de iee ut nuc. 2lug enim obat affirmatiua no het ptate sibi appropriadi ne gatiua io ppo de iee accepta i ea potuit ee de iee ut nc accepta e i mixtioe de 2tigeti:r ita oppo illa nulla: i mixtioe 2tigetis r iee accipit illa de 2tigeti sz q pot ee r no ee. 2tiges aut qd eqpollet negatiue de 2tiges coe p possibili r ita sua pbo nulla. ¶ Ad dicedu q cu ponit oppositu 2clonis iee plus accipit positu 2clonis/oppom enim 2clonis fuit tm illa de qua cu ponit iee plus accipit q oppom 2clonis: bat 2clone de neclo seq sz 2clone de iee cui oppo mit. Silis pot ee obiectio de 2lugone inutili iux 3m r silis e solo. ¶ Loriter forte dubitabit 4o mo v: unl 2lug i eo:maiore exnte de neclo sic de necite a.aliqd.c.no e.a.g de necitate aliqd.c.no est.b.si fiabit oppom.s.no de necitate aliqd.c.no e.b.ex iee cu eqpolleat isti de 2tigeti 2tigit oe.c.ee.b.r legt oppom minoris sic de necitate de.b.e.a.oe de necitate oe.c.e.a.p mixtione necy r iee in pa dicedu q cu ponit oppom 2clonis iee no pbat one de neclo qi plus sumit q ei oppom sz ondit de iee seq cui oppositu sumit:silis e oppo r solo modu. ¶ Adhuc forte dubitaret aliqs circa qrtu qd v ee 2lug utilis cu pticularis negatiua est de sic oe.b.e.a.de necitate qdda.c.no e.a.g de necessitate qdda.c.no e.b.si no segt/oppositu stabit que 2tit 2tigit oe.c.ee.b.ex q r maiore 2cludi pot oppom mi p mixtione 2lugetis r iee sic oe.b.e.a.2tigit oe.c. 2tigit oe.c.ee.a. Adhuc p expone pot idez ostedi accipiat pticulare.c.a q ulr neclo remouetur.a.r filer g sic p expone oe.b.e.a.de necitate nullu de necitate nullu.n.e.b.qre cu.z.n.sit aliqd.c.pz necitate aliqd.c.no e.b.r sic vi cu sillo fiat i 2o 2e ulis exnte de neclo q oporteat illa de iee ee de iee sim sibi nec e 2lugone utile ee. Adhuc pot idem illa de 2tigeti q 2tit cu opposita 2clonis/posita in illa eni r maiore segt 2clo de iee repugnas minori pz. Et dicedu q dicta 2lug e inutilis. ¶ Ad pm obz q illa de iee pot ee de iee ut nuc qi i hac figa no pticularis sibi appropare ulez nec affirmatiua negatiuaz ioe au 2tigetis r iee opz accipi iee simplr: adhuc mixtioe accipit 2tiges qd se het ad ee r no ee sed sic no accipit h i illa q 2tit cu opposito 2clonis. ¶ Ad 2m dicedu q iz silis expositori fiat i 2o 2e ulis negatiua exnte de neclo: nihil tn phibet illa de iee sumi ut nuc/vn sicut ibi no potuit pticularis appropriare sibi ulem affirmatiua sic nec ulis accepta sub illo pticulari pot: r io i utroqz pot illa de iee ee ut nuc r pot h pate p exm sic oe albu est ho de necessitate qdda aial no est ho g r e. deide h aial accipiat asinus a quo ulr r neclo remouet ho r fiet tuc sillo in scdo lede sed manebit maio: de iee ut nuc r ideo 2lugo inutilis sic oe albu est ho de necitate nullus asin e ho. ¶ Ad 3m pz rnsio p pus dita. ¶ Loriter forte queret nus r sufficientia utiliu 2lugonu hs figure. Et dicedu q supponeda sut coia pna r duo ppa 2e figure ubicuqz ipa fit. Adhuc supponedu e h q ulis negatiua sit de neclo c ro pz ex supdcie qbs suppositis fiat cobinationes sz q dictu e circa pma figura r iuenit.xxxi.2lugoes sz tm tres ules.alie aut.s.29.peccabut 3 aliqd pnm r io inutiles sut.r no q no enumat hic oes 2lugones sz tm qsda peccates 3 ppriu pnm hs mixtiois i hac figa qi alie patet ex pcedetibs

i N postrema aut figura termis qdez ulib ad mediu r ptnis uerisqz ppoi bs si utralibet ppo e necia r 2clo erit necia. Si at hec qde sit puatia illa vo pria gu puatia qdez fuerit necia: r 2clo erit ne cia. Qn aut pdicatiua: no erit 2clo necia. Sit eni pmu utreqz ptie ppones: r.a.r.b oi.c.isit.necia at sit.a.c. Qm g.b.oi.c.iest r.c.alicui.b.ierit eo q 2utit ulis i pncare. qre si.a.oi.c.iest ex necitate. r.c.alicui.b.r a.alicui.b.nece e iee. na.b.sub.c.e. fit g pa figa rursu. Silr aut ostedet r si.b.c.e necia. Couertit eni r.c.alicui.a.qre si.a.c.iest.b. ex necitate r.a.alicui.b.ine ex necite. Rur su sit.a.c.qde puatia.b.c.at pdicatia.ne cia aut sit puatia. Qm g 2utit.c.alicui.b.a at nlli.c.ex necitate:neqz.a.alicui.b.ex ne citate ierit. Na.b.sub.c.e. Si aut pdicatia sit necia: no erit 2clo necia. Sit eni.b.c.p dicatia r necia.a.c.aut puatia r no necia. Qm g 2uertit affirmatia ierit r.c.alicui.b ex necitate. Quare si.a.qde nlli eor q sut c.iest.c.aut alicui eor q sut.b.a.alicui eor q sut.b.si ierit.h no ex necitate: ostsu e eni i pa figa: qm puatia ppoe no necia: nec co clo erit necia. Amplius r si p termios sit ma nifestu. sit.a.bonu.b.qde aial.c.aut equs.g bonu qde 2tigit nulli eq iee: aial vo nece e oi iee. h no nece e aial no ee bonu. si qde 2tigit oi ee bonu. aut si no h possibile: h vigilare ul dormire. termios ponedu: oe eni aial susceptibile e hor si igit ulr termi ad mediu sint dictu est qn 2clo erit necia.

¶ Hic determinat hac mixtione in 3a figura r diuidit i.d. in pma determinat ea.in 2a cu dicit.[mam igit qn iee] coclud corelaria ex pdictis.pa in.d.in pa determinat co iugones ules.in 2a pticulares cu dic.[si aut h qde ulr.] in pma sic pcedit.pmo dat regula fm qua pcedut 2ue

gōnes dicēs q si utraqz fuerit ulis i 3ª figª ⁊ affirª utralibet neccia ⁊ si altera fuerit negª ⁊ neccia seqt pclo de necº aff nō ⁊ hʼ ē⌊ i postrema. ⌋2º ponit 9iug. ⁊ pº utiles 2º inutiles. utiles aūt sūt tres q̄rū due sūt iux pᵐ modū. 3ª vo iux 2ᵐ. duax aūt iux pᵐ pª hēt maiorē de necrio ⁊ miorē de iēē cº utilitatē oñdit p 9ūsionē mioris dicēs q necē ē miorē extrēitatē eē̄ ētialr eē sb medio ⁊ hʼ ē⌊ sūt utreqz eni ⌋2ª vo hz miorē de necrio ⁊ maiorē de iēē eº utilitatē oñdit 9cludēdo 9ūsaz 9clonis i 3º pº maiore 9ūsa ⁊ trāspositis ppōnibº ⁊ hʼ ē⌊ silr aūt. ⌋Jz nō q̄uir i hac figª q̄n miorē de necrio ē 9lug utilis opz eni reductionē facē 9ūtēdo maiorē ⁊ trāsponēdo ppōnes ⁊ 9cludet tūc 9ūsa 9clonis p̄us hita i 3º pº. Cōñter ponit 9iugūe utilē iux 2ᵐ modū hñtē ulez negªᵐ de necrio cº utilitatē oñdit p 9ūsionē mioris dicēs q opz miorē extremitatē eē ētialr sb medio ⁊ hʼ ē⌊ rursuz sit. a. c. ⌋Cōñter ponit 9lug inutilez iux 2ᵐ modū hñtē ulez affirªᵐ de necrio ⁊ ulez negªᵐ de iēē cº inutilitatē oñdit dupʳ. pº p reductionē i pmā figuraz 9ūsa eni miore fit pº figª maiore exñte de iēē hʼ tal 9lug. sūt ibi mulʳ ⁊ hʼ ē⌊ si aūt p̄tiua. ⌋ 2º q̄z nō possit i 9clonē de necrio pōt in i 9clonē de iēē. 2º oñdit idē p istātiā i termis sic ulis equs ē bonº ois equs de necitate ē aial nō tñ seʳ q necriū sit aliqd aial nō eē bonū q̄r 9tigit oē aial boᵐ eē ⁊ q̄re equocatio de hʼ noie boᵐ pt eni p̄re boᵐ nāle uel bonū morale. ⁊ si nāle sic 9ʳ oē aial bonū eē. si morale sic nō 9tigit oē aial bonū eē. iō docet accipe p maiori termino vigilare uel dormire ⁊ nō erit tūc dubitatio i termis ⁊ hʼ ē⌊ aplrº ⁊ sup termios ⌋deide epilogat ⁊ hʼ ē⌊ si g si⌋

¶ Si aūt hʼ qdē ulis: ille vo pticlaris p̄tiuª āt utreqz. Q̄ñ ulis fuerit necēº. ⁊ 9clo erit neccia. Demrō aūt eadē q̄ ⁊ p̄us. 9ūtr eni pticularis affirmatia. Sig necē ē. b. oi. c. i eē. a. aūt sub. c. ē: necē ē. b. alicui. a. i necē. Si aūt. b. alicui. a. ⁊. a. alicui. b. iēē necriū ē. 9ūtr eni. Silr aūt ⁊ si. a. c. sit neccia ulis: nā. b sub. c. ē. Si autē pticularis sit neccia nō erit 9clo neccia. Sit eni. b. c. pticularis ⁊ neccia a. āt i sit oi. c. nō tñ ex necitate. Cōuersa g b. c. pª figª fit. ⁊ ulis ppō nō neccia: pticularis aūt neccia. Q̄ñ aūt sic se hñt ppōes: nō erit 9clo neccia q̄re nec i his. Amplrº āt ex termis his manifestū. Sit eni. a. vigilare. b. āt bipes i q̄ aūt. c. aial. g. b. alicui. c. necē ē iēē. a. aūt 9tigit. c. oi: ⁊. a. nō necrio. b. nō enim necē ē aliquē bipedē vigilare uʼ dormire. Silr aūt ⁊ p eosdē termios oñdet ⁊ si. a. c. sit particularis ⁊ necessaria.

¶ Cōñter determiat 9iug. ptirʳᶜᵉ. ⁊ pº affirmatiās 2º negatiās cū dic⌊ si aūt hʼ qdē. ⌋i pª sic pcedit pº dat regla3 sz quā sūt 9iug. dicēs q si altera ppōm fuerit ulis ⁊ altera pticularis ⁊ utraqz affirmatia qñ ulis ē de necrio ⁊ 9clo erit de necrio ⁊ hʼ demrāt sic i mōis p̄hitis ⁊ hʼ ē⌊ si aūt hʼ qdē ulis ⌋2º dat 9iug. ⁊ pº utiles 2º iutiles. utiles aūt sūt due. vna iux 3ᵐ modū cuiº utilitatē oñdit 9cludēdo 9ūsā 9clonis i 3º pº maiore 9ūsa ⁊ trāspositis ppōnibº ⁊ dic q necē ē miorē extremitatē eē ētialr sb medio ⁊ deide 9uertit 9clonē ut hēat pº 9clo ⁊ hʼ ē⌊ 9ūtr eni. ⌋Jz nō q nō disponit 9iug. sz q̄st formata eēt docet eā reducē. alia āt 9iug. sit iux 4ᵐ modū cuiº utilitas oñdit oz p 9ūsionē mioris ⁊ hʼ signi ibi⌊ silr āt ⁊ si. ⌋Cōñter ponit iutiles ⁊ sūt due. q̄rū vna sit iux 4ᵐ modū pticulari exñte de necrio. 2ª vo sit iux 3ᵐ modū. pº g ponit illā q̄ ē iux 4ᵐ moᵐ di eēs q si maior sit ulis affirmatia de iēē ⁊ mior pticularis affirmatia de necrio nō seqt 9clo pticlaris de necrio ut si oē. c. ē. a. ⁊ aliqd. c. de necitate ē. b. nō seqt q aliqd. b. de necitate sit. a. ⁊ hʼ ē⌊ si aūt pticularis ē neccia. ⌋2º oñdit eiº inutilitatē ⁊ hʼ duplr. pº p 9ūsionē reducēdo i pmā figurā 9uersa miore de necrio fit tertiº modus pº figure miore pticulari exñte de necrio ⁊ maiore de iēē sic aūt i pª figª nō seqbat 9clo de necrio q̄re silr ⁊ hʼ nō seqt ⁊ hʼ ē⌊ 9ūsa g b. c. ⌋2º oñdit p istātiā i termis sic oē aial ē vigilās sit iñ qd dā aial de necitate ē bipes nō tñ seqt q aliqd bipes de necitate sit vigilās ⁊ hʼ ē⌊ amplrº aūt ex termis. ⌋Cōñter ponit 2ªᵐ 9iugōnē iutilē iux 3ᵐ modū pticulare exñte d necrio cº iutilitas oñdi pt sic ⁊ pcedētes ⁊ hʼ ē⌊ silr āt ⁊ p⌋

¶ Si autē hʼ qdē termiorz sit p̄dicatiuº: ille vo p̄uatiuº: q̄ñ ulis qdē fuerit p̄uatia ⁊ neccia 9clo erit neccia. Si eni. a. nulli. c. 9tigit. b. aūt alicui. c. iest: necē ē. a. alicui. b. nō iēē. Q̄ñ aūt affirmatia qdē ponit neccia uʼ ulis uʼ pticularis uel p̄uatia pticularis: nō erit 9clo neccia. Nā alia qdē eadē q̄ i p̄oribº dicemº. Termini vo cū ulis affirmatia ē neccia: vigilatio aial hō. mediū hō cū ptic. cū pticularis aūt p̄tiª neccia: vigilatio aial hō aial eni necē ē alicui albo iēē. vigilatio aūt 9tigit nulli: ⁊ nō necē ē alicui aiali nō iēē vigilatiōnē. Q̄ñ aūt pticularis fuerit p̄uatiua neccia. bipes moueri aial.

¶ Cōñter ponit 9iug. pticulares negatiās. ⁊ pº vnā utilez iux 6ᵐ modū q̄ hz ulem negatiuā de necrio cº utilitas oñdi pt p 9uersionē mioris ⁊ hʼ ē⌊ si aūt hʼ qdē termiorz ⌋2º ponit iutiles ⁊ sūt tres. due iux 5ᵐ modū ⁊ 3ª iux 6ᵐ quā cūqz eni fiat cū illa de necrio nō sit ulis negatia ē iutil 9iug. circa illas sic pcedit. pº dic q oēs iste tres sūt iutiles s. cū pticularis affirmatia ē de necrio q̄tū ad sextū modū ⁊ cū ulis affirmatia ē de necrio. ⁊ cū pticularis negatia ē de necrio q̄tū ad q̄ntū modū ⁊ iutilitatē eax 9tigit oñdi p termios alios a p̄dictis assūptos ad istātiā ⁊ hʼ ē⌊ q̄ñ aūt affirmatiua. ⌋2º ponit termios ad istātiā septimº p oēs tres 9iugōnes ⁊ hʼ ē⌊ termini aūt cū ulis. ⌋

¶ Manifestū igit q̄ñ iēē qdē nō est sillʼsmʼ utreqz ppōnes nō sūt i eo q ē iēē. necriū vo ē ⁊ altera sola neccia. In utrisqz aūt affirmatiis ⁊ p̄uatiis existētibº sillʼsmis necē ē alterā ppōem eē silem 9cloni. Dico aūt silez si iēē qdē q̄ iēē signt: si aūt neccia necry. Quare ⁊ hʼ palā q̄ñ nō erit 9clo necz q̄ iēē: necz neccia: nō sūpta uʼ neccia: uʼ q̄ iēē signata ppōne. Igit de necrio quō sit: ⁊ quā differentiā hēt ad iēē sufficiēter pene dictū est.

¶ Cōñter 9cludit q̄dā correlaria ex p̄hitis ⁊ pcedit sic. pº 9cludit ex p̄dictis q nō sequit 9clusio de inesse quādo utraqz ppōnuz nō est de iēē seqtur aūt 9clusio de necrio ⁊ altera ⁊ utraqz exñte de necrio ⁊ hʼ est⌊ manifestū igr ⌋2º dat cām huiº dicēs q hʼ ē q̄r opz alterā p̄missarū ēē silē 9cloni ita q si 9clo sit de iēē ⁊ vna uel altera p̄missarū est talis si 9clo sit de necrio: ⁊ alia p̄missarū erit talis si 9clo sit de necrio ⁊ alia p̄missarū erit talʼ ⁊ hʼ est⌊ i utrisqz aūt. ⌋3º ex hʼ ifert q nō seqt 9clo de iēē uʼ de necrio nisi accipiat ppō de iēē uʼ de necrio silis. s. 9clonī ⁊ hʼ ē⌊ q̄re hʼ palā. ⌋Cōñter epilogat dcā de sillō de necrio ⁊ dī

cit sibi fore q: nõdũ h3 plena cognitio silli de nec͂io an q̃ cõpet nec͂iũ ad cõtigẽs ⁊ h est q̃ de nec͂io. Du' h p° de mõis ulib°/qi ꝯ cõiugões utiles est h istare sic sup° illa de ieẽ accipiat ut nũc/vbi gr̃a circa p^m mõ3 sic de nec͂itate ois hõ est aial ois hõ sedet sit ita ⁊ non seqt qd de nec͂itate aliqd sedẽs sit aial eodẽ mõ est istare ꝯ 2^m mo^m 3^m utile: sic de nec͂itate nullus hõ est lapis ois hõ est alb° ⁊ nõ seqt q de nec͂itate aliqd albũ nõ sit lapis. Et dõ3 q mõi affirmatiui hui° figure descẽdũt a 3° p° ubi maior est ulis affirmatia reducunt ẽt in p'mã figurã ita q q̃cũq fuerit ulis affirmatia h in mõis affirmatis possibil' est ut fiat maior in 3° p° vñ sic ulis affirmatia q̃ est ibi maior approbat sibi reliquã ppõm ita q opz eã sumi de ieẽ simpl' cũ ipa ulis maior sit de nec͂io sic in p̃cedẽtib° dictũ ẽ sic ⁊ ulis affirmatia i mõis affirmatis hui° fig^e approbat sibi reliquã ⁊ cõuersã3 ei° ita q nec͂e est ipã3 eẽ de inesse simp' ⁊ h dico ulis affirmatia ẽ de nec͂io ⁊ h sigt Atq3 ite q̃ter in l'ra dicẽs q nec͂e est minorẽ extremitatẽ eẽ sb medio ẽtnialr: in cõuersa ppõnis de ieẽ: silr dico de mõis negatiuis. s. q descẽdunt a 4° p° ⁊ in ipm reducunt ubi maior est ulis negatia que cũ3 sit de nec͂io approbat sibi minorẽ sm modũ supdictũ q̃re silr ulis negatia in modis negatiis hui° figure q̃ est possibilis ut fiat maior in p^a fig^a approbat sibi alterã ppõm ⁊ cõuersã ei° ⁊ h silr sigt Atq3 in textu sic i mõis affirmatis ⁊ põt sola ulis negatia hic hãc p'uiẽ in mõis negatis hui° fig^e q: h sola põt fieri maior in p^a fig^a ⁊ in 4° mõ. pz q̃ q oẽs istãtie opposite sunt q̃ ferunt ꝯ ules ꝯiug. hui° figure illa de ieẽ exñte ut nũc ⁊ nõ simplr. ex his q̃ ma^m q duo p̃n^a supponẽda i mixtõe h° figure. vnũ q̃tũ ad mõs affirmatios. s. q ulis affir^a sit de nec͂io aliud q̃tũ ad negatios. s. q ulis neg^a sit de nec͂io ⁊ pz nec͂itas eo⁊ ex iã dictis. ¶ Cõnter põt dubitari de ꝯiug. inutili iux 2^m modũ. põt eni õndi q sit util' p oppositũ ꝯclonis qd ẽ de ꝯtigẽti positũ ieẽ ⁊ p minorẽ ppõm ex his eni seqt repugnãs maiori p mixtionẽ nec͂y ⁊ ieẽ ad min° eni seqt ꝯclo de ieẽ repugnãs maiori de ieẽ. S3 istd solutũ ẽ i p̃cedẽtib° q: talis pbõ nõ põt i plus nisi q sequat ꝯclo de ineẽ. ¶ Posset ẽt h dubitari de 5° hui° eisdẽ dubõnes ⁊ eodẽ mõ quo dubitatũ ẽ circa 4^m 2^e ⁊ silr solui h̃nt dubõnes ⁊ iõ ptermitto. ¶ Ulteri° pot te dubitare aliqs de põne termio⁊ i fine capl'i ꝯ ꝯiug. inutilẽ iux 6^m modũ. fac eni sibi talẽ istãtiã nullũ albũ vigilat qdda albũ de nec͂itate ẽ aial nõ tñ qdda aial de nec͂itate nõ vigilat h igit reputat hãc bonã de nec͂io qdda album ẽ aial cũ tñ i 2ª figura dixerit q ꝯtigit aial nulli albo ieẽ. Adhuc illa ppõ ẽ uera de nec͂io qdda albũ de nec͂itate ẽ aial. Et dicẽdũ q distigui põt de hac dcõne album qd põt stare p° ⁊ p̃n^r p q̃litate sigata ⁊ sic uerũ ẽ qd dic i 2^e fig^a. s. ꝯtigit aial nulli albo ieẽ ul' põt stare p̃ncipalr p sba q̃ sbest tali q̃litati ⁊ sic uerũ ẽ qd h dic. s. nec͂e ẽ aliqd albũ eẽ aial sic cignũ ⁊ sic pz r̃e° ad p^m. ¶ Ad 2^m dõ3 q talis ppõ nõ ẽ uere de nec͂io scd magis p nec͂ns sic pz ex distõne dcã ⁊ potuit meli° exẽplificauisse sic p⁊ nullu3 aial ẽ albũ de nec͂itate qdda aial ẽ h nõ tñ seqt q de nec͂itate sit aliqs hõ alb°. ¶ Cõnter q̃ret aliqs de sufficiẽtia inutiliũ ꝯiug. i hac fig^a. ⁊ dõm q supponẽda sũt p̃n^a coia ⁊ istd ppz qd ꝯseqt tertiã figurã ubicũq3 sit. s. q minor sit affirmatia. pterea supponẽdũ ẽ q ad affirmatios modos q ulis affirmatia sit de nec͂io ⁊ q ad negatios q ulis negatia sit de nec͂io qb° suppositis pz p combiatiões q sex sit utiles ꝯiug. ⁊ xxxvj. inutiles peccãtes ꝯ aliqd p̃n^m. cã aũt p̃n^o⁊ manifesta ex dctis. ¶ Ultio v° dubitabit aliqs de eo qd dic̃ i correlario q nõ seqt ꝯclo de ieẽ cũ utreq3 ppõnes nõ sũt de ieẽ cũ tñ i p̃cedẽtib° dixerit pluries cõclonẽ de ieẽ seq qñ neutra p̃missarũ ẽ de ieẽ. vtreq3 eni3 nõ idẽ ẽ qd neutra: s3 ꝯ h ex duab° de nec͂io seqt ꝯclo de ieẽ sic pz ex p̃dictis. Adhuc õndet iteri° i mixtiõe ꝯtigẽtis ⁊ nec͂y q aliqñ ex vna de nec͂io ⁊ altera de ꝯtigẽti sequit ꝯclo de ieẽ ⁊ ita põt seq ꝯclo de ieẽ q̃uis neutra p̃missarũ sit de ieẽ ⁊ ita nõ ẽ nec͂e sp alterã p̃missa⁊ assimilari ꝯclõni cui° oppo^m dic. ¶ Ad p^m dõm q ipe loqt h de ꝯclõne q̃ p° seqt aliqs p̃missas. illa aũt de ieẽ q̃ seqt ad duas de nec͂io nõ seqt ad eas p° s3 ex ꝯñti ⁊ mediãte ꝯclone de nec͂io. ¶ Ad 2^m dõm q qñ vna p̃missarũ est de nec͂io ⁊ altera de ꝯtigẽti ⁊ ꝯclo de ieẽ adhuc assimilat altera p̃missarũ ꝯclõni. nec eni i ꝯclõne sigtur actualis inherẽtia p̃ti ad s̃bm: ita i illa p̃missa q ẽ de nec͂io ⁊ ita assimilat ad iuicẽ i actuali herẽtia p̃ti ⁊ nai eo qd ẽ ieẽ assimilat. ul' põt dici q h qd dic h sp vnã p̃missarũ assimilari ꝯclõni nõ respicit nisi determinata in p̃cedẽtibus. oppositio aũt est de his que cõiter determinant.

d

Contigẽte aũt p° h dicem°. Qñ ⁊ q̃ mõ ⁊ p q̃ erit silli's. Dico ãt ꝯtigẽ ⁊ ꝯtigẽs q̃ nõ exñte nec͂io: posito aũt eẽ ul' nõ eẽ: pp h nihil erit ipossibile. nã necẽu ꝯtigẽ equoce dicim°. Qm̃ aũt h ẽ ꝯtingẽs manifestũ ẽ ex affirmatiõib° ⁊ negõnib° oppositis. Nã nõ ꝯtigẽs eẽ ⁊ ipossibile eẽ. ⁊ nec͂iũ nõ eẽ idẽ sũt: ul' sequũt se ad iuicẽ q̃re ⁊ opposita his: ꝯtigit eẽ ⁊ nõ ipossibile eẽ ⁊ nõ nec͂e nõ eẽ ⁊ eadẽ erunt ⁊ se q̃ntia se ad iuicẽ. De oi eni affirmatio uel negatio uera erit. Ergo ꝯtigẽs erit nõ necessariũ: ⁊ nõ necessariũ cõtingens.

¶ Postq̃3 determiauit gnõm silli de nec͂io determiat hic gnom silli de ꝯtigẽti ⁊ p̃cedit sic. p° dat itẽtionẽ dicẽs q dõ3 ẽ de ꝯtigẽti. i. qñ de ꝯtigẽti sit sillo⁊ ⁊ p q̃ ⁊ quõ ⁊ dic. qñ qui ad figurã p q̃ q̃tũ ad termios ⁊ ppões: quõ q̃tũ ad modũ ⁊ h ẽ Ꝉ De ꝯtigẽte aũt. Ꝉ 2° ponit suã itẽtionẽ ⁊ diuidit i duas. i p^a determiat q̃dda aña ad gnõm sillo⁊ de ꝯtigẽti q̃rũ cognitio nec͂ia ẽ ad illã gnõ3. i 2^a cũ dic Ꝉ qñ q̃ a. ꝯtigit oi. b. Ꝉ determiat dictã gnõm. p^a i duas. i p^mo determiat q̃dda p̃n^m p̃ecum sillo⁊ ipsco⁊ de ꝯtigẽti. i 2^a cũ dic Ꝉ qm̃ ãt ꝯtigit. Ꝉ determiat q̃dda p̃n^m p̃ecum sillorũ p̃sco⁊ de ꝯtigẽti: ⁊ q̃ i illa pte i q̃ docet gñare sillos de ꝯtigẽti p° ponit sillos p̃sctõs iõ h̃n ptes sic ordinant. s. ut statim p° p̃n^m p̃ecum sillo⁊ p̃sctõ⁊ s̃bictan i illi p sc̃i. p° i. d. i p^a dat diffõnẽ ꝯtigẽtis. i 2^a cũ dic Ꝉ accidit aũt oĩs. Ꝉ docet ꝯũter ꝯuertẽ ppões de ꝯtigẽti p qd p̃ficiẽdi sũt silli i p̃scti: ⁊ q: õndit ꝯuersio illa⁊ p diffõnẽ ꝯtigẽtis: iõ p̃us diffinit ꝯtigẽs. i p^a sic p. p° dat diffõnẽ dicẽs q ꝯtigẽs ẽ qd nõ ẽ nec͂iũ ipo tñ posito ieẽ nihil acci ipo^le ⁊ q: ipo^le nõ se^r nisi ex ipo^li pz qd itẽdit q ꝯtigẽs nõ ẽ ipo^le ⁊ ita itẽtio hui° diffõnis ẽ q ꝯtigẽs nec nec͂iũ nec ipo^le ⁊ h est Ꝉ dico aũt. Ꝉ 2° remouet q̃dda dubõnẽ q: eni illi ẽ dcm̃ q ꝯtigẽs ẽ nõ nec͂iũ: i p̃cedẽtib° dcm̃ ẽ q nec͂iũ di ꝯtinge. posset aliqs putare q h eẽt icõuenies: ⁊ h remouet Atq3. ⁊ p. sic p° dic q 2^m termio⁊ diuisãrõm di nec͂iũ ꝯtigẽs ⁊ nõ nec͂iũ ⁊ h ẽ Ꝉ nã nec͂iũ. Ꝉ 3° ne p dictã diffõnẽ putet aliqs nec͂iũ nõ eẽ ꝯtigẽs õndit q sic p hãc rõm. ꝯ^lt eẽ nõ ipo^le ẽ eẽ: ⁊ nõ nec͂e ẽ nõ eẽ: ꝯũtunt: s3 se^r si nec͂e ẽ eẽ nõ nec͂e ẽ nõ eẽ. q̃re seqt si nec͂e ẽ eẽ ꝯtigit eẽ: ⁊ ita nec͂iũ cõtigit ⁊ istd se^r: q: ad qd cũq3 seqt vnũ ꝯũtibiliũ se^r ⁊ aliud hui° rõnis p° õndit maiorẽ 2° ꝯcludit ꝯclonem s̃biciendo minorẽ maiorẽ ostẽdit sic ista tria ꝯuertunt nõ ꝯtigit eẽ ipossibile est eẽ ⁊ nec͂e est nõ eẽ ergo ⁊ eorũ opposita cõuertunt. s. ꝯtigit eẽ nõ ipossibile est eẽ nõ nec͂e est non eẽ. p° ponit hãc rõnẽ ⁊ est qm̃ aũt est ꝯtigẽs. 2° inuit diffõnẽ ꝯtigẽtis eãdẽ quã ponit v̓sus finẽ hui° libri ⁊ h est. Ꝉ de oi eni ne est ⁊c. Ꝉ ꝯũter ifert ꝯclonẽ itẽtionis ⁊ h est Ꝉ erit q̃ ꝯtigẽs Ꝉ ⁊ q: dictũ est in diffõne ꝯtigẽtis q ꝯtingẽs est nõ nec͂iũ. nũc aũt õnsu3 q nec͂iũ est ꝯtigẽs iõ addit q nõ nec͂iũ di ꝯtigẽs ⁊ h est Ꝉ ⁊ nõ necessariũ. Ꝉ

¶ Accidit aũt oẽs q̃ fm̃ ꝯtigẽs ꝓpõnes sũt ꝯũn ad inucẽ. Dico aũt nõ negatiuas affirmatis: ħ q̃cũqȝ affirmatiuã hñt figurã ꝑȝ oppõnẽ. ut ea q̃ ẽ ꝯtigit eẽ: ei q̃ ẽ ꝯtigit nõ eẽ. ꝛ ea q̃ ẽ ꝯtigit oĩ: ei q̃ ẽ ꝯtigit nulli uł ñ oĩ. ea q̃ alicui: ei q̃ ñ alicui: eod ãt mõ ꝛ i alijs.

¶ Cõiter docet ꝯuertẽ ꝓpões de ꝯtigẽti sã diffinito ꝛ dif i duas. i pᵃ docet ꝯuersionẽ eoꝝ i gnãli. i 2ᵃ i spãli descẽdẽdo ad spãles modos ꝯtingẽtis cũ dicit [Determiatis aũt his.] pma in pncipale ꝛ icidẽs qd icipit ibi [sunt aũt tales.] pᵃ i. d. in pᵃ narrat ꝯuersionẽ earũ ꝛ narrat p exᵃ manifestata. in 2ᵃ ostẽdit per rõnẽ ibi 2ᵃ [qm̃ enĩ qd est] dĩc ergo ꝙ oẽs ꝓpões de ꝯtingẽti pdicto affirmatiue ꝛ negatiue ipĩus eẽ ad iuicẽ ꝯuertunt. ꝛ ħ intelligendũ est ita ꝙ uñes ꝯuertant ad iuicẽ ꝛ pticulares ad iuicẽ ꝛ exponit eᵃ itẽtionẽ dicẽs ꝙ nõ itẽdit negatiuas ꝯuerti affirmatiuis: sed q̃ hñt affirmatiuã figurã fm̃ oppõem tales aũt sũt ꝓpões i qbᵃ modis affirmat respectu oppositoꝝ ꝛ exẽplificat dicẽs ꝙ ꝯtigit eẽ ꝯuertit ei q̃ est ꝯtigẽ nõ eẽ: ꝛ ꝯtigẽ nõ oĩ: ei que est ꝯtigẽ nulli uł oĩ: ꝛ ꝯtigẽ alicui ei que est ꝯtigẽ nõ alicui: ꝛ ħ siue accipiat ħ ũbũ est siue aliud ũbũ ꝛ ħ est [accidit aũt oĩs.]

¶ Qm̃ enĩ qd ẽ ꝯtigẽs nõ ẽ necc̃iũ. qd ãt nõ ẽ necc̃iũ possibile ẽ nõ eẽ. Manifestũ ẽ qm̃ si ꝯtigit. a. icẽ. b. ꝯtigit ꝛ nõ icẽ. ꝛ si oĩ ꝯtigit icẽ: ꝛ oĩ ꝯtigit nõ icẽ. Silr aũt ꝛ i pticularibᵃ affirmatiõibᵃ nã eadẽ est demrãtio.

¶ Cõiter ostẽdit istã ꝯuersionẽ ꝑ diffõnẽ ꝯtigẽtis si ꝯtingit eẽ tũ ꝯtigẽs sit nõ necc̃iũ seqt nõ neẽ est eẽ: ꝛ si nõ neẽ est eẽ ꝯtigit nõ eẽ q̃re si ꝯtigit eẽ ꝯtigit nõ eẽ ꝛ ħ tenet siue fuerit ꝓpões uñes siue pticulares ꝛ ħ est [qm̃ enĩ ꝯtigẽs.] ꝛ nõ ꝙ q̃uis ondat ꝙ ꝯuertant ꝯtigit eẽ ꝛ ꝯtigit nõ eẽ: nõ tñ ondit hõc ꝯũtiã ꝯtigit nõ eẽ ꝯtigit eẽ sic ꝯũtiã ꝯuersã q̃ medũ eiᵃ ꝯũtie est ad ꝯstruẽdũ utrãq: q̃ cũ ꝯtigẽs sit nõ necc̃iũ seqt ꝯtigit nõ eẽ ꝯ nõ neẽ ẽ nõ eẽ ꝛ si ħ ꝯ ꝯtigit eẽ q̃re seqt si ꝯtigit nõ eẽ ꝯtigit eẽ ꝑ idez mediũ ꝑ qd seqt ꝯ alio ꝑor. ꝛ nõ ꝙ nõ solũ ꝯuertunt ad iuicẽ uñes ꝛ pticulares iõ uñes cũ pticularibᵃ sic pȝ ꝑ pbõnẽ quã ponit si ꝯtingit inspiciat.

¶ Sũt aũt tales ꝓpões pdicatiue nã ꝯtigẽ ei qd ẽ eẽ. silr ponit queadmõȝ dcm̃ ẽ pᵃ

¶ Seqtur icidẽs q̃ iã ꝯsiderat affirmatiuas ꝛ negatiuas de ꝯtigẽti ad iuicẽ ꝯuerti ne ex ħ putet aliqs ipm̃ uelle ꝙ opposita ꝯuertant cũ affirmatiua ꝛ negatiua opponantur ꝯcludit ꝙ dicte ꝓpões ꝯuertibiles non opponunt sed affirmatiue sũt ambe fm̃ modũ sic: sic se hẽt eẽ in ꝓpõnibus de iẽẽ ita ꝯtigẽ i ꝓpõnibᵃ de ꝯtigẽti ꝯ i illis de iẽẽ affirmat eẽ ẽ ꝓpõ affirᵃ. q̃re in ꝓpõne de ꝯtigẽti affirmato ꝯtigẽ erit ꝓpõ affirᵃ ꝛ ħ est [sunt aũt hiᵃ.]

¶ Determiatis aũt his rursũ dicimᵃ ꝯtigẽ qm̃ duobᵃ mõis dĩ. vno qdẽ mõ qd plerũqȝ fit ꝛ defic̃ ꝛ iõ nõ necc̃iũ. ut canescẽ hominẽ: uł augeri: uł minui: uł oĩno qd natũ ẽ eẽ. ħ enĩ nõ ꝯtinuũ hẽt necc̃iũ: eo ꝙ nõ sp ẽ huiusmõi hõ. ħ cũ hõ est aut ex necc̃itate: aut ut i ptribᵃ. Alio aũt ifinitũ. qd sic ꝛ nõ sic possibile: ut aĩal ambulare. uł aĩali ambulãte terre motũ fieri. uł oĩno qd a fortuna fit: nihil enĩ magis sic natũ ẽ uł ecõũso.

¶ Cõiter determiat istã ꝯuersionẽ i spãli descẽdẽdo ad spã-les mõs ꝯtigẽtis ꝛ diidit i duas. i pᵃ dat diuisionẽ ꝯtigẽtis natũ ꝛ ifinitũ. i 2ᵃ docet utrũqȝ ꝯũtẽ ibi. 2ᵃ [qm̃ ꝛ ꝓpositas q̃litates.] dĩc igi ꝙ ꝯtigẽs diffinitũ natũ. s. qd hȝ cãȝ nãlẽ ordiatã ad ipm̃ ħ q̃ illa cãȝ põt iõ dr a necc̃io ꝛ ẽ ꝯtigẽs sic hoĩez canescẽ cũ cãm nãlẽ ordiatã: ħ pt ipedirĩ q̃ nõ sp ẽ hõ ꝛ iõ ẽ rõ: cũ ñ hõ ẽ aut de necc̃itate aut frequẽter canescit. dã aũt ẽ ꝯtigẽs ifinitũ. s. qd eq̃lr se hȝ ad eẽ ꝛ nõ eẽ ut hominẽ ãbulare ꝛ hoĩe ãbulãte fieri motũ terre uł ex approposito uł a casu ꝛ ħ ẽ [determiatis aũt h.]

¶ Cõuertit ẽ ꝛ ꝑȝ opposita ꝓpões utraqȝ ꝯtigẽs: nõ tñ eodẽ mõ. ħ qd natũ est eẽ: ei qd ẽ nõ ex necc̃itate eẽ. Sic enĩ cõtigit nõ canescẽ hoĩez. Infinitũ ãt signũ magis sic uł illo mõ eo ꝙ se hẽt uł se hẽt.

¶ Cõiter docet ꝯuertẽ utrũqȝ ꝯtigẽs ꝛ hẽt pncipale icidẽs ibi [disciplia aũt ꝛ sills.] In pncipali dĩc ꝙ utrũqȝ ꝯtigẽs ꝯũtit ꝑ opposit as q̃litates sed differet. ꝯtigẽti nato nõ ꝯũtit i idẽ genᵃ ꝯtigẽtis ꝯ ꝯũtit ꝑ possibili affirmatiua enĩ ꝯũtit i ꝯtigẽs cũ cõ necc̃iũ sic cõtigit hoĩez canescẽ ẽ cõtigit hoĩem nõ canescẽ. i. nõ neẽ ẽ hoĩez canescẽ: ꝓpõ aũt de ꝯtigẽti ifinito cõuertit i idẽ genᵃ cõtigẽtis ꝛ ħ ẽ [cõuertit ẽ.]

¶ Disciplia aũt uł sills demr̃atiuᵃ ex idefinitis qdẽ nõ ẽ. eo ꝙ iordinatũ ẽ medium. his ũo q̃ nata sũt ẽ: ꝛ orões pene oẽs ꝯsideratiões sũt i his ꝯtigẽtibᵃ. Ex illis ãt euenit fieri sills: nõ tñ solet q̃ri. ħ tñ magis diffinict i seqntibᵃ. Nũc autẽ dicemᵃ quõ ꝛ qs erit sills ex ꝯtigẽtibᵃ ꝓpõnibᵃ.

¶ Seqt icidẽs q̃ enĩ iã docuit ꝯũtẽ ꝓpões de ꝯtigẽti sic de cõtigẽti nato crederẽt aliqs ꝙ silr de eodẽ ꝯtigẽti ẽ ẽ scĩa ꝛ disciplina necc̃io dcã ħ remouet dicẽs ꝙ de ꝯtigẽtibᵃ ifinitis nõ ẽ scĩa necc̃io q̃ mediũ nõ ẽ ibi. de natis aut sũt pene ꝯsiᵉˢ demr̃atie ꝛ oẽs de natis dĩc pene q̃ de talibᵃ adhuc inq̃situ pñt nõ eẽ necc̃ia ħ inq̃situ necc̃ia sũt: de cõtigẽtibᵃ aũt ifinitis fieri ħ nõ multũ solet fieri q̃ de talibᵃ cõtigẽtibᵃ nõ nihil enĩ sillr̃icat: ulĩ ꝙ q̃rit ꝛ ne putet aliqs ipm̃ itẽdẽ de qbᵃ fiat disciplia demr̃atia dĩc ꝙ ħ nõ iferiᵃ. s. i posterioribᵃ ħ debebit: pn̄s aũt itẽtio ꝛ ex qbᵃ fiat sills de cõtigẽti ꝛ ħ ẽ [disciplia aũt sills.]

q Uoniã ãt ꝯtigẽ ħ huic icẽ dupr̃ ẽ accipe: aut enĩ cui iest ħ: aut cui ꝯtigit icẽ ipm̃. Nã de q̃. b. a. ꝯtigit horũ alteꝝ signat: aut de q̃ dĩ. b. aut de q̃ ꝯtigit dici de q̃ autẽ. b. a. ꝯtigẽ: aut oĩ. b. ꝯtigẽ. a. nihil dĩt. Manifestũ ẽ qm̃ dupr̃ dr a ꝯtigẽ oĩ. b. icẽ. Primũ ẽ dicamᵃ de q̃. ꝯtigit. b. ꝛ de q̃. b. a. qs erit: ꝛ q̃lis sills. sic enim utreqȝ ꝓpões sumunt fm̃ ꝯtigẽs. Cũ ãt de q̃ iest. b. ꝯtigit. a. ħ qdẽ ẽ icẽ: illa ꝯtigẽs. Quare a silibus figuris incipiẽdum queadmodum in alijs.

¶ Post q̃ȝ determiauit ꝯũsionẽ ꝓpõnũ de cõtigẽti determiat quõ sit dici de oĩ i cõtigẽtibᵃ ꝛ ħ reliquẽs dici de nullo ꝑ qd pficiunt sillr pfecti de cõtigẽti pᵃ dĩc ꝙ dici de oĩ i cõtigẽtibᵃ dupr̃ ẽ. ħ enĩ ꝯtigit eẽ. s. duplicẽ hẽt itẽntionẽ. s. uł oẽ qd ẽ. b. ꝯtigit oẽ qd ꝯr eẽ. b. ꝯr eẽ. a. ꝛ ħ ꝯfirmat ꝑ sillr sic poᵃ

ꝯtingit ſʒ h oē.b.poſſe ē eē.a.itelligit dupr.ſ.uł q: oē qđ ē b.uł q: oē qđ pōt eē.b.pōt eē.a.q̄re ꝛ h oē.b.ꝯ eē.a.ſilr dupr dicet ꝛ b ē l q̄m aūt ꝯtigē. Jſʒ ne puteť ꝙ dici de oi oio eodē mō ubiqꝫ accipiať i ſequētib' dic ꝙ pᵐ dicēdū ē de ſillo de ꝯtigēti ubi accipit dici de oi ſʒ hāc ītētionē oē qđ ꝯ eē.b.ꝯ eē.a.q: ſʒ iſtā ītētionē accipit i uniformi ġnatiōe ſillorū de ꝯtī.ſm aūt reliquā ītētionē accipit in mixtiōe ꝯtis cū ieē ꝛ c̄.nec̄io ꝛ iſ ē tpʒ modus ꝓcedēdi ꝛ q dixit iā de eo qđ ē dici de oi ſilr itelligēdū ē de eo qđ ē dici de nullo ꝛ hēt ſʒ hūᵉ g dicemᵒ. Jllic ſoleť duᵇⁱ de ordine ꝯtigēs eni coius ē ꝗ nec̄iū ꝛ iō ġnatio ſilli de ꝯtingēti debuit ꝓcedē ġnationē ſilli de nec̄io. Adhuc ġnatio uniformis ē ꝗ mixtā ꝛ iō ꝓus debuit docuiſſe ġnationē uniformē de ꝯtī ꝗ mixtā de nec̄io. Et dicēdū ꝙ diuſus ē modus ġnandi ſillos de ꝯtigēti tā uniformes ꝗ mixtos a mō ġnandi ſillos de nec̄io: ꝛ ideo ſillos de nec̄io ꝛ ſillos de ꝯtī i ꝑtib' ſepatī determiari hʒ.ꝓus ē ēt dāda ġtio ſilli de nec̄io ꝗ de ꝯtī: q: ġtio uniformis ꝑ enūᵉ ſillis ē ġtioni uniformi ſillorū de ieē: ꝛ illiᵘ ġnō mixta adhuc nō ꝯtī cū ill de ieē ꝙ ulis pōt i ꝯclōnē de ieē ꝛ iō ſtatī poſt ġnonē ſillorū de ieē determīnari hēt ſills de nec̄io tā uniformis ꝗ mixta.ex his pʒ ordo caplī ꝛ rñſio ad dbia. ¶ Cōiter dubitari ſolet circa diffinitionē ꝯtigētis q̄rit eni cū ꝓus nō diffinierit necᵐ ꝗ diuiſit ġtionē ſilli de nec̄io q̄re h diffiniat ꝯtigēs. Et dicēdū ꝙ nec̄iū nō accipit nīſi pl'r ſʒ uno mō ꝛ iō nō oportuit diffinire ipm ad manifeſtādū quō accipiet i ꝯiugōnib' de eiᵘ acceptiōe. ꝯtigēs aūt dr mīſiplr ꝛ nō accipit h i q̄cūqꝫ acceptiōe ſʒ ſolū ſm ꝙ nō nec̄iū dr ꝯtigē.ſ.qđ ſe hēt ad eē ꝛ nō eē ꝛ iō oportuit diffinire ꝯtigēs i illo mō q itēdit ne eēt h ambiguitas de acceptiōe ꝯtigētis q: nō itēdit de ꝯtī ꝑ poſᵇ neqꝫ ꝑ nec̄io ſʒ de ꝯtigēti ꝑ nō nec̄io qđ pōt eē ꝛ nō eē ꝑᵒ i diffinitione ꝯtis nō potuit ꝓbare ꝯuſionē quā h docet ꝛ iō poſuit diffinitionē. ¶ Adhuc dubitaret forte aliqs cū ꝯtigēs nec̄iū ꝛ ipoᵇ opponanť ꝛ uniū oppoſitorū nō diffinit ꝑ alterū niſi fuerit relm uł ſic ꝑuatio ꝑ hitū quō ꝯtigēs diffinit ꝑ nec̄iū ꝛ ipoˡᵉ. Adhuc q̄re magis i diffinitiōe ꝯtis cadit nec̄iū ꝛ ipoˡᵉ ꝗ eꝯᵒ. Adhuc cū debeat diffiniri ꝑ ꝑuationē nec̄ij ꝛ ipoˡᵉ q̄re magis ſic dic ꝯtigēs ē q nō exiſte nec̄io poſito tn̄ ieē nˡ ſeqť ipoˡᵉ ꝗ eꝯᵒ ꝯtigēs ē q nō exiſte ipoˡᵉ poſito tn̄ ieē nihil ſeqť nec̄iū. ¶ Ad pᵐ dicēdū ē ꝙ diffinitio data ꝑ genᵘ ꝛ drīas q idicāt eēntiā rei ñ admittit quācūqꝫ oppōnē uerūtn̄ diffiᵒ qilīcūqꝫ facta ꝑ rei cogn̄e bñ pōt dari ꝑ ꝑuationē oppoſitorū. illđ eni qđ meᵐ ē iter duo aliqñ ꝑ ꝑuationē illorū cogſcit ſic aūt ē ꝯtigēs iter nec̄iū ꝛ ipoˡᵉ. nec̄iū aūt ſoluʒ ſe hēt ad eē ꝛ ipoˡᵉ ſo ad nō eē. ꝯtigēs aūt h determiatū mediū ē iter hec q: pōt eē ꝛ ꝑ h differt ab ipoˡᵉ. pōt ēt nō eē ꝛ ꝑ h differt a nec̄io ſic q̄ cū ſit mediū ꝑ ꝑuationē dictū iter nec̄iū ꝛ ipoˡᵉ opʒ ipʒ diffiniri ꝑ ꝑuationē utriuſqꝫ ꝛ ex h pʒ ſeᵒ ad ꝛᵐ. Ad ulᵐ dicēdū ꝙ nec̄iū pōt ſeq ad nō nec̄iū ſic ad ꝯtingēs ſic uerū ex nō ueris ꝛ iō nō potuit uere dicē ꝙ ꝯᵗⁱ poſito i eē nullū ſeqť nec̄iū ſic potuit dicē ꝙ nˡ ex eo ſeqť ipoˡᵉ. ipoˡᵉ eni ex ꝯtigēti nō ſeqť ſʒ ex ſolo ipoˡᵉ. ¶ Cōiter forte dubitaret aliqs utrū ꝯtigēs cōe equoce dicať de ꝯtigēti nec̄io ꝛ nō nec̄io ſic ipſe dic. ur eni ꝙ nō ſic cᵘ nomē ꝛ rō ſʒ nomē aſſignata ē cōe ipʒ ꝑdicať uniuoce ſʒ ꝯtigēs cōe ſʒ nomē ꝛ rōnē eādē ꝑtur de nec̄io ꝛ nō nec̄io aſſignet ei rō nois ꝛ erit uł iſta ꝯtigēs ē qđ nō ē ipoˡᵉ uł iſta ꝯtigēs ē qđ ē poteſt eē ꝛ utraqꝫ iſtarū rōnū dr de nec̄io ꝛ nō nec̄io. Adhuc qđ ꝑdicať cōiter de plrib' ſʒ rē unā cōiter rep̄tā i illˢ nō ē ꝑtū equocū ſʒ ſic ꝑtur ꝯtigēs de nec̄io ꝛ nō nec̄io ꝯtigēs eni dic potētiā quādā eēndi ꝛ h uirt i ꝯtigēti qđ ē nō nec̄iū ꝛ i ꝯtigēti qđ ē nec̄iū. Ad oppoᵐ nˡ ſʒ rē cōe ē ꝯdictorijs q̄re ſi aliqđ ē eis cōe ſola uox ē ſʒ ꝯtigēs ē cōe nec̄io ꝛ nō nec̄io q ſūt ꝯdictoria ḡ ſolū ſm uocē cōe ē ſed tał cōitas ſac equocationē. Adhuc poᵃ ad actū ꝛ ipe actᵘ nō ſignť eodē noīe niſi equoce: ſʒ ꝯtingēs nō nec̄iū dic quādā potētiā ad actū ꝯtigēs aūt nec̄iū dic ipʒ actū q̄re hec duo nō ſignificabunť ꝑ nomē ꝯtingētis niſi equoce. Et dicēdū ꝙ ꝯtigēs cōe dr de ꝯtigēti nec̄io ꝛ nō nec̄io nō pure equoce nec uniuoce ſʒ analogice: ꝙ tn̄ logicᵘ analogū dic equocū iō dic i litra ipʒ dici equoce ꝛ ſic ipʒ analogice dr ſic ꝛ rō eiᵘ in cōi: ſigt ergo ꝯtingēs quādā potētiā ad eēndū q gdē poᵃ in ꝗbʒ poſita ē idifferēter ſe hēt ad eē ꝛ nō eē ipſa tn̄ ꝑut actui ꝯiūcta ē nō hʒ potētiā niſi ad eē. ꝑᵒ mō iueniť ꝯtigēs i ꝯtigēti qđ eſt nō nec̄iū. ꝛᵒ mō i ꝯtigēti qđ ē nec̄iū: ꝛ q: maᵐ ē ꝙ poᵃ q dr ꝑ nomē ꝯtigētis in q̄bʒ hīᵗ ꝑᵒ ꝛ magis iueniť i ꝯtingēti nō nec̄io. poſteriᵘ aūt i ꝯtigēti nec̄io nec̄iū eni minᵘ hēt de rōe ꝯtigētis ꝗ nō nec̄iū. ex his pʒ analogia hᵘ nois ꝯtingēs. pʒ et rñſio ad rōnes ꝑᶜ ꝑtis q̄onis. ¶ Ad ꝑmā rōnē i oppoᵐ dicēdū ꝙ nec̄iū ꝛ nō nec̄iū ꝑut cadūt i diuiſione ꝯngētis nō ſūt ꝯdictoria. utrūqꝫ eni ſupponit potētiā ad eē nō nec̄iū aūt ſʒ ꝙ ꝯdic nec̄io nihil ponit ꝑ ſe ſʒ ē idē qđ ipoˡᵉ. nō nec̄iū aūt ſʒ ꝙ diuidit ꝯtigēs ponit potētiā ad eē ꝛ nō eē. ſi aūt uere ꝯdicᵃ accipianť i diuiſiōe ꝯtigētis nō eēt niſi uocis cōitas: nūcꝗ āt nō ē ita ſic dictū ē. ¶ Ad aliud dicēdū ꝙ ꝯtigēs ſigt rē i mō.ſ. potētiā ad eēndū q gdē ī ē i ꝯtigēti nō nec̄io nō ē ſimplr cū actu ꝑut aūt ē i ꝯtigēti nec̄io ē ſimplr cū actu ꝛ ita pʒ ꝙ nō ē equocū pure ſʒ analogice. ¶ Cōiter forte dubitabit de mō ꝓbādi ꝙ neceſſariū ſit ꝯtigēs ur eni petē qđ ē i ꝑnᵒ cū ſupponit iſta ꝯuſioni nō ꝯtigit eē ipoˡᵉ ē eē nec̄ē ē nō eē ꝛ ꝯcludit coꝛ oppoſita ꝯuſioni q̄re eq ignotū ē illa ſicut iſta ꝯuſioni ſic iſta. Et dicēdū ꝙ nō ē eq ignotū q: nō fuit dīa apđ phos de ꝯuertibilitate ꝓpōnū tertij ordis modaliū ꝛ q̄rti ſʒ de ꝯuertibilitate ꝓpōnū ꝑmi ordis ꝛ tertij ꝛ iō bñ ſupponit ꝓpōnes tertij ordis ꝯuti ꝛ ꝯcludit idē de ꝓpōnib' ꝑmi ꝛ nō petit qđ ē i ꝑnᵒ iſ ſumit qđ notū ē oib'. ꝙ aūt nō fuerit diſcᵒ de ꝓpōnib' tertij ordis ꝛ q̄rti ſic de ꝓpōnib' ꝑmi ꝛ ſcđi pʒ ex litᵒ ꝑierᵐᵉˢ. ¶ Ulteriᵘ forte dubitabit aliqs de cōuerſiōe quā docet. ur eni ſuꝑfluē cū ꝓus determinauit de ꝯuſione. Adhuc ꝙ negatiue de ꝯtigēti alr ꝯuťanť ꝗ ille de ieē ꝛ de nec̄io. ꝑus dictū ē ꝛ ita fruſtra h docet eas ꝯuertere. Et dicēdū ꝙ ſupiᵘ determiauit ꝯuſionē q ē i termis ſʒ nō ꝑp h ſupſluū h determiare ꝯuſionē ꝑ oppoſitas q̄litates q nec̄io exigit ad ꝑficiēdū ſillos de ꝯtigēti ſimplr. ſcđo ſciēdū ēt ꝙ affirmatiue de ꝯtigēti ꝛ de ieē hñt ꝯuſionē unā i termis de q ſupiᵘ locutᵘ ē aliā ꝑ oppoſitas q̄litates de q h loqť. negatiue uo ulēs hñt uā ſilā q ē ꝑ oppoſitas q̄litates ꝑticulares uo negatiue hñt utrāqꝫ. ex his patet q̄ſita. ¶ Cōiter forte dubitabit de h qđ dic hoiem cadere nō hēre ꝯtiᵃᵐ nec̄itatē eo ꝙ nō ſemꝑ ē hō. ex h uidetur. ſigt̄ ꝙ ad nec̄itatē ꝓpōnis exigit nec̄io entitas rerū.ſ. ſbi ꝛ ꝑti ꝛ ita ad ūitatē ꝓpōnis exigit uera entitas eorū. Sup q dubitať ꝛ ur: h ꝑᵒ eē uerū ſic uerū ꝛ ens ꝯuťť ſʒ eus nō ē niſi hēat uerā entitatē apđ nāam ꝛ nō tn̄ apud aiāʒ q ſilr nec uerū. Adhuc qđ q: ē ſuppōit an̄ ſe q̄ōnē an ſit ut h qđ an h ſit aial ſupponit an̄ ſe q̄ōnē iſtā an hō ſit ꝗ ꝓpō ab hac q̄ōne accepta ſupponit an̄ ſe ꝓpōnē ab illa accepta q̄re ꝛ ūitas eiᵘ ūitatē ſilr ꝛ ita ad ūitatē huiᵘ hō ē aial exigit ūitas hᵘ hō ē ꝛ ita ūitas ꝓpōnis exigit actualē entitatē ſbi ꝛ ꝑdicati. Adhuc ſi hō ē aial hō eſt ſbm ꝛ ſi h ſic hō ē eus ꝛ ſi ē ens hō ē: q̄re ad ūitatē hᵘ hō ē aial exigit ūitas hᵘ hō ē ꝛ ſic idē qđ ꝑus. Si diceť ꝙ ens dr equoce ſʒ ꝙ ē nomē ꝛ ſʒ ꝙ ē ꝑticipiū. q̄n ḡ dr hō ē ſbm ḡ hō eſt ens h tenet ſolū de ente ſm ꝙ ē nomē ulteriᵘ aūt nō tenet niſi ſʒ ꝙ ē ꝑticipiū q: ens ꝑticipiū dic entitatē actualem eius aūt nomē dic entitatē hitudinalē. Sʒ ꝯ ſic lucēs ē actᵘ lucis ꝛ de nec̄itate ſeqť ſi ē lux ꝙ lucet. ſilr actᵘ entis ē eē ꝗ re nec̄io ſeqť ſi ē ens ꝙ ē. Sʒ diceť ꝙ eē ē actᵘ entis nō ſʒ ꝙ ē nomē ſʒ ꝑticipiū. Sʒ ꝯ ens qđ ē ꝑticipiū de nec̄itate egredit ab eē ſignato ꝑ h ūbū ē ꝛ nō eꝯᵒ. tal' eni ē rō ꝑticipij q̄re ſi eē egrediať ab ente h nō ē ab ente qđ ē ꝑticᵐ ſʒ qđ ē nomē. Ad oppoſitū ſic ſi ad ūitatē ꝓpōnis exigit uera entitas terū nūc talis ꝓpō nō eēt uera antichꝰ erit hō ceſar fuit hō qđ ē icōueniēs ſi diceť aliqs ꝙ illd eſt

telligēdū nō de vītate ,p,pōnis de pterito uł de futuro:ʒ
pponis de pñti.ꝯtra chimera est chimera h̄ ē uera ut cō/
stat ꝙ nō ē uera entitas i reb⁹ sigtis p termios:ꝛ adē aūt
rōe h̄ erit uera hō ē hō ꝛ si nō fuerit hō q̄re ꝛ h̄ hō ē aīal
ꝛ sic erit vitas i ,ppōne de pñti absq̧ actuali entitate rerū
Adhuc vitas vniuoce dr̄ i ,ppōne affir^a ꝛ neg^a:ʒ ad vita
te negatiue nō exigit uera entitas rez q̄re nec ad vitatez
affirmatiue q̄ꝫuis eni nō eēt nec lignū nec capra nihilomi
n⁹ eēt h̄ uera lignū nō ē capra. Adhuc si ad vītatē ,ppōnis
exigeret actualis entitas rez tūc vitas ꝛ falsitas eēnt i re
b⁹ sic bonū ꝛ malū ꝛ nō i cogne ūm cu⁹ oppo^m vult Arſ.
ex sine sexti p^e phīe. ubi dic̄ ꝙ uez ꝛ falsū nō sūt
i reb⁹ sic bonū ꝛ malū ʒ in cognitiōe ūm. Adhuc vitas ꝛ
falsitas sōli ꝯsistit circa cōpōnē ꝛ diuisionē:ʒ ois cōpō ꝛ di
uisio apd aiaz iest q̄re vitas ꝛ falsitas apd aiam ē q̄re cū
possint ipse rez manē ē apud aiaz i q̄ pūt ad iuicē cōponi
uł diuidi q̄ꝫuis ipse res nō sint pꝫ ꝙ vitas ꝛ falsitas pt eē
sine actuali entitate rez. ꝙ aūt cōpō ꝛ diuisio sint apd aiaz
pbo ꝙ aīal est ipso hoi iest ꝛ nō ē cōpō h̄ rē ꝛ nām q̄ cō
ponit aīal cū hoie. sitr asin⁹ scipo ab hoie diuidit ꝛ nō est
h̄ʒ diuidēs ipsos:q̄re manifestū ꝙ cū nō sit apd rē cōpō
ꝛ diuisio sʒ apd rōnē solū ꝛ res rōne erūt ꝛ sic vi ꝙ vitas
ppōnis sine actuali entitate rerū:ex iā dictis pꝫ quō ꝯce
dēde sūt ,ppōnes ad utraq̧ ptē ꝯclōnis uerūm q̄ꝛ prime
rōnes vidēt tm ꝙ vitas scḋo mō dicta exigat actualez
entitatē rez. dicēdū ē ad pmā ꝙ h̄ ,ppō ens ꝛ uerū ꝯūti
tur de vītate i cōplexa pmo aūt pñs ē de vītate cōplexa
uł dicēdū ꝙ vitas iꝯ^a ꝯūtit cū ente h̄ eni exigit entitatē
rez ē aiaꝫ ʒ itē⁹ entitatē actu cōponentis aut diuidētis
cōponibiles aut diuisibiles. ¶ Ad 2^m dōꝫ ꝙ q̄ōnes or/
dinam⁹ sʒ ordinē quē obſuam⁹ i dubitādo ꝛ addiscēdo
ubi ordo ē ꝙ pus dubitam⁹ an sit res. scḋo an sit h̄ uel il/
lud:s ꝯsilis ordiate sint sic q̄ōnes pp dictā cām nō tm opꝫ
ꝙ pō accep̄ā q̄ōne q̄ꝛ ē supponat an se ,ppōnē accepta
q̄ōne an sit ut vitas h⁹ vītatē illi⁹. Alr posset dici ad idē
ꝙ hec ppō hō ē aīal supponat an se istā hō ē ꝛ vitas ei⁹
vult illi⁹ ʒ ad vītatē hui⁹ hō ē ʒ ꝙ accipit q̄ō an sit i de
scḋo nō exigit actualis entitas hois ʒm hīualis sic
bēt demfari i pn⁹ scḋi posterioꝝ. ¶ Ad 3^m dōꝫ ꝙ ens ꝑ
mō ꝑncipalr sigt ens actuale ꝛ si sic sumat tūc nō tenet
illō ē sm hō ē ens. si aūt coiter accipiat ,p ente actu uel
ente ptā sic nō tenet ē ens ʒ ē q̄ꝛ ipꝫ ē dic pñs actuale eē
¶ Secūdo dubitabit ulteri⁹ de h̄ qḋ dic̄ ꝙ cū hō est aut
de nectāte aut frequēter canescit. dubi^m ē eni quō h̄ sit
vez cū hō nō canescat ut i plrib⁹ nisi i senectute. Et dicē/
dū ꝙ ille act⁹ canescē pōt dicē motū canitiē uł tm motū
cōpletū si dicat motū i canitiē sic sp ꝛ de nectāte canescit
hō ꝯ puerili eni canities ex icorpatiōe fleugmatis in
supiori pte capitis cui⁹ icorpatiōis cā ē diminutio caloris
natiui:ꝫ ista icorpatio ꝛ caloris diminutio sp fit ꝛ ꝯtinuo
si aūt dic tm motū cōpletū sic ut frequēter canescit homo
i plurib⁹ enim si maneāt ad etatē ,puenit canities. ¶ Ul
teri⁹ forte dubitabit de eo qḋ dic ꝯtigēs natū nō ꝯūti in
idē gen⁹ ꝯtigētis. vi eni ꝙ sic eq̧ cū ꝯtigēs natū q̄ꝫ infi
nitū sit nō nectū ꝛ possit eē ꝛ nō eē q̄ rōe vnū ꝯūtit i idē
gen⁹ ꝯtigētis ꝛ reliquū. Ad idē q̄ꝛ natū ē vnū opposito
rū ꝛ reliquū i natū ē ieē nisi vnū sit determiate. cuꝫ ꝯ
trigētis natū sit iter oppo^a si vnū illoꝝ natū ē iesse
ꝛ reliquū nisi alterū determiate isit ꝛ ita vi ꝙ natū ꝯūtat
Adhuc h̄ est de ꝯtigēti nato ꝯtigit hoiez nō canescē
r dic ꝙ ꝯtigēs natū ꝯūtit usq̧ i nō nec̄tū q̄re ista ꝯūtet
i hac nō nece ē hoiez canescē ꝛ si hmō erit ꝯūsio ,p oppo
sitas q̄litates cū utraq̧ nectās sit nec erit ꝯūsio a nō eē in
eē nec eē⁹ sic ꝑus docuit Arſ. ꝯtrā ē ,ppōnes de ꝯtigēti.
Et dicēdū ꝙ ꝯtigēs natū nō ꝯūtit i ꝯtigēs natū sʒ i ꝯtin
gēs ,p possibili. ¶ Ad p^m dōꝫ ꝙ i sīlando ar^m nō ualet
ꝯtigēs eni natū hēt cāꝫ ordiatā magis ad vnā ptē ꝑꝑ qḋ
ei⁹ ne nō hēt cāꝫ talē ꝛ iō nō ꝯūtit i idē gen⁹ ꝯtigētis. ꝯti
gēs aūt ifinitū nō hēt cāꝫ ordiatā sʒ eq̄lr se hēt ad utraq̧

p tē ꝑꝑ qḋ ꝛ sua ne⁹ ꝯsilis ē. ¶ Ad 2^m dicēdū ꝙ h̄ pp̄o i
v nū oppositoꝝ ꝛc̄. iest reliquū natū ē ieē nisi alteꝝ de
n iate isit nō ē uero neq̧ itelligēda nisi i ꝯtrys icōplexa
c uł^a sūt sanū ꝛ egrū ꝛ h⁹. h̄ aūt sit sīmo de opposi
lexis q̄ si reducant ad icōplonē reducent ad 3^{ua}
t nō canescē nō canescē. ¶ Ad ult^m dōꝫ ꝙ h̄ neg^a h
i nō canescē nō ē de ꝯtigēti nato. h̄ eni ipꝫ nō canescē
natū nō ē ʒ ei⁹ oppo^m nec ifinitū q̄ꝛ eq̄lr nō se hēt ad
ꝛ nō eē:q̄re relinqt ꝙ sit cōe utriq̧. s. possibile uł de ꝯ
gētī ,p possibili: vn̄ pꝫ ꝙ ꝯtigēs natū iquātū h⁹ nō
sumit sb negōne:ʒ sumit positiue ut canescē i senectute
qḋ ē natū i plrib⁹ canescē i iuuētute qḋ ē natū i pau
b⁹ ꝛ hui⁹ q̄rū negōnes magis nō inate sūt. vn̄ vult A
p suā isaꝫ expsse ꝙ affir^a de ꝯtigēti nato ꝯūtit in ꝯti
nō eē qḋ ē idē ei qḋ ē nō nece q̄si uelit sigre ꝙ tale ꝯ
gēs noiat per affirmatiuā uł. qui ꝯ dic ꝯtigēs natū ꝯ
usq̧ i nō nectū h̄ itelligēdū ē de ꝯtigēti nato ubi aff
tur eē. Sʒ tūc du^r q̄re sitā i ꝯtigēti nato q̄ꝫ ifinito sit ꝯ
sio ,p oppositas q̄litates. ad h̄ aūt ꝙ sit talis ꝯūsio op
ꝯūti cū nō eē i du^r l pōt q̄lr h̄ pōt eē i ꝯtigēti nato ꝯ
gēs natū ʒ ꝙ hui⁹ affirmatiuū ē ꝛ cadit sup eē ꝛ ꝯūtit
nō eē ꝛ illō ꝯtigē nō eē sit de ꝯtigēti cōl a cōi
le nō tenet argu⁹ ꝯ a ꝯtigē nō eē ad ꝯtigē eē nō eē
sio apd ꝯtigēs natū:ꝛ sic h̄ tūc nō ē ꝯūtē a nō eē i eē
ꝯtigētis ʒ solū eꝯ⁹ q̄re nō erit ibi ꝯūsio nec ꝯūtibi
Oppo^m tm appet manifeste i termis q̄ꝛ si ꝯtigit hoiez
canescē ꝯtigit ꝛ canescē sic eꝯ⁹ ꝛ si ꝯtigit eē musicū ꝯ
git nō eē musicū sic eꝯ⁹. Et pōt dici ꝙ si ꝯtigēs cōuert
usq̧ i ꝯtigē nō eē h̄ tenet ut dictū ē ꝛ illud ꝯtigē nō eē
cū nō possit eē de ꝯtigēti nato nec i finito oñēꝫ ē
de ꝯtigēti ,p possibili. ab illo aūt ꝯtigē nō eē usq̧ i ꝯ
eē fieri pōt ,pcessus g̃ra māe q̄ꝫuis eni solū argumēt
nō sit bona q̄re ,pcedit a supiori ad iferi⁹ nō ē tñ
ꝯtigēs natū ꝯūluꝫ i ꝯtigē nō eē gn eꝯ⁹ possit eē ꝯūsio
ē ex h̄tudie termioꝝ qb⁹ iest ꝯtingētia natu magis q̄
form argumētādi. ¶ Ulteri⁹ aūt dubitabit forte de eo
dic̄ circa dici de oī i ꝯtigētib⁹. q̄ꝛ eni i p̄cedētib⁹ nō de
minauit diuisuꝫ modū accipiēdi de oī i nectīs nō debe
h̄ oꝫ re diuisuꝫ modū dici de oī i ꝯtigētib⁹. Sʒ dō ꝙ pp
nis de nectīo nō ē du^r itētio sic ,ppōnis de ꝯtigēti. S
sic h̄ ppō oē. b. ꝯtingit eē. a. duplicē hēt itētionē uł ꝙ
qḋ ē. b. ꝯtigit eē. a. uł q̄ꝛ oē qḋ ꝯtigit eē. b. ꝯtigit eē. a.
oē. b. de nectāte ē. a. uł dī ꝙ oē qḋ ē. b. de nectāte ē. a.
uł oē qḋ nece ē eē. b. nece ē eē. a. Adhuc sic ppō de ꝯtigē
aliq̄n accipit cū alia de ꝯtigēti aliq̄n cū alia de iesē ad
stitiuēdū silr̄m sic ꝛ ,ppō de nectīo aliq̄n accipit cū alia
de nectīo aliq̄n cū alia de ieē. ꝯ si ,ppō d ꝯtigēti pp sui du
cē acceptionē duplicē hēt itētionē q̄ꝛ cū alia de ꝯtigēti
cipit sb hac itētiōe oē qḋ ꝯtigit eē. b. ꝛ cū alia de ieē ac
pit sb ista oē qḋ ē. b. ꝛc̄. vi silr ꝙ du^r erit itētio i ,ppōe
de nectīo pp duplicē ei⁹ acceptionē ita ꝙ sb illa itētiōe
qḋ nece ē eē. b. nece ē ꝛc̄. accipit cū alia de nectīo ad ꝯ
tuēdū silꝫ vniformē. sb ista vō oē qḋ ē. b. nece ē eē. a
tiōe nectīa ꝛ secūda minor ē de ieē. Et dicēdū ꝙ illa
nectīo hēt illas duas itētiōes sic opponit ʒ iseparabiles
ab iuicē. q̄ꝛ si oē. b. ex nectāte ē. a. tūc. a. ē iseparabile ab
b. ita ꝙ ab oī qḋ de nectāte ē. b. ꝛ qḋ ē. b. simplr eꝯ ꝙ
eē simplr ꝛ ex nectāte ieē nō diuisificāt iherētiā nisi ʒ
nē tm:ʒ utraq̧ dic̄ actualē iherētiā ꝛ eēntialē ꝛ q̄ꝛ tñ
iō nō distinxit Arſ. i p̄cedētib⁹ dici de oī i nectīs p
suas itētiōes cū nō diuisificēt iherētiā ꝛ h̄ licꝫ ꝑ h̄ ꝙ i
tiōe nectīs ꝛ ieē nō accipit illa de ieē nisi de ieē simpli
forte ʒ rem nō differt i ,ppōne nectīa q̄ꝫuis differēt
modū inesse aūt ꝛ ꝯtingēter ineē separabilia sunt ab
uicem ꝛ diuersificāt inherētialem per actuale ꝛ potēt
ꝛ ꝑꝑ ē sm istā duplicē iherētiā diuisimode accipiat ,p
de ꝯtigēti oportuit h̄ Arſ. has duas itētiōes ei⁹ qḋ dici
oī i ꝯtigētib⁹ determiare. ¶ Ulteri⁹ forte dubitabit q
illa de ꝯtigēti dat itelligē illā de ieē nō eni seqt si ꝯtig

e ẽ ieſt ⁊ ita nec itelligẽ illa de ineẽ i illa ꝙ ↄtigẽti ſiẽ ↄñs te. Adhuc cũ tale ↄtigẽs idifferẽter ſe hẽat ad eẽ ⁊ nõ ꝗ rõe ibi itelligit affir de ineẽ ⁊ neg ꝗre ſic bene expo oẽ qđ nõ ẽ.b.ↄtigit eẽ.a.ſic ſic oẽ qđ ẽ.b.⁊c. Et ꝙ ↄpõne de ↄtigẽti modus ↄtingẽtie cadẽs ſup extrẽs plicat eoꝝ ſuppõnẽ.vñ ſi ↄſideret ſm ppõnis talis modus ↄtigẽne extẽdit ſuã vtutẽ i ſbꝫ põt accipi p o qđ ↄtigit eẽ ſb eo ⁊ i de hẽt ppõ i alis iſtis itẽtionẽ oẽ ↄtigit eẽ.b.⁊c.ſi aũt ↄſideret ſm in ſe ſine mõ ↄtigẽ quãtũ ẽ qđdã uſe actu ↄtinẽs ſb ſe iferiora ſic hẽt cõ atione ad ↄtẽta p actualẽ iherẽtiã ⁊ ſic ſb hẽt ppõ talis itẽtionẽ oẽ qđ ẽ.b.⁊c. ſic ꝗ rõe ↄtingẽtie hꝫ accipi ſb iplica oe ↄtigẽti.rõe aũt ipſi ſbi i ſe ⁊ cõpati ad ne ↄtẽta ſb eo dꝫ accipi ſb eo iplicatio de ineẽ ⁊ p ꝫ pꝫ ad oppo. Hic uõ ẽ ꝗ iplicatio circa ſbꝫ ſumẽs tiã ↄtigẽtialẽ ſigt minorẽ ppõnẽ de ↄtigẽti ⁊ iplica de ineẽ ſigt miorẽ de ineẽ uł de nečio vñ ſb tali ſenſu oẽ ↄtigit eẽ.b.ↄtigit eẽ.a.iplicaẽ tot filis vniformis de ↄtigẽti ſb ꝫ ſẽſu aũt oẽ qđ ẽ.b.ↄtigit eẽ.a.iplicaẽ tot filis oe ↄtigẽti ⁊ ineẽ uł de ↄtigẽti ⁊ nečio. Ultio for dubitabit aliqs ꝗre nõ ponat tertiã itẽtionẽ ppõnis de ↄtigẽti.ſ.hãc oẽ qđ neẽe ẽ eẽ.b.ↄtingit eẽ.a. vꝫ em ꝙ de eã ponẽ:qꝫ qđ ↄtinet ſupi ↄtinet iferi ſꝫ ineẽ ſimp ſupi ad nečio ineẽ ꝗre cũ ppõ de ↄtigẽti ↄtigat ineẽ ſim ter ↄtinebit ⁊ ex nečtate ineẽ ⁊ ita omittit ꝗ.vnã i õnẽ talis ppõnis. Adhuc ſi ſb itẽtio oẽ qđ ↄtingit eſſe .faciat ↄſtationẽ vniformẽ ſilloꝝ de ↄtigẽti ⁊ ſb itẽtio qđ ẽ.b.⁊c.faciat ↄſtationẽ mixtã ↄtigẽtis cũ ineẽ eadẽ erit itẽtio tertia faciẽs mixtionẽ cũ nečio ⁊ ſb nõ eſt ſtu ut vꝫ oẽ qđ neceſſe ẽ eẽ.b.ↄtigit eẽ.a.ꝗre ut vꝫ in ficiẽter dat itẽtiões uſis de ↄtigẽn. Et dicẽdũ ꝗ ibi ẽ tertia itẽtio ſiẽ oppoꝰ ẽ ex cõpatiõe ſbi ad ea qb ne ario ineſt ſꝫ omittit eã qꝫ nõ ſepaẽ a ſcđa itẽtiõe imo p elligiẽ qꝫ ſbi ineẽ ſimpr ⁊ ex nečtate ineẽ nõ diuerſificat tertiã ut pdẽm ẽ iđ p hãc itẽtionẽ oẽ qđ ẽ.b.⁊c. itelligi ſufficiẽter reliq ⁊ p hãc itẽtionẽ oẽ qđ ẽ.b.ↄtigit eẽ.a. ſufficiẽtꝫ itẽtionẽ filli de ↄtigẽti mixto cũ ineẽ ⁊ de ẽmixto cũ nečio ſiẽ pꝫ ituẽti qꝛ illa de ineẽ ꝗ accipiẽ cũ tiõe cũ ↄtigẽti dꝫ eẽ de ineẽ ſimpr ⁊ nõ ut nũc ſiẽ pa it in ſequẽtibus. patet igiẽ ex his rñſio ad oppoſita.

q Uãdo igr ↄtigit.a.oi.b.⁊.b.oi.c.erit filis pfect? qm̃.a.ↄtigit oi.c.ineẽ.ꝫ ãt manifeſtũ ẽ ex diffõne. Nã ↄtigẽ oi ẽ ſic dicebam?. ſilr ãt ⁊ ſi.a.ↄtigit nlli.b. ãt oi.c.qm̃ ↄtigit.a.nulli.c. Nã de q.b.ↄ it.a.nõ ↄtigẽ ꝫ erit nullũ dimitte de his ſub.b.ↄtigũt. Qñ ãt.a.ↄtigit oi.b:b.aũt lli.c.ↄtigit p aſſũptas qdẽ ppões nllus filis. ↄũſa aũt.b.c.ſꝫ ↄtigẽs fit idẽ q ⁊ pus. Qm̃ eni ↄtigit.b.nulli.c.ineẽ ↄtigit ⁊ oi ꝫ ãt dictũ ẽ pus. Quare ſi.b.qdẽ oi.c. eni oi.b.rurſus idẽ fit filis. Silr ãt ⁊ ſi ad raſq ppões negõ ponaẽ ↄtigẽ. dico ãt ſi.a.ↄtigat nulli.b.⁊.b.nlli.c. Nã pp aſ ptas ppões nullus fit filis ↄũſis ãt rur ſidẽ fit q ⁊ pus. Manifeſtũ qm̃ negõne ſita ad miorẽ extremitatẽ uł ad utraſq ppões aut nõ fit filis:aut fit qdẽ:ſꝫ nõ pfe ex ↄuerſione eniu fit neceſſarium.

Poſtq deterrminauit pn ãntia gnõnẽ filli de ↄtigẽti ſꝫ p ẽ ipaꝫ gñationẽ ⁊ diuidiẽ i tres.qꝛ p° determinat hac gñationẽ i p figura 2° i 2 3° i 3.p i duas.i p determinat gñationẽ vniformẽ filloꝝ de ↄtigẽti i p figura.i 2° gñationẽ mixtã ↄſidẽ i eadẽ figura cũ dicẽ ſi ãt ſꝫ qdẽ ineẽ. p° i duas.i p dat ↄiugõnes utiles i 2° iutiles cũ dicit ſi aũt q ad maiorẽ. p i duas.i p dat utiles uſes i 2° pticu lares cũ dicẽ ſi aũt altera ppõnũ. p i duas.i p dat cõ iugõnes uſes utiles ⁊ pfectas ⁊ ſũt due ꝗrũ p° cõſtat ex utraq affirmatiua ⁊ pficiẽ per dici de oi i ↄtingẽtibus.2° hẽt maiorẽ negatiuã ⁊ minorẽ affirmatiuã ⁊ pficiẽ p di de nullo i ↄtigẽtib ⁊ ꝫ ẽ qñ igiẽ ↄtigit. 2° dat cõiu gatiões uſes utiles ⁊ impfectas ⁊ ſũt due ꝗrũ vna hꝫ mi norẽ negatiuã tm̃ ⁊ pficiẽ p ↄũſionẽ ilis minoris p oppo ſitas ꝗlitates.alia vo hẽt utrãq negatiuã ⁊ pficiẽ p ↄũſio nẽ utriuſq uł minoris tm̃ ⁊ ꝫ ẽ qñ aũt.a.ↄtigit eẽ.b. ↄnter epilogat ⁊ ꝫ eſt manifeſtũ eſt igiẽ.

Si ãt altera qdẽ ppõm uſis:altera ãt pticularis ſumaẽ:ad maiorẽ extrẽitatẽ poſi ta uſi filis erit pfect?. Nã ſi.a.oi.b.ↄtigit.b ãt alicui.c.ↄtiget.a.alicui.c.ineẽ.ꝫ ãt mani feſtũ ẽ ex diffõne de oi ↄtigẽtis. Rurſũ ſi.a ↄtigit nulli.b:b.ãt ↄtigit alicui.c.ineẽ neẽe ẽ a.ↄtigẽ alicui.c.nõ ineẽ. Demõſtrãio ãt eadẽ Si ãt puatiua ſumaẽ ppõ pticularis:uſis ãt affirmatiua põne ãt ſilr ſe hẽant:ut ſi.a oi.b.ↄtigit.b.ãt alicui.c.nõ ineẽ p ſũptas qdẽ ppões nõ fit filis:ↄũſa ãt pticulari ⁊ po ſita.b.alicui.c.ↄtingẽ ineẽ eadẽ erit ↄclõ q ⁊ pus:queadmodũ in his que a pncipio.

Cõſter dat ↄiugõnes utiles pticulares ⁊ pcedit ſic.p° dat pfectas q ſũt due ꝗrũ vna ↄſtat ex affirmatis ⁊ pficiẽ p dici de oi i ↄtigẽtib. alia aũt hẽt maiorẽ negatiuã ⁊ pfi ciẽ p dici de nullo ⁊ utrobiq ẽ minor pticularis affirma tiua ⁊ ꝫ ẽ ſi aũt altera qdẽ. 2° ponit vnã impfectã hñ tẽ minorẽ pticularẽ negatiuã ⁊ maiorẽ uſeꝫ affirmatiuã ꝗ pficiẽ p ↄũſionẽ minoris. Aliã aũt.ſ.ↄſtãtẽ ex negatis omittit qꝛ ex pcedẽtib ſufficiẽter itelligiẽ ⁊ ꝫ ẽ ſi aũt p uatiua ſumaẽ.

Si ãt q ad maiorẽ extremitatẽ ẽ pticularis:q ad miorẽ uſis.ſiue utreq affirmatie ponaẽ:ſiue puatie:ſiue nõ ſilis figure:ſiue utreq idefinite:ſiue pticulares nullo mõ erit filis. Nihil enim phibet.b.tñſcẽdẽ.a.⁊ nõ pdicare de eqs i q ãt.b.tñſcẽdit.a.ſũaẽ c.huic enim neq oi:neq nulli neq alicui neq nõ alicui ↄtigit.a.ineẽ.ſi qdẽ ↄũtaẽ ſꝫ ↄtigẽ ppões.⁊.b.plurib ↄtigit q.a.ineẽ. Amplius ãt ⁊ ex terminis manifeſtũ:nã ſic ſe hñtib ppõnib ↄtingit ⁊ pmũ poſtremo nulli ⁊ oi ex nečitate ineẽ. Termini cões oiũ ineẽ qdẽ ex nečitate:aial albũ hõ:nõ ↄtingere vo animal album veſtis.

Cõſter determiat ↄiugõnes iutiles ⁊ pcedit ſic.p° dicẽ ꝙ oẽs ↄiugõnes iutiles ſũt i qb maior uł utraq ẽ pticularis ⁊ ꝫ ẽ ſi aũt q ad maiorẽ. 2° ꝫ oſtẽdit ⁊ diuidiẽ in duas.qꝛ p° oſtẽdit eas eẽ iutiles q̃tũ ad ↄclõnẽ de ↄtigẽti.2° uſr q̃tũ ad oẽꝫ ↄclõnẽ ibi 2°.manifeſtũ ẽ ꝗ q̃tũ ad ↄclõnẽ de ↄtigẽti oſtẽdit dupliciter iutilitatẽ.p° p rõnẽ in ſic ſi maior uel utraq fuerit particularis poteſt medium eſſe in plus maiore extremitate.ſed cum medium eſt in plus ea poteſt illud accipi p minore extremitate in quo

mediū excedit maiorē extremitatē ⁊ tūc nec maiorē contingit inēē omni minori extremitati neq₃ alteri neq₃ alicui nec nō oī ⁊ ita nō sequitur ꝯclō de ꝯtingēti si maior vel utraq₃ fuerit particularis h̄ nō patet si sumaƚ mediū aliqs terminus accñtalis extremitates vō due sub eo contēte disparate ut aīal albū tunica ⁊ h̄ est. ⌊ nihil enim ꝓhibet ⌋ scdō ostēdit idē per qñtitā in terminis ponēdo terminos ubi cū ꝑmissis stat uñis affirmatiua de necessario ⁊ ita pꝫ ꝙ nulla negatiua de ꝯtingēti sequitur nec ēt negatiua de inesse aut de necessario: alios aūt ponit ubi stat uñis negatiua de necessario ex quo patet ꝙ nulla affirmatiua de cōtingēti sequiƚ nec ēt affirmatiua de ieē aut de necessario ⁊ h̄ est. ⌊ amplius autem ⁊ ex ⁊c. ⌋

¶ Manifestū est igiƚ qm̄ hoc mō se hñtib⁹ termis nullo mō fit sillˀs. Nā ois sillˀs uel eiꝰ qd̄ est ieē uel ex neċitate uel ꝯtingē. hic aūt neq₃ ieē: neq₃ neċius manifestū ē qm̄ est. Nam affirmatiuus ꝑimit ꝑuatiuū: ⁊ ꝑuatiuus affirmatiuū. relinquiƚ ergo ꝯtingē: hoc aūt ipossibile. ostēsum est enī qm̄ sic se hñtib⁹ termis ⁊ oi postremo ꝑmū ī eē ⁊ nulli ꝯtigit ex neċitate: q̄re nō erit cōtigēs sillˀs: nā neċiū nō erit ꝯtigēs. Manifestū aūt qm̄ cū uñes sint termini in ꝯtigētibus ꝓpōnib⁹ semꝑ fit sillˀs in ꝑma figura siue sint ꝑdicatiui siue ꝑuatiui: uerū ex ꝑdicatiuis qdē ꝑfectꝰ: ex ꝑuatiuis aūt iperfectus. Oportet aūt ꝯtingē sumē nō in necessarijs: sed ꝫm dictā diffinitionē aliq̄ties autem latet huiusmodi.

¶ Cōsequēter ostēdit ꝙ dicte ꝯtigōnes inutiles sunt quo ad oēm ꝯclōnē: sic ois sillˀs aut ꝯcludit ꝯclōnē de ieē aut de necessario aut de ꝯtingēti: sed ex dicta dispōne nulla istarū sequitur: ergo dispō inutilis est respectu ois ꝯclōnis ꝑmo ponit ꝯclōnē ⁊ h̄ est ⌊ manifestū. ⌋ scdō maiorē ⁊ h̄ est ⌊ nā ois sillˀs. ⌋ tertio ostēdit minorē ⁊ ꝓcedit sic. ꝑmo manifestat ꝙ nō sequitur ꝯclō de ieē nec de necessario sic affirmatiua de ieē ⁊ de necessario iterimuƚ seq per h̄ ꝙ negatiua stare pōt ⁊ ecōuerso negatiua de ieē ⁊ de necessario iterimuƚ seq per h̄ ꝙ affirmatiua stare pōt sicut patet ex ꝑhitis terminis ⁊ ita neq₃ sequitur affirmatiua nec negatiua de inesse aut de neċio ⁊ h̄ est ⌊ hic aūt ieē. ⌋ scdō ostēdit ꝙ nō sequiƚ ꝯclō de ꝯtingēti sic ex quo nō sequitur ꝯclō de ieē aut de necessario cōstat ꝙ si alia sequitur illa erit de ꝯtingēti: sed h̄ nō sequitur, q₂ enim stare pōt affirmatiua de necessario nō pōt seq alia negatiua de ꝯtingēti: ⁊ q₂ pōt stare negatiua de necessario nō pōt seq alia affirmatiua de ꝯtingēti ⁊ h̄ est ⌊ relinquitur ergo. ⌋ Jnter epilogat addēs ꝙ nō accipiƚ h̄ ꝯtingens pro necessario sed ꝫm diffinitionē ꝑus datā. s. ꝙ neq₃ est necessariū neq₃ ipossibile ⁊ in h̄ est multotiēs difficultas ad determinādū. s. inter modos ꝯtingētiē ⁊ h̄ est ⌊ manifestū aūt ⁊ qm̄. ⌋ Hic posset aliqs dubitare qdā de sufficiētia in ꝓcessu Arist. dr̄ enim ꝯtingēs tripl̄r. s. necessarium nō necessariū ⁊ possibile. sed sup determinatū est de cōtingēti qd̄ est necessariū hic aūt determinat qñationem silli de ꝯtingēti qd̄ est nō necessariū. queriƚ ergo quare nusq₃ determinat qñationē silli de ꝯtingēti pro possibili videnƚ enim deeē. xv. capl̄a tria de qñatione uniformi ꝑ tres figuras: tria ēt de mixtione eius cū ineē tria de mixtione eius cū ꝯtingēti necessario ⁊ tria ēt de mixtiōe eiꝰ cū ꝯtingēti pro nō necessario. Et dicēdū ꝙ ꝯtingens pro possibili est cōe ⁊ dicitū ꝫm genus ⁊ non est aliqd actuale

ter nisi in suis spēbus que sunt ꝯtingēs necessariū ⁊ non necessariū q̄re nec potuit nec debuit aliter determinare qñationē silli de cōtingēti nisi ꝫm istas spēs q̄re cū hoc faciat sufficiēter patet sufficiētia in ꝓcessu eius ⁊ in nihil omissi de agēdis. ¶ Cōsequenter forte dubitaret aliqs de uñlib⁹ ꝯiugōnib⁹. pōt enim fieri sillˀs ꝯtra eas ubi cūq₃ accipiƚ medius terminꝰ accñtalis ⁊ extrema duo sb̄ se ꝯtēta in eodē genē uel duo disparata sicut aīal albū hō uel aīal albū lapis. si enim fiat sillˀs sic cōtingit oē album eē aīal ꝯtingit oēm hoiem eē albū uel oēꝫ lapidē nō erit ꝯclō de ꝯtingēti sed de necessario uel ipossibili. ¶ Ad hoc queriƚ quō accipiēdi sunt termini maioris ꝓpōnis huiꝰ qñationis h̄ est pro quo. b. suppoīt ⁊ pro quo. a. aut enim terminus aut est subalis aut accñtalis: aut ergo habet maior ꝓpō accipi in duob⁹ terminis accñtalibus aut in duob⁹ subalib⁹: aut in uno subali ⁊ altero accidētali uoco terminū subalē qui per modū substātie significat accidentalē qui per modū accñtis ad alterū: si debent sumi maior ꝓpō in duob⁹ terminis accñtalib⁹: ꝯtra oē grāmaticū cōtingit eē albū oē nigrū ꝯtigit eē grāmaticū nō tñ ꝯtingit oē nigrū eē albū: si ex duob⁹ subalib⁹ cōtra talis non est de ꝯtingēti determinato h̄: sed uel de necessario ut oēm hominē eē aīal: uel de ipossibili ut oēm hoiem eē asinum. si ex altero subali ⁊ altero accñtali: aut ergo sb̄m terminus est subalis ⁊ ꝑmū terminꝰ accñtalis: aut ecōuerso. si ꝑmo mō ꝯ ꝯtingit oēm hoiem eē albū ꝯtingit oēm nigrū eē hoiem nō tñ ꝯtingit oē nigrū eē albū. si scdō mō tūc redit oppō ꝑma q₂ ꝯtingit oē albū eē aīal ⁊ oēm hoiem eē albū nō tñ ꝯtingit oēm hoiem eē aīal imo necesse est: ergo difficultas est in qōne quō accipiēdi sunt termini in hac qñatione. ¶ Ad pꝰ dōm est ꝙ uñr qñcūq₃ in uniformi qñatione de ꝯtingēti sb̄m maioris est terminus accidētalis ⁊ ꝑdicatū eiusdē terminus subalis est maior falsa q₂ is est sensus. oē qd̄ ꝯtingit eē. b. ꝯtingit eē ⁊c. unde cū accipiƚ pro maiori talis ꝓpō oē albū ꝯtingit eē aīal h̄ est falsa q₂ accipiƚ sub hac intētione oē qd̄ ꝯtingit eē albū ꝯtingit eē aīal qd̄ falsum est q̄m si nihil fuerit albū nisi aīal ꝯtingit tñ multa fieri alba que ipossibile est eē animalia sicut ligna lapis ⁊ huiusmodi q̄re mediū in ista generatione nō dꝫ eē terminus accñtalis cū maior terminus uel maior extremitas sit eēntialis. ¶ Ad scdm dicēdū ꝙ maior ꝓpō in hac qñatione dupl̄r potest accipi. s. aut ex utroq₃ termino accñtali aut ex sb̄o subali ⁊ pdō accñtali ad oēm ꝯtra ꝑmū istoꝝ: dicēdum ꝙ maior est uera. s. oē grāmaticū ꝯtingit eē albū q₂ oē qd̄ ꝯtigit eē grāmaticū cōtingit ⁊c. minor aūt distinguēda est q₂ cū dicit ꝯtingit oē nigrū eē grāmaticū. aut accipiƚ iste terminꝰ niger p q̄litate ꝑꝰ ⁊ pro sb̄o scd̄ario ⁊ tūc falsa est: aut ecōuerso ⁊ tūc uera ē q₂ sub ea que iā nigra est ꝯtingit ineē grāmaticū tūc ꝯclū dū ꝯ ꝯtingit oē nigrū eē albū hic icidit eadem distꝰ ⁊ eo mō quo minor est uera sequitur ꝯꝰ uera. eo mō quo minor falsa ⁊ ꝯclō falsa. ¶ Ad obꝫ ꝯ ⁊ᵐ iā pꝫ ꝑꝰ q₂ cū dr̄ ꝯtingit oēm hoiem eē albū ꝯtingit oē nigrū eē hoiem ꝑ ⁊c. distinguēda est minor ⁊ ꝯᵒ ⁊ dicaƚ idē qd̄ ꝑus dictū ꝑ ꝑ ꝑmo ad scdm. Sciēdū aūt ꝙ adhuc tertio mō pōt accipi ꝓpō uera de ꝯtingēti sed nō maior in ista gñatiōe. s. ꝙ sb̄ꝫ ē terminꝰ accñtalis ⁊ ꝑdtū subalis sic oē albū ꝯtingit eē aīal h̄ enī pōt eē uera sub hac itētione oē qd̄ est albū ꝯtingit eē aīal ut si nihil fuerit albū nisi aīal: sed non pōt eē uera sb̄ hac itētione oē qd̄ ꝯtingit eē albū ꝯtingit eē aīal rōne ꝑꝰ us dicta: ⁊ iō talis ꝓpō nō pōt eē maior in ista gñatione uniformi. 4ᵒ aūt mō qñ uterq₃ terminꝰ subalis est nō fit ꝓpō de ꝯtingēti ꝫm ꝑūtē intētionē. ¶ Ulteriꝰ aūt q̄ret aliqs sub qua itētione uñis de cōtingēti accipi dꝫ minor uñis in ista gñatione q₂ iā dictū est ꝙ maior semꝑ h̄ accipiƚ sub hac itētione oē qd̄ ꝯtingit eē. b. ⁊c. vr̄ enī ꝙ oportet minorē accipi sub eadem acceptione uel equiuoce diceƚ cōtingēs in ꝑmissis ⁊ differēter accipieƚ. Opp̄ aūt vr̄ p h̄ ꝙ minor nō respicit maiorē ꝓpōnē sb̄ se sumēdā

ficut maior: vñ lz maior cū respiciat miorē de ɔtingēti ne
cessario hēat istā itētionē oē qđ ɔtigit ē. nō tñ opz mio
rē hēe eādē acceptionē cū nullā ppōm respiciat ian qz ſ3
sumēdā q̄re cū mio: de ɔtingēti usis duplicē hēat itē
onē q̄cūqz illarū exñte uera poterit mio: eē uera. Et hoc
cedēdū est vñ ppō mio: est uera in ista gnōne p q̄cūqz
intētiōe sueniat uera maior. ⁋ Ad oppōm dō. qꝫ pp ħ
nō diuisificabit ɔtigēs nec equocabit q̄uis mio: vtat
ēat pro vna itētiōe tā dicta ꝛ maior p alia. ⁋ Cōsiter fo:
te dubitabit de eo qđ dicit ħ eē sillm impfectū cū mio: uel
utraqz negatiua est. pma eni figura cū sit per ɔuersam ta
nō videt hēe modos impfectos. Adhuc modi pme
figure regulāt per dici de oī ꝛ de nullo: adhuc tales mo
di nō sūt impfcti ſm figurā cū fiāt ſ3 pmā figurā: nec ſ3
modū ut videt eadē rōne: nec ſm necitatē illatiōis ut cō
stat cū sint ɔiugōnes utiles: nec ſm euidētiā necitatis cū
pª figura q̄ntū ad illā pfcā sit. Et dicēdū qꝫ tales mōi im
pfecti sūt q̄ntū ad modū: qz nō est modi pfectio in pª figu
ra nisi mi no: sit affirmatiua sic pz p dici de oī ꝛ de nullo:
sūt ēt impfecti q̄ntū ad euidētiā necessitatis eadē rōne ꝛ
nō regulātur p dici de oī ꝛ de nullo: qz rō tā eiº qđ est di
ci de oī q̄3 eiº qđ est dici de nullo vult miorē accipi affir
matiuā. pz igit qꝫ nō opz pmā figurā ubiqz pfectam esse
q̄ntū ad oēs modos nisi solū ubi oēs modi eiº regulant
p dici de oī ꝛ de nullo. ex his pz rñsio ad opposita. ⁋ Ad
huc forte dubitabit aliqs de terminis positis ad ɔlūcio
nē inutilē accipit eni ibi talē ppōnē ɔtingit aliqđ albū eē
aīal que ponit albū pro medio. q̄rit ḡ aut albū supponit
pro sba que est aīal ul' que nō est aīal. Si pºº erit de ne
cessario. si 2ºº de ipossibili ꝛ ita nllo° de ɔtigēti. Et dōz qꝫ ac
cipit albū pro sba alba q̄ est aīal nō tñ est ppō de necio.
Qūis eni oīs hō sit aīal de necitate m̄ ɔtigit oēz hoīez al
bū eē aīal ꝛ nō est hoc nečiū: ꝛ qꝫ sic sit pticlaris ut ɔtigit
aliqđ albū eē aīal de ɔtigēti: pz p ɔuersionē uñis de ɔtin
gēti que ɔuertit in pticularē de ɔtigēti. Sz tūc dubª vi eni
qꝫ male accipiat termios: qz sic dictū est in hac gnōne nō
accipit ppō de ɔtigēti ita qꝫ ſbm sit terminº accītal' ꝛ p
dicatū ſbal'. Et dōm qꝫ uñis uera nō pōt accipi sic ſ3 pticu
laris pōt. ⁋ Ultio forte quereret sufficiētia modoꝝ huiº
gnōnis. ꝛ dō. qꝫ tñ supponēdū est maiorē eē uñem ꝛ pa
tebit. xvj. eē ɔiugōnes sed octo eē utiles ꝛ octo inutiles.
Sz tūc querit q̄re nō opz minorē supponē eē affirmati
uā hic sic pus ꝛ qꝫ nō sillo teʳ ex negatiuis ꝛ dicēdū qꝫ ħ
qz qi negatiua de ɔtingēti cū affirmatiua ɔuertit ꝛ iō nō
pōt minor in pª figura eē negatiua nec ex utraqz negatiua
fieri sill' q̄re neg̃ de qua affirmatiua est ſm rem.

Si aūt ħ qdē iceē illa ꝟo ppōnū cō
tigē sumat. Qūqz ad maiorē qdē
extremitatē ɔtigē significauit. pfci
erūt oēs silli. ꝛ ɔtigētes ſm dictā determi
nationē. Qū ꝟo que ad miorē ꝛ impfecti
oēs ꝛ pūatiui silli nō ɔtigētis ſm dictā de
terminationē. Sed eiº qđ est nulli aut nō oī
ex necitate: si eni nulli aut nō oī ex necita
te: ɔtigē dicimº ꝛ nulli ꝛ nō oī ineē.

⁋ Dicit̄ dit de mixta gnōne silloꝝ de ɔtingēti in pª figª
ꝛ dicit in duas. In pª determiat mixtionē ɔtigētis ꝛ de
ieē. in 2ª mixtionē ɔtigētis ꝛ nečij ibi[qū aūt ħ qdē p
pōm.] pª in duas. In pª dat regulā ſm quā pcedūt oēs
ɔiugōnes huiº mixtiōis. in 2ª cū dicit[ɔtigit eni. a.] ipse
ponit ipsas ɔiugōnes. pª cōtinet duas regulas q̄rū pª ꝗñ
eni cōiugōnes pfectas 2ª impfectas. pª talis si altera pro
pōnū fuerit de ineē ꝛ altera de cōtingēti maior aūt fuerit
de cōtingēti ꝛ mio: affirmatiua de ieē erit sill's pfectº cō
cludēs cōclōnē de cōtingēti ad utrūlibet ꝛ ħ est[si aūtē
hoc.] 2ª talis si maio: fuerit de ieē ꝛ mio: de cōtigēti erit
sill's impfectº. mio: ꝟo talis dispōnis nō cōcludet cōtin
gēs ad utrūlibet ſ3 cōtingēs pro possibili cōcluderet. cō
cluderet eni cōtigē nō eē qđ cōuertit ei qđ est neče ħ au
tē est cōtingēs eē ꝛ cadēs ſp nō eē uñ pūt sumit in 2º or
dine modaliū ꝛ lz illud dicat de modis necys sciēdum tñ
qꝫ seqꝫ est de affirmatiua ubi mio: est de cōtingēti sicut
patebit per sequētia ꝛ ħ est[qū aūt que.]

⁋ Cōtigit ergo. a. oi. b. b. aūt oi. c. ponat in
eē. Qū igit sub. b. est. c. a. aūt ɔtigit omi. b.
Manifestū est qm̄ ꝛ. c. oī ɔtiget fit aūt pfe
ctº sill's. Silr aūt ꝛ cū p̄uatiua sit. a. b. ppō.
b. c. aūt affirmatiua ꝛ hec qdē ɔtingē: illa
ꝟo ineē sumat: pfectº erit sill's qm̄. a. ɔtin
git nulli. c. ieē. qm̄ ergo ieē posito ad mio
rē extremitatē: pfci sūt silli manifestū est.

⁋ Cōsiter determiat ɔiugōnes ꝛ pº uñes 2º pticulares cū
dicit[si aūt ħ qdē ppōnū.] adhuc uñuz. pº ponit utiles 2º i
utiles cū dicit[si aūt nō ieē ponat] adhuc utriū pº ponit
pfectas 2º determiat impfectas ibi 2ª cōtingit ergo. pfe
ctas aūt ponit duas q̄rū vna cōstat ex affirmatiua maiore
de cōtingēti: ꝛ pficit p dici de oī in cōclōnibº ſm istā ac
ceptionē oē qđ est. b. cōtingit eē. a. 2ª hēt maiorē negati
uā de cōtingēti ꝛ miorē affirmatiuā de ieē ꝛ pficit p dici
de nullo ſm istā acceptionē ꝛ ħ est[cōtingit ergo.]

⁋ Qđ aūt ɔrio se hñtes erūt silli per ipossi
bile mōstrādū. Silr aūt erit māifestū qm̄
impfecti. Nā ostēsio nō erit ex sumptis p
pōnibº. Prīnū aūt ostēdēdū: si cū est. a.
neče est eē. b. ꝛ cū sit possibile eē. a. possibi
le erit eē. b. ex necitate. Si eni ex sic se hñti
bus terminis in quo qdē. a. possibile: in quo
qdē. b. ipossibile. Si ergo vnū est possibile
qū est possibile fieri. Si aūt alterū ipossibi
le qm̄ ipossibile nō fiet. Simul aūt si. a. pos
sibile: ꝛ. b. ipossibile ɔtiget. a. fieri ṗter. b. si
aūt fieri: ꝛ eē: nā qđ fit qm̄ factū fuerit est.
Opter aūt nō solū sumē in gnatione pos
sibile ꝛ ipossibile: sed in hoc qđ uerū est eē
ꝛ in hoc qđ actu est: ꝛ q̄cūqz mō aliter di
cat possibile: in oibº eni silr se hēbit. Am
plius aūt cū est. a. b. eē. Non qm̄ vno aliq̄
exūte. a. erit. b. oportet opiari. Nihil enim
est ex necitate vno aliq̄ exūte: sed duobus
ad minus: ut qm̄ ppōnes sic se hñt ut dcm̄
est ad sillm. Nā si. c. de. d. d. autē de. f. ꝛ. c
de. f. ex necitate. ꝛ si possibile utrūqz ꝛ cō
clusio erit possibilis. Quēadmodū igit si
qs ponat. a. qdē ppōnes. b. aūt ɔclōnem
accidet nō solū si. a. sit necīū ꝛ. b. necīum.
sed ex possibili possibile. Hoc aūt ostenso
manifestū est qm̄ falso posito ꝛ nō iposi
bili ꝛ qđ accedit pp positiōes falsum erit:
ꝛ nō ipossibile: ut si. a. qdē falsum sit nō tñ
ipossibile. cū aūt sit. a. est. b. ꝛ. b. erit falsū

nō tñ ipossibile. Qm̄ eni ostēsum est si cū est. a. est. b. ꝛ cū sit possibile esse. a. possibile erit cē. b. positū est aūt. a. possibile cē ꝛ. b. erit possibile. Si enim ipossibile. simul idē erit possibile ꝛ ipossibile.

¶ Cōsequēter determinat cōiugōnes utiles sed imperfectas ꝛ diuidit̄ in duas. in pma pmittit quedā necessaria ad eoꝝ pfectionē. in scđa eū dicit [determinans autem his] ipsas ponit ꝛ pficit. in pma sic procedit. pº dicit ꝙ maiore exñte de inē ꝛ minore de cōtingēti erūt pfecte cōiugōnes per reductionē ad ipossibile: ex quo cōtingit tales cōiugōnes imꝑfectas eē: qꝛ nō pficiunt ex suis pncipys sed ex qbusdā assumptis ꝛ h̄ est [qm̄ aūt ꝯrie.] secūdo determinat quoddā pnm quo iuet ad pfectionem sequētiū cōiugōnū. s. illud posito possibili qđ accidit ꝓp h̄ nō est impossibile ꝛ h̄ ostēdit demōstrādo ꝙ si añs est possibile ꝛ ꝯñs est possibile ꝛ h̄ est idē cū ꝓposito: habet aūt h̄ ptes tres. pº eni ostēdit intētū. 2º ibi h̄ remouet dubitationē. 3º ꝯcludit correlariū. ostēdit ḡ ꝓpositū sic sit. a. añs. b. ꝯñs sequit̄. ḡ si est. a. b. est: ꝛ cū est. a. possibile. b. est possibile. qꝛ si nō stabit oppositū ꝛ erit tūc sic. a. possibile ꝛ. b. ipossibile. sed si. a. est possibile fieri si. b. ipossibile nō fiet. qre. a. aliqñ fiet pter. b. ꝛ. a. aliqñ est pter. b. cuius oppositū sumptū est pº ḡ ponit hāc ostēsionē ꝛ h̄ est [ḡ ostēdēdū.] scđo mutat eiº potētiā dicēs ꝙ extēdit se tā ad possibile mū actū q̄ ad illud qđ est cū actu ostēdendo ulr de oī possibili ꝙ si añs est possibile ꝛ ꝯñs ꝛ h̄ est [opꝫ aūt accipere ꝛc.] 3º remouet dubitationē qꝛ enim iā acceꝑit pro añte ꝙ qđ ē. a. ē vnū posset aliqs credē ꝙ per. a. nō intēdat nisi aliqd sicut vnū tñ uel vnam ꝓpōm h̄ remouet dicēs ꝙ ex vno nihil sequit̄ ex necessitate vñ per. a. itelligit duas ꝓpōnes dispositas bm modū ꝛ figuram que sunt añs respectu vniº ꝯclōnis ꝛ ita cum utraqꝫ fuit possibilis ꝛ ꝯclō est possibilis sicut cū utraqꝫ est necessaria ꝛ ꝯclō erit necessaria ꝛ h̄ est [amplº cū est. a.] 3º ꝯcludit corlm ex dictis. s. ꝙ posito falso possibili nihil sequit̄ ex hoc impossibile ꝛ h̄ declarat ꝙ si. a. sit falsum ꝛ possibile si ponat̄ inē sequit̄ ꝙ. b. sic qdē poterit esse falsum sed nō ipossibile: qꝛ cū. a. sit possibile ꝛ. b. erit possibile ut dictū est idem si nō accidit idem esse possibile ꝛ impossibile ꝛ h̄ est. [h̄ autem ostensio.]

¶ Determinans aūt his isit. a. oī. b: b. aūt cōtigit oī. c. Necē est ergo. a. ꝯtigē oī. c. inē. nō eni ꝯtigat. b. aūt oī. c. ponat̄ inē: h̄ aūt falsū qdē nō tñ ipossibile. Si ergo. a. qdem nō ꝯtigit oī. c. b. aūt iest oī. c: a. nō oī. b. ꝯtigit. fit eni ꝑ tertiā figurā sillꝫ. h̄ positū erat oī iēe. Necē est ergo. a. oī. c. ꝯtigē inē. falso eniꝫ posito ꝛ nō ipossibili: qđ accidit nō est ipossibile. Est aūt per pmā figurā facē sillm ponētes. b. inē. Nā si. b. oī. c. iest. a. aūt oī. b. ꝛ oī. c. ꝯtingit. a. Sed positū erat non omninesse.

¶ Cōsequēter determinat ꝯiugōnes impfectas ꝛ pficit ꝛ diuidit̄ in duas. in pma determinat illas que hñt minorē affirmatiuam. in 2º illas que habent minorem negatiuam cum dicit [si aūt priuatiuū.] ꝛ est in oībº minor de cōtingēti ꝛ maior de inē. pª in duas. in pª determinat ꝯiugōnes que sūt ex affirmatiuis. in 2ª cū dicit [rursum sit priuatiuū.] illā que hēt maiore negatiuā. pª in duas. in pª determinat ꝯiugōnes ꝛ pficit. in 2ª cū dicit [opꝫ aūt accipe] docet quō accipiēda est maior de inē. pcedit ḡ sic. pº ponit ꝯiugōnes ex utrisqꝫ affirmatiuis maiore de inē ꝛ minore de ꝯtingēti cuiº utilitatē ostēdit p deductionē ad ipossibile ex opposito cuiº ꝯclōnis ꝛ minore posita in eē ꝯcludet oppositum maioris ꝑ mixtionē necessarij ꝛ inē in quarto termie maiore exñte ꝑticulari de necio ꝛ minore ulri de inē ꝛ h̄ est [determinans aūt.] 2º pficit h̄ cādē ꝯiugōnē ꝑ pōnē minoris inē ex utrisqꝫ eē ꝯcludit̄ ꝑ pmā figurā ꝛ modū ꝯclō de inē ex quo ulteriº seqt̄ ꝯclō de ꝯtigēti q̄ itēdit̄ ꝛ h̄ est [est aūt ꝛ p.]

¶ Oportet aūt accipe oī iēe nō bm tpus determinātes ut nūc aut in hoc tpe: h̄ simplr. per huiusmodi eni ꝓpōnes ꝛ sillos facimus. qm̄ bm nūc sūptā ꝓpōnē nō erit sillꝫ. Nihil eni forasse qñqꝫ ꝓhibet ꝛ oī moto hoiem iēe: ꝛ si nihil aliud moueat. Motū aūt ꝯtigit oī eq̄. h̄ hō nulli eq̄ ꝯtigit. Amplius sit pmū qdē aīal. mediū aūt motū postremū vo hō. ergo ꝓpōnes qdē sic se hēbūt. ꝯclō aūt erit necia nō ꝯtigēs. necītate eniꝫ hō aīal. Manifestū ḡ qm̄ ulē sumēdū simplr: ꝛ nō tpe determinatō.

¶ Cōsequēter docet quō accipiēda est maior de iēe ꝙ nō oꝫ eē de iēe ut nūc ꝛ bm ipe determinatū h̄ de iēe simplr qđ ostēdit manifestās ꝙ maiore exñte de iēe ut nūc poterit stare ꝯclō affirmatiua de necio q̄re nō ꝑ alia negatiua poterit ēē stare negatiua de necio q̄re nō sequit̄ alia affirmatiua ꝛ ita maiore exñte de iēe ut nūc illa negatiua seqt̄ ꝯclō termini quos ponit patent in lrā ꝛ h̄ est [opꝫ autem accipere.]

¶ Rursus sit priuatiua ꝓpō ulis. a. b. ꝛ sumat. a. qdē nulli. b. inē. b. aūt ꝯtigat oī. c. iēe. his igit̄ positis necē est. a. nulli. c. ꝯtigē inē. Nō eni ꝯtigat. b. aūt ponat̄ inē. c. sic pns necē igit̄ est. a. alicui. b. iēe. fit eni sillꝫ per tertiā figurā. hoc aūt ipossibile. Quare. a. ꝯtinget nulli. c. posito eni falso ipossibile est qđ accidit.

¶ Cōsequēter determinat ꝯiugōnes ubi maior est negatiua ꝛ diuidit̄ i duas. in pª pficit eā. i 2ª determinat cuius ꝯtingēs ꝯcludat ibi. 2ª hic igit̄ sillꝫ pficit ḡ ꝯiugōnē istā per reductionē ad ipossibile. ex opposito eni ꝯclōnis ꝛ minore posita iēe ꝯcludit oppositū maioris in tertia ubi maior est particularis de necio ꝛ minor ulis de inē ꝛ h̄ est [rursum sit priuatiua.]

¶ Hic igit̄ sillꝫ nō est eiº qđ determinātes eē ꝯtigēs: h̄ nulli iēe ex necītate: hec eni ꝯdictio facte ipothesis. Positū eni erat ex necītate. a. alicui. c. iēe. Sillꝫ aūt per ipossibile est opposite ꝯdictiōis. Amplº aūt ꝛ ex termis manifestū: qm̄ nō erit ꝯclō ꝯtingēs. Sit eni coruus in quo. a. b. itelligēs in quo. c. hō: Nulli ergo. b. iest. a. nā nullū intelligēs coruus. b. aūt ꝯtigit oī. c. oī eni hoi iest itelligē. h̄. a. ex necītate nlli. c. nō ergo ꝯclusio ꝯtingens: sed neqꝫ necīa semper. Sit enim. a. quidē motū. b. aūt sciētia. in quo aūt. c. hō. ergo. a. quidē nulli. b. inerit. b. aūt oī. c. ꝯtingit: ꝛ nō erit ꝯclusio necīa. nō eni

necē est nullū hoīem moueri: ꝫ nō necē ē aliquē. manifestū igit̄ qm̄ ꝯclo ē eius qd̄ ē nō ex necītate ieē. sumēdū est aūt melius terīos.

Scdō determinat cuiusmodi ꝯtingēs ꝯcludit̄ ꝫ ꝯiugōnē ostēdēs qd̄ ꝯcludit ꝯtingēs pro possibili qd̄ est cōe ad necessariū ꝫ nō necessariū ꝫ cui opponit̄ solū ipossibile: ꝫ hoc ostēdit per duas rōnes quarū pma est talis. cōtingēs in ista ꝯiugōne ꝯclusum est fm ꝙ accipit̄ eius oppositū in sillo ad ipossibile sed ibi accipit̄ oppositū ꝯtingētis pro possibili ꝫ nō ꝯtingētis ad utrālibet ergo dicta ꝯiugo ꝯcludit cōtingēs pro possibili ꝫ nō ad utrūlibet. huius rōnis pmo ponit ꝯclonem ꝫ ꝫ est ⌊ hic ergo sillus ⌋ 2° ponit miorē ꝫ declarat: ponit ꝫ ꝫ est ⌊ ꝫ eni est ꝯdcā ⌋ declarat ꝫ ꝫ est ⌊ positū est enim. ⌋ 3° ponit maiorē ꝫ ꝫ ē. ⌊ sillus aūt per ipossibile. ⌋ 2ª rō talis manēte ista ꝯiugōe aliqn̄ pmū ex necessitate iest postremo: aliqn̄ aūt ꝯtigit iēē dico ad utrālibet: quare semp sequat̄ in ea ꝯclo de cōtingēti cōi ad necīum ꝫ ad utrūlibet semp ꝯcludet ꝯtingēs cōe ꝫ ꝫ est ꝯtingēs pro possibili. huius rōnis pᵒ determinat añs: 2° infert ꝯñs. circa añs sic ꝓcedit. pᵒ manifestat i terminis ꝙ aliqn̄ pmū inest postremo ex necessitate ut ꝫ nullus intelligēs est coruus ꝯtingit oēm hoīem itelligere dico in actu ꝫ nō hītudīaliter ergo ꝯtingit nullū hoīem eē coruū qꝛ ꝫ necīum est ꝫ ꝫ est ⌊ amplius ex terminis ⌋ 2° manifestat ꝙ aliqn̄ pmū cōtingit postremo iēē ꝫ nō iēē ꝫ ꝫ in terminis sic nullū sciēs est mouēs cōtingit omnē hoīem eē sciētē ergo cōtingit nullū hoīem eē mouētē ꝫ ꝫ est de cōtingēti ad utrūlibet qꝛ cōtingit oēm hoīem eē mouētē ꝫ ꝫ est ⌊ sed nō necīum ⌋ ostēso añte ꝯñter cōcludit ꝯñs. Lꝙ in tali ꝯiugōne cōcludit̄ ꝯñs pro possibili ꝫ ꝫ est ⌊ manifestū igit̄ ⌋ ꝫ patet ꝯñtia cū ēnīꝫ suplus in pfectione ꝯiugōnis ostēdat̄ in ea seq ꝯclo de cōtingēti: nūc aūt ostēsum est ꝙ cōclo aliqn̄ est de ꝯtingēti pro necessario aliqn̄ pro nō necīo patet ꝙ cōclo de cōtingēti que sequit̄ cōis est ad necīum ꝫ nō necīuꝫ ꝫ aūt nō est nisi cōtingēs pro possibili ꝫ ita sequit̄ cōclo de cōtingēti ꝓ possibili: ꝯñter qꝛ in ultimis terminis fuit maior sumpta de inēē ut nūc: uel opꝫ mediū diuisificari per ꝯcretū ꝫ abstractū dicit ꝙ sumēdus est melius terminus ita. Lꝙ maior sit de inēē simplr̄ sine terminoꝝ diuisificatiōe ꝫ ꝫ est ⌊ sumēduꝫ aūt medius. ⌋ Silr̄ aūt cōpetēter sic nullū sedēs est ambulās ꝯtingit oēm hoīem sedē. ergo ꝯtigit nullū hoīem ambulare.

Si aūt puatiuū qdē ponat̄ ad maiorē extremitatē ꝯtingē significās: ex huiusmodi sumptis ꝓpōnibus nullus erit sills: ꝯuersa aūt fm ꝯtingēs ꝓpōne erit: quēadmodū in pōribus. Sit enim. a. oi. b. b. aūt ꝯtigit nulli. c. sic ergo se hītibus terminis nō erit necīum. Si ergo ꝯuertat̄. b. c. ꝫ sumat̄ b. ꝯtingere oi. c. fiet sills quēadmodū ꝫ pus. Silr̄ enim se habebūt termini posinone. eodē aūt modo cū puatiue sint utreqꝫ ꝓpōnes. Si. a. b. qdē nō inēē. b. c. aūt non ꝯtingē significet: ꝑ huiusmodi qdē assūptiones nō fit necīum. Cōuersa aūt fꝫ cōtingēs ꝓpōne erit sills. Sumat̄ enim. a. qdē nulli. b. iēē. b. aūt ꝯtigit nulli. c. ꝑ hoc enim nihil necīum. Si autē sumat̄. b. oi. c. ꝯtingere: qd̄ enim est. a. b. antē ꝓpō silr̄ se habeat: rursum idē erit sillogismus.

Cōñter determinat ꝯiugōnes utiles impfectas ubi mior est negatiua de ꝯtingēti ꝫ ꝓcedit sic. pᵒ dat regulā fꝫ quā ꝓcedit dicēs ꝙ si mior sit negatiua de ꝯtingēti maior autē affirmatiua de iēē uel negatiua de iēē nō est sillus eul dēs sed pficī oꝫ per ꝯuersionē mioris per oppositas qualitates ꝫ deinde per reductionē ad ipossibile ut per pōem mioris inēē ut sic dictū est in ꝯiugōnibus pcedēnibus ꝫ ꝫ ē ⌊ Si aūt puatiuū. ⌋ 2° dat ꝯiugōnes ꝫ sunt due qrū pᵒ hēt maiorē affirmatiuā de inēē. 2ª ꝟo utrāqꝫ negatiuaꝫ ꝫ pficit̄ utraqꝫ eodē mō sic ia diximus ꝫ ꝫ est ⌊ sit eni. a. ꝫ c. ⌋

Si aūt nō inēē ponat̄. b. oi. c. ꝫ nō ꝯtigē nō inēē. nō erit sills siue sit puatiua: siue sit affirmatiua. a. b. ꝓpō. Termini autē cōes ex necītate qdē inēē albū aial nix. Nō cōtingē albū aial pix. Manifestū est igit̄ qm̄ cū ules sint termini: ꝫ hec qdē ꝓpōnū iēē illa ꝟo ꝯtingēs sumat̄. Qñ que ad minorē qdē extremitatē ꝯtingēs sumat̄ ꝓpositio semp fit sills. uerū aliis qdē ex eisdeꝫ. aliis ꝟo ꝯuersa ꝓpōne. Quāqꝫ aūt utrāqꝫ ꝫ ꝓpter quam causam diximus.

Cōñter determinat ꝯiugōnes ules inutiles ꝫ sūt due que hīt minorē negatiuā de inēē: maiorē ꝟo affirmatiuā uel negatiuā de ꝯtingēti qrū inutilitatē ostēdit per istā iā ī terminis ꝫ ꝫ est ⌊ si aūt nō iēē. ⌋ Cōñter epilogat de ꝯiugōnibus ulibus dicēs manifestū eē ꝯiugōnem eē utilē ubi minor est de ꝯtingēti sed impfectū ꝫ aliqn̄ pficit̄ ex ipsis. ꝙ necessariū uel quodā modo sicut per reductionē ad impossibile in eisdē terminis uel per pōem mioris iēē termini ꝫ ꝫ est qm̄ mior est affirmatiua: aliqn̄ aūt pficit̄ per cōuersionē. L. qm̄ mior est negatiua sed hec pfectio dimissa est aliqn̄ aūt pficit̄ per utrūlibet ꝫ ꝫ est cōpleta pfectio earū que hīt minorē negatiuā ꝫ ꝫ est ⌊ manifestū ergo. ⌋

Si aūt hic qdē ꝓpōnum ulis sumat̄: illa ꝟo pticularis. Quando ad maiorem quidē extremitatē ulis ponit̄ ꝯtingēs: siue affirmatiue: siue negatiue: pticularis aūt affirmatiue ꝫ inēē erit sills pfectus. uelut ꝫ cū ules sint termini. demōstratio aūt eadē que ꝫ prius. Qñ aūt ulis qdē fuerit ꝓpō ad maiorē extremitatē: inēē ꝫ nō ꝯtingēs: altera ꝟo pticularis ꝫ ꝯtingēs. siue affirmatiue siue negatiue ponant̄ utreqꝫ: siue hec qdē affirmatiua: illa ꝟo negatiua: oīo erit sills impfectus. uerū hi per ipossibile ostēdent̄. alij ꝟo per ꝯuersionē. Erit aūt sills per ꝯuersionē ꝯtingētis. quēadmoduꝫ in pōribus: qñ ulis qdē ad maiorē extremitatē significauerit inēē: uel nō inēē: pticularis aūt fit puatiua ꝯtingens. ut si. a. qdē oi b. inest: uel nō inest. b. aūt alicui. c. cōtingit nō inēē. ꝯuersa eniꝫ. b. c. fm ꝯtigē fit sills.

Hic determinat ꝯiugōnes pticulares ꝫ diuidit̄ in duas qꝛ pmo determinat que hīt alterā ꝓpōm uleꝫ. 2° illas que hīt utrāqꝫ pticularē cū dicit ⌊ nec cū pticulares. ⌋ adhuc hītiū alterā ulem pmo determinat eas que hīt maiorē ulem. 2° eas que hīt minorē ulem ibi si aūt ulē. Adhuc hītiū maiorē ulem pmo determinat utiles 2° inutiles cū

dicit[.] qñ aũt nõ ineẽ[.] iad h° utiliũ p̃mo determinat ꝑſe cũs ⁊ ſunt oue hñtes maiorẽ de ↄtingẽti affirmatiuã uel negatiuam minorem aũt de ineẽ affirmatiuã que ꝑficiunt per dici de oĩ ⁊ de nullo uel ↄtingẽ ⁊ h eſt[.] ſi aũt quidẽ.[.] 2° implectes circa quas ſic ꝑcedit.p° ponit eas ⁊ ſunt 4or hñtes maiorẽ de ieẽ affirmatiuã uel negatiuã minorẽ aũt de ↄtingẽti affirmatiuã uel negatiuã ⁊ h eſt. [.] qñ aũt uſe.[.] 3° determinat diuſum modũ ꝑficiẽdi eas dicens ꝙ ille ↄiugõnes que hñt minorẽ affirmatiuã de cõtingẽti ꝑficiunt per reductionẽ ad impoſſibile.ille vo que hñt minorẽ negatiuã de ↄtingẽti ꝑficiunt per ↄuerſionẽ minoris ⁊ per reductionẽ ulteriorẽ per impoſſibile ⁊ q̃liter fiat ibi cõuerſio docet exꝑſſe.ſ.per oppoſitas q̃litates in ꝑticulari que eſt minor ⁊ h eſt[.] uerũ hĩ qdẽ.[.]

¶ Qñ aũt nõ ieẽ ſumpſerit ꝑtic'ari poſita nõ eſt ſill's. Termini ieẽ qdẽ albũ aĩal nix nõ ieẽ aũt albũ aĩal pix.per idefinita autẽ ſumẽda eſt demonſtratio.

¶ Lõñter ponit cõiugõnes inutiles hñtes maiorẽ ulẽ ⁊ ſunt due que hñt minorẽ negatiuã de ineẽ maiorẽ autẽ affirmatiuã uel negatiuã de cõtingẽti: quarũ inutilitatẽ p° oſtẽdit per inſtãtiã in terminis ⁊ h eſt[.] qñ aũt nõ ieẽ[.] 2° inuit aliũ modũ.ſ.per indefinitã cum ueritatis minoris que eſt ꝑticularis:ꝑticularis enim põt eẽ uera uł pro intellectu uliſ uel pro intellectu ꝑticularis.ſed uli negatiua poſita minore nõ ſequebaẽ ↄclo ſicut oſtenſuz eſt in uliibus cõiugõnibus quare nec ſequiẽ ꝑticularis negatiua poſita minore qꝛ qd nõ ſeqtur ad aĩs nõ ſequitur ad ↄñs ⁊ loquor de negatiua de ineẽ ⁊ h eſt[.] ꝑ ſinitũ enĩ.[.]

¶ Si aũt uſe quidẽ ponaẽ ad minorem extremitatẽ ꝑticulare aũt ad maiorẽ:ſiue affirmatiue ſiue negatiue:ſiue ↄtingẽs ſiue ieẽ nullo modo eſt ſillogiſmus.

¶ Lõñter determinat ↄiugões ꝑticlares hñtes mĩorẽ ulẽ ⁊ ſunt octo.ſed oẽs inutiles ⁊ h eſt[.] Si aũt uſe qdẽ.[.]

¶ Nec cũ ꝑticulares uel idefinite ſunt ꝑpõnes.ſiue ↄtingere ſumpte:ſiue ineẽ:ſiue ꝑmutatim:nec ſic erit ſill's. Demonſtratio aũt eadẽ que ⁊ in ꝑoribus. Termini autẽ oẽs ineẽ quidẽ ex neceſſitate aĩal albũ hõ. Nõ ↄtingẽ aĩal albũ tunica. Manifeſtuz ergo qñ uli poſito ad maiorẽ extremitatẽ ſemꝑ fit ſill's:ad minorẽ aũt nunq̃.

¶ Lõñter determinat cõiugões ꝑticulares hñtes utraq̃ ꝑticularẽ ⁊ ſunt octo ⁊ oẽs inutiles quarũ inutilitatẽ oſtẽdit per oſtẽſionẽ in terminis ⁊ idẽ termini ſufficiunt ad oſtẽſionẽ inutilitatis octo cõiugõnũ ꝑximo ꝑcedẽtiũ ⁊ h ẽ[.] nec cũ ꝑticlares.[.] Lõñter epilogat de ꝑticlaribꝰ cõiugõnibꝰ dicẽs manifeſtũ eẽ ꝙ ſi in ꝑticularibꝰ ↄiugõnibus maior fuerit uliſ ſemꝑ erit ſill's ſimplr ubi minor fuerit negatiua de ineẽ.ſi aũt minor fuerit uliſ nullo modo erit ſill's in cõiugõnibꝰ ꝑticularibꝰ ⁊ h eſt[.] manifeſtũ igiẽ.[.] ¶ Sed hic ſolẽt dubitare aliq̃s. p̃mo qꝛ cum in mixtione neceꝫ ⁊ ineẽ nõ eſt utilis cõiugõ niſi maior exiſtẽte de neceſſ̃io quõ ⁊ q̃re ſit hic utilis cõiugõ maiore exiſtẽte de ineẽ ⁊ nõ de cõtingẽti.⁊ dicẽdũ ꝙ neceſſ̃ium non oĩ multipl̃r:ꝙ eodẽ mõ ſemꝑ accipiẽ in cõcl̃one ⁊ p̃miſſa q̃re cũ in mixtione neceꝫ ⁊ ineẽ nõ determinet utilitatẽ ↄiugõnũ niſi reſpectu ↄcl̃onũ de neceſſ̃io ⁊ nõ ſequiẽ ↄcl̃o de neceſſ̃io niſi maiore exñte de neceſſ̃io ſicut ibidẽ oſtẽſum eſt.patet ꝙ nõ eſt utilis ↄiugõ in illa mixtione niſi maiore exñte de neceſſ̃io.cõtingẽs aũt multipl̃r dẽ:ſed ſi accipiaẽ cõtingẽs ad utrũlibet ſemꝑ apud cõcl̃onem ⁊ apud p̃miſſam ita ꝙ nõ diuiſificeẽ ſicut ex alia ꝑte nõ diuiſificatur neceſſ̃ium nõ ſeqtur cõcl̃o de cõtingẽti hoc niſi maior fuerit de cõtingẽti. Si ergo vniformiter diceret cõtingẽs ſicut oĩ neceſſ̃ium eẽt in hac mixtione ſicut in mixtiõe neceꝫ ⁊ ineẽ nũc aũt dĩ multipl̃r ⁊ ſequiẽ aliq̃ñ cõcl̃o de cõtingẽti minore exñte de cõtingẽti ſed nõ accipiẽ eodẽ mõ cõtingẽs in p̃miſſis ⁊ in cõcl̃one:in p̃miſſis enĩ accipiẽ cõtingẽs ad utrũlibet in cõcl̃one aũt cõtingẽs pro poſſibili. Sed tũc dubitaẽ quare maiore exñte h de cõtingẽti ſeqtur cõtingẽs ad utrũlibet.minore aũt exñte de cõtingẽti nõ ſed cõtingẽs pro poſſibili. Et dicẽdũ ꝙ qñ maior eſt de cõtingẽti ⁊ minor de ineẽ tũc diſpõ ſꝫ dici de oĩ in cõtingẽtibꝰ ⁊ h penes hãc acceptionẽ.oẽ qđ ẽ b.cõtingit eẽ.a.⁊ iõ ſe hẽt cõcl̃o ad maiorẽ ut ꝑs ei° ẽ ſic cõcl̃o penes v̄tutẽ maioris diuto:q̃re cũ maior ſit cõtingẽs ad utrũlibet ⁊ talis erit cõcl̃o:qñ aũt maior eſt de ineẽ ⁊ minor de cõtingẽti:nõ ſit diſpõ ſm dici de oĩ uel de nullo nec ſꝫ v̄tutẽ maioris penit° ſtatuiẽ ↄcl̃o qꝛ nõ approꝑiatur minor maiori ſm exigẽtiã eius qđ eſt dici or oĩ ⁊ de nullo ⁊ iõ nõ ſeqtur cõcl̃o de ineẽ:⁊ adhꝰ minor in p̃ma figura non eſt cauſa ↄñe nec facit cõcl̃onem tanq̃ ꝑte ſui ⁊ iõ qñ minor eſt de cõtingẽti ad utrũlibet nõ ſequiẽ ↄcl̃o de tali cõtingẽti nec ſ̃io ⁊ iõ ĩn tali diſpõne nõ põt ↄcl̃o penit° aſſimilari maiori nec penitus minori ſed hẽt modũ cõe illis.ſ.cõtingẽtis pro poſſibili. ¶ Lõñter dubitabit aliq̃s de cõiugõnibꝰ ꝑfectis hñt enim ſic cõtingit oẽm hoĩem eẽ albũ oẽ nigrũ eſt hõ ſit ita ergo oẽ nigrũ cõtingit eẽ albũ nõ ſequiẽ:adhuc cõtingit oẽ mouẽs eſſe aĩal oĩs hõ eſt mouẽs ſit ita ergo cõtingit oẽm hoĩem eẽ aĩal nõ ſequiẽ qꝛ h neceſſ̃ium eſt:⁊ ita in modis ꝑfectis nõ ſemꝑ eſt cõcl̃o de cõtingẽti ad utrũlibet. Adhuc põt dici ſatis bñ ꝙ minor extremitas in iſta mixtione dꝫ eẽ aliquid ſb medio qđ eſt ſb ipõ ita ꝙ minor ſit de ineẽ ſimpliciter qđ patet per dici de oĩ h acceptũ.ſ.omĩ qđ eſt.b. cõtingit ẽẽ.⁊ h ſigt Ariſt.in textu dicẽs[.] qñ ergo ſb.b.eſt.c.[.] In dictis aũt inſtãtijs nõ ſic accipiẽ minor. Uel põt dici ad p̃mũ ꝙ minor eſt diſtinguẽda ſiẽ ⁊ ↄcl̃o ⁊ eo mõ quo minor eſt uera ⁊ ↄcl̃o ſeqtur uera eodẽ modo quo falſa ſequiẽ ↄcl̃o falſa ⁊ patet diſtinctio per ꝑdicta in ꝑ̃ dicto. ¶ Ad 2m dicẽdũ ꝙ maior nõ põt eẽ uera ſi minor ſit uera uel ecõuerſo qꝛ iſ eſt ſenſus maioris oĩ qđ ẽ mouẽs ↄtingit eẽ aĩal qđ nõ ſtat cũ minori uera.ſ.omis hõ mouẽ ⁊ ꝓpea incõpoſſibiles ſunt p̃miſſe q̃re deficit cõiugõ ꝓp terminoꝝ h̃itudinẽ. ¶ Ulterius ↄñter dubitabiẽ de eo qđ dicit Ariſt. nihil ex neceſſ̃itate ſeq ex vno.h enĩ videẽ falſum p° ꝓp enthimemata que ex vno ↄcludũt adhuc per locũ a diffinitiõe ad diffinibile ⁊ ulẽ per locũ a ꝑte ſbiectiua ⁊ ex vno ſeqtur aliqd adhuc h eſt bona ↄñtia ſi vnũ oppoſitoꝝ nõ ineſt reliquũ ineſt q̃re ſeqtur ex neceſſ̃itate ſi eſt albũ nõ eſt nigrũ ⁊ ſic fit ex vno ſolo.adhuc idẽ põt oſtẽdi per maximã de ↄ̃dictorijs ⁊ per multos locos dialeticos ubi videẽ aliqd ex vno ↄcludi ex neceſſitate. adhuc Ariſt. in 8° tõpe dicit ꝙ orõ eſt palã ↄcludi tripliciter ⁊ tertio mõ eſt qñ deeſt aliqd ualde probabile ad ↄcl̃onem q̃re videẽ ꝙ ex vno tm̃ poſſit ↄcl̃o palã ex neceſſ̃itate ↄcludi. ¶ Ad oppoſitũ ſic oĩs ↄcl̃o inferẽ per quod mediũ:ſed mediũ nõ eſt niſi per relationẽ ad duo extrema q̃re neceẽ eſt ↄcl̃onem inferri per mediũ relatũ ad duo extrema ↄcl̃onis:ſed ſi mediũ ſit relatũ ad duo extrema ↄcl̃onis facit duas dimẽſiones ⁊ duas ꝑpõnes q̃re oĩs ↄcl̃o per duas ꝑpõnes inferẽ ex neceſſitate. Adhuc ſil̃r eſt in motu uero ⁊ motu rõnis:ſed motus uerus nõ ſit niſi ab extremo alio in extremũ ⁊ per mediũ quia nõ moueẽ ſimpl̃r idiuiſibile:q̃re motus rõnis erit ab extremo in extremũ per mediũ q̃re cũ fiat cõcl̃o ex extremis neceẽ eſt ſꝫ rõnẽ p̃mo cõparare mediũ ad duo extrema ⁊ poſtea ↄcludẽ vnũ extremũ de extremo ⁊ ſic ꝑus erũt neceſſ̃io due ꝑpõnes. Adhuc cõcl̃o aut eſt affirmatiua uel negatiua.ſi affirmatiua ↄcludiẽ vnũ extremũ de altero

per aliqđ ꝯueniēs utrīqꝫ ⁊ illud tūc necessario cōparabitur ad utrūqꝫ sicut patet per se ⁊ erūt tūc due ꝓpōnes ex ista cōparatione: si sit negatiua remouebit vnū extremū ab altero ⁊ hꝰ ꝑ aliqđ vni ꝯueniēs ⁊ nō alteri. ad hoc ergo ꝙ extremū de extremo remoueat necesse est aliquid ad utrūqꝫ cōparare ita ꝙ ad vnū per ꝯueniētiā ad alterum per oꝛiam ⁊ erūt tūc necessario due ꝓpōnes q̄re pꝫ ꝙ siue debuit ꝯcludi cōclo affirmatiua siue negatiua necesse est apud rōnē duas fieri ꝓmissas ꝯ̄onem inferētes. Ad hoc dicēdū ꝙ aliud est loq de ꝓmissis ꝓut sunt apud rōnē uel ꝓut sunt apud sermonē. ꝓmo mō necesse est eē duas ꝓmissas sicut ostēsum est. scdo mō nō: q: ꝯuis rō nō ueniat in ꝯclonē nisi per duas dimēsiones bñ tñ ꝯtingit alterā tm̄ exꝓmere per uocē sed ad necessariā cum necessariā necessario subintelligit alia neqꝫ enī itellectꝰ ꝓcedit neqꝫ audiēs ꝯclonē accipit nisi per duas ꝓmissas q̄rū utraqꝫ per uocē uel altera exꝓssa est tm̄: ⁊ reliq manifeste subintelligit: ex his patet rñsio ad rōnes inductas ad ꝓmā pte cōclonis q: non cogūt qm tñ ex vno aliquid inferat: ex necessitate alterū subintelligat ⁊ sic est in modis oībus argᵗⁱ ubi affirmat vna. ❡ Hic forte dubitabit de ꝯiugōnibus impfectis ⁊ videt ꝙ oēs sint inutiles q: cū maior ꝓpō de ineē sit affirmatiua uł negatiua ꝓdicat de hys que actu sunt sub sbto. in minori autē ille idē terminus ꝓdicat ⁊ ampliat eius suppō per virtutem modi cōe q̄re mediū pro pluribꝰ stat in minori q̄z in maiori. Adhuc dixit Arꝭ. suplus ꝙ necesse est ꝯclonē assimilari alteri ꝓmissarū: sed sic nō est h: ꝯclo enī non est de ꝯtingēti pro possibili. minor aūt de ꝯtingēti ad utrūlibet ⁊ ideo nō assimilat minori: nec ēt maiori cū sit de ineē q̄re cū ꝯclo neutri ꝓmissarū assimilet erit ꝯclo inutilis. ❡ Ad ꝓmū dicēdū ꝙ maior ꝓpō est de ineē simplr q̄re ꝓm stat pro oībus que sub eo pñt eē. ꝓdicatū enim oībꝰ illis possibiliter inest: q̄cqd enim pōt eē hō possibilr est aial in tali ꝓpōne nō ꝓdicat eē ut nūc sed eē habitudis ⁊ ita mediū est ꝙ eq̄lis est ampliatio medij in maiori de ineē ⁊ in minori de cōtingēti. ❡ Ad scdm dicēdū ꝙ cōclusio assimilat minori cū utrūqꝫ sit de ꝯtingēti nec opz eas ꝓpālius sibi inuicē assimilari ad hoc ꝙ sequat cōclo cū ex vna de ꝯtingēti ⁊ alia de necessario positis seq ꝯclo de ineē ut patebit in sequēti capło. ❡ Cōsequēter ulterius dubitabit de mō ꝓficiēdi istas ꝯiugōnes ꝓbat enim utilitatē cōiugationis affirmatiue per deductionē ad impossibile faciēdo sillm mixtū de necessario ⁊ ineē in q̄rto tertie: sed suplus ubi determinauit de tali mixtiōe nō reputauit aliq utilē ꝯiugōnē iuxta 4ᵐ scdē uel iuxta q̄rtū tertie. q̄re sequit ꝙ sua ꝓbatio nulla sit: sīlr ꝓbat utilitatē ꝯiugationis negatiue per impossibile faciēdo sillm mixtū ex necessario ⁊ ineē in tertio tertie maiore ꝑticulari exñti de necessario ⁊ minore uli exñte de ineē sꝫ talis ꝯiugatio suplus reputabat inutilis. Ad hoc dicet aliquis ꝙ tales ꝯiugōnes suplus reputabant inutiles simpliciter: ⁊ simplr loquēdo inutiles sunt. si enī illa de ineē fuerit ut nūc inutiles sunt: hic aūt reputant inutiles qñ illa de ineē est de ineē simplr: ⁊ q̄cunqꝫ sic est utiles sunt hꝰ ꝯiugōnes ⁊ ita reputant utiles solū ꝓp terminoꝝ electionē. Sed ꝯtra minor ꝓpō in his ꝯiugōnibꝰ est de cōtingēti ad utrūlibet sed ꝓpō de ꝯtingēti tali si poneret in eē erit de ineē ut nūc sed minor accipiēda de inesse in sillo mixto ducēte ad īpossibile trāslata est a maiori q̄re ꝓpō accipiēda in tali mixtione de ineē necessario est de ineē ut nūc: ⁊ ita q̄uis talis ꝯiugō mixta teneat ubi illa de ineē fuerit de ineē simplr nō tñ tenet in ꝓposito. Sꝫ dicet ꝙ ꝯtingēs ad utrūlibet duplex est. s. natū ⁊ infinitū. contingēs aūt infinitū si ponat ineē erit de ineē ut nūc. ꝯtingēs aūt natū erit ꝯtingēs de ineē seqt sed in ꝓpositis cōiugationibꝰ impfectis mixtis de ineē ⁊ de ꝯtingēti debet minor eē de ꝯtingēti nato qđ si ponat eē est de ineē simpliciter ⁊ ita sillꝰ mixtus de necessario ⁊ inesse ducit ad oppoᵐ maioris ex opposito ꝯclonis ⁊ minori posita in eē hebit aliā de ineē simplr. q̄ aūt oporteat minorem eē de ꝯtingēti nato videt per hoc ꝙ maior est de ineē simpliciter ⁊ nō accipit minor de ꝯtingenti sub maiori que est de ineē simplr nisi fuerit de cōtingēti nato. q: ergo maior appꝛopat sibi minorē ut accipiat seipsa ideo oportet ꝙ minor sit de ꝯtingēti nato. Sed contra solū illa ꝓpositio pōt sibi aliā appꝛopare ut accipiat ꝓm exigētiam eius que est maior in mō ꝓme figure ꝑfecto ꝓm dici de oī uel de nullo uel que possibilis est ne per reductionē fiat maior in mō ꝑfecto ꝓme figure sicut patet ex ꝓfactis in q̄stione mixtionis necessarij ⁊ ineē: sed maior de ineē in dictis cōiugōnibus impfectis neqꝫ est maior in sillo perfecto ꝓm dici de oī uel de nullo: neqꝫ per reductionē pōt fieri maior in tali mō sicut patet de se q̄re maior de ineē in dictis ꝯiugōnibus nō appꝛopat minorē de ꝯtingenti ut sit de ꝯtingēti nato q̄re poterit sumi adeo bñ de cōtingēti infinito sicut de ꝯtingēti nato: q̄re minor posita ineē se poterit eē indifferēter de ineē ut nūc uel de inesse simpliciter ⁊ ita nō est necesse sillm mixtū quē facit ducēdo ad īpossibile. Adhuc in terminis manifestū est ꝙ minore exñte de ꝯtingēti infinito sequit cōclo de cōtingēti ꝓ possibili. aliqñ enim est ꝯclo de cōtingēti pro necessario ut in his terminis coloratū albū. aliqñ aūt de ꝯtingenti ad utrūlibet ut h mouēs ambulās hō. in his enim terminis fit ꝯiugatio ex affirmatiuis minore exñte de contingēti infinito ⁊ semꝑ sequit cōclo de cōtingēti. sigᵐ est ergo ꝙ maior de ineē nō appꝛopat minorē de cōtingēti ut sit de cōtingēti nato ideo bñ poterit eē de ꝯtingēti infinito ⁊ ex h patet idē qđ ꝓus. Pōt ergo dici ꝙ hoc uerū est ⁊ tñ ostēsio Arꝭ. sufficit. q̄uis enim dicta mixtio necessarij ⁊ ineē inutilis sit respectu cōclonis de necessario utilis tñ est respectu cōclonis de ineē sicut per se patet ⁊ ꝓ ꝓhabita. qñ igit ꝓficit h cōiug. hñtes minorē de ꝯtingēti per deductionē ad impossibile nō intēdit ꝓmixtionē necessarij ⁊ ineē cōcludere ꝯclonē de necessario sed de ineē que directe ꝯ̄dicit maiori de ineē ⁊ ita sufficienter ostēdit illas cōiugōnes. ⁊ sciendū ꝙ h qđ ponit in lra. s. necesse cōclone silli ad impossibile nō est modificatio ꝯñtis sed ꝯñtie. ❡ Adhuc forte dubitabit aliqs de reliquo mō ꝓficiēdi istas cōiugōnes. s. per ꝓmā figurā. dicūt enim aliqui ꝙ maior que est de ineē ponēda est de ꝯtingenti. minor aūt que est de cōtingēti ponēda est de ineē ⁊ erit tūc modus ꝑfectus istius mixtionis. Sed cōtra cū maior sit de ineē simplr si ponat de ꝯtingēti nō est de ꝯtingēti ad utrūlibet nisi forte fuerit de cōtingēti nato. sed talis poterit eē illa de ineē qđ cū fuerit de cōtingēti nullo mō erit ad utrūlibet sed in mō ꝑfecto illius mixtionis maior silli est de cōtingēti ad utrūlibet: q̄re si maior mutet in cōtingētē nō est necesse fieri modū ꝑfectū ⁊ ita deficit talis reductio coniug. Adhuc in sillo perfecto illius mixtionis cōcludit ꝯtingēs ad utrūlibet ut dixit Arꝭ. in ꝓaꝰ huius capłi. sed qui vult ꝓficere dictas coniugōnes impfectas debet ostēdere seq ꝯtingēs pro possibili sicut inꝫ patebit q̄re manifestū est ꝙ nō ꝯtingit hoc mō dictas ꝯiugōnes ꝑfectas facere qđ ꝯcedēdū est. Et dicēdū ꝙ ꝑfici debet per solā ꝓōm minoris ineē ita ꝙ ex duabꝰ de ineē ꝯcludat cōclo de ineē ⁊ ex illa ulterius cōclo de ꝯtingenti sicut dictū est in expōne lre. ❡ Cōsequēter dubitabit de his ꝯiugōnibus utrū possint in cōclone de ineē. ⁊ videt ꝙ sic eadē rōne per quā Arꝭ. ostēdit seq ꝯclonē de ꝯtingēti fiat enim sillo sic. oē. b. est. a. oē. c. cōtingit eē. b. ergo oē. c. est. a. si nō det oppoᵐ aliqđ. c. non est. a. ⁊ ponat minor ineē sic oē. c. est. b. ⁊ sic in q̄rto tertie aliqđ. b. nō est. a que est ꝯ̄dictoria maioris. sīlr ostēdi pōt de mō necessario sic nullū. b. est. a. ꝯtingit oē. c. esse. b. ergo nullū. c. est a. si non seqtur stabit oppoᵐ. s. aliqđ. c. est. a. ponat ergo minor inesse sic. oē. c. est. b. ⁊ sequit ex eis in tertio tertie aliqđ. b. est. a. que ꝯ̄dicit maiori. Sꝫ ꝙ nō sequat ostēdit

per instātiā in terminis sic oē ambulās est mouēs cōtin
git oēm hoīem ambulare nec tñ ois hō mouet͛ sit ita ꝙ
nullus hō moueat͛ ꝛ patet ꝙ ꝑmisse sunt uere ꝛ cōclusio
falsa. silr de mō negatiuo sit ois hō niger ꝛ dicat͛ sic nul/
lū albū est nigrū ꝯtingit oēm hoīem eē albū nisi tñ seq͛t
ꝙ nullus hō sit niger quis ꝑmisse sint uere. Et dicēdū
ꝙ illa de ineē nō sequit͛. dādū enim est oppositū illi⁹ de
ineē ꝛ illud pōt stare cū utraqȝ ꝑmissarū. ꝛ cū dicit͛ pona
tur minor ineē: dicēdū ꝙ minor nō pōt poni q͛re si pona
tur ineē ipsa erit īpossibilis opposito cōclōnis qd̄ patet
sic. b. ꝯtinet͛ sub. a. per ꝑmā ꝓpōnē ꝛ bñ possibile est ꝙ
b. cōtingēti insit oī. c. ꝛ tñ ꝙ. a. remoueat͛ ab aliq̄. c. q̄ȝ cū
oē. b. sit. a. si oē. c. sit. b. necesse est oē. c. eē. a. q͛re cū mino/
re posita ieē nō stabit oppositū ꝯclōnis stat tñ bñ cū ipsa
minore ꝛ ideo nō est admittēda positio minoris ieē cū
opposita cōclōnis ex ipsa pōne cū cōpōne ad oppositū
cōclōnis cū est impossibile caudat͛ incōueniēs. qd̄ autē
dictū est de mō affirmatiuo silr se habet in mō negatiuo
dādū est oppoᵐ cōclōnis ꝛ nō pōt poni minor de ineē.
oppositū enim ꝯclōnis est cōpossibile minori sed nō est
cōpossibile illi de ineē qua trāsfert͛ ab ea q͛re cuȝ in illa
sic sit. b. a. ſm maiorē īpossibile est ꝙ aliqd̄. c. sit. a. cuȝ oē
c. sit. b. sequit͛ enim si nullū. b. est. a. ꝛ oē. c. est. b. ꝙ nullū
c. sit. a. uerūtñ simul stāt ꝙ oē. c. cōtingat eē. b. ꝛ ꝙ aliqd̄
c. sit. a. ꝛ ita patet ꝙ in utroqȝ mō stat oppoᵐ cōclōnis cū
minore sȝ nō cū illa de ineē que a minore sumit͛ ꝛ ideo
cū opposito cōclōnis nō est admittēda pō minoris ineē
sic enim accipient͛ incōpossibilia ex q̄rū incōpossibilita/
te seqtur incōueniēs. Sed ꝯtra posito possibili nō acci/
det ex eo impossibile q͛re cū minor sit possibilis ex pōne
illius ineē nō accidet impossibile. Si dicta rō uera esset
ad soluendū nō ualeret ꝓbatio Arist. qua ꝓbat ꝙ in his
modis sequit͛ ꝯtingēs pro possibili oppositū eni cōclō
nis est in cōpossibile minori posite ineē. ubi grā si in mō
affirmatiuo oē. b. sit. a. incōpossibilia sunt hec duo aliqd̄
c. de necessitate nō est. a. ꝛ oē. c. est. b. quorū ꝑmū est op/
positū cōclōnis de ꝯtingēti ꝛ minor posita ineē ꝛ ita si ꝑ
dicta solo eēt uera nō videt͛ bona eē ꝓbatio Arist. respe/
ctu ꝯclōnis de ꝯtīgēti qd̄ est icōueniēs. Et dicēdū ꝙ oñ
sio Arist. bona est. ¶ Et dicēdū ad pᵐ ꝙ si cōsideret͛ ali/
qd̄ possibile in se ꝛ absolute nunqȝ ex pōne illius inesse
si sic ꝯsideret͛ accidet īpossibile. uerūtñ ex relatione eius
ad sibi icōpossibile accidet īpossibile ꝛ sic est in ꝑpposi
tis ut dictū est. ¶ Ad scd̄m dicēdū ꝙ silr est de oppo/
to cōclōnis de cōtingēti q̄ȝ de opposito cōclōnis de ieē
ostēsum enim est ꝑus q̄ñ oppositū cōclōnis de inesse cō
possibile est minori sed incōpossibile cū minori posita i
eē. oppositū aūt cōclōnis de ꝯtingēti est icōpossibile unī
q̄ȝ si enim oē. b. sic est. a. tūc est. b. sub. a. ꝛ ita hȝ incōpossi
bilia. s. de necessitate aliqd̄. c. nō est. a. ꝛ oē. c. cōtingit esse
b. q͛ si aliqd̄. c. nō de necessitate est. a. tūc aliqd̄ est. c. qd̄
impossibile est eē. a. ꝛ si hȝ tūc aliqd̄ est. c. qd̄ īpossibile est
eē. b. ꝛ ita nō ꝯtingit oē. c. eē. b. si necesse est aliqd̄. c. non
eē. a. Silr est de mō negatiuo ꝙ si nullū. b. est. a. incōpos
sibilia sunt de necessitate aliqd̄. c. est. a. ꝛ ꝯtingit oē. c. eē
b. q͛ si necesse est aliqd̄. c. eē. a. cū nullū. a. sit. b. aliqd̄. c. ē
b. qd̄ nō poterit eē. b. hȝ patet q͛ maior negatiua est de in
eē simplr in qua termini ad inuicē opponunt͛ ꝛ ita stāt si
mul. s. ꝙ oē. c. ꝯtingat eē. b. ꝛ ꝙ necesse sit aliqd̄. c. esse. a.
q͛re patet ꝙ oppositū cōclōnis de cōtingēti est incōpossi
bile minori ꝛ ita q̄uis minor ponat͛ ineē ꝛ adhuc sint in/
cōpossibilia non tñ sit īpossibile uel incōpossibilitas per
pōm minoris ineē nec est post illā pōm incōpossibilitas
nisi que ꝑus fuit. oppositū aūt cōclōnis de ineē nō est in
cōpossibile minori añ pōm ei⁹ ineē ideo bñ potuit Arist.
accepto opposito cōclōnis de cōtingēti ponē minorē in
eē q͛ nō causat͛ ibi aliqd̄ incōueniēs qd̄ ꝑus non fuit. ac
cepto aūt opposito cōclōnis de ineē non debet poni mi
nor ineē q͛ per pōm illā causat͛ incōueniēs qd̄ non erat
ꝑus nec tñ seqtur īpossibile ex minore posita ieē simplr
ꝛ absolute sed ex relatiōe ei⁹ ad oppositū ꝯclōnis qd̄ est
ei incōpossibile. ex his patet ꝙ in dictis ꝯiugōnib⁹ seq͛
tur cōclō de ꝯtingēti. ꝛ bñ ꝓbat Arist. hȝ ꝛ ꝙ nō seqtur cō
clusio de ieē nec pōt hȝ ꝓbari per ꝓbatiōnē Arist. ¶ Ad
huc forte dubitaret aliqs que dicant͛ ineē simplr cum di
cat ꝙ maior debet eē de ineē simplr ꝛ nō ut nūc. quedā
enim sunt perse quedā per accñs ꝛ que per accñs dicū
tur ineē ut nūc. si ergo perse inherētia dicant͛ ieē simplr.
querit͛ aut solū uel perse inherētia. ꝑmo mō ꝛ si hēc hȝ
nō est de ineē hō est grāmaticus q͛ ꝑdicatuȝ nō cadit in
diffinitione sbi sed hoc falsum est. si solū inherētiā scd̄o
mō tūc talis ꝓpō nō eēt de inesse simplr hō est aial sbm
enim nō cadit in diffinitione ꝑdicati sed hoc est falsum.
si utroqȝ mō perse inherētia dicant͛ ineē simplr ꝛ solum
cōtingit tūc eni hȝ enim eēt de ineē simplr grāmaticū est
aial: cū nec ꝑdicatū cadat in diffinitione sbi neqȝ ecō
uerso: sed manifestū est ꝙ talis ꝓpō est de ineē simplr.
Et dicēdū ꝙ illa dicant͛ ineē simplr que isto ꝑmo mō
ꝛ scd̄o mō perse ꝛ que adhuc reducunt͛ ꝑmo illo ꝙ il
la que semꝑ insunt uel freq̄ter insunt ꝯtra tñ cōmun
herētie in sbto uel ꝑdicati in sbto dicunt͛ ineē simplr ad
ꝯtingētia nata simplr ineē dicunt͛ ꝛ ꝓpōnes de tali cō
tingēti si ponant͛ ineē sunt de ineē simplr ꝛ reducuntur
ad pse ꝑmi modi uel ad que hēt cām ꝑdicati in sbto uel
ecōuerso. Hoc aūt qd̄ opponit hāc ꝓpōnē grāmaticum
est aial nō est pse ꝑmo mō uel scd̄o dicēdū ꝙ reducit͛ ad
ꝑmū modū uel ad ꝯuersam scd̄i modi pse. cadit eni aial
in diffinitione grāmatici nō in se sed in suo inferiori in
quo accñtalr est. diffinit͛ aūt grāmaticū per hoīem in quo
actualr intelligit͛ aial q͛re ꝑdicatū dicte ꝓpōnis cadit in
diffinitione sbti. Cū etiā sciēdū ꝙ aliter accipiēda est ꝓ
positio de ineē simplr respectu cōclōnis de necessario ꝛ
aliter respectu cōclōnis de ꝯtingēti cōi. illa enim de ieē
simplr que cū alia de necessario cōcludit ꝯclōnē de ne
cessario debet eē necessaria ſm rē ꝛ nō sufficit ꝙ sit cō/
tingēs natū positū ineē. ubi grā oē grāmatici de necessi
tate est sciēs oīs hō est grāmaticus sit ita sed nō de neces
sitate ois hō sciēs. respectu aūt ꝯclōnis de ꝯtingēti pōt il
la de ineē manifestari a ꝯtingēti nato ꝛ sic patet ꝙ aliter su
mit͛ ꝓpō de ineē simplr in mixtione necessarii ꝛ ineē ꝛ
aliter in mixtione ꝯtingētis ꝛ ineē uel ꝯtingētis ꝛ neces
sarii. ¶ Cōsequēter forte q̄reret utrū maior de ineē mo
di necessarii imꝑfecti debeat eē de ineē simplr sicut mo
di ꝑ de ineē modi affirmatiui. ꝛ videt͛ ꝙ nō cū hoc nō ꝓ
bet Arist. de mō negatiuo sicut affirmatiuo. Oppositum
aūt videt͛ per hȝ qd̄ dicit Arist. in pte illa in qua ponit cō
iugatiōnē negatiuā. q͛ enim posuerat quosdā terminos
ubi maior est de ineē ut nūc dicit melius eē sumēduȝ ter
minos q̄si uelit ꝙ oporteat maiorē de ineē esse de inesse
simplr. Adhuc eadē ꝓbatio qua ꝓbat Arist. ad ostēden
dū maiorē de ineē eē de ineē simplr in ꝯiugōne affirma
tiua sufficit ad idē ꝓbādū in ꝯiugōne negatiua ꝛ ꝑ eos
dē terminos sicut patet intuēti q͛re videt͛ ꝙ maior in mō
negatiuo erit de ieē simplr sicut in mō affirmatiuo q͛ sic
tia patet ꝑ ea que dicit circa modū negatiuū ꝛ circa mo
dū affirmatiuū sicut iā dictū est. ¶ Sed tūc ulteri⁹ q̄
ret un tñ ꝯclō ꝯiugōnis affirmatiue itelligēda sit de ꝯtin
gēti pro possibili sicut ꝯclō cōiugōnis negatiue uel nō. e
videt͛ ꝙ nō: q͛ Arist. ostēdit de mō negatiuo ꝯclōnē esse
de ꝯtingēti pro possibili ꝛ nō de affirmatiuo: q͛ in princi
pio huius capli dicit ꝯclōnē modoȝ negatiuoȝ imꝑfe
ctoȝ eē de ꝯtingēti pro possibili nihil tāgendo de modis
affirmatiuis. Oppositū aūt videt͛ per easdē rōnes quas
Arist. ponit ad hȝ ostēdēdū de mō negatiuo. q̄ñ aūt ꝑfecit
modū affirmatiuū accipit oppoᵐ ꝯclōnis que est nega
tiua de ꝯtingēti ꝛ dicit eā ꝯuerti cū ꝓpōne de necessario
sed illa de necessario nō cōuertit͛ negatiue de contingēti
nisi accipiēdo ꝯtingēs pro possibili. q͛re ſm Arist. ꝯcluditur

cõtingens pro possibili. Adhuc Ari. pbat q sufficienter sequit cõclo de pringẽti sed aliqñ pᵐ ex necessitate inest postremo in ista diffinitione z aliqñ ei pringẽter ei inest dico ad utrũlibet q̃re cũ semp sequat pringẽs h est cõtingẽs de necessario z ei qd est ad utrũlibet hĩ⁹ aũt est cõtingẽs pro possibili q̃re sequit cõtingẽs pro possibili qd aũt in hoc dispõne isti pᵐ cũ postremo ex necessitate patet sic pcedãt esse coloratũ cõtingit oẽm hoiem eẽ albũ z necesse est oẽm hoiem eẽ coloratũ. q aũt aliqñ cõtingit pᵐ postremo ad utrũlibet patet sic oẽ ambulãs est mouẽs pringit oẽm hoiem ambulare ergo pringit oẽm hominẽ moueri h aũt pclo est de pringẽti ad utrũlibet hoc aũt est cõcedẽdũ. ¶ Sed nũc querit q̃re Ari. mẽtionez facit de modis negatiuis pringẽtis dicẽs q pcludũt contingẽs pro possibili z nõ dicit de modis affirmatiuis qs ostẽdit per negatiuos. dicẽdũ q qñ maior est affirmatiua medij z maior extremitas se hñt sicut sup⁹ z iferius z patet oĩbus q iferius põt pringere alicui cui ex necessitate pringit suũ supius ut albũ pringit hoi coloratuz tñ ex necessitate inest. patet ẽt q aliqñ supius z inferius eidẽ põt pringere ut hoi pringit tã ambulare q̃ mouere z ita p̃cplanũ est in mõ affirmatiuo seq pclonẽ de pringẽti pro possibili nõ aũt ita de modis negatiuis. quãdo enĩ maior est negatiua de ineẽ mediũ z maior extremitas se hñt per dispõnẽ sicut opposita z appet tanq̃ regula q̃ unũ oppositoz pringẽter inest z reliquũ cõtingẽter remouet z ita appet q debeat seq ergo pringens ad utrũlibet sicut minor est de tali cõtingenti z ideo ostẽdit Ari. cõclonẽ de pringẽti pro possibili seq in modis negatiuis z nõ ostẽdit h de affirmatiuis sed supponit h tã q manifestũ. ¶ Cõsequẽter dubitabit ulteri⁹ de h qd dicit in istos modos posse in pclonẽ de cõtingẽti pro possibili videnf enim eẽ inutiles cõiug. sic oĩs cõiug solũ infert cõclonẽ necessariã gr̃a terminoz z gr̃a forme ar⁹ est inutilis sed talis est piug que dicit iũ posse in cõtingẽs pro possibili. pbatio forma manet eadẽ z dispõsitio qd aũt est nũc de pringẽti ad utrũlibet nũc de cõtingẽti pro necessario sicut pus ostẽsum est q̃re q sequat h uel illa cõclo nõ cãbit dispõ uel forma sr⁹ sed tales termini. Adh⁹ Ari. reputat cõiugõnẽ inutilẽ ubi põt ĩnueniri instãtia in terminis sed in dictis pingõnib⁹ est repire instãtiã in terminis. nõ enim sequit cõclo de necessario ex quo inuenit stare cõclo de cõtingẽti ad utrũlibet. similiter uel cõuerso nõ seqtur pringẽs ad utrũlibet cũ stet cũ de necessario. solu⁹ aũt ad instãtiã patet p p̃hita ex⁹ Adhuc nihil est in gñe qd nõ est i aliq̃ siue specie ergo nihil est in pringẽti cõi qd est possibile qd nõ sit cõtingens pro necessario uł pringẽs pro nõ necessario siue ad utrũlibet. ergo dicat seq pringẽs pro possibili aut h est q̃ sequit pringẽs qd est necessariũ uel cõtingẽs quod est nõ necessariũ uel utrũq. sr cõtingẽs pro necessario ptingit in his terminis mouẽs ambulãs h⁹ est pclo ad utrũlibet. sñ cõtingẽs qd est nõ necessariũ cõtingit in his terminis color albũ hõ est cõclo de pringẽti pro necessario. ergo utrũq tũc redibũt pme obiões. Ad oppositũ sic ubi inuenitur oẽs spẽs ipsius gñis inuenit ipsum genus simplr sed spẽs cõtingẽtis pro possibili sũt necessariũ z nõ necessariũ quoz utrũq inuenit sufficiẽter seq in dicta dispõne sicut patet in dictis terminis q̃re hñ uitur pringẽs cõe qd accipit pro possibili seq in dictis coniugõnib⁹. Adh⁹ sicut pringere ineẽ cõe est ad necesse ineẽ z ad possibile ineẽ z ad nõ eẽ ita necesse cõe est ad ineẽ simplr z ineẽ ut nũc sed duab⁹ ppõnib⁹ sumptis de ineẽ ut nũc est inutilẽ cõiugõnẽ eẽ ad cõcludẽdũ pclonẽ de ineẽ q̃uis in aliqbus terminis cõclo illa sit de ineẽ simplr z aliqñ aũt de ineẽ ut nũc ergo silr dicẽt dispõ dictarũ piugõnũ posse in cõclonẽ de cõtingẽti simplr q̃uis illa cõclo de pringẽti in aliqb⁹ terminis sit de cõtingẽti pro necessario in aliqbus aũt de cõtingẽti pro nõ necessario qd cõcedẽdũ est q̃uis enim dicte cõiugõnes sint inutiles quãtũ ad cõtingẽs pro necessario tñ uel quãtũ ad pringẽs ad utrũlibet tñ sunt tñ utiles respectu cõclonis de pringẽti simplr sicut inutilis est cõiugõ de duab⁹ ppõnibus de necessario respectu pclonis de ineẽ simplr z respectu cõclonis de ineẽ ut nũc. utilis tñ est respectu conclusionis de ineẽ absolute z simplr. ¶ Ad obiecta dõm ad pmũ sic q pclo de pringẽti pro necessario sequit gr̃a terminoz sub forma cõi z silr pclo de cõtingẽti pro non necessario sed respectu neutrius istoz ponit cõiugõ utilis. pclo aũt de cõtingẽti pro possibili seqtur gr̃a forme z nõ gr̃a maẽ z respectu huius ponit piugõ utilis z ita cõiugõnẽ quã reputat utilẽ nõ solũ tenet gr̃a terminoz sed gr̃a diffinitionis z forme talis. ¶ Ad 2ᵐ dicẽdũ q pclo de cõtingẽti pro necessario que stare põt in tali dispositione satis pbat q cõiugõ est inutilis z cõtingẽs pro nõ necessario uel ecõuerso sed h q utrũq cõtingẽs seqtur pbat cõtingẽs simplr qd est cõe seq z nõ respectu spãliuz. dico gr̃a forme z diffinitionis sed solũ gr̃a terminoz sb forma cõi. ¶ Ad ultimũ ex iã dictis patet nisi dicit enĩ cõtingẽs pro possibili seq nõ solũ pro altero cõictoz sed pro utroq ita q gr̃a diuersoz terminoz sequent diuersa cõtinuata z q nõ est inuenire terminos ubi nõ sequat h uel illud ideo modus silli⁹ attribuit ipsi cõi. s. cõtingẽti pro possibili z pmpte hẽat sile dictũ de ineẽ. Si autem aliqs sic opponat in dictis cõiugõnib⁹ nõ seqtur contingẽs qd est necessariũ sicut dictũ est nec cõtingẽs qd est nõ necessariũ ergo neq seqtur simplr cõtingẽs. dicẽdũ q aliqd põt seq gr̃a maẽ z sic seqtur utrũq dictoruz uel gr̃a forme z sic sequit neutz illoz. sed pp h nõ seqtur q nõ sequit cõtingẽs cõe. gr̃a enim forme sequit pringẽs qd est cõe qd nihil est nisi in suis cõtẽtis semp erit cõclo in terminis de cõtingẽti qd necessariũ de contingẽti uł qd est nõ necessariũ. ¶ Ultimo forte queret sufficiẽtia sillogismoz huius mixtionis z supponẽdũ est q maior sit uliś z q minor nõ sit negatiua de ineẽ qbus suppositis patet q. xxxij. cõiugões q̃rũ octo sunt inutiles sunt ubi maior est particularis z minor uliś. silr alie octo ubi utraq pticularis. de octo uõ hñtib⁹ utrãq ulẽm sunt sex utiles z due inutiles. silr ẽt dico de illis octo que habent maiorẽ ulẽm z minorẽ pticularem q̃rũ coniug. sex sunt inutiles due aũt utiles. si aũt aliqs querat rõnem suppositionum patet per p̃habita.

Uãdo aũt h qdẽ ppõim ex necessi
q tate ineẽ uel nõ ineẽ: illa uõ pringere sigt: sillus quidẽ erit hoc mõ se hñtibus termis: z pfectus. Qñ ad minorẽ extremitatẽ ponet necessariũ: pclo aũt si pdicatiui fuerint utriq termini pringẽtis z nõ ineẽ erit: siue ulr siue nõ ulr ponãtur termini. Si aũt sint: hic quidẽ affirmatiuus: ille uõ piuatiuus. Qñ quidem affirmatiuus fuerit necessarius: cõtingentis z nõ eius qd est nõ ineẽ. Qñ aũt piuatiuus z pringẽtis nõ ineẽ z nõ ineẽ: siue ulẽs siue nõ ulẽs fuerit termini. Cõtigẽ aũt i pclone eodẽ mõ accipiẽdũ quo z in pori: eius aũt qd est ex neẽitate nõ ieẽ nõ erit sills. aliud enim est non ex necessitate inesse: z ex necessitate non inesse.

¶ Hic determinat mixtionẽ cõtingẽtis z neẽis in pma figura z diuidit in duas. in pma determinat ipsam totam in se. in scda cõparat eã ad pcedẽtẽ mixtionez cum dicit.

[manifestū est ergo ex his.]p^a in.d.in p^o dat regulas sm̄ q̄s pcedunt oēs ꝯiugōnes.in 2ª cuz dicit[qm̄ igit ulib^9 affirmatiuis]determinat ipsas ꝯiugōnes.pma ps hēt qnque regulas.p^a est cōis si aliq̄ ꝓpōnū fuerit de necessario τ altera de ꝯtingēti poterit esse sills τ h est[qm̄ aūt.]2^a īdicat modos pfectos τ est q̄ minore exn̄te de necessario : maiore de ꝯtingēti fiet sills pfect^9 τ h itelligēdo si nūqō. fuerit affirmatiua τ maior ulis τ h est[τ pterea]3^a r^a deseruit modis affirmatiuis τ est si utraqȝ ꝓpositio sit affirmatiua ꝯclo erit de ꝯtingēti nō de iceē τ h est[ꝯclo aūt.]4^a deseruit modis negatiuis τ est si altera ꝓpōnū fuerit affirmatiua τ altera negatiua.si affirmatiua fuerit de necessario ꝯclo erit de ꝯtingēti τ nō de ieē si aūt negatiua fuerit de nec̄io dūnō ulis sequit duplex ꝯclo.s.negatiua de ꝯtingēti τ negatiua de ieē τ h est[si aūt fint.]5^a r^a deseruit ꝯclonib^9 hui^9 mixtiōis τ ē q̄ cōtingēs in ista mixtione est silr accipiēdo apud ꝯclonē sic in mixtione pcedēti.s.q̄ in modis pfectis seqt ꝯtingens sm̄ dictā determinationē.in impfectis aūt ꝯtingēs p possibili τ nō seqtur h ꝯtinges pro nec̄io modi eni impfecti nec̄iū nō ꝯcludūt ꝯtinge p̄o eē q̄dē est id cum necesse nō ineē sed qd est id cū nō necesse eē τ tale est ꝯtingens pro possibili τ h est[contingere autem].

¶ Qm̄ igit ulibus affirmatis exn̄tibus terminis nō sit ꝯclo necessaria manifestū ist eni.a.oi.b.ex nec̄itate.b.aūt ꝯtinget oi.c. Erit igit silt's impfect^9 qm̄.a.ꝯtingit oi.c.ieē. Qm̄ aūt impfectus ex demonstratione palā. Eodē eni mō demrat quo τ in p̄orib^9 Rursum.a.quidē ꝯtingat oi.b.ieē.b.autē oi.c.isit ex nec̄itate erit utraqȝ silt's qm̄.a.cōtingit oi.c.ineē:sed nō qm̄ iest.τ est pfect^9 sed non impfectus.statim enim pficit per ex p̄ncipio ꝓpositiones.

¶ Cōiter determinat ꝯiugōnes τ p^o ulēs τ 2° pticulares cū dicit[eodē aūt mō.]iuxta aūt p^o ponit ꝯiugōnes ouas ꝯstantes ex affirmatiuis.2° ponit modos negatiuos cū dicit.[si aūt nō silis.]in p^a pte sic pcedit.p^o dicit q̄ in modis affirmatiuis nō seqt ꝯclo de nec̄io τ h ē[qm̄ igit affirmatiuis.]2° ponit ꝯiugōnes h manifestantes. ponit aūt duas q̄rū p^a est impfecta hn̄s maiorē de nec̄io τ minorē de ꝯtingēti q: per deductionē ad ipossibile ex opposito ꝯclonis τ minore posita ieē uel per solā p̄om minoris ineē sicut p̄dictū est in modis impfectis p̄cedētis mixtionis τ h est[in sit eni.a.]2^a est pfecta hn̄s maiorē de ꝯtingēti τ minorē de nec̄io τ pficit per dici de oi sm̄ istā acceptionē qd est.b.τ.c.τ h ē[rursum.a.q̄dē.]

¶ Si aūt nō silis figure sint ꝓpōnes sit p̄uatiua nec̄ia τ.a.q̄dē ꝯtigat nulli.b. ex nec̄itate.b.aūt ꝯtingat oi.c.nec̄e igit.a. nulli.c.ieē.ponat aūt aut oi aut alicui. P̄ositū est aūt.a.ꝯtingē nulli.b. qm̄ ergo conuertit p̄uatiua τ.b.nulli.a.ꝯtinget.a.autē positū est ieē.c.aūt oi aut alicui. Quare nl̄ li aut nō oi.c.ꝯtinget.b.ineē.sed supponebat oi ex p̄ncipio. Manifestū est aūt qm̄ τ eius qd est ꝯtingere nō ineē fit silt's siquidē τ nō ieē. Rursum sit affirmatiua ꝓpositio necessaria:τ.a.quidē ꝯtingat nulli.b.ineē. b.aūt insit oi.c.ex nec̄itate. Ergo silt's q̄dē erit perfectus sed nō eius qd est nō inesse. sed eius quod est cōtingere nō ineē. Palā τ ꝓpō sic sumpta est que ad maiorē extremitatē est τ ad ipossibile nō est ducē. Palā si ponat.a.ieē nulli.c.positū aūt est τ.a.nulli.b.ꝯtingē ieē:nihil accidit p h ipossibile.

¶ Cōiter ponit ꝯiugōnes negatiuas τ p^o duas hn̄tes maiorē negatiuā.2° hn̄tes minorē negatiuā cū dicit[si aūt ad minorē.]in p^a pte ponit.2.cōiugōnes q̄rū p̄ma hn̄s maiorē negatiuā de nec̄io τ minorē affirmatiuā de ꝯtingēti τ est impfecta quā ostēdit posse in duplicē ꝯclonem p^o in ꝯclonē de ineē sic de necessitate nullū.b.est.a.ꝯtingit oē.c.eē.b.ergo nullū.c.est.a.si enim detur ꝯdictoria ꝯclonis ex illa τ ꝯuersa maioris cōcludit minor p silm mixtū de nec̄io τ ineē in q̄rto p^e sic de necessitate nullū a.est.b.aliqd.c.est.a.ergo de necessitate aliqd.c.non est b. Si aūt detur ꝯdictoria ꝯcludit minor per silm sicut in 2° 2^e sicut patet p se.m^a^m igit est q̄ seqtur ꝯclo de ineē τ h est[si aūt nō silis.]2° ostēdit ipsam posse in ꝯclonem de ꝯtingēti sic ex quo pōt in ꝯclonē de ineē m^a^m est ipsam posse in ꝯclonē de ꝯtingēti q: ꝯtingēs seqtur ad ieē sic nullū.c.est.a.ꝯtigit nullū.c.eē.a.τ h est[m^a^m aūt.]Cōsequēter ponit aliā ꝯiugōnē pfectā hn̄tē maiorē negatiuā de ꝯtingēti τ minorē affirmatiuā de nec̄io τ ꝯcludit ꝯtingēs sm̄ dictā determinationē τ pficit per dici de nullo.ꝯiter addidit ēt q̄ talis ꝯiugō nō pōt in ꝯclonē de ineē q̄uis tn̄ aliqs dixit q̄ in ea seqtur ꝯclo de ineē nō est ducē ipm ad ipossibile τ q̄liter h sit manifesta videbitur dubitādo τ h est[rursum sit affirmatiua.]

¶ Si aūt ad minorē extremitatē ponat p̄uatiuū.qm̄ ꝯtingē q̄dē significauerit.silt's erit per ꝯuersionē ꝯtingētis:quēadmodū in p̄oribus. Qm̄ aūt nō ꝯtingē:nō erit silt's Nec qm̄ utraqȝ ponit p̄uatiua si nō est cōtingēs ad minorē. Termini aūt ineē albū aīal nix.nō ineē albū aīal pix.

¶ Cōiter ponit ꝯiugōnes hn̄tes minorē negatiuā τ p̄mo illas que hn̄t maiorē affirmatiuā τ sunt due q: maior est de nec̄io τ minor de ꝯtingēti τ est utilis τ pficit per ꝯuersionē minoris in oppositas q̄litates τ per ulteriorē deductionē ad ipossibile aut ecōuerso τ est inutilis q: minor est uere negatiua τ h est[si aūt ad minorē.]2° ponit illas que hn̄t utrāqȝ negatiuā τ sunt due aut eni maior est nec̄io τ minor de ꝯtingēti τ est utilis ponēs in duplicem ꝯclonē τ pficit per ꝯuersionē minoris τ deductionē ad ipossibile.aut erit ecōuerso τ erit inutilis q: minor est uere negatiua τ inutilitatē hui^9 ꝯiugōnis inutilia p̄cedentis ostendit per ꝯtingentiā in terminis τ h est[neqȝ qm̄ utriqȝ.eodem autem modo.]

¶ Se hēbit in p̄ticularib^9 silt's. Qm̄ eni fuerit p̄uatiua necessaria:τ ꝯclo erit nō ineē ut si.a.quidē ex nec̄itate ꝯtingit nulli.b.ineē.b.aūt alicui.c.ꝯtigat ineē.nec̄e est.a.alicui eoꝝ que sunt.c.nō ineē. Si enim oi inest ꝯtingit aūt.a.nulli.b.τ.b.nulli.a.ꝯtiget ineē. Quare si oi.c.iest.a.nulli.c.ꝯtiget.b. sed positū erat alicui cōtingere.

¶ Hic ponit ꝯiugōnes p̄ticulares τ p̄mo illas que hn̄t alterā ulem.scd̄o illas que hn̄t utrāqȝ p̄ticularē cū dic[nec qm̄ idefinite.]hn̄tiū aūt alterā ulem p^o ponit hn̄tes maiorē ulem.2° hn̄tes minorē ulem cū dicit[si aūtē ulē.]

būtiū aūt maiorē ulem p⁹ uēdū de eis que hūt ꝓpōnez de necīo negⁿᵐ. 2⁹ de his que hūt ꝓpōnē de necīo affirmatiuā: ubi qñ aūt pticularis. hūtes aūt ꝓpōnē de necīo negⁿᵐ due sūt: aut enī est minor pticularis de necīo: aut maior. si minor sic sūt due sm q̄ minor pōt eē affirᵃ ul' negᵃ de cōtīgēti ꝫ ambe inutiles q̄s omittit. si maior sic sūt due q̄ minor aut est affirᵃ de cōtīgēti aut negᵃ ꝛ ambe sūt utiles potētes in duplicē ꝯōm: illā aūt que hēt maiorē ulem negᵃᵐ de necessario ꝛ minorē pticularē affirᵃᵐ de cōtīgēti ondit posse in ꝯōm de ieē ex opposito ꝯōnis ꝛ ꝯuersa minoris destruēdo minorē p sillm mixtū de necessario ꝛ ieē in 2⁹ p̄ᵉ ꝛ pꝫ p p̄dicta circa cōiug. ules relīquā aūt que hēt minorē negᵃᵐ de cōtīgēti dat per istā īteligē. ulem enī hēt piatē istā ꝛ sillr pficiṫ ꝫ opꝫ minorez cōuerti per oppositas q̄litates ꝛ h est. [eodē aūt mō.]

C Qñ aūt pticularis affirᵃ necīa fuerit: q̄ in puatio ē sillo. ut. b. c. aut ulis i affirmatio. ut. a. b. ieē nō erit sills. Demō āt eas q̄ pus

C Coñter determinat illas que hūt ꝓpōnē affirmatiuā de necessario ꝛ sūt due. aut enī est minor ptlrⁱˢ affirᵃ de necessario: aut maior ulis. Si minor ptlrⁱˢ de necessario: sūt due: si maior ulis: sic ahe due: ꝛ oēs utiles respectu ꝯōnis de cōtīgēti ꝛ nō respectu ꝯōnis de ieē: ꝛ due illarū pfecte sūt. s. que hūt maiorē ulem de cōtīgēti affirᵃᵐ ul' negᵃᵐ ꝛ cōcludūt cōtīgēs sm dictā determinationez. alie aūt due īpfecte. s. ubi minor est de cōtīgēti affirᵃ uel negᵃ ꝛ cōcludūt cōtīgēs p poˡˡ. q̄ aūt oēs iste coniug. utiles sint respectu ꝯōnis de cōtīgenti est ondē sic p⁹ onsuz est in ulib⁹ cōiug. ꝛ h est. [qñ aūt pʳⁱˢ affirᵃ.]

C Si aūt ul'e ponat ad minorē extremitatē ul' affirmatiuū ul' puatiū ꝯtigēs. Particulare aūt necīū nō erit sills. Terminī aūt ieē qdē ex necītate aial albū hō. nō ꝯtigē aūt aial albū tunica. Qñ aūt ul'e qdē est necīū pticulare aūt ꝯtigēs: cū puatiū qdē est ul'e ieē qdē termini aial albū coru⁹. nō ieē aūt aial albū pix. Cū aūt affirmatiū ieē qdē al' albū agn⁹. nō ꝯtigē āt al albū al' albū pix

C Coñter determiat cōiug. hūtes minorē ulem ꝛ sūt. viij. q̄rū 4ᵒʳ hūt minorē ulem de cōtīgenti sic p⁹e pꝫ q̄s ostēdit eē inutiles per istātiā in terminis ꝛ h est. [Si aūt ul'e.] alie aūt minorez ulem de necessario us q̄ due illaꝝ hūt minorez negᵃᵐ de necessario q̄s ondit esse inutiles p instātiā in terminis ꝛ h est. [qñ aūt ul'e.] alie aūt due hūt minorez affirᵃᵐ de necessario q̄s ondit eē inutiles p istātiā i terminis ꝛ h est. [cū aūt affirmatiuam.]

C Necqū idefinite sumūtur ꝓpōnes: aut utreqꝫ ptcl'ares: nec sic erit sill's. Termini aūt cōes ieē: aial albū hō: nō ieē aūt aial albū iaiatū. Nā ꝛ aial aliem albo: ꝛ albū aliem iaiato necē ē ieē: ꝛ nō ꝯtigit ieē ꝛ i ꝯtingēti sill'r q̄re ad oia utiles sunt termini.

C Coñter determinat cōiug. ptlrᵉˢ hūtes utrāqꝫ pticularē q̄s oēs ondit inutiles eē per istātiā in terminis. Notā dū q̄ termini q̄s ponit ex necītate ieē nō sufficiūt ad illas cōiug. que hūt minorē pticularē de necessario ꝫ solū ad illas que hūt minorē de cōtīgēti. si aūt pro minore extremitate in lra accipiat hō ponat sensitiuū put cōuertit cū aiali erūt termini sufficiētes ad oēs cōiug. ut pꝫ ituēti. termini uo de necītate nulli ineē quos ponit sufficiētes sūt sicut manifestat in lra ꝛ h est. [neqꝫ qñ idefinite.]

C Manifestū ē ḡ ex his q̄ dcā sūt: qm̄ sill'r se hūtib⁹ terminis: ꝛ i eo qd ē ieē: ꝛ i necīis: ꝛ fit ꝛ nō fit sill's. uerū sm nō ieē qdē posita puatiua ꝓpōne er⁹ qd ē ꝯtigē erit sill's. sm aūt necīū puatiua: ꝛ ꝯtigē nō ieē ꝛ nō iesse. Palā aūt qm̄ oēs impfcē sill'i: ꝛ qm̄ pficiunt per p̄dictas figuras.

C Coñter cōparat mixtione tā determinata p̄cedēti mixtioni de cōtīgēti ꝛ ineē ꝛ est cōueniētia eaꝝ q̄ tot ꝛ tales sūt cōiug. utiles ꝛ inutiles h̄ ꝛ in illa. differētia aūt est q̄ maiore existente negᵃ de ieē seq̄baṫ tm̄ ꝯ⁹ de cōtīgēti. minore aūt existe negᵃ de necessario seqṫ ꝯ⁹ dupˣ. vna negᵃ de iesse. alia negᵃ de cōtīgēti ꝛ sūt oēs iste cōiug. impfecte. s. ubi maior est de necessario uel de ineē ꝛ pficiunṫ p p̄dictas figuras its q̄ hūtes minorē affirᵃᵐ de cōtīgēti q̄dā pficiunṫ per tertiā figurā. q̄dā per p̄mā sic pꝫ ex p̄dictis. hūtes aūt minorē negᵃᵐ de cōtīgēti pficiunṫ per cōuersionē ill⁹ minoris ꝛ ulteriorē deductionē ad ipossibile ꝛ h est. [manifestū ḡ ex his.] C Sꝫ forte dubitabiṫ hic p⁹ circa p̄dictas cōiug. v: enī q̄ nō sit pfecta coniug ex maiore de cōtīgēti ꝛ minore de necessario hac rōne: dici de oī in cōtīgēntib⁹ duas hēt itēnones. s. oē qd cōtigu eē. b. ꝛc. ꝛ oē qd est. b. ꝛc. ꝛ sm p̄mā itētionē accipiṫ in q̄one uiitoriꝰ sm scdam in mixtiōe cōtīgētis ꝛ ineē q̄re v² q̄ mixtio cōtīgētis ꝛ iesse nō reguleṫ p dici de oī ꝛ ita nō erit ibi pfecta cōiug. Adhuc necessariuz ꝛ cōtīgēs opponunṫ q̄ vnū destruit reliquū ꝛ eꝯ⁹ loquorem de tali cōtīgēti: q̄re vnū sb altero nō sumeṫ ad modū pfectū: ꝛ ita uidē cū vnū oppositoꝝ nō sumaṫ sub altero. C Ad p̄ᵐ dicēdū q̄ mixtio ex necessario si minor sit de necessario regulaṫ p dici de oī sm istā itētionez oē qd est. b. ꝛc. sic ꝛ mixtio cōtigentis ꝛ iesse q̄ p h qd dico qd est. b. sumabiṫ minor accepta ꝫ actualez ihērētiā ꝛ tā illa de iesse q̄ꝫ de necessario sumiṫ sb actuali ihērētia p̄ti ad sbm. C Ad 2ᵐ dōm q̄ si cōsiderenṫ cōtingens ꝛ necessariū in eisdez termis sic opponunṫ ꝛ vnū nō patiṫ alterū. q̄ si necē est hoīem esse aial tūc nō cōtingit. ꝛ si cōtingit hoīez esse albū nō est ꝫ necesse ꝛ sic nō sumiṫ vnū sb altero sicut opponit. si aūt cōsiderenṫ simplr aut ergo sm modū enū⁹ circa compōm ꝛ sic adhuc diuidunṫ. eꝯ⁹ aūt penes terminos in q̄b⁹ est modus ille ꝛ hoc mō cōtingit necīū sceipi sb cōtīgēti q̄ termini in ꝓpōne de necīo se hēre pñt ad termios ꝓpōnis de cōtīgēti sic ps se hēt ad totū. vbi grā cōtigit oē aial albū eē ꝛ necīū est oēz hoīem eē aial ꝛ sic fit cōiug. pfecta ex suppōne necȳ sub cōtīgēti. Cōñs est qd q̄re magis pfecta est cōiug. ex suppōne necȳ sub cōtīgēti q̄ꝫ eꝯ⁹. si enī eq̄liter se hūt ad silli cōstitutionē qua rōne erit pfecta cōiug. ex suppōne necȳ sb cōtīgēti ꝛ eꝯ⁹. Et dicēdum q̄ rō ei⁹ qd est dici de oī in illo de ineē ꝛ de necīo vult minorē accipi affirmatiuā sm ihērētiā actualē ꝛ nō sm potētialē. ꝫ qñ accipiṫ cōtīgēter sb necessario accipiṫ minor sm iherētiā aptitudinalē. maⁱᵐ est igiṫ q̄ nō poterit sills regulari p dici de oī in necessarȳs: q̄re cōstat q̄ nō erit cōiug. pfecta. q̄a. dici de oī in maiori ꝓpōne est pfectio modi pfecti: dici vo de oī in cōtīgētib⁹ vult minorē accipi affirᵃᵐ ꝫ actualē inherētiam sicut patet per vnaz eius intētionem quare cum maior est de cōtingenti ꝛ minor de necessario accipitur minor sm regulam que est dici de omni. ꝛ ita patet q̄ maiore existente de cōtīgēti ꝛ minore de necessario perfecta est coniug. e conuerso autem est imperfecta. Consequens est dubitatio quare modus perfectus concludit contingens sm dictam demōstrationem aliquādo autem modus impfectus cōtingens pro possibili ꝛ non cōcludiṫ idem contigēs in omnibus. Et dicēdum q̄ in modo pfecto minor est dispō maioris contrahens ipsam sm regulam que est dici de omni ꝛ ideo sit ꝯctio maioris de ꝯtingēti ad id quod est uere pars eius

q̃re maior cũ sit de ɔtingẽti ſm dcãm determinationẽ ne cesse est ɔõm similiter eẽ. q̃n aũt maior est de nec̃io ⁊ mior de ɔtingẽti nõ sit dispõ ſm dici de oĩ ⁊ iõ in aio: nõ tñ si sbi nec̃io siles ɔõm mior ẽ nõ hẽt potẽtiã ĩhẽnte pñr: ⁊ iõ nõ põt iacẽ ɔõm nec̃io sibi silẽ. vñ oz q̃ sequat ad meᵐ cõe utriqz ĩeẽ ɔtingẽ a ꝑ possibili qõ ĩ aliqb⁹ termis ẽ de nec̃io ⁊ aliqb⁹ ãt de nõ nec̃io ⁊ ita pz rõ q̃stũ. ❡ Sz adhuc du^r q̃re. f. modi ꝑfecti solũ pñt in ɔtingẽs ꝑz dcãz determiatiõez ⁊ nõ pñt ĩ ɔõm de nec̃io uł de ieẽ. Et dõz q̃ ꝑpõ e de ɔtingẽti que est maior in ɔtug. ꝑfecta sig^e maiorẽ extremitatẽ ɔtingẽter dici ⁊ nõ actualr de oĩbus ɔtẽtis ſb ſbo q̃re nõ seqr ex ħ ɔ⁹ de ieẽ uel de nec̃io nisi maior extremitas actualr dĩ de cõtẽtis ſb medio qõ tunc ſm maiorẽ. ⁊ itelligẽdũ q̃ eã q̃ dcã sũt de mõ ꝑfecto ꝑ dici de oĩ siĩr ĩtelligẽda sũt de mõ ꝑfecto ꝑ dici de nullo. ex his satis pz uñ modoꝝ ꝑfectoꝝ huiꝰ mixtiõis. ❡ Coñ tre forte dubitabit de modis imꝑfectis ⁊ ꝑᵒ de illo qui pñt maiorẽ neᵃᵐ de nec̃io de qb⁹ dĩc̃ q̃ pñt in ɔõm de ieẽ cũ tñ mixtio ɔtingẽtis ⁊ ieẽ maiore exñte negᵃ de ieẽ nõ possit in ɔõm de ieẽ de quo du^r sic. ꝑᵒ eni v: q̃ mixtio ɔtingẽtis ⁊ ieẽ maiore exñte negᵃ de ieẽ possit ĩ ɔõm de ieẽ ꝑ hac rõne maiorẽ ɔueniẽtia illiᵒ de ieẽ ad illã de ieẽ q̃ illiᵒ de nec̃io ad illã de ieẽ. si q̃ illa de nec̃io possit ĩ ɔõm de ineẽ mĩto fortiᵒ illa de ineẽ poterit in eãdẽ. Adhuc maior de ineẽ in mixtiõe ɔtigẽtis ⁊ ieẽ ẽ de ineẽ simplr q̃re ꝑz rẽ vtute ꝑpõnis neceẽ hẽt siue ꝑpõnis de nec̃io q̃re si negᵒ de nec̃ia poterit in ɔõm de ineẽ ⁊ negᵃ de ineẽ in mixtione ɔtingẽtis ⁊ ineẽ poterit in eãdẽ. Ad ħ sit silla sic nullũ. b. ẽ a. ɔtingit oẽ. c. eẽ. b. q̃ nullũ. c. ẽ. a. si nõ seqr stabit oppoᵐ. Aliqd. c. ẽ. a. ex q̃ ⁊ minore posita ieẽ seqr oppoᵐ maioris sic aliqd. c. ẽ. a. oẽ. c. ẽ. b. q̃ aliqd. b. ẽ. a. ꝑ 3ᵐ 3ᵉ. ❡ Cõñter uãeᵒ dubitabit. vĩ eni q̃ maiore exñte negᵃ de nec̃io nõ seqr ɔᵒ de ieẽ sic de nec̃itate nullũ albũ ẽ nigrũ. ɔtigit oẽm hoiez ẽ albũ nõ tñ ẽ nullus hõ niger. reb⁹ q̃ se hñtib⁹ ut nc̃ sũt ꝑmisse uere ⁊ ɔᵒ falsa siĩr ẽ ħ de nec̃itate nullus lapis ẽ hõ ɔtigit oẽ mouẽs eẽ lapis ẽ nõ tñ nullus mouẽs est hõ reb⁹ se hñtib⁹ ut nũc. Adhᵉ si sequat ɔᵒ de ieẽ aut q̃ de ieẽ simplr aut de ieẽ ut nũc. si nõ de ieẽ. siĩr ɔtigit in ꝑdcis termis est ɔᵒ de ieẽ ut nũc ⁊ in mltis aliis. si termini de ieẽ ut nũc ɔtigit de nec̃itate nł nullũ albũ ẽ itelligẽtia. sz ɔᵒ ẽ de ieẽ simplr q̃re cũ neqz seqr ɔᵒ de ieẽ silr neqz de ieẽ ut nũc neqz seqr ɔᵒ de ieẽ. Adhᵉ sic ꝑbitũ est opz semꝑ vnã ꝑmissaꝝ silem eẽ ɔõnĩ q̃re cũ vna ꝑmissarũ sit de nec̃io ⁊ altera de cõtigẽti nõ erit ɔᵒ de ieẽ. Et dicẽdũ q̃ maiore exñte negᵃ de ieẽ nõ seqr ɔᵒ de ieẽ vtute ꝑmissarũ seqr tñ maiore exñte negᵒ de nec̃io ⁊ cã hᵒ est ħ ꝑpõ e negᵃ de ieẽ actualr remouet ꝑñũ ab his q̃ actu sũt ſb ſbo ⁊ nõ ab his q̃ ɔtigũt eẽ ſb eo qi cũ dĩ eo nullũ albũ ẽ nigrũ itellectᵒ hᵒ ꝑmonis ẽ iste nihil qõ ẽ albũ est nigrũ ⁊ nõ iste nihil qõ cõtigit eẽ albũ est nigrũ ꝑ ꝑ ħ cũ maior est negᵃ de ieẽ ⁊ minor de cõtigẽti a cõse quit actualis remotio maioris extĩtis ab his q̃ cõngẽter sumunt ſb meᵒ ꝑ minorẽ ꝑpõnẽ ſz seqr remotio potẽtia ⁊ iõ nõ seqr ɔᵒ de ieẽ q̃ actu remouet maiorẽ extremitatẽ a minori. sz ɔᵒ de cõtigẽti dico vtute ꝑmissaꝝ alr aũt est in ꝑpõne negᵃ de nec̃io. ꝑꝑ eni nec̃ia remotionẽ ꝑñi a ſbto ⁊ iõ mᵃ necⁱᵉ in ipsa remouet ꝑñũ actualr ab oĩbᵒ q̃ sũt ⁊ q̃ ɔtingũt eẽ ſb ſbto ⁊ iõ tali posita ꝑ maiore ⁊ mĩore accepta de cõtingẽti seqr actualr remotio maioris extremitatis ab his q̃ cõtingẽter sumunt ſb meᵒ ꝑ miorẽ ꝑpõnẽ ⁊ iõ seqr negᵒ de ieẽ ꝑz q̃ q̃ ex maiore negᵃ de ieẽ nõ seqr ɔᵒ de ieẽ ut q̃re seqr cũ maior ẽ negᵃ de nec̃io. ❡ Ad opposita rñdẽdũ ad ꝑᵐ ĩductũ ad ꝑmã pᵗẽ dubitatiõis dicẽdũ est q̃ ꝑpõ de ieẽ ĩ ɔtũ hẽᵒ silior: est ꝑpõ ni de ieẽ q̃ sit ꝑpõ de nec̃io nõ tñ seqr q̃ possit in ɔõm de ieẽ sic ꝑpõ de nec̃io ⁊ cã pz ex ꝑdcis ⁊ maxie nõ seqr ħ in ɔtug. imꝑfectis ubi maior est de ieẽ uł de nec̃io nisi q̃ tñ locũ hẽt hᶜ rõ ĩ ɔtug. ꝑfectis ubi maior est cã totiᵒ ɔõe. ❡ Ad 2ᵐ dõz q̃ ꝑpõ de ieẽ simplr ut ħ accipit nõ

semꝑ est nec̃ia itqz vtutẽ ꝑpõis de nec̃io hẽt ꝑpõ enĩ de ieẽ simpʳ nõ plus exigit nisi q̃ rões termiorũ nõ sũt discohẽãnt. ꝑpõ aũt nec̃ia exigit necᵐ ⁊ talẽ cohẽntiã ul discohẽntiã ⁊ ħ pz cũ cõtigẽs nat nõ sit nec̃iũ cũ m̃ est de ieẽ simplr: ⁊ iõ nõ seqr q̃ de nec̃io possit in ɔõm de ieẽ q̃ ꝑpõ de ieẽ simplr hẽt vtutẽ ꝑpõnis de nec̃io. ❡ Ad 3ᵐ patebit ꝑ pᵗer dicẽda in hac lectiõe. Cõñter rñdẽdũ est ad rões dubitatiõis. ad ꝑᵐ sic q̃ ħ ꝑpõ de nec̃itate nullũ albũ est nigrũ. ad ħ eni q̃ uera remoueret ꝑñũ remouẽt ab his q̃ actu ⁊ potẽtia sũt ſb qõ põt eẽ albũ de nec̃itate est nigrũ uł eẽ põt ⁊ siĩr ħ nullũ albũ ẽ nigrũ q̃ñuis uera sit simplr necessaria. Ad aliã instãtiã dico q̃ minor distĩguit oẽ mouẽs eẽ lap. aut eni d: q̃ oẽ qõ ɔtigit eẽ ⁊c. ⁊ sic est falsa ⁊ ɔᵒ talsa. aut q: oẽ qõ cõtigit eẽ lapidẽ ⁊ sic est uera si nihil mouet nisi extremitate uera opz ɔõm eẽ uerã. f. q̃ nullus hõ ⁊ ita ꝑut minor accipit uera ⁊ ipsa ɔᵒ uera erit. Ad ħ iiᵒ põt dici q̃ utraqz instãtia vnica est q: in utraqz cõtigẽs minor de cõtingẽti isinito cũ tñ deberet accipi de cõtingẽti nato ꝑ exigẽtiã maioris de nec̃io sic patebit infra. ❡ Ad 3ᵐ d: q̃ seqr ɔᵒ de ieẽ ⁊ ħ est de ieẽ simplr ⁊ instãtiã quã ponit soluta est q: accipit mior de cõtingẽti nato nec iñ sumi deberet sz de cõtigẽti nato ad ꝑbita in ꝑcedẽtibᵒ. ꝑpõ eni de nec̃io ⁊ ɔᵒ de ieẽ ſm ieẽ actuale. Cõñs forte est qõ cũ talis cõtug. posita in ɔõnẽ de ieẽ ⁊ in ɔõnẽ de cõtigẽti in quã ꝑᵒ ɔõs dicẽ dũ q̃ ex nã maioris ꝑpõnis que actualr remouet ꝑñ a medio seqr ꝑᵒ ɔᵒ de ieẽ q̃ actu remouet ꝑᵐ ab his q̃ sũt ſb meᵒ uł pñt eẽ. Adhuc nã ipsarũ ɔõnũ est q̃ ɔᵒ de ieẽ ꝑcedat illã de cõtingẽti sic nãs suũ ɔ̃s sic sig... ꝑbãe ɔõm de cõtingẽti seq ꝑ ħ q̃ seqr ɔᵒ de ieẽ ꝑᵒ ordo ɔõnũ. ❡ Sz nc̃ dubitabit cũ talis cõtug. possit in ɔõm de ieẽ ⁊ in ɔõm de cõtingẽti. utrũ possit in ɔõm de nec̃io. ⁊ vĩ q̃ sic cũ maior sit de nec̃io ⁊ maior neceẽ ad nec̃iã q̃z nec̃ij adieẽ. Adhuc ħ ɔᵒ aut est uera q: neceẽ est nullũ. c. eẽ. a. ⁊ nc̃ hẽᵒ ... q: cõtigit aliqd. c. eẽ. a. ⁊ si ħ ex hac ⁊ miore ... ior in 3ᵃ fiᵃ sic. cõtigit aliqd. c. eẽ. a. cõtigit oẽ. c. ... tingit aliqd. b. eẽ. a. illud seqr ꝑ ɔñationẽ ... cõtingẽti in 3ᵃ fiᵃ. Et dicẽdũ q̃ nõ seqr ɔᵒ de nec̃io respectu illiᵒ dicat utilitas cõiugãis in aliqb⁹ terminis poterit ɔᵒ eẽ nec̃ia. ⁊ rõ huiᵒ est q: maior remouet ꝑñũ actuale ab his q̃ sũt ſb meᵒ ⁊ pñt eẽ ⁊ iõ seqr remotio actualis tñ ꝑñiᵒ ꝑñi a cõtẽtis ſb meᵒ ⁊ ita ɔᵒ de ieẽ q̃ uult. ħ tñ ɔᵒ de ieẽ in aliqb⁹ termis est uera simplr necessaria. in aliqb⁹ aũt termis est uera simplr ... ita pz 3ᵉᵒ ad ꝑᵐ. ❡ Ad 2ᵐ dõz est q̃rit utrũ ħ ... a. sit vã. q: nullũ. c. neceẽ sit eẽ. a. uł q: ɔtigit aliqd ... ut sic est ut nũc in q̃busdã termis est sic in q̃busdã ... neutrũ istoꝝ simplr seqr ſz cõe his. f. nõ eẽ. ❡ ... teriᵒ forte dubitaret aliqs de cõiug. imꝑfectis ... est affirᵃ de nec̃io. ibi eni dĩc ɔõm seq de cõtigẽti ... vĩ q̃ ɔᵒ sequat de nec̃io ⁊ de ieẽ. ⁊ ꝑᵒ vĩ ħ de ... posita miore ieẽ seqr ɔᵒ de nec̃io ⁊ ꝑ eãdẽ rõnẽ ... in modis ꝑfectis seq ɔᵒ de ieẽ maiore posita ... dicẽdũ q̃ illa de cõtingẽti posita ineẽ seqr ɔᵒ de ineẽ sit maior i ħ ipsa nõ seqr cũ ꝑpõ maior ... gẽti. vñ cũ ꝑpõ est de cõtingẽti ponit in eẽ ... cõiug. cã aũt q̃re nõ seqr illa de nec̃io siue de ... ulis affirᵃ de nec̃io affirmat ꝑñũ de his q̃ ... tñ ⁊ nõ ꝑ his q̃ ɔ̃ˡʳ eẽ ſb ſbo. ħ eni ꝑpõ ois hõ ... est aial nõ dicit q̃ q̃cq̃d põt eẽ hõ est aial sed ... est aial: ⁊ iõ cũ talis ꝑpõ posita est pro maiore ... ɔtingẽti nõ seqr actualis affiᵒ de his que ɔti... tur ſb meᵒ ⁊ iõ nec seqr affirᵃ de nec̃io nec ... utraqz actualr affirᵃ ꝑñũ de ſbo. Notãdũ tñ ... nec̃io in sensu cõpõnis supᵖ alr se hẽt termini ...

ipsa ad hūc sensuz supponūt simplr̄ sȝ ƀm hūc sensum nō sumunt ꝓpōnes de necīo ƀm qꝫ ex eis fit sills. Et nō qꝫ ex his pȝ q̄re maiore exn̄te de necīo affir^a nō sequit ꝯ^o de ieē sic seqꝫ ipsa exn̄te de necīo neg^a. Ꝺu negatiua eniȝ de necīo remouet actualr̄ p̄tm̄ ab his que sūt sub s̄bo in actu ꝛ in potētia ꝛ ħ facit ne^o que plus tollit q̄ȝ facit affir^o. ¶ Ꝺu^r tn̄ uni^s in tali cōiug. sequit ꝯ^o de ieē. vī cuȝ qꝫ fit. sicut eni se hēt negatiuū de necīo ad negatiuū de ieē sic affir^o de necīo ad affir^am de ieē. q̄re cuȝ negatīa ꝓpō de necīo possit in neg^am de ieē ꝛ affir^a ꝓpō de nec^o potent in affir^am de inēē. Adhuc fiat sills sic de necītate oē b. est. a. ꝯtingit oē. c. eē. b. igit oē. c. est. a. si nō seqꝫ stabit oppo^m. s. aliqd̄. c. nō est. a. ex hac ergo ꝛ minori posita in eē destruet maior per 3^m 3^i sic aliqd̄. c. nō est. a. omne. c. est. b. ergo aliqd̄. b. nō est. a. oppo^m pȝ per istātiā in termis sic de necītate oē grāmaticū est sciēs ꝯtingit oēm hoīem eē grāmaticū nō tn̄ seqꝫ qꝫ ois hō sit sciēs. sit eni ois hō ignorās. ¶ Et dicēdū ad p^m qꝫ diuīsa est vi^s negatiue de necīo ꝛ affir^e de necīo ꝛ iō ex neg^a pōt seq illa de ieē sȝ nō ex affirmā^a ꝛ ħ pȝ ex p̄dictis. ¶ Ad 2^m dicēdū qꝫ dādū est oppo^m ꝯōnis de ieē sȝ nō ponēdū est minor de ineē q: oppo^m ꝯōnis nō est icōpossibile minori de ꝯtigēti. sȝ est icōpossibile eidē posite ieē. ꝛ ita si ponat minor i eē iā fiunt repugnātia que p̄us nō erat ꝛ iō seqꝫ ipossibi-le. Si aūt obicit qꝫ tūc nō ꝓbat Ari^s. illā de ꝯtigēti seq q: ipse ponit minorē ieē. dicēdū qꝫ illud nō seqꝫ oppo^m eni ꝯōnis de ꝯtigēti ꝓpo^n nō solū est icōpo^le minori po site ieē sȝ ipsi minori qū est de ꝯtigēti. q: cū oē. b. de necī tate sit. a. icōpossibilia sūt aliqd̄. c. de necītate nō est. a. ꝛ ꝯtingit oē. c. eē. b. sic pȝ ex p̄dictis in p̄cedēti mixtione ꝛ ita pȝ qꝫ Ari^s. affir^{do} ei ꝯ̄uīsā ꝯōnis de cōtingēti bn̄ pōt ponē minorē ieē. eadē eni est ipossibilitas oppositi ꝯō-nis ꝛ minoris cū pōm et^o ieē que est post. Si aūt obicit qꝫ posito possibili nō accidit ipossibile. dicēdū qꝫ uez est absolute ꝯ̄tēdo ipȝ ipossibile sȝ qꝫ tale p̄tū ex pōne pos sibilis ieē cū cōpōne ad aliqd̄ sibi icōpossibile bn̄ pōt ac cidē ipossibile si sic assumant. ¶ Cōter forte adhuc du-bitabit de ꝓbōne quā ponit Ari^s. ad ondēdū ꝯōnē de i-eē seq. vī cū nulla. facit eni mixtionē ex nega^a necīȝ ꝛ i eē cū illa de ieē possit eē de ineē ut nūc: ꝓbat. si maior fit neg^a de necīo ꝛ minor affir^a uel neg^a de cōtigēti sequit ꝯ^o duplex. s. vna de ieē ꝛ alia de cōtigēti ꝑ possibili. sȝ si ꝯ^o de ꝯtigēti ꝑ possibili ponat ieē aliqn̄ erit de ieē ut uel aliqn̄ de ieē simplr̄. cū ħ accipiat oppo^m talis ꝯōnis cuȝ ꝯ̄uīsa minore accipit ꝓpō de ieē que bn̄ pōt eē de ieē ut nūc ꝛ ita sills mixt^o de necīo ꝛ ieē quā fac nullus eni est. ꝛ dicēdū qꝫ Ari^s. satis bn̄ ꝓbat ꝛ accipit illā de ieē simp^r ꝛ nunqȝ ut nūc. sic eni ieē cōtinet s̄b se ieē simplr̄ ꝛ ineē ut nūc. sic cōtigēs p̄us determinatū cōtinet s̄b se natū ꝛ i-finitū. vn̄ sic in mixtiōe necīa ꝛ ieē maior que ē de nec^o appropat sibi minorē ut sit de ieē simplr̄. sic in mixtione cōtingētis ꝛ necīȝ maior que est de necīo approꝑat mi-norē ut sit de cōtigēti nato: qua sic exn̄te necē est ꝯōm mo-di negatiui cōtigētis ex maiore de necīo eē de ieē simp^r vn̄ si assumat opp^m talis ꝯōnis cū ꝯ̄uīsa maioris fiet bōa mixtio ex maiore de necīo ꝛ altera de ieē simp^r. ꝛ ħ pōt patē in ex^o sic de necītate nullū musicū est lignū cōtigit oē hoīem eē musicū ergo nullus hō est lignū. ex quo pȝ qꝫ in modis imꝑfectis hu^o mixtiōis minor de cōtigēti vīȝ ꝯ sumi de cōtigēti nato. Sȝ sup his forte dubitabit. ex his eni vī qꝫ maior de ieē in mixtiōe cōtigētis ꝛ ieē cū sit de ieē simplr̄ exigat minorē eē de cōtingēti nato cuȝ maior de necīo in mixtiōe cōtingētis ꝛ necīȝ ħ exigat. Et dicē dū qꝫ nō opȝ nunqȝ eni vult Ari^s. qꝫ maior de ieē appro priat sibi aliquā. s. minorē nisi sit assūptū s̄b ipsa sȝ nō qꝫ sit uel sic sumēdū. sȝ expsse vult qꝫ maior de necīo appro priat sibi minorē de ineē ut sit de ineē simplr̄ ꝛ ita minor de cōtingēti ut sic de contingēti nato q: illo posito ineē erit de ieē simplr̄. ¶ Adhuc aūt forte dubitaret aliqs si

cū i modis affir^{is} q̄ȝ nega^{is} imꝑfectis maior de necīo ap propriat minorē ut sit de cōtigēti nato ꝛ pp ħ i modis ne^{is} seqꝫ ꝯ^o de ieē simplr̄. eadē rōe i modis affir^{is} seqꝫ ꝯ^o de ieē simplr̄ ꝛ ita tā i modis affirmatis q̄ȝ negatis seqꝫ ꝯ^o de ieē. Et dicēdū qꝫ ar^{ia} nō ualet q: accipe minorē de cōtingēti nato nō ē cā q̄re seqꝫ ꝯ^o de ieē sȝ accipe ne^{am} ꝺ nec^o sic p̄us dcm̄ ē. qꝫ aūt illa de ieē sit de ieē simplr̄ fac mino rē de cōtigēti nato: cā ḡ ꝯōnis de ieē deficit apd̄ modos affir^{os} ꝛ iō nō ualet ar^{ia} cū et pȝ sic. s. ipo^le ē aliqd̄. b. eē. a. qd̄. b. sit. c. ꝯtigēter ƀm dictaȝ cām ei innatā ita qꝫ maior sit de cōtigēti nato pȝ qꝫ nō poterit. c. eē. a. ꝛ iō erit ꝯ^o de ieē simplr̄ ex necītate sic pȝ i termis p̄dictis. s. nig^m mu^m hō. si aūt oē. b. ex necītate sit. a. q̄uis cōtigit. b. ieē oi. c. sȝ cām ei inatā ita qꝫ minor sit de cōtigēti nato nō opȝ qꝫ sit sup̄. b. ieē. i. actualr̄ sic pȝ i his termis musicū sciēs hō. ħ aūt plani^s patet ꝑ v̄tute affir^e ꝛ ne^e diuīsaȝ que p̄us dcā ē. Sȝ tūc emergit dubiū de eo qd̄ dcm̄ ē hī mixtiōe ꝯtigen tis ꝛ ieē (maior e ꝓpōne affir^a de ieē ul neg^a p̄tū tm̄ dict de his q̄ sūt actu s̄b s̄bo) cū tn̄ dcm̄ ē sup̄ qꝫ s̄bȝ i maiori ꝺ ieē ē adeo ampliatū sic i minori q: ē ƀm ꝓpōne de ieē simplr̄ sic i minore ꝛ ubi ē p̄tū ꝓpōnis de ꝯtigēti alr̄ ute bat ħ. figura. ꝺ. Et dicēdū qꝫ termani ꝓpōnis de ieē sim pliciter p̄tū ꝯsiderari sȝ hitudinē nāe de ieē circūscripto de ieē actuali ꝛ sic in ipsis ē ampliatio. qcqd̄ eni eē pōt s̄b aliero illoꝝ pōt eē reliquū ul remoueri a reliq. ꝛ sic p̄us dcm̄ ē qꝫ ƀm tu illa de ieē ampliat si ƀm ei^o nām ꝛ hitu-dinē cōparatā ad p̄tū ꝯsideret circūscripto esse actuali ꝛ accn̄tali: pōt et termini ineē ꝓpōnis de ieē simplr̄ ꝯside rari ut s̄b eē accn̄tali ꝛ ut cōponunt ꝛ diuidunt p eē actu-ale ꝛ s̄b ista ꝯsideratiōe nō eadē ampliatio ꝛ sic dcm̄ ē ħ p̄tū actualr̄ affirmari ul negari de his q̄ ꝯtiuent actualr̄ s̄b s̄bo. ¶ Cōiter et forte dubitabit de eo qd̄ dic qꝫ i mō imꝑfecto hūte maiorē de cōtingēti ne^{am} nō seqꝫ ꝯ^o de in eē dicētē tn̄ qꝫ sequat nō erit ducē ad ipo^le. q̄rit eni q̄re nō cōtingit ducē ad ipo^le cū tn̄ dicat falsuȝ. Et rn̄dēdū ē qꝫ bn̄ cōtingit pp^{te} falsuȝ qd̄ dic q̄ cōcesso tn̄ nō est ducē ad ipossibile. si eni accipiat ꝯ^o de ieē quā dic seq a maio re ꝓpōne ad destruend minorē sic nullū. c. eē. a. cōtigit nl lū. b. eē. a. fit iutilis ꝯiug. i mixtiōe cōtingētis ꝛ esse i fa 2^a ubi nō fit sill^s nisi ulis neg^a fit de ieē simplr̄ sȝ sic nō ē ħ: qd̄ pȝ: ex q̄ ꝯtingēs qd̄ seqꝫ in mō pfecto alic^o mixtiōis ē cōtingēs p̄us determiatū qd̄ aliqn̄ poterit eē cōtingēs ifinitū ꝛ iō pȝ et qꝫ talis ꝯ^o posita ineē pōt eē ut nūc ꝛ nō opȝ qꝫ sit de ieē simplr̄ ꝛ iō sit iutilis ei negō a mixtione necīȝ ꝛ in eadē acceptiōe cui^o eē illa de cōtigēti. si autē accipiat illa ꝯ^o q̄ ē de ieē cū minore ad destruēdū maio-rē sic nullū. c. ē. a. nece ē oē. c. eē. b. fit iutilis cōiug. i mixti one necessarȝ ꝛ ieē in 2° f^a. i^a. eni non fit sills nisi ulis ne-gatiua exn̄te de necīo ꝛ ita pȝ qꝫ q̄uis dicat ꝯ^o seq de in eē in dcā cōiug. nō erit sic dicētē ducē ad ipossibile ex cō cessis. ¶ Ult^o forte q̄ret de sufficiētia mōrū hu^o mixtiōis ꝛ supponēdū ē ħ sic in p̄cedēti mixtione. s. qꝫ vna sit ulis affir^a ꝛ mi. nō sit neg^a ac nē. ꝛ pal. qꝫ. xij. erunt coniug. utiles ꝛ. xx. inutiles sicut patet in p̄cedēti mixtiōe. rō aūt suppōnum patet ex predictis.

I N media aūt figura qn̄ ꝯtigētes q̄dē sumunt ꝓpōnes nll̄us erit sill^s siue sint affirmatiue: siue p̄uatiue. siue ulēs: siue p̄ticulares. Cū aūt hec q̄dē i eē: illa v̄o ꝯtingē significat: affirmatiua q̄dē ieē significāte nunqȝ erit. p̄uatiua autē ulī semp. eodē aūt mō qn̄ hec ꝓpōnuȝ ex necītate: illa v̄o ꝯtingē assumit. opȝ aūt ꝛ in his accipe q̄dē in ꝯclōnib^o ꝯtingēs. quē admodum ꝛ in prioribus.

¶ Hic ītēdit Ar̄s. dare q̄stionē sillo⁊ de ↄtingētī in 2ª figura ⁊ diuidit in duas. in p̄ª ponit regulas ſm q̄s pce/dit hec tota q̄stio. in 2ª ipsas regulas v̄ificat cum dicit ⌊p̄m igit ostēdēdū.⌋ In pte p̄ª ponit tres regulas q̄rū p̄ma debuit vniformi q̄stioni ⁊ est q̄ duab⁹ de ↄtingētī q̄rūq; ↄbinet nō erit sills ⁊ h̄ est. ⌊in 2ª figura.⌋ 2ª vō de seruit mixtioni de ↄtigētī ⁊ ieē. ⁊ est q̄ affirmatiua ppo/nū de ieē exñte ⁊ altera de ↄtingētī si illa de ieē fuerit af/firmatiua nō erit sills. si aūt fuerit ulis negª semp erit ⁊ h̄ est. ⌊qm̄ aūt h̄ gdē.⌋ 3ª aūt debuit mixtioni nec̄ij ⁊ cō/tingētis ⁊ est q̄ vna exñte de necīo ⁊ altera de ↄtigētī si illa de necio fuerit ulis negatiua erit sills ⁊ alr̄ nō ⁊ h̄ ē. ⌊eodē aūt mō.⌋ Et addit gdā ptinēs ad ↄōnes dicēs q̄ opꝫ h̄ accipe ↄtigēs in ↄōne sic in p̄cedētib⁹. ex q̄ pꝫ q̄ tota ista q̄stiō nō ↄcludit cōtigēs nisi p possibili. siue eni fiat cōtingētis mixtio cū ieē siue cū necīo si reducat sills in p̄mā figurā erit vna ulis negatiua de ieē uł de ne/cessario q̄re sic talis ↄtīg. in p̄ma figura nō cōcludit ↄti/gēs nisi p poll sic nec ↄtīg. ullis in ista q̄stione possit in aliud contingēs ⁊ h̄ est. ⌊opꝫ aūt ⁊ in his.⌋

¶ Primū igit ostēdēdū qm̄ nō ↄūtit in ↄti/gēti puatiua ut si. a. ↄtigit nulli. b. nō nec̄e est ⁊. b. ↄtingē nulli. a. ponat eni hec ⁊ ↄti/gat. b. nulli. a. ieē. Qm̄ g̃ ↄūtunt que sūt in eo q̄ ↄtingē affirmatiōes negationib⁹ ⁊ ↄ̃/rie ⁊ ↄiacētes. b. aūt ↄtigit nulli. a. ieē. ma/nifestū est qm̄. b. ⁊ oi. a. ↄtigit ieē: hoc autē falsum. Nō eni si huic hoc oi ↄtiget: ⁊ hu/ic hoc necīo. q̄re nō ↄūtit puatiua. Ampli/us aūt nihil p̄hibet. a. qdē ↄtingē nulli. b. b. aūt alicui. a. ex nec̄itate nō ieē: ut albū q̄/dē ↄtigit oi hoi nō ieē. Nā ⁊ ieē: hoiez aūt nō uerū est dicē qm̄ ↄtingit nulli albo: plu/rib⁹ eni ex nec̄itate nō ieſt. Necīū aūt non erat ↄtingēs. h̄ nec ex ipossibili ostēdet ↄū/tit: ut siqs putet qm̄ falsū est. b. ↄtingē nul/li. a. ieē: uerū nō ↄtigē nulli. affirmato eni ⁊ negato. Si aūt hoc uerū ex nec̄itate ali/cui. a. ieē. b. q̄re ⁊. a. alicui. b. hoc aūt ipos/sibile. Nō eni si. b. nō ↄtingit nulli. a. neces/se est alicui ieē: nā nō ↄtigē nulli dupl'r di. Hoc qdē si alicui ex nec̄itate ieſt. Illud vō si ex necessitate nō ieſt alicui. Nā qd̄ ex ne/cessitate alicui eo⁊ que sūt. a. nō ieſt: nō ue/rū dicē qm̄ ↄtingit oi nō ineē. Quēadmo/dū nec qd̄ ex nec̄itate alicui ieſt qm̄ oi ↄtin/git ieē. Si g̃ aliqs putet qm̄ si nō ↄtingit. b. oi. a. ieē ex nec̄itate alicui nō ieſt falsū su/met. oi eni ieſt. Sꝫ qm̄ qbusdā ex nec̄itate ieſt. pp hoc dicim⁹ nō oi ↄtigē. q̄re ei que est ↄtigē oi ieē: ex nec̄itate alicui icē oppo/nit: ⁊ ex necessitate alicui nō ieē. Silr̄ autē ⁊ ei que est ↄtigē nulli ieē. Palā est ergo qm̄ ad sic ↄtingēs ⁊ nō ↄtingēs ut in p̄nci/pio diffinim⁹: nō solū ex necessitate ali/cui ieē: h̄ ex nec̄itate nō ieē sumēdū. Hoc

aūt supto nihil accidit ipossibile. q̄re nō fit sills. Manifestū ergo ex his que dicta sūt quoniam non cōuertit puatiua.

¶ Cōſter v̄ificat regulas datas ⁊ h̄ v̄ificare nihil aliō est q̄ dare q̄stionē sillo⁊ de ↄtigētī in 2ª figura. p̄º g̃ v̄ificat p̄/mā 2º scdā cū dic̄. ⌊si aūt altera gdē ieē.⌋ 3º tertiā cū dic̄. ⌊si aūt h̄ gdē ppōnū.⌋ In pte p̄ma ostēdit q̄ duab⁹ de ↄ/tingētī nō fit sills in scda figura p duas rōes. q̄rū p̄ma il/lis est utilitas cuiuslibet silli 2º fig̃ ostēdi pōt p ↄūsionē uel p ipossibile. h̄ utraq; exñte de cōtigētī nō pōt ostēdi utilitas p ↄuersionē uel p ipossibile. g̃ utraq; exñte de cō/tingētī nō erit sills in scda figura. ma. h̄º. r. ꝑte pꝫ ⁊ iō mi/nor ōndit minorē ⁊ diuidit in. d. in p̄ma ōndit p̄mā ꝑtē mi/noris. in scda cū dic̄. ⌊h̄ nec p ipossibile.⌋ Ostēdit 2ªm ꝑtē p̄/mā ōndit sic cuiusꝫ silli 2º fiḡ cº uniuas ōndit p ↄūsionē ōndit utilitas p ↄūsionē ulis negº h̄ ulis negatiua de cō/tigētī nō ↄūtit g̃ utraq; exñte de cōtigētī nō pōt ōndi uti/litas p ↄūsionē ma. h̄º rōnis pꝫ pꝫ ⁊ iō h̄º ōndit minorē. 2º cōcludit ↄōnē cū dic̄. ⌊hoc aūt ōnso.⌋ Minorē aūt ōn/dit trip̄r. p̄º deducēdo ad ipossibile. 2º p instātiā in termi/nis 3º p signū. ⁊ nō q̄ nō ītēdit Ar̄s. ulēm negatiuā de cō/tigētī p̄uo determiata nullo mō ↄūti in terminis mo h̄ ↄ/ūti in cōtingēs cōe, p possibili sic h̄itū est sup̄ª. h̄ ōndit q̄ nō ↄūtit in eodē g̃ñe ↄtigētīs. p̄º g̃ h̄ ōndit p ipossibile sic. supponit p̄º istā ↄūtiā ex p̄ determinato cō/tigit oē. b. eē. a. g̃ ↄtigit nlli. b. eē. a. deīde ex ypothesi q̄ si ↄtigit nullū. b. eē. a. ↄtigit nullū. a. eē. b. deīde si cōtigit nullū. a. eē. b. ↄtigit oē. a. eē. b. q̄re a p̄º ad ultimū si ↄtin/git oē. b. eē. a. ↄtigit oē. a. eē. b. h̄ falsū ē ulēz affirmatiuā sic ↄūti. q̄re cū h̄ sequat ex ypothesi ypothesis ē ipossib. s. q̄ ↄūtat ulis negatiua de ↄtigētī alī ⁊ h̄ ē. ⌊p̄m igit os/tēdū.⌋ Cōſter ōndit idē p instātiā in termis sic sit. b. hō a. albū. ↄtigit aūt nullū hoiez eē albū q: ↄtigit oēz hoiem eē albū nō tñ ↄtigit nullū albū eē hoiez. sic eni ↄtiget ali/qd albū eē hoiez qd̄ est ipossibile. aliqd eni albū sic cignus aut niue ipossibile est eē hoiez ⁊ h̄ ē. ⌊amplius aūt nihil.⌋ Cōſter ōndit idē p sig̃m sic si ulis negatiua de cōtigētī ↄūtat possibile eēt eā ↄūsionē ōndi posse p ipossibile [illegible] cut ostēdunt alie ↄūsiōes. h̄ sic ōndi nō pōt sig̃m g̃ etc. q̄ nō ↄūtat. declarat aūt Ar̄s. q̄ nō ōndat p ipossibile ⁊ p/cedit sic. cōtigit nullū. b. eē. a. g̃ cōtigit nullū. a. eē. b. q̄ si nō g̃ nō cōtigit nullū. a. eē. b. ⁊ si sic g̃ necīo aliqd. a. eē. b. h̄ si nec̄e est aliqd. a. eē. b. nec̄e est aliqd. b. eē qd̄ nō pōt stare cū p̄ma. s. cōtigit nullū. b. eē. a. sic g̃ vī ōndi ↄūsiō p ipossibile ⁊ h̄ est. ⌊h̄ nec ex ipoll.⌋ 2º h̄ac rōnē soluit ma/nifestās q̄m peccat ⁊ nō p̄bat ↄūsionē ⁊ p. sic. p̄º dat sig̃ solonis 2º determiatione ei⁹. 3º adaptat ad ppōm. solo g̃ dicēs q̄ nō seq̃t si nō cōtigit nullū. a. eē. b. g̃ nec̄e ē qd̄. a. eē. b. pōt eni negatiua de cōtigētī eē uera dup̄r de cā. s. uł q̄ nec̄e sit aliqd. a. eē. b. uł q̄ nec̄e sit aliqd. a. nō eē. b. qm̄ cū p̄cedit ppōne h̄ñte duas cās ad vnā illarū peccat ſm ↄñs: ⁊ h̄ est. ⌊nō eni si. a. nō pōt.⌋ Cōſter determinat q̄ men[illegible] est istā ppōnē nō ↄtingit nul/lum. a. eē. b. uerificari per h̄ silr̄ necesse est aliquod. a. nō eē. b. ⁊ h̄ monstrat per sile in negōne ulis affirmatiue de contingētī ⁊ p. sic. p̄mo dicit q̄ sicut h̄ negatiua non ↄtingit oē. a. eē. b. uerificat per istā necesse est aliqd. a. es/se. b. seq̃t eni si necesse est aliqd. a. eē. b. nō ↄtigit oē. a. eē. b. sic hec negatiua non ↄtigit nullū. a. eē. b. v̄ificat p istā nec̄e est aliqd. a. nō eē. b. ⁊ ita seq̃t si nec̄e est aliqd. a. nō eē. b. non ↄtigit nullū. a. eē. b. ⁊ h̄ est. ⌊Nā q̄ ex nec̄itate alicui.⌋ 2º manifestat q̄ neq; ulis affirª. s. nō ↄtigit oē se/quit ad ptickarē affirmatiuā de necīo ⁊ v̄ificat p eā nō ↄūtit sic. si q̄ non ↄtingit oē. d. esse. c. g̃ nec̄e est aliqd. d. non eē. c. illud non seq̃t q̄ poterit esse vera si necesse est aliqd. d. eē. c. ex q̄ sūt cū ista negª de cōtigētī nō cōti/git oē. d. eē. c. duas h̄ēt cās v̄itatis. s. uel q̄ nec̄e est aliqd. d. nō eē. c. qd̄ huic affirª cōtigit oē. d. eē. c. opponet [illegible]

ġ dictarū.s.necē est aliqd.d.eē.c.z necē est aliqd.d.nō eē.c.z si ista affir^a hēat duas cās sibi oppositas z hec ne-gatiua sic cōuertat cōtingit nullū.d.eē.c.hēt easdem sibi oppositas ġte sua ne^a.s.nō cōtigit nullū vificari pōt pro ualibet earū z sic pz solo argumenti z h est.⌊si ġ aliqs hbet.⌋ptiter adaptat solōnē ad ppositū dicēs.cū hec p nō cōtingit nullū.a.eē.b.posset vificari q: necē sit ali ō.a.eē.b.uel ġ necē sit aliqd.a.nō eē.b.nō est dādū p-ul h z^m quo dato nihil seqt ipossibile z nō pbabit cō-uersio.z h est.⌊palā ġ qm.⌋Jā ostnum est ġ ulis negati a de cōtingēti pus distincto nō cōuertit in eodē gnē cō-tingētis ptier h cōcludit z h est.⌊me^m ergo.⌋

Hoc autē ostēso ponat.a.b.qdē ptingere nulli.c.uo oi:per ptusionē ġ nō erit sills di ctū est eni qm nō ptitit huiusmodi ppō.

Jā ostēsa est minor pposit ptier cōcludit pōm dicēs ġ si disponat sills in hac figura ex utraqz de cōtigēti nō erit ostēdē utilitatē ei^o per cōuersionē z addit me^m.s.ġ ulis neg^a nō puertit de cōtigēti z h est.⌊h aūt ostso.⌋

Sz nec per ipossibile. Nā posito.b.oi.c. ptingē incē nihil accidit falsum. Cōtingit eni.a.oi z nulli.c.icē. Oino aūt si est sills palā qm ptingēs erit:eo ġ neutra ppōnū sūpta est in eo qd est icē. z hic affirmatiu^s uel puatiu^s:neutro aūt mō possibile est. af firmatiuo eni posito ostēdit per terminos qm nō ptigit icē. Puatiuo aūt qm ɔclo nō ptingēs h necria est. Sit eni.a.qdē albū b.aūt hō.in quo aūt.c.equ^s.ergo.a.albū ptinget huic qdē oi.illi uo nulli icē.sed.b. nō ptingit icē.c.nec nō icē. Qm igit icē nō possibile est:manifestū.nullus eni equ^s hō sz nec ptingē nō icē.necesse eni est nullum equū hoiem eē.necriū eni nō erit ptingēs. Nō igit fit sills. Silr aūt ondit z si cconu-so ponat puatiua. z si utreqz affirmatiue ponant uel puatiue p eosdē terminos erit demrātio. Et qm hec qdē ulis illa uo par-ticularis:uel utreqz pticulares uel idefinite aut qlibet mō alr ptigit pmutare ppōnes. Semp eni erit per eosdē termios demrā tio. Manifestū ergo qm utrisqz ppōnib^s ptingere positis nullus erit sillogismus.

Conter ostēdit scbam ptē minoris pncipalis sillī.s.ġ ta lis sills nō pficit per ipossibile sic si fiat dispō i p^o mō sic cōtingit nullū.b.eē.a.cōtigit oē.c.eē.a.ġ cōtigit nullū.c. eē.b.nō ostēdet h seq per ipossibile.accepta eni ɔria ɔ^o nis.s.cōtingit oē.c.eē.b.cū maiori sillabit per pma figu ra vniformiter q: cōtigit nullū.c.eē.a.que nō repugnat minori z h est.⌊sed nec p ipossibile.⌋Jz silr si accipiat ɔ-ria ɔōnis cū minore nō destruet maior sic pz.sic ergo pz tota minor pncipalis rōnis.ostēso ġ nō fiat sill^s in 2^a fi^a ex utraqz de cōtingēti per vnā rōnē h ostēdit idē per aliā talē si utraqz de cōtigēti exnte fiet h sills seqret ɔ^o de ɔti gēti affir^a uel neg^a.nūc aūt nec utrū seq pōt q̄re non fit sic sills.hui^s rōnis p^o ponit maiorē cū sua rōne z h est.⌊oio aūt.⌋2° minorē z declarat.p^o ponit eā z h ē.⌊neutro aūt mō.⌋declarat ponēdo termios ubi ɔstat ɔclo ulis neg^a de necio ex q pz ġ nulla ɔ^o seqt z loqtur de cōtingēti p-

uo determinato.necriū eni repugnat tali cōtigēti q̄re cū ne de necio stare possit neq: affir^a de cōtigēti sequet nec neg^a de cōtigēti z h est.⌊affirmatiuo eni posito.⌋ter tio cōcludit pōnem dicēs.nō igit fit sills.4° q: dispō ter minoz ad iīstātiā facia fuit sm pmū modū hui^s fig^e dic ġ per eosdē termios manifestari pōt nō fieri sillm sit dispō n.modi per eosdē etiā terminos pōt h ostēdi qn altera p pōni sit ulis z altera pticularis z h est.⌊hec aūt ondet.⌋ in fine aūt cōcludit pōnē ostēsam in h cap^o z h est.⌊ui-def ġ.⌋Juirū aūt cōuertat ulis neg^a uel nō sic hic ostēdit satis dictū est in caplo de cōuersione. Dubitaret for-te aliqs q̄re ex utraqz de cōtigēti nō fiat sills in hac fi^a qō eū fiat sills ex utraqz de cōtingēti in p^a fig^a z h fig^a descē dita pma ut ġ h possit eē.z dicēdū ġ neg^a de cōtingēti cōuertit cū affirmatiua h ex affirmatiuis nō fit sills in 2^a fig^a z iō nec ex utraqz de cōtingēti.Et dicēdū ad oppo^m ġ ista figura descēdit a pma per cōuersionē maioris q̄re eū maior neg^a in p^a figura nō cōuertat nō poterit sillus uniformis de cōtingēti descēdē a p^a figura i 2^am. Ul teri^o forte dubitaret q: cū affir^a z neg^a de cōtigēti cōuer-tant du^r q̄re magis ostēdit nō fieri sillm ex ɔugētib^s eo ġ nega^e cōuertunt affirmatiuis ġ ostēdat ex eis nō fie-ri sillm per h ġ affirmatie cōuertunt negatis ex quo ex negatis nō fit sills in 2^a fig^a. Dicēdū ġ h q: 2^a fi^a sillo^re nō pōt nisi aliā simplr neg^am z per aliā pmissam simplr neg^am negatiue aūt de cōtigēti q: cōuertunt affirmatis si sūt simplr negatiue z iō ostēdit nō fieri sillm in 2^a figu-ra ex talib^s z puto ġ si aliq eēt fig^a que solū posset sillo^re ex uere affirmatis qn affirmatiue de ɔ^ti nō sunt uere af-firmatiue eo ġ cōuertunt cū negatiuis nō fiet sills in 3^a figura ex affirmatiuis de ptingēti. Sz tūc ultra dubi-taret.si eni nō fiat sills 2^e figure nisi per aliā uere neg^am eū negatiua de necio z neg^a de cōtingēti propo^ni nō sint uere negatiue nō poterit fieri sills i 2^a figura aliq tali ne gatiua accepta qd eni falsū est.Et dicēdū est ġ negatis de neclo z negatiua de ɔ^ti pro po^ni ut loqt h Ars.de eis negatiue sunt oidā cōpōnis z h simplr ġuis nō negant pncipalr cōpōm z ita ġ eadē uere negatiue sūt vir^te etiā negatiue uere sūt simplr q: negatiua de necio cōuertit cū uere neg^a de ɔ^ti ut si necē est nō eē nō cōtigit eē.z eɔ^o z negatiua de cōtigēti ppo^ni ɔūtit cū uere neg^a de nec^o ut si ɔtigit nō eē nō necē est eē z eɔ^o z pp h q: talib^s ne-gatiuis pōt fieri in 2ª figura altera tñ sūpta affir^a.sic autē nō est de neg^a de ɔtigēti ad utrūlibet semp eni mixta est affirmatiua z iō nō fit de talib^s sills in 2ª figura. Conter forte q̄ret aliqs cū ulis affir^a z neg^a de ɔtigēti cōuertū tur ad iuicē z ars nō admittit ɔūsionē neg^e in termis eo ġ ipsa ɔūtit cū affirmatiua q̄re admittit ars cōuersionē affirmatiue eū tñ cōuertat cū negatiua.Et dicēdū ġ cū nega^a cōuertat affir^e si poneret negatiua cōuerti i termi ulis seqret icōuenīēs.s.affir^am ulem simplr cōuerti i ter minis z iō ɔūsionē ulis negatiue in termis nō cōtingit admitti apud artē.ulis aūt affir^a cōuertit pticularit in termis z ġuis ul cū h cōuertat cū neg^a h ɔ ɔtigē nō seqt aliqd icōueniēs z iō ars admittit utraqz ɔuersionē i uli affirmatiua.vñ si utraqz deberet ɔuerti ppe i pticulare puto ġ cōuersio i termis sh.cū icōueniēte accideret i uli negatiua sic cōtigit nullū hoiez eē albū ġ cōtigit aliqd al bū nō eē hoiem. Conter forte q̄ret quō se hēat h ɔu-ta quā fac Ars.necē est aliqd.a.eē.b.ġ nō cōtigit oē.aliqd nō cōtigit aliqd.a.nō eē.b.ġ nō cōtigit nullū.aut eni est imediata aut mediata. Et dicēdū ġ mediata est q: cū cō tigēs z necriū opponant seqt imediate si necē est aliqd a.eē.b.nō cōtigit aliqd.a.eē.b.z si nō cōtigit aliqd.a.eē b.nō cōtigit oē.a.esse.b.Silr ē ex pte ulis negatiue quia si necesse est aliqd.a.non esse.b.non contingit aliquod.a. nō eē.b.z si h tūc nō cōtigit nullū.a.eē.b.a destructiōe cōtis.q̄t e a pmo si necesse est aliqd.a.nō eē.b.nō cōtin git nullū.a.eē.b. Adhuc forte dubitaret aliqs de eo

qd ꝓbat sillm vniforme hnõ posse ostẽdi per ĩpossibile. sumu enim ꝯrĩa ꝯõnis hui⁹ cõtingit nulli.c.ee.b.sic cõtingit oĩ.c.eẽ.b.videt aũt male sumẽ cũ ille due cõuertunt.adhuc querit q̃re nõ sumit ꝯdictoriã ꝯõnis sic alias facit.Et dicẽdũ ad pmũ qꝫ sumẽdo hãc cõtingit oĩ.c.eẽ b.per ꝯrĩa ꝯõnia supposita ꝯõne de cõtingẽti pro possibili q: tale cõtingẽs nũ in hac figura cõcludit ꝛ non supponit qꝫ sit de cõtingẽti ad utrũlibet ꝛ ita maiꝰ est qꝫ bñ sumit ꝯrĩã q: nõ cõuertunt affirmatiua ꝛ negatiua de cõtingẽti pro possibili sed opponunt ad h que sint aliquid qꝫ si acciperet ꝯdictoria.s.cõtingit aliqd.c.eẽ.b.cũ maiore uel minore nõ destrueret aliq̃ pmissarũ sicut pꝫ considerãti.ꝛ q: h satis patet per acceptionẽ ꝯrie que similr nõ destruit alterũ suue sꝫ q: ꝯdictoria est ꝯñs ad ꝯrĩã.ꝛ qd nõ sequit ad añs nõ sequit ad ꝯñs ideo nõ sumit ꝯdictoriã sed dat intelligẽ per suppõnẽ ꝯrie.adhuc videt qꝫ rñsio pmi nõ sufficit.supponit enim illa rñsio qꝫ ꝯo ita cõtug.dꝫ eẽ de cõtingẽti pro possibili ꝛ ideo bñ accipit ꝯrĩã.videt aũt per Arẽ.in 2° argõ qꝫ ꝯ° dꝫ eẽ de cõtingẽti ꝑus determinato.dicit enim qꝫ si due de cõtingẽ n poterũt in aliã ꝯõm possent in ꝯõm de cõtingẽti prius determinato ꝛ h manifestat ꝛ ꝓbat qꝫ in tale cõtingens nõ pñt q̃re videt adhuc ſm Arẽ.qꝫ nõ bñ sumat ꝯrĩam ꝯõnis sed magis ꝓpõnẽ sibi cõuertibilẽ.Et aliqd qd ꝑz ꝓpetatẽ gñalitatis sillo de cõtingẽti in scda figura non põt cõcludi ꝯ° nisi negatiua de cõtingẽti pro possibili sic hitũ est in pn° huius capli ꝛ sicut patebit in sequẽtibus. ꝛ h respicit Arẽ.sumẽdo ꝯrĩam ꝯõnis.ſm aũt vitatẽ duarum ꝓpõnũ de cõtingẽti ꝑus determinato nõ põt fieri ꝯ° de cõtingẽti nisi de cõtingẽti eodẽ ꝛ h respicit Arẽ.in 2° argumento cũ dicit qꝫ si alia sequeret ꝯ° sequeret ꝯ° de tali cõtingẽti.Noᵐ aũt qꝫ q̃uis accipiat cõtingẽs ꝯõnis de cõtingẽti ꝑus determinato nõ est ex h duceẽ ad incõuenientẽs.h enim negatiua nõ cõtingit nullũ.c.eẽ.b.duplici de cã uera est.s.uel q: necesse est aliqd.c.eẽ.b.uel qꝫ necesse est aliqd.c.nõ eẽ.b.ꝛ si accipiat alteralilarũ cum maiori fiet mixtio cõtingẽtis ꝛ necꝫ in pma figura que nõ iterimit minorẽ.Si aũt altera accipit cuꝫ minori fiet mixtio cõtingẽtis ꝛ necꝫ in scda figura que nõ interimit maiorẽ.h plana sunt cõsiderãti adhuc q̃uis ex altera illarũ ꝛ altera pmissarũ cõcludi posset oppoᵐ alterius pmisse nõ tñ ostẽderet cõiug.utilis eẽ.oppositũ enim ꝯõnis sequit ad utrãlibet dictarũ ꝛ nõ eꝯ°.vꝫ qꝫ si aliquid sequit ad añs qꝫ ipm sequat ad ꝯñs ꝛ ideo ex opposito ꝯõnis nõdũ ꝓbaret utilitas cõiug.ꝛ sic pꝫ qꝫ ex duabus de cõtingẽti remanet inutilis cõiug.semp in hac figura.

Si aũt altera ineẽ qdẽ altera aũt cõ-
5 tingere significat.ꝑdicatiua qdẽ in eẽ posita ꝑuatiua uo cõtingẽ nunq̃ erit sills.siue ulr siue particulariter sumat termini.Demfano aũt eadẽ ꝛ p eosdẽ terminos.Qñ aũt affirmatiua ꝯtingẽ qdẽ:ꝑuatiua aũt ineẽ:erit sills.Sumatur enī.a.b.nulli ineẽ.c.uo oĩ ꝯtingẽ.Couersa ergo ꝑuatiua.b.ierit nulli.a.a.aũt oĩ.c.ꝯtingebat.fit ergo sills qñ.b.ꝯtingit nulli.c.per pmã figurã.Silr aũt ꝛ si ad.c.ponat ꝑuatiua.si aũt utreqꝫ sint ꝑuatiue.Significet aũt hec qdẽ ineẽ:illa uo cõtingẽ: per ea qdẽ que sũpta sunt nihil accidit necessariũ.Cõuersa aũt ſm ꝯtingẽs ꝓpõne fit sills qñ.b.ꝯtingit nulli.c.ineẽ:quemadmodũ in ꝑorib⁹.erit enim pma figura.

C Hic uerificat Arẽ.2ᵃᵐ regulã positã in pn° totiꝰ capli ꝛ h est idẽ qd determinare mixtionẽ cõtingẽtis ꝛ ineẽ in scda figura.pᵗ aũt h° resumẽdo illam regulã dicẽs qꝫ una ꝓpõnũ fuerit de ineẽ ꝛ altera de cõtingẽti si illa de ineẽ fuerit affirmatiua nunq̃ erit sills neqꝫ ulis neqꝫ particularis.si aũt fuerit negatiua poterit eẽ sills.sic enꝫ fit sills cũ ulis negatiua est de ineẽ dico si maior fuerit ulis ꝛ h est qd dicit.[Si aũt h qdẽ.]2° regulã ipsam uerificat declarãdo cõiug.huiꝰ mixtionis.ꝛ pmo declarat cõiug.ules.2° pticulares cũ dicit.[eodẽ aũt mõ.]ulterꝫ tẽ pmo determinat utiles scdo inutiles cũ dicit.[si autꝫ utreqꝫ ponant.]in h° sic p.h° determinat utiles hñtes alterã affirmatiuã ꝛ sunt due q̃rũ hᵃ fit iuxͣ pmũ modꝫ hñs maiorẽ negatiuã de ineẽ ꝛ minorez affirmatiuã de cõtingẽti ꝛ pficit per cõuersionẽ maioris.2ᵃ aũt fit iuxͣ 2ᵐ modũ hñs maiorẽ affirmatiuã de cõtingẽti ꝛ minorẽ negatiuã de ineẽ ꝛ h pficit per cõuersionẽ minoris ꝛ trãspõm ꝓpõnũ opꝫ aũt ꝯõm cõuertẽ in terminis q: est de cõtingẽti pro poˡᵉ ꝛ h est.[sumat enꝫ.a.b.]2° determinat utiles hñtes utrãqꝫ negatiuã ꝛ sunt due que se habẽt sicut ꝑores nisi qꝫ ꝓpõ de cõtingẽti est negatiua ꝛ pficiunt per cõuersionẽ illius de cõtingẽti ſm cõtingẽs ꝛ per cõuersionẽ illius de ineẽ in terminis:sicut ꝑus h est.[Si autem utreqꝫ sunt priuatiue.]

C Si autẽ utreqꝫ ponant ꝑdicatiue nõ erit sillogismus.Termini ineẽ qdem sanitas aial hõ.nõ ineẽ uo sanitas equus hõ.

C Cõñter ponit cõiug.ules inutiles ꝛ sunt due hñtes utrãqꝫ affirmatiuã ꝛ has tãgit in lrã:ꝛ alie due hñtes illã de cõtingẽti negatiuã ꝛ illã de ineẽ affirmatiuã ꝛ istas dat intelligẽ per alias duas q: ſm rẽ affirmatiue sunt sicut ille due ꝛ ponit terminos ad istãtiã cões oibus istis ꝛ h est.[Si autem utreqꝫ ponant.]

C Eodẽ aũt mõ se hẽbit ꝛ in ꝑticularib⁹ sillogismis.cũ enĩ affirmatiua erit ineẽ siue ulr siue pticulariter sũpta nullus erit sills. Hoc aũt silr ꝛ per eosdẽ terminos demõstrat qb⁹ ꝛ ꝑus.Qñ aũt ꝑuatiua erit:per ꝯuersionẽ quẽadmodũ in ꝑorib⁹.Rursum si ambe qdẽ dimẽsiones ꝑuatiue sumant ulr aũt qd nõ ineẽ est:ex ipsis qdẽ ꝓpõnibus nõ erit necũ.ꝯuersa aũt ꝯtingẽti erit sicut in ꝑorib⁹ sills.Si aũt nõ ieẽ qdẽ sit ꝑuatiua:pticulari aũt sũpta nõ erit sills:neqꝫ ꝑdicatiua existẽ altera propõne.Neqꝫ qñ utreqꝫ ponunt ĩfinite:uel affirmatiue: uel negatiue:uel pticulares:demfano aũt eadẽ ꝛ per eosdem terminos.

C Cõñter determinat cõiug.pticulares ponẽs regulas ꝛ ꝓpõnes per q̃s manifestũ est que cõiug.pticulares utiles sunt:ꝛ que nõ.h° talis in pticularib⁹ sillis si illa de ineẽ sit affirmatiua siue ulis siue pticularis non erit sills.si aũt fuerit negatiua poterit eẽ.ꝛ h est.[eodẽ aũt mõ.]2ᵃ talis si ambe ꝓpõnes fuerint negatiue ꝛ illa de ineẽ fuerit ulis ꝛ maior erit sills:sed opꝫ pfici ꝛ h per cõuersionẽ illiꝰ de cõtingẽti ſm cõtingẽs:ꝛ per cõuersionẽ illius de ineẽ in terminis.si aũt fuerit pticularis negatiua de inesse nõ erit sills quõcũqꝫ reliq̃ ꝓpõ se hẽat:ꝛ h est.[rursum sicut.]3ᵃ est si ambe ꝓpõnes fuerint pticulares nõ erit sills ꝛ h est.[nec qñ utreqꝫ.]h pmo de regula hic obseruãda.querit enim q̃re opꝫ hic illã de inesse esse ulẽ negatiuam cum ista mixtio descẽdat ab eadem mixtione

in pª figura ubi nõ est necesse illã de ineẽ negatiuã ulẽz. Et dicẽdũ q oẽs silli huiº mixtionis deficiũt a pª fiª .s. ab illa que habet maiorẽ de ineẽ negatiuã z iõ opz cum oẽs in illã cõiugõnẽ reducibiles sint/ut hẽant ppõnem poˡᵉᵐ ut fiat maior negatiua ulez/talis aũt nõ est nisi ulis negª de ineẽ qre opz q oẽs cõiugõnes utiles hẽant illã de ineẽ ulẽm negᵃᵐ. si qrif qre nõ deficiũt h aliqs sillo i mõ impfecto hñte maiorẽ affirᵃᵐ de ineẽ qre ẽt a modo pfecto illiº mixtiõis nõ deficiat h aliqs sillo. ¶ Et dõ ad pᵐ q oẽs silli huiº fiᵉ negatiui sũt. illa autẽ cõiug que hẽt illã de ineẽ affirᵃᵐ nõ ẽ negª z iõ ab illa nõ pt deficẽ aliqs sillo huiº fiᵉ. ¶ Ad 2ᵐ dicẽdũ q inoº pfectº in ista mixtione hẽt maiorẽ de cõtingẽti. deficiũt aũt silli huiº figª a sillis pme per pũersiõnẽ maioris qre cũ ulis negª de ineẽ solũ cõuertat pz q oẽs silli huiº figure in hac mixtione deficiũt a sillo impfecto pme fiᵉ eiusdẽ mixtionis hñte maiorẽ negᵃᵐ de ineẽ. ¶ Conter forte dubitabit de pũug. z pº de utilibº hñt eni istãtiã sic. nullũ aial est albũ sit ita pũgit oẽz equũ eẽ albũ nõ tñ cõtigit nullũ equũ eẽ aial. Et dicẽdũ q ois istãtia h foᶜᵃ est ubi ppõ de ineẽ accipif de ineẽ ut nũc opz eni ulẽm negᵃᵐ de ineẽ eẽ de ineẽ simplr sic z h adhuc h opponi posset sic in pcedẽtibus. s q sequatur pº de ineẽ ponẽdo minorẽ ineẽ cũ opposito pũnis. Et rñdẽdu est sicut in pcedẽtibº q non est admittẽda põ minoris ineẽ cũ maior sit de ineẽ simplr. oppositum enim pũnis cõpoˡᵉ est minori ãt põem ineẽ sed nõ post. ¶ Uiterius forte dubitabit aliqs de cõiugõnibº inutilibº. z pº de inutilibº ubi illa de ineẽ est affirª vz q talis cõiugõ utilis. cõtingit nullũ. b. eẽ. a. oẽ. c. est. a. ergo cõtigit nullũ. c. eẽ. a. z accipii in pũne contingens pro possibili. accipiaf eni oppositum pũnis cũ maiore posita ineẽ z sequif oppositũ minoris sic nullũ. b. est. a. aliqd. c. de necessitate est. b. g aliqd. c. nõ est. a. sequif enim ad minus pª de ineẽ s h pº est pdictoria minoris. adhuc põt ostẽdi tales pũnes utiles esse respectu pũnis de inesse. sic contingit nullũ. b. eẽ. a. oẽ. c. est. a. g nullũ. c. est. b. si nõ sequif sumaf oppositũ z ponaf maior ineẽ sic nullũz. b. est. a. aliqd. c. est. b. g aliqd. c. nõ est. a. que est pdictoria minoris. silr est oppo de oibº inutilibº cõiugõnibº ulibº z pticularibus hñtibº ulẽz negatiuã de cõtigẽti z illã de ineẽ affirᵃᵐ. Et dicẽdũ q iste cõiugõnes inutiles sunt idẽ utriusqz pũnis dãdũ est oppositũ utriusqz s nõ est admittẽda põ maioris ineẽ hac rõne minor eni sit uera de ineẽ z nõ est poˡᵉ ut fiat maior in pª fiª per reductionẽ põt eẽ ut nũc quo exñte oppositũ utriusqz pũnis compoˡᵉ est maiori aut põez eiº ineẽ sed nõ post z cũ opposito pũnis nõ dz admitti põ maioris ineẽ. ubi gfa cõtingit nullũ hoiem esse albũ z oẽ aial est albũ sit ita neqz sequitur pº de cõtingẽti neqz de ineẽ minore exñte uera cõpossibiles sũt maior z oppositũ pũnis de ineẽ. s. aliquod aial est hõ cõtingit nullũ hoiem eẽ albũ s minore exñte uera nõ põt oppositũ alteriº stare cũ maiore posita ineẽ sicut pz intuẽti. sic ergo pz q nõ est admittẽda põ maioris ineẽ z h plana sũt per hita in pcedẽtibus. ¶ Adhuc forte aliqs dubitabit de 4º scđe ubi non vult fieri utilẽ cõiugõnẽ. vz eni q maiore exñte affirª de cõtingẽti z minore negª de ineẽ sit utilis cõiug sic. cõtigit oẽ. b. eẽ. a. qddã. c. nõ est. a. ergo qddã. c. nõ cõtingit esse b. z põt ostẽdi per expõnẽ sic si qddã. c. nõ est. a. accipif illud z sit. n. a quo vult remoueri. a. fiat ergo sic sillo cõtingit oẽ. b. eẽ. a. nullũ. n. est. a. ergo cõtingit nullũz. n. eẽ. b. iste sillo bonº est ut vz in 2º huiº fiᵉ z huiº mixtiõis sit enĩz iñ pnª huiº mixtionis in hachª cum maior sit ulis z illa de ineẽ negª ulis. Et dicẽdũ q in ista mixtione opz illam de ineẽ eẽ ulẽz negᵃᵐ de ineẽ simpliciter si ulis negª de ineẽ accepta in sillo expositorio põt eẽ de ineẽ ut nũc z ideo nõ tenet sillo expositoriº necsit fm pnª huiº mixtiõis. qz aũt nõ opz ulem negᵃᵐ in sillo expositorio eẽ de ineẽ fm pliciter. pz per h q ipse accipif sub pticulari negª que q dẽ in sillo pncipali potuit eẽ de ineẽ ut nunc qz nõ potuit oppositari ut eẽt de ineẽ simplr. ¶ Conter forte qref qt sunt h silli z que sit eoz sufficiẽtia. Et dicẽdũ q opz hic minorẽ eẽ ulẽm sic ubiqz in 2ª fiº cuiº cã pius hĩta ẽ opz ẽt illã de ineẽ eẽ ulẽm z negᵃᵐ sic pz ex pdctis z ex his manifestũ est q ille octo cõiugõnes inutiles maiorẽ pticularẽ z minorẽ ulẽm. de illis aũt octo que hñt maiorez ulẽm z minorẽ pticularẽ due utiles sũt z sex inutiles. vñ pz q uñ sex sũt h cõiug. utiles. s. minor ulẽs z due ptᶜᵉˢ.

5 Si aũt hic qdẽ ppõnũ ex necessitate illa uo cõtingẽ significat. priuatia qdẽ necẽia: erit sill's nõ solũ qñ pũtingit nõ ineẽ: s qñ nõ iest. affirmatiua autez nõ erit. Ponaf eni. a. nulli qdẽ. b. ineẽ ex necessitate. c. aũt oi pũtingẽ. Cõuersa ergo priuatiua: z. b. nulli. a. ierit. a. aũt oi. c. pũtigebat. fit igif rursus per pmã figurã sill's qñ b. pũtingit nulli. c. ineẽ. Silr aũt manifestum qñ nõ iest. b. nulli. c. ponaf enz ineẽ ergo si a. pũtingit nulli. b. b. aũt iest alicui. c. a. alicui c. nõ pũtinget. s oi ponebaf pũtingẽ. Eodez aũt mõ ostẽdif z si ad. c. ponaf priuatiuũ.

¶ Hic uerificat aliã tertiã regulã in pnº totiº capˡ positã z h est idẽ qd dicẽ totã mixtionẽ cõtigẽtis z necessarij in 2ª fiº z diuidit in 4. in pª determinat hãc mixtionẽ. i 2ª cõparat eã ad pcedẽtẽ cũ dicit. [Et qñ eodẽ mõ.] in pma sic pcedit. pº resumit oium regulã fm quã pcedit h tota mixtio dicẽs si altera ppõnũ fuerit de necio z altera de cõtingẽti si illa de necio fuerit ulis negª erit sillo concludẽs duplicẽ pũnem. s. pũnem negatiuã de cõtingẽti z pũnẽ negatiuã de iesse. si aũt fuerit affirª nõ erit sillo z h est. [Si aũt h qdẽ.] 2º determinat istã mixtionem ad uerificãdũ dictã regulã z pº determinat cõiug. ulẽs. 2º pticulares cũ dicit. [Silr aũt se hẽbit rc.] pª in duas. in pma dat cõiug. ulẽs hñtes ppõnes dissilis figure. 2º silis figure ibi 2ª. [Si aũt silis figure.] z q iste sũt minus pfecte aliqs posteriº determinant. pª in duas. in pma dat utiles. s. que hñt illã de necio negatiuã. in scđa cũ dicit. [rursuz sit pdicatiua.] ponit inutiles. s. illas que hñt illã de necessario affirmatiuã. in pª ponit duas cõiug. qrũz prima sit iuxta pmũ modũ s z quã pma cõstat ex maiore uli negatiua de necio z minore uli affirmatiua de cõtingẽti. z pmo ostẽdit utilitatẽ eiº respectu pũnis de cõtingẽti reducẽdo in pmã figurã per cõuersionẽ maioris z pz z h est. [ppo naf. n. a. b.] 2º respectu pũnis de ineẽ per deductionẽ ad impossibile. ex maiore enim z opposito pũnis cõcludit oppositũ minoris in 4º pme per sillm mixtũ de necio z ineẽ z h est. [silr aũt manifestũ.] scđa pũug. sit iuxta 2ᵐ modũ hñs maiorẽ affirmatiuã de cõtingenti z minorem de necio negatiuã cuius utilitas respectu pũnis de cõtingẽti ostẽdũ per cõuersionem minoris z traspõm ppõnũ: sed opz ẽt conuertẽ pũnem que est de cõtingẽti pro possibili: respectu aũt pũnis de ineẽ ostendif utilitas eiº per ipossibile. si enim accipiaf oppositum pũnis cum minore destrueif maior per sextũ modũ tertie in mixtione necessarij z ineẽ z h est [eodẽ aũt mõ.]

¶ Rursum sit pdicatiua qdez necẽia. altera aũt pũtingẽs. z. a. b. qdẽ pũtingat nulli. c. aũt omni insit. ex necessitate sic se habẽtibus terminis nullus erit sillogismus. accidit enim. b. nõ inesse. c. ex necessitate. Sit enz a. qdẽ albũ. in quo aũt. b. hõ: in q aũt. c. cignº. Ergo albũ qdẽ cigno ex necẽitate iest

hoi aūt cōtingit nulli: z hō nulli cigno ex necessitate. Quū igit̄ eiꝰ qḋ est ꝯtingere nō est syllogismꝰ manifestū est. nā qḋ ex necessitate nō erit ꝯtingēs: sed neqꝫ necessariū. nā necessariū aut ex utrisqꝫ necessarijs: aut ex p̄uatiua cōtingebat. Amplius aūt z possibile est his positis. b. ineē. c. nihil eni ꝓhibet c. sub. b. eē. a. aūt oi. b. qdē nō ꝯtigē. c. aūt ex necessitate ineē: ut si. c. qdē sit vigilās. b. aūt aial: in quo aūt. a. motꝰ. nā vigilāti qdē ex necessitate iest motꝰ. aiali aūt oi nō cōtingit: z oē vigilās aial. Manifestuz ergo qm̄ nec eius qḋ est nō ineē: siqdē sic se hn̄tibus terminis necesse est ineē. Neqꝫ ēt oppositarū ꝓpōnuz. qre nullus erit sills. Silr aūt z ecōuerso ondet̄ posita affirmatiua.

℄ Consequenter ponit ꝯiugōnes inutiles dissilis q̄litatis hn̄tes illā de necessario affirmatiuā z sūt due. vnius sūt p̄m modū alia iux scdm. Circa pmā sic ꝓ. pᵒ dicit qꝫ si maior est negatiua de ꝯtingēti z minor affirmatiua de necēio non fit sills z h̄ ostēdit ponēdo terminos ubi stat ꝯᵒ ulis negatiua de necessario sic ꝯtingit nullū hoiem eē albū de necessitate ois cignus est albᵒ z de necessitate nullus cignᵒ est hō. z ex hoc cōcludē qꝫ necessariū repugnet ꝯtingēti neqꝫ sequitur affirmatiua neqꝫ negatiua de cōtingēti ꝓ possibili z ita nulla affirmatiua z h̄ est. rursuz sit p̄dicatiua ꝯᵒ ostendit qꝫ q̄uis negatiua de necēio stare possit nō tn̄ sequit̄ z hoc ostēdit dupliciter. pᵒ per h̄ qꝫ ulis negatiua de necessario nunqꝫ sequitur nisi ex duabꝰ de necessario uel ad minꝰ ex negatiua de necessario sed neutro mō est in dicta dispōne z h̄ est. sed neqꝫ semp. scdo ostēdit idē per instātiā in terminis ponēdo terminos ubi stat affirmatiua de ineē dicēs qꝫ nihil ꝓhibet. c. eē idē. b. i. minorem extrēitē eē sub maiori z mediuz cōtinꝰ remoueri a maiori extremitate z ineē minori extrēit. vbi grā ꝯtingit nullum aial moueri qꝫ ꝯtingit z oē de necessitate oē vigilans est mouēs z oē vigilās est aial cuz ergo sequat̄ affirmatiua de ineē patet qꝫ non sequitur negatiua de necessario neqꝫ de ineē z pꝫ qꝫ cōstet aliqū negatiua de necessario aliqū aūt affirmatiua de ineē nō poterit seq aliq̄ ꝓpō alicui earū opposita z ita nō fit sills z h̄ est. amplius aūt z compossibile. alia aūt est hꝰ cōiug. iux secūduz modū hn̄s maiorē affirmatiuā de necēio z minorē negatiuā de ꝯtingēti cuiꝰ inutilitas silr ostēdit pōt sic z p̄cedēns z h̄ est. silr aūt ondet̄. iuēdē est aūt qꝫ p termios Arꝫ. positos ad instātiā dcōꝫ mōꝫ nō vi excludi qn sequat̄ negᵃ de ꝯtingēti ꝓ possibili nō eni repugnāt negᵃ de necēio nec affirᵃ d necēio.

℄ Si aūt silis figure sint ꝓpōnes: cū sint p̄uatiue semp erit sylls: ꝯuersa s꜔ ꝯtingē ꝓpōne: quēadmodū z in p̄oribus. Sumat̄ eni. a. b. qdē ex necessitate nō ineē. c. aūt cōtingē nō ineē: ꝯūsis ergo ꝓpōnibꝰ. b. qdē nulli. a. iest. a. aūt oi. c. ꝯtingit. fit igit̄ p̄ma figᵃ. Et si ad. c. ponat̄ p̄uatiuū silr. Si aūt p̄dicatiue ponunt̄ nō erit sills. nā eiꝰ qḋ est nō ineē: aut eiꝰ qḋ est ex necessitate nō ineē: manifestū qm̄ nō erit eo qꝫ nulla sūpta sit p̄uatiua ꝓpō: neqꝫ in eo qḋ est ineē neqꝫ in eo qḋ est ex necessitate ineē: sed neqꝫ eiꝰ qḋ ē cōtingere non inesse: ex necessitate enim sic se habentibꝰ terminis. b. nō inerit. c. ut si. a. quidem ponat̄ albū: in quo aūt. b. cignus: in quo aūt. c. hō: neqꝫ oppositarū affirmationū: qm̄ ostēsum est. b. ex necessitate nō ineē. c. nō ergo fit sills omnino.

℄ Consequenter ponit cōiug. utiles hn̄tes ꝓpōnes silis q̄litatis z pᵒ utiles. s. que hn̄t utrāqꝫ negatiuā. 2ᵒ inutiles. s. que hn̄t utrāqꝫ affirᵃm. utiles aūt due sūt q̄rū pᵃ fit iux p̄m modū hn̄s maiorē negatiuā de necēio z minorē negatiuā de ꝯtingēti que p̄ficiūtur oino silr sic post modos hꝰ mixtiōis respectu utriusqꝫ ꝯtingēti ulis nisi qꝫ pter h̄ opꝫ minorē ꝯūti p oppositas q̄litates z h̄ est. si aūt silis. 2ᵃ vō fit iux 2ᵐ modū hn̄s maiorē negatiuā de ꝯtingēti z minorē negatiuā de necēio z h̄ opꝫ p̄ficē sic in 2ᵒ mō huiꝰ mixtiōis sil cū h̄ ꝯūsā maiore z opposita q̄litates z h̄ est. z siqdē. c. consequenter ponit inutiles silis q̄litatis due hn̄tes utrāqꝫ affirᵃm qs ostēdit inutiles p hāc rōnē si fieret sills utraqꝫ existe affirᵃ aut sequet̄ negᵃ de ineē uel de necēio aut affirᵃ de ineē uel de necēio aut affirᵃ de ineē uel aliq̄ de ꝯtingēti. s. ad utrūlibet s꜔ nulla istarū sequitur ergo nō fit sills hꝫ utraqꝫ affirᵃ huiꝰ rᵒ. ꝑmo ponit ꝯōm z h̄ est. Si aūt p̄dicatiū. 2ᵒ ostēdit minorē z ꝓ. sic pᵒ ostēdit qꝫ nō seqt̄ negᵃ de ineē ul de necēio p h̄ qꝫ negᵃ nō seqt̄ nisi ex aliq̄ negᵃ z h̄ est. nā eiꝰ qḋ est nō ineē. 3ᵒ ostēdit qꝫ nō seqt̄ affirᵃ de ineē uel de necēio nec aliq̄ de cōtingēti ad utrūlibet ponēs terminos ubi ꝯᵒ stat ulis negᵃ de necēio que repugnat tā affirᵉ qꝫ negᵉ de cōtingēti repugnāt enī affirᵉ de ineē z de necēio z sūt termini albū cignꝰ hō. pꝫ igit̄ qꝫ cū stet dicta negᵃ de necēio nō seqt̄ aliquā eis repugnās z ita nō erit oino sills z h̄ est. neqꝫ in eo qḋ est ineē. intēdēdū est h̄ aūt adhuc qꝫ p terminos positos nō excludit̄ seq negᵃm de cōtingēti pro possibili. ulᵐ tn̄ h̄ appet excludi per h̄ qḋ dicit negᵃm nō seq: qꝫ nulla p̄missarū neᵃ ē.

℄ Silr aūt z in particularibꝰ se hēbit sills. Qn̄ eni fuerit p̄uatiua ulis z necessaria semp erit sills: z eiꝰ qḋ est ꝯtingē: z eiꝰ qḋ nō est ineē: demōstratio aūt p ꝯūsionē. qn̄ scda ꝓpō aūt affirmatiua nunqꝫ. Eodē aūt mō ondit̄ quo in ulibꝰ: z per eosdē terminos: nec qn̄ utreqꝫ sumunt̄ affirmatiue. nā z huius eadē demōstratio que z p̄us. Qn̄ aūt utreqꝫ qdē p̄uatiue: ulis aūt necessaria que nō ineē significat: per ea qdē que sūpta sunt nō erit necessaria: cōuersa aūt s꜔m ꝯtingē ꝓpōne erit sills. quēadmodū in p̄oribꝰ. Si autē utreqꝫ īfinite uel particulares sumant̄ nō erit sills: demōstratio aūt eadē: z per eosdē terminos. Manifestū igit̄ ex p̄dictis qm̄ p̄uatiua uli posita necessaria: semp fit sills: nō solū eius qḋ est ꝯtingere nō inesse: sed nō inesse: affirmatiua autem nunqꝫ.

℄ Hic determinat cōiug. ꝑticulares huiꝰ mixtiōis z h̄ facit ponēdo ꝓpōnes ex qbꝰ pꝫ que cōiug. sūt utiles z que inutiles. pᵃ talis in sillis particularibꝰ si illa de necēio sit ulis z negᵃ semp fit sills. si aūt fuerit affirᵃ nō fit sills z pōt adduci h̄ cōiug utilis in. d. ꝯiugōnes sic ꝯiug ulis utilis z h̄ est. silr aūt. 2ᵃ suppō est qꝫ si utraqꝫ ꝓpō fuerit affirᵃ nō erit sills z h̄ est. nec qn̄ utreqꝫ. 3ᵃ est qꝫ si utraqꝫ fuerit negᵃ erit sills si illa de necēio ulis fuerit z tūc opꝫ cōuertē illā de cōtingēti p oppositas q̄litates z facēda est re

ꝑfectio sic in sillis ulib⁹ ⁊ h est.⌊ qm̄ aūt utreq3.⌋ 4ª q͠ ex duab⁹ ꝑticularib⁹ ul' infinitis nō fit sills ⁊ h est⌊ si utreq3. ⌋ intēdēdū est aūt h q͠ nō excludit in hys ꝑpositionib⁹ qn̄ iux͠ q̄rtū modū fieri possit utilis cōiug. ex maiore de cōtingēti ⁊ minore de nec̄io negª particulari ꝯsequēter epilogat ⁊ patet ⁊ h est.⌊ manifestū igit.⌋

¶ Et qm̄ eodē mō se hn̄tib⁹ t̄mis necꝫ ⁊ i hꝫ q̄ isūt: fit ⁊ nō fit sills. Palā āt qm̄ oēs ꝑfecti st sills ⁊ qm̄ ꝑficiūt ꝑ ꝑdcās figuras.

¶ Modo cōparat hāc mixtionē ad ꝑcedentē dicēs q͠ sills se hn̄tibus terminis h ⁊ ibi similr fit ⁊ nō fit sills ⁊ ita sunt ꝯiug. utiles in mixtione ꝯtingentis ⁊ necessarij quot sunt in mixtione ꝯtingētis ⁊ ineē ⁊ h v͠ itā cōdudē q̄rtū modū in hac mixtione ꝯtingētis ⁊ inesse positus utilis fuit q̄rtus modus ⁊ vult q͠ silr sit h: est autē dif͠a h⁹ mixtionis ad ꝑcedentē q͠ oēs ꝯiug. utiles h conclu‑dunt duas ꝯiugōnes. ibi vō tm̄ unā ⁊ patet q͠ ex p̄dēis ... q͠ oēs sunt imꝑfecte ⁊ ꝑficiunt per ꝑmā uel tertiā figurā ⁊ h est⌊ ⁊ qm̄ eodē mō.⌋ ¶ Sꝫ h forte dubitaret aliquis ꝑmo de ꝑncipio h obsuādo. s. q͠ ꝑpō de necess͠io fit ul'is negatiua h enī nō videt necesse q͠ ista mixtio in secūda figura descēdit ab eadē in ꝑª figura ⁊ remouet̄ nō est necesse ꝑpōm de necessario eē ul'em negatiuā. Et dicēdū q͠ oēs silli hui⁹ mixtionis in hac figura descēdūt ab illo mō imꝑfecto eiusdē mixtionis in ꝑma figura ubi una est ul'is negatiua de necessario quare cū oēs isti silli in illū modū reduci hēant sicut ab eo descēdunt necesse est omnes hi⁹ sillos in hac figura hēre ꝑpōm que possit ibi fieri maior in tali mō ꝑme figure sed talis non est nisi ul'is negatiua de nec̄io ⁊ iō opꝫ oēs sillos hui⁹ mixtionis in hac figura hēre ꝑpōnem de nec̄io ul'em negatiuā. ¶ Sed tunc queritur quare a modis ꝑfectis huius mixtionis in ꝑma figura nō descēdat aliq's sill's scd̄e. adhuc querit quare nō a modis imꝑfectis hn̄tib⁹ maiorē de nec̄io affirmatiuā. ¶ Et dicēdū ad ꝑmū q͠ silli huius figure descēdūt a sillis ꝑme figure per ꝯuersionē maioris simplr. Sed in modis imꝑfectis hui⁹ mixtionis necessarij ⁊ ꝯtingētis nō est maior ita cōuertibilis cum sit de ꝯtingenti. ¶ Ad 2ᵐ dicēdū q͠ oēs silli hui⁹ figure negatiui sunt ⁊ per ꝯuersionē maioris simplr a sillis ꝑme descēdūt. Sed in modis imꝑfectis hui⁹ mixtionis in ꝑma figura maiore exn̄te de nec̄io neqꝫ cōuertit maior simplr neqꝫ fit sill's negatiuus. ¶ Consequēter dubitat de mō ꝑbādi ꝯn̄tiam ꝯiugōnis de iesse in modis ul'ib⁹ hui⁹ mixtiōis. ꝑbat enī ꝯiugōm de iesse sequi per mixtionē necessarij ⁊ inesse ⁊ illa de inesse possit esse ut nunc ꝑbatio in modis huius mixtionis sequit ꝯn̄s pro possibili qd̄ si ponatur inesse aliqn̄ erit simplr ⁊ aliqn̄ ut nunc. q̄re cū in sua ꝑbatiōe accipiat oppositū ꝯiugōnis de inesse accipit illā que pōt eē de inesse ut nunc. Et dicendum q͠ sicut in hac mixtione in ꝑma figura maior de necessario appropriat sibi minorē ut sit de ꝯtīgēti nato ⁊ iō ꝑ sibi eē ꝯiugōnē de inesse simplr eodē mō in modis huius mixtionis in hac figura ul'is negatiua que est de necessario que est i potētia ut fiat maior in ꝑª figura sicut dicebat descēsuꝫ a ꝑma hēt ꝑtātem approꝑandi illā de ꝯtingēti ut sit de cōtingēti nato quare ꝯ⁹ de iesse est de inesse simplr sicut in ꝑma figura ⁊ iō accepto ei⁹ opposito cū illa de necessario fit bona mixtio necessarij ⁊ iesse. ... igitur. necesse est nullū lignū esse musicū. cōtingit oēm hoiem esse musicū. ergo nullus hō est lignū. sic igitur q͠ ... probatio est bona de ꝯn̄tia ꝯōnis de inesse. Sciendum aūt q͠ qn̄ affirmatiua est h de nec̄io q͠ ipsa non fuit maior in ꝑma figura fieri pōt per reductionē nec exigit illā de cōngēti esse de cōtingēti nato ⁊ ideo ꝯ⁹ non fuit de inesse nō ul'is pōt ōndi seq per dictā mixtionē q͠ cū ea ꝯ oppositū pōt esse de inesse sicut patebit causa ifra. ¶ Ulteri⁹ forte dubitabit aliqs de q̄busdā dictis i lra cir

ca termios q̄sdā positos ad istātiā. dicit enī q͠ nihil ꝓhibet. c. esse idē. b. ⁊. a. cōtingēter inesse oī. b. ex necessitate aūt oī. c. si cōtingit q͠ ꝯtingēter vult v͠ de causa. b. quare cū. c. sit sb̄. b. sicut dicit de. c. dicet. a. ꝯtigēter ⁊ ita nō ex necessitate. h etiā patet in exēplis q͠ si albū ꝯtingēter inest aiali ⁊ nō vult tūc uō poterit nec̄io iesse hoī sed oꝫ q͠ ꝯtingēter. Et dicēdū q͠ aliqd̄ cōtinere sum̄ sub alio dicitur dupl'r sic ꝑ eē̄ntialis aut sicut ꝑ accn̄talis. ⁊ dico ꝑtē eē̄ntialē que addit sup totuꝫ d͠iam eē̄ntialē: accn̄talē aūt que addit accn̄talē. Si q̄. c. cōtinet sb̄. b. sicut ꝑs eius eē̄ntialis ut hō sb̄ aiali falsum esset qd̄ diceret Arist. sicut oppositū est. si aūt q͠ ꝯtinet sub eo sicut ꝑs accn̄talis non est h falsuꝫ ⁊ incōueniēs sicut patet in terminis quos ponit Arist. vigilās enim sb̄ aiali est ꝑ accn̄talis ⁊ iō nihil ꝓhibet motū cōtigē oī aiali ⁊ nulli ⁊ uī ex necessitate iesse oī vigilān. ¶ Sed ulteri⁹ forte dubitabit de ueritate huius ꝑpōnis necesse est oē vigilās eē mouēs quam assumit. eadē rōne videt esse uera de necessitate oē aial moueri ⁊ ita maior falsa que fuit adhuc sua ꝯuersa v͠ falsa. s. aliqd̄ mouēs de necessitate est vigilās q̄ruꝫ ipsa falsa adhuc si de necessitate oē vigilās mouet aut q̄ motu locali aut motu coiter dicto. si locali h v͠ falsuꝫ. pōt enī vigilās quiescē ꝯm locū. si coiter dicto: eadē rōne ⁊ aial ex necessitate est mouēs cū semꝑ sit in aliquo motu ⁊ aliquo mō transmutet. Et dicēdū q͠ vigilare est qd̄dā sentire ⁊ sentire est qd̄dā mot⁹ ⁊ ita vigilās est qd̄dā mouēs: ⁊ ita manifestuꝫ est q͠ ꝑpō est uera ꝯtinet enī sbm̄ sb̄ ꝑto eē̄ntiali sed sic nō cōtinet sb̄ eo aial ⁊ sic patet rn̄so ad ꝑmuꝫ. ¶ Ad 2ᵐ dicēdū q͠ ꝯuersa est uera. s. qd̄dā mouens de necessitate est vigilās. ⁊ si queratur q͠ diu est illud mouens qd̄ mouet motu qui est vigilia. ¶ Ad 3ᵐ dici pōt q͠ cū dī vigilās de necessitate mouet accipit mot⁹ ꝯr nō tn̄ h est uera de necessitate oē aial mouet eo q͠ aial non cōtinet eē̄ntialr sb̄ ꝑto sicut cōtinet vigilās. uel pōt dici q͠ accipit pro motu locali vigilās enim aliq̄ mō est mouens localr ex necessitate q͠ in sentiēdo aliqd̄ ex̄ mittit uel intus suscipit in quo fit mot⁹ localr sicut patet de visu ubi aliqd̄ extra mittit quicqd̄ sit illud sicut patet de basilisco qui interficit solo visu ⁊ de lupo qui reddit hoiēꝫ raucū visu. ⁊ de muliere que tpe mēstrui speculuꝫ nubeculea solo visu ificit. ¶ Cōsequēter forte dubitabit utruꝫ in terminis ꝓhabitis intēdat Arist. q͠ stet affirª de nec̄io uel affirª de inesse. s. utrū intēdat q͠ cū his ꝑmissis cōtingit nullū aial moueri de necessitate oē vigilās mouetur stet illa affirª de nec̄io necesse est oē vigilans eē aial uel illud de inesse oē vigilās est aial: ⁊ v͠ q͠ intēdat affirmatiuā de nec̄io hac rōne. ipe sb̄iugit q͠ oino nō fit hic sill's ... ꝯponat terminos ad instantiā termini ei⁹ debet excludere ꝯn̄tiam ꝯōnis quare debet excludi ꝯn̄tiā ꝯ⁹ negatiue de contingēti pro possibili: sed nō q͠ ubi de ꝯ⁹ sic affirmatiā de nec̄io sicut patet. negatiua enī de ꝯtingēti pro possibili non repugnat negatiue de nec̄io neqꝫ affirmatiue de iesse sed solū affirmatiue de nec̄io. quare v͠ q͠ istētio Arist. debeat eē q͠ ul'is affirª de nec̄io. Sed ꝯ̄ istā sua uī ꝑcedit eam accipi de inesse nō addendo modū necessitatis sicut patet intuēti. Adhuc v͠ q͠ ipsa non possit accipi de nec̄io uera q͠ sua cōuersa falsa videt. s. qd̄dā aial de necessitate vigilat q̄re h oē vigilās est aial uō est accipiēda de nec̄io sed de iesse sic enī pōt aecipi uera adhuc si oē vigilās de necessitate mouet ⁊ oē vigilās de necessitate est aial q̄ aliqd̄ aial de nec̄itate mouet sed h nō pōt stare cū maiori q̄ si Arist. intēdat ꝯiugōnē posse stare cū ꝑmissis ⁊ nō possit stare si fuerit de necessario manifestū est q͠ opꝫ eā accipi de iesse. adhuc. a. ꝑbo q͠ ad talē ꝯiug. sequetur ꝯ⁹ negatiua de contingēti pro possibili. si enī ꝯtingit nullū. b. eē. a. ⁊ oē. c. de necessitate est. a. sequit q͠ oē. c. ꝯtigit nō eē. b. q͠ si nō stabit oppositū qd̄ est q͠ aliqd̄ est aliqd̄. c. eē. b. ex qua ⁊ minori sequit oppositūꝫ maioris sic de necessitate oē. c. est. a. de

necessitate aliqd.c.est.b. ḡ de necessitate aliqd.b.est.a. patet igit q sequit negatiua de cõtingēti pro possibili. q nō debēt termini Ari. excludē ulem negatiuā sequi. in terminis dictis intelligēs quo de necio excluderet seq neg' de ɔtigēti pro possibili qre ɔ° illa ɔñ ītēdi eē de ie ꝛ nō de necio qd ɔre est ꝛ sic patet resolo ad oppositum ꝛ pulchrā rōnem h̄ positaꝫ. ¶ Sed tūc ulteri° dubitabit uni cū talib° p̄missis possit stare affir° de inesse. vī enim q nō ex illa enim ꝛ minore sequit oppositū maioris sic de necessitate oē.c.est.a.oē.c.ē.b.ḡ de necessitate aliqd. b.est.a.illud sequit per mixtionē necīj ꝛ inesse in p̄ma tertie. Et dicēdū q illa de ineē que assumit tē poterit eē ut nūc. sed sic non accipit apud dictā mixtionē sī debeat sillari ɔ° de necio sicut patet ex p̄cedētib°. ¶ Sꝫ adhuc restat eadē dubitatio de terminis quos ponit Ari. quia hec ɔ° omē vigilās est aial est de inesse simplr̄ qre si p̄ se accipiat cū minore sequit oppositū maioris sic de necessitate oē vigilās est mouēs oē vigilās est aial ḡ de necessitate aliqd aial est mouēs: ꝛ ita male ponit terminos quia nō pōt ɔ° quā dicit posse stare cū p̄missis. Ad hoc posset dici q lꝫ in dictis terminis non possit stare illa de inesse q: illa est de inesse simplr̄ in terminis tñ ubi esset ut nūc stare posset ēt ad lꝫ tñ signādū ponit Ari. terminos nō faciēs mētionē de terminis p̄sentib° h̄ intēdēs q aliqua de inesse stare possit cū p̄missis. uel meli° pōt dici q in mixtiōe necīj ꝛ iesse in 3ª figura illa de necio appropriat sibi illā de inesse ut accipiat p̄tum eēntialr̄ sub s̄bto sicut signisat Ari. ubi determinat illaꝫ mixtionē debet q in tali mixtiōe accipe illā de inesse ita q sit de inesse simplr̄ nō qualēcūqꝫ sed q termini eēntialr̄ se h̄eant ad inuicē ꝛ vnus s̄b altero sit eēntialr̄. sed hec ppō oē vigilās est aial nō sic se h̄et nec sua ɔuersa q̄re ꝛ ipa ꝛ sua cōuersa inutilis est ad dictā mixtionē ꝛ ita deficit sills mixtus qd facit ad destruēdū maiorē ex ɔte illius de ieē. q si cōuertat nō erit in p̄ma figura minor extremitas eēntialr̄ s̄b medio. nō enīꝫ est aial eēntialr̄ s̄b vigilāte nec ēt ecōuerso. ¶ Ulteri° forte dubitabit aliqs de cōiug. ꝛ p̄mo de utilib° q: videt h̄re instātiā sic ɔtingit oē aial qescē: de necessitate oē vigilās qescit nō tñ ɔtingit nullū vigilans eē aial qd est ipossibile. Et dicēdum q minor ppō est falsa q: ulīs negatiua de necio remouet p̄dicatuꝫ ab his que sunt ꝛ que p̄nt eē s̄b s̄bto sicut patet ex dictis. vñ sensus minoris est de necessitate nihil qd est uel qd pōt eē vigilās qescit qd falsuꝫ est. ¶ Cōiter forte dubitabit de ɔiugōnib° inutilibus. vī enim q maiore existe affirmatiua sit utilis cōiugō respectu ɔōnis negatiue de cōtingēti pro possibili ꝛ respectu negatiue de inesse respectu ɔtingētis sic. de necessitate oē.b.est.a. cōtingit nullū.c.eē.a.ḡ cōtingit nullū.c.esse.b. si nō sequit dē oppositū. s. nō cōtingit nullū.c.esse.b. qd eqpollet isti necesse est aliqd.c.eē.b. cū sit de ɔtingēti pro possibili. ex hac aūt ꝛ maiore sequit oppositū minoris ex utraqꝫ de necio in p̄ma figura. sic de necessitate oē.b.est.a. necesse est aliqd.c.esse.b.ḡ necesse est aliqd.c.esse.a. qd nō stat cū minori. adh' vī sequi negatiua de ineē. s. nullū.c.est.b. de' enim opposita ex ista ꝛ minore sequitur oppositum minoris per mixtionē necīj ꝛ inesse in p̄ª figª sic de necessitate aliqd.c.est.b.ḡ de necessitate aliqd.c.est.a. similiter aūt est oppō de oib° illis que h̄nt maiorē affirmatiuam de necio. ¶ Cōiter opponit sic si minor sit affirmatiua de necio sic cōtingit nullū.b.esse.a. necesse est oē.c.eē.a. ergo ɔtingit nullū.c.eē.b. dico de cōtigēti pro possibili. ex opposito enim ɔōnis ꝛ minore sequit oppositū maioris per utrāqꝫ de necio in 3ª figª. sic de necessitate omne c.est.a. de necitate.c.est.b.ḡ de necessitate aliqd.b.est.a. silr̄ ondi pōt negatiua de inesse sequi per mixtionē necessarij ꝛ inesse in 3ª fiª. sic de necessitate oē.c.est.a. aliqd c.est.b.ḡ de necessitate aliqd.b.est.a. silr̄ aūt est oppō de oibus h̄ntib° minorē affirmatiuā de necio. Ad ois hec dici pōt q negatiua de ɔtingēti pro possibili sequit s̄m h̄itudinē ꝛ ɔñiā terminoꝝ sicut iā ōnsuꝫ est ꝛ sicut dictur in ɔiib° sequi ɔōnem ulem in 3ª figura ꝛ affirmatiuā in 2ª. h̄ enim non est nisi grā terminoꝝ ꝛ nō grā forme nō tñ sequit talis ɔ° vtute p̄missarum sic dispositaꝝ in dictis ɔiug. ꝛ sub tali figura ex quo utraqꝫ s̄m rem affirmatiua est qd repugnat pprietati s̄cde figure. Ari. igit respiciēs dispōnem p̄missarū ꝛ formā cū pprietate figure ponit tales ɔiug. inutiles esse nunqꝫ enim grā forme ex affirmatiuis imediate sequit negatiua. vñ intēdēdū est q per terminos quos ponit Ari. ad instātiā non excludit q n sequat negatiua de contingēti pro possibili q respiciēdo ad ɔñtiam terminoꝝ sequit. ponit tñ cōiug. inutiles eē q: ex forma sillogizādi ꝛ pprietate figure nō p̄nt in talē ɔōnē ꝛ sic cōsiderat Ari. ubiqꝫ in his mixtionibus. ad h̄ aūt qd oppositū est ɔōm de inesse sequi dicta q illa de inesse quā sumit poterit eē de inesse ut nūc aliqñ de inesse simplr̄ ꝛ iō oppositū illius que assumit in sillo mixto poterit eē de inesse in terminis. cōtingit tñ qd cuꝫ sequit in modis h̄ntib° ulem negatiuā de necessario si ponat inesse de inesse semp simplr̄ ꝛ iō bona est hec mixtio apud illas ꝛ cā hui° patet ex p̄dictis. Adhuc restat difficilis dubitatio de 4° s̄cde. vī enim utilis esse ɔiug. si maior fuerit de ɔtingenti ꝛ minor de necio. sic ɔtigit oē.b.esse.a. necesse est qdā.c.nō eē.a.ḡ qddā c.non est.b. ex opposito enim ɔōnis ꝛ maiore sequitur oppositū minoris in p̄ma figura per mixtionē cōtingētis ꝛ inesse sic cōtingit oē.b.eē.a.oē.b.est.c. ergo contingit oē.c.eē.a. Dicēdū ad difficultatē q sills mixtus est q: opposita ɔōnis de inesse qd assumit potest esse de iesse ut nūc: sed in mixtione ɔtingētis ꝛ inesse debet esse simpl de inesse simplr̄. sicut p̄us h̄itū est ꝛ ita nō ondet sequi ɔ° de inesse. Sed difficilior est dubitatio de contingēti pro possibili qd vī seq ex necessitate q: ex opposito ɔōnis ꝛ maiore sequitur oppositū minoris in prima figura per mixtionē cōtingētis necessarij. sic cōtigit oē.b.eē.a. necesse est omne.c.eē.b. h̄ equipollet opposito ɔōnis ergo cōtingit oē.c.esse.a. de cōtigēti ad utrūlibet qd est modus pfectus ꝛ maior de tali contingēti ad h̄ per oppositionē pōt ōndi q si qddā.c. de necessitate non est.a. sit illud.c.f. ꝛ erit uerū dicē de necessitate nullū.f.esse.a. sillogizet ḡ sic contingit oē.b.eē.a. de necessitate nullū.f. est.a.ḡ contingit nulluꝫ.f.esse.b. illud sequit per ulem ɔiug. hui° mixtionis in s̄cdo s̄cde. Sed si contingit nulluꝫ.f.esse.b. ꝛ.f.est aliqd.c.ḡ contingit aliqd.c.non esse b. ꝛ ita sequit ɔ° negatiua de contingēti pro possibili. ex h̄ aūt sequit regulā falsam eē quā dicit in p̄n° eē obuiādā q: non est h̄ ulis negatiua de necio. Et dicēdū est q dicta ɔclo sequit sicut ōnsum est lꝫ ipe non reputat utiles nisi que h̄nt ulem negatiuā de necio. sicut patet ex illa quā ponit obuiādā ꝛ in ueritate in agēdo de coniug. pticularib° non excludit qrtū modū. Et tunc quarit cur ɔiug. utiles ules fiāt iuxta p̄mū modū s̄cde figure. quedam aūt iuxta s̄cdm ꝛ Ari. enumerat illas pticulares ē utiles que descēdūt a ɔiug. ulibus p̄mi modi sicut illas in qb° est ulis negatiua de necio qre nō enumerat illas inter utiles que descēdūt ab ulibus s̄cdi modi. s. ubi est pticularis negatiua de necio. Et pōt dici q Ari. nō loquit° nisi s̄m ɔsiderationē ad ɔiug. que per ɔuersionē descēdūt a p̄ma figura ꝛ eadē via in i p̄am reducunt. ois aūt ille que h̄nt ulem negatiuā de necio p̄nt in p̄maꝫ figurā reduci. s. per ɔuersionē sicut ꝛ ab ea descēdunt per cōuersionē ꝛ iō illas ponit utiles ꝛ illas enūerat. ille aūt que h̄nt pticularē negatiuā de necio q̄uis utiles sint cū maior sit ulis nō tñ p̄nt reduci per ɔūsionē ꝛ iō illas nō enumerat inter utiles nec ēt ex p̄sse ɔdicit q n utiles sint. ¶ Cōiter forte querit sufficiētia sillox hui° mixtionis ꝛ dicēdū q maior debet esse ulis ex illa de necio ꝛ illa de necio ulis negatiua quoꝝ ratio p̄us h̄ita est. ꝛ ex his pꝫ

gtñ sunt h sex utiles ↄiugōnes. due quidez ul'es ꝛ due particulares ꝛ inutiles sicut fuit in mixtione precedenti de contingenti ꝛ inesse.

Ad postrema aūt figura ꝛ utrisqȝ cōtingētib⁹ ꝛ altera semꝑ erit sillogism⁹. Qñ ergo ↄtīgere significāt ꝓpōnes ꝛ ↄclusio erit ↄtingēs: ꝛ qñ hec qdē ↄtīgere illa vō inesse. Qñ vō altera ponit necessaria: si affirmatiua qdē nō erit ↄclusio neqȝ necessaria neqȝ inesse. Si aūt priuatiua ei⁹ qd est nō īesse erit sillogismus quēadmodū in p̄orib⁹. Sumendū aūt in his silr qd est in cōclusionibus ↄtingēs.

¶ Hic intendit dicere de generatione sillogismorum de contingenti in 3ª figura. ꝛ diuidit in duas. in pⁱma dat regulas ſm quas ꝓcedit ista gñatio. in scda cū dicit. [sint ergo pⁱmū.] gñatione in pri⁹ exeᵗ. In pte pⁱma dat tres regulas: quarū pⁱma deseruit uniformi gñationi ꝛ est ꝙ utraqȝ exñte de cōtingēti fiet sill⁹ in 3ª concludens ↄ°nē de cōtingēti ꝛ h est. [in postrema.] scda deseruit mixtioni ↄtingētis ꝛ inesse ꝛ est ꝙ una exñte de inesse ꝛ alia de cōtingēti erit sill⁹ in 3ª figura concludēs ↄōnem de cōtingēti ꝛ h est. [ꝛ qñ hec qdē.] 3ª deseruit mixtioni cōtingētis ꝛ necessarij ꝛ est si una ꝓpō sit de cōtīgēti ꝛ alia de necio si illa de necio sit affirmatiua non sequit ↄ° de īesse neqȝ de necio sed solū de cōtingēti. si aūt illa de inesse fuerit ul'is negatiua sequit duplex ↄ°. s. de inesse ꝛ de cōtīgēti pro possibili ꝛ h est [qñ aūt altera.] addit āt ꝙ cōtīgēs in ↄōnib⁹ accipiend est sicut in p̄cedētib⁹ qd sic intelligend. sill⁹ huius gñatiōis qui post suā reductionē fuerit modi pfecti pⁱme figure cōcludit ↄ°ne pus de terminatū in illis aūt qui reducunt in modis impfectis ↄ°ne pro po^ll sic enī fuit in p̄cedētib⁹ ꝛ h ē. [sumēdū āt.]

¶ Sint ergo pⁱmū ↄtingētes: eē. a. ꝛ. b. cōtingat oi. c. inesse. Qm̄ ergo ↄuertit particulariter affirmatiua. b. aūt oi. c. ↄtingit ꝛ. c. alicui. b. ↄtinget quare si. a. qdē oi. c. c. aūt alicui. b. ꝛ. a. alicui. b. ↄtinget fit enī pⁱma figura. Et si. a. qdē ↄtinget nulli. c. inēē. b. aūt oi. c. necesse est. a. alicui. b. ↄtigere nō inesse erit ergo rursū pⁱma figura per cōuersionē. Si aūt utreqȝ p̄uatiue ponātur ex his qdē que sumpta sunt nō erit necessariū: ↄuersis aūt ꝓpōnib⁹ erit sill's: quēadmodū in p̄orib⁹. Si enī. a. ꝛ. b ↄtigat nulli. c. inesse: si trāsmutet aūt. b. oi. c. necesse est. a. alicui. b. ↄtingere nō inesse erit enim rursus pⁱma figura per ↄuersionē.

¶ Cōsequēter ꝓsequit gñatione uniformē sillo𝔷 de ↄtingēti in tertia figura uerificādo regulas totas. ꝛ pⁱmo uerificat pⁱmā. scdo scdam. tertio tertiā. ptes pse patet. in pⁱma pte determinat gñatione uniformē sillo𝔷 in 3ª figura de cōtingēti. Et diuidit qꝛ pⁱ° determinat ↄiug. utiles scdo inutiles cū dicit. [qñ aūt utreqȝ.] ꝛ utiliū pⁱmo determinat ul'es scdo pticulares cuȝ dicit [si aūt h qdē terminoꝝ.] in parte pⁱma sic ꝓ. pⁱmo ponit ↄiug. hñtem utrāqȝ affirmatiuā que per ↄuersionē minoris pficit ꝛ h est [sint ꝙ pⁱmū.] scdo ponit ↄiug. hñtez maiorē negatiuā ꝛ minorem affirmatiuā que sili pficit per ↄuersionez minoris in terminis ꝛ h est [ꝛ si. a. qdē.] 3° ponit illā que est ex negatiuis que pficit per duplicē cōuersionē. pⁱmo enim debet ↄuerti in qlibet scdo in terminis ꝛ h est [si autem utreqȝ.] quartā aūt ↄiug. omittit que hȝ maiorē affirmatiuā ꝛ minorē negatiuā de qua solere ē qd ꝶtrū sit utilis uel nō. sed patet ꝙ sic ex duplici ↄuersione minoris. ul' omittit tanqȝ sufficiēter intellectā p ↄiug. p̄cedentem.

¶ Si aūt hic qdē terminoꝝ ul'is ille vō particularis eodē nō se hñtibus terminis quo inesse ꝛ erit ꝛ nō erit sill's. ↄtingat enī. a. oi qdē. c. b. aūt alicui. c. iesse. erit ergo rursum pⁱma figura pticulari ꝓpōne ↄuersa. Nā si. a. oi. c. c. āt alicui. b. ꝛ. a. alicui. b. cōtiget. Et si ad. b. c. ponat ul'is silr. Silr aūt ꝛ si. a. c. qdē p̄uatiua sit. b. c. aūt affirmatiua erit enim rursum pⁱma figura per conuersionē. Si aūt utreqȝ p̄uatiue ponant: hec qdem ul'r: illa vō particulariter per eaquidē que sumpta sunt nō erit sill's: ↄuersis aūt ꝓpōnib⁹ erit quēadmodū i p̄orib⁹.

¶ Cōsequēter ponit ↄiug. pticulares utiles ꝛ ꝓ. sic. pⁱmo dat cōiug. affirmatiuas ꝛ sunt due una maiore exñte ul'i ꝛ minori pticulari que pficit per cōuersionē minoris in terminis alia maiore exñte pticulari ꝛ miore ul'i que pficit per ↄuersionem maioris ꝛ trāspōnem ꝓpōm ꝛ h est [si aūt h qdē.] [qd aūt dicit h silr fieri sill'm sic in illis de inesse intelligit qñtū ad qñtitatē ꝓpōnum q: fit sill's maiore uel minore exñte particulari uel ul'i sicut in illis de inesse.] scdo dat cōiug. utiles negatiuas. ꝛ pⁱmo illas que hñt alterā affirmatiuā. 2° illas que hñt utrāqȝ negatiuā. que aūt hñt alterā affirmatiuā ꝛ alterā negatiuam sunt quatuor. q: due hñt maiorē negatiuā ꝛ minorē affirmatiuā quas tāgit in littera. [similiter aūt ꝛ si ad. c. a.] due autem habēt econuerso. s. minorē negatiuā ꝛ maiorem affirmatiuā. ꝛ has dat itelligere per reliquas ꝛ omniū istarū patet pfectio. quando enim maior est uniuersalis cōuertēda est minor: ita ꝙ si fuerit affirmatiua cōuertenda est in terminis tm̄: si negatiua pⁱmo per oppositas qlitates: in terminis scdo: si aūt maior fuerit pticularis qñ enim negatiua ↄuertēda est ſm ↄtingēs. deīde in terminis: qñ vō affirmatiua ↄuertēda est pdicto mō ꝛ trāspōnēde sūt ꝓpōnes ꝛ h est. [silr aūt ꝛ si. a. c.] Cōsequēter ponit cōiug. pticulares negatiuas ꝛ sunt due in quarū altera maior est ul'is ꝛ pficit per duplicē ↄuersionē minoris. in reliqua aūt minor est ul'is ꝛ pficit per duplicez cōuersionē maioris ꝛ transpōm ꝛ h est. [si aūt utreqȝ.]

¶ Qñ aūt utreqȝ indefinite uel pticulares sumunt nō erit sill's etenim necesse est. a. oi ꝛ nulli. b. iesse: termini iesse aīal homo albū: nō iesse equus hō albū mediū albū.

¶ Consequēter ponit ↄiug. inutiles ꝛ sunt minor habentes utrāqȝ pticularē quarū inutilitatē ostēdit per instātias in terminis ꝛ h est. [qñ aūt utreqȝ.] Dubitat h qi uidētur cōiug. utiles hȝ instātiā. s. tā ul'es qȝ pticulares. ul'es sic cōtingit oē mouēs eē hoiez. cōtīgit oē mouēs eē equū nec tn̄ cōtingit alique equū esse hominē. silr ē in pticulares sic aliqd mouēs cōtingit eē hoiem contingit oē mouēs eē equū. Et dicēdū ꝙ qñ maior est ul'is in ista gñatione ꝛ in hac figura illa post reductionē fit maior in pⁱma figura. q̄re sicut maior in tali dicto gñatiōe accipitur ſm istā acceptionē oē qd cōtingit esse. b. cōtingit esse. a. sic ꝛ maior de cōtingēti h accepta opȝ accipi eodē mō ꝛ tō si uera debeat eē ꝓpō nō pōt subijci terminis accital' ꝛ ꝑ se ſbal'r. sic enim erit ꝓpō falsa sicut in precedentibus

determinatū est. vñ ħ maior est falsa. oē mouēs cōtingit esse hoīes: q: intellect⁹ eīꝰ oē qḋ cōtingit esse mouēs ꝛc̃. si aūt ꝛ maior est pticularis: que nūc est minor fit maior in pma post reductionē ꝛ ĩo idē obſuādū est de minore uli cū maior fuerit pticularis qḋ obſuādū est de maiore uli ꝛ in pꝫ ꝙ in oībus instantiis fillo^{ce} accipit terminus. Cōſter queritur sufficiētia filloꝝ in ista gnatione qḋ uñ sup. est alterā ꝓpōnū eē ulem q: ex negatiuis ꝛ minore negatiua fit ħ sills eo ꝙ omnes negatiue ħ equipollēt affirmatis supposito ĝ ꝙ altera sit ulis. patet ꝙ xvj. sūt utiles ꝯiug. s. minor: ulcs ꝛ mior ubi maior est ulis ꝛ minor pticularis ꝛ minor ubi ecōuerso minor aūt residue que hñt utrāqꝫ ptĩculare manēt iutiles iter oēs. xvj. ꝯiug.

8 Si autē hec quidē necē illa ꝟo ꝯtingē ſigt ꝯclō qdē erit qñ cōtingit ꝛ nō qñ iest. sills aūt erit eodem modo ſe hñnbus terminis ut in ꝑoribus. Sint enim ꝑmū quidē ꝑdicatiue ꝛ. a. quidem oī. c. inſit. b. aūt ꝯtingat oī inesse: conuersa ergo. b. c. erit pma figura ꝛ ꝯclusio qñ ꝯtingit. a. alicui. b. inesse cū enī altera ꝓpōnum significauerit ꝯtingēs in prima ꝛ ꝯclusio erit ꝯtingens. Silr aūt ꝛ si. b. c. quidē inesse. a. c. aūt ꝯtingere ꝛ si. a. c. qdē puatiua. b. c. aūt ꝑdicatiua qḋcūqꝫ de iesse fuerit utroqꝫ mō cōtingēs erit ꝯclusio. fit enim rursum pma figura: oñsum est autē qñ si altera ꝓpō significet ꝯtingere in ipa ꝛ ꝯclusio erit ꝯtingēs. Si aūt ꝯtingēs priuatiua ponat ad minorē extremitatē. etiā si utraqꝫ sumat priuatiua per ea qdē que posita sunt nō erit sills. conuersis aūt erit quemadmodum ꝛ in ꝑoribus.

Hic ūificat scdaꝫ regulā in pn° positā ꝛ. p. sic resumit eā dicēs ꝙ cū affirmatiua ꝓpō sit de ieē ꝛ altera de ꝯtingēti erit ꝯ° de ꝯtigēti ꝛ nō de ieē ꝛ fit sills ħ sic in ꝑorib^{us}. qḋ sic īelligēdū est. ꝙ sicut in ꝑcedēti gñatiōe vniformi fit aliqñ ex utraqꝫ affirmatiā ꝛ aliqñ ex utraqꝫ negatiua aliqñ ex altera negatiua ꝛ altera affirmatiā sic ꝛ in ista mixtione ꝛ ħ est. [si aūt ħ qdē.] scdo eam uerificat docēdo mixtionē ꝯtingētis ꝛ inesse in 3ª figura. ꝛ diuidit in. d. ꝑmo determinat ꝯiug. ules. in scdo pticulares cum dicit. [si aūt ħ qdē ꝓpōnū.] in pma sic ꝑcedit. pmo dat coniug. ules affirmatiuas ꝛ sunt due quarū ꝑor hēt maiorē de iesse ꝛ minorē de cōtingēti. scda aūt ecōuerso ꝛ pficiūtur utraqꝫ per ꝯuersionem minoris in terminis ꝛ ħ est. [sint enī pm.] scdo dat ꝯiug. negatiuas ꝛ p° illas que hñt minorē affirmatiuā sed maiorē negatiuā ꝛ sūt due aut enim est maior de inesse ꝛ minor de ꝯtingēti aut ecōuerso ꝛ oñdit utilitas utriusqꝫ per ꝯuersionē minoris ꝛ ħ est. [ꝛ si. a. c. qdē.] scdo ponit illas que hñt minorem negatiuā ꝛ sunt ꝗtuor q: due hñt maiorē de inesse affirmatiuā uel negatiuā ꝛ minorē de ꝯtingēti ꝛ istas ponit īnlra ꝛ oñdunt utiles per duplicē ꝯuersionē minoris. alie ꝟo due hñt maiorē de cōtingēti affirmatiuā uel negatiuā ꝛ minorē de inesse negatiuā quas omittit tanqꝫ utiles manifeste. q: minor est uere negatiua q: non debet in tertia figura ꝛ ħ est. [si aūt ꝯtingens ꝑuatiua.]

Si aūt hec quidē ꝓpōnum fuerit ulis illa ꝟo pticularis: utrisqꝫ quidē ꝑdicatiuis aut uli quidē ꝑuatiua pticulari aūt affirmatiua: idem erit modus filloꝝ. oēs enī claudunt per primā figurā. Quare manifestum ꝙ eius qḋ est ꝯtingere: ꝛ nō inesse erit sills. Si aūt affirmatiua quidē ulis priuatiua aūt pticularis per impossibile erit demōstrat̃o. Insit enī. b. qdē oī. c. a. aūt ꝯtingat alicui. c. nō inesse necesse ergo. a. alicui. b. ꝯtingere nō inesse. Nā si oī. b. inest. a. ex necessitate. b. aūt oī. c. positū est inesse. a. oī. c. ex necessitate ient: hoc aūt oñsuꝫ est ꝑus ꝗ positū est alicui ꝯtigē nō ieē.

Cōsequēter determinat ꝯiug. pticulares ꝛ pmo illas que hñt alterā ulem. scdo illas que hñt utrāqꝫ pticularē cū dicit. [qñ aūt indefinite.] in pte pma sic ꝑ. pmo dicit ꝙ si vna ꝓpō fuerit ulis ꝛ altera pticularis in hac mixtione ꝛ utraqꝫ fuerit affirmatiua ul ulis fuerit negatiua ꝛ pticularis affirmatiua eodē aūt mō pficiunt sills sicut ꝑus. s. reducēdo in pmā figurā ubi nō cōcludit ꝯ° de inesse sed de cōtingēn ꝛ ħ est. [si aūt hec qdē.] et sigt hec lra. viij. ꝯiug. per ħ enim qḋ dicit si utraqꝫ erit affirmatiua sigt ꝗtuor. q: si maior est ulis ꝛ minor pticularis aut maior est de inesse ꝛ minor de ꝯtingēti aut ecōuerso ꝛ utraq: pficit per cōuersionē minoris. si aūt maior fuerit pticularis ꝛ minor ulis aut maior est de iesse ꝛ minor de cōtingēti aut ecōuerso ꝛ utraqꝫ pficit per ꝯuersionē maioris ꝛ transpōm. per ħ aūt qḋ dicit si ulis sit ꝑuatia ꝛ pticularis affirmatiua sigt alias ꝗtuor. aut enim ulis negatiua est maior ꝛ particularis affirmatiua minor ꝛ sic sunt due que pficiunt per ꝯuersionē minoris aut ecōuerso. s. maior pticularis affirmatiua ꝛ minor ulis negatiua ꝛ sit due quarū vna utilis est que hēt minorē de cōtingenti ꝛ pficit per ꝯuersionē maioris ꝛ transpōm. alia ꝟo est inutilis que hēt minorē de inesse q: ibi est minor uere negatiua. sic ergo sunt. viij. ꝯiug. de qb⁹ tm̃ vna inutilis est. 2° sigt ꝗtuor coniug. hñtes ulem affirmatiuā ꝛ pticularē negatiuā. aut enim maior est ulis ꝛ minor pticularis aut ecōuerso. si maior ulis aut ergo est maior de inesse ꝛ minor de cōtingēti ꝛ est utilis aut ecōuerso ꝛ est inutilis. si aūt maior sit pticularis ꝛ minor ulis aut maior est de inesse ꝛ minor de contingēti ꝛ est inutilis aut maior est de ꝯtingēti ꝛ minor de inesse ꝛ est utilis ꝛ hāc solā ponit in lra oñdēs ei⁹ utilitatē per deductionē ad impossibile sic cōtingit aliquod. c. nō eē. a. ꝛ oē. c. est. b. ergo cōtingit aliqḋ. b. nō esse. a. si nō sequit̃ stabit oppositū non cōtingit aliqḋ. b. nō eē. a. que equipollet isti necesse est oē. b. esse. a. fiat ergo mixtio necessarij ꝛ inesse ex hac ꝛ minore destruēdā maiorē sic necesse est oē. b. esse. a. oē. c. est. b. ergo necesse est oē. c. esse. a. ꝛ sequit̃ ꝙ minor est de inesse simplr ꝛ ħ est. [si aūt affirmatiua qdē.] ꝛ intellige ꝙ hic omittit ꝗtuor ꝯiug. hñtes utrāqꝫ negatiuā q: oēs inutiles sunt ꝑter vnā q: cū utraqꝫ negatiua aut maior est ulis ꝛ minor pticularis aut ecōuerso. si maior sit ulis aut ergo maior est de inesse ꝛ minor de contingēti ꝛ est utilis aut ecōuerso ꝛ est inutilis. si autem maior est particularis ꝛ minor ulis aut ergo est maior de inesse ꝛ minor de ꝯtingēti ꝛ est inutilis aut ecōuerso ꝛ est utilis. nunqꝫ enī est hic utilis ꝯiug. illa de ineē exñte pticulari negatiua.

Qñ aūt utreqꝫ indefinite uel pticulares sumunt̃ utreqꝫ nō erit sills. demōstratio aūt eadē ꝛ per eosdē termios que ꝛ i aliis.

Cōsequēter determinat ꝯiug. hñtes utrāqꝫ pticularē que sunt octo inutiles ꝛ ħ est. [qñ aūt.] hic dubitat̃ p° de cōiug. vident̃ enim hic instātiā sic nullū mouēs est hō sed cōtingit oē mouēs esse equū nō tñ ꝯtingit oēꝫ equū

esse b e e m. ita ēt pōt instari ad modos negatiuos. Sed dicēdū ꝙ opꝫ illā de inesse esse de inesse simplr. ꝛ nō huius est ꝙ sic est in eadē mixtione in pma figura a qua sit descēsus in tertiā figurā ꝛ tanq̄ȝ iū sic fit tertie figure reductio. ¶ Adhuc dubitaꝝ utrū ꝯług. utiles h̄ possint in ꝯōm de inesse. videtꝝ enim ꝙ sic ꝛ si ꝑdicat Aꝛis. fiat enīȝ sillis sic oē. c. est. a. cōtingit oē. c. esse. b. ergo aliqđ. b. est. a. deꝝ oppositū ꝛ ponaꝝ minor inesse. sic nullū. b. est. a. oē. c. est b. ꝛ sequiꝝ ꝙ nullū. c. sit. a. que est ꝯria maioris. Et dicēdum est ꝙ nō sequiꝝ h̄ dandū est oppositū ꝛ nō ponēda est minor inesse maiore enim exn̄te uera cōposita sūt oppositū ꝯōnia de inesse ꝛ minor si cōponiꝝ inesse nō compossibiłis ꝛ iō per ꝯōm minoris inesse causaꝝ inconueniens qđ prius nō fuit. Notandū tñ ꝙ ista ostēsio sufficit ad ostēdendū ꝯōm de cōtingēti sequi. oppositū enim ꝯōnis de cōtingēti statim repugnat minori de mō. maior sit uera de inesse simplr q̄ȝuis enim minor ponaꝝ inesse nō causat incōpossibilitas ex h̄ prius enim ꝛ aui incōpossibiles de isto autē modo reł sepe supius dictū est ꝛ ideo satis patet intuēti. Silis aūt est oppō circa modos negatiuos ¶ Adhuc forte dubitabit aliqs de illis ꝯług. que habēt maiorē pticularē negatiuā de inesse ꝛ minorē ułem de cōtingēti videntꝝ enim utiles respectu ꝯōnis de ꝯtingēti sic aliqđ. c. nō est. a. ꝯtingit omne. c. esse. b. ergo cōtingit aliqđ. b. nō esse. a. exponaꝝ. c. per aliqđ sub ipso s quo vult remoueri. a. ꝛ sit illud. n. fiat ergo sillis sic. nullum. n. est. a. ꝯtingit oē. n. esse. b. ergo cōtingit aliqđ. b. nō eē. a. illud sequiꝝ qr est utilis mixtio hꝰ ꝯług. in scđo tertie. adhuc ostēdi pōt per ipossibile ex opposito enim ꝯōnis ꝛ minore posita in esse sequeꝝ opposita maioris sic necesse est oē. b. esse. a. oē. c. est. b. ergo necesse est. c. esse. a. per h̄ etiā argm pōt ostēdi sequi ꝯº de inesse accepta enīȝ opposita ꝯōnis de inesse cum minore posita inesse sequeꝝ oppositū maioris in pmo pme ex oībus de inesse. Et ostendū ꝙ ad neutrū sequiꝝ ꝯº. ad rōm expositoriā dicēdum ꝙ inutilis est eo ꝙ ułis negatiua accepta sb̄ pticulari pōt esse de inesse ut nūc sicut ꝛ ipa pticularis ꝛ ideo facit inutilē ꝯług. pticularis enim negatiua cū post reductionē neqꝫ possit fieri maior neqꝫ minor in pma figura nō hēt vñ exigat ꝙ sit de inesse simplr sed est de ineē ut nunc. ¶ Ad aliud dicēdū sicut in pcedētibꝰ ꝙ oppositum ꝯōnis tam de inesse q̄ȝ de cōtingēti stare pōt cū minori ex quo maior est de inesse ut nunc. sed cū minor ponaꝝ in esse ipsa est incōpossibilis utriqꝫ ꝛ iō nō est admittenda pō minoris inesse cū aliys cōcessis. ¶ Cōsequenter forte queriꝝ sufficiētia sillorꝫ ꝛ dicenduȝ ꝙ supponēdum est gñalr h̄ q̄ȝtū ad oēs ꝯług. utiles ꝙ aliqñ sit ułis affirmatiua q̄ȝtū ad modos negatiuos supponēdū est ꝙ illa de inesse sit ułis negatiua ꝛ maior ꝛ voco modos negatiuos sinꝝ illos ubi illa de inesse est negatiua q̄bus suppositis patet ꝙ utraqꝫ exn̄te uli sex sunt utiles ꝛ due inutiles. adhuc maiore exn̄te ułi ꝛ minore pticulari sex sūt utiles due inutiles. adhuc maiore exn̄te pticulari ꝛ minore uli 4or utiles ꝛ totidē inutiles. si aūt utraqꝫ pticularis oēs inutiles ex q̄bꝰ patet ꝙ. xvj. sunt utiles ꝛ totidez inutiles. Sȝ queriꝝ causa scđe suppōnis. s. ꝙ in mōis negatiuis ubi illa de iesse negatiua est opꝫ ꝙ sit ułis ꝛ maior. ꝛ dicenduȝ ꝙ oēs ꝯługōnes hꝰ mixtionis in hac figura descēdūt a pticularibus modis eiusdē mixtionis in prima figura minore cōuersa sicut in pcedētibꝰ hītū est ita ꝙ ille que hn̄t illā de inesse negatiuam descēdūt ab his que hn̄t eandē negatiuā. ꝛ ille que hn̄t illā de iesse affirmatiuā descēdūt ab his que hn̄t ipam affirmatiuaȝ. sed modi hꝰ mixtionis in pma figura hn̄tes illā de inesse negatiuā hn̄t eam ułem q̄re ꝛ sic erit h̄ adhuc modi negatiui h̄ reducunꝝ in illos qui hn̄t maiorē negatiuā de ineē ꝛ ułem sicut iam dictū est q̄re opꝫ ꝙ obsuent eā ppōm que possit fieri maior. talis aūt nō est nisi ułis negatiua de inesse q̄re opꝫ ꝙ obsuētillā de inesse ułem negatiuā

sed nō pñt hēre eam minorē q̄re minor in 3ª figura non pōt esse simplr negatiua sic nec ipa. q̄re opꝫ ut hēant eaȝ maiorē ꝛ ita patet ꝙ in modis negatiuis ubi. s. illa de inesse negatiua est opꝫ ꝙ ipa sit ułis ꝛ maior ꝛ patet ita pncipiū prius suppositū ꝛ sufficiētia hꝰ mixtionis in 3ª fig.

¶ Si aūt hec quidez ppōnū necessaria: illa vo ꝯtingēs: si ꝑdicatiui sint termini semp eius qđ est ꝯtingēs erit sills. cū vo fuerit hoc quidē ꝑdicatiuū: illud vo ꝑuatiuū. si sit affirmatiuū quidē necessarium eius qđ est ꝯtingē nō inesse. Si aūt ꝑuatiuū ꝛ eius qđ est ꝯtingere nō inesse: ꝛ nō inesse: eius erit qđ est ex necessitate nō inesse non erit sills sicut nec in alijs figuris. Sint ergo ꝑdicatiui termini pmū: ꝛ. a. c. oi insit ex necessitate. b. aūt oi. c. ꝯtingat inesse. Qm̄ ergo. a. oi. c. necessario inest. c. autē alicui. b. ꝯtingit ꝛ. a. alicui. b. ꝯtingēs erit ꝛ nō ierit sic enim accidit in prima figura. Silr aūt ostēdeꝝ ꝛ si. b. c. qdeȝ ponaꝝ necessaria. a. c. aūt ꝯtingēs rursum sic hec qdē ꝑuatiuȝ necessariū aūt ꝑdicatiuū ꝛ. a. qdē ꝯtingat nulli. c. inesse. b. aūt oi. c. insit ex necessitate erit ergo rursum pma figura. Nā ꝑuatiua ppō ꝯtingere significat. Manifestuȝ igiꝝ qm̄ ꝯclō erit ꝯtingēs. cum enim sic se hēbāt ppōnes in pma figura ꝛ ꝯclō erat ꝯtingens. Si aūt ꝑuatiua ppō sit necessaria ꝛ ꝯclō erit qm̄ alicui cōtingit nō iesse ꝛ qm̄ nō inest. ponaꝝ enim. a. nō inesse. c. ex necessitate. b. aūt oi. c. ꝯtingere. conuersa ergo. b. c. affirmatiua prima erit figura ꝛ necessarie ꝑuatiua ppō. cum aūt sic se habebāt ppōnes ꝑuatiue accidebat. a. ꝯtingere nō inesse alicui. b. ꝛ nō inesse quare ꝛ a. necesse est alicui. b. non inesse.

¶ Hic uerificat tertiaȝ regulā positā in pnº totius capłi ꝛ pcedit sic. pmo resumit eaȝ dicēs si vna ppōnum est de necessario ꝛ alia de cōtingēti si utraqꝫ sit affirmatiua seqtur ꝯº de contingēti tm̄. si aūt altera sit affirmatiua ꝛ altera negatiua si illa de necio sit affirmatiā sequiꝝ ꝯº de cōtingenti tm̄. si aūt illa de necio sit negatiua ꝛ ułis sequiꝝ ꝯº duplex. s. de ꝯtingēti ꝛ inesse sed nunqꝫ sequiꝝ ꝯº de necio ꝛ h̄ est. ⌊ si aūt hec qdē. ⌋ Deinde hanc regulā uerificat dando mixtionē necessarij ꝛ ꝯtingētis i 3ª figura ꝛ diuidiꝝ in. d. in pma determinat ꝯług. ułes in scđa pticulares cū dicit. ⌊ silr aūt se hēbūt. ⌋ in pma sic p. pmo ponit ꝯług. affirmatiuas ꝛ sunt due quarū pma habet maiorē de necio ꝛ minorē de ꝯtingenti. scđa eꝯº q: erūt utiles respectu ꝯōnis de ꝯtingenti reᵈᵒ eas in pmā figuram p ꝯuersionē minoris ꝛ h̄ est. ⌊ sint ergo pmū. ⌋ scđo ponit ꝯług. negatiuas ꝛ diuidiꝝ in. d. pmo ponit hn̄tes minorem affirmatiuā scđo hn̄tes minorē negatiuā cuȝ dicit. ⌊ qm̄ aūt ꝑuatia. ⌋ in pte pma determinat duas ꝯług. q̄rū pma habet maiorē negatiuā ꝛ minorē de necio affirmatiuā ꝛ patet sequi ꝯōm de cōtingēti per reductionē eius in pmā figurā ꝯuersa miore. ꝛ h̄ est. ⌊ rursuȝ sit h̄ qdē. ⌋ scđa vo habet maiorē negatiuā de necio ꝛ minorē affir

mediuȝ de ɔtingētī quā ostēdit inutileȝ esse respectu ɔ̄nis
de inesse ⁊ ɔtingētis reducēdo eam in ꝑmā figurā ꝑ ɔū
sionē minoris ubi sequit̄ utrūqȝ ɔ° ⁊ h̄ est.⌊ si aūt ꝑuatiua.⌋

℄ Qn̄ aūt ꝑuatiua ponit̄ ad minorē extre
mitatē si ɔtingēs quidē erit ꝓpō transūn
pta ꝓpōne queadmodū ⁊ in ꝓorib⁹. Si
aūt necessariū nō erit etenȝ necesse est oī
⁊ nulli ɔtingere inesse. termini aūt oī ines
se somnus equus dormiens homo. nulli
inesse somnus equus vigilans homo.

℄ Cōsͭer ponit ɔiug. h̄ntes minorē negatiuā ⁊ sunt q̄tu
or. q̄rū due h̄nt minorē negatiuā de cōtingētī ⁊ sunt utiles
⁊ ꝑficiunt̄ per ɔuersionē minoris. due aūt h̄nt minorem
negatiuā de necessario quas ostēdit esse inutiles per istā
ūā in terminis patet ⁊ est in terminis minor extremitas
terminus cōpositus. sed in terminis inesse minor extre
mitas est equus dormiēs. in terminis nulli inesse mior
extremitas equus vigilās ⁊ h̄ est.⌊ qn̄ aūt ꝑuā.⌋

℄ Silr̄ aūt se h̄ebit: ⁊ si hic quidē termino
rum sit ul̄is ille ūo ꝑticularis: ad mediuȝ.
nā si utrīqȝ sint ꝑdicatiui eius qd̄ est ɔtige
re: ⁊ non eius qd̄ est inesse erit sill's. ⁊ qn̄ h̄
quidē ꝑuatiuū sumit̄ illud ūo affirmatiuū
necessariū aūt affirmatiuū. Qn̄ aūt ꝑuā
tiuum necessariū ⁊ ɔclusio erit eius qd̄ est
nō inesse. nā idē erit modus demrānōis:
⁊ cū ul̄es sint termini: ⁊ cū non ul̄es: nece
est per ꝑmaȝ figurā ꝑfici sillogismos. q̄re
ut illis ⁊ in his necessariū accidere. qn̄ aūt
ꝑuatiuū fuerit ul̄r sumptū ad minorē ex
tremitatē. si ɔtingēs quidē erit sill's per cō
uersionē. Si aūt necc̄ium nō erit ostēdet aūt
eodē mō quo ⁊ in ul̄ibus ⁊ per eosdē ter
minos. Manifestū ergo in hac figura qn̄
⁊ quō erit sill's: ⁊ qn̄ eius qd̄ est ɔtingere: ⁊
qn̄ eius qd̄ est inesse. palā aūt ⁊ qm̄ oēs im
ꝑfecti. ⁊ qm̄ oēs ꝑficiunt̄ per ꝑmā figurā.

℄ Cōsͭer determinat ɔiug. ꝑticulares ⁊ ꝑ° sic. ꝑ° determi
nat ɔiug. affirmatiuas dicēs q̄ si vna ꝓpō sit ul̄is ⁊ alia
ꝑticularis ⁊ utraqȝ affirmatiua: sequit̄ ɔ° de ɔtingenti. ⁊
nō de inesse ⁊ h̄ est.⌊ silr̄ aūt ⁊c̄.⌋ scd̄o ɔiug. ul̄es ⁊ ꝑmo
illas que h̄nt minorē affirmatiuā dicens q̄ si vna fuerit
ul̄is ⁊ altera ꝑticularis ⁊ altera sit affirmatiua ⁊ altera ne
gatiua. si illa de necc̄io sit affirmatiua sequit̄ ɔ° de ɔtigē
tī. tn̄. si aūt illa de necc̄io sit negatiua ⁊ maior ul̄is sequit̄
ɔ°. s. de cōtingētī ⁊ de inesse ⁊ ostēdit sicut ꝑus in ul̄ibus
ɔiug. ⁊ h̄ est.⌊ ⁊ qn̄ h̄ quidē.⌋ scd̄o determinat illas que ha
bēt minorē negatiuā dicēs q̄ si minor sit negatiua ul̄is
⁊ de cōtingētī semꝑ erit sill's de necc̄io. nō ēt dicit.⌊ si mi
nor sit ul̄is.⌋ iād dīam eoꝝ que h̄nt utrāqȝ ꝑticularē ⁊ di
cit. si minor sit negatiua ad dīam eoꝝ que h̄nt minoreȝ
affirmatiuā. ⁊ dicit de ɔtingētī ad dīam ɔiug. ul̄ iuȝ ubi
est minor negatiua de necc̄io. Et sciēduȝ q̄ qn̄ minor est
negatiua ul̄is ⁊ de cōtingētī opȝ maiorē cōuertē ⁊ trans
ponere ꝓpōnes ⁊ h̄ est.⌊ qn̄ aūt ꝑuatiua.⌋ Et nō q̄ in tri
bus ꝓpōnib⁹ ꝑcedētib⁹ implicat. xvj. ɔiug. particulares
quarū. xij. sunt utiles. ⁊ tn̄ quatuor inutiles. s. que habēt
minorē negatiuā de necc̄io. ⁊ patet explicatio eoꝝ per se
pe hīta. ɔ̄nter epilogat respectu istius ultimi capl'i ⁊ con
cludit oēs sillos eꝝnes imꝑfectos ⁊ h̄ est.⌊ mediuȝ aūt

in hac figura.⌋ Dubitat̄ h̄ ⁊ ꝑ° de ꝑmo mō ubi vī seq̄
tam ɔ° de inesse q̄ȝ de necc̄io. quoꝝ utrūqȝ est ɔ̄ Ar̄ꝫ. q̄
sequat̄ ɔ° de inesse: ꝓbo. de necessitate oē. c. est. a. cōtin
git oē. c. eē. b. ergo aliqd̄. b. est. a. si nō sequit̄ stabit oppo
situ̇. s. nullū. b. est. a. ex qua ⁊ minore sequit̄ oppositū ma
ioris per mixtionē ɔtingētis ⁊ inesse in prima figura sic
nullū. b. est. a. cōtingit oē. c. esse. b. ergo cōtingit nullum
c. esse. a. q̄ aūt ɔ° de necc̄io sequat̄ ꝓbo oē. c. de necessi
tate est. a. cōtingit oē. c. esse. b. ergo aliqd̄. b. de necessita
te est. a. qui eq̄pollet isti cōtingit nulluȝ. b. esse. a. ex qua
⁊ minore sequit̄ oppositū maioris per mixtionē ɔtingē
tis ⁊ inesse in ꝑma figura ex utraqȝ de ɔtingētī sic cōtin
git nullū. b. esse. a. cōtingit oē. c. esse. b. ergo cōtingit nul
lum. c. esse. a. Et dicēdū q̄ negatiua ɔ° sequit̄. ⁊ ad ꝑmū
dīm dicēdū q̄ oppositū ɔ̄nis pōt esse de inesse ut nūc
quare cū accipit̄ cū miore de cōtingētī nō fit bona mix
tio. opȝ enim in mixtione cōtingētis ⁊ inesse ꝓpōm del
esse sumi simplr̄. q̄ aūt oppositū ɔ̄nis possit esse de inesse
ut nūc patet per h̄ q̄ in tali ɔiug. sequit̄ ɔ° de cōtingenti
pro possibili quā positā inesse patet nō eē de inesse ut nūc
⁊ nō eē de inesse simplr̄. ℄ Ad 2ᵐ dicēduȝ q̄ in mix
tione de cōtingenti opȝ in utraqȝ accipe ɔtingēs
ꝑuius determinari. maior aūt in sill'o facto ad impossibi
le. s. que fuit oppositū ɔ̄nis est de cōtingētī pro possibi
li ⁊ nō ualet q̄ si aliqd̄ sequat̄ ad añs q̄ sequat̄ ad ɔ̄n.
vn̄ q̄uis sequat̄ ɔ° illa de ɔtingēti ꝑuius determinato nō
tn̄ sequit̄ ex illa de ɔtingētī pro possibili. silr̄ pōt opponi
quātū ad ɔ̄m de inesse si minor fuerit de necc̄io sic con
tingit oē. c. esse. a. necesse est oē. c. eē. b. ergo aliqd̄. b. est
a. det enim oppositū eum maiore ⁊ sequet̄ oppositū mi
noris in scd̄a figura per mixtionē contingētis ⁊ inesse.
Et patet rn̄sio per ꝑdicta. illa enȝ de inesse que opponi
tur ɔ̄nibꝰ pōt eē ut nūc ideo istātia nulla. Et nō q̄ cō
tingit fere contra oēs coniug. h̄ posset opponi mō ꝑdi
cto q̄ sequit̄ ɔ° de inesse uel de necc̄io ⁊ patet r̄n° per ꝑ
dicta. ℄ Cōsͭer forte q̄ret̄ sufficiētia ɔiug. h̄ ītarū ⁊ di
cendū q̄ opȝ duo supponere. vnum est q̄ altera ꝓpō sit
ul̄is aliud q̄ minor nō sit negatiua de necc̄io qb⁹ supposi
tis patet q̄ utrāqȝ exn̄te ul̄i due erūt coniug. inutiles ⁊ sex
utiles. silr̄ maiore exn̄te ul̄i ⁊ minore ꝑticulari sex erunt
utiles ⁊ due inutiles. utraqȝ ūo exn̄te ꝑticulari oēs inuti
les ex quo manifestū est. xv. coniug. inutiles. xv. aūt uti
les. rō aūt supponēdi patet per ꝑdicta. ℄ Sed dubitabit̄
tunc quō in hac mixtione in 3ᵃ figura mixta sunt modi
inutiles ɔiug. illa de necc̄io exn̄te ꝑticulari negatiua. uti
les enim sunt ɔiug. in mixtione cōtingētis ⁊ inesse ⁊ in
mixtione contingētis ⁊ necessarij in ꝑᵃ figura. ⁊ silr̄ ēt in
scd̄a sicut ꝓbatū est. quare cū 3ᵃ figura deficēdu ꝑma
sicut scd̄a adhuc equabunt̄ iste mixtiones in 3ᵃ figura h̄
in mixtione contingētis ⁊ inesse in ꝑma figura non sunt
utiles ɔiug. in q̄rto mō illa de inesse exn̄te ꝑticulari ne
gatiua. ergo nec in mixtione contingētis ⁊ necessarij in
eodē modo tertie figure poterit eē utilis ɔiug. de necc̄io
exn̄te ꝑticulari negatiua. Et rn̄dendū est q̄ iste due mix
tiōes in ꝑma figura sunt eq̄les quo ad ɔiug. in scd̄a aūt
⁊ 3ᵃ non in scd̄a enim figura sit utilis ɔiug. iuxta quartū
modū in mixtione contingētis ⁊ inesse qn̄ illa de inesse
est ꝑticularis negatiua. sit tn̄ ibidem sill's in mixtione cō
tingētis ⁊ necessarij illa de necc̄io exn̄te ꝑticulari nega
tiua ⁊ h̄ utrūqȝ in ꝑcedētibus ostēsū. q̄ aūt Ar̄ꝫ. dixit in 1ᵃ fi
gura tot esse sillos in vna mixtione contingētis quot in
alia h̄ fuit intelligēdū quātū ad illos qui per cōuersionē
reducunt̄ in ꝑmā figurā. silr̄ dico q̄ in 3ᵃ figura contingē
tis ⁊ inesse in mixtione non est utilis cōiug. in q̄rto mō
illa de inesse exn̄te ꝑticulari negatiua sicut ꝑus ostēsum
est sit tn̄ ibidē utilis coniug. in mixtione cōtingētis ⁊ ne
cessarij illa de necc̄io exn̄te ꝑticulari negatiua. ℄ Sꝫ ulr̄
forte dubitabit̄ q̄re magis in his mixtionib⁹ sit utilis cō
iug. in q̄rto scd̄e ⁊ q̄nto tertie ꝑticulari negatiua exn̄te de

necio q̄ ipa exñte de inesse ⁊ h̄ est querē q̄ magis ɔtingētis mixtio ⁊ necessarij utilis est in his duob⁹ modis i de necio exñte negatiua quā mixtio contingētis ⁊ inesse illa exñte negatiua. Et dicendū q̄ h̄ est eo q̄ mixtio contingētis ⁊ inesse nunq̄ tenet nisi illa de iesse sit de inesse simplr. pticularis aūt negatiua de inesse eo q̄ nec pōt esse maior nec minor in pma figura per reductionez in pma figura nō approbat ut sit de inesse simplr sed bene pōt eē ut nūc ⁊ ideo in mixtione contingētis ⁊ inesse nō utilis ɔiug̃ in dictis modis. alter aūt est de ppōne de necio. ppositio enim ex necio ex natura sua h̄et inherētiā simplr ⁊ intellectū ppōnis de inesse simplr ⁊ ideo in mixtione contingētis ⁊ necessarij in dictis modis fit utilis ɔiug̃. sicut fieret in mixtione cōtingētis ⁊ inesse si illa de inesse esset de inesse simplr ut breuiter in sūma colligat utilitas mixtionū. Notādū q̄ triplex est mixtio. s. necessarij ⁊ inesse contingētis ⁊ inesse contingētis ⁊ necij. pma mixtio. s. necessarij ⁊ inesse nō cōcludit ɔōm de necessario in pma figura nisi maiore exñte de necio. nec i scda nisi uli negatiua exñte de necio. nec i affirmatiuis modis tertie figure nisi exñte uli de necio. nec in negatiuis eiusdē nisi uli negatiua exñte de necio. ⁊ in his oīb⁹ obseruādū est q̄ illa de inesse sit de inesse simplr. 2ª mixtio que est contingētis ⁊ inesse inutilis est in pma figura nisi maior sit ulis ⁊ minor nō sit negatiua de inesse. in 2ª etiam inutilis est nisi ulis negatiua sit de inesse ⁊ maior ulis. In 3ª v̄o nisi affirmatiua sit ulis in modis negatiuis sit negatiua de iesse ⁊ maior ulis. alia aūt mixtio in oi figura nō cōcludit nisi cōtingēs. in pma in figura maiore exñte de contingēti cōcludit cōtingēs pro determinatum. maiore aūt exñte de inesse cōcludit cōtingens pro possibili. in scda aūt cōcludit ɔtīgēs pro possibili. in 3ª v̄o cōcludit cōtingēs pus determinatuz in modis illis qui post reductionē h̄nt maiorē de contingēti. in alijs autem cōcludit cōtīgēs pro possibili. s. ubi post reductionē maior est de inesse. Et nota q̄ ex p̄dictis patet q̄ in neutra mixtione dicta fit utilis ɔiug̃. iuxta quartū scde uel quintum tertie. Tertia aūt mixtio que est cōtingētis ⁊ necessarij inutilis est in pma figura nisi maior sit ulis ⁊ minor nō sit negatiua de necio. in scda ēt inutilis est nisi ulis negatiua sit de necio ⁊ maior ulis: ⁊ dico h̄ de modis qui p̄m cōuersionē pficiunt. in 3ª inutilis est nisi affirmatiua sit ulis ⁊ minor nō sit negatiua de necio. Ista aūt mixtio in pma figura ubi maior est de cōtigēti cōcludit ɔtingēs pus determinatū. ubi v̄o maior est de necio cōcludit cōtingēs pro possibili ⁊ ɔōm de inesse in scda figura p oēs modos quos ponit Arist. cōcludit cōtigēs pro possibili ⁊ ɔōm de inesse. sunt t̄n ibi modi utiles iuxta quartū modumquos omittit Arist. qui pñt in ɔōm de cōtingēti pro possibili sicut idē ōnsum est. in 3ª v̄o figura ubi modi q sunt post reductionē h̄nt maiorē de cōtigēti cōcludit cōtingēs pus determinatū. in illis aūt qui post reductionē h̄nt maiorē affirmatiuā de necio ɔcludit contingēs pro possibili. in illis aūt qui post reductionē h̄nt maiorez affirmatiuā nisi uera cōtingit ɔº pro possibili ⁊ inesse. preter hos minos ēt sunt modi utiles iuxta qntuz moduz qui nō reducit per ɔuersionē qui concludit contingens pro possibili. s. illi qui h̄nt pticularē negatiuā de necessario. Ex his patet q̄ mixtio ɔtingētis ⁊ necessarij ⁊ ēt mixtio cōtingētis ⁊ inesse in pma figura differunt in hoc t̄n q̄ maiore exñte negatiua de inesse solū sequit ɔº de ɔtingēti. maiore autem existente negatiua de necessario duplex sequitur ɔº. s. scilz de contingenti ⁊ de inesse. in scda autem ⁊ tertia figura habent eandem differentiam ⁊ adhuc aliam scilicet q̄ in mixtione cōtingentis ⁊ inesse non est utilis cōiug̃. in quarto scde ⁊ qnto tertie pticularis negatiua exñte de inesse in mixtione contingētis ⁊ necessarij utrobiqz est utilis cōiug̃. particulari negatiua de necessario existente.

q Uomā ergo quum his figuris sunt filli perficiunt per eos qui in pma sūt figura ules silli ɔs ⁊ in hos reducūtur palā ex p̄dictis est. Qm̄ aūt simplr ois sillogismus sic se h̄ebit: nūc erit manifestū cum ōnsum fuerit q̄ ois qdē fit per aliquam istarum figurarum.

¶ Postq̄ determinauit ɔnationē sillo. supponēdo ɔnatia pncipia sillo⁰ᵉ in hoc capło qd qdāmodo icidēter inducit intēdit t̄n pn̄ª ōndere. suppositū enim est in p̄cedētib⁹ t̄m tres esse figuras ⁊ in oī sillo aliam eē affirmatiuā ⁊ aliā ulem: sillm ēt fieri ex duab⁹ ppōnib⁹ ⁊ tribus terminis. que q̄ nō sint mediata sunt intēdit ōndere. diuidit aūt in. duas pma ōndit ea que supposita sunt quātum ad pncipia formalia silli. in scda cum dicit [palā autē ⁊ qm̄ ois dem⁹.] Ea que supposita sunt q̄tū ad pn̄ª mālia eiusdē. pma in duas. in pma ōndit q̄ suppositū est q̄tū ad figurā in scda cū dicit. [amplius aūt in oī.] q̄ suppositum est q̄tū ad modū: q̄tū ad figurā aūt suppositū est q̄ figure sunt tres eo q̄ t̄m docuit in p̄cedētibus ɔnationem sillo per tres figuras ⁊ h̄ intēdit h̄ ōndere pbās q̄ ois sillis fit per aliā triū figurarū ⁊ h̄ pncipalr intēdit in p̄ª pte. Ex hoc ēt ulteri⁹ cōcludit corre⁹ q̄ oēs silli pficiunt per ules sillos pme figure n. oēs silli tāt per tres figuras p̄bitas pficiunt per ules sillos pme figure: s; oēs sillogismi pficiunt per tres p̄bitas. ergo oēs pficiunt silli per ules pme. pbat ergo Arist. sic. pmo suppo⁰ pn̄ intētum cōcludit istud corre^m dicēs q̄ p̄m manifestum est si minor ppositio fuerit ōnsa. maior in p̄cedētibus ostensa est. ⁊ h̄ est. [qm̄ ergo qui in his.]

¶ Necesse est enim oēm demōstrationē ⁊ oēm sillm aut inesse qdē aut nō inesse mōstrare: ⁊ hoc aut ulr aut pticulariter. Amplius aut ōnsiue aut ex ypothesi ei⁹ aut q̄ est ex ypothesi ps est qui impossibile. Primū ergo dicemus de ōnsiuis: his enī ōnsis manifestū erit hys qui sunt ad impossibile ⁊ oio de hys qui ex ypothesi. Si ergo oporteat. a. de. b. sillogizare uel inesse uel nō inesse necesse est sumere aliqd de aliq̃. Si ergo. a. sumat de. b. qd̄ ex principio est erit. a. sūptū. Si aūt. a. de. c. c. aūt de nullo nec aliud de illo neqz de. a. alteruz. nec. a. de altero nullus erit sill'us. nā i eo qd̄ vnū de vno sumit nihil accidit ex necessitate. Quare assumenda est altera ppō. Si igit sumat. a. de alio aut aliud de. a. aut de. c. alterū sill'm qdē eē nihil phibet. ad. b. aūt non erit per ea que sumpta sunt nec qm̄. c. iest alteri ⁊ illō alij ⁊ hoc alteri nō copuletur aūt ad. b. nec sic erit ad. b. sill's. Omino enim dicimus qm̄ nullus vnq̄ erit sillogismus alt⁹ de alio nō sumpto aliquo medio qd̄ ad utrūqz se habeat q̄q̄mō p̄dicationib⁹. nā sillogismus qdē simplr ex ppōnib⁹ est ad hoc aūt sill's ex ppōnib⁹ que ad h̄. qui aūt huiusmodi est ad hoc per p

pōnes huiusmodi ad hoc: impossibile aūt ad.b. sumere ꝑpōnem nihil p̄dicantes de eo neqꝫ negātes. aut rursus eius qḋ est .a. ad.b. nihil cōe sumētes sed utriusqꝫ ꝑpa quedā p̄dicātes aut negātes. Quare sumēdū aliqḋ mediū utriusqꝫ qḋ copulet p̄dicationeꝫ si erit huiusmodi ad hoc sill'z.

℃ Consequenter ondit minorē que est p̄ncipalr̄ intētū per hanc rōnez ois sill's ostēsiuus ꝛ ois sill's ex ypothesi fit per aliquā triū figurarū sed ois sill's est ostēsiuus uel ex ypothesi ḡ ois sill's ondit̄ p aliquā triū figurarū huius rōnis p̄mo ponit minorē. scḋo ondit maiorē. 3° ꝯcludit ꝯōm. ponit ergo minorē ꝛ hoc est.⌊ necesse est ergo.⌋ ℃ Consequenter ostēdit maiorē ꝛ p. sic. p̄mo dat modū ꝓcedēdi circa ipsam ū sua causa dicēs qꝫ p̄us dicēdū est ostēsiuos sill'os fieri per dictas figuras qꝫ sill'os ex ypothesi. qꝫ hoc ostēso de sill'ogismis ostēsiuis ex eo q̄ idē ostēsum est de illis qui sunt ex ypothesi ꝛ hoc est⌊ p̄mo ergo dicemus.⌋ scḋo ꝓsequit̄ ostēsionē maioris ꝛ diuidit̄ in.d. in p̄ma ondit qꝫ ois sill's ostēsiuus fit per tres figuras. In secūda credit.⌊ Qm̄ autē ꝛ qui ad īpossibile.⌋ ondit idē de sill'is ex ypothesis. p̄m ondit per talē rōnē ois sill's ostēsiuus ꝯcludens aliqḋ de aliquo per mediū copulatū ad utrāqꝫ extremitatez fit in aliqua triū figurarū. sed ois sill's ostēsiuus ondit aliqḋ de aliquo per mediū copulatū ad utrāqꝫ extremitatē. ergo ois ostēsiuus fit per aliquā triū figurarū. h' rōnis p̄mo ponit minorē. scḋo ponit totā rōnē cū dicit.⌊ ergo si necesse est aliqḋ.⌋ p̄ars in qua ondit minorē diuidit̄ in.d. q2 p̄° ondit eam in terminis. scḋo per rōnē ibi⌊ Omino enī dicimus.⌋ In p̄ma p̄te p̄mo ondit qꝫ ad ondēdū aliqḋ de aliquo necesse est sumē duas ꝑpōnes. 2° ondit qꝫ opꝫ in illis copulare mediū vnū ad duas extremitates. in p̄ma p̄te p.p° manifestat qꝫ ad ondēdū aliqḋ de aliquo opꝫ sumere ꝑpōnē coicamē alterā extremitatē ꝯōnis dicēs qꝫ si.a. debeat sill'o de.b. affirmatiue uel negatiue necesse est sumē aliquā ꝑpōm ad hoc: sed nō penit' diuisaz h' supponit q: manifestū est p̄se neqꝫ penit' eandē. q2 tunc peteret̄ qḋ est in p̄n°: relinquit̄ ḡ qꝫ opꝫ sumē ꝑpōm p̄tz eandē ptim diuisaz ꝛ h' est accipe ꝑpōm que coicat alterā extremitatē ꝯōnis ꝛ h' est.⌊ si ḡ oportea.⌋ 2° manifestat qꝫ opꝫ aliā ꝑpōm coassumē sic si assumat̄.a. de.c. ita qꝫ p positio assumpta coicet in p̄dicato cuꝫ ꝯōne si ulterius accipiat̄ iterū sb.a. ut sup̄.a. nec sb.c. aut sup.c. nō erit sill's q2 ex vno tm̄ nihil sequit̄. opꝫ igit̄ accipe duas ꝑpōnes ad ondendum aliqḋ de aliquo ꝛ h' est.⌊ si aūt.a. de.c.⌋ ℃ Consequenter ondit qꝫ opꝫ illas ꝑpōnes copulari ad utrāqꝫ extremitatē ꝯōnis si assumat̄.a. de.c. sicut dictū est ita qꝫ ꝑpō assumpta coicet p̄dicatū ꝯōnis. ꝛ in alia ꝑpōne assumat̄.c. uel.a. de alio. qꝫ de.b. uel aliud qꝫ.b. de altero illoꝝ nihil ꝓhibet sill'm fieri sed nō fiet ad ꝯōm.a.b. simplr̄ ut si sb.c. accipiat̄ aliud qꝫ.b. ut.d. ꝛ sb illo aliud ut.f. ꝛ sic deinceps: si nō accipiat̄.b. sb aliquo illoꝝ aliquo non erit sill's ad ꝯōm.a.b. qꝫuis possit eē sill's ad vnā ꝯōm ꝛ h' est⌊ si ḡ sumat̄ oio aūt.⌋ Iaꝫ ostēsa est minor in terminis ꝯnter ondit eā per rōnem ꝛ p. sic. p̄mo ponit eā ꝛ h' est.⌊ oino enim.⌋ 2° ondit eā sic sill's simplr̄ est ex ꝑpōnib' simplr̄ ꝛ sill's ad h' ptum ex ꝑpōnib' coicantib' h' p̄tuz. sill's etiā h' sbl ad h' ptum ex ꝑpōnib' coicantib' h' ptuz ꝛ h' sbm. Sed nō sumit̄ ꝑpō ad.b. sbm coicans ipꝫ nisi aliqḋ de ipso affirmet̄ uel neget̄ uel de aliquo nec fiet sill's huius ꝯōnis.a.b. si nihil sumat̄ utriqꝫ cōe h' p̄dicationē. Sꝫ p pala utriusqꝫ q̄re necesse est si debeat ondi.a. de.b. ut accipiat̄ mediū cōe copulatū ad utrūqꝫ. h' ec rōnē ponit cōtinue totā ꝛ h' est.⌊ Nam sill'ogismus quidem.⌋

℃ Ergo si necesse est aliqd sumere ad utrāqꝫ cōe: hoc aūt ꝯtingit triplr̄: aut enī.a. de c.ꝛ.c. de.b. p̄dicantes aut.c. de utrisqꝫ aut utraqꝫ de.c. he aūt sunt tres dicte figure. Manifestū qm̄ omnē sill'm necesse est fieri per aliquā harū figurarū. nā eadem rō est ꝛ si per plura copulet̄ ad.b. eadē enim erit figura ꝛ in pluribus.

℃ Sed cū ostēsa est minor. ꝯnter ponit totā rōnē ꝛ p̄mo sumitur minorē ostēsam ꝛ h' est.⌊ ḡ si necesse est.⌋ 2° addit maiorē quare in quadā declaratione ei' dicēs qꝫ medium cōe ad utrāqꝫ extremitatē non ꝯtingit nisi 3' aut enim p̄dicabit̄.a. de.c. ꝛ.c. de.b. ꝛ sic est p̄ma figura. aut.c. de utrisqꝫ ꝛ sic fit scḋa figura. aut utrūqꝫ de.c. ꝛ sic tertia ꝛ h' est⌊ h' aūt ꝯtingit.⌋ 3° infert ꝯōm ꝛ h' est.⌊ manifestū qm̄.⌋ quarto p̄tractat ulteri' dicēs qꝫ sic fit ois sill's ostēsiu' quia eadem est ratio cū vnū est mediū inter.a. ꝛ.b. ꝛ cū plura qꝫ cū plura sint quocūqꝫ illoꝝ accepto idē fiet qḋ h' est. Iterū ꝯcludit ꝯōm ꝛ h' est.⌊ nā eadem est ratio.⌋

℃ Qm̄ igr̄ ostēsiui terminant̄ p p̄dcās figuras manifestū est. Qm̄ aūt ꝛ hi q ad īpossibile palā erit p hec oēs enī qui p īpossibile probant falsum qdē sill'ogizant: qḋ aūt ex p̄ncipio erat ex ypothesi mōstrāt qm̄ accidit aliqd impossibile posita ꝯdictione ut quonā diameter est incōmēsurabilis coste eo qꝫ fiunt abūdātia equalia parib' posito cōmēsurabili ergo equalia qdē fieri abūdantia p̄fectis sill'ogizant. assimetrū aūt esse diametrū ex ypothesi mōstrāt: qm̄ accidit falsum ꝓpter ꝯdictionē hoc enim fuit p impossibile sill'ogizare ondere aliqḋ impossibile ꝓpter p̄orē ypothesim. Quare quoniā falsis fit sill'ogismus ostēsiuus in hijs que ad impossibile deducunt̄ qḋ aūt est a p̄ncipio ex ypothesi mōstrat̄. ostēsiuos aūt prius diximus qm̄ per has terminat̄ figuras: manifestū qm̄ ꝛ per impossibile sill'ogismi per has erūt figuras.

℃ Iā ostēsa est p̄° ps maioris p̄ncipalis rōnis. ꝯnter ondit scḋaꝫ p̄tē eiusdē p inductionē sic sill's ad īpossibile qꝫtū ad ꝯōm quā sill'ogizat fit p aliquā triū figurarū ꝛ sill's ex ypothesi. ḡre oēs sill'i ex ypothesi fiūt p aliquā triū figurarū. h' inductionis p̄° ondit vnā singularē ꝛ deinde addit alias cum dicit.⌊ sic aūt.⌋ In p̄te p̄ma ondit qꝫ ois sill's ad impossibile qꝫtū ad ꝯōm falsam quā sill'ogizat fit per aliquā triū figurarū. sic ois ostēsiuus sill's fit p aliquā triū figurarū qḋ ostēsum est. sed sill's ois ad impossibile quātū ad ꝯōm falsam est ostēsiuus ergo ois sill's ad impossibile fit per aliquā triuꝫ figurarū p. sic. p̄mo ḡ ponit ꝯōm itēā ꝛ h' est.⌊ qm̄ aūt ꝛ qui ad impossibile.⌋ 2° ꝓsequit̄ rōnē ꝛ p̄mo declarat minorē. 2° ponit totā rōnē cū dicit.⌊ Quare qm̄ falsi fit sill's.⌋ Circa minorez sic p̄mo dicit qꝫ sill's ad impossibile ꝯōm falsam sill'ogizat sed id qḋ intēdit̄ p̄ncipalr̄ ex ypothesi mōstrat. ꝯcludit enim impossibili ex ypothesi ꝯstat ypothesim falsam esse ꝛ ex hoc ꝯcludit̄ ꝓpositū eē uerū qḋ ꝯdicit ypothesi ꝛ h' est.⌊ omnes enim qui per ꝛc.⌋ 2° istud declarat per exēplū si enim debeat demōstrari qꝫ diameter sit incōmēsurabilis coste. dato opposito ex h' ꝯcludet̄ h' impossibile qꝫ nūerus par sit equalis nūo pari ꝛ ex h' patet ypothesim esse falsam ꝛ ex eius falsitate ꝯcludit̄ ꝓpositū esse uerū. s. qꝫ diameter

er sit incōmēsurabilis coste ꝛ sic pꝫ ꝙ in sillo ad ĩpossibi/ le ꝯº talis sillat. sed ꝓpositū p̄ncipale ex ypothesi accipit ꝛ h est. [ut qm̄ diameter.] Quare qm̄ talis iā v̄ificata est minor: ꝯūter ponit totā rōm ꝛ pº resumit minorē ꝛ h est. [qre qm̄.] 2º addit maiorem ꝛ h est. [ostēsiuo aūtē.] ºinfert ꝯōm ꝛ h est. [manifestum quoniam.]

Silr autē ꝛ alij oēs qui sunt ex ypothesi. In oibus enim sillo͛s fit ad trāsumptum: qd̄ aūt erit ex p̄ncipio per cōcessionē termina tur aut aliquā aliā ypothesim. Si aūt hoc verū necesse est opꝫ demōstrationē ꝛ oēꝫ sillm̄ fieri per tres figuras p̄dictas.

Jam v̄ificatū est vnum singulare. ꝯūter addit alia ꝛ cō/ clet iductionē dicēs ꝙ silr se hn̄t oēs alij silli ex ypothesi. In oibº enim sillat trāsūptū: p̄ncipale aūt ꝓpoᵐ accipit per ꝯuersionē vel per aliquā aliā ypothesim. ꝛ nō ꝙ trā sumptū vocat illā ꝯōm a qua trāslatio fit ad p̄ncipale ꝓ/ positū. Nota ēt ꝙ cōfessio est qn̄ silr cōfitet esse in vno ꝛ multis ꝛ ita vno sillato accipit per ꝯfessionē. silr eē in mlt̄ is ut si ꝯcedat silr eē de aia vniº ꝛ cuiuslibet. tunc sillato ꝙ aia vniº sit imortalis accipit ex ꝯcessione ꝙ aia cuiuslibet sit imortalis. alia aūt ypothesis quā tāgit pōt eē oppō sitiū vel silitudo uel aliqd tale ut sillare ꝙ sanº supponit ꝓba ri ꝙ sit eger pp ꝯrietatē. silr sillo͛s ꝙ idē sit sensus ꝯrioꝝ supponit ꝓbari ꝙ eadē sit disciplina illoꝝ pp silitudineꝫ ꝛ h est. [Silr ꝛ alij.] Iā v̄ificata est tota maior p̄ncipalis ꝯōnis. ꝯūter ꝯtingit ꝯōm ꝛ h est. [Si aūt h uerum.]

Hoc aūt ostēso palā qm̄ ois sill͛s pficit p pmā figuram ꝛ reducit in huiusmodi vni uersales sillogismos.

In fine aūt ꝯlt correᵐ h intentū qd̄ in p̄nº capli posuit ꝛ h est. [h aūt ostēso.] Ad euidētiā exēpli qd̄ posuit Arꝭ. de diametro ꝛ costa intelligēdū est ꝙ nō intēdit nisi de diametro ꝛ coste q̄drati ꝛ nō de q̄dranguli. Est enim q̄ dratuꝫ figura eqlatera hn̄s oia latera eq̄lia ꝛ angulos re/ ctos: ꝛ est angulus rectº quē ꝯstituit linea recta pp̄dicu lariter cadēs sup aliā rectā: q̄drāgulus v̄o est ois figura q̄tuor lateꝝ ꝛ q̄tuor anguloꝝ in quo bn̄ ꝯr diametrū co/ ste eē cōmēsurabilē. diameter aūt est linea ducta ab vno angulo q̄drati ad angulū oppoᵐ diuidēs ipm in. d. triā gulos eq̄les. Noᵐ ꝙ diametrū eē cōmēsurabilem coste nō est diametrū ꝛ costā eē eq̄les sed ꝙ possit invenirī 3ª li nea mēsurās utrāqꝫ p̄cise sicut est nūs. ulr enim ille due q̄titates cōmēsurabiles dicunt que per aliā tertiā p̄ci se mēsurant ut. 12. ꝛ. 6. que mēsurant per. 3. sic aūt nō est diameter q̄drati cōmēsurabilis coste. ꝗ si q̄ linea bis sū/ pta p̄ficiat diametrū: ipsa bis sūpta plus p̄ficiet q̄ꝫ costa. Si ergo det ꝙ diameter sit cōmēsurabilis coste sequet silr ꝙ nūs par ꝛ impar sunt eq̄les ꝛ pōt eē sill͛s talis. Quecūqꝫ hn̄t eādē ꝓportionē ad aliqd̄ tertiū sunt eq̄lia. sed si diameter est cōmēsurabilis coste nūs par ꝛ nūs i/ par hēbūt eādē ꝓportionē ad aliqd̄ tertiū: ergo si diame ter est cōmēsurabilis coste nūs par ꝛ nūs ipar erūt equa les: maior pꝫ per nonā 5ᵗᶦ Euclidis: minor sic ꝓbat. si fue rint due linee cōmēsurabiles: q̄dratū vnius ad q̄dratuꝫ alterius hēbit ꝓportionē quā habet quīqꝫ nūs q̄dratus ad aliū nūm q̄dratū. illud pꝫ per septimā decimi. Sꝫ ex ypothesi diameter est cōmēsurabilis coste ergo quadra tum diametri ad q̄dratū coste hēt ꝓportionē quā habet quīqꝫ nūs quadratº ad aliū nūm q̄dratū: sed quadratuꝫ diametri ad q̄dratū coste hēt ꝓportionē duplā per penl̄ timā pmi. ergo quīqꝫ nūs quadratº ad aliquē aliū q̄dra tuꝫ se hēbit in ꝓportione dupla. erit igit exº. g. q̄ternarij ad aliquē nūm q̄dratū ista ꝓportio. Sed si sit dupla pro/ portio alterius q̄drati ad q̄ternariū magis erit hoc verū de pximo q̄drato sicut de nouenario q̄ꝫ de remotiori ut de. xvj. vel aliquo tali. ergo erit nouenarij ad q̄ternariū ꝓportio dupla. sed per arithmeticā scimus ꝙ octonarij ad q̄ternariū est ꝓportio dupla: ergo nouenarius ꝛ octo narius eādē hn̄t ꝓportionē ad q̄ternariū: q̄re nouenari/ us ꝛ octonarius eq̄les sunt: ꝛ ita pꝫ ꝙ si diameter sit cō/ mēsurabilis coste erit nūs impar eq̄lis nūo pari. Et no ta ꝙ nūs quadratº est qui ꝓuenit ex ductu cuiusqꝫ nūi in seipm.

¶ Dubitat hic qualis sit demōstratio p quam ostēdit ꝙ tres sunt figure. cū enim figura sit pma dispositio formalis in sillo nō poterit sufficiētia eius per causaꝫ formalē ostēdi nec ēt per mālē: qꝛ ex necessitate ipsiº for͛e opꝫ mālē eē talē ꝛ nō eꝯº ꝛ ita nō demr̄abilr dispō forma lis per mām sed eꝯº. Adhuc videt petere in sua ꝓbatio ne qd̄ est in p̄ncipio. figura enim est triplex nihil aliud ut videt nisi triplex situs medij. Sed per h ꝙ est triplex si/ tus medij opꝫ tres eē figuras q̄re ꝓbat idē per seipsum. Et dicēdū ꝙ demr̄atio Arꝭ. ꝓcedit s̄m finalē cām silli ꝛ cām efficiētē figure. cā enim finalis silli est ostēdē ali/ quid de aliquo. Arꝭ. aūt manifestat h ꝙ qꝛ sillis ostendit aliqd de aliquo necesse est ut hēat duas ꝓpōnes copulā tes vnū mediū ad duas extremitates ꝛ ita ꝓbat a causa finali silli. Adhuc figura nō est situs medij in v̄itate sed dispō quedā ad situ͂ vñ ipse situs efficit figurā. q̄re cū ostē dit nūm figurarū per diuersum situ͂ medij. ꝓcedit p cāꝫ efficiētem figure ꝛ ex h pꝫ q̄lis sit demr̄atio Arꝭ. ꝛ p q̄s cās pꝫ ēt r̄nsio ad opposita.

¶ Coñter forte quereret que sit dr̄a silli ostēsiui ad illū qui est ex ypothesi. aut enī dif ferūt s̄m mām aut s̄m formā. nō s̄m mām: qꝛ dicet infe/ rius in caplo de inuētione medij ꝙ qcqd̄ sillat ostensiue sillat per impossibile ꝛ in eisdē terminis ꝛ eꝯº. silr nec sꝫ formā: qꝛ dicit in ista lectione ꝙ sill͛s ex ypothesi fit p ali/ quā triū figurarū eo ꝙ ostēsiuus est. Et dicēdū ꝙ est dif ferētia s̄m mām nō dico quātū ad terminos sed quātuꝫ ad ꝓpōnes qꝛ cū ostēderet aliq̄ ꝯº sill͛s ad ipossibile ar guit ex oppoͦito illius ꝯōnis ꝛ vna p̄missarū ꝛ ita nō ex eisdē ꝓpōnibus ꝓcedit ex qbus ꝓcedit sill͛s ostensiuus. Est ēt dr̄a s̄m formā nō dico quātū ad pmā ꝯōm que sillat est sed quātū ad scd̄am que ex ypothesi sumit. vñ sciēdū ꝙ in sillo ostēsiuo idē ostēdit ꝛ ꝓbat ꝛ ideo non est nisi vnica ꝯº. In sillo autē ad ipossibile ꝛ in quolibet alio sillo ex ypothesi aliqd ostēdit ꝛ ꝓbat. pma enim ꝯº ostēdit alia v̄o ex ypothesi sūpta ꝓr p̄ncipalr.

¶ Conse/ quenter forte dubitabit aliqs cū multiplex sit diuisio silli qꝛ aut est affirmatiuº aut negatiuus aut vlis aut pticula/ ris aut dialeticus aut demr̄atiuº ꝛ sic de alijs q̄re magis ad ostēdēdū nūm figurarū assumit has duas silli ostensi ui ex ypothesi q̄ꝫ aliq̄s alias. Et dicendū ꝙ alie dr̄e silli nō hn̄t ꝯditionē aliquā repugnantē nec silli simplr̄: ꝛ iō de illis nō est p̄ncipalr̄ dubitatio utrū fiat per p̄dictas fi guras. sill͛s aūt ex ypothesi hēt aliquā ꝯditionē p̄ncipalr̄ repugnātē que qdē est acceptio ꝯōnis ex ypothesi ꝛ ideo de ipso est p̄ncipalr̄ dubitatio: utrū fiat per eas. ꝛ iō assu/ mit magis has duas ostēsiuū per ipossibile ad ostēdēdū oēm sillm̄ fieri p tres figuras q̄ꝫ aliq̄s alias. Hic dubitari posset de eo qd̄ dicit ex vno nihil seq. sed de h p̄us dictū est. Dubitat aūt de eo qd̄ dicit ꝙ nō sillat. a. de. b. si acci/ piant utriusqꝫ ꝓpa. h enim videt eē falsum eo ꝙ ois ꝯº negatiua dꝫ sillari per aliqd ꝓpriuꝫ alteri extremitati qd̄ sit extrinsecū reliq̄ue. Et pōt dici ꝙ loqͥt de ꝯōne affir matiua quā nō ꝯtingit cōcludē per ꝓpriū alteriº extremi sed per aliqd coicatuꝫ ab utroqꝫ. Uel pōt dici ꝙ vna ex/ tremitas de altera nunq̄ꝫ sillat affirmatiue aut negatiue per ꝓpa utriusqꝫ. ex duobº enim ꝓprijs utriusqꝫ non fit ad coē vnū qd̄ copulari possit per p̄dicationē ad utrāqꝫ extremitatē ꝛ h solū intēdit Arꝭ. ꝛ nō vult ꝙ per ꝓpriuꝫ alterius extremitatis possit vna extremitas de alio sillari.

¶ Amplº aūt dubitabit forte aliqs de eo qd̄ dicit sillm̄ ad ipossibile sillare ꝯōm falsam. Inferius enim in capº de reductione videt dicere oppositū. ubi enꝫ dicit ꝙ silli ex

ypothesi nō pūt in sillīm reduci:sumūt eniz ꝛ nō ostēdūt. Et dicēdū ꝙ in sillo ex ypothesi duplex est ꝯ°. ꝛ ꝑ° illic est ꝛ in respectu ad illā ꝯōm dicit h̄ eē ostēsiuū. 2ᵃ vo nō sill'ar ſ3 ex ypothesi sumiꝶ ꝛ respectu illi° loquitur de ipso ꝶ ferī° in reductione silloꝝ. ¶ Adhuc dubitabit q̄re ostē dit de sill'o ad ipossibile ipm esse ostēsiuū ꝛ fieri per ꝑdi cias figuras magis q̄3 de alijs sillis ex ypothesi cuiusmo di sunt circularis sills ꝛ ꝯūsu° ꝛ hi°. Et dicēdū ꝙ per h̄ qd dicit sine ostēdit de sill'o ad ipossibile dicit silr esse de oīb° sillis ex ypothesi sicut pz ꝓpositū de oīb°. ¶ Adhuc solet queri q̄re nō cōtingit per pōm ꝯōnis arguere pōm alicuius ꝑmisse ꝛ per vnatē ꝯōnis vitatē alicui° ꝑmisse/ sicut pemipta ꝯōne ꝑimiꝶ aliq̄ ꝑmissarū:ꝛ ex falsitate ꝯō/ nis cōcludē falsitatē alicui° ꝑmissarū. Et dicē dū ꝙ h̄ est qr pō cōuīs nō ponit dūs sicut eꝯ°. ꝛ qr falsuz nō sequiꝶ nisi ex falso uerū aūt pōt seq ex falso:tō si ꝯ° est falsa aliq̄ ꝑmissarū falsa erit. si uera nō opz aliquā eē uerā. ¶ Vl/ timo dubitabiꝶ ad qd h̄ ostendit h̄ corre"ᵐ. s. ꝙ oēs silli ꝑ ficiunꝶ per uľes ꝑᵉ. videꝶ enim supfluere cū ueri° sit idez ostēsum ꝛ ꝯclusum. Et dicēdū ꝙ supius nō est ostēsuz nisi ꝙ oēs silli pfecti per tres figuras pficiunꝶ per uľes ꝑme ꝛ ex hoc nō est manifestū oēs sill'os pfici per uľes ꝑme: nisi hoc supposito ꝙ oēs silli fiunt per tres figuras h̄ aūt ostēsum est sicut pz ꝛ tō ꝑma ostēsio nō est sufficiēs ostē/ sio hui° correlarij ꝙ oēs silli ꝑficiunꝶ per uľes ꝑme ꝛ tō illud corre"ᵐ h̄ cōcludit ꝛ nō est supfluū ut patet.

a Amplius aūt in oīb° oportet aliquē terminoꝝ ꝑdicannū eē ꝛ uľem. Si ne enim uľi aut nō fit sill's aut non ex hoc ꝙ positū est. aut qd ex ꝑncipio erat petet. ponaꝶ enim musicā uoluptatem eē studiosam. Si ergo posuerit uoluptatē eē studiosam nō addēs oēm nō erit sill's. Si aūt aliquā uoluptatē. si aliā qdez:nihil ad hoc qd positū est. Si aūt eādē qd ex ꝑnci pio erat sumet. Magis aūt fit manifestū in figuris ut q̄n eqcruris eq̄les sunt angu li qui sunt ad basim. sint in cētrū ducte. a. ꝛ b. ꝛ. e. f. ꝯiūgens. Si ergo sumpserit eq̄lez a. c. angulū ei qd est. b. d. nō oīno ponens eq̄les eos qui sunt semicirculoꝝ. ꝛ rursū c. ei qd est. d. non oē assumēs cū qui est in cisionis. Amplius ab equalibus existētib° angulis eq̄libus dēptis eq̄les eē reliquos. s. e. ꝛ. f. qd ex ꝑncipio erat patet nisi sumat ab eq̄libus oībus demptis eq̄les relinq: manifestū ꝙ q̄m i oī oportet uľem eē.

¶ Postq̄3 v̄ificauit ꝙ suppositū est quātū ad figurā h̄ intē dit v̄ificare qd suppositū est quātū ad modū ꝛ ꝓcedit sic. ꝑmo dicit ꝙ opz in oī sill'o aliquā eē affirmatiuā aliquā et eē uľem ꝛ h̄ est. ⌊ amplius° aūt ꝛc. ⌋ 2° alterū istoꝝ veri/ ficat. ⌊ in oī sill'o opz aliquā eē uľem. ꝛ diuidiꝶ in duas. in ꝑma ostēdit intētū. in 2ᵃ q̄dā corre"ᵐ cōcludit cū dicit ⌊ ꝛ q̄m uľe. ⌋ ꝑōdi aūt intētū sic sine uľi aut oīno nō est sill's aut si sit nō erit ad ꝓpositū aut peteꝶ qd est in ꝑn°:ſ3 sill's opposito mō se hēt his que dicta sunt nūc:ergo sill's sine uľi nō est. hui° rōnis ꝑmo ponit maiorē ꝛ ostendit. 2° ꝯᵉ ꝯōm ponit aūt maiorē ꝛ h̄ est ⌊ sine uľi enim. ⌋ ostendit aūt dupl'r. ꝑ° in terminis cōibus. 2° in ma"ᶜⁱˢ. c"ᵐ in ter/ minis cōib° est h̄. sit ꝓpo"ᵐ ostēdere ꝙ musica uoluptas sit studiosa. ad h̄ ergo ostēdēdū aut accipiꝶ cōe ei qd de/ bet ostēdi uel aliqd pticulare illi° ꝯōnis. si accipiaꝶ cōe ꝛ sine signo uľi sic uoluptas est studiosa:ꝑpendit° nō erit sill's qr nō sequiꝶ si uoluptas erit studiosa ꝙ musica uoluptas sit studiosa. Si aūt accipiaꝶ pticularis uoluptas:aut acci/ pieꝶ uoluptas alia a musica uoluptate ꝛ poterit tūc eē sil/ logism° sicut in 3ᵃ figura dicꝶ sill's fieri ex singularib° ſ3 nō erit ad ꝓpositū. aut accipieꝶ eadē uoluptas que intē/ diꝶ. s. musica ꝛ tūc petereꝶ qd est i ꝑn°. pz igiꝶ ꝙ si dūdaꝶ aliqd sine uľi nō erit sill's. aut si fie nō erit ad ꝓpositū. aut petereꝶ qd est in ꝑn° ꝛ h̄ est. ⌊ ponaꝶ enim musicā. ⌋ Cō sequēter ostēdit in terminis mathematicis ꝛ ꝓcedit sic. ꝑ° dicit ꝙ erit magis manifestū in figuris q̄3 in terminis cōib° ꝛ h̄ dicit qr signa terminoꝝ mathematicoꝝ magis nota sunt sensui q̄3 signa terminoꝝ cōium. vbi grā. angu lus semicirculi ꝛ angulus icisionis ꝛ hi° ꝛ sub his cōib° manifesta sunt singularia sensui. ad que uidēdo pz ꝙ si/ ne uľi nō erit sill's ꝛ h̄ est. ⌊ magis aūt fit. ⌋ 2° ostēdit intē tū. Ad cui° euidētiā describaꝶ circulus deide deniꝶ due li nee a cētro ad circūferētiā q̄si due diametri. deide inter il/ larū extremitates ducaꝶ tertia que faciat angulū cū utra ꝙ ꝛ faciat ēt angulos cū portione circūferētie ꝛ h̄ linea est icisio siue thorica eo ꝙ diuidit circulū ſm portiōes ꝛ nō per semicirculos. ꝛ anguli quos cōstituit cū circūferētia dicunꝶ anguli icisionis. h̄ ergo tertia linea cū duab° porti bus facit triāgulū eq̄laterū. ꝛ dico eq̄laterū qr oēs linee exeūtes a centro ad circūferentiam sunt equales.

¶ Cōsiderādum igiꝶ ꝙ due linee ducte a centro ad circūferētiā uocē tur. a. b. ꝛ ponaꝶ a. in extremitate vni°. b. aūt in ex/ tremitate alterius Deinde cōsiderā dum ꝙ iste due li nee cū circūferen tia faciāt angulos semicirculi quoꝝ ille qui est ex pte

a. uocaꝶ. a. c. ille vo qui est ex pte. b. uocaꝶ. b. d. Deinde cōsiderādū ꝙ basis ꝑdicti triāguli ducta inter extremi/ tates. a. b. facit duos angulos cū circūferētia qui dicitur anguli icisionis cā ꝑdicta:ꝛ illi uocanꝶ. c. d. ita ꝙ ille qui est ex pte. a. uocaꝶ. a. c. b. qui aūt est ex pte. b. uocaꝶ. b. d. a. Deinde cōsiderādū ꝙ ꝑdicta basis facit duos angulos cū. a. b. qui sunt anguli triāguli eq̄lateri sic ꝙ basis ꝛ isti uocanꝶ. e. f. ꝓpositū igiꝶ sic ostēdeꝶ ꝙ. e. f. qui sunt angu li eqcruris ad basim sunt eq̄les h̄ mō. Oēs anguli semi/ circuloꝝ sunt eq̄les anguli. a. c. ꝛ. b. d. sūt anguli semicir/ culoꝝ ergo anguli. a. e. ꝛ. b. d. sūt eq̄les. deide fiat ali° sill's sic oēs anguli icisionū sūt eq̄les. sed anguli. c. ꝛ. d. sūt an/ guli incisionis ergo sūt eq̄les. Deinde fiat 3ᵘˢ sill's sic ab oīb° eq̄lib° si demanꝶ eq̄lia relicta erūt eq̄lia. ſ3 anguli. a. e. ꝛ. b. d. sūt eq̄les silr anguli. c. ꝛ. d. sicut ostēsum est. ergo angulis. c. ꝛ. d. dēptis ab angulis. a. c. ꝛ. b. d. reliq̄ erūt eq̄/ lia. sed reliqua sunt anguli supra basim eq̄les:pz ergo ꝙ ad ostēdēdū angulos sup basim eē eq̄les. s. f. ꝛ. e. opz su/ mere istas tres ꝓpōnes anguli semicirculi. s. a. c. ꝛ. b. d. sūt eq̄les adhuc anguli icisionis. s. c. ꝛ. d. sūt eq̄les adhuc ab oīb° eq̄lib° si demanꝶ eq̄lis residua erūt eq̄lia. Si er go ad ꝓbatione ꝑme ꝓpōnis accipiaꝶ cōe sine signo uľi nō fiet sill's qr nō sequiꝶ anguli semicirculorum sunt eq̄ les ergo isti anguli. s. a. c. b. d. Si autē accipiaꝶ aliqd pti/ culare illi° ꝯōnis aut ergo accipianꝶ ibi alij anguli semi/ circulares ab. a. c. b. d. ꝛ tūc nihil ad ꝓpositū. aut idē ꝛ tūc petereꝶ qd est in ꝑn° sic anguli. a. c. b. d. sunt eq̄les. ergo anguli. a. c. b. d. sunt eq̄les. istud aut tertium mebrum tā/ git tū in litteris cum dicit. ⌊ Si ergo eq̄lē sumpserint. ⌋

Si autē ad ꝓbonem secūde ꝓpōnis assumēde accipiet coiter angulū īcisionis sine signo uli nō erit sill's q2 nō sequit anguli īcisionis sunt eq̄les.ḡ isti anguli.c.d.sunt equales.Si aūt accipiat ptic'lare ipi'ꝯōnis aut accipiet alios angulos īcisionis.a.c.d.τ tūc nihil ad ꝓpositum aut eosdē τ tūc peteret qđ est in pncipio sic patet τ illud tertiū mēbrū tāgit in lr̄a cū dic.⌊ τ rursuz.c.ei qđ est d.⌋ Si aūt tertiā ꝓponent sine signo uli accipiat non erit sill's q2 non sequit ab eq̄libus demptis eq̄libus residua erūt eq̄lia ergo ab istis equalib'.s.a.c.b.d.demptis his eq̄libus.c.τ.d.τc̄. Si aūt accipiant pticulares anguli eq̄les aut ergo alij appositis τ tūc nō erit sill's ad ꝓpositū aut anguli ꝓpositi.s.a.c.d.b.τ tūc petet qđ est in pncipio sicut patet.τ idem 3ᵐ mēbruz tāgit Ar̄s.in lr̄a eum dicit.⌊ amplius ab equalib'.⌋ patet ergo q ad ondendū.e.τ.f. esse equales opz sumē ules ꝓpōnes iam in sillis q̄z in p sill'o sicut p'us dictū est in oñone eius:q2 nisi sic fiat aut nō erit sill's aut nō erit ad minus ad ꝓpositū aut erit petitio eius qđ est in pn° τ h est.⌊ ut qm̄ anguli egerunt.⌋ iam ostēsa est maior sue rationis cōsequenter contingit ꝯōm τ h est.⌊ manifestum aūt τc̄.⌋

¶ Et qm̄ ule quidez ex oibus terminis ulibus monstrat:pticulare aūt τ sic τ illo modo.Quare si ꝯclō sit ulis τ terminos necesse est ules eē. Si aūt ules sint termini contingit τ ꝯclonez nō eē ulem.palā etiā qm̄ in omni sill'o aut utrāq3 aut alterā ꝓpōnē similē necesse ē fieri ꝯclōni.dico aūt nō solum in eo q affirmatiua sit uel negatiua. Sed in eo q necessaria aut ꝯtingēs aut inesse.Cōsiderare aūt oportet τ alia p̄dicta. Manifestū aūt simplr̄ qn̄ erit τ qn̄ nō erit sill's τ qn̄ possibilis τ qn̄ pfectus τ qm̄ si est sillogismus necesse est terminos se hēre fm aliquem dictoꝝ modoꝝ.

¶ Cōnter ex p̄habitis ꝯcludit corre° τ sunt tria quoꝝ p̄mū est q ulis ꝯ° nō ꝯcludit nisi ex ꝓpōnib' ulibus utrisq3. pticularis autē ꝯcludi pōt ex uli τ altera pticulari. Ex q° ma'ᵐ est q sequit si ꝯ° est ulis ambe p̄misse ules sunt.s3 nō cōuerit τ h est.⌊ τ ule qdē.⌋ 2ᵐ corre'ᵐ q in oi sillogismo opz alterā p̄missarū uel utrāq3 esse similē ꝯōni nō solū in q̄litate sed in eo q sit de inesse uel de mō uel in eo q accipiat utraq3 fm qđcūq3 aliud genus p̄dicandi τ h est.⌊ palā ē qm̄.⌋ tertiū qđ ꝯcludit ē q̄si recapitulatio breuis ad oia que dicta sūt τ patet τ h est.⌊ mediuz aūt.⌋ ¶ Dubitabit hic forte aliqs q̄re Ar̄s.nō ꝓbat q in oi sill'o opz eē aliquā affirmatiuā sic aliquā eē ulez cū utrūq3 istoꝝ admodū ptineat.τ pōt dici q h maīfestū ē ex vna pticula diffinitiōis sill'i.τ iō nō oñdit hoc. Quia cū dr̄ in diffinitiōe sill'i q aliqđ sequit eo q h sunt sigtur q p̄misse sint causa ꝯōnis.sed negatio nullius est causa q̄re opz aliquā esse affirmatiuā.uel dici pōt q per h qđ Ar̄s. h ostēdit aliquā eē ulem in sill'o affirmatiuo est q aliqđ in sill'o se hēt ad aliud cū ipo sicut totū se hēt ad partem. Sed acceptio ptis sub suo toto nō pōt esse cū negatiōe: sed cum affirmatione q̄re per h qđ h ostendit aliquā eē ulem in sill'o relinquit oūsum eē aliquā eē affirmatiuaz τ loquor de sill'o pfecto.s.p̄me figure a quo oēs alij extrahunt τ in quez oēs reducunt. ¶ Cōnter forte dubitabit de sua ꝓbone videt eniz opposita dicē.Intēdit eniz ꝓbare q sine uli nō sit sill'us.in sua aūt ꝓbone supponit q sine uli possit eē sill's sed nō ad ꝓpositū τ ita supponit opposita ꝓbāda. Et dicēdū q nō est intētio Ar̄s. q sine uli nullo mō sit sill's q2 ex singularib' in 3ᵃ figura ꝯcluditur necio:sed q sill's cōpetenter se hñs τ fm modū disposit'us non fiat sine ulibus.In ꝓbone enim sua supponit q qñcūq3 sill's poterit eē sine uli sicut ex singularib' in tertia figura τ h nō sunt opposita. Adhuc videt nulla eē diuisio sua cū dicit.sine uli aut nō erit sill's aut petit qđ est in pn°.vnū enim istoꝝ in altero ītelligit. Et dicēdū q sill's duplex est ꝯditio.s.inferre ex necessitate:τ notificare. sillogismus aūt simplr̄ sine p̄ma ꝯditione eē nō pōt:pōt eē tñ sine scd̄a sicut patet si dicat. Omne.b.est.a.oē.c.est.b. ergo oē.c.est.a.h ꝯcludit ex necessitate tñ nihil notificat petitio aūt pncipij tñ pncipalr̄ peccat in hoc q nō notificat cū tñ necio iferat:sic ergo patet q pōt eē petitio τ tñ erit sill's fm p̄mā ꝯditionē τ ita nō habet si sit petitio ergo nō est sill's. Quare manifestuz est q cōpetens est sua diuisio. ¶ Adhuc forte dubitabit sup h q dicit q si idē ad sui ꝓbonē accipiat erit petitio. Sed ꝯtra diffinitio est idem cū diffinito quare cū in demr̄atonib' accipiat medium qđ est diffinitio erit ibi petitio qđ falsuz est. Et dicēdū q idem ad sui ꝓbonē acceptū nō sub mō certiori facit petitionē eius qđ est in pn°.idem aūt sub mō notiori acceptū nō facit.τ ita acceptio diffinitiōis ad ꝯcludēduz diffinitū nō facit petitionē. ¶ Adhuc dubitabit aliquis de intēsiōe sua q ad sillogizādū pticulare opz sumē ulē. Sed cōtra si accipiat ad sillogizādū pticulare aliud pticulare sui gñis uel illud qđ oñdi debet utroq3 mō peccatū est:sed si accipiat ul'e accipit ibidē pticulare τ qđ oñdi debet τ aliud quare ibi est duplex peccatū. Et dicēdū q si accipet idem pticulare uel aliud diuersuz a suo uli peccatū eēt. Sed oia pticularia cōiunctim in uli accepta sumi nō est incōueniēs q2 bñ notificāt pticulare τ hoc est ppter ꝯiunctiōez oium sibi in suo uli.quare cum aliqđ oibus inest que sibi sunt patet vnicuiq3 illorum inesse. ¶ Cōnter querit quare ulis ꝯ° exigat utrāq3 p̄missam ulem magis q̄z ex ꝯ°.s.ambe ules exigāt ulem ꝯōm. Et dicēdū q h est q2 nō pōt extremū de extremo dici uliter nisi fiat cōnexio medij ad utrūq3 extremū ulr̄.si eniz cōplet mediū ad vnū extremoꝝ pticulariter ṽtute talis medij nō ꝯcludit extremuz de extremo ulr̄.τ ita patet q ꝯ° ulis exigit ambas p̄missas ules:ex ꝯ° aūt non opz.q2 due ules pñt accipi sub dispōne talis figure q nō sigēt extremoꝝ ꝯueniētiā aut diāam nisi in pte sicut patet in 3ᵃ figura in qua mediū est tanq̄z pars extremoꝝ τ iō per ipsuz nō est ꝯcludē extremū de extremo nisi pticulariter.τ sic patet quare p̄misse ules nō exigunt necio ꝯōnem ulem ex his patet causa e° qđ solet dici ꝯōm semp assimulari uiliori ꝓpōni.s.ꝓpōni pticulari τ ꝓpōni negatiue.si eniz ꝯiungat mediū ad alterū extremum pticulariter nō pōt virtute eius extremū extremo ꝯiungi ulr̄. Silr̄ si ꝯiūgatur alteri negatiue tūc ipm est extreuz alteri extremoꝝ τ reliquo ꝯueniēs q̄re ipossibile est per ipm ꝯcludē vnū extremū eē alterū sed nō esse alteruz. De scd̄o aūt corre° in quo dicit q ꝯ° semp assimilat vni p̄missarum pōt dubitari sed dictū est sup cum sua solone.

Palam aūt τ qm̄ ois sill's τ ois demr̄atio erit per tres terminos τ nō plures nisi per alia τ alia eadē conclō fiat:ut.e.τ per.a.b.e.d.aut per.a.b.τ.a c.τ.b.c.plura enim media eorūdem eē nihil ꝓhibet.hec aūt cum sunt nō vnus sed plures sunt sill'i: aut qñ utrūq3.a.b.sumit per sill'm ut.a.per.e.d.τ rursuz.b.per.f.g. aut hoc quidē inductione illud autē sill'o. Sed sic ēt plures sunt sill'i:plures eniz cōclusiones sunt ut.a.b.τ.e. Si aūt nō plures sed vnus sic quidē ꝯtingit per plura eadē

fieri cõclõnē ut autē .c. p. a. b. īpossibile. Sit enī .e. cõclusio ex .a. b. c. d. ḡ necesse ē aliqd eoꝝ aliud ad aliud sūptū eē h gdē ut totū illud vo ut ps: hoc enī ostēsuz est prius qm̄ si est sill's necē est sic aliq̄s hr̄e terminoꝝ. hēat ḡ a. se sic ad. b. est igit aliqd ex eis cõclo ḡ aut .e. d. aut eoꝝ que sunt .c. d. alterū aut aliud qd pter hec ꝛ si .e. gdē ex .a. b. tm̄ erit sill's .c. d. aūt gdē se hēant sic ut sit h gdē ut totuz illud vo ut ps erit aliqd ex illis aut .e. aut eorū q̄ sūt .a. b. alteꝝ aliō qd ē pter hec. ꝛ si .e. gdē aut eoꝝ q̄ sūt .a. b. alteꝝ aut pl'es erūt silli. aut ut ↄtigebat idē p pl'es terminos cõcludi acciit. Si aūt aliud gdē pter hec plures erūt ꝛ incõiūcti silli ad inicē. Si aūt nō sic se hēat .e. ad .d. ut faciat sill'z uana erūt sūpta nisi idnctiōis aut explanationis aut alic' ali' taliū gr̄a. Si aūt ex .a. b. nō .e. sed aliō gdē fiat cõclo aut .e. ul' .d. ex .c. d. āt aut hoꝝ alteꝝ aut aliō pter hec ꝛ pl'es fiūt silli ꝛ nō ei' qd positū ē ponebat enī ei' qd est .e. eē sill'z. si āt nō fiat ex .c. d. nlla cõclo ꝛ uana ne sūpta eē ea accidit ꝛ nō ad id qd est ex pncipio eē sill'm. q̄re manifestū q oīs demr̄atio ꝛ oīs sill's erit p tres terminos tm̄.

¶ Postq̄ȝ uerificauit ea que supposita fuer̄ quantū ad pncipia formalia h uerificat ea que supposita fuer̄ quātum ad pn̄a mālia ꝛ diuidit̄ in .d. In pma uerificat q suppositū est de uno terminoꝝ. In scda cū dicit. [Hoc aūt manifeste.] Qr suppositū est de uno ↄpōitum. In pma sic p'. p° dat ↄōm inuētā q oīs sill's ꝛ demr̄o fit per tres terminos tm̄ ꝛ h est. [palā aūt ꝛc.] 2° ↄōnē positā pbat sic nulla rõcinatio hn̄s plura media ad eandē ↄōnem ul plures ↄōnes est sill's vnus. Sed oīs rõcinatio hn̄s plures terminos q̄ȝ tres hēt plura media ad candez ↄōm uel plures ↄōnes ergo nulla rõcinatio hn̄s plures termios q̄ȝ tres est sill's vnus. ꝛ ita patet q sill's vnus tm̄ hēt tres terminos. hui' rõnis p° manifestat maiorē scdo ondit minorē tertio ↄ' ↄōnem. ¶ Circa maiorē sic p'. pmo ponit pmā pt̄e eius in terminis manifestās dicēs q si eadez ↄ° ↄcludat̄ per plura media nō erit ibi vnus sill's sed plures ꝛ itelligo per ista media .a. b. c. d. ubi non colocat̄ aliq̄ l'ra media nō ↄiuncta ad eandē ↄōm. per ista ꝓo .a. b. ꝛ .a. e. ubi colocat̄ eadē l'ra media ↄiuncta ad eandē ↄōnez ꝛ h est. [nisi per alia ꝛc.] scdo ponit scdam pt̄e ei' in termis manifestās dicēs. Qȝ si .e. pncipalis ↄ° ondat̄ per .a. ꝛ .b. pmissas pncipales ꝛ utraq̄ȝ pmissarū ondat̄ per sill'm ul' altera per sill'm ꝛ altera per inductionē tā fuerint ibi mixte ↄōnes nō erit sill's vnus sed plures ꝛ h est. [aut rursuz.] Ex hys igit̄ colligit̄ maior .s. q nulla rõcinatio hn̄s plura media ad eandē ↄōnem uel plures ↄōnes est vnus sill's. 3° addit incidētaliter pp dubitationem remouendā. Qȝ si dicat̄ sill's vnus ab aliquo pp vnitatē illius ↄōnis ultime h mō pōt eē sill'us vnus ex sill's pncipali ꝛ pro sillis. uerūtñ nō est sic vnus sicut pncipalis sill's constans ex duab' pncipalib' pmissis ꝛ h est. [si aūt nō plures.] ꝛ intelligo per .e. ↄōnem per .a. ꝛ .b. pncipales premissas. ¶ Consequenter ondit minorē ꝛ p' sic. pmo dicit. q si sill's hēat plures terminos trib' sit .e. ↄ° hn̄s per hos quatuor terminos .a. b. c. d. Si ergo ex hys aliqua fiat ↄ° sillogistice oportet aliqd illoꝝ ad alterū se hr̄e sicut totum ad partē. Ostēsum est enim in pcedētī q opz aliquaz eē ulēm que se hēt ut totū respectu alterius. Si igit̄ .a. sic se hn̄s ad .b. s. q vnū sit ut totū ꝛ alterū ut ps. Ex hys duobus igit̄ .s. a. b. copulās ad aliqd mediū necio sequitur aliq̄ ↄ° sicut patet ex pcedētib' ꝛ h est. [sit enim .e.] pbo igit̄ q aliqd sequit̄ ex .a. b. ¶ Consequenter diuidit ꝛ pbat sic. p° dat talē diuisionē. si ex .a. b. aliqd sequit̄ aut igit̄ .e. aut alterū istoꝝ duoꝝ .c. d. aut aliqd aliud ab hys ꝛ h est. [ergo aut .e.] scdo ↄsequit̄ diuidētia ꝛ diuidit̄ in .d. q̄ȝ pmo ↄsequit̄ pmū mēbrū: scdo secūdū ꝛ tertiū simul: cū dic. [si aūt ex .a. b.] ↄsequit̄ ergo pmū sic. si ex .a. b. sequit̄ .e. tunc .e. pncipalis ↄ° sequit̄ tm̄ ex hys simul .a. b. aut igit̄ ex .c. d. aliqd sequit̄: aut nihil. si aūt .c. d. se hēant sicut totum ꝛ pars ꝛ fiat ex hys sillus. aut ex eis sequit̄ .e. ꝛ tunc erūt plura media ad eandē ↄōnem: q̄ȝ .e. sillat̄ per .a. b. ꝛ per .c. d. aut ex eis sequit̄ .a. uel .b. ꝛ tūc erūt plures ↄōnes q̄ȝ ex .a. b. sillat̄ .e. ꝛ ex .c. d. sillatur .a. uel .b. aut ex .c. d. sequat̄ aliqd aliud ab hys trib' .s. e. a. b. ꝛ tunc erūt plures silli oīno incõiūcti ꝛ nō erūt .c. d. ad ↄpositū .s. ad .e. si aūt ex .c. d. nil sequit̄ uane sumpta sūt nisi sumant̄ per explanationē uel inductionē uel relationē uel iplicationē ita q sint pter necīa h est ↄsecutio pmi mēbri pme diuisionis ꝛ plane dat̄ in l'ra ꝛ hoc est. [ꝛ si .e. qdem ex .a. b.] ¶ Consequenter simul ↄsequit̄ alia duo mēbra pme diuisionis breuiter expediēs se. quia sil's est ↄsecutio oīum membroꝝ. Si enīz ex .a. b. sequit̄ .c. uel .d. qd fuit scdm membrū tūc ex .c. d. aut sequit̄ aliqd aut nihil. si nihil uane sūpta sunt ꝛ nihil ad ↄpositū. si aliqd aut ergo .e. ꝛ tūc sunt multe ↄōnes. aut alterū istoꝝ duoꝝ .a. b. ꝛ sunt multe ↄōnes. aut aliqd aliud ab hys ꝛ erūt adhuc multe cõclones. Oīno sil'r ↄsequēdū est tertiū mēbrū. l. si dat̄ q ex .a. b. sequat̄ aliqd aliud ab hys trib' .e. c. d. ↄsecutionez ergo amboꝝ mēbroꝝ breuiter inuit ꝛ h est [si aūt .a. b.] ex p dictis patet q oīs rõcinatio hn̄s plures terminos q̄ȝ tres aut hēt plura media ad eandē ↄōnem uel plures ↄōnes ꝛ h est minor ↄn̄ter infert ↄōm ꝛ h est. [q̄re medium.] ¶ Dubitabit̄ forte h de eo qd dicit̄ oēm sill'm hr̄e tres terminos ꝛ tm̄ tres. uidet̄ enim q aliq̄s gdē silli habeant pauciores. l. ex oppositis qui non hēt nisi duos. sic nulla disciplina est studiosa ergo ꝛc. Ad h tot hēt terminos entimema quot sill's h aliqd entimema sicut ↄuersio tm̄ h duos terminos ergo sillus in quē reducit̄ tm̄ hēt duos. Ad h cum exigat tres termios aut fm̄ sbam aut fm̄ rõnē. si fm̄ sbam patet istātia in pdictis. si fm̄ rõnez sic vi q oīs sill's exigat 4or. q̄ȝ due ↄpōnes non sūt nisi q̄tuor terminis n̄ nando eos fm̄ rõnem. Ad oppom̄. l. q hēat plures trib' pt̄ iducitales rõnes. iductio in sill'm reducit̄: nullū tm̄ singulare auferēdo h iductio hēt plures termios tribus q̄re ꝛ sill's sicq̄ȝ reducit̄. Ad h exm̄ hēt q̄tuor termios sicut patet in fine hui' libri ꝛ reducit̄ in sill'm nihil auferēdo. Et dicēdū q sill's vnus tm̄ hēt tres termios ꝛ ad p° opposita dicēdū q sill's exigit tres termios non fm̄ sbam semp h fm̄ rõnem ꝛ nō hēt: sic oīs sill's quatuor termios. terminus enī fm̄ quē est maior extremitas ponit̄ in nūm cū seipo fm̄ q est mīor extremitas q̄tuz est de rõne figure sillogistice. alia enī est rō ei' hic ꝛ ibi fm̄ nāz figure. medi' aūt termin' nō ponit̄ in nūm cū seipso h iteret̄ q̄tū est de rõne figure: ꝛ nec sortit̄ rõnes diuisas dico q̄tū ad nāz figure. sic pūct' ↄtinuās duas lineas manet idē ꝛ nō n̄uat̄ in illis ꝛ sic pz rn̄sio ad tria p° opposita Ad 2a opposita dicēdū q iductio reducit̄ in sill'm nullū tm̄ auferēdo h mīos termios ī vnū reducēdo oia singularia in vnū reducit̄ in sill'z. sil'r exm̄ cū si ex q̄tuor terminis reducit̄ in sill'm uoleū h in duos ut pz in cap° de exēplo. ¶ Consequenter forte dubitat̄ de eo qd ponit duos terminos ad signādū mediū vnū cū dicit q eadē ↄ° ↄcludi per plura media ut p. a. b. c. d. me'm enī est terminu' vnus ꝛ nō plures. Et dicēdū q nō loquit̄ de medio ↄsiderando id

qd est sm ↄsiderādo ipm in rōne medij:mediū aūt i rōne medij relonē hēt ad duo extrema que qdē relones faciūt sbaz duaꝝ ꝓpōnū.q̄re cū ponit duas lr̄as ꝓ medio no sigt duas relones medij ad duas extremitates q̄ faciūt duas ꝓpōnes. ℂ Adhuc forte dubitaret aliqs de eo qd dicit ibi ondēdo minorē sue rōnis.supponit eni ꝑus a.b.c.d.eē qd termios ⁊ ↄiter dicit ꝙ ex.a.b.aliqd seqt ⁊.c.b.se hēant sic totū ⁊ ps.h eni v: nihil eē:cū ex duo terminis nihil seqt.silr dicit ꝙ si ex.a.b.aliqd seqt aut ꝗ sunt.c.ul'.d.Q.d vr nihil eē:cū.c.⁊.d.sint termini ⁊ termin⁹ vn⁹ ex nullo sequat. Et dicēdū ꝙ nō loqt h de terminis absolute:ↄsiderādo tm̄ id qd est:ꝫ ut est in ordine ad ꝓpōnis.s.sbm aut pdtū.vn̄ ꝑ oēm termiuū intelligit terminū relatū ad aliū cū quo facit ꝓpōnē:⁊ ita oīe terminus dat itellige sbaz ꝓpōnis.vn̄ cū dicit ꝙ ex.a.b.aliquid sequat.h est ꝑm ꝙ.a.⁊.b.sūt due extremitates copulate ad medium vnum:⁊ sic patet utrūqꝫ quesitum.

Ec aūt manifestano palam qm̄ ex duab⁹ ꝓpōnib⁹ ⁊ nō plurib⁹.naz tres termini due sunt ꝓpōnes:nisi assumant quēadmodū in ꝑorib⁹ dictū est ad ꝑfectionē silloꝝ. Manifestū igit qm̄ in qua ofone sillica nō pares sunt ꝓpōnes ꝑ quas fit ↄclo ꝑncipalis:q̄sdā eni ↄclo superioꝝ nec̄iam esse ꝑ ꝓpōnes:hec ofo sillogizauit aut plura necessarijs interrogauit ad ↄclonem.

ℂ Hic verificat Ar̄s.qd suppositū est de nūo ꝓpōnū ⁊ diuidit in duas.in pma manifestat num ꝓpōnū in se.in 2ª dicit.[Sm ꝗ pncipales.] manifestat idē in cōpatione ad termios ⁊ ad ↄōnes. In pª pte pº ondit qd itēdit.2º ondit correlariū.ondū aūt inicū sic. Oīs sillꝰ fit ex tribus terminis.sed tres termini nō faciūt nisi duas ꝓpōnes ꝗ oīs sillꝰ vnus hēt duas ꝓpōnes.maior huiꝰ rōnis pximo an̄ onsa est.ↄōnē ponit in pnº cū dicit h aūt.scdo ponit minorē.⁊ h est.[naz tres termini.] ⁊ itelligo ꝙ tres termini sūt ꝓpōnes due maxr q: sūt tm̄ m̄a.⁊ addit ꝙ nō sūt plures q̄ꝫ due ꝓpōnes nisi assumat aliquid cum pncipali sillo.sic si fiat ꝓsillꝰs.⁊ h est.[nisi assumant.] ℂ Consequenter ↄcludit correlariū ⁊ est ꝙ si plures ꝓpōnes q̄ꝫ duab⁹ accepte sint ad sillandū.h eni bn̄ ↄtigit si assumat aliq ꝓpō alicuiꝰ ꝓsilli:si ita fit aut nō erit talis rōcinatio ꝗ aut plura interrogant ꝓpōnib⁹ pncipalib⁹:⁊ vocat ꝓpōnes pncipales ⁊ nec̄ias sic in 8º thopicoꝝ maiorē ⁊ minorē pncipalis silli ⁊ hec est.[manifestū igit.]

ℂ Scdm ergo pncipales ꝓpōnes sūptis sillis erit ois sills.ex ꝓpōnib⁹ qdē parib⁹: ex terminis ꝟo imparib⁹.vno eni plures sunt termini ꝓpositionibus:erunt aūt ↄclusiones dimidietas ꝓpositionum.

ℂ Consequenter dat nūm ꝓpōnū in cōpatiōe ad termios ⁊ ↄōnes ⁊ h ꝑmo in sillo vno ꝑn̄ ⁊ simplr̄.2º in sillo nō vno simplr̄ cū dicit.[qm̄ aūt ꝑ ↄsillos.] in pº sic ꝓcedit.pº dat nūm ꝓpōnū ad termios dicēs ꝙ in sillo pncipali ꝑ terminū excedit ꝓpōnes.sūt eni ꝓpōnes due.termini ꝟo tres ⁊ h est.[Sm ꝗ.] 2º cōpat easdē ↄōnes dicēs ꝙ in sillo pncipali ↄº est medietas ꝓpōnū ⁊ h est itelligēdū q: se hēt in subdupla ꝓportione ad ꝓpōnes.sunt enim ꝓpōnes due ⁊ ↄº vna.⁊ h est.[erunt aūt.]

ℂ Qm̄ aūt ꝑ ↄsillos ↄcludit aut per plura media nō ↄtinua ut.a.b.p.d.⁊ minimodo qdez terminoꝝ vno silr̄ supabit ꝓpōnes aut eni extrisec⁹ aut ad mediū ponet itercidēs termin⁹.utroqꝫ aūt nō accidit vno minꝰ eē iteruallā q̄ꝫ termios:ꝓpōnes aūt eq̄les sunt iteruallis:nō tm̄ hec semꝑ qdez ꝑfecte erūt illi ꝟo abūdātes ꝫ ꝑmutatim cū ꝓpōnes qdē sunt ꝑfecte abūdātes termini cū ꝟo termini ꝑfecti abūdātes ꝓpōnes sil eni cūz vno termino vna addit ꝓpō vndecūqꝫ addat termin⁹. Quare qm̄ hedem ꝑfecte ille ꝟo abūdātes erāt nec̄e est transmutare eadē additione perfecta.

ℂ Consequenter cōpat ꝓpōnes ad termios ⁊ ↄōnes in sillo non simplr̄ vno ⁊ diuidit in duo.in pª cōpat ad termios.in 2º ad ↄōnes cū dicit.[ↄōnes aūt.] In pte pª ondit sive ondere itēdit ꝙ eodē mō se hēt nūs terminoꝝ ad nūz ꝓpōnū.s.excedēdo ꝑm vnū in sillo nō simplr̄ vno sic in sillo vno ⁊ ꝓbat sic.pº ponit ↄōnē dicēs ꝙ siue sillatur aliqd continuēdo ꝓsillos siue sillet ꝑ multa media nō ↄtinua i.nō ad eādē ↄōnē ordiata.silr̄ se hēbit nūs terminoꝝ ad nūz ꝓpōnū.sicut in sillo simplr̄ vno.s.excedēdo in vno ⁊ h est.[qm̄ aūt ꝑ ↄsillos.] 2º h ondit ꝑ hāc rōnē i sillo nō simplr̄ vno.aut accipit terminus extrisecus respectu terminoꝝ pncipalis silli.s.supꝑ maiorē ul' sb minore.aut accipit termin⁹ itrisecus iter mediū ⁊ alterā extremitatē ꝫ siue sic siue sic semꝑ erūt ꝓpōnes vno pauciores termis.2º hº posita ē.pº ꝗ ponit maiorē ⁊ h est.[aut eni extrisecus.] 2º minorē ⁊ h est.[utrūqꝫ eni.] 3º remouet quandā dubitationē iuxꝫ ꝑdicta. Quia enim dixit ꝙ silr̄ se hēt nūs terminoꝝ ⁊ ꝓpōnū in sillo nō simplr̄ vno posset aliqs putare ꝙ sic in sillo vno ⁊ ꝓpōnes semꝑ pares sunt termini aūt ipares sic eēt in sillo semꝑ nō simplr̄ vno.⁊ h remouet dicēs.ꝙ in h silr̄ se hūt ꝑm paritatē ⁊ iparitatē q: additio vniꝰ termini vnā addit ꝓpōnē.vn̄ cū termi sint pares ꝓpōnes sunt impares ⁊ econuerso.⁊ h est.[non tamen sempet.]

ℂ Cōclones aūt nō ampli⁹ hēbūt eūdē ordinē neqꝫ ad terminos neqꝫ ad ꝓpōnes: vno eni termio addito ↄclones adiūgentur vno pauciores ꝑexistēnb⁹ terminis:ad solū eni ultimū nō facit cōclonē:ad alios aūt oēs ut eis que sunt.a.b.c. adiaceat.d. statim:⁊ ↄclones due adiacēt que ad.a.⁊ que ad.b.silr̄ aūt ⁊ in alijs. Si aūt ad mediū itercidat eodē mō:ad vnū eni solū nō facit sillm:q̄re multo plures ↄclones ⁊ terminis erunt ⁊ propositionibus.

ℂ Consequenter cōpat ꝓpōnes ad ↄōnes in sillo nō simplr̄ vno ⁊ h facit in cōparādo eꝫº ↄōnes ad ꝓpōnes ⁊ ꝓcedit sic pº dicit ꝙ nō silr̄ se hēt nūs ↄōnū ad termios ⁊ ꝓpōnes in sillo nō vno sic in sillo vno q: addito vno termio terminis pncipalr̄ silli addunt none ↄōnes vno pauciores ꝑexistētib⁹ terminis ⁊ h est.[ↄōnes aūt.] 2º h declarat ⁊ ꝓcedit sic.pº manifestat h accipiēdo terminum nouū extrisecus.2º accipiēdo ipm itrisecus.extrisecus aūt pōt accipi duplr̄.s.aut sb miore:aut supꝑ maiorē.sic ꝗ pncipalis sillis. Oē.b.est.a.oē.c.est.b.ꝗ oē.c.est.a.⁊ accipiat.d. sb.c.⁊ pꝫ ꝙ addunt due noue ↄōnes.vna ad.b.alia ad.a. Ad.b.sic oē.c.ē.b.oē.d.ē.c.ꝗ oē.d.est.b. Ad.a.sic oē.c.ē.a.oē.d.est.c.ꝗ oē.d.ē.a.⁊ h ē.[ad solū aūt ultimū.] Ad hec accipiat nouus termin⁹ supꝑ maiorē ut.d.fuit.a. ⁊ addit vna noua ↄº ad.b.sic oē.a.est.d.oē.b.est.a.ꝗ oē

b.est.d. Alia aūt ad.e.sic oē.a.est.d.oē.e.est.a.ḡ oē.e.ē.d. ⁊ illud sigt ubi.[silr aūt in alijs.] est eni sic itelligēdū a.in alijs acceptionib⁹ extriseci sup maiorē ul' sub medio. Coīter manifestat idē accipiēdo itrisec⁹. si enī īter a.⁊.b.accipiatur.d.addentur due noue ꝯōnes.vna que concludit.a.de.b.per.d.mediū sic.omne.b.est.d.omne d.est.a.ḡ omne.b.est.a.alia que cōcludit.d.de.c.per.b. mediū sic oē.b.est.d.oē.c.est.b.ḡ oē.c.est.d.silr aūt si ponat terminus iter mediū ⁊ minorē extremitatē.si eni ac cipiat.d.iter.b.⁊.c.erit vna ꝯ⁰ noua ꝯcludēs.b.de.c.per d.mediū ⁊ alia ꝯcludēs.a.de.d.per.b.mediū.⁊ hoc est.[si aūt ad mediū.] pꝫ ergo ꝙ addito vno termino pn̄cipalis terminis silli siue itrisecus siue extrisecus addētur ꝯōnes noue vno pauciores terminis p̄existētib⁹ qui eadē rō est in additiōe multoꝝ terminoꝝ successiue ⁊ in additiōe vnius ⁊ h̄ satis facile est ma^re in terminis resoluēdo ordinē terminoꝝ in s̄ba. Ex hys aūt ꝯcludit ꝙ in sillo nō vno simplr multo plures ꝯtingit eē ꝯōnes terminis ⁊ ꝓpōnib⁹ ⁊ h̄ē.[mlto plures.] ¶ Dubitat h̄ de h̄ qd̄ dicit tres termios facē duas ꝓpōnes tot enī sunt termini in entī^ce quot in sillo ⁊ ita tres ⁊ tm̄ vnica ꝓpō. Et dicēduꝫ ꝙ lꝫ vnica sit expssa s̄m s̄monē:tn̄ intellect⁹ nō admittit ꝯōnē nisi coacciptat aliā ꝓpōm ad minus itellectā: vñ lꝫ nō sint ibi due ꝓpōnes expsse tn̄ ibi est mā duaꝝ ꝓpōnum. ¶ Coīter forte dubitat de eo qd̄ dixit in sillo vno ꝯōnē eē medietatē ꝓpōnū. est enī aliqs sills vnus q pōit.d.ꝯōnes sic pꝫ ex p̄dictis. ⁊ ita aliqñ sunt tot ꝯōnes quot ⁊ ꝓpōnes in vno sillo. Et dicēdū ꝙ in oī sillo vno vna ꝯ⁰ seqt p⁰ ⁊ per illā alia. si alia seqt ⁊ de illa ꝯōne loquit Ar̄s. que p⁰ seqt ⁊ illa tm̄ vnica est. vñ lꝫ in mixtiōe necij ⁊ ꝯtingētis sequat duplex ꝯ⁰ aliqñ illa de inesse vna tm̄ p⁰ seqt sic pꝫ ex p̄dictis ubi due sequūtur. ¶ Coīter dubitat de eo qd̄ dicit ꝙ semp uñs ꝓpōnum minor est nūo terminoꝝ. In vno vī ꝙ nō sit p̄ncipalis termini.a.b c.⁊ iter.b.⁊.a.accipit.d.tā ḡ addite sunt due noue ꝓpōnes.s.oē.b.est.d.⁊ oē.d.est.a.⁊ p̄us fuerunt due ꝙre modo nūc qtuor ⁊ termini adhuc nō sunt nisi qtuor. Adhuc oñdit.a.e.ꝯ⁰ per.b.mediū ⁊ deīde eadē oñdat per.d.medium ⁊ erūt tm̄ adhuc qtuor termini ⁊ qtuor ꝓpōnes. Sꝫ dicet ꝙ sic accipiunt plura media ꝯtinua qui ad eādē ꝯōnē: ⁊ nō accipiunt per plura media nō ꝯtinua diuse ꝯōnes. ⁊ h̄ nō est ꝙ Ar̄s. loqt enī ubi fuerūt ꝓlli ul plura media nō ꝯtinua. ⁊ nō ad eādē ꝯōnē sic pꝫ i textu. ¶ Sꝫ tūc opponat accipiant enī tres termini diuisi a p̄ori⁹ ut e.f.g.⁊ sillet.e.de.g.per.f.mediuꝫ ⁊ pꝫ ꝙ tā in vniuerso qtuor sunt ꝓpōnes ⁊ termini: qre nūs terminoꝝ plusqꝫ per vnū excedit nūm ꝓpōnū ⁊ pꝫ ꝙ dicta media sūt nō ꝯtinua. ¶ Et dicēdū ad p̄m ꝙ nō vocat hic Ar̄s. ꝓpōnē nisi imediatā distātiā duoꝝ terminoꝝ. vñ cū iter.a.⁊.b. accipiat.d.mediū iā corrūpit vna p̄existētiū ꝓpōnuꝫ ⁊ fit ꝯ⁰ ⁊ manet tm̄ vna illaꝝ qñ aūt enī due p̄misse noue ad hue erat vna ⁊ ita non sunt nisi tres ꝓpōnes: sꝫ qtuor termini. Ad ultimū dicēdū ꝙ Ar̄s. nō loqt de tali acceptione terminoꝝ ubi accipiunt silli diuisi penit⁹ nō coīcātes sꝫ loquit de medijs ꝓlatis ad diuisas ꝯōnes per additionē vni⁹ termini ad terminos p̄existētes alicui⁹ p̄ncipalis silli: ut si sb.c. accipiat.d. tā enīꝫ est sillare.b.ul'.a.de.d.p c.mediū ⁊ p̄us sillatū est.a.de.c.p.b.⁊ sic sunt plura media nō ꝯtinua de qb⁹ loqt Ar̄s. Notādū aūt ꝙ p añ sillos sigt Ar̄s. acceptionē terminoꝝ itrisecus iter mediū ⁊ alterā extremitatē: sic enī accipiunt termini ad ꝓsillos faciēdos p media nō ꝯtinua sigt acceptionē terminoꝝ extrinsecus sb minore ul' sup maiorē enim accipiunt termini ad diuisas ꝯōnes faciendas. ¶ Adhuc solet queri quō vno termino addito addat tm̄ vna ꝓpō. qui si accipiatur terminus itrisecus qñant due noue ꝓpōnes sic pꝫ ex p̄cedētib⁹. Et dicendū ꝙ itellis est ꝙ nūs ꝓpōnū augetur in vno: addito termino nouo. ¶ Adhuc forte dubitat de eo qd̄ dicit ꝙ addito termino extrinsecus ad solum ultimū nō fit ꝯ⁰. aut enīꝫ supponit sibi ultimū pro maiore extremitate aut pro minori aut pro utraqꝫ. Et dicenduꝫ ꝙ ultimū supponit sibi pro altera extremitate īdeterminate qꝛ cū addit terminus extrinsecus sup maiorē nūc ad ipsam nō fit ꝯ⁰. Quādo autem addit sb minore est nunc ad ipsam nō fit ꝯ⁰. semp enīꝫ ad illā extremitatē que proxima est termino extrinsecus assumpto nō fit noua ꝯ⁰: sꝫ ad reliquā ⁊ ad medium. ¶ Ultimo dubitat de eo qd̄ dicit ꝙ cū sumit terminus itrinsecus ad vnū soluꝫ tm̄ nō fit ꝯ⁰. Si enī accipiat.d.iter.b.⁊.c.erit vna ꝯ⁰ addita ꝯcludēs a.de.d.per.b.qre ad.a.addita est ꝯ⁰ alia aut ꝯ⁰ additur ꝯcludēs.b.de.c.per.d.⁊ ita addita est noua ꝯ⁰ ad.b.⁊ ad c.⁊ ita nullus est terminus ad quē nō addit ꝯ⁰. Et dicēdū ꝙ itellis s̄monis est ꝙ tot addunt noue ꝯōnes quot fuerūt p̄existentes termini excepto vno: ⁊ tm̄ vult ꝙ s̄m nūm cuilibet termino respondeat noua ꝯ⁰ ꝓpter vnum.

Quoniam autem habemus de quibus fiunt sillogismi ⁊ quales in vnaquaqꝫ figura ⁊ quot modis monstrat: manifestuꝫ est ⁊ que ꝓposito facile ⁊ que difficile argumētabilis est: nā que in plurib⁹ figuris ⁊ per plures casus ꝯcludit facilis: que aūt in paucis ⁊ per pauciores difficilius argumentabilis. ergo affirmatiua quidem vniuersalis per primā figuram tm̄ monstratur ⁊ per hanc vno modo: priuatiua v̄o ⁊ per primam ⁊ per mediam: per p̄mā quidem vno mō: per mediam aūt dupliciter. Particularis autem affirmatiua per primā ⁊ per postremam. vno mō qdē per primā. tripliciter v̄o per postremā: priuatiua v̄o particularis in oībus figuris monstratur: verum in p̄ma quidem semel: in media autem ⁊ postrema. in hac quidēꝫ dupliciter: in illa aūt tripliciter. Manifestum est igitur qm̄ vniuersalē affirmatiuam ꝯstituere quidem difficillimū: destruere aūt facillimuꝫ.

¶ Postqꝫ determinauit qn̄titatē silloꝝ ⁊ p̄ncipia ibidem supposita. uerificauit in hac pte qd̄dā corre^m ex p̄cedētib⁹ manifestū oñdit ⁊ ꝓcedit sic. p⁰ ꝯcludit illud dicēs ꝙ ex p̄cedētibus manifestuꝫ esse pp que ꝓpō est facile terminabilis per sillogismū ⁊ que difficile ⁊ h̄ est.[qm̄ autem.] secūdo illud pertractat ⁊ uerificat. ⁊ diuidit in duas. in prima cōparat ꝯōnem vniuersalē affirmatiuam ad omnes alias penes facilem terminādo. in secūda cum dicit.[omnino aūt.] cōparat ꝯōnes vniuersales ad particulares. In p̄ma oñdit ꝙ vniuersalis affirmatiua difficillima est omniū ad ꝯstruēdum ⁊ per ꝯsequens facillima ad destruendum per hanc rōnem: ꝯclu⁰ que in figuris pluribus ⁊ pluribus modis sillogiçatur facilius cōstruitur ⁊ que paucioribus difficilius sed vniuersalis affirmatiua vñ in vnica figura ⁊ vno eius modo sillogiçatur omnes autēꝫ alie in pluribus figuris ⁊ modis. ergo ulis affirmatiua difficilius cōstruet oībus alijs. ⁊ per cōsequens facilius destruit. huius rationis p⁰ ponit maiorē ⁊ hec est.[nā qui in plurib⁹.] 2⁰ minorē ⁊ hec est.[ꝙ affirmatiā.] 3⁰ ꝯcludit ꝯōnē ⁊ hec est [manifestū igit.]

¶ Omino aūt est interimere ulia qꝫ particularia facilius. etenim si nulli ⁊ si alicui non,

insit itere͠ptū est: hoꝝ aūt alicui quidē nō in oibus figuris monstrat: nulli aūt in duabus. Eodē aūt mō τ in ꝑuatiuis: etenim τ si oi τ si alicui interē͠ptū est: qḋ est ex principio: hoc autē fit in duab⁹ figuris: in ꝑticularib⁹ aūt simplr: aut omni: aut nulli ostēdendum inesse.

¶ Cōṁter cōparat ulēs ꝯōnes ad ꝑticulares. τ diuidit in duo. quia ꝑmo cōparat eas quo ad facile τ difficile in terminādo. scḋo penes ipam terminationē cū dicit. [oino autem opꝫ nō.] ꝑma in. d. quia ꝑmo cōparat eas penes facile τ difficile in destruēdo. scḋo penes facile τ difficile in cōstruēdo cum dicit. [ꝯstruēti aūt.] In ꝑma pte ostēdit qꝛ ulēs ꝯōnes facilius est destruē qꝫ ꝑticulares: sicque pluribus modis destruit pōt facili⁹ destrui qꝫ que vnico mō: sed ulis destrui pōt plurib⁹ modis quia tam per ꝯtrarium qꝫ per ꝯdictionē: ꝑticularis aūt vno mō. s. per contradictoriā. ulis ꝗ facili⁹ destruit qꝫ ꝑticularis. huius rōnis primo ponit ꝯōnem τ ħ est. [oino aūt.] scḋo minorem ita qꝛ ponit ꝑmo ꝑmā partē minoris τ declarat τ ħ est. [etenim si nulli.] scḋo scḋaꝫ τ ħ est. [in ꝑticularib⁹ āt.]

¶ Construēti aūt facilius est ꝑticularia: nā τ in pluribus figuris τ per plures casus.

q

¶ Cōṁter cōparat ulēs τ ꝑticulares ꝯōnes τ penes facile τ difficile in ꝯstruendo: τ dicit qꝛ ꝑticularis facilius construit qꝫ ulis. sic illa facilius cōstruit que plurib⁹ figuris τ plurib⁹ modis sill'atur. sed ꝑticularis plurib⁹ modis τ plurib⁹ figuris sill'atur qꝫ ulis ergo ꝑticularis facili⁹ construit uli. h⁹ rōnis ꝑmo ponit ꝯōnem τ ħ est. [cōstruēti aūt.] scḋo minorē τ ħ est. [nā τ in pluribus.]

¶ Oino aūt oportet nō latere qm̄ destruere quidē ꝑse inuicē est ulia per ꝑticularia: τ hoc per ulia: ꝯstruere aūt nō est per ꝑticularia ulia: per illa ṽo hec est: nā si omni τ alicui simul: aūt manifestuꝫ qm̄ destruere qꝫ cōstruere facilius. Quomō ergo sit ois sillus τ per quot terminos τ ꝓpōnes: τ q̊ mō se hn̄tes ad inuicē. Amplius autē que ꝓpō in vnaquaqꝫ figura: τ que i plurib⁹ τ que in paucioribus monstrat: palaꝫ est ex hijs que dicta sunt.

¶ Cōṁter cōparat ꝯōnes ulēs τ ꝑticulares penes suā terminationē. s. penes ꝯstructionē τ destructionē dicēs qꝛ ulē τ ꝑticulare mutuo sese interimūt sed nō mutuo sese ꝯstruūt. ulē enim ꝯstruit ꝑticulare τ nō eꝯ⁹. τ ex hoc patet qꝛ oino facilius in hijs destruē qꝫ ꝯstruē τ ħ est. [oino aūt nō opꝫ.] ꝯṁter breuiter epilogat oia a principio dita τ ħ est. [quomō ergo sit ois sillus.] ¶ Dubitaret hic forte aliqs de eo qḋ vult ulem affirmatiuā eē difficiliorē alijs ad ꝯstruēdū. videt enim qꝛ equalis sit difficultas ad cōstruendū ulem negatiuam. quia equalitas est ꝑticulariū utrobiqꝫ quare equalis difficultas ad cōstruēdū in eoꝝ acceptione: sed acceptio oium ꝑticulariū est cōstructio ulis quare equalis est difficultas in ꝯstructiōe ulis affirmatiue τ negatiue. Et dicēdū qꝛ ꝯ⁹ ulis pōt cōstrui per inductionē in ꝑticularib⁹ τ sic est uerū qꝛ opponit uel per sillm τ sic intēdit hic Arꝭ. τ sic facilius est cōstruē ulem negatiuā qꝫ ulem affirmatiuā. ¶ Sed uiterius forte dubitaret q̄re uniuersalis affirmatiua tm̄ in vna figura silletur cū ulis negatiua silletur in pluribus. Et dicēdū qꝛ mediū in ꝑma figura est sub maiore τ sequitur si inferius inest alicui ulē sumpto qḋ supius insit eidē quare si mediuꝫ de minori affirmet sequit affirmatiua maioris de eodē ulr dico cum maior fuerit affirmatiua. τ ideo in ꝑma figura sequi pōt ulis affirmatiua: ulis aūt negatiua sequi pōt in utraqꝫ eo qꝛ qn̄ mediū τ maior extremitas sunt de spata cuicūqꝫ vnū inest ulr eidēꝫ ulr nō inest reliquū. τ ideo siue sb̄m siue ꝑdicatū maioris ꝓpositionis ulis negatiue insit minori extremitati ulr sequitur remotio reliqui ab eodē ulr τ ita ꝯcludet ulis negatiua tam per ꝑmā qꝫ per secūdā. si eni affirmet sb̄m maioris ꝓpōnis de minore extremitate fiet sill's in ꝑma figura. si aūt ꝑdicatuꝫ fiet in scḋa. ¶ Adhuc forte queret quare pluribus modis τ figuris sill'atur ꝑticularis ꝯ⁹ qꝫ ulis. Et dicēdū qꝛ rō hui⁹ pꝫ resplelendo dispōm ꝑmissarū in omni figura. In ꝑma enim τ scḋa figura altera ꝓpositione existe ꝑticulari necesse est conclusionē esse ꝑticularem. In tertia autem necesse est oēm ꝯōnem ꝑticularē. τ causa istoꝝ est ꝑus dicenda τ ex hoc satis patet qꝛ ꝑticularis per plures figuras τ modos ꝯcludit qꝫ ulis. ¶ Adhuc si queraꝭ quare negatiua ꝑticularis in pluribus silletur qꝫ affirmatiua ꝑticularis per supius habita patet nisi ꝙ ħ est qꝛ scḋa figura nō pōt ꝯōnem affirmatiuā cuius causa dicta est parū.

q

Uomō autē idonei erimus semꝑ sillogizare ad ꝓpositū τ per quam viā sumemus: que circa vnūqḋqꝫ sunt ꝑncipia dicēdū est nūc: nō enim solū oportet fortasse gn̄ationē ꝯsiderare sillo-ruꝫ. sed τ potentiā hēre faciēdi oium: agit que sunt hec sunt talia: ut de nullo alio ꝑdicent uere ulr: ut cleon τ callias τ qḋ singulare τ sensibile est: de hijs aūt alia: nam homo est aial τ uterqꝫ eoꝝ est: alia ṽo ipsa qdē de alijs ꝑdicant: de hijs aūt alia nō ꝑdicant: alia aūt τ ipa de alijs τ alia de ipsis: ut hō de callia τ de hoie aial. Qm̄ ergo quedā eoꝝ que sunt de nullo nata sūt dici palā: nā sensibiliuꝫ pene vnūqḋqꝫ est huiusmodi ut de nullo ꝑdicet: nisi ut fm̄ ań s: dicimus eniꝫ albū illud socratē esse τ ueniēs callias. qm̄ aūt in sursuꝫ ꝓgēntib⁹ statur qnqꝫ: rursum dicem⁹ nūc aūt sit hoc positū de hijs: ꝗ nō ē demōstrare ꝑdicatū aliqḋ nisi fm̄ opinionē. Sed hec de alijs: neqꝫ singularia de alijs: sed alia de ipsis: que aūt in medio sūt manifestū: qm̄ utroqꝫ mō ꝯtigit: nam τ hec de alijs τ alia de hijs dicent: τ pene rationes τ ꝯsiderationes sunt maxime de hijs.

¶ Postqꝫ determinauit Arꝭ. ordinationē medij respectu extremoꝝ: hic intēdit de eius inuētione: τ qꝛ intēdit inuētionē medij inquātū mediū est τ eius ordinatio respectu extremoꝝ est via in istā inuētionē. Ideo ꝑus de ordinatione determinauit qꝫ de iuētione τ fuit illa ꝑma ponte hanc scḋam. aliter autē pōt dici τ forte melius. s. qꝛ hucusqꝫ determinauit ex quibus τ qlibus sic. Ois sill's qḋ ptinet ad silloꝝ gn̄ationē in hac pte determinat artē τ potestatem faciendi sillos: τ patet ordo qꝛ ꝑus est cognoscere ex quibus τ qualibus fiat res qꝫ habere artem faciendi. frustra enim daret ars faciendi eā nisi sciretꝫ ex qb⁹ τ ex q̄lib⁹ fieri deberet. hanc aūt diuisionē significat

tam epilogus pcedentiũ q̃z prohemiũ subsequentiũ. ars autez z potestas faciendi sillm consistit in medij sillogistici inuētione: z ideo determinat h inuentiōem medij sillogistici Diuidit aũt hec ps in phemiũ z tractatũ. in prohemio dat inuētionē dicēs q nūc dicēdũ per quā viam accipi possit mediũ ad esse pblema terminādum. z dico mediũ sillogisticũ: z ēt quō se hēant pncipia ppria circa vnūquodq3 genus z addit rōnem hꝰ. z est q3 nō solũ opz ginationē illoꝝ cognoscē sed opz hēre ptatem faciendi eos z in hoc hō expsse sigt pdictā rōnez z hec est. quō aũt idonei. Tractatꝰ diuidit in .ij. in prima determinat pnº terminādi oē ppositũ sm opinionē ppriā. in 2º cuz dicit. qm diuisio per gña. remouet quādā viam non necessariā positā tñ ab alijs. Adhuc pma in .ij. in pmo determinat viā inueniēdi coia pnº. in scda cum dicit. sm singulū aũt eoꝝ. viā sumēdi ppria pnº pmo in .ij. in pma determinat que z qualia sunt eligēda siue ispiciēda ad omne ppositũ terminādū. in scda cum dicit. palam aũt qm tres terminos. ondit sufficiētiā artis sue manifestās q ad hoc ispiciēdo z nō ad aliā fit ois sillꝰ. pª em in .ij. in pma determinat ad que ispiciēdū est in scda cuz dicit. opz ergo ppositiones. ad qualia z quō se hñtia sit q3 patet in oibus. intēdit igit pmo q inspiciēdū sit ad mediũ z ponit sic. pº diuidit ea que sunt per ea que sbiciunt tantumō sicut sunt singularis z per ea que pdicātur tñ ut gñalissima: z per ea que subiciunt pntur cuiusmodi sunt media z h est. oiuz igit que sunt. scdo ista mēbra magis ptractat z declarat dicēs q indiuiduuz nō pdicat nisi sm accñs nec de aliquo sillatur sed alia de eo: gñalissimũ aũt est in quo est statꝰ in sursuz: z h suppo nēdum est. in posterioribꝰ aũt ondet z illud de alijs sillogizat sed nihil de ipo nisi fuerit pdicatuz trāscēdens. Que aũt in medio sunt z subiciunt z pdicant z ad h inspiciēdo sic sequit omnis sillogistica cōsideratio z dicit pene quia aliqñ sunt extrema media in sillogismo: sed raro z h est. qm ergo quedam.

Oportet ergo ppōnes circa vnūquodq3 sic sumere supponentē ipm primum z diffinitiones z quecūq3 sunt ppria rei: deinde ponit hec quecūq3 sequuntur rem z rursum que res sequit z quecūq3 non cōtingunt eidem inesse: quibus antē ipsa nō contingunt non sumendū eo q conuertitur priuatiua: diuidenda autē sunt z eorū que sequūtur quecūq3 in eo qd quid est z que ppria z quecūq3 ut accñtia pdicantur z hoꝝ que sm opinionē z que sm ueritatem: quāto enim pluriũ taliũ abundauerit quis citius inueniet cōclusiones: quando aũt ueroꝝ magis monstrabit.

Habito od que ispiciēdū est q3 ad media. ɔñter q̃lia z qmō se hñtia inspiciēda sunt z eligēda z hꝰ in ultimo amplius ad diuisa pposita cum dicit. ɔstrue aũt uolētibꝰ. pma in .ij. in pma determinat qualia z qmō se hñtia eligenda sunt gnalr. 2º spālr cuz dicit opz aũt eligē. In parte pma sic pcedit. pmo dicit q proposita qōne que dz terminari ispiciēdū est que sunt ɔuertibilia sbo z pto cuiusmodi sunt diffinitiones z descriptiones: z adhuc ɔsiderādum aũt z ɔñtia z añtia z extnea siue repugnātia z sigt modū accipiēdi repugnātia dicēs q accepto illo qd rei nō iest nō opz qrē illud cui res nō inest qz illd est ēt rei nō inest: ut patet ex ɔuersione uñlis negatiue z h est. opz ergo ppōnes. scdo addit de ɔsequētibꝰ dicens q quedā sunt eēntialia quedā accñtalia. z accñtaliũ quedam sunt ppria z quedā sunt coia. z eorum quedaz sunt sm opinionē coia z quedā sm ueritatē: z h est intelligēdum q quedā sequūtur frequēter z quedā semp. ul pōt sic itelligi. quedā pdictoꝝ accñtaliũ quedā sequūtur sm opinionē quātū ad ɔstitutionē ppōnis pbabilis. quedā sm ueritatē: z quātū ad pponem demrātiuā faciedaz z h est. dicēdū aũt. tertio ponit rōnem de pdictis dicēs q oia h sumēda sunt z ɔsiderāda q3 quāto plura talium hūerit quis tāto citiꝰ in ɔōnē ueniet: z qto uerióra hūerit hꝰ tāto efficacꝰ ɔcludet z h est. quāto enī pluriũ.

Oportet autez eligere nō que sequitur sm quid: sed quecūq3 totā rem sequitur ut non q aliquez hoiem: sed qd oēm hominē sequit: per uñles enim ppōnes sillus fit: qñ ergo est indefinitũ incertũ: si uñlis est ppositio: cuz hō definituz manifestũ. Similiter autē eligendū z que ipsuz sequunt tota pp eandē cām. ipsuz autem quod sequit nō est sumendū totuz sequi. dico autē hoiem esse omne animal. aut musicā omnem disciplinam. sed tñ simpliciter sequi quēadmoduz z pposuimus etenim inutile alterū z impossibile: ut oēm hoiem esse omne animal: uel omnē iustitiā omne bonuz. Sed cui ɔñs est in illo omne dicit: qñ autē ab aliquo ɔtinet: subiectuz cuiꝰ ɔñtia oportet sumere: que uñe quidē sequuntur uel nō sequūtur nō eligendū in hys. sumpta enim sunt in illis. Quecūq3 enim aial z hoiem sequunt z quecūq3 nō insunt: similiter: que aũt in vno q̃q3 sūt ppc sumēda non extraneā. Sunt enim quedā speciei ppria pter genus: necesse enim est diuersis spēbus: quedam ppria inesse: neq3 autē uñe eligenduz quidē quod sequit qd cōtinetur: ut aial qd sequit homo: necesse enim si hoiem sequit animal z hec oia sequi. ɔueniēnora aũt hec sunt hois electioni: sumēda aũt sunt z que plerūq3 sequuntur z ad que ɔsequūtur: nā pblemata ad que est plerūq3 sillus ex pposinonibus que plerūq3 aut oibus aut aliqbus. Sillus enim est vnaquecq3 ɔclusio principijs.

Cōsiter determinat qualia z qmō se hñtia magis sunt eligēda z diuidit in .ij. in pma dat ispectiones utiles ad inueniēduz mediuz. in scda cum dicit. amplꝰ que omnium. remouet quādā inspectionē. pma in tres sm q documēta tria siue tres inspectiōes. in pma pte docet. pma in specie est q magis sunt eligēda añtia ɔñtia z extnea uñr q̃z ꝑticulariter z pcedit sic. pmo dicit h de ɔñtibus: z dat cām q sillꝰ fit semp ex vna uel utraq3 uñi: z si accipiat ɔñs idefinite uel pticulariter dubiū est an alia ppositio sit uñr uera: z ideo si ɔtigat accipiēda est ɔñtia uñr z h est. opz aũt eligere. scdo dicit idem de añtibus z pter eandē cām z similr intelligēdum est de extneis z h est. silr eligēdū. 3º incidenter adiungit q signuz uñe ad ɔsequēs nō est addēdū: sed ad añs. q3 si addat ad ɔñs

erit supfluuz ꝛ sermo ipossibilis: ut hic hō est oē aial ꝛ hō est. [Ipm aūt qḋ sequit.] Cōiter dat aliā īspectionez. s. ꝗ añtia ꝯñtia ꝛ repugnātia ꝓpria ꝛ ꝓpinq̄ magis sunt eligēda ꝗ̄ cōia ꝛ remota circa quā sic ꝓcedit. pᵒ docet h̄ penes ꝯña ꝛ repugnātia dicēs ꝗ si ꝯñs siue repugnans sbi dz accipi nō accipiēdū est ꝯñs uel repugnās p̄dicati: qꝛ utrūqꝫ acceptū est in accipiendo p̄dicatū de sbo eo ꝗ q̄cq̄d sequit uel repugnat p̄dicato ꝛ sbo ꝛ ideo eligēduz est ꝯñs uel repugnās ꝓpriū ipsi sbo qḋ sequtur uel repugnat ita sbo ꝗ nō p̄ioꝛ hoc bñ ꝯtingit: multa enī sunt ꝓpria spēi p̄ter genᵘ ꝛ h̄ est. [Qñ aūt ab aliquo.] 2ᵒ docet hic de añcedētibᵘ dicēs ꝗ si debeat eligi añs p̄dicati nō est sumēdū añs sbi sed aliq̄d ꝓpriū añs ad p̄dicatū ita ꝗ nō ad sbm. in h̄ est ꝗ accipit p̄dicatū de sbo sufficiēter acceptū est de oī añte ad sbz ꝛ h̄ est. [neqꝫ aūt ulē.] 3ᵒ iter dat tertiā īspectionē ꝛ ē ꝗ aliq̄n opz eligē añtia ꝯñtia ꝛ repugnātia ut frequēter: aūt nūc qꝛ ꝯ̄clō que est ut frequēter per ꝓpōnes que sunt ut frequēter hñt terminari qꝛ opz alterā uel utrāqꝫ s̄m pōnē silem eē ꝯ̄ōni ꝛ hec est [sumenda autem sunt.]

¶ Amplius que oīum ꝯsequētia sunt non eligēdū. nō enim erit sills ex istis ob quam cām in sequētibus erit manifestum.

¶ Cōiter remouet quādā īspectionē inutilē dicēs ꝗ non eligēdū pro medio aliq̄d tale qḋ ad oīa sequit qꝛ tali sūpto nō erūt sillˢ sicut infra dicet. qꝛ nō posset ibi esse dispositio nisi ex affirmatiuis in scḋa figura ꝛ h̄ est. [Amplius que oībᵘ ꝛc̄.] ¶ Sed hic forte dubitaret aliquis q̄liter Ar̄. determinet de īuētione cū iste liber dicat de iudicio siue resolutorius. sed dicēdū ꝗ nō est ita de iudicio q̄n sit pro pte de īuētione nec ēt liber posterioꝝ: qꝛ tñ plus est de iudicio circa sillm ꝛ demr̄atione ꝗ̄ de īuētione: ideo liber iste ꝛ liber posterioꝝ dicunt eē de iudicio circa sillm ꝛ demr̄atione sicut pꝫ circa ꝓncipiū huius libri. ¶ Adhuc forte dubitabit q̄re dat artē īueniēdi mediuz ꝛ nō dat artē īueniēdi extrema cū oīa hec sint ad sillꝫ necessaria. Et dicēdū ꝗ qḋ p̄cedit inq̄sitionē ꝛ certificationē cuiᵘ extrema sunt extrema ꝯ̄ōnis termināde. In prima ergo q̄ōne habent extrema sed mediū opz īuestigare ad certificādū vnū extremū de alio. ¶ Adhuc dubitabit quō possit eē ars īuētiua medioꝝ. si enī ars h̄ tradita doceat īuenire media. aut hec ars īnata est qḋ est contra Ar̄. aut acq̄sita ꝛ tūc per p̄nᵃ artis p̄cedētia ꝛ tūc ars p̄cessit de qua sillo qḋ est. ꝛ ita erit ut videt ī īfinitᵘ si ars sit medioꝝ īuētiua. dicēdū ꝗ ars īuētiua medij est acq̄sita nec tñ per artē p̄cedētē sed per viā sensus ꝛ expimēti. ex h̄ enim ꝗ sensus pcepit uel intellectᵘ mediāte sensu ꝛ expimēto qḋ aial sꝫ oīa singularia ꝯtinet a sensibili ꝛ sēsibile s̄m oīa singularia a corpe statim cognouit corpᵘ in eē aiali s̄m oīa singularia per sensibile mediū ꝛ sic īuēta est regula que docet ꝯstruē ulem affirmatiuā. eodē mō est de alijs. sic ergo acq̄sita est ars ista ꝛ nō per artē p̄cedētē sed per viā sensus ꝛ expimēti ꝛ sic supple sūt in vniū p̄ncipia oīum sciarū. ¶ Cōiter forte quereret de dictis in lra ꝛ p̄mo de hoc qḋ dicit ꝗ idiuiduū nō p̄dicat nisi s̄m accñs. querit enim vñ est hoc qḋ s̄m accñs dicit p̄dicari. Et dicēdū ꝗ oē qḋ p̄dicat forma est eiᵘ de quo p̄dicat sicut vult Ar̄. in 8ᵒ pᶜ sue phie. Indiuiduū aūt ulius est forma. vñ siue p̄dicet de supiori pticulariter sic aliq̄s hō ē sor. siue de suo accñte sic albū ē sor. siue quōcūqꝫ aliter nunq̄ est recta p̄dicatio neqꝫ ꝓpriaq̄re p̄dicatū non est forma sbi sed magis ecōuerso ꝛ iō per accñs dicit p̄dicatū ꝛ nō pse. uł pōt dici ꝗ idiuiduū pōt ꝯsiderari mālr uel formalr. mālr aūt ꝯsideratū est q̄dda cōpositū ex mā ꝛ forma sbali circūscriptis accñtibᵘ in ipso ꝛ sic dicit ꝗ nō itelligit s̄m ꝗ hiᵘ siue hoc sit uerum siue nō nec aliter forma est nec de aliquo p̄dicat formalr aūt cōsideratū est idē cōpositū sub accñtalibᵘ dispōnibᵘ mediā

tibus q̄bus in cognitionē cadit ꝛ sic aliquo mō forma est s. q̄tū ad diffinitionē dictaꝝ accñtaliū. ¶ Deinde forte quereret de hoc qḋ dicit aliq̄ ꝯñs eē ut frequēter uł ut nūc cū tñ regula sit ꝗ oē sel' sequēs ꝛ semp sequit. Dicit etiā aliq̄d eē ꝯñs s̄m ptē cū tñ q̄cq̄d sequit ad. a. sequit ad oē ꝯtētū sub. a. qꝛ qḋ sequit ad ꝯñs sequtur ad añs: ꝛ ita omne ꝯñs sequit totū añs. Silr dicit ꝗ est ꝯñs s̄m opionez ꝛ s̄m v̄itatē cū tñ oē ꝯñs uere itelligat in añte. ꝛ ita sequitur s̄m v̄itatē. Oē enim itellectū in aliquo uere seq̄t ex eo. Et dicēdū ad hoc ꝗ in tota ista arte accipit Ar̄. ꝯñs pro p̄dicato ꝛ añs pro subiecto. ꝛ qꝛ aliq̄n ad sillādū sumēde sūt ꝓpōnes ut nūc ꝛ aliq̄n simplr ideo dicit aliqḋ ꝯñs eē ꝯñs simplr ꝛ aliqḋ ut nūc. ꝛ qꝛ aliq̄n sumit ꝓpō pticularis ꝛ q̄nqꝫ ulis iō dicit aliqḋ ꝯñs eē ut ptē ꝛ aliqḋ ꝯñs eē s̄m totū. ꝛ qꝛ aliq̄n sumēda est ꝓpō ꝓbabilis ꝛ aliq̄n demr̄atiua dicit ꝗ aliq̄d sequit s̄m opinionē ꝛ aliq̄d s̄m v̄itatē. ¶ Sed tūc querit q̄re magis noīat ea añs ꝛ ꝯñs ꝗ̄ sbm ꝛ p̄dicatū. Et dicēdū est ꝗ hoc est qꝛ p artez istaꝫ docet accipe ꝓpōnes affirmatiuas ꝛ negatiuas ad q̄dcūqꝫ ꝓpositū. Iste aūt itētiones sbm ꝛ p̄dicatū nō determināt affirmationē ꝛ negationē nō ꝯfundūt utrāqꝫ: iste aūt intētiones añs ꝛ ꝯñs determināt h̄itudinē vniᵘ ad alterū sub affirmatione sicut iste itētiones extraneū ꝛ repugnās denotāt h̄itudinē vniᵘ ad alterū sub negōne: ꝛ ita iste intētiones sunt ꝯuenientiores huic arti ꝗ̄ alie. ¶ Adhuc forte querit de eo qḋ dicit ad ꝯñs non est addēdū oē. videt enim ꝗ sicut oē ulr sit dispō ulis ꝛ ulē ꝓprie p̄dicat ꝛ ēt in uli negatiua pōt addi ad p̄dicatuz: eadē videt rōne ꝗ silr in uli affirmatiua addi possit ad p̄dicatū. ¶ Adhuc querit q̄liter sit uerū qḋ dicit in liᵒ periᵃʰ. ꝗ nulla est affirmatio in q̄ ulē ulr p̄dicat: aut enī dicit nullaꝫ sic nec videt in uera nec in falsa: aut q̄n in falsa tñ. Et pōt ad hoc qḋ dicit ibi nulla est ꝛc̄. qꝛ nō est aliq̄ uera. ꝛ hoc videt Ar̄. hic satis exponē dicens ꝗ talis additio facit supfluū sermonē ꝛ impossibilē. pōt ergo ꝯcedi ꝗ oē pōt addi ad p̄dicatū: sed si affirmatiua est proposito semp falsa ē ꝓpō. hāc aūt falsitatē si supueniat negatio destruit: ꝛ iō manet uera negatiua ꝓpō: ꝛ ꝓpterea dicit ꝗ ipm oē bñ pōt addi p̄dicato negatiue ꝓpōnis sꝫ nō p̄dicato affirmatiue qꝛ in affirmatiua facit talis additio falsitatē: in negatiua remouet falsitas illa per negōnē pōt utraqꝫ addi. alr aūt dici posset sed diligētiᵘ in libᵒ periᵃʰ. ¶ Adhuc forte dubitabit aliq̄s q̄re dicit ipm oē additū ad ꝯñs supfluē cū tñ faciat intellectū diuisum ab eo qui ꝓcessit ad h̄ intuētu sermones diuersi ut diuersos repñtēt intellectᵘ. Adhuc q̄re dicit sermonē īpossibilem. Et dicēdū ꝗ lꝫ additio eius ad p̄dicatū nō supfluat quātū ad aliquē intellectū falsum repñtādū supfluit quātuz ad sillogisticā ꝓpositionē que nō accipit omne ulr ꝓpter dici de omni qḋ non pōt per omne additum p̄dicato ꝛ ideo oportet supfluere. facit etiam sermonē impossibilē: qꝛ significat suplus pro oībus cōnotatis inesse inferiori: ꝛ ita vnum dispatoꝝ inesse alteri sicut patet cum dicitur non esse omne aīal.

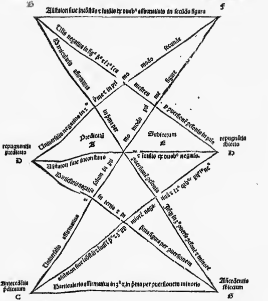
C Onstruere autez uolētibus de aliquo toto eius quidē qḋ ꝯstruit inspiciēdum ad subiecta de q̄bus ipsum dicit: de quo autem oportet predicari quecūqꝫ hoc sequunt. Si enim aliqḋ horū sit idem necesse est alteruz alteri inesse. Si autem nō quoniā omni: sed quoniam alicui que sequit utrūqꝫ. Si enī aliqḋ horuz idem necesse est alicui ineē: quādo autem nulli oportet inesse eiꝗdem oportet non ineē ad sequētia: quod autez oportet

non inēē: ad ea que non cōtīgūt inēē eidē. aut cōuersim cui qdem oportet non inēē ad ea que non cōtīgūt inēē: qd vero non inesse ad cōseqūētia nam sunt eadem alter utrum nulli cōtingit alterum alteri inēē fit enim quādoq3 qdem in pma figura sillogismus quādoq3 autem in media. Si aūt alicui non inēē cui qdem oportet non inesse qbus ɔ̄ns est. Qd vero nō inēē que nō possibile est eidem inēē. Si enim aliquod horum sit idem necesse est alicui nō inēē.

¶ In hac pte determinat q̄lia z quō sunt inspicīēda in speciali applicādo suā artē ad vnūquodq3 ppositū z diuiditur q2 pmo determinat h. 2° quandā idoneitate assignat circa mediū uīis affirmatiue cū dicit. [Opz aūt z sequētiū.] pma in duas. in pma pte pcedit narrādo. in 2a explicādo cū dicit. [magis aūt fortasse.] In pma dat q̄nque regulas ad inueniēdū mediū ad oē ppositū siue sit uīe siue sit pticulare siue affirmatiuū siue negatiuū. pma deseruit uīi ɔ̄ni affirmatiue zc̄. si idē sit añcedēs pdicati z ɔ̄ns sbi illud erit mediū ad ɔstruēdū pdītatū de sbo uīr z h est. [Cōstruere aūt volētibus.] 2a regula deseruit pticulari ɔ̄ni affirmatiue zc̄. si idē añs pdicati z sbi illud erit mediū ad ɔcludēdū oē sbo pticulariter z h est. [Cum aūt zc̄.] tertia z q̄rta docēt sillogiçare uīem negatiuā q̄rū pōr ē q2 si idē sit extraneū pdicato z ɔ̄ns sbo illd erit mediū ɔcludēdi uīez negatiuā z h per pmā figuraz z per pmū scdē. alia est q2 si idem sit ɔ̄ns pdicato z repugnās sbo illud erit mediū sillogiçādi uīez negatiuā per secūdum secūde z h est. [Quādo aūt nulli oportet.] Et intelligo hic oe mō loquēdi qd uocat ipse sm negatiue ppositionis cui oportet non inesse pdicatum autem eiusdem qd oportet non inesse. Quinta regula est q2 ad sillogiçandum particularem negatiuam zc̄. si idem sit antecedens sbi z repugnans predicato sillogiçabit per illud particularis negatiua z h est. [si aūt alicui.]

¶ Magis autem fortasse erit sic vnūquodq3 eorū que dicta sunt: manifestū sint eniz sequētia. a. qdem in qbus. b. qbus autem ipsum: sequtur in qbus. c. que aūt non contingit ei iesse in qbus. d. Rursum autē ipsi. e. que quidē insunt in qbus. f. qbus autē ipsum sequtur in qbus. g. que autem nō cōtigit ei inēē: in qbus. h. Si ergo idē erit aliquod eorū que sunt. f. necesse est. a. omni e. inesse. nam. f. quidē omni. e. c. autez omni. a. quare omni. e. inest. a. Si autē. c. z. g. idem: necesse est alicui. e. inēē. a. naz id qd est. c. a. id vero qd est. g. e. omne sequitur. Si autem. f. z. d. sint idem: nulli. d. inerit. a. ex prosillo. quoniā enim cōuertit puatiua z f. ei qd est. d. idem nulli. f. inerit. a. f. autem omni. e. Rursus si. b. z. h. idem nulli. e. inerit. a. nam. b. a. qdez omni ei aūt qd est. e. nulli inerit. idez enim erat ei qd est. h. b. h. autem nulli. e. inerit. Si aūt. d. z. g. idez. a. alicui. e. non inerit nam ei qd est. g. non inerit quoniā neq3. d. g. aūt sub. e. est q̄re alicui. e. non inerit. a. Si autē ei qd est. g. sit. b. idem cōuerso modo erit sills. nam. g. inerit. a. omni nam. b. ei qd est. a. e. autem ei qd est. b. idē enim erat. g. a. aūt ei qd est. e. omni quidē non necessariū ei inesse alicui autem necessariū eo q2 cōuertat vniuersale pdicamnū in particulare. manifestuz ergo quoniā ad pdicta perspiciendū in vnaquaq3 questione per hec enim ois sills.

¶ Consequēter has regulas explanat in terminis z procedit sic. pmo instituēs terminos ponēs. a. pdicatuz z eius ɔ̄ña. b. eius antecedētia. c. repugnātia siue extranea. d. e. autez ponit sbm ɔ̄ntia ipsum. f. antecedētia. g. extranea h. z h est. [magis autez fortasse.] secūdo regulas in his terminis explanat z pmo pmam dicens q2 si idez fuerit. c. z. f. i. antecedēs predicati z cōsequens sbi per illud sillogiçari potest. a. de. e. vniuersaliter qd patet per se qa omne. e. f. est. a. omne. e. est. c. f. ergo omne. e. ē. a. z h est. [si ergo idem erit.] secūdo explanat secūdam regulam dicens q2 si. c. z. g. sint idem qe sunt añcedentia sbi z pdicati per illud cōcludit aliquod. e. esse. a. qd patet q2 oē e. g. est. a. omne. e. g. est. e. ergo aliqd. e. est. a. z h est. [nā e. z. g.] tertio explanat tertiam dicēs q2 si. f. sit idem. f. extraneum predicati z ɔ̄ns sbi sillogiçabit per illud nulluz e. esse. a. per pmum secūde sic nulluz. a. est. d. omne. f. est d. ergo nullum. f. est. a. sed si nulluz. f. est. a. z omne. e. est f. nullum. e. est. a. h fit prosillogismus in secūda. si autem conuertat maior sic nullum. d. est. a. z h fiat maior prosillogismi fit tunc sillogismus in prima figura. eodem modo sillogiçari potest idem per vnum sillogismū in secundo pme uel in pmo secūde. si. d. f. ponat terminus viī. Et dicēdum q2 per hoc qd dicit nullum. e. esse. a. sillogiçari ex prosillo non intendit q2 in ostēsionibus aliarum regularum z cōclusionum non fiat prosillogismus qr h falsum. sed intendit per h q2 non sillatur in prima figura per hāc regulam immediate sed per cōuersionez huius. nullum. a. est. d. z h significās qd prius dici habet nulluz a. est. d. z nō ita pprie z ecōuerso. d. enim cum sit tanq3 pr[illegible]iletas ipsius. a. magis debet remoueri ab. a. q̄3 ecōuerso. potest tamē ecōuerso dici per conuersionem ut dicat nullum. d. est. a. z ita non fit talis sillogismus in prima figura immediate sed mediāte dicta cōuersione z ideo dicit nullum. e. est. a. ex prosillogismo z h est. [si autem. f. z. d.] Quarto declarat quartam regulā per quam concludit in secūdo secūde pncipaliter z patet per predicta. z h est. [rursum si. b. z. h.] Quinto declarat ultimam z patet z h est. [si autem. d. z. g.] In fine autem ponit nouam regulam ad sillogiçandum particularem affirmatiuam indirecte in prima figura z est si fuerit idem antecedens sbi z ɔ̄ns predicati sillogiçabit per h aliqd. e. ē. a. indirecte per conuersionem ɔ̄nium vniuersalis affirmatiue que directe sequit sic omne. b. g. est. e. omne. a. est. b. g. ergo aliquod. e. est. a. directe enim sequitur q2 omne. a. sit. e. sed conuertit cōclusio z h est. [si autem ei quod est. g.] Consequenter concludit ex his correlariū quod cum inspiciendum sit ad ea per que fit omnia sillogismus huiusmodi autez sint antecedentia ɔ̄ntia extranea sbi z predicati quod ad hec inspiciendū est ad omne propositum terminandum z hoc est. [manifestum autem quoniam.] Describit autez Ari. figuram faciēs nouem combinationes antecedentium z cōsequentiuz extraneoruz quare tres inutiles sunt sicut infra patebit. sex autem utiles de quibus patet in predictis z plana est sua descriptio per prehabita.

Ꝯ Op3 aũt ꝛ ꝯñtũ ꝛ qbꝰ ꝯñs est ad pma ꝛ ulta maxime ispicẽ ut q.e.gdez magis ad k.f.ꝗ ad.f.foliũ.a.aũt magis ad.k.c.ꝗ ad c.foluz.Si enim ei qꝺ est.f.k.iest.a.ꝛ ei qꝺ est.f.ꝛ.c.inest.Si aũt huic nõ ꝯñs est possibile est.a.seq ei qꝺ est.f.Silr aũt ꝛ in qbus idem sequr cõsiderãdum.nam si primis ꝛ eis que sub ipsis sunt sequit.Si aũt non bis:bisque sub ipsis sunt contingit.

Ꝯ Cõsequẽter assignat quãdam idoneitatẽ circa medium ulis affirmatiue dicẽs q si debeat accipi ꝯñs ad sbm oũ ti ut añs ad pdicatũ.eligẽdũ est maxime ulr oium aũtium ꝗ qꝺ gdẽ ppingus est ipso pto eadẽ causa qua pus

intelligo aũt q.r.f.sit ꝯñs ipsius.e.ꝯñs per.f.ꝯñs vnius cõe per.r.c.autez añs ad.s.cois per.c.aũs vnius cõe ꝛ h est.L.opz aũt ꝛ sequẽtiũ.Hic forte dubitabit cũ in gña/ tione sillog diuersam dederit artẽ circa sillos de inee ꝛ illos de mõ.ꝗre nõ sim facit hic in medioꝝ inuẽtione.Et dicendũ q h est qr oẽs silli originalr gñant ab eo qꝺ est dici de oi ꝛ de nullo que diuersificant in illis de inesse ꝛ de mõ.ꝯuersio aũt que pficit sillos imꝑfectos alia ꝛ alia est in illis de ineẽ ꝛ de mõ ꝯrꝰ.ꝛ ideo necesse fuit ibi di/ uersam artẽ dare pro pte circa sillos de inesse ꝛ sillos de mõ.ars aũt inueniẽdi media nullã mãm respicit nec re/ spicit diuersitatẽ per mãm diuersam.Quia in omnima teria est inuenire antecedẽtia cõsequẽtia ꝛ repugnantia siue extranea ad terminãdũ ꝓpositũ semp eodez modo se habẽtia ꝛ ita h ars eois est tam illis de ineẽ ꝗ illis de modo. Ꝯ Adhuc forte queret ꝗre plures sunt regule

ad terminādū uſem negatiuā ⁊ vnica ad terminādū vni
uet ſalē affirmatiuā. ⁊ dici pōt ꝙ ratio huius eſt qꝛ vniū/
ſalis affirmatiua cōſtruit per aliqd utriqʒ extremorum
ꝯueniēs: ulter que qdem neceſſe eſt eē mediū pōne. uſis
aūt negatiua ꝯcludit p mediū vni extremoꝝ ꝯueniēs ⁊
ab alio differēs ⁊ h ulr ſed h differētia ⁊ ꝯuenientia pōt
alternatim eſſe reſpectu ſbi ⁊ predicati aut econuerſo: ⁊
ſm h aſſignant due regule: ⁊ h facit ulis compatatio me
dij ad extrema cū negatione. ¶ Adhuc forte quereret q̄/
re nō ponit regulā ad ꝯcludēdū pticularē affirmatiuā ni
ſi in tertia figura cū tñ ꝯcludi poſſit in pma. Et dicēdū ꝙ
regula quā ponit ſufficit ad ꝯcludēdū eā tā in pma ꝙ̄ȝ in
tertia: ⁊ nō opʒ niſi minorē ꝯutē. Eodē mō opponi pōt
de pticulari negatiua que per oēs figuras ꝯcludit ſoluʒ
tñ ponit regulā ad ꝯcludēdū eā in tertia figura. Et dicen
dū ꝙ illa ſufficit ad ſillandū illā ubiqʒ. de 3ª enim figura
fit pª ꝯuſa minore, ⁊ 2ª ꝯuſa utraqʒ. ¶ Adhuc forte du
bitaret aliqs de terminis quos ponit. mediū enim vnuʒ
eſt q̄re iſpectio medij dʒ eē aliqd vnū ſicut dicit iſter⁹ ſed
in terminis ſuis docet iſpice ad multa ⁊ eligē multa pro
medio qꝛ docet ſumē. f. g. e. ad ſillandū oē. e. eē a. Et dicē
dū ꝙ docet iſpicē ad vnū h tē ⁊ ſm rōnē ⁊ compationē
ad multa. qꝛ ſi idē fuerit. f. ⁊ e. ſillat oē. e. eē a. ⁊ aīr non. ⁊
ita ꝯueniēs eſt ei⁹ iſpectio. ¶ Conter dubitabit de ido/
neitate quā ponit in fine qꝛ ſupi⁹ docuit ſumē ꝯñs ſbi p
ximū ⁊ ppiū. nūc aūt docet accipe ꝯñs ſbi ule maxime
⁊ remotū ⁊ ita videt repugnantia docē. Et dōm ꝙ ſupi⁹
docuit ꝯñs a ſbi abſolute ⁊ in compando illud ꝯñs ad
pdicatū ita. f. ꝙ nō ſit ꝯñs pdicati dʒ eniʒ in ꝯſeq ſbm ꝙ
nō pñl. h aūt docet accipe ꝯñs ſbi qd ſit añs ad pdicatuʒ
⁊ nō dicit repugnātia: qꝛ pius loquit de ꝯñtib⁹ ulr poſtea
vo de ꝯñtib⁹: que eadē manētia cōſeqt ad añtiā ad pñū.

p Alam autem quoniā per tres ter-
minos ⁊ per duas ppoſitiones cō-
ſideratio: ⁊ per pdictas figuras ſil-
logiſmi oēs: monſtrat enim omni quidez
e. neceſſe a. quādo ei qd eſt. c. ⁊ ei qd eſt. f. idē
ſeqūt: hoc aūt erit medium: extremitates
aūt. c. ⁊ a. fit enim prima figura: alicui au-
tem quādo. c. ⁊ g. ſumūt idem. hec aūt po-
ſtrema figura: mediuʒ aūt fit. c. g. nulli au-
teʒ quādo. d. ⁊ f. idem: fit aūt pma figura
⁊ media: nam pma qdem quādo nulli in
eſt. a. Siquidē cōuertit priuatiua. f. aūt om-
ni. e. media aūt. d. a. qdem nulli. e. aūt om-
ni ineſt. Alicui aūt nō ineē: quando. d. ⁊. g.
idem fuerint: hec aūt poſtrema figura. nā
a. qdem nulli. g. inerit. e. vo omni. g. ma-
nifeſtū eſt ergo: quoniā per pdictas figu-
ras oēs ſilli: ⁊ quoniā non eligēdum: que
ſunt oibus cōſequētia: eo ꝙ nullus fiat ſil-
logiſmus ex ipſis. Nam cōſtruere quidez
oino: nō erat ex ſequētibus: priuare aūt nō
cōtingit per ea que oibus cōſequētia ſunt
oportet enim huic qdem ineſſe huic qdez
non ineſſe.

¶ Data arte inueniēdi mediū ad vnūqdqʒ ppoſitū in hac
pte oſtēdit ei⁹ ſufficiētiā. ⁊ oſtēdit ꝙ oīs ſills fit ad dicta
pñª iſpiciēdo: ⁊ nō ad alia. ⁊ diuidit in. d. in pª oſtēdit ꝙ
oīs ſills fit per dicta pñª. In 2ª cū dič⌊ manifeſtū ergo⌋
manifeſtat ꝙ nullus ſills fit per alia. pª in. d. in pª oſten/
dit ꝙ oīs ſills ſiue mō fit per dicta pñª. in 2ª cū dicit⌊ eo/
dē aūt mō ⁊ in necio. ⌋oſtēdit idē de ſillo qui eſt cū mō
pª in. d. in pª oſtēdit ꝙ oīs ſills oſtēſiu⁹ fit per dicta pñª.
in 2ª ꝙ oīs ſills ex ypotheſi eſt per dictā arē ſbi 2ª. ⌊eo
dē aūt mō ⁊ quia ad ipoſſibile. ⌋pª in duas in pma oñdit
qd dictū eſt de ſillo oſtēſiuo penes ſex utiles iſpectiones
in 2ª cū dicit⌊ manifeſtū aūt quī ⁊ alie. ⌋oñdit ꝙ nō ſūt
iſpectiones alie utiles. pª hēt pncipale ⁊ icidēs in princi
pali oſtēdit ꝙ oīs ſills oſtēſiu⁹ fit in aliq̄ triū figuraꝝ p
pñª dicta ſicad oēm ſillm factū in trib⁹ termis ⁊ duabus
ppōnib⁹ ſufficiūt pdicta pñª. ſed oīs ſillus oſtēſiu⁹ fit in
aliq̄ figura per tres terminos ⁊ duas ppōnes. ḡ ad oēm
ſillm oſtēſiuū ſufficiūt pdicta pñª. hui⁹ rōnis pª ſigt ma/
iorē: ⁊ h eſt. ⌊ palā aūt quī. ⌋2ª minorē ⁊ h eſt⌊ ⁊ per pdi
ctas. ⌋⁊ cū dicit oēs ſilli ītelligēdū eſt h de oſtenſiuo. 3ª
maiorē declarat q̄ſi per iductionē ⁊ pcedit ſic. pª manife
ſtat ꝙ ſi debeat ſillari ulis affirmatiua h erit per pmaʒ fi
gura in ppōnib⁹ duab⁹ ⁊ trib⁹ terminis: qꝛ añs pdicati ⁊
ꝯñs ſbi ſūt vnū mediū ⁊ h eſt qd dicit⌊ mōſtrat eni. ⌋2ª
declarat ideʒ de pticulari affirmatiua ⁊ pʒ ⁊ h eſt. ⌊ alicui
aūt. ⌋3ª manifeſtat idē de uli negatiua qꝛ ſi debeat ꝯclu/
di nulli. e. eē. a. per mediū. d. f. h pōt eē per ſcdaʒ figuraʒ
ſic nulli. a. eſt. d. f. oē. e. eſt. d. f. ergo nullū. e. eſt. a. ul̄ per
pmā figurā ſi ꝯutat maior ⁊ ſignificat ibi ſicut ſignificaui
in pcedentib⁹. qd pus hēt remouē. d. ab. a. ꝙ e ꝯ⁹. itē
ꝙ nō imediate ſit iſte ſills. ſ. per pmā figurā ſed mediāte
ꝯuſione maioris: ⁊ h eſt. ⌊ nulli vo quī. d. ⌋4ª manifeſtat
idē de pticulari negatiua pʒ ⁊ h eſt⌊ alicui aūt nō ineē. ⌋
5ª ex iſta iductione iſert minorē dicēs manifeſtū eſſe ꝙ
oīs ſill's oſtēſiu⁹ fit per aliquā triū figuraꝝ ī ſm trib⁹ figu
ris ⁊ duab⁹ ppōnib⁹: ⁊ h eſt. ⌊ manifeſtū eſt ergo. ⌋ſeq
tur incidēs in quo iuxta pħs remouet quādā inutilem i
ſpectionē medij ⁊ eſt. ꝙ nō dʒ fieri iſpectio ad tale qd ſe
quit oīa: ⁊ per tale mediū nō ſequit ꝯclō affirmatiua ꝙ
nō ſequit ſi ſupius de aliquo dī ulr ꝙ iſeri⁹ dicit de eo
dē. nec ēt ꝯclō negatiua: qꝛ neutra pmiſſarū negatiua eſt
accepto tali medio ⁊ h eſt. ⌊ ⁊ quī non eligēdū. ⌋

¶ Manifeſtum eſt autem quoniam ⁊ alie
cōſiderationes que ſunt ſm electiones in-
utiles ſunt ad faciendum ſillogiſmum: ut
ſi ſequētia utrinqʒ eadem ſint: aut que ſeq
tur. a. ⁊ que non ꝯtigit. e. ineſſe: aut rurſuʒ
quecūqʒ vo poſſibile ineſſe utrinqʒ: non
enim fit ſillogiſmus per hec: nam ſi ſequē
tia ſunt eadem ut. b. ⁊. f. media fit figura:
predicatiuas habens utraſqʒ propoſitio-
nes. Si autem ea que ſequitur. a. ⁊ que nō
contingunt. c. ⁊. b. pma erit figura: priuati
uam habens eam que eſt ad minorem ex-
tremitatem propoſitionem. Si autez que
cūqʒ non contingit utrinqʒ ut. d. ⁊. b. pua
ī neutraqʒ propoſitiones: uel in pma ul̄
in media figura: ſic autem nullo modo fit
ſillogiſmus.

¶ Poſtqʒ oſtēderat ꝙ oēs ſilli oſtēſiui fiūt per pncipia di
cta ſm iſpectiones utiles. h oſtēdit ꝙ nō ſunt alie inſpe/
ctiones utiles: ⁊ diuidit in. d. in pª remouet tres iſpectio
nes penit⁹ iutiles. in 2ª cū dicit⌊ palā aūt ⁊ que eadeʒ. ⌋
remouet duas iſpectiones que quodāmō utiles ſunt ſed
nō ꝯuenīētes. In pma pcedit ſic. pmo miſit tres iſpectio
nes oino inutiles: ⁊ eſt pma. Si ꝯñs ſbi ⁊ predicati fue/
rit idem. ſecūda ſi antecedens predicati ⁊ extraneum ſbi

sint idē.tertia si extra n eū utriusq3 fuerit idē ꝛ h est.⌊ ma/ nifestū aūt.⌋scdo dat cām inutilitatis eoꝛ dicēs q᷑ pma inutilis q᷑ sm eā accipiunt ambe pmisse affirmatiue.in 2ª figura 2ª est inutilis q᷑ sm eā accipit minor negatiua i pª figura.3ª ēt q᷑ sm eā accipiunt ambe ꝓpōnes negati ue siue i 2ª figura siue in pª ꝛ h est.⌊ nō eni fit sill's.⌋

℃ Palam autē q᷑ ꝛ que eadē sumēdū sm ꝯsiderationē ꝛ nō que diuersa ꝯtraria:pri mū qdē:qm mediū gra inspectio:medium aūt nō diuersum:sed oportet idē sumere. Deinde ꝛ in qbus accidit fieri sill'm eo q᷑ sumant ꝯtraria:aut nō cōtigētia eidē ineē in pdictos omnes reducent modos:ut si b.ꝛ.f.sint ꝯtraria:aut nō cōtingētia eidez ineē:erit enim his sumptis sill's:quoniam nulli.c.inerit.a.sed nō ex ipsis h ex predi cto modo.nam.b.a.qdē omni.e.ho nul li ierit:quare necesse est idē esse.b.alicui.b. Rursum si.b.ꝛ.g.nō cōtingat eidē inesse: quoniā alicui.e.nō inerit.a.nam sic media erit figura:nam.b.a.qdē omni.g.ho nul li inerit:quare necesse est.b.idē eē alicui eo rum que sunt.b.nā non cōtigere.b.ꝛ.g.ei dem ineē nihil differt: aut.b.alicui.b.idez esse:oia enim sumpta que nō cōtigit.e.in esse. Manifestū ergo quoniā ex istis qdez inspectionibus nullus fit sill'us:necesse est aūt si.b.ꝛ.f.sint cōtraria:idē eē.b.alicui.b. ꝛ per hec fieri sill'm. Accidit ergo sic inspi cietibus cōsiderare aliā viam necessariaz: eo q᷑ quandoq3 latet idētitas eorum que sunt.b.ꝛ.h.

℃ Lōnter remouet duas inspectiones quodāmō utiles ꝫ nō ꝯuenietes.ꝛ est pª si ꝯñs pdicati ꝛ ꝯñs sbi ꝯria fuerit sine eñnes pōt sill'ari uñis negatiua.2ª est si ꝯñs pdicati ꝛ añs sbi fuerint ꝯria pōt sill'ari pticularis negatiua.has q̄ ispectiones remouet per duas rōnes qrū pma talis est. Ois ispectio ꝯueniēs est ad aliqd vnū.ꝫ dicte ispectiōes nō sūt ad aliqd vnū ergo nō sunt ꝯuenietes.hui⁹ rōnis pº ponit mediū ꝛ h est.⌊ palā aūt.⌋2º ostēdit illud sic in spectio in ista arte est ad mediū:sed mediū est vnū ꝛ nō plura:q̄re ispectio ꝯueniēs est ad vnū.hui⁹ rōnis ponit maiorē ꝛ minorē ꝛ h est.⌊ pm qdē.⌋2ª rō est talis acce ptis ꝯriis pdicto mō nō fit sill's nisi alterū ꝯrioꝝ fit ꝯñs pdicati ꝛ eñneū sbi.ꝫ acceptione ꝯria pdicto mō ꝯtigit latē utrū alterū ꝯriū fit ꝯñs pdicati ꝛ eñneū sbi q̄ accipi entē ꝯria pdicto mō ꝯtingit latē utrū fiat sill's uel nō.q̄re talis ispectio ꝯrioꝝ nō fit ꝯueniēs.huius rōnis pº signat maiorē cū sua ostēsione.2º infert ꝯclōnē cōsignādo mi norē cū dicit mediū ergo.signat aūt maiorē cū dicit.⌊ Dei de ꝛ qbus.⌋Deinde ostēdit eā pº quātū ad pmā duarū inspectionū.2º quātū ad scdam.quātū ad pmā sic ꝫ.b.ꝛ f.que sunt ꝯñtia sbi ꝛ pdicati fuerint ꝯria siue eñnea cō tingit sill'are.nullū.e.eē.a.sed nō ex ipsis ꝯriis inquātuz hui⁹.sed ex vno ꝯrioꝝ dicēdū q᷑ est ꝯñs pdicati ꝛ eñneū sbi.b.enim qđ est ꝯñs pti cū repugnet ei qđ est.f.repu gnat ei qđ est.e.q᷑ q̄cqd repugnat ꝯñti repugnat añti ꝛ eū.b.repugnet ei qđ est.e.cōstat q᷑ est aliqđ.b.ꝛ ita pz q᷑ fit sill's per.b.qđ est ꝯñs pdicati ꝛ eñneū sbi ꝛ nō p duo

ꝯria.q̄liter aūt fiat sill's per se pz.ꝛ sic pz quo ad pmā in spectionē qđ ad ꝯria nō fit sill's nisi sm q᷑ vnū ꝯrioꝝ est ꝯñs pdicati ꝛ eñneū sbi ꝛ h est.⌊ ut ꝫ.b.ꝛ.f.⌋Lōnter vi ficat maiorē quātū ad scdam inspectionē dicēs q᷑ ꝫ.b.ꝛ g.ꝯria sint cū.b.sit repugnās ei qđ est.g.erit in pte repu gnās ei qđ est.e.q᷑.g.est aliqđ.e.ꝛ qđ repugnat añti pro pte repugnat ꝯñti q̄re.b.est aliqđ eoꝝ que sūt.h.ꝛ pp h sill'ari pōt aliqđ.e.nō eē.a.ꝛ fiet ꝓsill's in scda figura sic. oē.a.est.b.nulli.g.est.b.ergo nulli.g.est.a.Deinde pn cipalis sill's in tertia figura sic nulli.g.est.a.oē.g.est.e.q̄ aliqđ.e.non est.a.ꝛ sic pz q᷑ sill'at per ꝯria sm q᷑ hi⁹ sed per vnū illoꝝ eñs ꝯñs pdicati ꝛ eñneū sbi.dico pro p te ꝛ h est idē ei qđ est vnū ꝯrioꝝ eē añs sbi ꝛ eñneū pdi cati sicut pz intuēti.sed hic nō expmit in lra sed mō pori ꝛ h est⌊ rursuz ꝫ.b.⌋Lōnter ifert ꝯclōnē ꝛ h ē⌊ maᵐ q̄.⌋ ꝛ addit intētionē minoris cū dicit.⌊ accidit q̄.⌋℃ Dubi tatur forte de hoc qđ dictū est ipm ostēdere sufficiētiam sue artis seorsum in illis de mō ab illis qui sunt ostēsiui ꝛ ex ypothesi.ex hoc enim videt q᷑ iste diie ostensiuum ꝛ per ipossibile nō sint imediate diie sill'i.ꝛ si h ē demō stratio quā fecit Arist.in pcedētib⁹ ad sufficiētiā figurarū ostēdēdā diminuta. Adhuc ex hoc videt q᷑ sill's de mō neq3 ꝯtinebit sub ostensiuo neq3 sub illo qui est ex ypo thesi qđ est icōueniēs.Et dicēdū q᷑ tā sill's ostēsiuus q̄ sill's ex ypothesi pōt fieri sup ꝓpōnes de ineē ꝛ ꝓpōnes de mō.ꝛ si cōsiderent sm q᷑ fuerūt in utriq3 sunt imedi ate diie sill'i ꝛ sic accipiunt suplus in sufficiētia figurarūz ostēsa.pōt ēt uterq3 ꝯsiderari ut tm̄ fact⁹ in ꝓpōnib⁹ de i eē ꝛ sic cōsiderat hic cū ostēdit pº sufficientiā sue artis in sill'o ostēsiuo ꝛ sill'o ex ypothesi sup ꝓpōnes de inesse.2º sup ꝓpōnes de mō.℃ Lōnter querit cū duplex sit dispō formalis in sill'o.s.modus ꝛ figura ꝛ sunt inutiles ispectio nes ꝯtra modū q̄re nō sūt alie iutiles peccātes ꝯtra figu rā.Et dicēdū q᷑ h est q᷑ due ꝓpōnes facte in trib⁹ termi nis per sitū terminoꝝ ex necessitate determinat figuraz: sed nō.sed de necessitate determinat modū.ꝛ si abeēt fi gura nulla eēt dispō ad sill'm ꝛ ideo quātū ad figurā nul la inspectio.℃ Ulterius forte queret cū ad moduz exi gant duo.s.q̄litas ꝛ quātitas:ꝛ sunt quedā inspectiones iutiles peccātes cōtra q̄litatē q̄re nō sunt sill'r aliq̄ue pec cātes ꝯtra quātitatē.Et dicēdū q᷑ h est q᷑ colligo ꝯñtis ad añs ꝛ eꝯ⁹ ꝛ extremoꝝ ad iuicē facit semp ulem ꝓpōnez: vñ per inspectionē ad illa de necio sumunt ules ꝓposi tiones nisi cōuertant.sed dū pōt accipi ꝓpō ulis non fit peccatū circa modū penes quātitatē ꝛ iō nulla inspectio ad añtia ꝛ ꝯñtia eñnea quo ad quātitatē ꝓpōni nisi con uertant ꝓpōnes:quo ad q̄litatē aūt peccat alie sicut pz. ℃ Lōnter dubitabit de vna iutiliū ispectionū.illa enim que sumit añs pdicati ꝛ extrāeū sbi videt eē utilis sic nl lū.c.h.est.e.oē.c.h.est.a.ergo aliqđ.a.nō est.e.Et dicen dū q᷑ hoc mō utilis est.s.ad sill'andū sbm de pdicato:sed nō est utilis ad sill'andū pdicatū de sbo.s.a.de.e.q᷑ 2º cō uerti nō pōt cū sit pticularis negatiua:ꝛ iō reputat Arist. talē ispectiōez inutilē.℃ Adhuc queri pōt q̄re Arist.remo uet duas inspectiones que sunt ad ꝯria cū in lra cōcedat ipsas utiles eē.Et dicēdū q᷑ nō remouet ipsas eē utiles sed eē cōuenietes nō sunt enim ꝯueniēter assignate cuz possit latere an per illas fiat sill's sicut ostēdit.℃ Sed cō tra videt q᷑ cōuenietes sint sic si oppositū de opposito ꝛ ꝓpositū de ꝓposito:sed ispicē ad mediū vnuz ꝛ ad ꝯria. media opponunt.sill'r sill'ate ꝯclōnē negatiuā ꝛ ꝯclōnē affir matiuā.cū ergo affirmatiua ꝯº sill'et per ispectionem ad vnū.negatiua sill'abit per inspectionē ad plura alia ꝯria Adhuc affirmatiua ꝯº sill'at per aliqd ꝯueniēs utriq3 ex tremoꝝ ergo per oppositū ut videt negatiua sill'ari oz p illud qđ differt ab utroq3:q̄re ul' accipiet id qđ est extra neū utriq3 ad sill'andū negatiuā.uel accipiet aliqd con ueniens minori ꝛ differēs a maiore.uel aliqd cōueniēs maiori ꝛ differēs a minore.sic enim accipiet differētia

utriusq3 extremitatis ad alterã: τ ita silla̋t negatiua ɔ° in ĩspiciẽdo ad multa que sunt ɔtraria. Et dicẽdũ q2 ois ɔ° silla̋t per ĩspectionẽ ad vnũ sicut vult Ar̃s. ℭ Ad pmũ obm dicẽdũ q2 illa ɔsideratio inutilis est cũ sub vno oppositoꝝ ex pte vna ɔtinet̃ utrũq3 oppositoꝝ ex pte affirmatiua. vbi gr̃a. mortale ɔtinet sub se rõnale τ irrõnale τ hõ nõ ualet. si rõnale τ irrõnale sunt opposita mortale τ immortale τ oẽ irrõnale est mortale ergo oẽ rõnale est immortale. Silr̃ aũt est in opposito q2 in 2° affirmatiua q2 negatiua ɔcludit̃ per ĩspectionẽ ad mediũ τ ita sub vno oppositoꝝ ex pte vna ɔtinet̃ utrũq3 oppositoꝝ ex pte altera. ℭ Ad 2m dicẽdũ q2 nõ ualet si affirmatiua silla̋t p aliqd ɔueniẽs utriq3 extremoꝝ q2 negatiua silla̋t per aliqd differẽs ab utroq3 nec̃e est enĩ si d3 ɔcludi extremũ de extremo per mediũ q2 ipsum vni ɔueniat ad minus sicut prius habitum est.

Odẽ aũt mõ se hñt τ qui ad ĩpossibile deducũt silli ostẽsiui: nã τ ipsi
e fiunt per sequẽtia: ex qbus ɔñs est utrũq3 τ eadẽ ɔsideratio in utrisq3: nã qd mõstrat̃ ostẽsiue τ per ĩpossibile est silla̋re τ per eosdẽ terminos: τ qd per ĩpossibile τ ostẽsiue: ut qñ. a. nulli. e. inest: ponat̃ enim alicui inee ergo qm̃. b. oi. a. a. aũt alicui. e. τ b. alicui. e. inerit: sed nulli inerat. Rursum qm̃ alicui inest. Si nulli. e. inest. a. e. aũt oi g. nulli. g. inerit. a. sed oi inerat. Silr̃ autẽ τ in alijs ppositis: semp enim erit in oib9 per impossibile ostẽsio ex sequẽtibus: τ qbus est ɔñs utrũq3: τ in vnaquaq3 ppõne eadẽ cõsideratio: τ ostẽsiue uolẽtis silla̋re τ ad impossibile deducere: nã ex eisdẽ terminis utreq3 demõstratiões: ut si oñdit̃ nulli e. inee. a. qm̃ accidit τ. b. alicui. e. inee qd est ĩpossibile. Si sumptũ sit. e. qdẽ nulli. a. aũt oi inee. b. manifestum qm̃ nulli. e. inerit. a. Rursũ si ostẽsiue sillogizatũ fuerit. a. inee nulli. e. ponẽtib9 inee per impossibile monstrabit̃ nulli inee. Silr̃ aũt τ in alijs. In oibus enim necesse est ijs qui per impossibile cõem aliquẽ sumere terminũ: aliũ a positis ad quẽ erit sill̃s mẽdacij: q̃re cõuersa ea ppõne altera aũt silr̃ se hñte ostẽsiuus erit sill̃s per eosdẽ terminos.

ℭ In pte ista ostẽdit Ar̃s. oẽm sillm ex ypothesi fieri ĩspiciẽdo ad dicta pñcipia .s. añtia τ ɔñtia τ ext̃nea. τ diuidit̃ in duas. in p̃a ostẽdit h̃ de illo ex ypothesi qui est ad ĩpossibile. in 2a cũ dicit. [In alijs aũt sillis.] ostẽdit idẽ de alijs sillis ex ypothesi. p̃a hẽt pñcipale τ incidẽs ibi. [differt aũt ostẽsiuus.] in p̃a ostẽdit oẽm sillm ducẽtẽ ad ĩpossibile fieri iux̃ dicta pñ°. sic oẽ qd demr̃at ostẽsiue oẽmr̃at per ĩpossibile τ in eisdẽ termis τ eɔ°. sed ois sill̃s ostẽsiu9 fit per dicta pñª ut pus ostẽsũ est. ergo ois sill̃s qui est p ĩpossibile fit per dicta pñª. huiꝰ rõnis p̃° ponit ɔñẽ τ h̃ ẽ [Eodẽ aũt mõ.] 2° assignat minorẽ cũ dicit ostẽsiuus. 3° ponit maiorẽ τ p̃° ponit τ h̃ est. [nã qd oẽmr̃at.] oñdit aũt maiorẽ p̃° declarãdo quõ aliqd silla̋t per ĩpossibile. 2° quõ idẽ oẽmr̃at ostẽsiue τ in eisdẽ terminis cuz dicit. [ut si. a. ostẽsum est.] in p̃a pcedit sic. p̃° docet quõ ulis negatiua demr̃at per ĩpossibile sic si debeat demr̃ari. a. nullũ. e. eẽ. a. accipiat̃ oppositũ cũ aliquo noto τ cõcludit̃ ex eis manifeste falsum sic. oẽ. a. est. b. illud est manifeste uerũ aliqd. e. est. a. h̃ est ypothesis ergo aliqd. e. est. b. sed h̃ est manifeste falsum. fit ita q̃re ypothesis est falsa. τ ita ei9 oppositũ est uerũ. s. nullũ. e. est. a. τ h̃ est. [ut qm̃. a.] 2° idẽ docet de pticulari affirmatiua. si enim ostẽdi debeat aliqd. e. eẽ. a. accipiat̃ oppositũ cũ aliquo noto sic. nullũ e. est. a. oẽ. g. est. e. ergo nullũ. g. est. a. fit hoc falsum q̃re ypothesis falsa τ oppositũ uerũ. s. aliqd. e. est. a. τ hoc est. [rursum qm̃.] 3° cõcludit ult̃r sic eẽ in oĩ ppõne demõstrãda. ubiq3 enim idẽ modus est τ in oib9 inspiciat̃ ad añtia τ ɔñtia τ ext̃nea siue demr̃et̃ ostẽsiue siue ducat̃ ad ĩpossibile. τ h̃ est. [silr̃ aũt τ in alijs.] Cõsr̃ docet q̃liter eadẽ ɔ° silla̋t ostẽsiue τ eisdẽ termis. pcedit sic. p̃° dic̃ q2 cũ ostẽsa fuerit h̃ ɔ° nullũ. e. est. a. per ĩpossibile ducẽdo ad h̃ incõueniẽs q2 aliqd. e. sit. b. põt eadẽ sillari ostẽsiue si accipiat̃ oppõm falsẽ ɔõnis pro minore sic. oẽ. a. est. b. nullũ. e. est. b. ergo nullũ. e. est. a. τ eɔ° si accipiat̃ oppositũ huius uere ɔõnis pro ypothesi cũ maiori ppõne poterit idẽ sillari per ĩpossibile sicut dictũ est τ h̃ est. [ut si ostensum est.] 2° docet similr̃ eẽ in alijs. est enim ulis regula q2 accepto opposito pñcipalis ɔõnis cũ aliquo uero ad ĩpossibile ducit̃. τ ita ostẽdit̃ ppositũ per ĩpossibile. accepto aũt opposito ɔõnis silli ad ĩpossibile que ẽ manifeste falsa cũ eodẽ vo silla̋t ppositũ ostensiue. vñ sill̃s ostẽsiu9 τ sill̃s ad ĩpossibile cõicãt vnã p̃missarũ τ ut̃rq3 accipit oppõm ɔõnis alterius τ h̃ est. [silr̃ aũt τ in alijs.]

ℭ Differt aũt ostẽsiuus ab eo q2 ad ĩpossibile: quoniã in ostẽsiuo qdẽ s̃m ueritatẽ ambe ponunt̃ ppositiones: in eo autẽ qd ad ĩpossibile: falsa vna: hec ergo erũt magis manifesta per sequẽtia quãdo de impossibili dicemus: nũc autẽ intãtum nobis sit manifestũ qm̃ ad hoc pspiciẽdũ: τ ostẽsiue nolẽtib9 silla̋re τ ad ĩpossibile deducẽ.

ℭ Sequit̃ incidẽs q2 enim iã significauit ɔueniẽtiã silli ostẽsiui ad sillm ad ĩpossibile ne putes q2 penit9 idẽ sint h̃ remouet dicẽs q2 differũt in hoc q2 ostẽsiuus accipit utrãq3 ppõnẽ uerã. sill̃s aũt ad ĩpossibile accipit alterã falsam τ erũt manifestiora que nũc dicunt̃ per ea que dicent̃ in 2° hui9. nũc aũt uñ intẽtio est q2 ois sill̃s fit per inspectionẽ ad añtia τ ɔñtia τ ext̃nea. τ attẽdẽdũ est h̃ q2 Ar̃s. vult sillm ostẽsiuũ uere hẽre utrãq3 p̃missã uerã. in h̃ enĩ excludit sillz ex falsis a sillo ostẽsiuo τ h̃ ẽ. [differt aũt ostẽsiu9.]

ℭ In alijs aũt sillis qui sunt ex ypothesi ut quicũq3 s̃m trãsumptionẽ aut s̃m qualitatem in subiectis nõ in prioribus sed in transumptis erit cõsideratio. modus aũt ĩspectionis idẽ. Cõsiderare aũt opz τ diuidere quot modis sunt qui ex ypothesi: mõstrat̃ ergo vnaqueq3 ppõnũ sic. Est autẽ alio mõ silla̋re horũ ut ulia per pticularia ĩspectione ex ypothesi. Si enim. c. τ. g. eadem sunt: solũ aũt. g. sumat̃. e. si inee omni. e. inerit. a. τ rursum si. c. τ. d. eadẽ: de solo autem. g. predicet̃. e. quoniã nulli. e. inerit. a. ut manifestum est.

ℭ Cõsr̃ ostẽdit q2 alij silli ex ypothesi ab eo qui est per ĩpossibile fiũt ĩspiciẽdo ad dicta pñcipia. s. añtia τ ɔñtia τ ext̃nea τ pcedit sic. p̃° dicit q2 oẽs silli alij ex ypothesi sic

sioni ni silli ex ypothesi qui sunt fm transumptionem ꝛ qui sunt fm qualitatez in substãtijs ꝛ fit in hijs inspectio fm artem predictam non quãtum ad principales ꝯpões q̃ ipse ex ypothesi accepte sunt.si quãtum ad ꝯpões a q̈bus redimus super principales ꝯpões tales enim sillogiꝫate sunt: ꝛ h̃ est.[In alijs autem sillogismis.]secũdo dicit q̃ ad hoc alter sillogiꝫat aliq̃d ex ypothesi ut quãdo sillogiꝫat per regulam que docet sillogiꝫare particularem cum hac ypothesi q̃ accipiat antecedẽs sbi cõuertibile ei ut si debeat sillogiꝫari omne.c.esse.a.ꝛ accipiat antecedẽs utriusq̃ idem scilicet.c.g.ꝫ si h̃ antecedẽs.g.cõuertat ei qḋ est.c.non solum particularis sed etiam ulis ꝯº sillari põt sic omne.c.g.est.a.omne.c.est.c.ergo omne.c.est.a.simil'r sillogiꝫat uniuersalis negatiua si idem sit antecedẽs sbiecti extraneum predicati h̃ supposito q̃ antecedens sbiecti sit cõuertibile sbiecto ꝛ h̃ est.[est autem alio modo.]

¶ Eodem autem modo ꝛ in necessarijs: ꝛ in contingentibus:nam eadem consideratio ꝛ per eosdem terminos ordine contingentium inesse sillogismum. Sumendum aũt ꝛ in contingentibus: ꝛ que non sunt: possibilia aut inesse: est enim: quoniam ꝛ per hoc sit contingentis sillogismus. Similiter autem se habebit inadalenai ꝛ in alijs predicamentis.sal.tc.bon.

¶ Postq̃ ostẽsum est sillogismum sine modo fieri inspiciendo ad p̃dicta p̃ncipia idez manifestat h̃ de sillogismo qui est cum modo dicẽs q̃ in sillogismo de necessario ꝛ contingẽti eodem modo inspiciẽdum est ad antecedentia ꝯntia ꝛ extranea sicut in sillogismo de inee.ex eisdez enim terminis ꝛ eodem modo ordinatis nisi q̃ impedit modus fit sillogismus de inee.ꝛ sillogismus de modo.ꝛ dicit q̃ oportet adhuc accipe cõtingens sicut acceptum est in generatione sillogismoꝝ de ꝯtingenti.s.pro eo qḋ est non necessariũ.ꝛ addit q̃ eodẽ mõ est de omni sillogismo in quolibet modo predicãdi.omnis enim fit inspiciendo ad ãntia ꝛ ꝯntia ꝛ extranea ꝛ h̃ est.[eodẽ autem modo.]

m Anifestum ergo quoniam non solum possibile est per hanc viam fieri omnes sillogismos.sed ꝛ per aliam:impossibile omnis enim sillogismus ostensum est:quoniam per aliquam predictarum figurarum fit: has autem non contingit per aliam constitui:q̃ per consequentia:ꝛ quibus consequens est vnumquodq̃:ex hijs enim propositiones ꝛ medij assumptio:quare nec sillogismum possibile fieri per alia.

¶ Postq̃ ostẽsum est q̃ oĩs sillogismus fit per dicta principia ꝛ per dictam artem.hic ostẽdit q̃ nullus fit per artẽ aliam.ꝛ diuidit in duas.in p̃ma ostendit ꝓpositũ.in secunda concludit corre^m ibi.[ergo methodus.]In prima sic procedit.primo proponit ꝯõnem ꝛ h̃ est.[manifestum ergo.]secundo ostendit eam sic.omnis sillogismus est per aliquam trium figuraruz ut ostẽsum est.sed nullus sillogismus alicuius trium figurarum fit nisi per artem predictam:ergo huius rõnis primo ponit maiorẽ ꝛ h̃ est.[omnis enim sillogismus.]secũdo minorem ꝛ h̃ est.[has autem cõlligit.]tertio infert ꝯõnem ꝛ h̃ est.[quare nec sillogismum.]

¶ Ergo methodus quidem eadem est ꝛ circa philosophiam ꝛ circa artem quamlibet ꝛ disciplinam: oportet enim que insunt circa vnumquodq̃ colligere: ꝛ hijs q̃pluriuum abundare: ꝛ hoc per tres terminos: considerare destruentem quidem sic: construentem ꝟo sic: ꝛ fm ueritatem: ex his que fm ueritatem descripta sunt inesse: ad dialecticos autem sillogismos: que sunt fm opinionem. Principia autem sillogismorũ vniuersaliter dicta sunt: ꝛ quomodo se habeant: ꝛ quomodo oportet inquirere ea quatenus non inspiciamus ad omnia ea que dicta sunt: neq̃ ad eadem construentes ꝛ destruentes ab omnibus aut aliquibus sed ad pauciora: aut ad determinata.

¶ Consequẽter cõcludit correlarium inde manifestum ex quo enim per artem p̃dictam fit omnis sillogismus.sillogismus autem est instrumẽtuz ad usum omnis doctrine ꝛ omnis disciplinae cõcludit q̃ eadem est cõsideratio generalis ad sillogiꝫãdum in omni scientia ꝛ doctrina. semp enim cõsiderãdum est ad antecedẽtia ꝛ cõsequentia ꝛ extranea.in diuersis tamen sciẽtijs diuersus est modus specialis huius cõsiderationis.ꝛ oportet aliter considerare uolenti ꝯstruere.ꝛ aliter uolenti destruere.ꝛ per hanc cõsiderationem accipiende sunt propositiones necessarie in demõstratiuis ꝛ ꝓbabiles in dialecticis ꝛ h̃ est [ergo methodus.]ꝛ intelligo ibi per philiam metaphisicam per artem sciẽtias rationales.ꝛ per disciplinas quadriuiales scientias ꝛ naturales. Consequẽter epilogat dicens q̃ iam dicta sunt p̃ncipia vniuersalia sillogismoruz ꝛ quomodo se habeãt ꝛ quomodo oportet ea accipere ꝛ addit huius causam dicens.q̃ h̃ determinata sunt ut nõ fiat inspectio ad omnia indifferẽter.quando sillogiꝫatur aliqua ꝯº.sed ad quedam pauca ꝛ determinata ut etiam non fiat inspectio ad eandem construẽdo ꝛ destruendo uel sillogiꝫãdo vniuersale uel particulare.sed ut patet ad que inspiciẽdum indeterminate in omni ꝯõne cõcludẽda siue vniuersali siue pticulari siue affirmatiua siue negatiua ꝛ h̃ est.[Principia autem sillogismorũ.]¶ Dubitat hic de eo qḋ dicit q̃ oẽ demõstratum ostensiue potest demõstrari per impossibile ꝛ eꝯº.prima enim principia si negata fuerint demõstrari possunt per impossibile non tamen ostensiue eo q̃ omnis ostensiua demonstratio est ex simpliciter prioribus ꝛ primis p̃ncipijs nõ sunt aliqua priora.Et dicẽdum q̃ demõstratio potest decipi proprie fm q̃ est sillogismus faciens scire rem per causam ꝛ de tali non intelligit Ar̃s.sed de tali ꝓcedit oppositio.ut potest accipi cõmuniter pro omni sillogiꝫatione ostensiue.ꝛ sic loquit hic.ꝛ sic contingit demonstrare prima principia ostensiue.facta enim demõstratione per impossibile si accipiat oppositum false ꝯõnis cum non accepto in sillo ad ĩpossibile sillabit ostẽsiue nõ per cãm sed per sillogismũ.¶ Coñter querit de eo qḋ dicitur q̃ in sillo per impossibile oportet accipe medium tñ diuz ab extremis ꝯõnis ꝓbãde per impossibile sicut in ostẽsiuo.hoc enim videt falsum sic.sillet nullũ.e.eẽ.a.ostensiue sic oẽ.a.est.b.nullũ.e.est.b.ergo nullũ.e.est.a.h̃ accipit aliqḋ mediũ ab extremis.s.b.deinde ostẽdat idẽ per impossibile.sic oẽ.a.est.b.quoddã.e.est.a.ergo quoddã e.est.b.sed hoc est falsum ergo ypothesis falsa ergo ꝛc̃.in

hoc sill'o me^m est hoc ip sim. a. sed. a. est vnũ extremorũ ɔ̄onis ꝓbãde. nõ aũt in sill'o ducẽte ad impossibile cnsª oppositi dicti. Et dicẽdũ q alius est sill'o per impossibile ⁊ sill's ad impossibile. sill's enim ad impossibile est qui accepto opposito eius qđ ꝑncipalr intẽdit ut manifeste noto sillogizat impossibile. sillus aũt per impossibile est qui ex falsitate ɔ̄onis ɔ̄cludit ypothesim eẽ falsam: ⁊ ita ꝓpositi eẽ uerũ. Dicẽdũ igit q sill'o ad impossibile nõ sumit mediũ aliqđ ab extremis ɔ̄onis ꝓbãde sicut ostẽsum est, nec est idem me^m ipsius ⁊ sill'i ostẽsiui. sill'o aũt per impossibile accipit idẽ pro medio qđ sill's ostensiuus me^m enim sill'i ostẽsiui est. b. ⁊ sillus per impossibile ad b. terminatum sill'at ꝓpo^m. Dicẽdũ igit q sillus per impossibile accipit terminũ aliũ ab extremis ɔ̄onis ꝓbãde s. eũdem quẽ ⁊ sill's ostẽsiuus ad quem. s. terminum mediũ fit sillogismus mẽdacij. s. sill's ducẽs ad impossibile. Sill's aũt ad ipossibile ɔ̄cludit falsum terminũ ad aliũ terminũ qui mediũ erat in sill'o ostẽsiuo. Vbi grã in predicto exº. a. ¶ Coĩter forte dubitabit de eo qđ dixit sillogismũ ex ypothesi qui fit sm trãsumptionẽ terminis feri per ꝑncipia dicta. ois enim sill's ex ypothesi est sm trãsumptionẽ qꝛ videt q in oi fiat sill's ad ɔ̄onẽ nõ ꝑncipalẽ. ⁊ ab illa ulterius trãsũptio ad ɔ̄onẽ ꝑncipalẽ. Et querit ẽt qđ intẽdit per sill'm ex ypothesi factũ sm q̃litatem in sbys. Adhuc cũ due sint ɔ̄ones ꝑmi sill'i ex ypothesi ⁊ frequẽtius ad ꝑmã illarũ fit sill's ⁊ nõ ad scđam. q̃re quo ad ɔ̄onẽ ꝑmã inspiciẽdũ est sm dicta ꝑncipia ⁊ non quo ad scđam cuiꝰ oppositũ dicit. ¶ Ad pmũ dicẽdũ q transũptio pōt dici coĩter ubiqꝫ sit trãslatio ab vno ad aliud ut ad ɔ̄onẽ nõ ꝑncipalẽ intẽtã ad ɔ̄onẽ ꝑncipalẽ intẽtã ⁊ sic ꝓcedit obiectio. s3 sic nõ loquit hic. aliter aũt accipit transũptio ab aliquo magis noto ad minus notũ sm q fit locus a trãsumptione ⁊ sic dicit hic aliqs eẽ sill's ex ypothesi qui fit per trãsumptionẽ ⁊ est ille solũ qui fit per locum a trãsumptione a magis noto ad minus notum. ⁊ sic nõ ois sill's ex ypothesi fit sm trãsumptionẽ. ¶ Ad aliud dicẽdũ q sill'a ex ypothesi dicit eẽ s3 qualitatẽ in sbys nisi qꝛ sill'at sĩtudo uel aliq̃ h'ꝰ dispō iter extremũ ꝑncipalis ɔ̄onis ⁊ ɔ̄onẽ illã a qua tẽdimus sup ꝑncipalẽ ɔ̄onẽ per quã dispōnẽ ex ypothesi ɔ̄cludimus ɔ̄onẽ ꝑncipalẽ ex ɔ̄clone nõ ꝑncipali ꝑus sill'ata. hoc aũt accidit in loco a sill'i ꝓportione a maiori a minori a casibꝰ a ɔ̄iugatis ⁊ ɔ̄silibꝰ. Et tertiũ soluit per hoc q ɔ̄ꝰ ex ypothesi ꝑor est sm intẽtionẽ ⁊ ad illam nõ inspiciẽdũ s3 dicta ꝑincipia: qꝛ nõ sill'at sed ad reliquã. ¶ Adhuc forte dubitaret aliquis q̃re nõ ostẽdit sill'm ex falsis ⁊ circularẽ ⁊ ostẽsiuũ: ⁊ illũ qui est ex oppositis fieri per dicta ꝑncipia sicut illũ qui est ad ipossibile. Et dicẽdũ q sill'a ex falsis quodam mõ ostẽsiuus est si extẽdit nomẽ sill'i ostẽsiui qꝛ ex duabus ꝑmissis vnũ tm̃ ɔ̄cludit. circularis ẽ ostensiuus est quãtũ ad vnũquẽqꝫ sill'm exñtẽ in ipo seorsum. ɔuersiuꝰ aũt ⁊ qui est ex oppositis ɔ̄tinẽtis sub sill'o per impossibile coĩter dicto: ita sufficiẽter pꝫ de oībus hys q fiant per ꝑnª dicta per ea que ipse determinat. ¶ Ulteriꝰ forte dubitabit de eo qđ dicit hãc artẽ eãdem eẽ ad oẽm sciẽtiã ⁊ ad oẽ ꝓpositũ terminãdũ. dicit enim ꝑº thopicorũ q nõ est querẽda methodus uñis in oībꝰ eo q si aliq̃ talis nõ eẽt inutilis eẽt ⁊ incerta. Adhuc in ꝑº elenchorũ dicit q cũ oia vniꝰ gñis eẽnt nõ tñ possibile est oia sub eisdẽ eẽ ꝑncipys: q̃re nõ erũt eadẽ ꝑncipia ad oẽs sciẽtias. Adhuc si per h artẽ cōtigit iuenire ꝓpōnes necessarias in demr̃atiuis ⁊ ꝓbabiles in dialecticis: ut ipse dicit i littera. supflũ est docẽ inuẽtionẽ demr̃atiuarũ ꝓpōnũ in lꝰ posteriorũ uel dialecᵒʳ in thop. ¶ Ad ꝑᵐ dicẽdum q per artẽ hic hũ accipiẽdũ est mediũ sill'ocĩ coĩter ad terminãdũ accñs uel genꝰ uel ꝓpriũ uel diffinitionẽ. ꝑ artẽ aũt in thopicis hũ accipiẽdũ est mediũ ad terminãdũ accñs ex ꝓpriis accñtis. ⁊ me^m ad terminãdũ genꝰ ex approbatis ipsi gñi ⁊ sic de aliys. ars aũt thop. addit sup artẽ istã ispectionẽ ad ea que approꝑata sũt vnicuiqꝫ ꝓbo ⁊ sic logt Arist. i thopicis dicẽs q nõ est q̃rẽda methodus uñis ad oia ꝑdicata. s. que fit ex approꝑatis vnicuiqꝫ illorũ ⁊ p ꝓpa vnicuiqꝫ demr̃ans illorũ vnũqđqꝫ. hic aũtẽ vult vnã eẽ methodũ uñem oībꝰ que ɔ̄sideret ꝑncipia coia ad vnũqđqꝫ ⁊ nõ descẽdat ad ꝓpriã ⁊ sp ãlẽ nãm vniuscuiusqꝫ. ¶ Ad 2^m dicẽdũ q h qđ dicit in elẽchis h't itelligi de ꝑncipys ꝓpriis demr̃ationũ nõ aũt de coībꝰ: coia enĩ ꝑncipia eadẽ sũt apud oẽs scias. ꝓpa aũt eadẽ eẽ est impossibile sic ostẽdit in ꝑº poster. hic aũt logt de pncipys coĩsimis sillisticis. ¶ Ad 3^m dicẽdũ q p artẽ illã habet modus coīs accipiẽdi ꝓpōnes necẽias ⁊ ꝓbabiles: q manet idẽ in gñali apud dialᶜᵃ ⁊ demr̃atiua: modus m̃ spāls ⁊ diũsus h't ex necẽitate supaddi accipiẽdo ꝓpōnes ꝓbabiles ⁊ demr̃atiuas ⁊ isti modi differẽtie speciales determinant in thopicis ⁊ posterioribus ⁊ ita nõ supfluitas inuẽtis data in posterioribus ⁊ in thopicis.

s Secundum autem singulum eligere eorum que sunt ut de bono ⁊ disciplina specialia autez in vnoquoqꝫ sunt plura quia principia quidem que sunt circa singularia ⁊ que experimẽti est tradere: dico autem ut astrologiam quidem experientiam astrologice discipline: sumptis enim sufficienter apparentibus sic sunt astrologice demonstrationes. Similiter autem circa aliaz quamlibet se habet ⁊ artem ⁊ disciplinam. Quare si sumãtur que insunt circa singula: nostrum est iam demonstrationes prompte declarare: si enim nihil sm historiam omittatur: eorum que subtiliter ⁊ uere insunt rebus habebimus de omni cuius quidem est demonstratio hanc inuenire: ⁊ demonstrare: cuius autem non nata est demonstratio hec facere: manifestum vniuersaliter ergo quomodo oportet propositiones eligere: pene dictum est. Studiose autem pertransiuimus in eo negocio quod circa dialecticam est.

¶ Postq̃ determinauit viã accipiẽdi ꝑnª coĩa ɔ̄iter determinat viã accipiẽdi ꝑnª ꝓpa breuiter expediẽs se, qꝛ in fine posterioꝝ de via i ꝑncipys cõplete est determinaturus ⁊ ꝓcedit sic. ꝑº dicẽs q diũse sũt ɔ̄sideratiões ad ꝓpa ꝑnª inuestigãda circa vnũqđqꝫ. ⁊ itẽdit q via in ipsa fit per sensum. s3 qꝛ ex multis sensibꝰ fit vna memoria: ⁊ ex memoria multiplicata fit expimẽtũ: ⁊ tõ dicit q ꝓpa ꝑnª circa vnãquãqꝫ sciam expimẽto accipiunt ⁊ ostẽdit inductiue dicẽs q ꝑnª astroᶜᵉ suẽta sũt p expiẽtiã in ea que sili est i oi arte ⁊ disciplina ⁊ hec est. [sm singulũ aũt.] 2º cõcludit ex h q ꝓpa iuẽta p artẽ hic traditã ordinãda sũt i sill'o ⁊ demr̃atiõe. p artẽ eni istã est manifestare utrũ mediũ iuẽtũ cõpetat ad ɔ̄cludẽdũ aut nõ: ⁊ sic per ipsam ordinãdũ est me^m cũ extremis ɔ̄onis ꝓbãde. s. sill'i uel demr̃atiõis ⁊ h est. [q̃re si sumant.] Et nõ q in lrã accipit historia pro narratiõe vitatis. dicit eñ subtilr: qꝛ ꝓpa ꝑnª inꝓpriq̃ sũt rei q de facili discernunt ⁊ dicit [uere.] q uere ⁊ recto rei isita. ɔ̄iter epilogat dicẽs q pene dictũ est quomodo accipiẽde sunt propōnes ad vnũqđqꝫ ꝓpositũ terminãdũ uñr ⁊ subtilr: expōꝫ ponit eꝰ qđ pene dicẽs

distinctiue determinata est acceptio ppōnū ad vnū quodq̄ ppositū in negō illo qd est circa dia^cam^ et h est. ergo quo. ¶ Dubitaret forte aliqs h quomō pn cipia ppria sciētiarū per sensum vel expimētum possint accipi. pncipia enim vlia sunt: sensus aūt mō modo singu laris est sicut habet in posterioribus. Adhuc expimētū est opatio singularis circa singularia ad aliqd inuenien dū ḡre cū pn^a sint vlia et nō singularia nō accipient per expimētū. Et dicēdū q̄ nō itēdit Ar. q̄ pn^a accipiant p sensū imediate s; q̄ sensus sit via qdā remota et occasio ducēs in pn^o. q: ex sentire puenit q̄ nos memoramus et ex multiplicata memoria fit expimētū et per expimētū accipit vle qd est pn^m scie. et ita sensus est via quedam in pn^a valde remotis et nō accipiunt pncipia per ipz imediate et ita pz pmū. ¶ Ad 2^m dicēdū q̄ expimentum nō dicit hic opatio circa aliqd sensibile ad aliqd inueniē dum vel manifestādū: et sic nō accipit hic sed dicit expimētū h collo facta fm rōne multoz pensatoz et memoriter retētoz ut ex eis accipiat aliqd oibus sil' cōe qd qdē vle est: et sic loquit hic de expimēto. vn̄ expimētū ut dicit ē id p qd imediate accipit onte vle. ¶ Adhuc dubitabit qui dicit q̄ pncipijs ppriis inuētis per artē istā scimus inuētu ordinare. ḡre videt supfluere doctrina posterioz qui h tradit ordinatio mediū demōstratiui et ctrin dicitio cū nō plus exigat ad demōstrationē. Et dicēdū q̄ nō tradit hic inuētionē mediū demōstratiui neq̄ pncipi orum demōstratiuū nisi in vli. breuiter trāseūdo et solū tan gēdo. In posterioribus aūt ista specialr doceri debent et resolutio specialis demōstrationis et nūm eius fz oēs eius cōditiones debēt ibi doceri que hic non docent. ordinatio vo mediū cū extremitatibus que facit modū et figurā hic tradita est nec de illa loquit in posterioribus. vn̄ patet q̄ non supfluit doctrina posteriorum.

Uoniā aūt diuisio per genera pua quedā pcula est dicte methodi fa cile videre: est enim diuisio velut i- firmus sill's: nā qd opz qdē ostendē petit: sillogizat vo semp aliqd supiorum.

¶ Postq̄ declarauit viā veniēdi in vnūquodq̄ ppositū fm opinionē ppriā: hic remouet quādā viā nō necessariā que tn̄ a qbusdā putabat necessaria: et est via diuisionis. et diuidit in duo. in pma remouet eā in cōi. in scda in speciali descēdēdo ad māl. ibi 2^a. p^m aūt in cōi sic. nl' in alio petēs qd est in pn^o: et sillans coiter intento nō est necessaria ad ppositū. via diuisionis est petēs et cē. ergo via diuisionis nō est necessaria ad ppositū. hu^s rō nis pmo ponit pōnē: et h est. ⌊ qm̄ aūt. ⌋ 2° minorē: et h ē ⌊ est enim diuisio. ⌋ Et nō q̄ ut dicit diuisio per genera ponebat ab aliis demōstrare diffinitionē qsi aliq diuisionis cēt ad vnūquodq̄ ppositū maxime cēt illa diuisio generis et ideo eū ostēdat istā ē inutilē. pz diuisionē inutilē cē. dicit aūt. ⌊ pua quedā pticula. ⌋ q: non vult penitus excludere diuisionē gn̄is ab acceptiōe diffinitionis qi per illā pūt inuestigari pticule diffinitionis et non demonstrari vel sillari.

Primū aūt latuit oēs utētes ea et suadē conan sunt: ac si eēt possibile de substantia demōstrationez fieri: et in eo qd qdest: ḡre neq̄ qd ptigit sillare: diuidētes intellexerūt: neq̄ qm̄ sic ptigebat ut diximus: ergo in demōstrationib^s qdē non oportet silla re eē oportet mediū per qd fit: sill's sem per minus eē et nō de tota pori extremita te: diuisio aūt ecōuerso vult: nam vlius su

mit mediū: si enim aial in quo. a. mortale aūt in quo. b. imortale aūt in quo. c. hō vo cuius terminū opz sumere: in quo. d. oē ergo aial sumit aut mortale aut immortale h aūt est qcqd est. a. eē aut. c. aut. b. Rursū hoiem semp diuisor ponit aial eē: ḡre hominē aut mortalez aut immortalē opz eē: mortalē qdē aut imortalē necesse est eē. s; hoc petit. hoc aūt erat qd oportebat sill's re. Rursum ponēs. a. qdē aial mortale in quo. b. aūt pedes hn̄s. in quo aūt. c. nō pedes hn̄s: hoiem vo. d. Silr sumit. a. qdē aut in. b. aut in. c. eē: oē enim aial mortale aut pedes hn̄s aut pedes nō hn̄s est. de. d aūt. a. nā hoiem aial mortale sumpsit eē: ḡre hn̄s pedes aut nō hn̄s pedes esse aial necesse est hoiem: pedes aūt habēs nō necesse est: sed sumit hoc aūt erat qd oportebat rursuz ostēdere: et ad hūc modū sem per diuidētibus: vlē qdē accidit eis mediū sumere: de quo aūt oportebat ostēdere et differētias extremitates: demuz aūt qm̄ h est hō vel qd nā est qd querit. nihil dicunt planū ut necessariū sit: nā et aliā viā faciūt omnem neq̄ ptingētes idoneitates opinantes inesse.

¶ Coiter remouet eā in spāli descēdēdo ad māmi: et diuidit in duas. in pma ostēdit q̄ diuisio gn̄is inutilis est ad diffinitionē sillandā. in 2^a cum dicit. ⌊ manifestū autem qm̄ neq̄. ⌋ q̄ inutilis est ad sillandū alia pdicata. pmuz ostēdit sic. nulla rōcinatio accipiēs mediū coius maiore extremitate sillat vlez affirmatiuā sed diuisio accipit mediū coius maiore extremitate ergo non sillat vlem affirmatiuā ḡre nō sillabit diffinitionē: q: diffinitio est vlis et affirmatiua sicut dicit in p^o posterioz. huius rōnis p^o significat pōnē dicēs q̄ multos latuit in pn^o peccatū circa diuisionē. conabant enim per diuisionē sbalē rei diffinitionē demōstrare ignorātes diuisionē nō sillare ppositū sed magis petere qd est in pncipio. et si sillet sill'atur coius ppositū: et h est. ⌊ pmū aūt hoc. ⌋ 2° ponit maiorez et h est ⌊ ergo in demrationibus. ⌋ 3° ponit et declarat minorē: et h est. ⌊ diuisio aūt ecōtrario. ⌋ declarādo eā sic pcedit fit ppositū sillare de hoie hāc diffinitionē aial mortale pedes hn̄s. p^o ergo pcedit ingrēdo pmā pticulā sic omne aial aut est mortale aut immortale hō est aial ergo hō mortale aut imortale istō sequit necessario sub disiunctione. sed nō seqtur alterū disiūctoz. s. q̄ sit hō aial mortale. sed si h inferat petet qd est in pncipio. accipit enim qd intēdit pbari et non pbatur: et hec est. ⌊ sic enim aial. ⌋ 2° pcedit ingrēdo scdam pticulā dicēs q̄ accepto q̄ hō sit aial mortale sillat sic. Oē aial mortale aut est hn̄s pedes aut nō hn̄s. hō est aial mortale: ergo hō est habēs pedes aut nō hn̄s illud sill'atū est: sed si deinde accipiat q̄ hō sit hn̄s pedes qd nō est sill'atū tūc accipit sine pbatione qd deberet pbari. et ita petit qd est in pncipio et h est ⌊ et rursum. ⌋ 3° ostēsa miore po^t eā dicēs q̄ sic utētibus rōcinatione diuisiua accidit accipe mediū cōe maiori extremitati. aial enim qd est mediū cōe est aial mortali qd est maius extremum: et h est. ⌊ et ad hunc modum. ⌋

z addit q̄ de aliquo sicut de specie oportebat per diuisionē phabitā ostēdere differētias tanq̄ maiores extremitates z ostēdere istam cōnem hō est aial mortale pedes habēs aut aliquā aliā diffinitionē quesitaz sed arguētes fm dictū modū nihil de ꝓposito cōcludūt necessarium. ponūt enim vnā eē uleм ad ostēdēdū ꝓposita que nō sunt necessaria neq̄ necio ꝯcludēs ꝓpositū: opinant aūt huic vie inee idoneitates que ei nō isunt: nec opinātur idoneitates dicte: ille q̄s ꝑdocuit Arꝫ. que ei isunt: z h est. [de quo oportebat ostēdere.]

Manifestū aūt qm̄ neq̄ destruē hac via est neq̄ de accñte aliqd neq̄ de ꝓpo sillare: neq̄ de genē neq̄ in qb⁹ ignorat: utrū hoc mō aut illo se hēant: ut putas ne diameter icōmēsurabilis est uel cōmēsurabilis. Si enim sumat qm̄ ois lōgitudo uł cōmēsurabilis uel icōmēsurabilis: diameter aūt lōgitudo: sillatū est qm̄ cōmēsurabilis uel icōmēsurabilis diameter. Si aūt sumatur icōmēsurabilis: qd oportebat sillare sumet nō ergo est ostēdēnā via quedam hec per hāc aūt ostēdē non est cōmēsurabile uel icōmēsurabile in quo. a. lōgitudo. b. diameter. c. manifestuz est igit qm̄ neq̄ ad oēz ꝯsiderationē modus ꝯgruit: neq̄ in qb⁹ videt maxime ꝯuenire in his est utilis. Ex qbus ergo demōstrationes fiūt z quo modo z ad que ꝑspiciēdū fm vnāquāq̄ propositionem manifestum ex ꝑdictis.

Consequenter ostēdit q̄ via diuisionis nō sillat aliqd aliorū ꝑdictorū. s. neq̄ genus neq̄ ꝓpriū neq̄ accñs z ꝓcedit sic. ꝑ⁰ dicit hic z h est. [manifestū aūt qm̄.] 2⁰ declarat dicēs q̄ si ostēdēdū sit q̄ diameter sit assimeter coste z dicat q̄ ois linea aut est simeter aut assimeter. diameter est linea nec io sequit q̄ diameter sit simeter uel assimeter sed nō sequit alterū diuisim. vñ si sumat q̄ diameter sit assimeter sine ꝓbatione accipit qd ꝓbari deberet z h est. [ut putas ne q̄ diameter.] 3⁰ ꝯcludit duo correlaria. ꝑm̄ est q̄ via ꝑdicta est via diuisionis: sed per viā ꝑdictā nō ostenditur ꝓpositū ergo fm viā diuisionis nō ostēdit ꝓpositū: huius correlarii ꝑ⁰ ponit ꝯnñs z h est. [nō ergo est ostēdere.] 2⁰ minorē z h est. [nā via qdem hec.] supple est diuisionis. 3⁰ maiorē z h est. [per hāc aūt.] 4⁰ ponit suum exm̄ in terminis z pz z h est. [In quo. a. lōgitudo.] Aliud correlariū est q̄ modus inspiciēdi per diuisionem nec est utilis ad vnūqd q̄ ꝓpositū: nec est utilis ad illa ad que maxime appet utilis. nā appet utilis ad diffinitiōez sed ad eā inutilis est ut sillet aut demret eā: z h est. [manifestū est igit.] Consequenter epilogat breuiter tāgēs oia que ꝑcesserūt de gñatione sillorū per hoc qd dicit. ex qb⁹ ergo. z oia que dixit de iuētione medii per h qd dicit. [z ad que ꝑspiciēdū.] Dubitabit forte aliqs circa ꝑmaz rōnē quā ponit in lr̄a. vi enī maior falsa q: rōcinatio diuisiua est sillo dialetic⁹. cū ergo in sillo dialetico nō petatur qd est in ꝑn⁰. ꝓcedit enī ex notioribꝰ z ꝓbabilioribꝰ nō erit in rōne diuisiua petitio. Adhuc si dicat hō ē mortale aut imortale sed nō est imortale g est mortale. utraq̄ ꝑmissaꝝ coior est ꝯne sicut pz q̄re ꝑor z notior q̄ iusiuo sillo ꝑus est ipso z notius fm Arꝫ. in 5⁰ thop. q̄re dicta rō est ex ꝑoribꝰ z notioribꝰ: z ita nō petit qd est in ꝑn⁰. Adhuc intētio est per talē rōnē accipe holem eē mortalē: z h idē ꝯcludit q̄re nō sillat diuisio qd supꝑ intēto sed ipm intētū cuius oppoᵐ dicit in illa minori.

Et dicēduz ad ꝑm̄ q̄ rōcinatio diaᶜᵃ fm hoᶦ. sillis ex ypothesi est ꝯcludēs affirmationē vnius diuidētiū qd ꝑncipale intēdit ex negōne alterius tanq̄ ex ypothesi z sic debet illa neq̄ sillo ᶜᶜ ostēdi tanq̄ destructio alterius diuidētiū ostēsa fuerit. ꝓcedat ad affirmationē alterius ex ignotioribꝰ q̄ talis diuisio nec est sill's dialeticus nec ꝯcludit intētū sine petitione eius. qd est in ꝑn⁰ anteq̄ destructo alterius diuidētiū ostēdat a qua fit trāsūtio ad ꝯstructionē alterius que ꝑncipalr intēdit.

Ad 2ᵐ dicēdū q̄ in hac rōne hō est aial mortale aut imortale sed nō est imortale ergo est mortale. utraq̄ ꝑmissaꝝ coior est ꝯne fz ꝯnāz. aggregatū aūt ex hys inequale erit cū ꝯne z eque ignotū ꝯni anteq̄ ostēdat assūpta negatiua: z sic adhuc petitur qd est in ꝑn⁰. sic igit pz q̄ in diuisione nō sillat qd intēdit sed qd ostēdi debet sumit sine ostēsione: z h intendit Arꝫ. q̄ h qd dicit h q̄ intēdit ostēdi petit.

Ad 3ᵐ dicēdū q̄ in diuisione sillat ex necessitate alterū diuidentiū sub diuisione sed neutrū determinate: z tñ intētuz est alterū determinate qd nō sillat sed sumit sine ostēsione. disiūctū aūt ex utroq̄ diuidētiū coius est altero disiūctorū z ideo verū est qd dicit q̄ in orōne diuisiua sillat qd coius intēto. sed ipm intētū sumit z nō ꝓbat. z h pz si dicat oē aial aut est mortale aut imortale: ois hō est aial g ois hō est mortalis aut imortalis illud sequitur necio. si aūt sumat deinde q̄ hō est mortalis. q: h est intētū. pz q̄ illud qd intēdit sine ꝓbatione sumit. sed hoc disiūctū eē mortale aut imortale sillatū est uere. qd qdez coius est eo qd est eē mortale.

Consequenter dubitabit de scda rōne quam ponit. videt enim minor falsa que dicit q̄ in oī rōcinatione ꝯcludēte ulem affirmatiuā opz mediū eē sub maiori extremitate. potissima enim demōfatio in terminis cōuertibilibꝰ fit z multe rōnes sillistice. Adhuc videt maior falsa que dicit q̄ in via diuisionis accipit mediū coius maiori extremitati. hoc enim appet falsuz per ea que subiūgit. in hac enim rōne oē aial est mortale aut imortale. hō est aial ergo hō est mortalis uł imortalis nō est mediū in plus maiori extremitate.

Ad ꝑm̄ dicēduz q̄ in oī sillo ꝯcludēte ulem affirmatiuā siue sit uera demōstratio siue nōn fm mediū fz rōnē ad minus est sub maiori extremitate cū ut ps eius sit: z q̄uis nō semp sit ps fm rez z dico fm rōnē q: fm inquātū hui⁹ semp hēt rōnē inferioris respectu ꝑdicati: z istud vult Arꝫ. hic z intēdit q̄ ipm mediū semp fm rōnē inferius sit maiore.

Ad 2ᵐ dicēdū q̄ in rōne diuisiua maior extremitas nō est totū disiūctū ꝯstitutū ex utroq̄ diuidētiū sed alterū tñ: hoc enīz tñ intētū est. vñ cū accipit aial pro medio z ꝯcludit sub disiūctione mortale z imortale non ꝯcludit maior extremitas que intēdebat: q: intētū fuit tñ hoc qd est eē mortale z aial qd est mediū ꝯonius est eo sicr̄ ēt si sic dicat hō est mortalis uel imortalis sed nō est imortalis ergo mortalis: siue mediū ponat hoc disiūctū eē mortale uel imortale siue h negō nō eē imortale utroq̄ mō coius est mediū maiori extremitate.

Quomodo aūt reducemus in ꝑdictas figuras vidēdū est post hec restat enim adhuc hec cōsideratio. Si enim z gnātionē sillorū ispiciam⁹ z iuenīedi hēam⁹ ptātē. Amplꝰ aūt factos reducam⁹ in ꝑdictas figuras finez hēbit qd est ex ꝑncipio ꝓpositū. Accidit ēt ꝑus que dicta sunt cōfirmari z manifestiora eē qm̄ sic se hñt per ea que nūc dicunt opz enim oē qd itez ē ipz sibi ꝯsētaneū eē oī quaq̄.

Postq̄ determinauit generationē sillorum z potesta-

tem faciēdi sillos. in hac parte intēdit de eorꝫ reductione z diuidit in ꝓhemium z tractatū. in ꝓhemio sic ꝓcedit. p̄mo dat intētionē z est de reductione oronum sillandarum in aliq̄ figurarū triū: z hec est. [Quomō autē.] secūdo dat cām eius duplicē. p̄ma est q2 habita sillogismorum generatione z inuētione medij z sillorꝫ reductione sufficiēter habebit qd intēdit in hac forma cōsistit enim cōplectione huius doctrine in hijs tribus: z h est [si enī z generationē.] secūda est q2 p̄determinata manifestiora erūt per hec declarāda. Oīs enim veritas precedentium per hec erit manifestior z h est. [accidit aūt sil.]

Primū ergo oportet tētare duas ꝓpositiones accipe sillogismi: facilius enim in maiora diuidere q̄ ex minora: maiora autem cōposita q̄ ex q̄bus cōponunt: deinde cōsiderare in toto z ut in parte: z si nō ambe sumpte sint alterā. Quādoq3 enim ulēm ꝓponētes eam que in hac est nō sumūt neq3 scribētes neq3 iterrogātes: aut has qdem ꝓponūt quas aūt hec ꝯcludūtur omittūt: alia vo vana interrogāt. Cōsiderādū ergo siqd supfluum sumptuz sit z siqd necessariū omissum z hoc quidem ponēdū illud vo auferēdum donec veniat ad duas ꝓpositiones sine hijs enim nō est reducere sic interrogatas orationes.

Consequēter incipit tractatus z diuidit in duo. in p̄mo determinat reductionē oronum sillandarū in vnam figuram. scđo reductionē oronū sillandarū in vna figura usq3 in figurā aliā. ibi 2a [quecūq3 aūt in pluribus figuris cōcludunt ꝓblemata.] p̄ma in duas. in p̄a determinat reductionē que est circa sillos ostēsiuos. in secūda cū dicit [amplius ex ypothesi.] illa que est circa sillos ex ypothesi. p̄ma in duas. in p̄ma determinat reductionē illorꝫ ut aliqd sillatum est in se z imediate. in secūda cuz dicit [Ad diffinitiones oronū.] determinat reductionem illorꝫ ut aliqd sillatuz est in alio z imediate. p̄ma in duas. in p̄ma determinat reductionem que est in sillo vno p̄ncipali. in scđa cum dicit [non lateat aūt vos illam.] que est in sillo non simplr vno ut in p̄ncipali sillogismo cum ꝓsillis. p̄ma in duas. in p̄ma docet reducere orōnē sillogizādā in ꝓpōnes. in secūda cum dicit [deinde sic diuidēdum.] docet reducere in terminos. p̄ma in duas in p̄ma determinat reductionē que est per pōnes. in secūda cuz dicit [in aliq̄bus ergo facile.] determinat difficultatē siue errorem que accidit circa eam. in p̄ma sic p̄cedit. p̄mo determinat q2 orō sillanda reducenda est in duas ꝓpōnes. z p̄mo dat cām huius z est q2 facilius est reducere in pauciora z cōpositiora q̄ i plura z simpliciora. ꝓpōnes autem cōpositiores sunt terminis: z pauciores: z ideo p̄us oportet reducere in ꝓpōnes q̄ in terminos: z h est. [p̄mū ergo oportet.] scđo docet quomō se debēt ꝓpōnes habere dicēs. q2 altera ut totum altera ut pars: z h est. [deinde cōsiderare.] tertio quādā idoneitatem adiūgit dicēs q2 q2 sepe diminute disputata est oratio. ut quādo maior ꝓponit z minor subintelligit. sepe etiā multa pter necessaria iterrogant. ideo oportet siqd notiori cōmissum sit apponere. siqd autem supfluum interrogatū auferre. q2 non fit sills nisi sumptis duabus ꝓpositionibus p̄dicto modo se hūtibus. z h est. [z si non alie sumpte.] z nota q2 p hoc qd dicit in littera scribētes intelligi possunt describētes cuiusmodi sunt geometre vel tractātes eius sunt phi. per h autem qd dicit. [Interrogātes.] intelligit p̄ñt dialetici uel cōiter disputātes.

In q̄bus ergo facile est videre qd minus est: aliqui vo latent z vident sillare eo qd necessarium qd accidit ex hijs que posita sunt: ut si sumat non substātia interempta substātiam non interimi. ex q̄bus autē est interemptis z qd ex hijs est corrumpi his enim positis necessariū est substāne partē esse substātiam: nōtū sillogizatū est per ea que sunt sumpta sed desūt ꝓpōnes. Rursum vo cum est hō necesse est aīal esse: z cum est aīal substātiam: cum est hō necesse est esse substātiā: sed nōdum sillogizatū est: non enim se habēt ꝓpositiones ut diximus. Fallimur enim in talibus: eo q2 necessariū qdem accidit ex positis: qm̄ z sillogismus necessarius est. In pluribus autez necessariū q̄ sillogismus: nam oīs sillogismus necessarius: nō autem omne necessariū sillogismus: quare siqd accidit positis q̄busdam: non statim tētandū est reducere: sed primū sumēdū est duas ꝓpōnes.

Consequēter declarat difficultatē siue errorē accidentē circa habitā reductionē. z p̄mo manifestat in terminis q̄liter fit deceptio ꝓpter necessitatē orōnis. ex hoc enim q2 oratio est necessaria: credit q2 fit sills cum nō sit ut h non substātis interempta nō interimit substātia. sed partibus rei interēptis ipsa res interimit. ergo partes sbe sunt substātie illud ex necessitate segtur sed non est sillogismus desunt enim ꝓpositiones. z h est. [In aliquibus ergo.] secundo manifestat qualiter fit deceptio ex transumptione ꝓpositionum dicēs q2 hec oratio necessaria est si est hō est aīal z si est aīal est sba ergo si est homo est sba: z ideo credit q2 fit sills cum nō fit. cōmunius enim est necessariū q̄ sills. z nō statim tētādum tales orōnes reducere: anteq̄ fiat duarū ꝓpōnū acceptio debito modo se habētium z h est. [rursum si est hō.]

Deinde sic diuidēdū in terminos medium autē ponēdum terminorꝫ qui in utrisq3 ꝓpositionibus dicit: necesse enim est medium in utrisq3 eē oībus figuris. Si ergo subiciat z p̄dicet medium: aut ipsum quidem p̄dicet: aliud vo ab illo abneget: prima erit figura. Si aūt p̄dicet z ab alio neget media erit figura. Si vo de illo predicet: illud vo abneget postrema: sic enim se habuit in postrema figura mediū. Similiter autem z si nō vniuersales sunt ꝓpositiones: nam eadem determinatio medij. Manifestū ergo quoniā in qua orōne nō dicit idem frequēter nō fit sillogismus: nō enim sumptū est medium. Quoniā autez habemus que in vnaquaq3 figura clauditur ꝓpō: z in qua ulis: z in qua particularis: manifestum est nō q̄ñ ad oēs figuras

pspiciendum: sed in vnaquaqz propõne: quecũqz vo in pluribus concludunt: me dij positione cognoscimus figuram.

¶ Cõsiter determinat reductionẽ orõnis sillãde in terminos: et diuidit in duas. in pma docet reductionez ipsam. in scda cum dicit. [frequẽter ergo falli accidit.] de clarat difficultates incidẽtes iuxta eam. in pma sic procedit. pmo determinat q postqz oratio sillanda reducta est in duas ppões. Cõsiter resolucẽdũ est in terminos tres quoz vnus mediũ est. s. qui accipit in utraqz ppositione cuius dispõ fm sitũ faciet pmã figuram uel secũdam uel terciam. aliter enim ex duabus ppõnibus sill's nõ erit et hec est. [deinde sic diuidẽdum.] scdo dicit q in pcedẽtibus determinatũ est in qua figura vnaqueqz oro concludit et põt per ipsam ppõnem sillãdã ppẽdi. in qua figura sillari debet. et h intelligit si tm̃ vna figura sillogizet ut si ẽ vlis affirmatiua. si aũt in plurib' sillet ex ipa põne me dij pz. in q̃ figura ↄcludi debet et h est. [qñ aũt hẽm'.]

¶ Frequẽter ergo falli accidit circa sillogismos ppter necessariũ quẽadmodũ dictũ est prius. Aliquotiẽs aũt ppter similitudinem positionis terminoz: qd nõ oportet latere nos: ut si. a. de: b. dicit: et. b. de. c. videbitur enim sic se habẽtibus terminis eẽ sill's. nõ fit aũt neqz necessariũ gẽtz neqz sillogismus. Sit enim in quo. a. semp esse in quo b. intelligibilis aristomenes in quo autẽ. c. aristomenes: verũ3 est aũt. a. ineẽ. b. semp enim intelligibilis aristomenes: sed. b. iest c. nam aristomenes est intelligibilis aristomenes. a. aũt non inest. c. corruptibilis enĩ est aristomenes. nõ enim sillogismus fiebat sic se habẽtibus terminis. Sed oportet. a. b. sumi ppõnem: hoc vo falsum qd pponebat oẽm intelligibilẽ aristomenez semp esse cũ aristomenes corruptibilis sit. Rursum in quo qdẽ. c. michalus est musicus michalus: in quo aũt. a. corrũpi cras: uerum est ergo. b. de. c. pdicari: naz michalus est musicus michalus: sed. a. de. b. corrũpet enim cras michalus musicus. a. autem de. c. falsũ3 hoc aũt idem est prius: nõ enim uerum est uliter musicus michalus qm̃ corrũpet: hoc aũt nõ sumpto non erit sill's. hec aũt fallacia fit in eo q pene tantũ nihil differẽs dicere hoc huic ineẽ: aut hoc huic omni inesse concedimus.

¶ Cõsiter determinat difficultates siue errores accidẽtes iuxta pdictam reductionẽ et pcedit sic. pmo dat intentionem. [q multotiẽs fit deceptio eo q putat eẽ sill's qui nõ est: et h aliqñ in orõnib' necessarijs. qr enĩ necessitatez habet credit q sint sill'i. aliqñ aũt in orõnibus nõ necessarijs credit enim sepe orõ nõ necessaria eẽ sill's propter silẽm põnem terminoz ei qui est in sill'o: et h manifestat et h est. [frequẽter ergo.] 2° pseqtur et diuidit in duas. in pma determinat errorẽ qui accidit circa nõ necessarias. in scda cum dicit. [frequẽter autez mẽtiri eue-nit.] errorẽ qui pueniti circa necessarias. in pma sic procedit. pmo ponit exẽplum tale. aristomenes semp intelligibilis est: aristomenes est aristomenes itelligibilis ergo aristomenes semp est: et dicit q nõ sequit ↄ° tamẽ videt sequi ppter silẽm dispõnem terminoz ei qui est in sill'o. sed non est sill's. qr in tali dispõne terminoz oporteret maiorem ulẽm eẽ. nũc aũt non est ita. et h est. [sic est in quo. a.] scdo addit exẽpluz omnino simile tale michalus corrũpet cras. istud nõ sequtur neqz est sill's. videt tamen q sit eadẽ causa quã pus. et h est. [Rursum sit in quo qdẽ. c. michalus.] tertio ad manifestãdũ deceptionem in utroqz dicit q deceptio sit h in eo qd pene est eadem dispositio terminoz dispõni que est in sill'o. apparet enim eadẽ siliter illi. Quia enim in terminis discretis idez est hoc huic ineẽ: et h huic omni ineẽ credit q fuerit sill's qñ nõ sit maior ulis: et h est [h ergo sit.] ¶ Dubitabit forte aliqs pmo de intẽtione huius capli. videt enim superfluere eum reductio sill'oz sufficiẽter determinata sit in pcedẽtibus: et h duplr. s. oium sill'oz secũde et tertie figure in pmã figurã: et oium sill'oz pme figure in ulẽs pe. pterea infra reducere oẽs figuras ad inuicẽ. qd est ergo qd hic determinat de reductione. Et dicẽdum q reductio sill'oz est q̃druplex. aut enim orõ aliq̃ est actu sillata uel potẽtia tm̃. si potẽtia sic fit reductio quedã orõnis sillogizãnd in actu sillatã: et h est qñ orõ cõfuse et inordinate disputata est: et postea debet reduci in formã sillisticã: talis autem est reductio que dat hic. si autez orõ sit actu sillata. aut ergo est indifferẽs reductio oium figurarum ad inuicẽ: et h est quedã resolõ: que qdem docet eãdem cõclusionẽ in diuersis figuris sillogizare facta alteratione quadã circa mediũ. et h determinabit infra. aut est reductio figurarũ impfectarũ et hoc dupliciter. aut enĩ3 reducunt sill'i impfecti in pfectos simplr aut in pmo perfectos sicut in ulẽs pme: et ista duplex reductio determinata est supius. patet igit q q̃druplex est reductio in orõnibus: et ideo nulla illarũ supfluit eum oẽs determinentur in hoc libro. Sed tũc dubitat potẽtia eni3 est añ actũ q̃re orõ sillanda pus est q̃ oratio actu sill'ata. q̃re cu3 hic determinet reductionẽ orõnis sillãde supius aũt determinauit reductionẽ orõnis sill'ate: patet q nõ bñ processit: debet enim hec reductio precedere illã que in precedẽtibus determinata est. Adhuc cum sit quedã reductio mutua figurarũ ad inuicẽ que qdem reductio cõmunior est alijs reductionibus videt q pmo deberet illã determinare. nũc aũt ultimo determinat eam. ¶ Et dicẽdum ad pmũ q si orõ que solũ in potẽtia sill'ata est debet in formã sillisticã reduci: necesse est illã formaz sillisticam pus cognosci sed illã nõ cognoscit nisi per sill'orum gñationem. q̃re opz pcognoscere sill'oz gñationem si debeat fieri reductio orõnis inordinate ad sill'm: sed gñationi sill'oz cõnexa est duplex reductio. s. que est aliarum figurarũ in pmã: et que est oium sill'oz alioz in ulẽs pme sicut patet ex pdictis. q̃re ante istã reductionẽ que fit hic necesse fuit illã duplicẽ reductionẽ pus determinare. q̃uis ergo fm rem pcedat orõ sill'anda orõnẽ sill'atã tamẽ necessitas ipsius artis exigit pus determinari reductionem orõnis sill'ate q̃ sillande. ¶ Ad scdm dicẽdũ q illa reductio que est figurarũ ad inuicẽ mutatio non est ppter sill'oz pfectionẽ. sed in patent quot modis idẽ sillari possit per idẽ medium alteratũ. Oẽs aũt alie tres reductiones per pfectionez orõnũ sillicarũ fiũt: et ita patet q pncipalius nõ intẽdit illa mutua reductio: et ideo illam reductionẽ figuraz ad inuicẽ ultimo determinat. ¶ Cõsequẽter forte dubitabit aliqs de dictis in litera. et pmo de hoc qd dicit q si habeamus sill'oz generationẽ et medij inuẽtionẽ: et sill'oz reductionẽ tũc habebimus sufficienter ppositũ. ex hoc enim videt q cu3 hec tria in p° l° sufficiẽter determinata sint q scds liber nõ sit de suo pposito: imo supfluat. Et pt dici q pri' itẽtũ i toto h negocio

In hoc pmo habet. In scdo autez determinat de qbusdã modis sillorum qui sunt ex ypothesi quoꝝ generatio est de pposito Ar. ꝛ si nõ ita pncipalr sit generatio ostensiuoruz: ꝛ ita uerbũ eius nõ excludit scdm librũ a suo pposito intẽdit enim dicere ꝙ cõpletio totius doctrine in dictis tribus cõsistit. ¶ Ulterius forte dubitatur de suo exẽplo ubi dicit ↄ̃nem sequi si ppõnes necessarie sint ut hic non sba interempta nõ interimit sba sed partibꝰ rei interemptis interimit res ergo partes sbe sunt sbe videt enim ꝙ sit sills cum sit orõ in qua qbusdã positis ꝛc. Oppositũ autem videt uliter: ꝛ pmo per hoc ꝙ altera pmissaꝝ negatiua est ꝛ cõclo affirmatiua qḋ nõ cõtingit in sillo. Adhuc quicũqz terminus est in ↄ̃ne opz ꝙ sit in premissis: sed in dicta orõne est aliquis terminꝰ in orõne qui non est in pmissis. Adhuc oẽs termini pmissaꝝ pter mediũ debẽt inueniri in ↄ̃ne sed sic nõ est in dicta orõne q̃re nõ est sills: ꝛ hoc uerũ est. ¶ Ad obiectum dicẽdum ꝙ nõ est ibi recta dispositio terminoꝝ ꝛ pponum ꝛ ideo nõ cõuenit ei diffinitio silli lꝫ concludat ex necessitate. Querit ergo que ꝛ quomodo desunt ibi ppões. Et dicẽduz ꝙ pprie pmisse huiꝰ ↄ̃nis partes sbe sunt sbe. sunt iste qbus interemptis interimitur sba. sunt sbe sed partibus sbe interemptis interimit sba ergo partes sbe sunt sbe. iste ppõnes desunt in predicta orõne ꝛ h ꝙ immediate sillet ↄ̃ꝰ: sed minor huius silli intelligit in secũda ppõne dicte orõnis intellecte vniuersaliter. per sillm autem sillat sic ex pma ppõne posita in littera ꝛ maiore subintellecta in secũda ppõne per secũdam figurã. nõ sbs interempta non interimit sba. partibus autem sbe interemptis interimit sba ergo ptes sbe sunt sbe. ex h autem ꝛ quedã assumptio sillat sic: que sũt ꝛ non sunt non sbe nõ sunt sbe: sed partes sunt ꝛ nõ sũt non sbe ergo partes sbe sunt. si ergo patet quomodo ex sillo sillatur ꝛ qualiter desunt ppões: ꝛ ꝙ oratio quam ponit ↄ̃nis sit necessaria non tñ est sills. ¶ Sed tũc forte querit q̃re nõ declarat quomõ accidit decipi sup fluitate sicut diminutione. Et dicit uel dici põt ꝙ utrũqz in exꝰ patet qḋ ponit siquis inspiciat non solũ enim deficientes sunt pprie debite immo supfluit alia indebita uel alie indebite q̃re enz abũdet in pmissis terminis respectu ↄ̃nis ut dictũ est: necesse est abũdare ppõnem. addito enim termino addit ꝛ ppositio. ¶ Coĩter querit de secũdo exẽplo. s. si est homo est aial: ꝛ si est aial est sba. ergo si est hõ est sba. dicit enim ꝙ nõ est sills. videt ꝙ sit tam per diffinitionẽ silli. tũ per Boeciũ qui dicit talẽ eẽ sillm boᵐ ypotheticũ pcedẽtem sup mediũ. idẽ a primo ad ultimũ. Et dicẽdũ ꝙ Ar. nõ loqtur hic de sillo ypothecᵒ sed caᶜᵒ tñ ꝛ ostẽsiuoꝛ ideo nõ reputat talem pro sillo. Adhuc oportet ad sillm ꝙ fiat debita põ terminorũ ꝛ pponum sed hec nõ est debita põ pponum. illa enim que ut pars est pmo ponit. que autẽ ut totũ secũdo tanqꝫ ipsa sub sua parte accipiat ꝛ ita est ibi duplex peccatũ cõtra sillm: sm ꝙ intẽdit hic Ar. de sillo. si aũt trãsferãtur ppões in pdicatos sic. oĩs homo est aial. oẽ aial est sba. tũc nõ nisi vnum peccatũ cõtra sillm. s. indebita positio pponum. ¶ Coĩter dubitat de hoc qḋ videt Ar. uelle nomẽ diuiduũ addi termino discreto sic. Omnis aristomenes itelligibil est ꝛc. videt enĩ ꝙ nõ sit possibile sic tam per nãm nois indiuidui qḋ a duobus uel pluribus ꝛc. qꝫ per nãm termini discreti qui nõ diuidit per partes subiectiuas. Adhuc nomẽ indiuiduũ solum põt addi termino in quo est accipe vnũ extra alterũ. hoc aũt nõ est in termino discreto. Sed dicũt ꝙ termino discreto absolute nõ põt addi sed per aliqḋ sibi adiũctum sub quo est accipe vnũ extra alterũ ut cum dicit oĩs michalus musicus: ꝛ oĩs aristomenes intelligibilis. Sed contra nomẽ adiectiuũ neqꝫ uerbo supponit neqꝫ distributioni subiacet pse sed mediãte sba terminũ substãtiui adiũcta. sed sbs substãtiui singularis nõ subiacet distributioni. q̃re nec adiectiuũ per ipsum. q̃re aggregatũ ex noie discreto ꝛ noie adiectiuo non põt subiacere distributioni cum neutrũ habeat nãm quo distribuat. Sed si dicet ꝙ ipsuz adiectiuũ cõe est aliquo modo ꝛ sic circa ipsum fit ↄ̃tradictio per nomẽ discretũ non tñ tãta cõtradictio quin adhuc distribui possit pro acñte ꝛ ita non subiacet distributioni per nomẽ discretũ sed magis ex sua cõitate. Sed cõtra non habet de se qḋ supponat uerbo neqꝫ subiaceat distributioni. Adhuc albedo in sorte indiuiduatur in ipso. q̃re sicut nec sor. distribui põt. sic nec albedo in sorte: ꝛ ita nõ erit cõuenienter dictũ oĩs sor. albus quia vnicũ ꝛ indiuiduũ est suppositũ tam sortis qꝫ albi. Sed dicet ꝙ quedã acñtia ita indiuiduo insunt: ꝙ non suscipiũt in eadẽ multiplicatione sm spẽm. sicut album inest sorti: ꝛ ppter additionẽ talis acñtis siue adiectiui non põt addi uls signũ termino discreto. Quedã autẽ ita insunt ꝙ in eodẽ sunt multiplicabilia sm spẽm. silr signuz uls vnde sic dico. Oĩs intelligibilis aristomenes semper est oĩs intelligibilitas est in eo semp. hoc autẽ falsuz est. Sed cõtra in omni dispõne huius debet minor extremitas sumi sub medio distributo ꝛ iam dictũ est: ꝙ distribuit intelligibilitas uel musica in hoc indiuiduo q̃re minor sub eo accipi debet si fiat sills h aũt manifeste falsum est. neqꝫ enim aristomenes cadit in distributione intelligibilis neqꝫ michalus in distributione musici. q̃re nõ cõtingit dicere maiorem eẽ falsam cũ signo distributionis ꝛ sillm bonuz. Adhuc intelligibil est differẽtia impropria aristomeni respectu eius qḋ est semp esse siue sumant cum signo uli siue non. silr musicũ est dña impropria michalo. in respectu eius qḋ est corrũpi ꝛ nõ erit sillogismus qḋ cõcedẽdum. vnde cum dicit. Sed oportet uliter. a. b. siue ppõnem. non intẽdit per hoc ppositionẽ debere accipi ulem in talibus terminis sed maiorem in tali dispõne debere accipi ulem qḋ est dispositio pme figure. per hoc aũt qḋ dicit. hoc aũt falsum quod ponebat eẽ intelligibile. nõ intẽdit ꝙ ppositio uliter in talibus terminis sit falsa sed ꝙ falsum sit ipsam posse accipi ulem in talibus terminis. sed hoc innuit per hoc qḋ sequit. s. cum aristomenes sit corruptibilis. per h enim figit aristomenẽ indiuiᵐ esse ꝛ singulare cui nõ licet addere signum ule. patet igit q̃liter dicẽdum est. s. ꝙ nõ debet addi signũ ule termino discreto neqꝫ pse neqꝫ per adiectiuũ additum. ¶ Sed tũc querit cuius modi peccatũ cõtra sillm est in dictis exẽplis. Et dicẽdũ ꝙ maior nõ est ulis cum tñ sit dispositio prime figure ꝛ est fallacia. sed quid a maiori ad ↄ̃nem.

Requẽter aũt ꝛ mẽtiri euenit eo ꝙ nõ bene exponunt sm ppõnẽ terminũ ut si. a. qdem sit sanitas. b. uo egritudo. c. aũt hõ: uerũ est dicere quoniã a. nulli. b. ↄ̃tingit incẽ: nulli enim egritudini inest sanitas. ꝛ rursum quoniaz. b. inest omni. c. oĩs enim hõ susceptibilis est egritudinis. videbit igit accidere nulli hoi cõtingere sanitatẽ incẽ. Huius aũt causa est: ꝙ non bñ exponunt termini sm dictionẽ qm̃ trãsumptis hys que sunt sm habitudines non erit sills: ut si pro sanitate qdẽ ponat sanũ: pro egritudine aũt egrũ: nõ enĩz est uerũ dicere qm̃ nõ ↄ̃tigit egrotãti sanũ eẽ: hoc aũt non sumpto nõ fit sills: nisi cõtingẽtis: hoc aũt non impossibile: cõtigat enĩz nulli hoi incẽ sanitatẽ. Rursuz in ine

dia figura erit sic falsum: nã sanitatẽ quidẽ nulli egritudini: hoi ṽo oi ɔtingit inesse: q̃re nulli hoi egritudo. In tertia autez figura scd̃m cõtigere accidit falsum: etenĩ ⁊ sanitatẽ ⁊ egritudinẽ ⁊ disciplinã ⁊ ignorantiam ⁊ oĩno cõtraria omni ⁊ eidẽ cõtingit inesse: sibi ṽo impossibile inuicẽ: hoc autem in p̃dictis nõ est ɔcessum: quãdo enĩz eidẽ plura cõtingit ineẽ ɔtingit ⁊ sibi inuicem. manifestuz ergo q̃m in oibus his fit fallacia, ppter terminoꝝ expõnez trãsumptis enĩz hys que sunt fm̃ habitudines nihil fit falsum. Palã ergo q̃m in huiusmodi ppõibus semp qd̃ est fm̃ habituz pro habitu sumẽdum ⁊ ponendũ terminum.

¶ In parte ista determinat Ar̃. errores ⁊ difficultates accidẽtes circa reductionẽ duaruz ppõnum in terminos tres. in ɔonibus in quibus est necessitas ⁊ illas remouet ⁊ diuidit in p̃ncipale ⁊ incidẽs qd̃ incipit ibi. [nõ oportet aũt arbitrari.] pars p̃ncipalis in duas. in p̃ma remouet errores cõtingẽtes in hac reductione circa terminos p̃ncipales. in scd̃a cum dicit. [reduplicatũ aũt ad maiorẽ.] remouet errores ɔtingẽtes in illa circa aliqd annexum alicui p̃ncipaliũ terminoꝝ. p̃ma in duas. in p̃ma remouet errorẽ siue difficultatẽ cõtingẽtem in hac reductione circa terminos simplices. in scd̃a cum dicit. [nõ autem oportet semp.] circa terminos cõplexos. in p̃mo sic procedit. p̃mo pponit ppõnẽ intẽtam dicẽs q̃ sepe fit deceptio q̃n termini accipiunt nũc fm̃ ɔtractionẽ nũc fm̃ abstractionẽ ut hic deueniẽte nulla egritudo est sanitas. sz ois hõ est eger. nõ sequit de necessitate ergo nullus homo est sanus q̃uis sequi uideret ⁊ h̃ est. [ut si. a. q̃dẽ.] scd̃o causam deceptionis exponit ⁊ remouet dicẽs q̃ deceptio est per acceptionẽ terminoꝝ abstractoꝝ cuz deberent accipi in cõcretione. maior enim ppõ sumpta est in abstractione ⁊ sumẽda erat in cõcretis terminis ⁊ erit tunc ppositio falsa cũ mõ necessitatis. s. de necessitate nullum egrũ est sanũ. accepta aũt maiori de cõtingẽti erũt p̃missę uere ⁊ cõclusio sequẽs de cõtingẽti sic cõtingit nulluz sanũ eẽ egrũ sed oĩs hõ est eger ergo cõtingit nulluz hominẽ eẽ sanũ ⁊ h̃ est. [huius autẽ causa est.] Et nota q̃ terminos abstractos uocat ea que dicũt fm̃ habitudines. ɔcretos aũt qui ab his sumunt. ¶ Cõsiter ostẽdit eã in secũda figura dicẽs q̃ similit accidit hec deceptio ppter prauã sumptionẽ terminoꝝ. si enim accipiant p̃mo in abstractione sic de necessitate nulla egritudo est sanitas. ois hõ est sanus. nõ sequit ɔ° de necessario sumptis autez p̃missis ueris in terminis cõcretis ⁊ altera de cõtingenti. nũ ɔ° sequẽs de cõtingẽti sicut p̃us ⁊ h̃ est. [rursum in medio.] Cõsiter manifestat eã in tertia figura dicens q̃ ɔ° in terminis abstractis erit falsa p̃missis existẽtib⁹ ueris de cõtingẽti uel altera de ineẽ. uerbi gr̃a omni homini cõtingit ineẽ sanitatẽ ⁊ ita egritudinẽ nõ tñ contingit aliquam egritudinẽ eẽ sanitatẽ. ⁊ causa huius est q: contingit eidẽ ineẽ cõtraria ⁊ si nõ simul nõ enim vnũ illoꝝ inest alteri q̃uis uideat fm̃ predictos terminos ⁊ predictũ modũ ⁊ h̃ est. [in tertia autem figura.] Cõsiter ex his cõcludit ɔõnem p̃habitã ostẽsam dicẽs manifestum esse deceptionẽ fieri per incõuenientem terminoꝝ expõnem ⁊ nullũ accidit incõueniẽs si trãsmutẽtur abstracta in cõcreta ex quo cõcludit q̃ in reductione talium ppõnum faciẽda ponẽdi sunt termini cõcreti ⁊ non abstracti ⁊ sic patet quomõ vitat peccatũ accidẽs circa talem acceptionem ⁊ h̃ est. [manifestũ est quomõ in oibus.] ¶ Dubitaret forte aliqs utrũ semp accidat peccatũ cõtra illam sumptionem terminis nõ in cõcretione immo in abstractione. ⁊ uidet q̃ nõ. sequit enĩz ad minus ex necessitate cõclusio de ineẽ sic de necessitate nulla egritudo est sanitas ois homo est eger ergo nullus hõ est sanus. Adhuc sequit per locũ a cõiugatis. si de necessitate nulla sanitas est iustitia ergo nullũ sanũ est iustũ ⁊ tñ cõmutant termini fm̃ ɔcretũ ⁊ abstractũ. Adhuc in exẽplo Ar̃. maior est uera de necessario ⁊ minor de ineẽ quare sequitur ɔ° necessaria per mixtionẽ necessary ⁊ ineẽ. q̃re sequit de necessitate nulla egritudo est sanitas sed ois hõ est eger ergo de necessitate nullus hõ est sanus. Adhuc dubitabit q̃re magis sequit ɔ° terminis existẽtibus concretis q̃ abstractis. ¶ Ad p̃mum dicẽdũ q̃ ubicũq: fallit habitudo sillica per uariationẽ terminoꝝ a concretis in abstractis uel eɔ°. ¶ Ad obm dicẽdũ q̃ ɔ° de ineẽ sequit nõ ppter virtutẽ sillicam per habitudinẽ localẽ. dẽpta enim maiore extremitate sequit ɔ° p locũ ab oppositis. ¶ Similiter dicẽdũ ad scd̃m q̃ argumẽtũ ualet tñ fm̃ habitudinẽ localẽ. uel põt ibidẽ dici q̃ non sequit ɔ° nisi accipiat p̃se sicut premissa accipit. aliter enim non est h̃ uera nullum sanũ est iustũ. ¶ Ad tertiũ dicẽdũ q̃ mixtio necessary non ualet nisi cũ minor est eẽntialiter sub medio sicut p̃us habitũ est. sic autem nõ est in exẽplo Ar̃. Ad h̃ non est necessitas sillogismi nisi in terminis vniformiter acceptis sic autẽ non est in exẽplo Ar̃. ⁊ ideo non tenet sua mixtio. ¶ Ad aliud dicẽdũ q̃ necessario in terminis concretis neq3 abstractis sequit ɔ° necessario q: nõ accipit minor sub medio. ⁊ adhuc in terminis cõcretis erit maior falsa de necessario ɔ° aũt de cõtingenti sequit accepta maiori de cõtingẽti in terminis cõcretis sicut dictũ est in sententia. ¶ Ulterius forte dubitatur de eo qd̃ dicit hãc esse falsam in cõcretis. de necessitate nullum sanũ est egrũ. uidet enim q̃ sit uera sic. hec est uera nullũ sanũ est egrũ ⁊ nõ põt non eẽ uera ergo est necessaria q̃re dictũ eius necessariũ. q̃re nullũ sanũ eẽ egrum est necessariũ ⁊ sic hec de necessitate nullũ sanũ est egrũ. Si dicet q̃ h̃ est multiplex nullũ sanũ esse egrũ est necessariũ fm̃ cõpõnem ⁊ diuisionẽ ⁊ uera in sensu cõpõnis s. cõposite pferendo falsa est in sensu diuisionis. s. diuisim pferẽdo: ⁊ tñ in sensum diuisionis sequit ex ea de necessitate nullũ sanũ est egrũ. Cõtra nulla differẽtia est inter istas nisi q̃ in vna cadit modus sup dictũ in alia autẽ sup ppõnem. Quare uidet q̃ id qd̃ segtur ex vna in sensu diuisionis sequat ex alia in sensu cõpõnis. q: ppositio ⁊ dictũ ɔuertunt eodẽ aũt addito cõuertibilib⁹ ⁊ eodem mõ se habẽtibus adhuc erũt ɔuertibilia. Adhuc in hac ppõne nullũ sanũ est egrũ est necessariũ fm̃ q̃ diuisa est. modus cadit sub negõne sicut patet distinguẽti in hac aut de necessitate nullũ sanũ est egruz cadit modus sup negõnem sed ad negõnem modi de necessario non sequit affirmatiua modi ⁊ negatiua ipsius eẽ q: non sequit si nõ necesse est eẽ necesse est nõ esse sed econuerso. Quare ad dictã ppõnez de sensu diuiso non sequit ista necesse est nullũ sanũ esse egrum. nec ista de necessitate nullum sanũ est egrũ. Et dici põt q̃ illud argumẽtuz nõ ualet si ppositio est uera ⁊ non põt nõ esse uera ergo est necessaria nisi fuerit in s̃bo causa eẽntialis ⁊ insepabilis quare p̃dicatũ remouet a s̃bo uel ei inest. sed cum dicit nullũ sanũ est egrũ in supposito non est causa eẽntialis ⁊ insepabilis remouẽs p̃dicatũ a s̃bo sed causa accidẽtalis ⁊ separabilis: ⁊ ideo ppositio nõ est necessaria immo falsa est addito modo necessitatis. h̃ autẽ nullus hõ est asinus cum sit uera ⁊ non possit non eẽ uera est necessaria q: in s̃bo est causa eẽntialis ⁊ insepabilis remotionis p̃dicati a s̃bo: ⁊ ideo si addat modus necessitatis adhuc erit uera. Ex his patet quomõ hec ppositio non est necessaria nullũ sanũ est egrũ. nec alia cõsimilis. ⁊ quomõ

intelligẽda est regula que est si ꝓpõ est uera ⁊ non põt nõ eẽ uera q̃ est necessaria. ¶ Ulterius dubitari põt sicut circa exẽplũ positũ in scḋa figura sed patet per dicta. Sꝫ querit̃ de eo qḋ dicit ibi seq̃ in scḋo figura. sic ꝯtingit nulli sanũ eẽ egrũ. ois hõ est eger ergo cõtingit nullũ hoiez esse sanũ. Illud nõ sequit̃ qꝛ est mixtio cõtingẽtis ⁊ ineẽ in scḋa figura affirmatiua existe de ineẽ cui ꝯdixit superius. Et dicẽdũ qꝫ suus sermo cois est ad hoc qꝫ affirmatiua sit de ineẽ. ⁊ qꝫ negatiua est ⁊ si illa de ineẽ sit affirmatiua nõ sequit̃ ꝯ͛ sicut opponit̃. vñ ponẽda est negatiua de ineẽ ⁊ tũc sequit̃ sic nullũ sanũ est egrũ. cõtingit oẽm hoiem eẽ egrũ ergo ꝯtingit nullũ hoiem eẽ sanũ. ¶ Adhuc forte dubitaret aliqs de eo qḋ dicit in exẽplo tertie figure. s. qꝫ ex p̃missis ueris nõ seqtur ꝯ͛ per hoc enim videt̃ tertia figura falsificari ⁊ qꝫ non teneat nisi gr̃a terminoꝝ ex quo in abstractis non põt inferre ꝯcretionẽ. Adhuc videt̃ falsum qḋ dicit. qꝫ mediũ in tertia figura pars est uniusqꝫ extremitatis quare p̃missis existib' affirmatiuis ⁊ ueris necesse est cõcludi uere cõuenietiã extremitatũ s̃m partẽ ⁊ ita sequet̃ ꝯ͛ uera. ¶ Ad hoc dicẽdũ qꝫ dispositio tertie figure semp est cũ terminis vniformiter sumptis. sed in exẽplis Ar̃. nõ sumunt̃ vniformiter. in p̃missis enim fit cõparatio oppositoꝝ accñtiũ ad s̃bm. ex qua cõparatione extremitates sumunt̃ in concretione ⁊ denolatiue cũ dicit̃ cõtingit hoi ineẽ egritudinem ⁊ sic sanitatẽ que eqpollẽt istis. cõtigit oẽm hoiem eẽ sanum cõtingit oẽm hoiem eẽ egrũ. In ꝯ͛ne aũt p̃dicat̃ accidẽs de accñte ubi nõ fit denoiatio. est eniꝫ sensus ꝯ͛nis iste cõtingit aliquã egritudinẽ eẽ sanitatẽ. ⁊ ideo non sequit̃ ꝯ͛ in abstractione. qꝛ nõ vniformiter accipiunt̃ termini. s. in p̃missis ⁊ cõcretione denoiatiue. In ꝯ͛ne aũt in abstractione ex hys patet r̃nsio ad opposita.

n Non oportet autẽ semp terminos querere nomine exponi: sepe enim erũt orones quibus impositũ non est nomẽ: quare ⁊ difficile est reducere huiusmodi sillogismos: aliquotiẽs autẽ falli accidit ꝓpter huius inq̃sitionẽ: ut qꝫ inmediatorum est sill's. Sit. a. duo recti. b. triãgulus. c. ysosceles ergo ei qḋ est. c. inest. a. per. b. ei ãt qḋ est. b. nõ iam per aliud ipse enim triãgulus habet duos rectos: quare nõ erit mediũ eius qḋ est. a. b. cũ sit demõstrabile. Manifestũ enim qm̃ mediuꝫ nõ sit semp sumẽdum ut hoc aliqd sed aliqñ orõnẽ qḋ accidit in predicto.

¶ In hac pte remouet difficultatẽ accñtem in reductione quãtũ ad terminos cõplexos ⁊ ꝓcedit sic. p̃mo ꝓponit ꝓpõnẽ intẽtã h̃ dicẽs qꝫ in reductione in terminos non opꝫ semp cõuertere terminos simplices ⁊ h̃ est. ⌊ nõ opꝫ aũt. ⌋ 2° manifestat eã duplici cã. p̃ma est qꝛ sepe oportet terminos sumere ubi nõ est nomẽ vnũ impositũ ⁊ concludit ibi esse difficile in reducendo ⁊ h̃ est. ⌊ sepe enim erũt. ⌋ 2ª causa est qꝛ penes inq̃sitionẽ terminoꝝ simpliciũ accidit sepe in sill'is decipi ⁊ h̃ declarat in exemplo. qꝛ si dicat̃ triãgulus habet duos rectos ysosceles est triãgulus ergo habet duos rectos. h̃ concludit̃ p̃mũ de ultimo per mediũ simplex sicut per triãgulũ. sed si debeat p̃mum ostẽdi de medio nõ cõtingit accipe terminuꝫ simplicẽ pro medio. duo eniꝫ recti ipse triãgulo insunt ⁊ nõ per aliud. vñ oportet sumẽ diffinitionẽ passionis uel s̃bi pro medio ⁊ h̃ est. ⌊ aliquotiẽs aũt. ⌋ Cõsteq̃ cõcludit ꝓpositionẽ manifestã quã intẽdit dicẽs. qꝫ non semp querẽdũ est mediũ qḋ sit terminus simplex. sed aliqñ oportet sumere diffinitionẽ siue aliquã orõnẽ sicut in p̃dicto exẽplo. ⁊ ita patet qꝫ in reductione nõ semp sunt querendi termini simplices ⁊ h̃ est. ⌊ manifestũ ergo qm̃ mediuꝫ. ⌋ Dubitat̃ forte hic qꝛ videt̃ uelle opposita. p̃mo enim significat hãc eẽ imediatã. ois triãgulus habet duos rectos per hoc qḋ dicit. ⌊ ut qm̃ immediatoꝝ. ⌋ postea significat ipsaꝫ eẽ mediatã cũ dicit. a. b. sit demõstrabile. Et dicẽdum qꝫ ꝓpõ dicit̃ immediata dupl'r. vno mõ ob immediatione cãe ⁊ sic solũ p̃ncipia demõstrationis p̃ma immediata sũt ⁊ sic nõ est hec immediata triãgulus habet duos rectos cũ sit ꝯ͛ demõstrationis ⁊ hoc est qḋ signat ultimo ipsam eẽ mediatã. eẽ. alio mõ ob immediatione alicuius termini medij sicut s̃bi. ⁊ hoc nõ est cõclusio demõstrationis immediata. qꝛ inter passionẽ ꝓpam ⁊ eius s̃bm ꝓpriuꝫ nõ cadit s̃bm mediũ ⁊ sic hec est imediata ois triãgulus habet duos rectos ⁊ h̃ põt signari per illam l͛am. ⌊ ut qm̃ mediatoꝝ. ⌋ nõ tñ oportet qꝫ illa litera significaret eius immediationẽ sed imediationẽ p̃ncipioꝝ cõcludẽtium ipsam uel aliquã cõsilem. ¶ Adhuc dubitat̃ forte qꝛ videt̃ qꝫ ois ꝓpositio mediata sit qꝛ si est ꝓpõ affirmatiua p̃dicatũ inest s̃bo aliq̃ est ergo cã huius inherẽtie ⁊ illa me'm põt eẽ respectu illius ꝓpõnis. ⁊ sil'r est de ꝓpõne negatiua aliq̃ enim est causa qua p̃dicatũ remouet̃ a s̃bo. Et dicẽdum qꝫ ois ꝓpõ cãm habet sue ueritatis illa tñ causa nõ in oibus sufficit ad demõstrãdũ. oportet enim cãm que demõstrare debet eẽ p̃orẽ ⁊ notiorẽ. in p̃mis aũt p̃ncipiis nõ est talis cãm inuenire. ⁊ ideo dicunt̃ immediata.

Nesse aũt p̃muꝫ medio ⁊ hoc postremo non est sumere uelut que semp predicent̃ de se inuicẽ aut similiter p̃muꝫ de medio ⁊ hoc postremo ⁊ non ineẽ similiter: sed quotiẽs esse dicit̃ ⁊ uerũ dicere hoc totiẽs opꝫ putare singulare ineẽ: ut qm̃ ꝯ͛rioꝝ eadẽ est disciplina: sit enim. a. vnã eẽ disciplinã. b. aũt ꝯ͛ria sibi iuicẽ. a. ergo inest. b. nõ qꝫ ꝯ͛ria sint vnã eẽ disciplinã eorũdẽ: sed qm̃ uerũ est dicere de ipsis vnã eẽ coꝝ sciam. Accidit autẽ aliqñ p̃mũ de medio dici: mediũ autẽ de tertio nõ dici: ut si sophia est disciplina: boni aũt est sophia: ꝯclusio qm̃ boni est disciplina: ergo bonũ qdẽ nõ est disciplina: sophia aũt est disciplina. Aliqñ aũt mediuꝫ de tertio dicit̃: p̃mũ aũt de medio nõ dicit̃: ut si q̃lis est disciplina ois aũt cõtrarij: bonũ aũt ⁊ ꝯ͛riũ ⁊ q̃le: cõclusio qdẽ qm̃ boni est disciplina: nõ est aũt bonum disciplina: neqꝫ quale: neqꝫ contrarium. i

¶ In hac pte remouet Ar̃. difficultatẽ cõtingẽtem in reductione circa terminos obliquos ⁊ diuidit̃ in duas. in p̃ma qꝛ ignotũ est an sill' fiat ex obliqs. docet ex eis sill'are in scḋa cũ dicit. ⌊ simpl'r enim hic dicimus de oibus. ⌋ quomõ sumẽdi sunt termini in reductione taliũ sill'oꝝ. in p̃ma sic ꝓcedit. p̃mo ꝓponit ꝓpõnem uerificãdaꝫ dicẽs qꝫ ꝓpõnes affirmatiue ⁊ negatiue ad sill'm nõ semp accipiẽde sunt s̃m terminos rectos. sed accipi pñt s̃ꝫ quẽcũqꝫ casum ⁊ hoc declarat in vno exẽplo ut h̃ oppositoꝝ eadẽ est disciplina ⁊ h̃ est. ⌊ Ineẽ aũt. ⌋ 2° v'ificat eã p° docẽs sill'are ex obliqs affirmatiue. 2° negatiue cũ dic. ⌊ eo dẽ aũt mõ. ⌋ 2ª p̃ª in duas. p° ut tñ altera ꝓpõ ẽ de obliq. 2° utraqꝫ est de obliq̃ cũ dic. ⌊ est aũt neqꝫ p̃m. ⌋ ad h̃ altera

existe de obliquo primo exemplificat ubi minor est de obliquo sic sophia est disciplina boni est sophia ergo boni est disciplina & hoc est. [acciderit ergo quandoque.] 2° ubi maior est de obliquo sic oio qualitatum contrariorum est disciplinę. sed bonum est equale aut contrarii ergo &c. & hoc est. [quandoque autem medium.] Et nota quod ille que dicuntur in recto dicit principia ut dici vel predicari. illa vo que in obliquo non dici neque predicari. proprie enim est predicatio & subiectio secundum rectum.

Est autem neque primum de medio: neque hoc de tertio: primo de tertio quandoque quidem dicto: quandoque autem non dicto: ut si cuius est disciplina huius est genus boni autem est disciplina conclusio quoniam boni est genus: predicatur autem nullum de nullo. Si autem cuius est disciplina genus est hoc boni autem disciplina conclusio quoniam boni est genus: ergo predicatur de extremo primum de se autem inuicem non dicuntur.

Deinde exemplificat ubi utraque est de obliquo. & primo ubi utraque est de obliquo & etiam conclusio sic. cuius est disciplina eius est genus. sed boni est disciplina ergo boni est genus & hoc est. [est autem neque.] 2° ubi utraque existente de obliquo est conclusio directa sic cuius est disciplina hoc est genus sed boni est disciplina ergo bonum est genus & hoc est. [si autem cuius est.]

Eodem autem modo & in non esse sumendum. Non enim significat non non inesse hoc huic non esse hoc hoc: sed aliquando non esse huiusmodi: aut hoc huic: ut quoniam non est motionis motus: aut generationis generatio: voluptas autem est: non igitur voluptas generatio: aut rursus: quoniam risus quidem est signum: signum autem non signum: quare non est signum risus: similiter autem & in aliis in quibus interimitur problema. eo quod dicitur aliquo modo ad ipsum genus. Rursum quoniam occasio non est tempus opportunum: deo enim quidem est: tempus autem opportunum non est occasio: eo quod nihil deo proficiens est terminos enim ponendum occasionem & tempus opportunum deum: propositio autem sumenda secundum nominis casus.

Consequenter docet sillogizare ex obliquo negatiue & procedit sic. primo dicit quod est accipere propositionem sillogisticam negatiuam sicut & affirmatiuam non solum in recto sed secundum quemque casum & hoc est. [eodem autem modo.] 2° hoc manifestatur primo accipiendo propositiones de obliquo genitiui. 2° de obliquo datiui ut dicit. [rursum quoniam est.] De obliquo genitiui duo ponit exempla quorum primum habet utraque propositione sic. motionis non est motus. neque generationis generatio sed voluptatis est generatio & motus ergo voluptas non est generatio neque motus & hoc est [ut quoniam non est.] 2m habet minorem propositionem de recto sic. signi non est signum hoc risus non est signi ergo risus non est signum & accipitur risus in minori notatione in ratione generis & hoc est. [aut risus.] & addit quod similiter est in aliis in quibus concluditur negatiua propositio eo quod predicatum aliquo modo se habet ad ipsam propositionem. sed ad ipsam rem subiectam & hoc est. [similiter autem & in aliis.] Consequenter exemplificat in obliquo datiui sic deo non est tempus opportunum & hoc est. [rursus quoniam occasio.]

Simpliciter autem hic dicimus de omnibus quoniam terminos quidem semper ponendum secundum declinationes nominum: ut homo aut bonum aut contraria: non hominis aut boni: aut non contrariorum: propositiones autem sumendum secundum vniuscuiusque casus: aut enim quoniam huic hoc ut equale: aut quoniam huius duplum: aut ut feriens vel videns: aut quoniam hic: ut quoniam homo animal aut si quolibet modo aliter cadit nomen secundum propositionem: inesse autem hoc huic & verum esse hoc totiens sumendum quotiens predicamenta diuisa sunt: & hec aut quo aut simpliciter. Amplius autem simplicia aut complexa: similiter autem & non esse considerandum: aut hoc & determinandum melius.

Consequenter docet quomodo sumendi sunt termini in reductione ultima & probat sic. primo dicit quod termini proponendi sunt secundum rectum quamuis propositiones accipiende sint per diuersos obliquos & hoc est [similiter hoc sunt.] 2° addit quot modis accipiende sunt propositiones dicens quod propositiones tam affirmatiue quam negatiue accipiende sunt tot modis quot modis conuenit accipere predicata respectu subiectorum siue predicata sint cum determinatione siue simpliciter accepta siue etiam sint simplicia siue composita & hoc est. [inesse autem hoc huic.] In fine autem tanquam pro epilogo dicit respiciens omnia predicta de istis erroribus accidentibus faciat reductionem melius. q.d. secundum predicta documenta considerandum est terminos in reductione & corrigendum est acceptionem si inconuenienter accipiantur & hec est. [considerandum autem hoc.] Dubitatur hic primo an de obliquis sillogizari possit vel non. videtur enim quod non. eadem enim est materia propositionis & enunciationis quia ipse eedem sunt in subiecto. sed enunciationis principia materialia sunt. scilicet nomen & verbum. quare propositionis similiter. sed nomen solum rectum est & verbum similiter quare ex obliquis non fiet propositio sillogistica sicut nec enunciatio. Adhuc propositio resoluitur in terminos qui sunt subiectum & predicatum sicut habitum est. sed subiici vel predicari non potest nisi rectum. quare propositio resoluitur in rectum. constat ergo quod ex his componitur. Adhuc si obliquus sit subiectum in propositione hoc erit aut quia subiicitur distributioni & si hoc est sic tunc dicendo boni est disciplina hoc quod dico boni non esset subiectum. quia non subiacet distributioni. quare videtur quod subiectum in propositione non erit obliquus. Et dicendum quod sillogizari potest ex obliquis & accipi propositio sillogistica in eis. & respondendum ad primum quod enunciationis secundum quod huius & propositionis secundum quod propositio non est necesse eadem esse principia materialia. propositio enim in ratione propositionis potest habere pro subiecto quod enunciatio secundum quod huiusmodi habet pro determinatione subiecti. sicut patet in hac propositione omnium oppositorum eadem est disciplina. si considerentur principia eius secundum quod propositio est & secundum quod enunciatio est. potest enim propositio habere subiectum secundum obliquum & secundum rectos: sed enunciatio solum secundum rectum: & hoc est quod solet dici & bene quod duplex est subiectum. scilicet propositionis & enunciationis. Ad 2m dicendum quod in propositione aliud subiici potest quam rectum quamuis in enunciatione non. Ad 3m dicitur obliquum esse subiectum propositionis non quia subiiciatur alteri neque subiaceat distributioni. sed quia subiacet respectui alicuius predicati de eo cum quo in compositione ad alterum facit habitudinem sillogisticam. propositio enim cuius tale subiectum est ordinationem habet in processu sillogistico. Sed tunc dubitatur si ex obliquis sillogizetur quare modum sillogizandi in eis non tradit Aristoteles. supplius ubi determinauit generationem sillogismorum & quare determinat ipse hic. Quare etiam non determinat mixtam generationem sillogismorum ex obliquis & rectis. Adhuc dicendum quod supplius cum determinauit sillogismorum generationem non descendebat ad materiam nisi que quia diuersificat modum & formam sillogizandi. talis autem non est obliquum & rectum & ideo non determinauit supplius modum sillogizandi ex obliquis & rectis diuisim. quia idem est modus simpliciter. hic autem determinat quomodo sillogizetur ex obliquis magis incidenter quam principaliter. qui enim habet determinare difficultatem & reductionem talium sillogismorum ne ignoretur qualiter fiant huiusmodi sillogismi. docet hoc nec etiam determinat mixtionem ex obliquis aliter quam sibi aliquando est vna de recto & alia de obliquo quia penes talem mixtionem non generatur diuersitas in forma &

poetia ſilli niſi forte fuerit accñtalis ualde. ¶ Adhᵉ dubitaret forte aliqs q: videt talis ſill's fallere per dīuſitatē medij que cauſat deceptionē ut cū dr̄ oīum oppoſitoruʒ eadē eſt diſciplina ſanuʒ ⁊ egrum ſunt oppoſita. Adhuc diſpō p̄me figure nō tenet ubi accipiat minor ſb medio ſed ſi dicat phīa eſt diſciplina ergo boni eſt phīa minor nō videt eſſe ſb medio. ¶ Et dicendū ad p̄mū q̄ talis diuerſitas medij que eſt ſm obliquū ⁊ rectū nō eſt niſi ſm accñtales modos intelligēdi ⁊ hec diuerſitas nō cauſat diuerſitatē in cōpōne eēntiali medij ad extrema ⁊ iō talis diuerſitas medij nō impedit ſill'm. ¶ Ad 2ᵐ dicendū q̄ nō ſemp accipit minor ſb medio in p̄ᵃ figura ſicut ſubiſtēs ⁊ in linea p̄dicabili. ſed ſufficit q̄ ſm rōnē accipiat ſub eo ut q̄cq̄ mō uere ſe hēat mediū dictuʒ de eo. ⁊ iō ſatis bn̄ accipit bonū ſub phīa ⁊ bonᵒ eſt ſill's. ¶ Adhuc forte dubitat de eo q̄d dicit q̄ utraqʒ p̄miſſaꝝ ſumpta in obliquo 2ᵒ pōt eſſe de recto. ex hoc enim ſequitur q̄ 2ᵒ neutri p̄miſſaꝝ aſſimilet cuius oppoſitū eſt ueruʒ ꝑ Ariſ. Et dicēdū q̄ q̄uis diſſimilis ſit 2clo p̄miſſis penes obliquū ⁊ rectū ⁊ tñ ſill'es ſūt ſm iherētia ⁊ ſm h̄ q̄ utraqʒ eſt de ieē ⁊ talis ſilitudo ſufficit ad notādū q̄ hec diuerſitas mālis que eſt ſm obliquū ⁊ rectū pōt eē i differēter circa ꝑpōes de ieē ⁊ circa ꝑpōnes de mō. ¶ Adhuc querit quare nō docet ſill'are ex oībus obliquis q̄ nō in ablatiuo quare eē nō per actū ⁊ uocatū. Et dicendum q̄ greci nō habuerūt ablatiū. ſed uſi ſunt loco eius gtō ⁊ dtō. per uocatū ēt nō cū de illo fiat ꝑpō in qua nō eſt ueritas neqʒ falſitas. ⁊ ideo de hys non 2tingit Ariſ. ¶ Et dicēdū q̄ in terminis q̄s ponit ſatis pōt exēplificari de actō ſi accipiat uerbū infinitiuū. ¶ Si aūt querit q̄re nō docet ſill'are ex obliquis per tres figuras. Sciēdum q̄ q̄d tātūm eſt. exēplū enim iſtud motionis hō eſt morᵒ ſc. facit ſill'ʒ ſcd̄e figure. ⁊ ultimū exēplū cū dicit q̄ deo nō eſt tp̄us opportunū facit ſill'm tertie figure. alia autez exēpla ſūt per p̄mā figurā. ⁊ ita docet in omni figura ſillogizare ex obliquis per exempla que ponit.

r Eduplicatū aūt in ꝑpōnibus ad primā extremitatē ponēdū: nō ad medium dico aūt ut ſi fiat ſill'us: q̄m iuſtitia eſt diſciplina in eo q̄ bonū ad primā extremitatē ponēdū. Sit enim. a. diſciplina q̄m bonū: in quo. b. bonuʒ. In quo Ꝺ c. iuſtitia: ergo. a. uerū eſt de. b. p̄dicari: nā diſciplina bonū eſt q̄m bonū: ſed ⁊. b. de. c nā iuſtitia q̄dē bonū ſic ergo fit reſolutio. Si aūt ad. b. ponat q̄m bonū nō erit ſill'us. nā. a. quidē de. b. ueruʒ erit. b. aūt de. c. nō erit uerū. Nā bonū q̄m bonuʒ p̄dicare de iuſtitia falſum ⁊ nō intelligibile. Silr̄ autē ⁊ ſi ſalubre oñdat q̄m diſcipliatū eſt in eo q̄ bonū: aut hircocerũs in eo q̄ nō exiſtens: aut homo corruptibile in eo q̄ ſenſibile: in oībus enim ſup p̄dicatis ad extremū maius reduplicatio eſt ponenda.

¶ Poſtq̄ʒ mouit difficultates 2tingētes circa p̄ncipales terminos in hac pte remouet difficultates 2tingentes circa aliq̄d annexū p̄ncipalibᵒ terminis ⁊ hoc dico in reductione duarū ꝑpōnum in terminos tres. diuidit aūt in duas. in p̄ma remouet difficultatē 2tingētez circa annexū p̄dicato. in ſcd̄a cū dicit ⌊ Nō eſt aūt idē neqʒ eē. ⌋ remouet difficultatē 2tingentē circa aliq̄d annexū ſb̄to. p̄ma in. d. in p̄ma remouet difficultatē p̄dictā. in ſcd̄a cū dicit. ⌊ opʒ aūt accipe. ⌋ determinat quādā idoneitateʒ circa hoc notādū ergo q̄ annexū ipſi p̄dicato reduplicatio eſt de qua intēdit determinare quō faciēda eſt reductio in q̄tuor terminos in ſill'o ubi accipit reduplicatio ⁊ diuidit in. d. in p̄ma docet quō reducēdum eſt ubi fit reduplicatio medij. in ſcd̄a cū dicit ⌊ nō eſt aūt eadē pō. ⌋ ubi eſt reduplicatio minoris extremitatis in p̄ma ſic pʳ. p̄mo ꝑponit ꝑpōnem intētā dicens q̄ reduplicatio medij debet poni ad maiorē extremitatē ⁊ non ad medium in reductione faciēda ⁊ hec eſt ⌊ reduplicatū aūt. ⌋ ſcd̄o exoñdit ⁊ ꝑ. ſic. p̄mo oñdit q̄ reduplicatio medij ponēda eſt ad maiorē extremitatē eo q̄ ipa ſic poſita fit ſill's ꝑpōnibus exñtibᵒ ueris. ſic boni eſt diſciplina inquātuʒ bonum. iuſtitia eſt bonum ergo iuſtitie eſt diſciplina iquātum bonū. Ex quo 2cludit q̄ facta reduplicatiōe medij talis eſt 2uenies reſol'o in terminos. ſ. ut p̄mus terminᵒ ponat maior extremitas cū reduplicatiōe medij. ⁊ ſcd̄s minor extremitas. tertiū aūt tm̄ mediū abſolute ⁊ h̄ eſt ⌊ dico aūt ut ſi fiat ſill's. ⌋ ſcd̄o oñdit q̄ reduplicatio medij nō debet poni ad mediū eo q̄ nō erit ſill's ex ueris. ſic enim dicēdo. boni inquātū bonū eſt diſciplina. iuſtitia eſt bonū inquātū bonū erit minor ꝑpō falſa ⁊ non intelligibilis ⁊ huius cauſa patebit 2ñter ⁊ h̄ eſt. ⌊ ſi autez ad. b. ponat. ⌋ tertio redit ad magis declarandū quō fit ſill's reduplicatione medij poſita ad maiorē extremitatē ⁊ ponit ibi tres 2ōnes. quaꝝ p̄ma ſic 2cludit. omne bonum eſt diſciplinatū inquātū bonū ſalubre eſt bonū ergo ſalubre eſt diſciplinatū inquātū bonū ⁊ h̄ eſt. ⌊ ſilr̄ autem ⁊ ſi ſalubre. ⌋ ſcd̄o ſic 2cludit oē nō exñs eſt optinabile inquātum non exñs hircocerũs eſt non exñs ergo eſt opinabilis inquātū non exñs ⁊ hec eſt. ⌊ aut hircocerũs. ⌋ tertia ſic 2cludit. oē ſenſibile eſt corruptibile inquātū ſenſibile. hō eſt ſenſibilis ḡ homo eſt corruptibilis iquātū ſenſibilis ⁊ h̄ eſt. ⌊ aut homo corruptibilis. ⌋ accipiunt hec tria exēpla ſic. ultio accipit in terminis eēntialibᵒ ⁊ alia in accñtalibus ita q̄ p̄ᵐ in hys ubi ineſſe ſimplr̄. 2ᵐ aūt ubi ineſſe ſm quid.

¶ Nō eſt aūt eadem poſitio terminoꝝ q̄n ſimplr̄ q̄dē ſillogizatū ⁊ q̄n hoc quid aut quo aut quomō. Dico aūt ut q̄n bonū ſcibile oñſum fuerit ⁊ q̄n diſciplinatū quideʒ bonū: ſed ſiquidē diſciplinatū oñſum eſt: mediū ponēdū ē ens: ſi aūt bonū ens q̄dē.

¶ In hac pte intēdit Ariſ. determinare quō reducēdū eſt in terminos ubi fit reduplicatio minoris extremitatis ⁊ diuidit. q̄r p̄ᵒ narrat. ſcd̄o narratū manifeſtat i exemplis ibi ſcd̄a ſi enim. a. q̄dē. in prima ſic ꝑcedit. p̄mo dicit in gñali q̄ ad 2cludēdū maiorē de minori cū aliqua reduplicatione. aut alia cōditione determinatiōis alia ⁊ alia exigitur terminorum diſpoſitio: ⁊ intelligit cum dicit. ⌊ q̄n hoc. ⌋ 2dicionē factā per reduplicationē aliquam p̄ h̄ aūt q̄d dic̄ ⌊ aut quō. ⌋ 2dictionē ad ptē in mō ⁊ h̄ ē. ⌊ nō eſt aūt eadeʒ. ⌋ ſcd̄o magis explanat dicēs q̄ alia ⁊ alia erit terminoꝝ diſpō ad oſtēdendū maiorē extremitatē de minori cuʒ reduplicatione minoris ⁊ ſumēdum eſt mediū cū reduplicatione minoris ⁊ h̄ eſt. ⌊ dico aūt ut q̄n bonū. ⌋ ⁊ intelligit per bonū minorē extremitatē cum ſit ſbm 2ōnis. per h̄ aūt q̄d dicit diſciplinatū maiorem extremitatē ſimplr̄. ⌊ p diſciplinatū inq̄ʒtū bonū. ⌋ maiorē extremitatē cū reduplicatione minoris. per h̄ q̄d dicit ⌊ ens. ⌋ mediū ſimplr̄ dictū. per h̄ q̄d dicit. ⌊ quod ens. ⌋ mediū 2cium per reduplicationē minoris.

¶ Sit enim. a. quidē diſciplina q̄m q̄d ens: in quo aūt. b. ens quid ⁊ in quo aūt bonū: uerū aūt de. b. p̄dicari erat enʒ diſciplina

alicuius entis qm̄ qd ens: sed z.b.de.c.nã in quo.c.bonū qd quare z.a.de.c.erit: ergo disciplina boni qm̄ bonū: erat enim qd ens ꝓprie substātie signū. Si aūt ens medium sit positū: z ad exēplū ens simplr: z nō qd ens dictū sit nō erat sill's. qm̄ disciplina est boni qm̄ bonuz sed qm̄ ens: ut si sit in quo.a.disciplina qm̄ ens in quo.b.ens: i quo.c.bonū. manifestū ergo qm̄ i pticularib⁹ sill'is sic sumēdi sunt termini.

¶ Cōsiter narrata manifestat in exēplis. z diuidit q: ꝑmo ondit q mō ponēda est reduplicatio mīoris cum medio ad sillogiçandū maiorē extremitatē de minore cū reduplicatione minoris. scdo oñdit ꝙ reduplicatione minoris nō posita ad mediū nō sillabit maior extremitas cuz reduplicatione minoris in ꝑmis sic p^r. ꝑmo imponit terminos z facit sill'os sit enim minor extremitas bonū medium aūt ens inquātū bonū maior aūt extremitas disciplinatū inquātū bonū: z erūt sic silli entis inquantū bonum est disciplina inquātū bonū sed bonū est ens inqꝙtum bonū. ergo bonū est disciplina inquātū bonuz. Et nō ꝙ aliqn̄ tāgit ꝑōm terminoꝝ gñaliter. s. ꝙ maior extremitas sit bonū nel aliqd spāle ens ꝯsile uerūtn̄ semp ponēdo ꝯōm ponit bonū ꝓ minore extremitate p h̄ ḡ qd dicit. [disciplina qm̄ qd ens.] intelligēdū est maiorē extremitatē cū reduplicatione alicui⁹ spālis entis. s. cuz reduplicatione est enim minor extremitas ꝯtentū sb ente qd qdē ens est mediū per h̄ qd dicit. [qd ens ul' aliqd ens.] intelligēdū est mediū cū reduplicatione minoris spe^{ce} mediū z h̄ est. [sit.n.a.qdē.] scdo ad ꝯfirmandū ꝯsilā ꝯōnis dicit ꝙ reduplicatio minoris sup mediū sig^{m} est. Q: maior extremitas cōuenit minori eēntialr z ita cū reduplicatione mīoris h̄ est ꝯclusū z h̄ est. [erat enī qd ens.] ¶ Cōsiter manifestat ꝙ si reduplicatio minoris nō po^r ad mediū nō cōcludet maior de mīore cū reduplicatione minoris dicēs ꝙ si ens simplr sine reduplicatione minoris fuerit mediū z maior extremitas fuerit qdcūq ens nō sillabit maior de minori cū reduplicatione minoris sed poterit sillari cū reduplicatiōe medij si ipa fuerit el apposita i maiori ꝓpōne. vbi gratia. sit mediū ens minor extremitas bonū maior extremitas disciplina qm̄ ens z erit sill's sic entis est disciplina inquātum ens bonū est ens ergo boni est disciplina inquātū ens z h̄ est. [si aūt ens mediū.] ¶ Cōsiter pro epilogo cōcludit ꝙ in sill'is cōtractis z pti^{is} per reduplicationē in reductione sic sumēdi sūt termini. s. ꝙ cū est reduplicatio medij tunc debet vnus terminoꝝ eē maior extremitas cū reduplicatione medij z alius ip̄m mediū. tertius aūt minor extremitas qn̄ sit reductio minoris existentis tunc debet vnus terminoꝝ poni maior extremitas cum reduplicatione minoris. z alt^r mediū cū reduplicatione minoris. z terti^o mīor extremitas absolute z h̄ est. [manifestum ergo qm̄.]

¶ Oportet aūt pmutare que idem valeāt noia pro noibus: z orōnes pro orōnibus z nomen z orōnē z semp ꝓ orōne nomē accipe: facilior enī est terminoꝝ expositio ut si nihil differt dicere suspicabile nō esse genus opinabilis aut nō esse idez ꝙ suspicabile qd opinabile. Nā idem signūz pro oratione dicta suspicabile z opinabile termini ponendi sunt.

¶ Hic determinat quādā idoneitatez ꝑdictā. z diuidit in ꝑncipale z incidēs. In ꝑncipali docet ꝙ in reductione in tres terminos opz accipe terminū z orōm h̄ mō pro se inuicem ut terminus notior accipiat pro minus noto z orō notior pro minus nota z ulr pro orōne que debet accipi terminus accipiēdū eē terminū simplicē z h̄ dico si cōtingat qd supius docuit. Q: non semp sunt querendi termini simplices z addit cām h⁹ dicēs ꝙ facilior fiet resolō ꝑm hūc modū. z exēplificat de h̄ ꝙ dicit. Q: cū idē significet hec orō suspicabile nō est genus opinabilis cū ista opinabile nō est spēs suspicabilis nō est in reductione ponēda tota orō sed pro ipa ponēdi sunt termini. s. suscepibile z opinabile z h̄ est. [opz aūt zc.]

¶ Qm̄ vo nō est idem esse voluptatez bonum z esse voluptatē qd bonū nō simplr in terminos. Sed si est sill's qm̄ voluptas est bonū terminū ponēdū bonū. Si autē qm̄ qd bonū qd bonū silr z in alijs.

¶ Sequit incidēs in quo remouet dubitationē q: enī dixit ꝙ pro orōne ponēdus est terminus simplex: ponendus esset pro maiore cū reduplicatione minoris z h̄ remouet dicēs. Q: nunqz pro termino sumpto cū reduplicatione ponēdus est alius terminus qz idē cū reduplicatiōe nec debet trāsferri in terminū simplicē z h̄ est. [qm̄ vo nō est idem.] z intelligēdū est per bonū maiorez extremitaē simplr. z per qd bonū maiorē extremitatē cuz reduplicatione. ¶ Dubitaret forte aliqs ꝑmo cui⁹ ꝓpietas siue ꝯditio est reduplicatio utrū. s. sbi an p̄dicati. z videt ꝙ sbi q: reduplicatio dicit cām existez in sbto quare p̄dicatum ei inest z ideo videt ꝙ circa sbm h̄et fieri in q̄ est causa quā enūciat. Adhuc distribo q: fieri h̄et circa opposita ipsius sbi d: ergo eadē rōne cū reduplicatio sit ipsius sbi ꝓprietas sbi erit. vbi grā. hō in quantū homo est aial z hi^o. Adhuc h̄ dicto ꝑm ꝙ ip̄m idē dicit cum reductione sed ipa est ꝯditio sbi quare z reduplicatio. ꝓbo minoris. si dico hō est aial ꝑm ꝙ ip̄m est. si ꝑm ꝙ ipsum est p̄tum ꝓpō est falsa q: sigt ꝙ hō sit omne aial si refert sbm tunc h̄ qd dico ꝑm ꝙ ip̄m est ꝓprietas sbi. Adhuc si reduplicatio sit ꝯditio pre^{ti} tunc erit sic ponēda reduplicatio. hoc est aial inquātū aial z sic semp erit ꝓpō falsa cū reductione. Ad oppositū sic inherētia est quedā relatio que ad sbm terminat z a pre^{to} inchoat sed reduplicatio denotat cām hui⁹ inherētie: q̄re reduplicatio denotat h̄itudinē inchoatā a pre^{to} z terminatā ad sbm. q̄re h̄^a cōditio est pre^{ti} z circa sbm h̄et fieri z h̄ ꝯcedenduz est. ¶ Ad ꝑ^{m} obm dicēdū ꝙ q̄uis per reduplicationez denotet causa existēs in sbto h̄ nō est absolute sed inqꝙtum per illā inest p̄dicatū. vñ denotat causa eē in sbto ipsi^o inherētie p̄ti z ideo magis circa p̄tum nata est poni reduplicatio qz circa sbm. ¶ Ad 2^{m} dicendū ꝙ secus est de distributione z reduplicatione. distributio enim est ipsius sbi in cōpatione ad p̄tum z h̄itudo per distributionē od sigt a incipit a sbto tendens in p̄tum z ideo addit ad sbm reduplicatio aūt est econuerso: quia sigt cām inherētie que qdē inherētia incipit a p̄to z terminat ad sbm z ideo addit p̄to ꝓprie. ¶ Ad 3^{m} dicendū ꝙ h̄ determinatio ꝑm ꝙ ip̄m est ꝓprietas p̄ti sicut z reduplicatio. sed ꝙ nō sit p̄ti absolute imo in cōpatiōe ad sbm. sigt h̄ rlim ip̄m faciēs relonē ad sbm. ¶ Ad 4^{m} dicēdū ꝙ reduplicatio nō terminat ip̄m p̄tum q̄uis sit addēda ad p̄tuz h̄ terminat ip̄m sbm sup p̄tum z sic hō est aial inquātū hō nō absolute dispō ipsi⁹ p̄dicati est sed in cōparatione ad sbz ut dictū est. Habito ꝙ reduplicatio sit ꝯditio ad p̄tū addēda. querit utrū fiat sill's in aliqua figura cū reduplicatione maioris. sicut cū reductiōe medij ul' minoris q: de hoc nō facit Arist. mentionē. Et dicēdū ꝙ nō eo ꝙ in ol figuris in ꝯōne p̄tur maior extremitas ꝙ si sumeretur

cū reduplicatiōe reduplicaret p̄tū sup s̄bm qḋ est ɔ̄ra n̄ꝫ reduplicatiōis. Quia sicut dictū est reduplicatio retinet subm sup p̄tum. Adhuc si fiet in p̄ma figura uel 3ª reduplicatio maioris in minori propōne fieret reduplicatio p̄ti sup subm qḋ est incōueniēs sicut patet ɔ̄siderāti. In scḋa ēt figura nō pōt maior extremitas h̄ subiciat reduplicari sup mediū in utraqꝫ ꝓpōne eo ꝙ subm maioris propōnis ꝛ subm minoris oppoᵐ h̄nt in scḋa figura. vñ nō erūt p̄misse ambe uere sicut in reduplicatiōe maioris nullū malū est eligēdū inquātū malū. Omne bonū est eligēdū inquātū bonū patet igit̄ ꝙ nunqꝫ sill'at cum reduplicatiōe maioris extātia ꝛ patet post cā. ¶ Cōter forte quereł cū ɔ̄tingat negatiue sill'are cū reduplicatione sicut ꝛ affirmatiue q̄re nō docet h̄ Ar̄e. ꝛ ꝙ cōtingat palā est in exēplo sic nullū eligēdū est malū inquantum eligēdū. Oē bonū est eligendū ergo nullū bonū est malum inquātū est eligēdū h̄ tam facta est reduplicatio medij sit ēt reduplicatio minoris. sic nullū corpus inquātuz egrū est sanū. Inquātū egrū omne egrū est corpus inqꝫ ʒ tuz egrū ergo nullū egrū est sanū inquātū egrū. ¶ Ad hoc dicēdū ꝙ Ar̄e. nō intēdit h̄ docē modos sill'andi cū reduplicatione sed tm̄ intendit quō in terminos faciēda est reductio duaꝝ ꝓpōnū ubi sumit̄ reduplicatio ꝛ ideo nō determinat quō sill'at negatiue cū reductione h̄ entꝫ qḋ intēdit sufficiēter patet per sillm affirmatiuum reduplicatoriū. ¶ Ulteri⁹ forte quereł utrū cū reduplicatione medij ꝛ minoris ꝙ opꝫ figuras sill'ari. In p̄ma enī pōt sicut docet Ar̄e. sed qḋ est utrū sil'r pōt in scḋa ꝛ 3ª. Et dicendū ꝙ in scḋa figura fieri pōt minoris reduplicatio i minore ꝓpōne sed nō pōt fieri ibi reduplicatio medij. i tertia figura ecōuerso fit reduplicatio medij sed non minoris. ꝛ h̄ patet sic. Si in scḋa figura fiat reduplicatio medij aut ille ponet̄ ad mediū ꝛ erit ēt ꝓpō falsa. Quia medium p̄tur ꝛ tunc fiet reduplicatio p̄ti ad p̄tum. sic nullū malū est eligēdū inquātū eligēdū. aut illa ponat̄ ad maiorē extremitatē que subiciat̄ medio. Qḋ ēt est inconueniēs ut si dicat̄ nullū malū inquātū eligēdū est eligēdū ꝛ patet ꝙ h̄ est falsa. Quia sigt oppositꝫ eē cām oppositi pōt tn̄ fieri minoris reduplicatio in minore ꝓpōne ꝛ cōcludi cū reduplicatione minoris sic nullū malū est eligēdum sed oē bonū est eligēdū inquātū bonū ergo nullꝫ bonū est malū inquātū bonū. In 3ª aūt figura pōt ɔ̄cludi aut enim apponet̄ ad minorē extremitatē que p̄tum aut ad subm. s. ad mediū ꝛ utroqꝫ mō ꝓpō erit falsa sicut patet ɔ̄siderāti in p̄dictis terminis. patet ergo ex his ꝙ tm̄ in p̄ma figura fit utraqꝫ reduplicatio. Sed ɔ̄ sill'o scḋe figure descēdit a sill'o p̄me ɔ̄uersa minore ergo cū fiat sill'o negatiuus in p̄ma cū reduplicatione medij ɔ̄uersa maiore que negatiua est erit scḋa figura cū reduplicatione medij. Ubi gr̄a nullū eligēdū est malū inquātū eligēdū. Omne bonū est eligēdū ꝙ nullū eligēdū ꝛc. ɔ̄uersa maiore fiet scḋa figura. Et dicēdū ꝙ non pōt ex tali sill'o reduplicāte mediū in p̄ma descēdere sill's scḋe manēte reduplicatione medij. Quia nō ɔ̄uertit̄ maior manēte illa reduplicatione sed bñ ɔ̄uertit̄ acceptis terminis p̄ncipalibus sine reduplicatione. bñ enim dr̄ nullū malū est eligēdū ꝛ ecōuerso nullū eligēdū ē malū. Sil'r bñ dr̄ nullū malū est eligēdū inquātū malū sed nō ecōuerso nullꝫ eligēdū inquātū malū est maluꝫ. ¶ Sed ɔ̄ tūc sequit̄ ꝙ aliqua uñis negatiua nō ɔ̄uertit̄ simplr̄ qḋ est ɔ̄tra Ar̄e. Adhuc in ɔ̄uersione faciēda obs̄uandū ꝙ termini stent sub eisdē determinationib⁹ in ɔ̄uertēte ꝛ cōuersa ꝛ ita si fuerit reduplicatio posita ad p̄tum cōuersa propōne erit eadem reduplicatio ad subm qḋ p̄us erat ad p̄tum ꝛ ita fiet conuersio uñis negatiue manente reduplicatiōe. Et dicēduꝫ ꝙ ois uñis negatiua ɔ̄uertit̄. Sed sciēdū ꝙ quedam sunt determinationes que disponūt subm uel p̄tū id qḋ est tales debēt manere cū terīaꝫ no post ɔ̄uersionē cuius sunt albū nigrū ꝛ ɔ̄similia. quedāꝫ aūt disponunt subiectum inquātū subiectū: quedā predicatum inquātum predicatum ꝛ tales cum terminis in ɔ̄uersione non manēt si ubi gr̄a sic dicaꝫ. Ois homo est aīal hoc quod dico ois cū disponat subm inquātū subm si de subo fiet p̄tum ꝛ auferat̄ ei rō subi nō ampli⁹ ei addit̄ ois. vñ sic cōuertit̄ qḋdā aīal est hō. sil'r est h̄ nullus hō est asin⁹ q̄ꝫ cito enim hō desinit esse subm desinit disponi eius in quātū subm erat ꝛ ɔ̄uertit̄ sic nullus asinus est hō. eodē modo ē de reduplicatiōe ex pte p̄ti reduplicatio ɔ̄dutio p̄ti est in cōpatione ad subm ꝛ iquātū p̄tuꝫ est ꝛ ideo desinit eē reduplicatū q̄cito desinit esse p̄tum. vñ si cōuertat̄ fiat p̄tum subm. non ampli⁹ erit reduplicatio cū eo ꝛ ideo sic ɔ̄uertit̄ nullū malū est eligēdū inquātū malum ergo nullū eligendū est malū. uel sic nullū eligendū est malū inquātū eligendū ita ꝙ semp fiat reduplicatio sbi ad p̄tum alr̄ enim erit ꝓpō falsa ꝛ aliqñ nugatoria. Ex his manifestū est qḋ sit reduplicatio ꝛ cui⁹ ꝓprietas ꝛ p eui⁹ reduplicatione est sill'are in oī figura ꝛ per cuius reduplicationē nō patet ēt per p̄dicta. Quare reduplicatio medij ponit̄ ad maiorē extremitatē. q̄a reduplicatio debet fieri ipsius subi sup p̄tū ꝛ maior p̄ri de medio. ꝛ per h̄ etiā patet r̄e⁹ ad qḋdā quesitū. s. q̄re reduplicatio medij nō ponit̄ ad minorē extremitatē. minor enīꝫ nō p̄tur de medio dico in p̄ma figura ꝛ ideo ei nō apponit̄. Sꝫ tunc dubitat̄ de dictis in l̄ra ꝛ p̄mo de h̄ qḋ dicit ꝙ posita reduplicatione ad mediū erit minor ꝓpō falsa. cū enī eadē reduplicatio medij ponat̄ ad mediū in maiori propositione sed illa reduplicatio medij posita cum medio fecit minorē falsam ꝙ eadē cā faciet maiorē falsaꝫ. Et dicēdū ꝙ reduplicatio alicui⁹ termini sigt tm̄ cui⁹ fit reduplicatio uñr ɔ̄uenire alteri. qm̄ ergo i maiori dr̄. Omne bonū inquātū bonū est disciplinatū sigt bonū uñr accipi Quare sigtur sertus accipi ulr sub suo superiori ꝛ h̄ incōueniēs nō est ꝛ ideo maior vera. uerūtñ sciēdū ꝙ reduplicatio illa ꝓpus ponet̄ cū p̄to q̄ꝫ cū subo. Qñ aūt i minori dr̄ ꝙ iustitia est bonū inquātū bonū sigt sup̄i⁹ uñr dici de īferiori sub h̄ intellectu iustitia est oē bonuꝫ. sed h̄ est falsum q̄ꝛ nō est addendū oē ad p̄tuꝫ ꝛ sic patet quare minor falsa ꝛ nō maior. Et dicēdū ad obm̄ ꝙ nō sola addictio reduplicationis ad mediū cāt falsitateꝫ sed addictio ei⁹ ad mediū ex̄ns p̄tum. ¶ Ulteri⁹ forte dubitaret aliqs quare minor est nō intelligibilis cū tali positione reduplicationis q̄cūꝗ enī falsa sit ꝓpō vꝫ tñ ꝙ intelligi possit cū apud ītellectū sic eē ꝓpō ꝛ dīuisio circa quas ueritas ꝛ falsitas. Et dicēdū ꝙ ꝓpō est nō intelligibilis q̄ꝛ sigt idez eē sui cām ꝛ eē p̄us seipo. q̄ꝛ cū dr̄ iustitia est bonū inquātū bonū intellect⁹ est ꝙ iustitia est bonuꝫ inquātū iustitia est bonū ubi idē sigtur eē sui cā ꝛ ita p̄us se qḋ nō eēt intelligibile. ¶ Ultimo forte dubitabit de exēplo qḋ ponit cū reduplicatiōe minoris extremitatis ubi enīꝫ ponit ens pro medio cum tñ supius docuerit ꝙ nō est acciplēdū pro medio qḋ ad oīa sequit̄ cui⁹ est ens. Et dicendū ꝙ ꝫ ens absolute non possit eē mediuꝫ ens tñ ɔ̄cituꝫ cū reduplicatione minoris pōt eē mediū in exēplo Ar̄e. Et sciēdū ꝙ q̄dā dicūt Ar̄e. ibi intēdē [nō est eadē positio terminoꝝ] ꝙ facta in maiore reduplicatiōe medij sup maiorē extremitatē ꝛ in minore reduplicatione minoris extremitatis sup mediū pōt sill'ari maior extremitas de minore idifferēter cū reduplicatione minoris uel medij sic. Oē quale est disciplinatū inquātū quale: oē bonū bonū est quale inquātū bonū sed illud non videt̄ ɔ̄uenieñs intētioni eius tum q̄ꝛ sic fieret sill's ex quibusdā terminis: tum q̄ꝛ in textu semp ponendo ɔ̄om ponit maiorē extremitatē cū reduplicatiōe minoris sic bonum est disciplina inquātū bonū ꝛ ideo melior est intētio dicta in l̄ra uel in sententia l̄re.

On est aūt idem neqꝫ esse neqꝫ dicere qñ cui.b.inest huic quoqꝫ oi

a.inest.et dicere cui omni.b.inest huic quoque omni.a.inest:et dicere cui omni.b.iest et a.inest oi.nihil enim phibet.b.inesse.c.nō oi aūt ut si sit.b.quidem pulchrum aliquid autem album. Sugit alicui albo inest pulchrum: sed nō oi forasse. Si ergo.a.inest.b.non oi aūt de quo.b.neque si omni.c.inest.b.neque si solū inest necesse est.a.inesse.c.nō quod nō oi:sed nec iest ei quod est.c.si aūt de quo b.dicit uere huic oi inest.a. accidet.a.de quo oi.b.dicit:de eo omni dici:si aūt.a.dicatur de oi de quo.b.dicit nihil phibet ei quod est c.inesse.b.aūt nō oi aut oino non iee.

¶ Hic intēdit remouē difficultatē ɔtingentē in reductione per annexū subo et h est distributio et p[us] sic.pmo sepat ofom nō reducēdā ab ofone reducēda.scdo reducēdam reducit cū dicit.[in tribus ergo terminis etc.] Est aūt ofo cui.b.iest illi.iest.a.nō reducēda quia pmo sillalis est tanquam maior in pma eo quod particularis est.hic aūt cui omni.b.inest huic oi inest.a.ulis est et facit sillm et in pma figura.et ideo reduci hēt.intēdit ergo rōnem talē ex hac cui.b.inest illi oi inest.a.nihil sequit ex ista cui oi inest.b.huic oi inest.a.sequit aliquid.ergo diuerse sunt ppōnes.cui.b.inest etc.cui oi inest.b.etc.h[uius] rōnis pmo ponit ɔñm et h est.[nō est aūt idem neque etc.] scdo oñdit premissam et pmo pmā p[ar]tē hui[us].scdo scdam.pmā p[ar]tē sic oñdit.h[uius] manifestat quod ɔtingit aliquid indefinite sumi sub.b.sicut figit h ppō.cui.b.inest etc.dicēs sit album.b.c.aūt pulchrum alicui albo iusit.et nō oi.b.alicui.c.inerit et nō oi[bus] et ita poterit aliquid sumi sub.b.indefinite et si nō sumat sub b.ulr et h est.[nihil enim phibet.] uel pōt dici quod l[itte]ra hec l[itte]ra cōmutat terminos suos et accipit.b.pro eo quod prius dictum est.a.c.aūt pro eo quod dictū est.ū idem est ac si diceat nihil prohibet.a.inesse.b.et si non sit ulr oi.b.et hoc figitur per hāc rōm cui.b.inest etc.scdo manifestat quod nihil sequit ex tali ppōne quia.a.inest.b.nō in ulr omni.b.sicut h significat.cui.b.inest etc.[nec necesse est ɔñm.] ulem nec pticularem sequi siue minor assumat ulr siue pticulariter et h est.[si ergo.a.inest.b.] quā l[itte]ram sic ɔ[strue] si quid inest etc.neque necesse est.a.l.nō necesse est.a.supple inesse.c.et h dico nō solū supple quia nō nece est nō.c.iesse l.a.sed quia nec necesse est.a.iesse.c.simplr scd quaus oi.c.inest.b.i.quauis minor sit uniuersalis.neque solū alicui.c.inest.b.i.quauis minor sit pticularis.q.dicēs nō solum dico nō sequi ɔñm quia nō sequitur ɔ[clusio] ulis scd nec quia particularis et h siue minor sit ulis siue particularis. ¶ Consequēter oñdit scdam p[ar]tē pmisse sue rōnis dicēs quod si.a.inest oi de quocunque.b.dicitur quod sigt per hanc ppositionem omni cui.b.inest etc.tunc sequitur ɔ[clusio] necio ita quod si uniuersaliter sumat sb.b.et.a.ei ierit ulr.si pticulariter et.a.ei ierit pticlariter et h est.[si aūt de quocūque.] deinde redit adh[uc] sup aliā ppōm phitā dicens quod si.a.inest alicui ɔtēto sub.b.et illi ulr nihil prohibet minorē sumi unam sb.b.inesse.c.sed nō sequitur.a.inesse oi.c.nec ētoino inest.et ita nulla sequit ɔ[clusio] et h est.[si aūt.a.] dicat sic ɔstrue [si.a.dicat de quibus.b.dicit.] i.de aliquo pticlari.b.ita quod de illo [nihil phibet etc.] iā oñsa est diuersitas iter istas ppōnes cui.b.inest illi oi iest.a.cui oi.b.iest oi illi iest.a.quia ex pma non sequit aliquid ex scda aūt aliquid sequit.

¶ In tribus ergo terminis manifestū quoniam de nullo.b.omni dicit et.a.dici hoc est de quocūque.b.dicit de omni dici.a.et si.b.quidem de omni et.a.silr.si aūt non de oi nō necesse est.a.de omni.

¶ Consequēter reducit illā que sillat ɔñm dicēs.quod maxime est in terminis tribus qui.a.d[icitur] de omni.b.quia si.b.inest oi.c.et.a.ierit oi.c.si aūt.b.nō insit oi.c.sed alicui et.a.nō ierit oi.c.sed alicui et h est.[in tribus terminis.] ¶ Dubitaret forte aliquis cū.b.ppō cui.b.inest illi oi inest.a.hēat intellectum pticularis ppōnis.et ipse supius oñdat sa[tis] ex tali maiore nō sillari in pma figura ad quod h oñdit h. Et pōt dici quod h est ppter silitudinē quā hēt talis ppō cum uli.s.cui oi inest.b.etc.quia cum di cui.b.inest illi omni inest.a.sigt aliquid sumi sub.b.et illi oi inesse.a.quia idem est ac si dicat.a.inesse oi.b.hic ergo ppō ulis est reliquam autem hēt quādā ulitatē.s.respectu ɔtēti sub.b.sed nō respectu b.et ita silitudinē hūt iste ppōnes quantū ad ulitatem quādā et ideo ne putent inde oñdit illā nō sillare aliquid quia pticularis est sm rem. ¶ Ad huc dubitabit quare nō facit mētionem de illa que sillat negatiue in pma figura sicut de illa que sillat affirmatiue et quare nō sepat sillicale a nō sillabili.possum enim sic obuiare.cui nulli.b.inest illi nulli inest.a.et cui.b.nō iest huic nulli inest.a.uel sic cui nulli inest.b.illi oi inest.a.et illi alicui nō inest.b.illi oi inest.a.uel sic cui oi.b.inest illi nulli inest.a.et cui iest alicui.b.illi nulli inest.a.Quare igit cū pdictis nō docet que istarum hēt intellectū minoris in sillo negatio pme figure. Et dicēdū quod istarū trium cōbinationū due pme ppōnes et due scde sigt aliquid negatiue sumi sub.b.et ita sigt dispōm pme figure minore exñte negatiua et ideo ipse luti les sunt ad ɔcludendū in pma figura.duarū aūt ultimarum ppōnum ista cui.b.inest.illi nulli inest.a.non sigt nisi quod.a.alicui.b.nō inest.et ita hēt intellectum pticularis negatiue que nō est maior in pma figura:reliqua aūt.s.cui omni.b.inest.illi nulli inest.a.hēt intellectū ulis negatiue quia sigt idē istā.a.nulli.b.inest.et pōt esse maior in sillo negatio pme figure.istas aūt duas ppōnes quarum altera sillat et reliqua ad inuicē nō sepat nec de eis facit mētionē quia nō itēdit remouere simplr difficultatē que accidit in reducēdo penes distributionē et sufficiēter remouet difficultas que ɔtingit iam penes distributionē affirmatiuā quam negatiuā per h quod dicit affirmatiuā: nec itēdit etiam determinare quot modis difficultas h contingat in propositionib[us] sed simplr eius remotionem.

On oportet aūt arbitrari propter
n expōnem aliquid accidere incōueniens:nō enim utimur in eo quod aliquid sit:sed quēadmodū geometer pedalē rectā hanc esse sine latitudine dicit:que non est:sed nō sic utitur ut ex hys sillogizans: oīno enim quod nō est ut totū ad partem:et aliud ad hoc:ut pars ad totū:ex nullo talium oñdit demōstrator. Neque enim fit sillogismus:expōne aūt sic dicimus ut sentiat qui discit nō enim sic fit ut sine hys non possibile demōstrare quēadmodū ex quib[us] sillis.

¶ Incidēs aūt est cura pdeterminata quoniam si aliquis fit reductio in terminos abstractos cū tñ in sillo oportest multotiēs ɔ̄ctos.fit enim reductio in terminos cū aliquis oporteat sumere ppōnes oblique.ex hīs fit et reductio in tres terminos nō ulr sumptos cum enim in sillo oporteat aliquam sumi ulr ne putet aliquis Aris.uelle quod extremis sic sumptis fit sillare remouet h dicēs quod fit expō per terminos sic se hūtes nō ut eis sic se hūtibus fiat sills sed ut ex eis qui per hos intelligunt.nō enim fit talis expō nisi ut cognoscat dicēs de quib[us] sillandū fit et h est sile ei quod accidit in geometricis ubi supponit aliqua magnitudo esse

pedalio recta sine latitudine cũ nõ sit. nõ enim est de mõ stro de illa magnitudine fm q̃ talis est. sed de illa que per illã itelligit ⁊ h est.⌊ Nõ aũt oꝫ nõ lateat aliquos.⌋

Non lateat aũt nos qm̃ i eodẽ sill'o
b nõ oẽs cõclones p vnã eãdẽ figu rã sũt: h h qdẽ p hãc illa ꝟo p aliã. Palã ĝ qm̃ ⁊ resolutiões in hijs faciẽde. Qm̃ aũt nõ ois ꝓpõ i omni figura sed in vnaquaqꝫ disposite sunt: manifestũ ex cõclusiõe in qua figura sit querendum.

℃ Postq̃ꝫ docuit quõ opꝫ reducere in sill'o vno ⁊ pncipa li. h docet idem circa sill'm nõ simpl'r vnũ qui colligit ex pncipali sill'o ⁊ pro sill'is ⁊ pcedit sic. pmo dicit q̃ ꝯones eiusdẽ sill'i aliqñ per diuersas figuras sill'ant sicut p tert i modũ tertie figure. ubi pncipalis ꝯº sill'at in 3ª. minor in pma vel in scda. Sed qm̃ sic sunt plures ꝯclusiões reducẽda est quelibet ꝯº seorsum in suã figurã fm artẽ determinatã ⁊ h est.⌊ Nõ lateat aũt nos.⌋ scdo concludit q̃ qꝛ in vnaquaqꝫ figura sunt ꝓprie ꝯclones sill'a ꝯ nõ indifferẽter oẽs in omni. patere põt ex ipa ꝯõne in qua figurã reduci dꝫ ⁊ h est.⌊ qm̃ aũt nõ ois.⌋ Oppo nit h̃ de eo qd dicit i eodẽ sill'o plures eẽ ꝯones cũ h ap paret falsũ eo q̃ ꝯº est medietas ꝓpõnũ ⁊ alr oppõit in aliis modis. sup h ⁊ soluit ad ois fꝫ itellectũ lr̃e. qꝛ loꝗ de sill'o nõ simpl'r vno fꝫ collecto ex pn̄li sill'o ⁊ pro sill'is.

a Diffinitiones aũt ofonum que cũqꝫ ad vnũ sunt redarguẽtes eo rũ qui sunt in termino ad quid re dargutum est terminũ ponẽdũ ⁊ nõ totã ofonẽ. minus enim contingit pturbari pp lõgitudinẽ: ut si aquã oñdit qm̃ humidus potus: potum ⁊ aquã terminos ponẽdũ.

℃ Postq̃ꝫ docuit quõ reducẽdũ est in oñsiuis ubi aliquid sill'at in se ⁊ imediate h docet quõ reducẽdũ est in illis ubi aliqd sill'at in alio ⁊ mediate dicẽs. Qd̃ si interimẽ de sint diffinitiones per aliquã pticulã exñtẽ in eis iter media ut si debeat interimi h diffinitio aque aqua est po tus humidus per interẽptionẽ hº pticule potus non est ponẽ in reductiõe totã diffinitionẽ pro termino vno. fꝫ aqua ⁊ potº ponẽdi sunt termini ⁊ rõ est ut nõ turbet p pter terminoꝝ pluxitatem ⁊ h est.⌊ ad diffinitiões aũt.⌋

a Amplius aũt ex ypothesi sill'os nõ est tẽdandũ reducere: nã nõ est ex his que posita sunt reducẽ: nõ eni per sill'os ostẽsi sunt sed per ꝯsensum con cessionis: ut siquis ponat q̃ vna quedã po testas nõ sit ꝯrioꝝ neqꝫ disciplinã vnã eẽ. deinde disputat: qm̃ nõ est vna ptãs ꝯrio rum ut sanatiui ⁊ egrotatiui. Simul enim idem erit sanatiuũ ⁊ egrotatiuũ: qm̃ ergo nõ est vna ꝯrioꝝ oĩum potestas ostẽsum est. Sed qm̃ nõ est disciplina vna nõ ostẽ sum q̃uis ꝯfiteri sit necesse at nõ ex sill'o: sed ex ꝯditione: hoc igit̃ nõ est reducere: qm̃ aũt nec vna potestas est. Sic enim for sitan ⁊ sunt sill's. illud aũt ꝯditio: sill'r aũt ⁊ in his que per impossibile ꝯcludunt: nam neqꝫ hos resoluere sed ad impossibile qm̃ dem deductione: sill'o enim monstrat al terum nõ est: sed ex ꝯditione aũt ꝯcludit. Differũt aũt a pdictis qm̃ in illis quidem oportet prius ꝯfiteri si debeãt accidere: ut si oñdat vna potestas ꝯrioꝝ ⁊ disciplinaꝫ eadem esse. hij aũt ⁊ nõ prius ꝯfessi ꝯce dunt: eo q̃ manifestũ sit falsum: ut posito diametro simetro eo q̃ impari equalia sint paribus.

℃ Postq̃ꝫ docuit reducere in sill'is oñsiuis h intẽdit de re ductione in sill'is ad ĩpossibile oñdẽs q̃ in illis in quãtũ ex ypothesi sunt nõ est ponẽda reductio ꝯuensẽs. sic sill'i ex ypothesi oẽs nõ sunt sill'ati ex pmissis sed oẽs cõcessi ad placitũ. sed hºi argumẽtationes nõ sunt reducẽde fꝫ artẽ habitã in pcedẽtibº ergo sill'os ex ypothesi non est sic reducẽ. hº rõnis pmo ponit ꝯõnẽ ⁊ h est⌊ amplius aũt.⌋ scdo minorẽ ⁊ h est⌊ nã nõ ex his.⌋ 3º oñdit minorẽ idu ctiue ⁊ diuidit in. d. in pmo inducit in sill'o ex ypothesi q est fm silitudinẽ ⁊ qui est per impossibile. in scda cuꝫ di⌊ plures aũt ⁊ diũs.⌋ inductionẽ cõplet. pma hẽt pn cipale ⁊ incidẽs. in pncipali pmo hẽt inductionẽ in sill'o ex ypothesi qui est fm silitudinẽ h mõ. si ꝯcedat q̃ si nõ est vna ptãs ꝯrioꝝ nec vna disciplina erit ꝯrioꝝ ⁊ postea sill'etur q̃ nõ est vna ptãs oĩum ꝯrioruꝫ sic sanũ ⁊ egrũ sunt ꝯria sani ⁊ egri nõ est vna ptãs ergo nõ oĩuꝫ ꝯrioꝝ est vna ptãs. mediũ per qd hᶜ ꝯclusio nõ est vna ptãs cõ trarioꝝ sill'ata est ⁊ reduci põt fm pdictã artẽ. h aũt non est vna disciplina ꝯrioꝝ sill'ata nõ est. sed ex diuisiõe ac cepta ⁊ h ideo nõ reducit ut figs ponat. scdo inducit in sill'o ex ypothesi qui est per impossibile dicẽs q̃ sill's per impossibile nõ sill'at nec reducit. sill's aũt ad impossibile sill'at ⁊ põt reduci fm artẽ ꝓhabitã. differũt aũt sill'i ad i possibile ⁊ sill'i per impossibile patet ex pdcis ⁊ h est.⌊ si milr aũt ⁊ in alys.⌋ sequit̃ icidẽs qꝛ enim ex iã dictis p3 ꝯuenientia iter sill'm ex ypothesi qui est fm silitudinẽ ⁊ qui est per impossibile ponit iuxta h eoꝝ diffam dicẽs: q̃ sill's qui est fm silitudinẽꝫ nõ põt ex ypothesi inferre ꝯõm pncipalẽ ꝓbatã nisi fiat precõfessio qꝛ nõ sequit̃ si nõ est vna ptãs ꝯrioꝝ ergo nec vna disciplina nisi facta precõfessione qd h oñso oñsuꝫ sit alterũ. sill's aũt per im possibile põt ꝯcludẽ ꝯõm pncipalẽ nec'o sine precõfes sione. sequit̃ enim per nãm oppõnis ꝯdictorie: sed h est falsum. manifestũ ergo oppositũ est uerũ siue h cõfiteat̃ rñdẽs siue nõ ⁊ h est.⌊ differt aũt a pdictis.⌋ Et nota q̃ nõ est oppõ inter h qd h dicit sill'm per ĩpossibile nec'o inferre sine precõfessione. ⁊ h qd dixit supius oẽs sill'os ex ypothesi ꝯcessos esse ad placitũ qꝛ siue fiat preconfes sio siue non sed nec'o illatio ad ꝯõm pncipalẽ semp ma nifestũ est qꝛ illa ꝯcessa est ad placitũ qꝛ nõ ẽ p sill'ꝫ bita.

℃ Plures aũt ⁊ alij ꝯcludunt ex ꝯditione quos pspicẽ oportet ⁊ notare apte. Que ergo hoꝝ differẽtie ⁊ quotiens fiunt qui sunt ex ypothesi postea dicemus. Nunc aũt tm̃ sit nobis manifestũ qm̃ non est sol uere in figuram huiusmodi sillogismos: ob quam causam diximus.

℃ Coĩter cõplet inductionẽ per quã oñdit minorẽ dicẽs q̃ plures sunt modi sill'oꝝ ex ypothesi quos opꝫ pspicẽ ⁊ pnotare ad h manifestãdũ ⁊ h iam in aliqbº eoꝝ ostẽ sum est. ⁊ hoc est.⌊ plures aũt ⁊ alij.⌋ addit aũt inciden ter qd inferiº dicet quot ⁊ que sint due sill'oꝝ ex ypothe si nunc aũt tñ intẽtio qm̃ hºi sill'i inqñtũ sunt ex ypothesi nõ resoluunt̃ in pdictas figuras. ⁊ dictũ est pp

q̄d ⁊ h̄ est. [quoniā ergo hoꝝ dic̄e.] ¶ Ule ſone dubitabit p̄mo de p̄cedeſſione. querit̄ enī cū ad ɔcludēdū uīe per p̄ticulare oponent uni p̄cōfeſſione. Quare ſilr ad ſterimēdū uīe per p̄ticulare. Et dicēdū q̄ h̄ est q̄r deſtructio p̄ticularis necīa deſtruit uīem ſine oī p̄cōfeſſione: ſʒ p̄ō p̄ticularis nō de necītate ponit uīe. ¶ Deinde dubitaſ de h̄ q̄ nō vult ſillos ex ypotheſi poſſe reduci in ſillʒ. Oē enim genus argumētatiōis in ſillm̄ reduci pōt ⁊ ſillogiſmus ex ypotheſi eſt aliq̄d genus argumētationis. Adhuc ſi dicā oppoſitoꝝ nō eſt vna p̄tās ergo nec vna diſciplina ɔſtituiſ enthimema ex trib⁹ terminis quare addita aliqua p̄pōne fiet ſill̄s. Si aūt dicat aliq̄s q̄ h̄ uerū eſt ſed nō debet addi p̄pō ad p̄pōnes p̄exn̄tes. Contra dicit Ariſ. in p̄ncipio h⁹ capli. q̄ ſi deſit aliqua p̄pō addēda eſt ſi ſup̄flua auferēda. Adhuc addaſ maior ſic. q̄rū-cūq̄ʒ nō eſt vna p̄tās nec vna diſciplina. Si dicet aliquis q̄ nō eſt ſill̄s eo q̄ minor eſt negatiua in p̄ma figura. Sʒ cōtra ſumaſ ſilitudo affirmatiue. quorūcūq̄ʒ eſt idē ſenſus ⁊ eadē diſciplina. Oppoſitoꝝ eſt idem ſenſus ergo ⁊ eadē diſciplina ⁊ ſic fit vnus ſill̄s ⁊ tñ fuit ex ypotheſi. ⁊ eodē mō eſt reducere ſillos per impoſſibile per additionē maioris ſicut patet ⁊ cēt p aliōs. Adh̄c dicit q̄ q̄r non ſunt ſilli oſtēſiui nō eſt eos reducere. Sed cōtra quanto magis ſillati ſunt cū nulla neceſſitas ſit niſi a ſill̄o tanto magis op̄ʒ eos reduci in ſillm ut appareat eoꝝ neceſſitas. Et dicēdū q̄ ſill̄s duplex eſt. ſ. oſtēſiuus ⁊ ca⁰ culus neceſſitas eſt per dici de oī ⁊ de nullo. vel ypo⁰ cul⁹ neceſſitas magis eſt uel a poſitione uel a deſtructione ɔtigētis uel a natura oppōſitoꝝ alia ſitudine h⁰ locali. de ſill̄o p̄mo loquit̄ h̄ Ariſ. ⁊ locutus eſt per to^m p̄^m h⁹. de ſcdo aūt nō. dicēdū ergo q̄ ſilli ex ypotheſi p̄nt reduci i ſillm ypothe^m ſed nō in ſillm ſimplicē ⁊ cathe^m. ¶ Et dicēdū ad p̄^m q̄ oē genus arg^ti reducit̄ in ſillm hunc uel illū ſʒ oſtēſiuū cathe^m de quo lo^r h̄. ⁊ p h̄ patet r̄ſo ad 2^m ⁊ 3^m. appoſita enim maiore p̄pōne nō eſt ɔditionalis ſed ſill̄s ypo^co infert per ſitudinē localē. ſ. a p̄ōne ſiīle. ¶ Ad 4^m dicēdū q̄ nō ſūt oſti p ſillm. ſ. per vtutem ſilli oſtēſiui ad ɔclu^e. ideo nō reducunt̄ in p̄m. ⁊ h̄ eſt q̄d intēdit nihilominꝰ ni in illuʒ ſillm poſſit reduci p vtutē cuꝰ ɔcludūt. ſ. ypothe^m ſʒ ille nō reputat̄ h̄ ſill̄s eo q̄ lo^r ſo^m de oſtēſiuo. ¶ Cōiter dubitabit aliq̄s ubi Ariſ. determinabit modos ſilloꝝ ex ypotheſi ſicut dixit ſe determinaturū ⁊c̄. Et dicēdū q̄ in ſcdo h⁹ ⁊ in thopicis. Sed tunc querit̄ q̄re nō determinat in ſcdo huꝰ de oī ſill̄o ex ypotheſi ut de illo qui eſt ſm̄ ſilitudinē ⁊ q̄ eſt ſm̄ p̄portionē ⁊ a maiori ⁊ a minori ⁊ a caſibus ⁊ huiuſmodi ſolū enim de illo qui eſt per impoſſibile ⁊ quibuſdā alijs paucis determinat. Et dicendū q̄ in hac doctrina h̄ēt determinare ſillos ⁊ modos ſilloꝝ qui cōiter neceſſitatē h̄nt. ⁊ cōes ſunt ad oēm materiaʒ. ſill̄s aūt ad impoſſibile ⁊ alij de q̄b⁹ agit in ſcdo huꝰ p̄batumenim ex neceſſitate ⁊ h̄ in quacūq̄ʒ cā. ſed ſill̄s ex ypotheſi qui eſt ſm̄ ſilitudinē ⁊ qui eſt a proportione ⁊ a maiori ⁊ h⁰ oēs nō ſunt ſilr ſe h̄ntes ad oēm mām̄ ſed ad p̄babilitatem nā ſolū enim ɔcludūt p̄babilr ⁊ nō cum neceſſitate ſimplr. vñ talis ſill̄a nō eſt de uſu demōſtratiuoꝝ ſʒ tm̄ dialeticoꝝ ⁊ iō nō debuit de his in hac doctrina determinare ſed in thopicis.

q Uecūq̄ʒ aūt in plurib⁹ figuris ɔcludunt̄ problemata ſi in altera ſillogizatum eſt: eſt reducere ſillm in alterā: ut eum qui in prima eſt p̄uatiuū in ſecunda figurā. ⁊ eum qui eſt in media in p̄mā: nō ois aūt ſed q̄ſdā erit aūt manifeſtū i ſequētib⁹. Si enī. a. nulli. b. b. aūt oī c. a. nulli. c. ſit in p̄ma figura. Si aūt ɔuertaſ p̄uatiua media erit: nā. b. a. quidē nulli c. aūt oī inerit. ſilr aūt ⁊ ſi nō uīſ ſed particularis ſit ſill̄s: ut ſi. a. quidē nulli. b. b. aūt alicui. c. ɔuerſa enim p̄uatiua media erit figura. Hoꝝ aūt ſilloꝝ qui ſunt in media figura: duo quidē uīes reducunt̄ in p̄maʒ figurā: p̄ticularū aūt alius ſolus: inſit enī a. b. quidē nulli. c. aūt oī: ɔuerſa enim p̄uatiua p̄ma erit figura: nā. b. q̄deʒ nulli. a. a. aūt oī. c. inerat. Si aūt p̄dicatiuū ſit. a. b. p̄uatiuū. a. c. p̄mus termin⁹ ponēdus eſt. c. hoc enī nulli ieſt. a. a. vo oī. b. quare nulli c. ierit. b. ergo ⁊. b. nulli. c. ɔuertit̄ enī p̄uatiua. ſi aūt p̄ticularis ſit ſill̄s q̄ñ p̄uatiuum quidē erat ad maiorē extremitatē reſoluitur in p̄mā figurā ut ſi. a. nulli. b. ineſt. alicui aūt. c. ineſt. a. ɔuerſa enī p̄uatia p̄^a erit fig^a. nā. b. q̄dē nulli. a. a. autē alicui. c. Qñ vo p̄dicatiuū nō reſoluit̄ ut ſi. a. quidē. b. omni. c. aūt omni: nō enī ſuſcipit ɔuerſionem. a. b. neq̄ʒ cū ſit erat ſillogiſmus.

¶ Poſtq̄ʒ docuit reductionē oronis ſillande in figuram h̄ic ēdit de reductiōe oronis ſillate in figura vna uſq̄ʒ ad figurā aliā ⁊ p. ſic. p̄mo dat intētionē dicēs. q̄ p̄pō que ſillari pōt in plurib⁹ figuris ſi fiat ei⁹ ſill̄us in figura vna ipſe pōt reduci in figurā aliā ⁊ exemplificat q̄ mō intendit ⁊ patet ⁊ h̄ eſt. [q̄ñ aūt.] ſcdo ɔſequit̄ iſtā reductionē ⁊ diuidit̄ in tres. in p̄ma reducit p̄mā figurā in ſecūdā ⁊ ecōuerſo. in ſcda p̄mā in tertiā ⁊ ecōuerſo. [rurſuʒ qui in tertia q̄dē.] in tertia ſcdam in tertiā ecōuerſo cuʒ dicit. [hoꝝ aūt.] p̄ma in. d. in p̄ma reducit p̄mā in ſecūdā ⁊ h̄ q̄tū ad 2^m modū ⁊ 4^m p̄me qui negatiui ſunt. q̄r nō ɔcludit̄ niſi negatiue in ſcda figura ⁊ fit iſta reductio i utroq̄ʒ p ɔuerſionē maioris ⁊ h̄ eſt. [ſi enī. a. nulli. b.] in ſcda reducit ſcdam in p̄mā ⁊ p̄mo modos uīes. ſcdo p̄ticulares. ⁊ ultimū p̄mo reducit p̄mū modū per ɔuerſionē maioris ⁊ h̄ eſt. [eoꝝ aūt ⁊c̄.] ſcdo ſcdm per ɔuerſionē minoris ⁊ tranſpōm ⁊ h̄ eſt. [ſi aūt p̄iū.] p̄ticulariū aūt p̄mo reducit tertiū modū per ɔuerſionē maioris ⁊ h̄ eſt. [ſi aūt p̄ticularis.] ſcdo dicit̄ 4^m modū nō reduci eo q̄ uīs affirmatiua nō ɔuertit̄ expedienter ad reductionē faciēdā eo q̄ ſi ɔuertat̄ erit utraq̄ʒ p̄ticularis ex q̄b⁹ nō fit ſill̄s ⁊ h̄ eſt. [q̄ñ vo p̄tum.]

¶ Rurſum qui in tertia quideʒ ſunt figura nō reſoluent̄ oēs in p̄mā. Qui aūt in p̄ma nō oēs in tertiā. inſit enim. a. quidē oī. b. b. aūt alicui. c. ergo q̄r ɔuertit̄ p̄ticularis p̄dicatiua inerit ⁊. c. alicui. b. a. vo omni. b. inerat: quare fit tertia figura: ⁊ ſi p̄uatiuus ſit ſill̄s. ſilr ɔuertit̄ enim p̄ticularis p̄dicatiua: quare. a. quidē nulli. b. c. aūt alicui inerit. a. hoꝝ aūt ſilloꝝ qui ſunt i poſtrema vnus tm̄ nō reſoluit̄ in p̄ma q̄ñ nō uīr ponit̄ p̄uatiua. Alij aūt oēs reſoluunt̄. P̄redicet enī de omni. c. a. ⁊. b. ergo ɔuertit̄. c. ad utrūq̄ʒ p̄ticulariter: inerit ergo. a. alicui

b.quare erit pma figura.siquidez.a.omni c.c.aūt alicui.b.⁊ si.a.quidē oi.c.b.autem alicui.c.sitis est ratio.ɔuertit enim.b.ad.c. Si aūt.b.qdē omni.c.a.aūt alicui.c.pmū terminū ponēdū.b.nā.b.omni.c.c.autez alicui.a.quare.b.alicui.a.qm̄ aūt ɔuertit pticularis.a.alicui.b.inerit. Et si puat⁹ sit sill's uli'bus terminis.silr sumēdū:insit eni b.omni.c.a.aūt nulli.c.ergo alicui.b.ierit c.a.aūt nulli.c.quare erit mediū.c. Similiter aūt ⁊ si puatiua quidē sit ulis pdicatiua aūt pticularis.nā.a.quidem nulli.c.c.aūt alicui.b.inerit. Si aūt pticularis sumat puatiua nō erit resolutio:ut si.b.quidē oi.c. a.aūt alicui.c.nō inest: ɔuersa.b.c.utreqz erūt pticulares. Manifestū aūt qm̄ ad resoluēdū in se inuicē figuras que cū minore extremitate est,ppō ɔuertēda:est i utrisqz figuris:hac eni ɔuersa cōmutatio fit.

¶ Cōsiter reducit pmā figurā in tertiā ⁊ ecōuerso.⁊ p.sic pmo dicit q̄ nō oēs silli tertie figure reducunt in pmaz qz nō quītus.nec oēs silli pme in tertiā.qz nō nisi pticularis ⁊ h est. ⌊rursum qui in tertia.⌋ scdo reducit ⁊ primo pticulares sill'os pme in tertiā per ɔuersionez minoris. ⁊ h est. ⌊insit eniz.a.⌋ scdo ecōuerso sill'os tertie in pmā ⁊ diuidit in.d.in pmā reducit sill'os affirmatiuos.in scdā negatiuos.⁊ affirmatiuoꝝ pmo reducit pmūz modum ⁊ per ɔuersionē minoris ⁊ h est. ⌊eoꝝ antē.⌋ scdo quartū modū silr per ɔuersionē minoris ⁊ h est ⌊⁊ si.a. quidē.⌋ tertio tertiū modū per ɔuersionē maioris ⁊ trāspōn ⁊ h est. ⌊si.a.b.⌋ ¶ Cōsiter reducit sill'os negatiuos ⁊ pmo scdm modū ⁊ sextū per ɔuersionē minoris ⁊ h ē. ⌊ut sit puatiuus.⌋ scdo dicit q̄ quītus reduci nō pōt eo q̄ nō est ibi ppō ɔuertibilis nisi ulis affirmatiua qua cōuersa ambe erūt pticulares ⁊ h est. ⌊si aūt pticulariter⌋ ⁊ addit quādā notabile supra pdicta.s.q̄ pma figura ⁊ tertia inuicē reducunt per ɔuersionem minoris ⁊ h est. ⌊manifestū aūt.⌋ ⁊ vr ēē istātia ɔtra h qd̄ dicit in 3° mō tertie figure ubi fit reductio per ɔuersionē maioris.sz dicendū q̄ loquit de his que hn̄t maiorē ulem uel dicendum q̄ appellat minorem in qua post ɔōnem ponitur medium ⁊ subicitur minor.

¶ Horuz aūt qui in tertia sunt figura alter quidē in tertia resoluit.alter uo nō resoluit in tertiā:nam cum est ulis puatiua resoluit. Si enim.a.nulli.b.c.aūt alicui utraqz silr ɔuertunt ad.a.quare.b.quidez nulli.a.c.uo alicui.a.mediuz ergo est.a. Qm̄ aūt.a.omni.b.c.aūt alicui.a.nō inest non est resolutio:neutra enim ppōnum ex cōuersione ulis. Qm̄ aūt ex tertia sunt figura resoluunt in mediā:qm̄ fuerit ulis puatiua ut si.a.nulli.c.b.aūt alicui.c.aut omni. Nā.c.a.quidē nulli.b.aūt alicui inerit.c.si aūt particularis sit puatiua nō resoluit: non enim suscipit ɔuersionē particularis negatiue.manifestū qm̄ idem silli non resoluunt in hijs figuris:qui nec in primam resoluti sunt:⁊ qm̄ in prima figura resolu[ti]ns sillogismis isti soli per impossibile clauduntur. Quomō ergo oportet reducere sillogismos:⁊ qm̄ resoluunt figure in se inuicem manifestum ex predictis.

¶ Cōsiter reducit scdam figurā in tertiā ⁊ ecōuerso.⁊ primo reducit scdam in tertiā quātū ad modos pticulares dicēs.q̄ tertius scde reducit in tertiā ɔuersa utraqz propōne ⁊ h est. ⌊hoꝝ aūt q in medio.⌋ scdo dicit q̄rtū modū nō reduci in tertiā figurā eadē causa qua pus ⁊ h est. ⌊qm̄ aūt.a.⌋ ¶ Cōsiter reducit tertiā in scdam ⁊ h q̄tuz ad modos negatiuos.⁊ pmo reducit scdm ⁊ sextuz modum per ɔuersionē utriusqz ⁊ h est. ⌊qui aūt ex 3° sūt.⌋ scdo dicit q̄ qnta nō reducit eadē causa qua pus ⁊ h est. ⌊si aūt pticularis sit.⌋ ¶ Cōsiter ex his ɔcludit correlarie q̄ quītus tertie ⁊ quart⁹ scde qui in pmā figurā nō resoluunt nec ēt in his figuris inuicem resolui pn̄t ⁊ h est. ⌊manifestuz ergo.⌋ ⁊ q̄ in reductione oīum sill'oꝝ in primā figuram isti duo soli modi per impossibile reducunt ⁊ h est. ⌊⁊ qm̄ in pmā.⌋ Cōsiter epilogat tangens intētionē pme ptis totius capli per h qd̄ dicit. ⌊qm̄ aūt optest.⌋ ⁊ itētionē scde ptis per h qd̄ dicit. ⌊⁊ qm̄ resoluunt.⌋ Dubitat h cum in pncipio docuerit reductionē sill'oꝝ impfectoꝝ in pfectos.h aūt docet reducere oēs figuras inuicē quare nō docuit hanc reductionē simul in pcedētibus cum alia. Et dicēdū q̄ h est.qz supius nō determinauit nisi reductionē que est ad pfectionē.sed prima figura nō pficit per scdam ⁊ tertiā sicut econuerso ⁊ ideo nō determinat istā reductionē pus cū alia ⁊ qz h vr def q̄z pfectionē sill'oꝝ ipfectoꝝ repugnare ad h hec reductio minus pncipalr itēta est illa ⁊ ideo ultimo determinat. ¶ Adhuc dubitat quare nō reducat singulos sill'os oīum figurarū in alias figuras cū resoluat inuicez oēs figuras. Et dicēdū q̄ nō imēdit nisi eadē ɔ° q̄ mō p se mediū alteratū per diuersas figuras sillari pōt ⁊ ideo in tota resol'one eius manet semp eadē ɔ° in utroqz sill'o sed nō oīs ɔ° pōt in oi figura sillari ⁊ ideo nō oēs silli cuiuslibet figure in alias figuras oēs resoluunt. Sed tūc dubitat cum pticularis negatiua ɔcludit per quartuz secūde ⁊ quītū tertie quare isti duo modi nō resoluunt in alias figuras. Et dicēdū q̄ h est qz nō loquit nisi de reductione per ɔuersionē que fit in arte eadē ɔōne.sic aūt nō pn̄t reduci quart⁹ scde ⁊ quītus tertie sicut patet ex dictis in lra. Ex his ergo patet q̄re nō oēs modos oīum figurarū inuicē resoluit ⁊ q̄re h determinat ista reductio postq̄z pus ⁊ que sit illa reductio quā h intēdit.hec enim reductio fit semp supposita eadē ɔōne ⁊ per qd̄ mediuz fiat qz per ɔuersionē.sed querit cuz pma figura reducit in scdam ⁊ ecōuerso per ɔuersionē maioris quare magis sic q̄z per ɔuersionē minoris. Et dicēdū q̄ h est qz pma figura ⁊ scda ɔueniūt in situ medij ⁊ minoris extremitatis sed discōueniūt in situ maioris extremitatis ⁊ ideo opz in eis maiorē ppōm ɔuertere ⁊ h⁹ causa est qz secūda descēdit a pma maiore ɔuersa. ¶ Adhuc querit q̄re prima ⁊ tertia reducunt inuicē minore ɔuersa. Et dicēdum q̄ h est qz discōuenit in situ minoris extremitatis.sed nō in situ maioris.istātia aūt que vr esse in tertio mō tertie figure ubi ɔuertit maior soluta est pus.de scda āt figura ⁊ tertia patet quomō ad inuicē resoluunt. Quia enī discōueniūt in situ utriusqz extremitatis necesse est utrāqz ppōm ɔuerti. Dubitat adhuc de eo qd̄ dicit solū quartum scde ⁊ quītū tertie reduci per impossibile. Cum oēs silli sic possint reduci. Et dicēdū q̄ alij oēs reduci pn̄t p cōuersionē ⁊ ēt per impossibile.sed isti duo solū per impossibile ⁊ h est qd̄ intēdit.s.q̄ soli isti tm̄ per impossibile reduci possint. ¶ Adhuc querit cum sic sit intētio de

reductiōe ⁊ duplex sit reductio. s. per ɔuersionē ⁊ per impossibile quare nō docet h reductionē ad impossibile p reductione sicut ɔuersionē. Et hui⁹ rō patet ex dictis. reductio enī per impossibile nō ɔtingit ɔōnem pbabitā pus sed h tradit h reductio itē. adhuc reductio per impossibile oīsio argumentationis est tm̄ q: statim transmutat subam rationis. sed conuersio est reductio ⁊ argumētationis oīsio.

¶ Differt aūt in cōstruēdo aut destruēdo aliqd opinari aut idem aut diuersū significare non esse hoc ⁊ esse nō hoc: ut nō eē albū ei qđ est albū nō esse: nō enim idez significant: neqz enim eius qđ est esse albū ea que est esse nō albū sed nō esse albū: rō aūt huius hec est. Sitr enī se habet possibile est ambulare ei qđ est albū ad est nō albū: ⁊ scit bonū ad scit nō bonū. nam scit bonum uel est sciens bonum nihil differt: neqz pōt ambulare uel est potens ambulare: qre ⁊ opposita non pōt ambulare ⁊ nō est potēs ambulare aut nō ambulare. Si igit nō est potens ambulare idem sigt ⁊ est nō potens ambulare simul inerūt eidem idem enim pōt ambulare ⁊ nō ambulare: ⁊ idem sciens boni ⁊ non boni est: affirmatio aūt ⁊ negatio nō erūt posite simul in eodē. Quēadmodū ergo nō idez est nō scire bonū ⁊ scire nō bonū: neqz eē nonbonū ⁊ nō esse bonū idem. nā si proportionaliū altera sit diuersa ⁊ altera neqz esse nō equale ⁊ nō esse equale idez. huic enī qđ est nō equale subiacet aliquid ⁊ hoc est iequale: illi uo nihil eo qđ equale quidē uel inequale nō oē est equale autez omne aut nō equale. Amplius est non album lignū ⁊ nō est albū lignum nō simul sunt. Si enī est lignū nō albū erat lignū: qđ aūt nō ē albū lignū nō necesse est eē lignum. Quare manifestū qm̄ nō est ei⁹ qđ est ei⁹ qđ est est bonū qđ est lignū nō bonū negatio. Si ergo de oī vno uł affirmatio uel negatio uera: sed nō est negatio: palaz qm̄ affirmatio aliquo mō erit: affirmatōis aūt oīs negatio est hui⁹ ergo ei⁹ que est nō bonū ea que est nō est non bonum.

¶ In hac pte itēdit Ar̄s. remouere quādā dubitationē ⁊ errorē. determinatū enim est in pcedētib⁹ quomō diuisimode sillat affirmatiua ⁊ negatiua. fuit aūte quorūdam opinio qp affirmatio pti infiniti ⁊ negatio pti finiti eadē est sicut patet ex libro py⁹ᵒʳ. ⁊ ideo putauerūt qp ista affirmatio ⁊ negatio eodē mō se hēant sillari. qđ intēdit Ar̄s h remouere ⁊ diuidit in .ij. in pma determinat h qđ pncipalr itēdit. in scda cū dicit. [sillr aūt qm.] Quedā ad pcedentiū euidētiā inducit. pma in .ij. in pma cōparat ad inuicē affirmationē pdicati infiniti ⁊ negationē pti finiti. in scda cū dicit. [Qm aūt palā qp aliud.] determinat diuē suz modū sillandi utrāqz. pma in .ij. in pma cōparat eas terminis sumptis nō uīr. in scda cū dicit. [⁊ in plurib⁹] terminis sumptis uīr. pma in .ij. in pma cōparat eas sm diuīam. in scda cū dicit. [hñt aūt ordinē.] sm ɔuenientiaz ⁊ patet ordo qr pncipalr de diuisa intēdit. in pma oñdit qp nō est eadē affirmatio pti infiniti ad negationē pti finiti per q̄tuor rōnes. quarū pma est talis h⁹ affirmatiōis esse albū negō nō est esse nō albū sed ista nō esse albū. ergo nō sunt idem nō esse albū ⁊ esse nō albū. ⁊ h⁹ rōnis pmo ponit ɔōm ⁊ h est. [differt aūt in ɔstruēdo.] scdo añs. ⁊ h est. [neqz est negō.] tertio lp̄m oñdit sic. iste due esse albū ⁊ eē nō albū sitr se hñt sicut possibile est ambulare possibile est nō ambulare. ⁊ sicut iste scit boni scit nō bonū. Sed iste nō opponunt possibile est ambulare possibile est nō ambulare. Quare nec iste est albū est non album opponunt. h⁹ rōnis pmo ponit maiorē ⁊ declarat. scdo oñdit minorē. ponit ergo maiorē ⁊ h est. [rō autez h⁹.] h declarat que ubi dicit. [nā scit bonū.] ⁊ patet qđ dicit. cōiter oñdit minorē sic. si h possibile est nō ambulare esset negō h⁹ possibile est ambulare tunc idem esset isti. non possibile est ambulare. Que est eius negō ⁊ si h tunc iste duo cōpossibilis essent. impossibile ambulare ⁊ possibile non ambulare. qr quicqd est cōpossibile uni cōuertibiliū ⁊ alteri: sed h est impossibile cū sint opposite affirmatio ⁊ negatio. possibile est ambulare non possibile est ambulare relinquit ergo qp nō opponant. possibile est ambulare. possibile est nō ambulare ⁊ h est. [si igit nō est potens.] patet igit qp h eē nō albū non est negatio eius qđ est eē albū ex quo relinquit qp h sit eius negatio. s. nō esse albū ⁊ ita patet añcedēs pncipalis rōnis. ¶ Cōiter infert pncipalē cōclōnē dicēs qp sicut nō sit idē nō scire bonū ⁊ scire nō bonū ut patet ex pdictis sic nō sunt idem esse nō albū ⁊ nō esse albū siue bonuz ⁊ h patet per ppōnez ⁊ h est. [quēadmodū ergo.] scda rō ad idē est h. Affirmatio de pto infinito aliqd ponit. negatio de pdicato finito nihil ponit ergo nō sunt idez. h⁹ rōnis pmo ponit ɔclōnem in terminis ⁊ h est. [neqz esse neqz equale.] scdo añs dicēs. qp esse nō equale ponit aliqd. s. iequale. sz nō eē eqle nihil ponit ⁊ h est. [huic eni qp est.] tertio lp̄m oñdens. qđ alterū istoz esse eqle nō esse equale dr de quolibet. sed nō oī de quolibet alterū istoz esse equale eē nō equale ⁊ h est qr terminus infinitus aliqd ponit sed terminus negatiuus nihil ⁊ h est eo qđ equale quidē. 3ᵃ ratio est talis ex affirmatiua de pdicato infinito aliqd sequit: ex negatiua aūt de pdicato finito sequit nihil. quare nō sunt idem. hui⁹ rōnis p⁹ ponit ɔōnem ⁊ h est. [Ampli⁹ nō ē albū.] scdo declarat añs in terminis ⁊ patet ⁊ h est. [si enī ē lignū.] 3ᵒ cōcludit correᵐ ex premissis habitis sic cum iam oñsum sit. qp nō sunt idem esse non bonū ⁊ nō esse bonū ⁊ qp nō esse bonū est negatio h⁹ eē bonū cōcludit qp ista eē nō bonū nō est eius negatio ⁊ h quare mediū est. ⁊ qr non est negatio ⁊ oīs oro pfecta est affirmatio uel negatio ɔcludit qđ h eē nō bonuz est q̄dāmodo affirmatio ⁊ dicit q̄dāmodo ppter affinitatē termini infiniti ad negationē ⁊ hec est. [Si ergo de oī.] Et qr cuiuslibet affirmationis est aliqua negatio determinat q̄ sit ei⁹ negō. s. nō eē nō albū ⁊ h est. [affirmatōis]

¶ Habēt aūt ordinē hunc ad inuicē: si esse quidē bonū in quo. a. nō eē aūt bonum in quo. b. eē aūt nō bonū in quo. c. sub. b. nō eē non bonū in quo. d. sub. a. Omni ergo ierat aut. a. aut. b. ⁊ nulli eidē: ⁊ aut. c. aut. d. ⁊ nulli eidem ⁊ cui. c. necesse est. b. omni esse. Si eni uerū est dicere qm̄ est nō album: ⁊ qm̄ nō est albū. impossibile est eni esse album ⁊ esse non album: aut eē lignū

album: ⁊ esse lignum nõ albũ: quare si nõ affirmatio negatio inerit ei autez qd est.b. non semp.c. qd enim omnino non est lignum: neqꝫ lignum erit non albũ: e cõuerso autem cui inest.a.d. omni: aut eniz.c.d. Quoniã autem non põt simul esse nõ album ⁊ eẽ album hoc inerit. nam de eo qd est album: uerum est dicere quoniã est nõ album: de.d. autem non oĩno.a. Naz de eo quod oĩno non est lignum: non uerũz est dicere qm̃ est lignũ album.d. uerum.a. non uerum: quoniam est lignum album.

¶ Postqꝫ determinauit differentiam affirmationis de p̃dicato infinito ad negationem de predicato finito. hic intendit determinare couenientiam eorum ⁊ diuiditur in p̃ncipale ⁊ incidẽs qd ibi incipit.⌊ Palã quoniã.⌋ In p̃ma sic p̃cedit. p̃mo instituit terminos ad ostendendum qd intendit appellans.a. esse album.b. autem eius negationem.s. non esse album.c. esse non album.d. eius negationem.s. non esse album. Qd autem dicit.c. esse sub b. intelligi potest de ordine accidentali quem retinẽt in descriptione figure uel de ordine ẽẽntiali qui est añtis sb suo ɔñte. Similiter hic qd dicit sub.a. exponi põt q: si.a. tenetur ablatiue tũc intelligi oportet de ordine accidentali: si negatiue de essentiali.a. enim se hẽt ad.d. sicut se habet añs ad ɔñs ⁊ hec est.⌊ habent autem ordinem.⌋ Cõsequenter in p̃dictis ostendit ɔñas intentas ⁊ diuidit in duas. In p̃ma determinat quomõ se habẽt ad inuicẽ affirmatio p̃dicati infiniti: ⁊ negatio p̃dicati finiti ẽm ɔñtiam. In secũda quomodo se hñt eoꝝ opposita cum dicit:⌊ eꝝ° aũt.c.⌋ In p̃ma sic p̃cedit. p̃° ostẽdit q ad affirmatione de p̃dicato infinito sequitur negatio de p̃dicato finito. scd̃o nõ eꝝ°. p̃mum ostẽdit sic. Alterũ istoꝝ duorum esse bonũ non esse bonũ omni inest ⁊ non ambe simul. sed esse bonũ repugnat ei qd esse nõ bonum: q̃re nõ eẽ bonũ eidem inest. Huius rõnis p̃mo ponit maiorem ⁊ hec est.⌊ omni ergo inerit.⌋ scd̃o ɔ̃onez ⁊ ħ est.⌊ ⁊ cui.⌋ tertio minorem ⁊ hec est.⌊ Impossibile est enim.⌋ q̃rta ɔfirmat ɔñam ⁊ hec est.⌊ q̃re si affirmatio.⌋ Cõsequenter ostẽdit q nõ sequtur eꝝ° manifestans in terminis q hec negatio non esse albũ põt esse uera sine ista affirmatione esse nõ albũ. ⁊ p̃mo ponit ɔ̃onem ⁊ hec est.⌊ ei aũt qd est.b.⌋ scd̃o añs ⁊ hec est.⌊ qd aũt oĩa enim.⌋ Cõsequẽter ostẽdit quomõ se habẽt eorum opposita ẽz ɔñam ⁊ p̃mo dicit q ad affirmationẽ de p̃dicato finito sequtur negatio de p̃dicato infinito. scd̃o ostẽdit q non cõuertit. In p̃ma sic p̃cedit. p̃mo ponit ɔ̃onem ⁊ hec est.⌊ eꝝ° autem.⌋ 2° ostẽdit sic alterum istoꝝ esse non albũ uẽ eẽ nõ album ex necessitate cuilibet inest sed nõ ambe simul sꝫ ei qd est esse albuz repugnat esse nõ albuz q̃re eidem inest uon eẽ non albũ ⁊ ita sequtur. Si est album nõ est nõ album. Huius rõnis p̃mo ponit maiorem ⁊ hec est.⌊ olenim ⁊c.⌋ scd̃o minorem ⁊ hec est.⌊ qm̃ aũt non pñt.⌋ 3° infert ɔ̃onem ⁊ hec est.⌊ idem inerit.⌋ Cõsequenter ostẽdit q non cõuertit ⁊ ħ manifestãdo in terminis quomodo hec negatiua nõ est non album põt esse uera sine hac affirmatione est nõ album. De lapide enim uerum est dicere non sit lignum non albũ sed non est uerũz de eo q sit lignũ album. ⁊ ħ est.⌊ de.d. si oĩno.⌋

¶ Palam antẽ quoniã ⁊.a.c. nulli eidem insunt.b. ⁊.d. cõtinget alicui eidem inesse. Similiter aũt ⁊ se habẽt ⁊ priuationes ad p̃dicamenta hac positione: equale in quo est.a. nõ equale in quo.b. inequale in quo c. non inequale in quo.d.

¶ Sequit incidẽs in quo p̃mo cõcludit duo correlaria.s. q affirmationes de p̃dicato finito ⁊ infinito.s. esse albuz ⁊ esse non album incõpo^lia^ sunt eidem inesse. sed negationes ɔ̃tes.s. qd non eẽ album non esse non albuz cõpo^lia^ sunt eidem inesse simul ⁊ ħ est.⌊ Palam qm̃.⌋ 2° compat terminos priuatiuos ad infinitos in comparatione ad terminos finitos dicens q termini p̃uatiui similiter se habent ẽm ɔ̃iam ad terminos finitos sicut termini infiniti ex quo patent. v. ɔ̃ones.s. ad affirmatiuam predicati priuati sequitur p̃dicatio predicati finiti ⁊ nõ ecõuerso sicut est inequale ergo non est equale ⁊ non eꝝ°. Et eꝝ° ad affirmatiuam de p̃dicato finito sequit negatiua de predicato priuatiuo ⁊ non eꝝ°. sic est equale ergo non est inequale ⁊ non eꝝ° ⁊ q affirmationes que antecedũt sunt incompo^les^ ⁊ q negationes sunt compo^les^ Omnes enim iste quatuor ɔ̃ones manifeste sunt de terminis finitis ⁊ infinitis ⁊ hec est.⌊ silr aũt ad hunc.⌋

¶ In pluribus autem quoꝝ is qdem inest alijs v̓o non inest idem: negatio quidem similiter uera erit quoniã non sunt alba omnia uel quoniam nõ album vnũquodqꝫ. Quod autez est non albũ vnumquodqꝫ aut quoniã sunt omnia non alba falsa: similiter autem ⁊ eius que est omne aĩal album: non hoc quidem est: est non album omne animal negatio ambe enim false sꝫ non est omne animal album.

¶ Postqꝫ compauit ad inuicem affirmatiuaz de predicato infinito ⁊ negatiuã de finito terminis sumptis nõ vniuersaliter. hic compat terminis sumptis ulr. ⁊ ħ p̃mo in numero plurali. scd̃o in singulari. In plurali sic negatiua de p̃dicato finito silr uera in plurali sicut in singulari terminis sumptis ulr. sic non sunt oĩa aĩalia alba nõ est omne aĩal album affirmatiua uẽ de p̃dicato infinito falsa est sicut affirmatiua de p̃dicato finito ut oĩa aĩalia sunt nõ alba uel aĩalia sunt alba q̃re patet q differenter affirmatio de p̃dicato ⁊ negatio de p̃dicato finito cuz vna sit uera alia falsa. ¶ Et nota q Arẽ. dicit hãc differẽtiaz eẽ in ulibus ubi p̃dicata qbusdam supposita sunt ⁊ qbusdã non ⁊ nõ dicit simplr in ulibus q: hec differentia est tm̃ apud materiã cõtingentem: materia enim necessaria ulr impossibili nõ est ita. si enim dicatur omnis homo est nõ asinus uel nullus hõ est asinus. similiter sunt uera si in p̃dicamẽtis accñtalibus plana est differẽtia ⁊ hec est in pluribus. i. in ulibus. deinde ponit differẽtiã in singulari.d. q huic affirmationi omne aĩal est albũ nõ opponitur illa que est oẽ aĩal est nõ album. q: simul false sunt: sed ei opponitur nõ oẽ aĩal est albũ. pꝫ igitur q iste enũ^ce^ differũt: q: vna est uera alia falsa ⁊ vna opponitur affirmationi de p̃dicato finito ⁊ alia non ⁊ hec est.⌊ Similiter autẽ ⁊ eius.⌋

¶ Quoniã autem palaz q aliud significat est non album ⁊ non est albũ: ⁊ hec qdez affirmatio: alia v̓o negatio: manifestũ qm̃ non idem est modus demõstrandi utrunqꝫ: ut quoniam quicqd est animal non est album non cõtingit esse album: ⁊ quoniã est uerum dicere non album: idem enim est non album: sed eius qdem qd est uerũ est dicere album siue nõ albuz idem mo-

dus: affirmative enim ambe per primam figuram ostendunt. nam verum est simi liter opponunt: nam eius qd est verum di cere album: non hic quidem verum est dice re non album negatio sed non verum dice re album. Si autem verum est dicere quic quid est homo musicum esse aut non mu sicum esse: quicquid animal similiter esse musicum aut non musicum esse ostensum est: non esse autem musicum: quicquid est homo negative monstratur secundum dictos mo dos tres.

Postq̄ cōparauit ad inuicē affirmationē de predicato infinito ꝛ negationē de finito ꝛ manifestauit earū diuer sitatē. Hic determinat diuersū modū demōstrādi utrū qꝫ ꝛ hec est [sim' h intēu.] ꝛ p. sic p̄mo cōcludit q̄ cū diuerse sint affirmatio talis ꝛ negatio sicut ostēsū est di uersus erit modus demōstrādi eas ut diuersus est mo dus demōstrādi istam negationē. quicqd est aial nō est album uel cōtingit eē album ꝛ hāc affirmationē qcqd est aial uerū est dicere esse nō album que est idem isti qcqd est aial est nō album ꝛ hec est. [qm aūt palam.] Secūdo determinat diuersitatē huius ꝛ p̄mo manifestat modū sillogizādi affirmatiuā secūdo negatiuā. circa affirmati uam sic pcedit. p̄mo dicit in ūl q̄ idē est modus demō strādi has duas uerū est dicere hoc eē album: uerū est di cere hoc nō esse albū. utraqꝫ enim affirmatiua est ꝛ si fue rit ūliter sumpta ostēdet per p̄mū p̄me ꝛ q̄ h non sit ne gatiua. uerū est dicere eē nō album manifestat q̄ h ip̄m uerum q̄ est ibi modus non negat nec etiā ꝓpositio est negatiua h'. uerū est dicere eē album sicut patet ex p̄di ctis ꝛ hec est [sed uerū qdem.] Scdo magis specialiter di cēs q̄ si demōstrari debeat qcqd est homo est musicum uel est non musicū debet sillogizari in p̄mo p̄me: ꝛ h pa tet si sumat pro maiori quicqd est aial est musicū uel nō musicū qr ois homo est aial. ꝛ hoc est [si aūt uerum est dicē.] Deinde ostēdit quomō sillari debet negatiua. d. q̄ si sumpta fuerit ūliter sillatur per scdm p̄me uel per p̄mum. uel scdm secūde ꝛ h est [nō eē aūt musicū.]

Sed forte dubitat de eo qd dicit alterū istoꝝ esse eq le: esse nō equale: nō omni inest. si enim accipiat aliqua magnitudo non est accipe aliqd qd nō sit equale ei uel nō equale quoniā uel alia magnitudo etiam tāta uel est minus ipsa uel excedēs. sed siue sic siue sic semp illd est nō equale q̄re equale: uel videt q̄ de aliquo dicat alteꝝ esse equale eē non equale. Et dicēdū q̄ cū dicit qd nō omni est equale uel nō equale distribuit ibi esse sicut fit distributio cum dicit de quolibet affirmatio uel negatio sed in h ipsum quolibet distribuit pro entibus ꝛ nō enti bus. vnde lꝫ nihil ens sit cui nō cōueniat esse equale uel esse nō equale tamē aliqd non est cui neutrum cōuenit. vnde vult dicere q̄ utrūqꝫ istoꝝ equale uel non equale diuiculante se supponit ꝛ non dicunt sub disiunctione de quolibet ente uel non ente sicut ꝯtradictoria. Cōsiter dubitat quare hic determinat ꝯūam propōm de termi nis finitis ꝛ infinitis. hic enim videt superfluere qr idem docuit in libro peryer[a']. Et dicēdum q̄ ibi nō determi nat de ea nisi incidētaliter uel de iuxta oppōm quā intē dit ibi p̄ncipalr sibi etiā transeundo in dimiute tengit na turam coꝝ ꝛ ideo nō supfluit hic enim cōplete determi nare. Adhuc forte aliqs dubitabit cum dicit Ar̄s. se qui est nō bonū ergo nō est bonum utrum intēdat de ꝓ positionibus vniuersalibus istam ꝯūam uel nō ūlibus: si de ūlibus ar[m] peccat qr nō sequit si est non bonus er go nō est hō bonus. si de nō ūlibus tūc videt sua ꝓbatio nulla. si enī intēdat hāc ꝯūtiam hō est non bonus ergo hō nō est bonus. tūc cum assumit alterā istarū hoiem eē bonū hoiem nō esse bonū cuilibet inesse falsum dicit qꝛ iste nō cōtradicūt. Et dicēdum q̄ Ar̄s. facit in littera ꝯñ tiam suā in terminis p̄dictis ꝓut cōiter cōparari psit ad ꝯñm ūliter sumptā uel non ūliter dum tñ fiat ad idem ꝯñm in añcedēte ꝛ ꝯñte. vnde sequit in ūlibus si utrobi qꝫ sumat sig[m] sic. Ois homo est non bonus uel ois ho mo nō est bonus. siliter etiā sequit in nō ūlibus sicut pa tet. Ad id qd opponit sua ꝓbatio est nulla: dicēdum q̄ imo cōpatē ni ista predicata ꝯtradictoria eē bonū nō esse bonū indifferēter ad vnūquodqꝫ ꝯñm: ꝛ patet q̄ alterum istoꝝ ex necessitate omni inest: siue sumat ꝯñm ūliter siue non ūliter ꝛ pro eodē. Adhuc videt in termi nis deficere ꝯña a p̄dicato infinito ad p̄dicatū negatum sic. video non hoiem ergo nō video hoiem. Et dicēdū q̄ ꝯña in eis cum uerbo substātiuo intelligēda est ꝛ nō cum adiectiuo. Sed cōtra sor. fuit nō iustus ergo nō fuit iustus. silr erit nō albus ergo nō erit albus. Et dicē dum q̄ ꝯña illa intelligēda est cum uerbo substātiuo de p̄senti ꝛ nō cum eodē de p̄terito uel futuro. Sed con tra nō sequit est nō duplū ergo nō est duplum. est non equale ergo nō est equalē. Et dicēdū q̄ ꝯña in illis non tenet nisi accipiant termini dicētes formas absolutas cu ius sunt albū nigrum ꝛ cōsimilia. sit aūt dicta instātia in relatiuis tenēdū ergo firmiter q̄ adhuc qd ex termino i finito sequitur terminus negatiuus oportet q̄ fiat ꝯña cū uerbo substātiuo ꝛ h de p̄nti ꝛ h in terminis absolutis ꝛ non respectiuis siue relatiuis. Ulterius autem dubi taret forte aliqs de eo qd dicit istas duas negationes nō esse bonū nō esse nō bonū alicui eidē inest. hoc enim nō videt qꝛ quocūqꝫ remouet vnum oppositoꝝ contradi ctorie eidem inest reliquū. Et dicēdum q̄ eidē enti nō insunt sed eidem nō enti. nō enim est aliqd ens cui nō cōueniat nō esse iustū uel non esse nō iustū ꝛ nō ambo simul non enti tamē simul cōueniūt. vnde tamē iste due non eē lignū album: non esse lignū non album eidem inesse possunt existēti sicut lapidi. Cōsequēter dubita bit cum determinat ꝯñam terminoꝝ finitorū ꝛ infinito rum: finitoꝝ etiam priuatoꝝ ꝛ non determinat infinitoꝝ priuatorum que sit habitudo eorum. Et dicēdum q̄ nō cōuertunt terminus priuatiuus ꝛ infinitiuus sed sequit terminus infinitus ad p̄uatiuū. terminus enim p̄uatiu' ponit potētiā ad formā siue aptitudinē: sed p̄uat formā. terminus autē infinitus neutrum ponit ꝛ ideo sequitur si est iniustum ergo est nō iustum: sed non cōuertit. plus enim tollit per terminū infinitū q̄ per p̄uationē. De terminis autem finitis ꝛ p̄uatiuis qr tāgit hic Ar̄s. imo randū est ut discutiat eorum natura. Principalr autem de infinitis discrēdum est de qbus p̄mo querit an ali quis terminus possit infinitari uel non. ꝛ videt q̄ nō sic pempta rei pfectione perimit ipsa res. sed significatio p fectio dictionis est ergo ipsa perempta intercempta ꝛ di ctio. sed cōstat q̄ si infinitat terminus perimit eius signi ficatio. q̄re videt q̄ non possit infinitari: nam sic ꝛ ip̄a di ctio perimet ꝛ non manēt significatiua. Adhuc q̄ non possit infinitari videt. Nomen enim p̄mo significat for mam secūdario aggregatuz sicut vult Ar̄s. in metha[e'].

sed pempta forma perimit aggregatuz cuius forma erat pars: quare si interimeret forma significata per nomen perimit tota nois significatio cum plus possit causa pri maria q̄ secūdaria: quare si perimat illa non erit nomē significatiuum: sed cōstat q̄ infinitatio formam illam pe rimit si infinitet nomē: quare videt q̄ non infinitat nisi corrumpat ꝛ desinat esse nomē. Adhuc omne nomen si gnificat substātiam cum qualitate q̄re altera intercempta illarū uel utraqꝫ non erit nomē sed infinitatio si fiat p̄mit alterā uel utrāqꝫ ergo ꝛc. Adhuc q̄ uerbum manēo uer bum non infinitet videt uerbum consignificare siue agere

inclinatum ad substãtiam. sed si aduenlat infinitatio de/
struit illud esse uel agere quare eum aduenlat negatio
infinitãs non manet uerbũ. si ergo neq; nomẽ neq; uer
buz possit infinitari multo fortius neq; alia pars τ sic vi/
detur q; non pot aliq dictio infinitari. ¶ Ad oppositum
est dicit Boecius in paruo 2° sup librũ peryer^as. q; ois
terminus circũscripte significationis pot fieri incircun/
scripte significationis ut h est: q; omnis terminus finite
significationis pot fieri significationis infinite: quare cũ
multe sint significationes dictiones finite significationis
τ multe fieri possunt significationis infinite: τ ita patet q;
aliqua dictio pot esse infinita. Adhuc infinitatio nihil ad
dit nisi destructio cõpõnis que est in significatione vni/
us dictionis sed hoc pot fieri aduenicte negatiõe ad no/
men uel ad uerbũ ergo tam nomen q̃ uerbuz infinitari
pot. Adhuc Ars. testat tam hic q̃ in libro peryer^as q; di
ctio aliqua infinita est quare videt q; hoc uetuz sit sic q;
concedendum est. ¶ Ad obiectum dicendum ad pri/
muz sic q; perempte significatione dictionis perimit di
ctio que prius erat sed nihil phibet per illam interempti
onem nouã significationem generari τ nouam fieri di/
ctionem significatiuã: sic autẽ est in termino infinito. cor
rumpit enim terminus finitus τ eius significatio τ ge/
nerat terminus infinitus τ eius significatio. ¶ Simili/
ter dicẽdum ad secũdum q; perempta forma que est in si/
gnificatione dictionis perempta est tota significatio nois
q; prius erat. s. nois finiti. sed noua qualitas τ nouuz ag/
gregatum generat τ nouum nomẽ. ¶ Similiter dicen
dum ad tertiũ q; perempta substãtia uel qualitate nomi
nis perimit nomen finitũ sed generat nomen infinituz
substãtiam τ qualitatẽ significãs. ¶ Sed tunc est questio
quid sit qualitas τ qd substãtia apud nomen infinitum.
Et dicẽdum q; priuatio qualitatis est ei pro qualitate. ens
autem priuatiuum cõmuniter se habet ad ens sm naturam τ ad
ens sm rõnem siue dictionẽ τ opinionem est ei pro sub
stantia siue aggregatũ ex tali ente τ priuatione qualita/
tis in noie finito. ¶ Ad quartum autem patet responsio
per pdicta: q; cum infinitat uerbũ perimit agere ul' esse
prius significatuz τ ita perimitur uerbum finitum. gene
rat autem uerbũ infinitũ. ¶ Adhuc est hic questio cum
omne uerbũ significet agere uel pati: quomodo uerbuz
infinitũ nõ significet. Et dicẽdum q; actus iste qui est p
uare agere uel esse est ei in significatione tanq; agere. p/
uare enim aliquo mõ est agere. ¶ Hoc habito 2ũs est
questio utrum vnica negatio simul τ semel plures termi
nos infinitare possit ut cum dicit sic: nõ album lignum.
τ videt q; sic hac rõne cum negatio vnica possit ad inte/
rimẽdum maius compositũ multo fortius ad interimen
dum minus cõpositum. sed vnica negatio pot interime
re maius cõpositum sicut ppõm ergo τ minus composi
tum sicut illud cõpositũ qd ex duobus noibus uel duo/
bus uerbis uel aliqd tale. Adhuc cõpositio entis dupli/
citer est. vno modo ex pncipijs eẽntialibus sicut ex ma/
teria τ forma: alio modo ex accidẽtalibus aliquo τ sbo ut
cum dicit homo albus. Cuz igit pma cõpositio per vnã
negationẽ infinit^cem perimat videt q; eadem ratione τ
secũda τ ita vnica negatio ad duos terminos refert ad i
finitãdum. Adhuc est alia cõpositio ipsius esse sicut com
positio uerbi. alia autem ipsius entis sicut iam supradi/
ctum est in significatione vnius nois uel adiectiui cum
substãtiuo. sed negatio vnica negãs compõm vnam ipsi
us eẽ ex 2nti negare pot τ aliam τ ita duas hẽt nõ eque
pmo ut cum dicit non hõ qui currit mouet ergo cuz in
significatione nois adiectiui negatio pmo cadens supra
sbm infinitãs ipsum ex 2nti cadere potest sup eius adie
ctiuum infinitãs ipsum: quare vnica negatio duas dicti
ones infinitare pot q̃uis non eque pmo. ¶ Ad oppo/
situm sic. vnius compõnis vnica est diuisio τ ita compo
sitionis que est in significatione vnius dictionis vna de

bet esse negatio infinitãs q̃re pluribus hu^o compõnibus
plures debent negationes. Adhuc dicit Ars. hic q; seq/
tur si est non albũ lignum ergo est albũ: sed si negatio in
finitaret tam lignũ q̃ album non sequeret ergo ut vide
tur sm Ars. non infinitat negatio simul nisi tm̃ vnum.
¶ Ad obiecta dicẽdum ad pmum sic q; omnis negatio
alicuius cõpõnis interempta est τ nõ sit compõ vna ipsi
us esse que est predicati ad subm τ alia ipsius entis que
est adiectiuũ ad substãtiuum utraq; pot negatione vna
interimi: ex hoc tñ non sequit q; negatio vna simul plu/
res termĩos infinitet q; infinitatio est negatio illius com
positionis que est in significatione vnius dictionis τ nõ
dictionum ad inuicẽ τ hec est quedaz compositio entis.
¶ Ad aliud dicẽduz q; duplex est compõ entis. vna ex
partibus eẽntialibus sicut ex materia τ forma τ hec est p
ma τ non subiacet ei aliq̃ alia cõpositio τ h infinitari po/
test. alia est ex compõne alicuius accñtalis ad sbm sic est
in compõne adiectiui cum substãtiuo τ hãc cõpõnem p
cedũt due pores in ipso cõposito. huius aũt secũde cõ/
positionis pot eẽ negatio sed non infinitatio: infinitatio/
nis enim particula semp cedit in eãdem partem cum eo
qd infinitet. ¶ Ad tertium dicẽdũ q; nõ est simile de ne
gatione ipsius esse τ ipsius entis: q; cum negat compositi
o ipsius esse cum cõponit negatio cum uerbo in eãdez
partez τ ideo pot ulterius rẽdere ex 2nti negãdo aliud.
sed cum negat compositio entis per infinitationẽ parti/
cula negationis cum ipso cõponit in partẽ eãdez τ ideo
non transit ulterius. Adhuc cum negatio pma negat cõ/
positionẽ vnam uerbi τ 2nter aliam. secũda est pars ex/
tremitatis alicuius compõnis pme τ tanq; determina/
tio eius ut cum dicit nõ omne qd currit mouet. signifi/
catio autem adiectiui non est ita determinatio vnius ex
tremitatis illius compõnis que est in sbo sed totius ag/
gregati. τ ideo q̃uis negatio infinitãs neget cõpõnem
illam que est in sbo nõ oportet negare 2nter illam que
est in significatione adiectiui. ¶ Hijs habitis 2ũs est
questio que pars orõnis infinitari pot. τ videt q; nõ par
tes indeclinabiles. nihil enim infinitat nisi qd finitũ est
sed partes indeclinabiles sunt indefinite in sua significa
tione. Adhuc in significatione partis infinitãde debet es
se aliqua cõpositio circa quam sistat particula negatiõis
sed sic nõ est in significatione indeclinabiliũ. Adhuc qd
perse simpliciter non habet finitatem sine alterius adiũ
ctione nec habebit negationẽ nisi per adiũctum: huius
autem sunt dictiones indeclinabiles qd cõcedẽdum: re
linquit igit q; solum partes indeclinabiles infinitẽtur.
Sed partes declinabiles dupliciter sunt: aut enim casua
les aut non casuales cuius est uerbũ. pmo ergo inquiri
tur de diffinitione casualium τ querit pmo quot modis
pars casualis possit infinitari. Et videt q; non pnomen
hac rõne in cuius significatione nulla cadit cõpositio il/
lud non infinitat sed in pronois significatione nulla ca
dit cõpositio cuz significat substãtiam terminatã ergo ip
sum nõ infinitat. Adhuc dicit cõmuniter q; si alia pars
infinitet priuat signo speciali τ ponitur eius cõmune τ
formale. si ergo infinitat pronomẽ ponet aliqd superius
ad significationem eius qd est ei formale τ si h ergo in si
gnificatione pnominis ante aduẽtum negationis sine
forma q; omne supius est de significatione interioris: q̃
re nomen nõ solam substãtiam significat sed qualitatez
τ formam. hoc aũt est falsum ergo τ pmum. ¶ Ad op/
positum sic. Ars. in libro peryer^as ubi loquit de nomi/
ne comphẽdit sub nomine pronomẽ quare cum ibi po/
nat nomen infinitari non separando nomen a pronomi/
ne videtur pronomen infinitari. Adhuc hic τ alias ubi
loquitur de infinitis ostendit non hoc pro termino in/
finito quare videtur q; sm ipsum infinitetur pronomen
Adhuc omne quod est circũscripte significationis fie/
ri potest incircũscripte sm Boecium. τ ita si pronomen

sit circūscripte significationis poterit infinitari. Adhuc
pnomen ex demōstratione τ relatione ꝯtrahit finitam
qualitatē sed qualitatis finite est īfinitatio: ergo videt ꝙ
pnomē infinitet. Et dicēdum ꝙ pnomen ꝓprie nō infi
nitat ex ꝓbabilis rōnibus. ¶ Ad primum obiectorū di
cēdum ꝙ lʒ Aris. non separet pnomen a noīe in libro
per her. non tamē sequitur ꝙ utrūqʒ infinitari possit nomē
infinitet. nam qd infinitat est nomē ꝓprie acceptādo no
men sicut patebit ꝯsequēter. ¶ Ad secūdū dicēdū ꝙ prono
mē significat substātiam cōem omni nomini τ ideo quā
do loquitur de infinitis in cōmuni dicit non hoc ad intelli
gendū id qd ulr est cōmune nomini infinito τ nō intē
dit per hoc pronomē infinitari. ¶ Ad tertiū dicēdū ꝙ
pnomē de virtute vocis merā significat substantiā que an
te adūctum qualitatis in ea infinita τ ita pnomē non est
circūscripte significationis τ hoc est ꝯm magis incircum
scripte. ¶ Ad quartū dicēdum ꝙ infinitatio non est cu
iuscūqʒ qualitatis: sed qualitatis signate per terminū. qualitas
aūt quam cōtrahit pnomen ex demōstratione τ relatio
ne non est de significatione pronois τ ideo ꝯm illius in
finitari non pōt. ¶ His habitis ulterius forte dubitaret
aliquis de infinitatione nois. τ primo an omne nomen infi
nitari possit. τ videt ꝙ sic: eo ꝙ omne nomē significat sub
stātiam cum qualitate. sed cōtra cōpōnem qualitatis cū
substātia pōt fieri negatio infinitatis ut videt. Adhuc oē
nomē aut est substātiuū aut adiectiuū: sed substātiuum
infinitari pōt τ qua rōne vnū est quodlibet cum omniū
substātiuorū sit eadē natura inquātū substātiua sunt. Si
militer adiectiuū infinitari pōt τ qua rōne vnū τ quodli
bet qz oīum adiectiuorū inquātū huiusmodi est eadem
natura: τ ita cum omne nomē sit substantiuū uel adiecti
uum omne nomē infinitari pōt. ¶ Ad oppositū sic. No
men infinitū ut dicit cōmuniter ponit aliqd supius ad
terminū infinitatum sed ente nihil est supius. ergo si dicat
non ens nihil poni pōt τ si hoc ens infinitari non pote
rit ut videt τ loquit de ente ꝯm ꝙ nomē est ipsum ens.
Adhuc oīs infinitatio est alicuius compōnis ꝑemptio:
ergo noīa circa que inquātū signt non est compō nec cir
ca illa erit īfinitatio. Hec aūt sunt sicut deus: materia: for
ma: τ quedam noīa accidētiū ut albedo τ cōsimilia. quare
huiusmodi noīa non pūt infinitari. Adhuc qd infinitum
est nō eget infinitatione nec infinitari pōt. ꝓpter hoc que
dam sunt noīa infinita ut quis qualis quātus τ consimilia.
ergo hʒ ꝓprie infinitari non deberet. Adhuc infinitatio
non est nisi eius qd prius finitū erat sed signa vniuersa
lia ut oīs nullus τ alia que dicūt dispōnem sbi inquātū
huiusmodi neqʒ signt qualitatē finite neqʒ substātiā finite quasi
nihil in eorū significatione infinitādum est τ ita nec infi
nitari debēt. Adhuc ꝓprietas īfinitationis est inuenire
formā τ ipsam puare τ dare intelligere forme puationē
sicut patet in isto infinito nō homo. sed quedā sunt noīa
puationem significātia ut nemo nihil τ cōsimilia quibus
si aducitur negatio interimet negationē reptam τ nō fa
ciet intelligi forme puationem sed magis pōni τ dabit
aliqd infinite intelligere est cōtra naturā termini infini
ti. quare videt ꝙ huiusmodi noībus negationē signifi
cātibus nō sit addēda negatio infinitās. Ex his ergo vi
det ꝙ non oīa noīa infinitari pūt qd cōcedendū est. Et
dicēdum ꝙ adhuc ꝙ nomē infinitet duo exigunt. vnū
est ꝙ significet sbi qualitas finita τ nō oportet eam sub
stātiari per qualitatē infinitā. Aliud est ꝙ nō sit nomen
negatiuū sed positionem significās per primam conditio
nem est ꝙ noīa infinita nō infinitant nec etiā signa vni
uersalia. per secūdam vō huiusmodi dictiones nō infini
tant nemo nihil τc. Oīa autē alia ab his infinitari pūt
ex quo patet ꝙ noīa puatiua nō pūt infinitari. ¶ Ad ob
iecta ergo dicēdum ad primū ꝙ nō oīs compō qualitatis
cū sba pōt esse ꝯm infinitatiōis. oportet eni ꝙ sit quali
tas finita puata siue substātialis siue accidētalis. ¶ Ad
secūdum ꝙ nomē adiectiuū qd nō infinitat ꝓpter hoc
ꝙ adiectiuum est nō infinitat. nec substātiuū infinitat
ꝓpter hoc ꝙ substātiuum est: sed ꝓpter naturam substā
tialē. s. ꝓpter qualitatē finitam signatam in sbaʒ ideo non
omne adiectiuū nec omne substātiuū infinitat. Adhuc
autem qd opponit hʒ nomē ens non posse infinitari. di
cendū ꝙ pōt τ nō est necesse omne nomē infinitū aliqd
ponere ꝯm rem sed ꝯm rōnem. vnde cum infinitat ens
qd simpliciter est delinquit ens qd est cōmune enti ꝯm
rem τ ꝯm rōnem sicut patebit in sequēti questione. Ad
huc aūt qd opponit in noībus simplicis significatiōis.
Dicēdū ꝙ nullum nomē accidētis significat rem ita sim
plicē ꝙ nō sit in ea cōpositio ut res huius nois albedo cō
positionem habet ex luce τ diaphonitate. similiter nomen
materie aut forme est sine quadā cōpōne: qz hoc nomē
materia non dicit solum sbam materie sed ipsam cū alia
posita annexa. similiter hoc nomē formā non solū sbam
forme dicit sed sbam eius cum alia posita. similiter hoc no
men deus. non enim est nomē diuine eēntie sed alicuius
ꝓprietatis per quā ipsum intelligimus. significat enim
idē hebraice ꝙ timor latine ut dicit. similiter τ de alijs no
minibus ꝑme cause attributis. nullū enim illorū diuinā
eēntiam purā significat: sed per aliquā ꝓprietatē dat eā
intelligere τ ita in omni tali noīe aliqua est cōpositio ad
quam referri pōt infinitatio. Ex his ergo manifestū est
que noīa infinitari pūt τ que non. ¶ His habitis forte
dubitaret ulterius aliqs de noīe infinito. utrū aliqd po
nat vel nō. τ ꝙ sic videt per dictū Aris. in hoc capl'o ubi
dicit ꝙ ei qd est non equale subiaceat. s. inequale. Adhuc
ꝯm ipsum eadē est ꝯsūtia terminorū finitorū τ puatorum
que est finitorū τ infinitorum: sed ad terminū puatiuum
sequitur terminus pure negatus τ nō ecōuerso τ hoc ꝓpter
id qd ponit pee terminū puatiuum: quare cū similiter
ad terminū infinitū sequat terminus negatus τ nō ecō
uerso hoc erit qz terminus infinitus aliqd ponit. Adhuc
si terminus infinitus nihil ponit hoc est per negationē
τ si hoc nō differt a pure negatiuo qd manifeste falsū est
Adhuc si terminus infinitus nihil ponat ergo ubicūqʒ
subicit terminus infinitus erit negatiua ꝓpō. sic enim
est in oībus ꝙ ubicūqʒ ponit ad sbm negatio simplici
ter negās ita ꝙ nihil ponit manet ꝓpositio negatiua sed
manifeste falsum est oēm ꝓpōnem negatiuā in qua su
biicit terminus infinitus ergo talis terminus aliqd po
nit. Adhuc in omni ꝓpōne affirmatiua sbm aliqd ponit
qd est ens uel modū entis. sed ꝓpositio in qua subicit
terminus infinitus est affirmatiua nisi adsit alia negatio
ergo per sbm aliqd ponit qd est ens uel aliqd per mo
dum entis se habēs: ergo videt ꝙ per nomē infinitū ali
quid ponit. ¶ Ad oppositū sic dicit Aug'. ꝙ ab eadē
forma imponit hō τ nō homo sʒ hoc per positionē illius
forme nō homo nec per eiusdē puationē: quare sicut hoc
nomē homo significatiuū est forme hoīs sic hoc nomen
non homo significatiuū est puationis illius forme. cum
ergo sola puatio nullius rei sit positiua hoc nomen non
homo nullā rem ponit τ similiter intelligit de omni tali.
Adhuc dicit Boecius in paruo cōmēto sup librū per
hermenias ꝙ qui dicit homo rem cōstituit. qui dicit non ho
mo rem qdem tulit: sed nihil addidit quare nō videt ta
le nomē aliqd ponere sed priuare solū. Adhuc in noīe
substātiuo substāna τ qualitas non differūt eēntialiter sʒ
sicut qd est in quo est: qualitas enim forma est: substātia
aūt cōpositum: quare videt ꝙ si infinitet tale nomen τ pri
uet qualitas puat τ substātia. sed utraqʒ puatiua nihil ma
net qd sit de significatione nois. quare videt per talē termi
num solā puationē significari τ nullius rei rōnem. Ad
huc si oīs homo est aial omne nō aial est nō homo. sʒ la
pis est non aial ergo lapis est nō hō: τ si hʒ ergo lapis est
quare a primo. si oīs hō est aial lapis est istud non sequitur.
Sed non videt argumētum suscipe impedimētum ubi

per hoc q terminus infinitus nihil ponit. videt igit q oponeat dici ipsum nihil ponere. Adhuc ens infinitat et non pōt poni aligd per eius infinitationē cum ipsum sit cōmunissimū quare nō est necesse nomen infinitū aliquid ponere. Et dicet q ens infinitari non pōt. ¶ Sz cōtra omne aial est ens. hoc sm Boecium cōuertit per cōtrapōnem quare dicet omne non ens est nō animal: et ita opoztet ens infinitari. Adhuc nomen non dicit aliquid ponere nisi qd per ipsum significat. sed per nomē infinitum ut cum dico nō homo nō significat res aliqua si enim significaret intellectus dicens illā rem apprehēderet determinate qd manifeste falsum est. nihil enīz apprehendit intellectus nisi rei priuationem quare tale nomen non ponit aliquam rem. Adhuc dicit Boecius q nomen infinitum similiter dicit de quolibet qd est et qd non est: sed enti et nō enti nulla res cōmunis est q̄re per nomen infinituz nulla res ponit. Ad hoc soluēdum distinguendum est nomen per substātiuū et adiectiuuz. In noīe autem substātiuo sba et qualitas non differunt per essentiam sed tm̄ sm rōnem sicut qd est et quo est. qualitas enim ipsa forma est per quam sig eius intellectu apprehendit. substātia autem cum ipsa forma tota essentia aggregat est uel pars dignior et ideo ipsa priuata priuat tota significatio talis noīs. Unde si infinitet nomē substātiuuz tota significatio eius negat et nihil ponit. et dico nihil sm rem. s. qd sit in rerum natura sed solum aligd sm rōnem uel imaginationē sicut priuatio rei uel aligd sm dictionem. Et hoc dico q per huiusmodi nomina loquimur tanq̄ res ueras significarē. Dicēdum q non homo est qualitas uel est h in cuius uel aliquid hōi: hōi autem nomen derelinquit aligd et sibi compatit q: cum sit non homo cōtingit q si aliquid sm naturam sicut lignū uel lapis uel huiusmodi. sed hoc necesse non est immo pōt omnino nihil esse et ideo hu° infinita noīa dicuntur nihil ponere. Si autez querat expositio. dico q exponitur sic. Non homo ens qd nō est homo. sed hoc qd dico ens in hac expositione non dicit aligd ens sm naturam sed accipit cōmuniter ad ens sm naturam et sm rōnem uel intellectum et sic ponēdo ens nō ponit aliquid simpliciter sicut iam patebit. ergo manifestum est q nomē substātiuū infinitatū nihil rei ponit. si autē infinitet adiectiuum aut significat formam eēntialem sicut quedam nomina differētiarum ut rationale et animatū et hōi. et est de his cadez ratio que est de substātiuis ut significat formā accidētalem sicut album: iustū: bonum et cōsimilia. in talibus autem qualitas et sba differunt sm eēntiam significat ibi qualitas finita accidētalis. substātia autem infinita de cuius eēntia nō est ipsa qualitas accidētalis et ideo in talibus ponit aliquid. priuata enim qualitate ponit infinita substātia sic non album aliqua res que non est alba. Ex hys ergo patet solutio ad duo pma obiecta. loquitur enim hic Arīs. tm̄ modo de noībus infinitis adiectiuis accidētalibus. talia autem ponūt ut dictū est. ¶ Ad tertium dicēdum q nomen infinitum substātiuum differt a nomine pure negato et hoc q nomē pure negatū nihil ponit sm rem neq̄ sm rōnem neq̄ aliquid derelinquit nec secum compatit quātum de se: eius nomen autē substātiuū infinitū q̄uis rem nullā ponit tamen aliquid sm rōnem ponit sicut priuationē et aliquid derelinquit aut secum compatit qd est uere res sed non ponit illud. bene enim possibile est cū sit nō homo q sit lignū uel lapis uel aliquod tale hoc tamē per terminū infinitū non ponit q: circa qd nihil sm rem sic qd est non homo. ¶ Ad quartū dicēdum q nomen infinitū substātiuū q̄z nihil ponat non tamē si subiciat facit ppositionem negatiuam. ponit enim priuationē que se habet sicut sbin et tanq̄ ens prout nos dicimus chimerā significare ens priuationes etiam et negationes aligd esse: nihil tamen sm rem ponit: et est simile de eo qd dicimus q uidēte tenebras nihil video. sic enim intelligēdo non hoiem nihil intelligo nec qd significat non hoiem aliquid simpliciter significat. ¶ Sed hic obiciet aliquis si significans nō hoiem nihil significat ergo ens uox nō significatiua sicut buba. Et dicendū q non. hoc enim qd dico buba intellectū nullo modo cōstituit. hoc autem qd dico nō homo aliquo modo cōstituit ipsum. facit enim intelligere q homo non significat. nullam tamē rem intellectu cōstituit quātum de se est sed solam rei priuationem. Unde sic uidēdo tenebras aspicio ut uideam aliquid: nō tamē aliquid video. Similiter intelligo tū infinitum circumspicio intellectu ut rem aliquam apprehēdat sed nō apprehendit nisi priuationem rei et illud dico de substātiuis infinitis. ¶ Ad quintū patet solutio q: cum subiicit nomen infinitum ponit rei priuatio tanq̄ aliquid ens et h est ratione sbi: sed non ponit res aliqua sm naturam. ¶ Rationes autē posite ad secūdam partem questionis cōcedēde sunt. ostendūt enim q nomen substātiuum infinitum nihil ponit et q ens infinitet qd cōcedendū est: nec est necesse q ponat aligd sed priuationem rei qd nihil est nisi sm rōnem uel imaginationem: uel sm dictionem: et h notādum est q non debet pprie infinitari ens nisi sm q dicit simpliciter ens sm naturā et sm ueritatē et tunc priuat simpliciter ens et derelinquit ens sm rationem uel sm opinionē: istud tamē non ponit per ipm: si autem accipiat ens et est enti simpliciter et enti sm animam siue sm opinionem et addat ei negatio puto q sola negatio erit q: nihil derelingt illa priuatio cum priuet ens tam sm rōnem q̄z ens sm rem. sic enim omnino priuat ens sonat idem qd nullo modo ens: ens autez in tali cōmunitate acceptum nō est alicuius finite significationis et ideo in tali acceptione non infinitat et hoc est qd pus diximus tale nomē non infinitari cuius non est aliqua finita significatio qualitatis. Et nota q hoc totuz intelligēduz est de noie infinito in se cōsiderato q: ex cōparatione eius ad alterum in oratione aliquid videt ponit ut non homo currit. Ex hijs ergo manifestum est qd nomen est infinitet. et qd non: et qd infinitum ponat aligd et qd non. ¶ Sed iuxta hec incidūt questiūcule. una est in quo differūt nomen infinitum apud grāmaticum et nomē infinitum apud logicum. Et dicendū q nomē infinitum apud grāmaticum tam substātiam q̄z qualitatez significat et per pōm sed infinite. Nomen autem infinitum apud logicum significat cuz priuatione et non significat qualitatē ueram nec substātiam ueram sed priuationem forme pro qualitate: et ens cōmune sm rem et sz rationem pro substātia enim cōpositum ex tali ente et priuatione qualitatis. ¶ Alia questio est quare negatio aliquādo in cōpositione cum noie facit nū pure negatiuū ut nemo. aliquādo autem infinitat ut nō homo. Et dicēdum q hoc est q: cum dicit nemo negatio in compōne illa negat omnia supposita respectu pdicati et ideo purā negationem facit. terminus autē infinitus ponit priuationem qualitatis cum ente cōmuni cum ens sm naturaz et sm rem et ideo puram dāt negationē. ¶ Solet autez queri per quam naturā nomini cōiungitur negatio in compōne ad infinitādum quid enim significant in nomine infinito tanq̄ qualitas et quid tanq̄ substātia: sed hec patent ex predictis. Ex hys ergo manifestū est de infinitatione nominis quomodo se habet in se.

n

Unc autem restat querere de nomine priuatiuo. et primo quis terminus priuari possit. et videtur q omne nomen aliquez habitum sigt et cuiuslibet habitus est aliqua priuatio quare significationem cuiuslibet nominis priuare contingit. Adhuc omne nomen significatiuum per pōnem negatiue singulare potest. sed omne nomen per impositum aliquid per pōni significat uel semper uel frequēti q: nomē uel semp uel ut frequēti°

priuari poterit. ¶ Ad oppositum sic nomen ꝑuatiuum
dicit ꝑuationem forme cū potētia ad eādem uel aptitu/
dine ⁊ talis est maxime forma accītalis que cum priuet͛
habet potētiam uel aptitudinē in iterum iusit q̄re nomē
ꝑuatiuū in accītalibꝰ ꝓprie inuenit͛ ⁊ hoc cōcedēdū est.
de talibus enim ꝑuatiuis loquit͛ hic Arist. ¶ Ad obi͂a di
cēdū ꝙ ois habitus est aliq̄ ꝑuatio sicut negatio. vnde si
gnificationē cuiuslibet nois ꝯtingit ꝑimere per negōnē
nō tn̄ quodlibet nomē pōt fieri ꝑuatiuū ſm ꝙ loquitur
Arist. de ꝑuatiuis. ¶ Sed obiciet aliqs de huiusmodi
noibus irrōnale inanimatū ⁊ cōsilibus que ꝑuatiua sunt ⁊
tn̄ nō dīt aptitudinē siue potētia ad formā. Et dicēdum
ꝙ duplr̄ ꝑuatio dicit͛. vno mō ſm totū. s. qn̄ ꝑuat͛ forma
⁊ potētia siue aptitudo ad formā ⁊ de talibus ꝑuatiuis nō
loquit͛ hic Arist. Alio mō ſm partē. s. qn̄ ꝑuat͛ forma sed
ponit͛ potētia siue aptitudo ad formā ⁊ sic est in huiusmo
di ꝑuatiuis iniustū inequale ⁊ cōsimilibus de quibus loquit͛
hic Arist. Patet igit͛ ꝙ non loquitur hic Arist. de terminis
ꝑuatiuis ubi nō ꝑuat͛ forma accītalis. ⁊ hoc notādū ꝙ
multa plura possent eē hꝰ q̄ sunt sed essent impoꝛ͛ a ꝓpo
situm habita. ¶ Conī est questio que sit differētia inter
nomē ꝑuatiuū ⁊ infinitū ⁊ pure negatiuū. Et dicēdū ꝙ
oia cōueniūt in hoc ꝙ formā signt per terminū ꝑuatiuū
differūt aūt in hoc ꝙ terminus negatiuus quātum de se
est oino negat nihil ponēdo nec ſm rem nec ſm rōnē.
terminus aūt ꝑuatiuus ⁊ infinitus aliqd ponit ſm rē ⁊
rōnem sed differēter. Terminus enim ꝑuatiuus priuat
formā sed ponit rem aliquā sicut aptitudinē ad formā.
terminus aūt infinitus si fuerit substātiuū uel adiectiuū
significādo dīam sibe ꝑuat formā ⁊ potētiam ad formā po
nēdo aliqd ſm rōnem sed nihil ſm rem. Si autē fuerit
adiectiuū ꝑuat tam qualitatē finitā q̄ aptitudinē ad eā.
Si aliqd ſm rem ponit sicut substātiā infinitā ⁊ eandē
enim substātiā ponit terminus īfinitus. ¶ Adhuc notā
dum ꝙ nomē negatiuū quātū de se est nihil derelinqt
neq̄ secum cōpatit͛: nomē aūt infinitū ⁊ ꝑuatiuum id faci/
unt. ¶ Adhuc nomē infinitum inuenit͛ tam in ſbalibus
q̄ in accidētalibus terminis. nomē autem ꝑuatiuum in
accidētalibus tm̄. Ex hijs manifestū est quomō infinitā
tur casualia ⁊ quomō nomē priuat͛ ⁊ que sit diffinitio no
minis negatiui infiniti ⁊ ꝑuatiui. ¶ De participijs au
tem sciēdum ꝙ infinitant͛ ⁊ est similis natura eius parti
cipioꝝ ⁊ infinitoꝝ ⁊ adiectiuorum infinitoꝝ significātiū
formas accidētales. ¶ Et q2 ulterius forte dubitaret ali
quis de infinitatione non casualis sicut uerbi. querit͛ ꝑ/
mo utrum omne uerbū infinitari possit uel non. ⁊ videt͛
ꝙ non omne hac rōne ꝙ uerbū infinitiuū speciale age/
re priuat ⁊ cōmune siue supius ponit sed non est supius
in uerbis q̄ hoc ipsum est q̄re si dicat͛ non est nō poterit
poni aliqd supius ⁊ si hoc nō pōt hoc uerbū est infinita/
ri. ¶ Adhuc qd̄ similiter est in quolibet qd̄ est ⁊ qd̄ non
est uō est infinitū. sed Arist. in libro pyerꝛ͛ vult ꝙ ista v/
ba opinat͛ solet cōtingit ⁊ huiusmodi sic se habēt ergo in
finita sunt ⁊ si hec infinitari nō pn̄t coia infinita sunt. Ad
huc ꝑuationis uō est ꝑuatio sed hoc uerbū ꝑuare ⁊ nega
re ꝑuationem dicit q̄re sup ipsum non cadet alia ꝑuatio
infinitāo. Adhuc uerbū excepte actionis semp diffinit su
per determinatū suppositum quare addita ei negatione
negat͛ res uerbi a supposito determinato ⁊ actuali qua/
re erit pure negatiuū ⁊ non infinitū ⁊ in uerbuꝫ excepte
actionis semp infinitari non pōt sed negari. ¶ Ad op/
positū sic similiter est de ente qd̄ est nomē quātum ad infi/
nitationē sicut de eē qd̄ est uerbū: sed ens qd̄ est nomen
infinitari pōt q̄re ⁊ eē qd̄ est uerbū ⁊ ita hoc uerbum est
poterit infinitari. Adhuc omne uerbū significās quam/
cūq̄ actionē determinatū per modū pōnis ⁊ non habi/
to respectu ad actuale suppositum ⁊ determinatū pōt ad
mittere negōnem que infinitet illam. hoc enim solū re/
quirit in uerbis ad hoc ꝙ infinitari possit: sed omne uer

bum sic signt nisi forte uerba excepte actionis. ergo hec v/
ba negare ꝑuare annihilare ⁊ huiusmodi q̄re hec ⁊ alia i
finitari pn̄t ⁊ hoc est cōcedendū. sufficit enim uerbo ad
hoc ꝙ infinitet͛ ut aliqd determinatū per pōm signt siue
per modū pōnis ⁊ non respiciēdo suppositū determina
tū. ¶ Ad obiecta dicēdum ad ꝑmū sic ꝙ nō est necesse
uerbū infinitū aliqd supius ponere imo nihil ponit ſm
rem sed solum ſm rōnē sicut de aliquo noie infinito di/
ctum est: tñ cōcēdēdum ꝙ si hic est ꝙ si hoc uerbū est dicat eē
ſm rem si ꝑuat͛ ⁊ infinitat͛ relingt esse ſm rōnem ⁊ si nō
ponat ipsum. Si tamen hoc uerbū est dicat esse cōmune
ad eē ſm rem ⁊ ſm rōnem sic nō signt aliqd esse determi
natū neq̄ infinite ⁊ ideo addita ei negatione erit infini/
tatio imo magis pura negatio enim ꝑuat eē oino ⁊ nul
lum eē delinquat. oium enim infinitoꝝ est hec proprietas
sut aliqd derelinquat ⁊ aliqd compatiat͛ q̄uis nō po/
nant aliqd. ¶ Ad secūdum dicēdū ꝙ ista uerba opinat͛
solet cōtingit ⁊ huiusmodi similiter sunt in quolibet qd̄
est ⁊ qd̄ non est differēter tanq̄ uerba infinita. vba enī
infinita sic se habēt per particulā negationis additam ⁊
per naturā ꝑuationis in eis. Alia aūt uerba ex sua signi
ficatione q̄ per pōem signt sic se habēt ⁊ ideo non sequit͛
ꝙ infinita sunt. ¶ Ad tertiū dicēdum ꝙ lꝫ hꝰ uerba ꝑ/
uare negare ⁊ huiusmodi significēt actum ꝑuādi ⁊ negā
di non tñ per modū negationis uel ꝑuationis sed ꝑ mo
dum pōnis ⁊ ideo infinitari possunt: sic autem nō fuit in
oibus qd̄ si dicam nemo non solū signt negatio sed ⁊ per
modum negationis ⁊ ideo non infinitat͛. ¶ Quarta ra/
tio ꝓcedit hinc ꝙ omne uerbū infinitari possit preter il/
lud qd̄ est excepte actionis. ¶ Deinde querit͛ utruꝫ uer
bum in omni differētia ꝑsone indifferēter infinitari pos
sit ita ꝙ differat a uerbo pure negato. videt͛ ꝙ non. Di/
cit enim Boecius in paruo cōmēto sup librū peryerꝛ͛.
ꝙ uerbū infinitū cum ponit͛ in orōne non differt a uer/
bo pure negato sed ꝑma ⁊ secūda persona uerbi intelle/
cta plene orōnis habet͛ eo ꝙ in eis diffinite intelligit͛.
quare si addat͛ eis negatio pura erit negatio ⁊ non infi/
nitatio. Adhuc quādo actualiter remouet͛ predicatuꝫ ab
actuali supposito est oratio negatiua: sed sic est in additi
one negationis ad ꝑmas ⁊ secūdas personas uerboꝝ
sicut patet intuēti q̄re negatio addita ꝑme uel secūde ꝑ/
sone uerbi non facit uerbum infinitū sed pure negatum
⁊ hoc est concedēdum. Et notandū ꝙ similis pōt esse ra
tio de uerbo excepte actionis ⁊ de uerbo in tertia perso
na quādo ei addit͛ negatio ad īfinitandū. pure enī negati
uum tenebit͛ ⁊ non erit ꝓprie infinitatio. Notādum ta/
men est ꝙ si aliqs uellit dicere ꝙ uerbū infinituꝫ est ora/
tio dicto cōposita ex negatione ⁊ uerbo sic cōtingit in/
finitare uerbū excepte actiōis ⁊ uerbū ꝑme ⁊ secūde per
sone si componat͛ cum illis negatio. sed nō est realis dif
ferētia talis uerbi ad uerbum pure negatū ut dictuꝫ est.
¶ Ulterius querit͛ de uerbo tertie ꝑsone infinito utruꝫ
cum sit extra orōnem aliqd differat a uerbo pure negati
uo uel non. ⁊ videt͛ ꝙ nō. sic hoc uerbum nō currit cum
sit infinitū exponibile est. aut ergo sic exponit͛ est nō cur
rens uel non est currēs. si ꝑmo modo tunc magis infini
tat͛ participiū q̄ uerbuꝫ. si secūdo modo pure negatiuū
est ⁊ isto modo exponi oportet: uel erit infinitatio parti/
cipij quare videt͛ ꝙ uerbuꝫ infinitū nihil ponat. Adhuc
ipsum similiter in quolibet qd̄ est ⁊ qd̄ non est sicut di/
cit Arist. in pyerꝛ͛. sed enti ⁊ non enti nihil cōmune est:
quare uerbū infinituꝫ nihil cōmune ponit ⁊ ita pure est
negatiuus. sed dicet aliqs ꝙ est actio vniuersalis ⁊ speci
alis. specialis autem actio priuat͛ per uerbum infinituꝫ.
generalis aūt ponit͛. uerbi gratia non currit idem est qd̄
agere aliquid q̄ currere. Sed istud inueniri nō pōt in h̄
uerbo est q̄re illud dictum gn̄ale non est. Adhuc istud
videt͛ falsum ꝙ non ponit͛ per terminū nisi ꝙ per ipsuꝫ
deprehēdit͛ ab intellectu: sed per ipm̄ vbum infinitū nō

apprehendit magis ens q̄3 nō ens q̄ ipm nō ponit ens. Sic etiā necesse est eadē rōne. ¶ Ad oppositū sic cum similiter se habēt noīa ad infinitationez sicut uerba ⁊ econtra: quedā noīa infinita aliqd ponant ⁊ quedam uerba infinita aliqd ponēt. Adhuc oē qd est nota dicēdi vnū de altero aliqd dic̄ ⁊ ponit alteri ineē. sed uerbū īfinitū est tale sicut patet per Arist. in 1° periher^as. q̄re uerbū īfinitū aliquid ponit ⁊ dicit alteri ineē: ⁊ ita videt̄ q̄ uerbū infinitū aliqd ponat. Et dicēdū est sicut dictū est de noīe infinito substātiuo q̄ uerbū infinitoꝝ nihil ponit ſm rē. s. q̄ sit in reruz natura aliqd tn̄ ponit ſm rōnē sicut priuationem actionis cōpatit̄ etiā secū q̄3 actionē sed nō ponit eā immo derelinqt. sic enim pōt eē q̄ nō currit ⁊ q̄ sedeat sed hic nō ponit̄ per currere cōiungit qd nullaz penitus agit actionē. vn̄ ponit eē qd est cōe ad eē in re ⁊ ad eē in rōne uerbū aūt pure negatū quātū de se est nihil ponit ſm rē nec ſm rōnē nec aliqd derelinqt uel cōpatit̄ ſm q̄ tale. ¶ Ad obiecta dicēdū ad p̄mum sic nō currit sic exponitur non est currēs nō tn̄ est uerbū pure negatū ⁊ rō eius prius dicta est. ¶ Ad scdm dicendum q̄ ſm rem nihil cōe est ei qd est ⁊ qd non est ideo nihil ſm rem ponit qz nihil ſm rem cōe est ad cōtradictoria. aliqd tamē ponit ſm rōnem cōmune eis. s. actionis priuationē alia aūt opposita cōcedēda sunt. ¶ Ad ea aūt que opponunt̄ ad scdam partē questionis dicēdū ad p̄mū sic. q̄ noīa infinita diuersarū sunt naturarū respectu infinitationis. sed sic nō est de uerbis: ⁊ ideo q̄uis aliqd nomē infinitū aliquid ponat nō oportet q̄ aliqd uerbū infinitum aliqd ponat ⁊ dico aliqd qd ut in rerū natura ⁊ simr ens. ¶ Ad scdm dicēdū q̄ uerbū infinitū rōne ponit aliqd simplr negatum ⁊ ita nō ponit aliqd sed magis priuat. ¶ Hoc habito cōsequēter querit̄ utrum uerbū infinitū in orōne differat a uerbo pure negato. ⁊ videt̄ q̄ nō qz uerbum signt esse aliquātū ad ens q̄re si ponit̄ illud ens in orōne statim adueniēte negatione remouet̄ ab eo res uerbi: sed cum ita sit sit pura negatio quare videt̄ q̄ uerbū infinitū respiciēs actuale suppositū pure negatiuū est. ¶ Adhuc si actualr cōpōni inter extrema actualiter enim superueniente negatio: negat vnū extremū ab alio faciēs negationem purā ⁊ sic est cum uerbuz infinitū in orōne ponit̄ q̄re ibi ponat̄ negatio est. ⁊ h̄ cōcedēdū est ⁊ hoc plane dicit Boecius in 2° periher^as. ¶ Hoc tn̄ notāduz q̄ cum uerbū infinitū in orōne pure negatū sit h̄ non habet de se sed h̄ cōtrahit ex terminis quoꝝ alterū necessario ab altero remouet̄ quādo actualiter exp̄mit̄. uerbuz aūt pure negatū ex se habet q̄ actualiter neget aliqd ab aliquo ⁊ de se habet q̄ orōnem faciat negatiuā cum uerbuz infinitū a suis extremis habeat h̄. ⁊ sic patet quomō se habēt ad inuicē uerbū infinitū ⁊ uerbū pure negatuz. Ex p̄dictis igit̄ manifestū est que sit natura terminorū infinitoꝝ in generali ⁊ in speciali tam casualiū q̄3 nō casualium: que sit etiam natura noīuz p̄uatiuoꝝ ⁊ quomodo se habeant ad noīa infinita.

Similiter aūt quādo sic se habent ⁊ a. ⁊ b. ut simul q̄dem eidez nō contingāt omni aūt ex necessitate alteruz: ⁊ rursum. c. d. similr: sequat̄ ad qd est a. e. ⁊ non cōuertat̄: ⁊ id qd est. b. sequit̄. d. e. ⁊ nō cōuertit̄ ⁊ a. q̄dem ⁊ d. cōtingāt eidem. b. aūt ⁊ c. non contingent.

¶ In hac parte que est de bn̄ esse huius capli quedam introducit ad predictoꝝ euidētiam ⁊ diuidit̄ in duas. in p̄mo ponit quādā cōñtiam uerificādā cuius cōñs quadruplex est. in secūda ipsam ostēdit cum dicit. [Primum ergo.] Cōñā uerificāda talis est si aliqd sequat̄ ad aliquid ⁊ nō ecōuerso. s. si ad oppositū cōñtis sequit̄ oppositum anīcedētis ⁊ nō ecōuerso. s. non ad oppositū anīcedētis sequitur oppositū cōsequētis ⁊ cōpo^ta sunt cōsequēs ⁊ oppositum antis. similr incōpossibilia sunt antes ⁊ oppositū cōsequētis ⁊ intelligēduz est de oppositis cōtradictorie. p. c. p. b. oppositum cōiungētis ⁊ h̄ est. [Similr aūt qn̄.]

¶ Primum ergo qn̄ ei qd est. b. sequit̄. d. huic manifestū est qm̄ enim eoꝝ que sunt c. d. alterum ex necessitate omni inest: cui aūt. c. nō cōtingit. b. eo q̄ simul infert. a. a aūt ⁊. b. nō contingūt eidez. Manifestum quoniā. d. sequit̄ ad. b. rursum ei qd est. a. non cōuertit̄ qd est. c. omni. a. uel. c. uel. d. inest: cōtigit aūt. a. ⁊. d. eidē ineē. b. aūt ⁊. d. eidem nō cōtingit: eo q̄ consequit̄. a. ei qd est. c. si hoc cōtigat: accidit enim qd impossibile. Manifestuz igit̄ qm̄ neqz. b. ei qd est d. cōuertit̄: eo q̄ cōtingit simul. a. ⁊. d. ineē accidit aūt aliquotiēs ⁊ huiusmodi terminoꝝ ordine falli eo q̄ opposita nō sumantur recte: quoꝝ necesse est omni alterū inesse: ut si. a. ⁊. b. nō cōtingūt simul eidē necesse est aūt ineē cui non alterū alterum: ⁊ rursus. c. ⁊. d. Similiter cui aūt. c. omni sequitur. a. accidet enī cui. d. ⁊. b. ineē ex necessitate qd falsum est. Sumat̄ enim negatio eoꝝ que sunt. a. ⁊. b. in ea que in q̄b^s. f. rursus eoꝝ que sunt. c. ⁊. d. in q̄bus. g. necesse est ergo omni ineē uel. a. uel. f. aut enim affirmationē aut negationē: ⁊ rursum aut c. aut. g. affirmatio enī ⁊ negatio ⁊ cui. c. omni. a. positū est: q̄re cui. f. omni: hoc qd est. g. Rursus quoniā eoꝝ que sunt. f. b. omni alterum: ⁊ eoꝝ que sunt. g. d. similr: sequatur aūt. g. ei qd est. f. ⁊. b. ei qd est. d. sequat̄ hoc enim scimus. Si ergo. a. ei qd est. c. ⁊ ei qd. d. sequit̄. b. h̄ aūt falsum: e contrario enim erat in his que sic se habēt cōsequentia: non enim necessariū fortasse omni inesse: aut. a. aut. f. neqz. f. aut. b. non enī est negatio eius qd est. a. hec que est. f. naz boni nō bonū negatio non est aūt idem hoc qd est neqz bonū neqz non bonū. Similiter aūt ⁊ in. c. d. nam negationes que sunt due sunt sumpte.

¶ Cōñter uerificat eam ⁊ p̄mo ostendit p̄mam cōñtiam sic cuicūqz repugnās antecedēs eidem inest oppositū añcedentis qd alterū istoꝝ de quolibet ⁊ non ambo de eodem: sed antecedēs repugnat opposito cōñtis qz ubicūqz repugnat cōñs eidem repugnat añcedēs. ergo oppositū antecedentis cōñs est ei. s. opposito cōñtis ⁊ ita patet si aliquid sequat̄ ad aliud qd ad oppositū antis sequat̄ oppositum cōñtis ⁊ h̄ est. [Primū ergo qm̄.] 2° uerificat tertiā cōñtiā sic cuicūqz nō inest añs eidez inest eius oppositū: sed cōñti nō necessario inest añs qz nō cōuertunt̄ ergo ei pōt ineē oppositum antis q̄re cōpo^lia sunt cōñs ⁊ oppo^m antis ⁊ h̄

est. [Rursum qm̄ et.] Tertio ostēdit q̄re iam ꝯñtiaz sic
deducēs ad impossibile sed cōpossibilia sunt añs ⁊ op-
positū ꝯñtis: ⁊ qcqd est cōpossibile añti est cōpossibile cō
sequēti. ergo oppositū ꝯñtis est cōpossibile ⁊ ita cōtradi-
ctoria simul stabunt qđ est impossibile. relinquit igit ꝙ
incompossibilia sunt añs ⁊ oppositum ꝯñtis ⁊ h̄ est. [b.
autem ⁊c.] Quarto ostēdit scđam ꝯñtiam ⁊ hoc facit ul-
timo quia circa hoc magis immorandum est. ⁊ procedit sic.
primo ostendit ꝯñtiam sic si ad oppositum antecedentis
sequit oppm ꝯñtis ⁊ qcqd est cōpoˡᵉ añcedēti ē cōpoˡᵉ ꝯñ
ti cū ꝯñs sit cōpoˡᵉ opposito añtis ut p̄ᵒ ostēsum est ⁊ ipꝫ
erit cōpoˡᵉ opposito ꝯñtis: ⁊ ita simul ꝯdictorie qđ est i-
possibile. relinquit ergo ꝙ ad oppoᵐ añtis nō seq̄t op-
positū ꝯñtis nō ꝯptibilis est. [Et h̄ meᵐ est igit.] 2ᵒ cō
tra eā opponit sophistice ⁊ soluit ⁊ diuidit in duas. In p̄
ma opponit. in 2ᵃ soluit cū dicit. hoc aūt falsum in oppo-
nēdo. sic p. p̄ᵒ ꝓpat ad oppoᵐ dicēs ꝙ si. a. ⁊. b. ꝯdicāt.
⁊. c. ⁊. d. ꝯdicant ⁊ ex. c. sequtur. a. videbit ex. d. seq. b. ⁊ ita
ad oppoᵐ añtis sequtur oppoᵐ ꝯñtis ⁊ h̄ est. [accidit au
tē aliquotiēs.] 2ᵒ opponit oppoᵐ sic. sit. b. negō eoꝝ que
sunt. a. b. sic. h. negō eoꝝ que sunt. a. b. sic. h. negō eorum
que sunt. c. d. erit g. s. negō ipsius. a. ⁊ adhuc ipsius. b. silr
h. erit negō ipsius. c. ⁊ silr ipsiᵘˢ. d. arguunt ergo sic. si ad
c. sequtur. a. cū oppoᵐ ipsius. b. sit. f. ⁊. b. oppoᵐ ipsius. c.
tūc per ꝯñtiaz ei⁹ nup enim sit ad. f. sequtur. h. sed opposi
tum ipsius. f. est. b. ⁊ oppositū. h. est. d. q̄re cū ad. f. sequat
h. per ꝯñtiā ei⁹ ad. a. sequtur. b. ⁊ ita ad oppositū añtis se-
quitur oppositū ꝯñtis ut videt ⁊ hec ē silr negō. Cōtra sol-
uit ⁊ ꝓcedit sic. p̄mo interimit hāc ultimā ꝯñtiaz ⁊ h̄ est.
[hoc aūt falsum.] 2ᵒ rn̄det ad rōnē que videt eam ꝓba
re dicēs ꝙ nō sunt ꝯdictoria. f. ⁊. a. uel. f. ⁊. b. f. enim non
est negō ipsius. a. nec ipsius. b. sed sunt due negōnes ut
si. a. sit bonū ⁊. b. nō bonū. f. erit neqꝫ bonū neqꝫ non bo-
nū. sed istud nō est negatio ipsius. a. cū enī nō sit idem
et qđ est. b. nō enim sunt idē nō bonū ⁊ nō bonū in non
bonū. silr aūt dicēdū de. b. in eoꝝ que sunt. e. d. ⁊ ita pa-
tet quoniā rn̄dēdū est opponēti sophistice ⁊ h̄ est. [Nō
enim fortasse.]

**¶ In quot ergo figuris ⁊ per q̄les ⁊ quot
ꝓpōnes ⁊ qn̄ ⁊ quō fit sill's. Amplius aūt
ad que ꝓspiciēdū ꝯstruenti ⁊ destruenti: ⁊
quomō oporteat querere de ꝓposito s̄m
vnāquāqꝫ artē. Amplius aūt per quā su-
mamus viaz que in singulis sunt p̄ncipia
iam pertransiuimus.**

¶ Cōñter epilogat determinata in p̄ᵒ liᵒ. ⁊ p̄ᵒ epilogat de
terminata de gn̄atione silloꝝ dicēs determinatū eē in q̄t
figuris fiūt silli ⁊ h̄ dicit quātū ad numerū figurarum. ⁊
qn̄ ⁊ h̄ dicit quātū ad fōam figurarū. ⁊ per q̄les ⁊ quot ꝓ
positiones ⁊ h̄ dicit nūm ꝓpōnū silloīcarū. ⁊ quomō ⁊ h̄
dicit quātū ad modos figuraꝝ ⁊ h̄ est. [In quot ergo.]
2ᵒ epilogat determinata de inuētione mediȷ. ⁊ p̄mo quā
tum ad acceptionē p̄ncipioꝝ ꝓprioꝝ de quibus sibi dē dicta
est via accipiēdi ubi dixit. s̄m singulare eoꝝ. ⁊ h̄ est [am
plius aūt per quā viā.] Et nota ꝙ nō epilogat determi
nata de reductione eo ꝙ epilog⁹ fit per sill'm memorie.
determinata aūt de reductione nup in p̄ximo aūt illud
capᵐ differt aūt nō parū ⁊ ideo nō oportuit ea h̄ epiloga
re. aliter m̄ exponūt alȷ illud ultimum: amplius aūt per
quā determinat sibi epilogat determinata de reductiōe.
¶ Dubitabit forte h̄ de p̄tinētia p̄tis huius videt enim
superfluere in p̄cedētibus enim in eodē caplo ostēdāt ea
que h̄ dicit. s. ꝙ ad oppositum ꝯñtis sequtur oppoᵐ añtis
⁊ nō ei⁹. ⁊ ꝙ añcedētia sunt icōpossibilia ꝯñtia vō com-
possibilia. Et dicēdū ꝙ supius ostēsa sunt h̄ in mā sp̄ali.
s. in terminis finitis ⁊ infinitis. h̄ aūt ostēdit eadē in uñi l
cōi ꝯuersione que fit in oī mā ⁊ h̄ facit ad p̄determina
rū euidētiā ⁊ ita nō supfluit h̄ pars. ¶ Ulteri⁹ forte du-
bitaret aliqs utrū affirmationis ⁊ negōnis possit eē ne-
gō. aūt dici ꝙ nō: videt tn̄ ꝙ sic. Ois enim ꝓpō siue
caᶜᵃ siue ypoᶜᵃ pōt vna negatione negari sit ergo copu-
latio falsa ex ꝯdictorijs ⁊ negetur illa vna negōe sic sor. erit
⁊ sor. nō erit. igit p; ꝙ vna negō erit affirmationis ⁊ ne-
gationis. Et dicēdum ꝙ ꝓpō precise cōponit ex affir-
matione ⁊ negōne si supuenerit negō distinguēdum est
aut enim referēda est negō ad actū exercitū aut ad actū
significatū. ⁊ dico actū exercitū qui intelligit per officiū
dictionis copulatiue que facit simul eē. dico aūt actum si-
gnificatū qui exp̄mit per sermonē in altera pte copula-
tiue. si aūt referat negō ad actū exercitū tūc negat copula-
tiuā s̄m ꝙ copulatiuā ⁊ nulla suarū partiū videt negati
est enim sensus negatiue ista non sunt simul uera: sortes
currit sor. nō currit ⁊ ita non negat affirmatio ⁊ negō ex
qb⁹ fiebat copulatiua. si aūt negatio referat ad actū signi-
ficatū nō trāsit ultra p̄mā pte copulatiue qꝛ vni⁹ affirmatōis
vna negō. vñ sensus est sor. nō currit ⁊ sor. nō currit. ⁊ si-
patet ꝙ negatio apposita ad affirmationē ⁊ negōnē non
est utriusqꝫ negatio eadē manēs. copulatiua enim inqu-
tum h⁹ vna negatione negari pōt ꝫ illa negatio non ne-
get affirmationē ⁊ negationē. ¶ Juxta h̄ queritur utrum
negōnis sit negō. ⁊ videt ꝙ sic qđ h̄ dicit h̄ eē duas ne-
nes ex hoc enim sequit ꝙ negōnis sit negō. Adhuc o-
affirmationis est alia negō. sed ꝓpō negatiua quedā af-
firmatio est qꝛ ois ꝓpō eius affirmatiua sui dicit q̄re i-
sa negari pōt. Adhuc negō superueniēs negōni destru-
it negōnē inuētā ꝫ h̄ nō est nisi negādo q̄re negō nega-
ri pōt. ¶ Sed ꝯtra si negō negari pōt neget post nega-
scđa iterꝫ negari pōt eadē negōne. ⁊ tertia adhuc ⁊ sic de-
inceps qn̄ erit ꝓcessus in negōnibus in infinitū h̄ aūt
est inconueniens. Adhuc negō p̄existis affirmationis est
q̄re si aliqd neget aū aduētū negōnis affirmatiū erit: sed
negō nō est affirmatio q̄re negōnis nō est negō. Et di-
cendū ꝙ negatio negari pōt ⁊ ita negōnis est negō. h̄ tn̄
scđm negatio s̄m rē affirmatio est s̄m qđ tn̄ ⁊ vocem ne-
gatio: negatio enim adueniēs negōni destruit illā ⁊ illa
destructa ponit affirmationē s̄m qđ igit est negatio e-
que est negōnis negatio ⁊ s̄m vocē ⁊ ita negari pōt ne-
gatio sicut ostendūt p̄me rōnes. Ipsa tamē s̄m rem affir-
matio est. vnde si sup illam adueniat tertia negatio ipsa
s̄m rem nō est negatio negationis sed affirmationis ⁊
ita nō est infinitas in negationibus. in vocis autē appōne
particule negationis bn̄ pōt esse quedā infinitas ⁊ hoc
dūt rōnes ad secūdaz partē iducte. ¶ Sed tūc restat du-
bitatio de hoc qđ dictū est negationē perimere aliaz ne-
gationem que sit causa huius cum simile nō sit natū ad
destructionē nec silis ad sui corruptionē. Et dicēdum ꝙ
causa eius est ꝙ de quolibet affirmatio ⁊ negatio. vnde
si alicui negationē supuenerit negatio de hac secūda ne-
gatione vera erit affirmatio uel negatio sed negatio nō
pōt sicut patet q̄re de ea uera erit affirmatio. ¶ Ad ob-
iectum dicēdū ꝙ nō qualiter est in rebus nature ⁊ in re-
bus rōnis. In rebus nature simile nō perimit suuꝫ simi-
le nec idem seipsum. In rebus autē rationis potest hoc
cōtingere propter necessitatem h⁹ p̄ncipij de quolibet
affirmatio uel negatio.

¶ Explicit liber primus Priorum Analeticorum.

¶ Incipit secūdus liber Priorū Analeticoꝝ Aristotelis: cum Cōmētarijs Egidij Romani.

Quoniam autem alij

quidem sunt vniuersales alij vero particulares. Uniuersales quidē oēs sem̄ plura sillogizant: particularium aūt p̄dicatiui quidē plura: negatiui vero conclusionē solā: nā alie quidem ppōnes conuertunt: priuatiua vero non conuertit. Cōclusio vero aliquid de aliquo est quare alij qdē sillogismi plura sillogizant ut si.a.oīsum sit omni aūt alicui inesse.b. z.b.alicui.a.necessariuꝫ inesse: z.a.si nulli b.a.z.b.nulli.a.hoc autē aliud a priore. Si autē alicui.b.nō inest.a.nō necesse est z.b.alicui.a.nō inesse: cōtingit enīꝫ omni inesse. Hoc ergo cōmunis omniū causa z vniuersalium z particularium.

¶ Postq̄ in p° libro determinauit Ari.de sillo oñsiuo in hoc intēdit de sillo ex ypothesi ut soluat pmissum in capitulo de reductione ubi dixit.¶ que ergo hoꝝ dīe.¶ Ubi in p̄mo determinauit de sillo ſm eius esse z fieri. In hoc scdo determīat de sillo ſm eius posse. Diuisio aūt z sufficiētia huius secūdi libri ſm p̄mū modū sic accipitur diuidit aūt liber iste secūdus in duas ptes. In p° determinat de modis silloꝝ ex ypothesi.in scda cuꝫ dicit.¶ in p̄ncipio aūt petere.¶ de quibusdā obliquitatibus incidētibus iuxta quosdā illoꝝ.p̄ma in.d.in p̄ma determīat de sillo ex ypothesi in quo supponit aliqua ppō.in scda cum dicit.¶ est ergo sic se hēre.¶ de illo in quo supponit ppriet̄as termini uel ppōnis.p̄ma in.d.in p̄ma determinat ex ypothesi in quo supponit ppō coicans cum p̄ncipali sillo in utroq̄ extremoꝝ.in scda cuꝫ dicit.¶ est aūt de ulibus.¶ de illo in quo supponit ppō coicās cuꝫ p̄ncipali sillo in altero extremoꝝ ibi aūt.¶ est ergo sic se hēre.¶ determinat de sillo ex ypothesi in quo supponit alia ppriet̄as termini uel ppōnis z diuidit q̄ primo determinat de illo in quo supponit ppriet̄as absoluta sicut falsitas z est sills ex falsis.in scda cum dicit.¶ circulo autem z ĉ.¶ de illo in quo supponit ppriet̄as relata z diuidit in.d.in p̄ma de sillo in qua suppo¯ proprietas relata termini cuiusmodi est cōuertibilitatis z dī circularis.in scda cum dicit.¶ cōuertere aūt est.¶ de illo in quo supponit aliqua ppriet̄as relata que est ppōnis cuiusmodi est oppō.z diuidit q̄ aut attēdit oppō ex pte ppōnis aut premissarum.z p̄mo determinat de illo in quo attēdit oppō ex pte ppōnis.scda cuꝫ dicit.¶ in qua aūt figura est.¶ de illo in quo anēdit oppō ex pte p̄missarum z iste dī sillus ex oppositis.p̄ma enim in.d.in p̄mo determinat cōuersiuū sillm in quo anēdit oppō ex parte ppōnis actu cōclusē. secūdo de sillo per impossibile in quo supponit oppositio ppōnis cōcludēde z incipit ibi.¶ per impossibile aūt sills.¶ sic ergo patet diuisio z sufficiētia silloꝝ istoꝝ ſm q̄ ex ypothesi sunt.patet etiaꝫ solutio ad hoc q̄ solet queri quare iste scds dī esse de sillo ex ypothesi hoc enim est q̄ in oībus sillis in hoc scdo determinatis supponit ppō uel ppriet̄as aliqua termini uel ppōnis sicut ex p̄dicta diuisio ne patet. Scds modus diuidēdi ſm q̄ intēdit hoc de ppriet̄ate sillī gñati z cōstituti inesse z psequitur in declarando hanc sic iste scds diuiditur in.d.in p̄ma determinat de ppriet̄ate sillī gñali.in scda cum dicit.¶ in p̄ncipio aūt petere.¶ quasdā obliquitates incidētes iuxta eam determinat.p̄ma in.d.in p̄ma determinat ppriet̄atem sillī qui est ex cōpossibilibus.in scda cum dicit.¶ in qua aūt figura.¶ ppriet̄até sillī qui est ex incōpossibilibus siue ex oppositis.p̄ma in.d.in p̄ma determinat ppriet̄atem sillī penes p̄missas in scda cū dicit.¶ circulo aūt z ex se z ĉ.¶ ppriet̄atem eius penes cōnem.p̄ma in.d.in p̄ma determiat ppriet̄atem sillī penes formā p̄missaꝝ.in scda cum dicit.¶ est ergo sic se hēre.¶ penes mām eoꝝ.z hoc ideo q̄ sills ex falsis nō pōt in cōnem verā grā forme sed grā mãe terminoruꝫ sicut patebit ibidē.in p̄ma aūt attēdit q̄ sillī pēt dispōnem z formā p̄missarum pñt in plures cōnes.z diuidit in.d.in p° attēdit qui sillī pñt in plures cōnes coicātes in utro q̄ termino.in scda cum dicit.¶ est aūt de ulibus.¶ q̄ sillī pñt in plures cōnes coicantes tm̄ in altero termino.in p̄ma pte oñdit duas cōnes quarū p̄ma est q̄ oīs sillus ulis z oīs sills pticularis affirmatiuus cōcludit cōnem z eius cōuersam z ita plures cōnes quā oñdit sic. Ois sills cuius cō cōuertit cōcludit cōnem z eius cōuersam.sꝫ oēs sillī cōcludētes cōnem ulem uel pticularē affirmatiuā cō cōuertit.ergo oīs sills talis cōcludit cōnem z eius cōuersam quā oñdit sic.nullus sills cuius cō nō cōuertit cōcludit cōnem z eius cōuersam.sed sillī cōcludētis pticularē negatiuā cō nō cōuertit ergo talis sills nō cōcludit cōnē z eius cōuersaꝫ.istas cōnes simul figit p̄mo ponēdo cōnes z hoc est.¶ qm̄ alij aūt.¶ scdo mediaꝫ z hoc est.¶ nā alie quidē z ĉ.¶ 3° q̄ dicet aliquis q̄ ppō cōuertit z nō cō remouet hoc dicēs z cō figit aliqd de aliquo sicut z ppō z ideo conuertitur sicut illa z ex hoc sunt quasi cō z hoc est.¶ cō vero aliqd.¶ 4° manifestat me9 argumētoruꝫ p̄mo dicēs q̄ nō cōuertunt affirmatiue cōnes z hec est.¶ ut si.a.oīsum.¶ scdo de negatiuis dicit q̄ ulis cōuertit.¶ si nulli.b.¶ z qd pticularis negatiua nō cōuertitur z hoc est.¶ si aūt alicui.b.¶ ¶ Hic dubitaret forte aliqs de modis indirecte cōcludētibus sed de illis sufficiēter dictū est in p̄mo ho ubi dat duos modos indirectos quos ponit Aris° ultimo in prima figura. Sed vī q̄ instantia sit circa hoc qd dicit.q̄ oēs ules cōnes cōuertunt sed instātia est de uli negatiua de cōtingēti nō necessario. Et dicendū q̄ Ari.intēdit ulem cōnem cōuerti ut frequēti9 particularē negatiuā ut frequētius nō cōuertit.uel q̄ loquitur de omni mā in coī z nō in spāli. in omni enim mā s. de inesse z de necio z de cōtingēti est ulis negatiua cōuertibilis z pticularis nō cōuertibilis quare nō ulr q̄ in aliquo spāli cōtingēti est instātia sed nō in cōtingēti absolute loquēdo. ¶ Adhuc dubitat et q̄ hic dicit ppōnē cōuersam diuersam esse a cōuertente.sed inferius in capitulo de circulari sillo dicit ipsas easdem esse sub his uerbis.nā eadeꝫ est ppō.b.nulli.a.c.z.a.nulli.b.c. Et dicendū q̄ cōuertēs z conuersa eadem ppō est ſm sbm z ſm terminos z hoc intēdit inferius sed diuersa ppō est ſm pōm terminoꝝ z situm z hoc intēdit hic.s.q̄ diuersa est cōsa ppō cōuertēs z eius cōuersa z ita nō dicit opposita.

c Si aūt de ulibus aliter dicēs: que cū q̄ enim sub medio aut sub conclusione sunt oīum idem erit sillogismus: si hec qdē in medio: illa vero in cōclusione ponant: ut si.a.b.cōclusio per.c.que cūq̄ sub.b.aut sub c.sunt necesse est de oībus dici.a.naꝫ si.d.in toto.b.z.b.in.a.z.c. inerit.a.silr z si p̄atiuus sit sillogismus.

¶ In ista parte intēdit determinare qui sillī possūt in plures cōnes coicantes in altero termino tm̄ z diuidit i.d. p̄ma determinat ppriet̄atem illā in sillis ulibus.in secunda cum dicit.¶ in particularibus aūt.¶ in sillis particularibus p̄ma in.d.in p̄ma determinat istam potestatem in sillis ulibus p̄me figure.in scda cum dicit.¶ in scda aūt figura.¶ in ulibus scde figure in p̄ma sic pcedit.primo dicit

uľes sillos cōcludere plura pūta zōnez ⁊ cōuersaz eius. cōtingit enim sillare maiorē extremitatē de hys que cōtinent sub medio: ⁊ de hys que cōtinent sub minori extremitate. sed illa que sunt sub medio subiciant medio ⁊ illa que sunt sub minori extremitate. uel sic.⌊ si h.⌋ i. medium ⁊ minor extremitas ponant in media ⁊ illa. i. accepta sub medio ⁊ sub minori ponant minores extremitates ⁊ h intellige in uľibus sillis pme figure ⁊ h est autē ⁊ de uľibus. Et nō q nō dicit aliā cām ꝯcludi plura eē in uľibus qꝛ uelit eandē cām cōcludere a sillis ꝑticularibus sed qꝛ ꝓximo sꝯtanget de sillis uľibus: uel qꝛ in ꝑticularib⁹ nō cōtingit sillare maiorē nisi de hys que sunt sub medio cuz in uľibus h cōtingat tamē de hys que sb medio sunt. tam de hys que sunt sub minori. scđo ꝓpōnem istā dictā determinat pmo in affirmatiuo sillo dicens q si sillogiçet. a. de. b. per. c. mediū ⁊ accipit. d. sub. b. sillabit maior extremitas de. d. sicut oē. b. est. a. oē. d. est. b. g omne. d. est. a. ⁊ maior h⁹ silli fuit ꝯ⁹ silli pncipalis. b. si accipiat. e. sub. c. medio sillabit de ipo. a. sicut oē. c. est. a. oē. e. est. a. ⁊ h est.⌊ ut si. a. b.⌋ scđo dicit siľr esse in negatiuo sillo ⁊ h est.⌊ similr aūt est si.⌋

℄ In scđa aūt figura quod sub cōclusione erit solum sillogizare ut si. a. insit nulli. b. ⁊ omni. c. ꝯclusio qm̄ nulli. b. inest. c. sigdez d. sub. c. est manifestū qm̄ nō inest ei. b. his aūt que sub. a. qm̄. b. nō inest. Nō palā est per sillm ⁊ si non inest ei q est. c. si est. e. ⁊ sub. a. sed inesse quidem nulli. c. per sillm oñsum est nō inesse vo. a. hoc q est. b. indemonstratū sumptum est: quare nō per sillm accidit. b. non inesse. a.

℄ Cōster determinat istā ptāiem in sillo uľi scđe figure ⁊ ꝓcedit sic. pmo dicit q in sillo uľi scđe figure est sillare maiorē extremitatē de hys que sunt sub minori tm̄. ⁊ si de hys que sunt sub medio sic sillogiçato. sic nullū. b. est. a. ergo nullū. c. est. b. si sub. c. accipiat. d. deinde sillabitur b. in ꝯōne dicti sillogismi accepta pro maiore sic. nullum c. est. b. oē. c. est. d. ergo nullū. d. est. b. ⁊ hec est.⌊ in secūda aūt figura.⌋ scđo dicit q nō est ma^m per sillm. b. maiorē extremitatē remoueri ab hys que cōtinent sub medio q̄uis in ueritate ab eis remoueat ⁊ dicit q pncipalis ꝯ⁹. s. nullū. c. est. b. oñsa est per sillm sed maior ꝓpō accipit indemrata ⁊ ideo nō sequit per sillm ꝑus factuz uel implicitū in altera ꝑmissa remotio maioris extremitatis a cōtētis sub medio: istud aūt euidēs erit in ꝗōnib⁹ ⁊ h est.⌊ hys autem que sunt. a.⌋

℄ In pticularibus aūt in his quidē que sub cōclusione nō erit necessariuz: nō enim fit sills qū ea sumpta fuerit ꝑticulariter. Eorum aūt que sunt sub medio erit in oībus ueruz nō per sillm: ut si. a. omni. b. ⁊. b. alicui. c. nā eius q est sub. c. positū nō erit sillogismus: eius vo q sub. b. est erit. sed nō ꝓpter euz qui est ꝑtus factus est. Siľr aūt ⁊ in alijs figuris: nā eius quidē qđ sub cōclusione est nō erit: alterius vo erit uerūz non per sillogismū: eo q ⁊ in uľibus ex indemonstrata ꝓpōne: que sunt sub medio oñdebant: q̄re si nec ibi erit: aut ⁊ in his.

℄ Cōster determinat istā potestatē in sillis pticularibus. ⁊ pmo in pma figura. scđo in alys figuris. In pma dicēs q in pticularibus sillis ibi nō pōt sillari maior extremitas de ꝯtētis cū minore exñte eo q sic fiet pticularis ꝯ⁹ maior in pma figura ⁊ pōt sillari maior de hys que sunt sub medio ⁊ nō per sillm ꝑus dictū sed per sillm implicitum in maiori ꝓpōne ⁊ patet h inspicientī ex ⁊ h est.⌊ in pticularib⁹ aūt.⌋ Deinde determinat idē in sillis pticularib⁹ aliarū figurarū dicēs q similr est in illis sicut i sillis pticularib⁹ pme figure qꝛ ibi sillabit maior extremitas de hys que sunt sub medio ⁊ nō de hys que sunt sub minori. de hys aūt que sunt sub medio nō sillabit maior extremitas per sillm ꝑus factū sed ex ꝓpōne indeterminata sicut fuit in sillis uľibus in illis enim oñdebat maior de hys que sunt sub medio ex idemrata ꝓpōne ⁊ h est.⌊ similr aūt ⁊ in alys.⌋ ℄ Dubitaret forte aliqs q̄re dicit maiorē sillari de hys que sunt sub medio ⁊ de hys que sunt sub minori extremitate ⁊ nō dicit ea que sunt sup maiorem extremitatē posse sillari de medio uel de minori. sicut enim cōtingit addere noīa penes minorem ⁊ penes mediū sic ⁊ penes maiorē extremitatē sic patet in terminis si enī sillogiçet aīal de risibilitate mediante hoīe cōtigit de hoīe uel de risibili sillare corp⁹ mediāte aīali. Et dicēdum q in oī uľi siue affirmatius siue negatiuus implicat sillus. sensus enim h⁹ oīs hō est aīal. est iste oē id qđ est aīal: qđ est hō ⁊ sic tūc maior ꝓpō per hoc q dico omne id est aīal. ⁊ minor per iplicationē que est q est hō. siľr est si dicat nullus hō est lapis. est enim sensus nihil est lapis qđ est hō. patet ergo per virtutē silli implicitū in maiore ꝓpōne q maior sillatur de oībus cōtētis sb sbto ⁊ ita de cōtētis sub medio ⁊ de minore ⁊ de ꝯtētis sub ea qꝛ oīa h sub medio ꝯtinent. sed virtute illius nō sillat aliquid ꝯtētū sup maiorē de medio uel de minori qꝛ ergo oēs cōclōnes quas intēdit inferri debēt virtute silli implicitī in maiori: sed ille nō facit mētionē de hys que sunt sup maiorem: sed de hys que sunt sub medio in minore. io non dicit Ar. aliqđ supius ad maiorē extremitatē sillari de medio uel de minori q̄uis h ꝯtingat sm ueritatē h solum dicit maiorē sillari de hys que sunt sub medio ⁊ minore. ℄ Adhuc vr̄ falsū q dicit maiorē extremitatē de oīb⁹ illis sillari eodē sillo qꝛ diuersi sunt silli in quib⁹ diuse sūt ꝓpōnes ⁊ ꝯōnes. sic aūt est in sillis illis quarū alter concludit maiorē de minore ⁊ alys ꝯtētis sb minore ⁊ ad h alius de ꝯtētis sub medio. Et dicēdū q silli isti explicite diuersi sunt sicut oñsum est. sed Ar. intēdit q sunt idez sills radicaliter. oēs enim exeunt a sillo implicito in maiori ꝓpōne sicut patet intuēti ⁊ ita oēs sunt idem sillo in radice. uel pōt bn̄ dici q sunt idem sills sm formā ⁊ non sm maz. ℄ Deinde forte dubitaret aliqs de hys que dicit circa scđam figurā. ibi enim dicit q non est sillogiçare maiorē de ꝯtentis sub medio sed ꝯ. Nullus lapis est aīatum oē aīal est aīatum ergo nullū aīal est lapis. accipitur asin⁹ sub aīato qđ est mediū ⁊ ab eo remouebit maior extremitas per eundē modū scđe figure sic nullus lapis est aīatum ergo nullus asinus est lapis. Et dicēdum q Ar. dicit nō esse ma^m per sillm maiorē remoueri ab hys que sunt sub medio q̄uis tū ut vr̄ remoueat ab eis qꝛ neqꝫ per sillm ꝑfectū neqꝫ per sillm iplicitū in aliqua ꝑmissarū est hoc ma^m. nō per sillm ꝑfectū qꝛ maior ꝓpō nō oñsa que tū deberet eē maior ad remouēdū maiorez extremitatē de ꝯtētis sub medio. nec per sillm implicitū qꝛ per maiorē scđe figure mediū remoueri de. a. ꝯtentis sub maiori extremitate ⁊ nō econuerso. qđ patet si dicat nullū. b. est. a. b. est maior extremitas ⁊. a. mediū ⁊ signt a. remoueri a ꝯtētis sub. b. in ꝯuersa aūt maioris implicat sills virtute eius maior extremitas remouet a ꝯtētis sub medio. h enim nullū. a. est. b. sigt remoueri a ꝯtētis sub. a. ⁊ ita sigt maiorē extremitatē remoueri a cōtentis sub medio. Cōstat aūt q in minori ꝓpōne nō implicat sills virtute cuius remouet maior a cōtētis sub medio ⁊

ita patet q̄ nō remouetur maior a ɔtētis sub medio per sill'm pⁱus factū neq; per sill'm implicitum in alia p̄missarum sed per sillogismuz implicitum in ɔuersa maioris. ¶ Ulterius forte dubitabit de hoc q̄d dicit ɔñter maiorem per sill'm nō remoueri a ɔtētis sub medio q̄r accipitur maior indemrāta. eadē enim rōne nō sillatur maior de hys que sunt sub medio in p̄ma figura q̄r ibi accipit maior idemrāta ꝛ nō per sill'm cuz dr omne. c. est. b. ḡ oē b. est. a. ꝛ postea sub. c. accipiat. e. ad sill'm de. a. de ipso. Et dicēduz q̄ in p̄ma accipit maior indemrāta ꝓpō ad sillandū maiorē extremitatē de cōtētis sub medio in secūda: dicit tñ h̄ in scda figura ꝛ nō in p̄ma: q̄r ꝓpō maior in prima ꝓpinquius se h̄ȝ ad ɔclonem talē q̄ȝ maior in scda: maior enim in p̄ma de se pōt in ɔōnem sine ɔuersione. maior aūt in scda nō nisi per ɔuersionē ꝛ ita euidētius ꝛ imediatius sillatur maior extremitas de hys que sūt sub medio p maiorē p̄ine q̄ȝ p maiorē scde: ꝛ iō dicit in scda figura. q̄ ibi accipit ꝓpō maior indemrāta ꝛ nō dicit hoc in p̄ma. ¶ Adhuc forte dubitabit q̄re non docet sillare de ɔtētis sub medio uel minore in scda figura maiore exn̄te affirmatiua sicut ipa exn̄te negatiā. Et dicendū q̄ sillis est modus in utroq; mō sillandi maiorez de ɔtētis sub ɔōne q̄r semp ibi ondit ꝓpōnem preonsaz sed cuz est affirmatiua nō est aliqd accipe sub medio de quo dicat maior extremitas nisi accipiat utraq; affirmatiua in scda figura. sed bñ ɔtingit accipe aliquid sub medio s̄m dispōnem scde figure ubi maior est negatiua. ꝛ hac rōne nō docet istā partē maiore exn̄te affirmatiua sicut ipa exn̄te negatiua. ¶ Ultimo queret de hoc q̄ dicit in pticularibꝰ p̄me maiorē ɔcludi de ɔtētis sub medio nō tñ per sill'm. h̄ enī apparet falsum eo q̄ in maiori ꝓpōne intelligit sill's uirtute cuiꝰ hoc sequit. Et pōt dici q̄ intēdit maiorē nō sillari de ɔtētis sub medio nō tñ per sill'm. h̄ enim apparet falsuz eo q̄ in maiori ꝓpōne intelligit sill's virtute cuiꝰ h̄ sequit ꝛ pōt dici q̄ intendit maiorem nō sillari de ɔtētis sub medio per sill'm p̄ius factū sed per sill'm iplicitū in maiorē ꝛ h̄ p̄mitēdit in lr̄a dicens. Sed nō per eū qui p̄ius factꝰ est. De pticularibus aūt scde q̄ sic ad acceptionē sub medio id dicendū. q̄d ꝛ de sillis ulibus scde dictū est q̄r accipiūt ꝓpōnem maiorē indeterminata sed nō per acceptionē ɔōnis que demrāta sillant. Et q̄d est de sill's tertie ubi maior aliqñ particularis est in p̄ma figura. Et dicēdum q̄ qñ maior est in tertia pticularis nō pōt ibi sillari maior extremitas de cōtētis sub medio causa p̄dicta: sed non pōt qñ maior est ulis. Adhuc maiore exn̄te pticulari in tertia cōuenit sillogizare maiorē extremitatē de ɔtētis sub medio: sed in oibus accipit ꝓpō maior indemrāta ꝛ nō ɔcludit ꝓpōnem per sill'm p̄ius factū sicut fuit sill's in ulibus ad ea que sunt sub medio ex indemrāta ꝓpōne ꝛ nō p sill'z p̄ius factū. Et nō q̄ in sill'o pticulari nullo cuiusq; figure ɔcludi pōt maior extremitas de ɔtētis sub minore ꝛ in oibus est eadē causa. s. q̄ maior nō pōt eē pticularis in p̄ma figura. ¶ Notandū aūt q̄ quidā dicūt hic Arist. uti ostēsiuo sill'o strictissime ꝛ sill'o ex ypothesi cōmunissime uocās solū illū sill'm ostēsiuū cuius p̄misse per sill'm ostēse sunt ꝛ oēm aliuz intellexit ex ypothesi ubi p̄misse non ondunt: ꝛ hoc mō sill's ille ostēsiuus est qui assumpto aliquo sub ɔōne sill's cōcludit de illis maiorē extremitatez per ɔōnem positā pro maiore: pcedit enim ex demrāta ꝓpōne ille vo qui assumit sub medio ad cōcludendum de illo maiorē p̄existis sill's q̄ȝ demrāta est ꝛ ideo est ex ypothesi ꝛ hoc est q̄d totiēs dicit Arist. in lr̄a. s. q̄ talis sill's cōcludit ex demrāta ꝓpōne. Scdm aūt sic dicētes sunt sillor prosill's cōtinue usq; ad p̄nᵃ p̄ma: ꝛ si alicubi sit stetus i prosill's anteq̄ȝ pueniat ad p̄ncipia p̄ma sill's ubi sit status est ex ypothesi ꝛ indemrāta ꝓpōne etiā ad pⁱnᵃ p̄ma. adhuc erit ex ypothesi sill's donec p̄ncipia fuerint explanata. Et si queratur quare tūc Arist. dicit magis sill'm fieri in scda figura ad ɔtēta sub medio ex idemrāta ꝓpōne q̄ȝ in p̄ma. dicēdū s̄m eos q̄ h̄ dicit q̄r in maiori p̄me figure nihil deest nisi eius ostensio. in maiori aūt secūde ostensio eiꝰ ꝛ ɔuersio ad h̄ q̄ fiat sill's ostēsiuus ꝛ ita vult ibi figre istū sill'm magis eē ex ypothesi in scda figura q̄ȝ in p̄ma. qñ ergo dicit Arist. nō fieri sill'm nisi accipiat indemrāta ꝓpō solū intēdit q̄ nō sit sill's ostēsiuus eo q̄ ꝓcedit ex ꝓpōne nō ostēsa. sic ḡ Arist. sill'z illū figit eē ex ypothesi q̄ȝtū ad hoc. istud aūt similr̄ dictū est ꝛ forte ueritatē h̄ȝ q̄r multū cōsonat lr̄e. ¶ Adhuc restat q̄d de duobus modis sillor p̄ determinatis pōtētibus in plures ɔōnes quid utilitatis h̄ñt ꝛ ad usum cuiꝰ artis h̄ determinatur. Et dicēdū q̄ ad usum tam dialetice q̄ȝ sophistice multū ɔferūt ꝓpter exercitationē. s. ut ex duabꝰ p̄missis habitis plures ɔiacient ɔōnes. utilis est ēt ad demrātionē pro pte q̄ȝtū ad accepitonē sub minori extremitate eo q̄ augent demrātiones in post assumendo.

Si ergo sic se hērent ut uere sint propositiones ex quibꝰ est sill's est aūt ut false: est autē ut hec quidē uera: illa aūt falsa: ɔclusio aūt aut uera aut falsa c ex necessitate: ex ueris ergo nō est falsum sillogizare. Ex falsis aūt est uerū: uerūtamē nō ꝓpterq̄d sed q̄a: nā causa q̄d est propterquid non est ex falsis sillogismus: ob quā aūt cām in sequentibus dicetur.

¶ Determinata pṫāte sill's penes formā p̄missarū hic intēdit de eius pṫāte penes mām earū intēdēs q̄ contingat sillare uerū ex falsis ꝛ h̄ nō est nisi s̄m mōz earū sicut patebit ꝛ ꝓcedit sic. p̄mo dicit q̄ aliqñ ɔtigit ɔ̄ p̄missas propōnes esse ueras aliqñ aūt falsas ꝛ aliqñ alterā ueram ꝛ aliqñ alterā falsam. ɔōnem aūt qñq; uerā qñq; falsam ꝛ h̄ est. Est ergo sic se hēre. scdo ꝓsequit ea que intēdit in hoc capꝰ ꝛ diuidit in. d. in p̄ma ꝓponit duas ɔōnes intētas in hoc caplo. in scdo ipas ondit cum dicit. Pᵐ ergo. p̄ma ɔōnium est q̄ ex ueris nō sillatur falsum ꝛ h̄ est. Ex ueris ergo. scda est q̄ ex falsis sillat uerum sed nō ꝓpterquid sed q̄a. h̄ est nō q̄ p̄misse false sint causa ueri sed sic. s. q̄ vna extremitas alij inest ꝛ h̄ est. Ex falsis autem est uerum.

¶ Primū ergo qm̄ ex ueris non possibile est falsum sillogizare hinc manifestuz. Si enim cum est. a. necesse est esse. b. ꝛ cūz. b. nō est: necesse est. a. nō esse. Si ergo uerūz est. a. necesse est. b. uerū esse aut accidet idē simul eē ꝛ nō esse: hoc aūt impossibile. nō aūt qm̄ positū est. a. vnus terminus. accipiat ɔtingere vno aliquo exn̄te ex necessitate aliqd accidere nō enim pōt: nā q̄d cōtingit ex necessitate aliqd accidere ɔclusio est: per que aūt hec fit ad minus eriūt tres termini: duo aūt interualla ꝛ ꝓpōnes. Si ergo uerū est cui inest. b. ꝛ. a. omni uel alicui cui aūt. c. ꝛ. b. ꝛ cui. c. necesse est. a. inesē ꝛ nō post hoc falsum esse simul enim idez erit ꝛ nō erit ergo. a. ut positū est: due propōnes sunt sumpte: similiter se habet in p̄uatiuis: nō cui est ueris falsum ondē est.

¶ Coīter ondit eas ꝛ p̄mo p̄mā scdo scdam cum dicit.

[ex falsis aũt.] Circa p̃mã sic ꝓcedit. p̃mo oñdit eaʒ sie si est aña necesse est eẽ ꝯña. ⁊ si nõ est ꝯña necẽ est nõ eẽ aña. Illud oñsum ẽ in fine p̃ulti h° quare si aña est uel ũ ꝯña aũt nõ est uel est falsum qđ est idem. idem aña erit qđ ẽ ipossibile ⁊ h̃ est [p̃m ergo.] 2° iuxta h̃ remouet dubitationẽ p̃mo dicit ⁊ ꝗuis. a. terminus vnus accipiatur in hac oñsione pro añte nõ tñ intelligẽdũ ꝙ ex vno seꝗtur aliqđ sed opꝫ ad minus accipe tres terminos ⁊ duas ꝓpõnes ut si dicaƒ oẽ. b. est. a. oẽ. c. est. b. ergo. oẽ. c. est. a. ⁊ cum p̃misse sint uere ne c̃lo ⁊ ꝯ° erit uera. uel alr̃ idem aña simul erit ⁊ nõ erit ⁊ nõ est h̃ic tñ intelligẽdũ i sillis affirmatiuis sed etiã in negatiuis: nusꝗ enim ex ueris est oñdere falsum ⁊ h̃ est. [si ergo uerũ.] ℂ Dubitaƒ h̃ cum quadruplex sit cõparatio ueri ⁊ falsi. est enim cõparare uerũ ad falsum quare tñ Ar̃s. oñdit falsuʒ ex uero nõ sequi ⁊ uerũ ex falso ⁊ nõ oñdit uerũ sequi ex uero ⁊ falsum ex falso. Et dicẽdũ ꝙ h̃ est qr cõtra h̃ nõ est difficultas: notũ est enĩ utrũꝗ sed alia duo de se nõ sũt manifesta. nõ enĩ est manifestũ utrũ uerũ ex falsis seꝗ possit uł ecõ. ⁊ iõ h̃ duo determinat alia duo omittẽs. ℂ Adh̃c dubitaƒ de eo ꝙ oñdit falsum nõ sequi ex ueris. h̃ enim apparet falsuʒ sic ꝯcludaƒ ꝯ° falsa ex duab° in toto falsis in p̃mo scđe postea accipiant opposite p̃missarum que erũt simplr̃ uere ex eis sillari põt eadẽ ꝯ° falsa in scđo scđe ⁊ ita ex ueris sequaƒ falsum ut videƒ. Et dicendũ ꝙ p̃missis exñtibus in toto falsis in p̃mo scđe necesse est extrema disperata esse ⁊ ita vnũ ab altero uere poterit remoueri uł r̃. quare sic se h̃ñtibus p̃missis necesse est ꝯõneʒ ueraʒ esse ⁊ ita supponit falsum cum dicit ꝙ falsum põt ibi sillogizari ex utrisꝗ in toto falsis. ⁊ h̃ oñdit Ar̃s. in posterioribus caplo de illis ignorãtie.

e Ex falsis aũt est uerum sillogizare ⁊ utrisꝗ ꝓpõnib° falsis ⁊ vna. hac aũt nõ utralibet: sed scđa si tota sumaƒ falsa: nõ tota aũt sumpta ꝯtingit utralibet insit enim. a. omni. b. c. coꝝ autẽ que sunt. b. nulli neꝗ. b. insit. c. accidit aũt hoc ut nulli lapidi aial: ⁊ lapis nulli homi. Si ergo sumaƒ. a. omni. b. ⁊. b. omni. c. a. omni. c. inerit. Quare ex utrisꝗ falsis uera cõclusio: ois enim homo aial: silr̃ aũt ⁊ in priuatiuis. insit enim. c. nulli neꝗ. a. neꝗ. b. a. aũt. b. omni: ut si eisdẽ terminis sumptis medium ponaƒ homo: lapidi tñ neꝗ hõ neꝗ aial: nulli inest: homini aũt omni inest aial: quare sigdẽ omni inest nulli sumatur inesse cui h̃o non inest oi inesse ex falsis utrisꝗ uera erit ꝯclusio: silr̃ aũt oñsuʒ erit ⁊ si in aliquo falso utraꝗ sumatur.

ℂ In hac pte oñdit scđam ꝯõnem p̃us positã. s. ꝙ ex falsis est sillare uerũ nõ tñ ꝓpter qđ sed qa. ⁊ diuidiƒ in. d. in p̃ma oñdit p̃mã ptẽ in scđa eã dicit. [Pa^m ergo qm̃ si sit ꝯ°.] oñdit partẽ scđam. p̃ma in tres s̃m qđ oñdit qualr̃ sillatur uerũ ex falsis in trib° figuris. in p̃ma oñdit quomõ sit hec in p̃ma figura ⁊ h̃ p̃mo in sillis ulibus. scđo in pticularib° cũ dicit. [in pticularib° aũt sillis.] in p̃ma sic ꝓcedit. p̃° ponit regulas uerificãdas in sillis ulib° dicẽs ꝙ ꝯtingit sillare uerũ ex falsis utraꝗ exñte falsa in toto siue in pte ⁊ altera tm̃ exñte falsa ⁊ ꝗcũꝗ mõ h̃ fiat nõ est sillare uerũ nisi maior sit i toto f̃la ⁊ h̃ est [ex falsis aũt.] scđo oñdit illud ⁊ p̃° ostẽdit quomõ sillaƒ uerũ ex utraꝗ falsa. 2° quomõ ex altera tm̃ falsa cũ dicit. [si aũt altera pro ponaƒ.] p̃° in. d. in p̃° ostẽdit quomõ sillaƒ uerũ ex utraꝗ in toto falsis. 2° qualr̃ ex utrisꝗ in pte falsis. in p̃° p. p̃° dicit ꝙ ex utrisꝗ totis falsis sillari põt ueruʒ in p̃ma si sumaƒ mediũ ẽxneum ipsis extremis ⁊ extremo subalterna sicut ita ꝙ minus s̃b maiori sic. Ois lapis aial ois hõ est lapis ꝗ ois hõ est aial [Insit enĩ. a.] 2° dicit illud fieri in 2° mõ si minor extremitas sit ẽxneũ terminis ⁊ s̃b maiore sic. Nullus hõ est aial ois lapis hõ ⁊ nullus lapis est aial. ⁊ h̃ est. [silr̃ aũt ⁊ priuatiuis.] Cõsiter dicit similr̃ esse si utraꝗ accipiaƒ falsa in pte patet si accipiaƒ pro medio terminus accñtalis sic dubum est aial ois hõ est albus ⁊ ois hõ est aial. adhuc nulluʒ albũ est aial ois lapis est alb° ⁊ nullus lapis est aial h̃ est. [silr̃ aũt oñdeƒ.] Et nõ ꝙ h̃ omittit Ar̃s. duas obuiationes cũ maior est tota falsa ⁊ minor in parte falsa cum sit ꝯ°. de quibus consequẽter patebit.

ℂ Si aũt altera ponaƒ falsa p̃ma quidẽ tota: falsa ut. a. b. nõ erit ꝯclusio uera. b. c. autem erit. dico aũt totã falsam esse ꝯriã uere ut si quod nulli iest sumptũ est omni esse: aut si quod nulli inesse sumptũ est: insit enim. a. nulli. b. b. aũt omni. c. si ergo. b. c. ꝓpõneʒ sumo uerã. a. b. aũt totã falsam ⁊ omni. b. inesse. a. impossibile. a. c. ꝯclusionem uerã esse: nulli enim. a. inerat eorum que sunt. c. siquideʒ cui inest. b. nulli ei iest. a. b. autẽ oi. c. Silr̃ aũt neꝗ si. a. omni inest: ⁊. b. omni. c. sumpta sit aũt. b. c. quidem uera ꝓpõ. a. b. falsa tota ⁊ nulli cui. b. iest. a. cõclusio falsa erit omni enim. c. inerit. a. siquidẽ cui. b. omni: ⁊. a. b. aũt omni. c. Manifestum igitur qm̃ p̃ma tota falsa siue priuatiue siue affirmatiue sumpta: altera autẽ uera non fit uera conclusio.

ℂ Cõsiter oñdit quõ est sillare uerũ ex altera tm̃ falsa. p̃° quõ ex maiore falsa. 2° quõ ex minore falsa cũ dicit. [si aũt. a. b. ꝓpositio.] p̃° in. d. in p̃° oñdit ꝙ maiore exñte tota falsa ⁊ minore tota uera nõ sillanƒ uerũ. 2° ꝙ sillare uerũ maiore exñte in pte falsa cũ dicit. [nõ tota aũt sumpta.] in p̃° sic p̃r. p̃° dicit. ꝙ si maior sit in toto falsa ⁊ minor in toto uera nõ erit ꝯ° uera. ⁊ exponit qđ est ꝓpõnem eẽ in toto falsam dicẽs. ꝙ ulis est in toto falsa. cuius ꝯria est uera. si enim vnũ ꝯdictoriũ sit uerũ ⁊ reliquũ nõ in toto falsuʒ accidit ꝯria simul eẽ uera ⁊ h̃ est. [si aũt altera.] 2° hoc manifestat p̃° in p̃° modo dicẽs ꝙ si maior ulis affirmatiua sit in toto falsa ⁊ minor uera tũc ex maioris que uera est ⁊ est minore ꝯria ꝯõnis uera quare ꝯ° nõ poterit eẽ uera in p̃° mõ maiore exñte tota falsa ⁊ minore tota uera ⁊ h̃ est. [sit enĩ aũt.] 2° manifestat idẽ in 2° mõ dicẽs ꝙ hec maior ulis neg̃ sit in toto falsa ⁊ minor uera ex ꝯria maioris ⁊ maiore exñtib° ueris sequaƒ opposita ꝯõnis uera q̃re sic se h̃ñtibus terminis nõ erit ꝯ° uera ⁊ h̃ est. [similiter aũt neꝗ.]

ℂ Nõ tota aũt sumpta falsa erit. Nãʒ si. a. c. quidẽ omni inest. b. aũt alicui. a. b. autem omni. c. ut aial quidẽ cigno omni: si sumatur. a. omni. b. ⁊. b. oi. c. ⁊. a. oi. c. erit uera: ois enĩ cignus aial. Silr̃ aũt ⁊ si p̃uatiua sit. a. b. possibile est enim. a. b. alicui quidẽ inesse. c. h̃o nulli. b. aũt omni. c. ut aial alicui

albo:nini ꝯo nulli:albnm autē omni nini.
Si ergo sumat.a.quidē nulli.b.b.aūt om
ni.c.a.nulli.c.inerit.

¶ Cōñter oñdit qd ex maiore in pte falsa ꝛ miore uera se
quit pᵒ uera.ꝛ ħ ponēdo terminos.pᵒ in pᵒ mō ꝛ ħ est.
[nō tota āt sūpta.]2ᵒ i 2ᵒ mō ꝛ ħ ē.[silr āt ꝛ si puatia.]

¶ Si aūt.a.b.ppō tota sumat uera.b.c.au
tem tota falsa:erit sillꝰs uerus:nihil eniz p
hibet.a.ꝛ.b.ꝛ.c.omni inesse.b.aūt nulli.c.
ut quecūqz eiusdē generis sunt spēs non
subalterne.nā aial ꝛ hoi ꝛ equo iest:equꝰ
aūt nulli hoi.Si ergo sumat.a.oi.b.b.aūt
oi.c.ꝯclusio uera erit tota falsa.b.c.ppō
ne.Silr aūt ꝛ si puatiua.a.b.ppō:cōtigit
eniz.a.neqz.b.neqz.c.nulli inesse ꝛ.b.nul
li.c.ut ex alio genē spēbus genus:nā aial
neqz musicee neqz medicine iest:neqz mu
sica medicia:sūpta ergo qdē.a.nulli.b.b.
aūt oi.c.uera erit ꝯclusio:ꝛ si nō tota falsa
sit.b.c.sed in aliquo:ꝛ sic erit ꝯclusio uera:
nihil eni phibet.a.ꝛ.b.ꝛ.c.oi iesse.b.autē
alicui.c.ut genus speciei ꝛ differētie:nam
aial oi hoi:ꝛ oi gressibili:hō āt alicui gres
sibili ꝛ nō oi.Si ḡ.a.oi.b.ꝛ.b.oi.c.sumat
a.oi.c.inerit qd erit uerū:silr aūt ꝛ cuz pri
uatiua est.a.b.ppō:cōtingit enim neqz.a.
neqz.b.neqz.c.nulli inesse.b.ꝯo alicui.c.
ut genus ex alio genē speciei ꝛ differētie.
Nā aial neqz prudētie nulli iesse neqz cō
templationi:prudētia ꝯo alicui ꝯtēplationi i
est.Si ergo.a.sumat nulli.b.b.aūt oi.c.c.
nulli.a.hoc aūt erat uerum.

¶ Cōñter oñdit quō sillat uerū ex minore falsa.ꝛ pᵒ quō
ex minore tota falsa.2ᵒ quomō ex miore pti falsa:ex ma
iore uera ꝛ minore tota falsa sillatur uerū in pᵒ mō.si ac
cipiat genus pro maiori extremitate ꝛ due species posi
te ꝯ eo altera pro medio ꝛ altera pro minore extremita
te sicut patet in lra ꝛ ħ est.[si aūt.b.]Idem aūt fiet in 2ᵒ
mō si accipiant spēs opposite altera pro medio ꝛ altera
pro minori sumpto pro maiori extremitate aliquo genē
eiꝰ exneo ut lapis equꝰ ꝛ hec est.[silr aūt ꝛ cū puatia.]
Deinde manifestat quō sillatur uerū ex minore in parte
falsa ꝛ maiore uera.ꝛ patet qd dicit per predicta ꝛ pᵒ ħ in
pᵒ mō ꝛ hec est.[si non tota falsa.]scdā in scdō modo ꝛ
hec est.[similiter aūt ꝛ cuz puatiua.]

¶ In pticularibꝰ aūt sillis ꝯtingit ꝛ pina p
pone tota falsa altera aūt uera ueram eē
ꝯclone.Et in aliquo falsa pina:altera aūt
uera:ꝛ maiori qdē uera:pticulari aūt fal
sa ꝛ utrisqz falsis.

¶ Hic oñdit quō sillat uez ex falso i pticularibꝰ sillis pme
figure ꝛ pcedit sic.pᵒ ponit regulas uerificādas dicens
qd utraqz exñte falsa ul altera tm ꝛ ħ siue maiore siue mi
nore siue ēt in toto siue in pte est sillare uerū in pticula
ribus sillis prime figure ꝛ ħ est.[In pticularibus.]

¶ Nihil enim phibet.a.b.nulli qdē incē.c.
aūt alicui ꝛ.b.alicui.c.ut aial nulli nini:al
bo aūt alicui inest:ꝛ nix albo alicui. Si er
go mediū ponat nix:pimum aūt aial:ꝛ su
mat.a.qdez oi.b.inesse.b.aūt alicui.c.a.b.
quidē tota falsa.b.c.aūt uera ꝛ ꝯclusio ue
ra.Silr ꝛ cū puatiua est.a.b.ppō:cōtigit
enim.a.b.toti inesse.c.aūt alicui nō iesse.b
ꝯo alicui.c.inesse:ut aial quidē oi inest ho
mini:albū aūt quoddā nō seqt:hō ꝯo ali
cui albo inest:quare si medio posito hoie
sumatur.a.nulli.b.inesse ꝛ.b.alicui.c.uera
erit ꝯclusio cuz sit tota falsa.a.b.ppō:ꝛ si
in aliquo sit falsa.a.b.ppō erit ꝯclusio ue
ra.Nihil enim phibet.a.ꝛ.b.ꝛ.c.alicui in
esse.b.aūt alicui.c.ut aial alicui pulchro ꝛ
alicui magno:ꝛ pulchrū alicui magno in
ē.Si ergo sumat.a.oi.b.ꝛ.b.c.alicui:ꝛ.a.
b.qdē ppō:in aliquo falsa erit.b.c.aūt ue
ra ꝛ ꝯclusio uera.Silr aūt ꝛ cū puatia est
a.b.ppō:nā idem erūt ꝛ termini:ꝛ similis
posita ad demonstrationē.

¶ Scdō uerificat eꝰ pmo oñdens qd ex altera tm falsa
sillat uerū.2ᵒ qd ex utraqz cū dicit.[ꝛ utrisqz quoqz fal
sis.]Altera aūt exñte falsa.pᵒ oñdit quō sillat uerū ex ma
iori falsa.2ᵒ quō ex minori cum dicit.[rursum si.a.b.]
maiore aūt exñte falsa.pᵒ oñdit quō sillatur uerū ex ma
iore tota falsa ꝛ minore uera.ꝛ ħ pᵒ in 3ᵒ mō ꝛ ħ est.[ni
hil enim phibet.]2ᵒ in 4ᵒ mō ꝛ ħ est.silr aūt ꝛ cum pua
tiua.postea oñdit quō sillatur uerū ex maiore pti falsa
ꝛ minore uera.ꝛ ħ pᵒ in 3ᵒ mō ꝛ ħ est.[ꝛ si in aliquo sit
falsa.]2ᵒ in 4ᵒ mō ꝛ ħ est.[silr aūt ꝛc.]

¶ Rursuz si.a.b.qdē uera.b.c.aūt falsa ue
ra erit ꝯclusio nihil enim phibet.a.b.qdē
toti inesse.c.autē alicui:ꝛ.b.nulli.c.inesse:
ut aial qdē cigno omni:nigro aūt alicui:ci
gnus ꝯo nulli nigro:quare si sumat.a.oi
b.ꝛ.b.c.alicui uera erit ꝯclusio cum sit fal
sa.b.c.silr aūt ꝛ puatiua sumpta.a.b.pro
positiōe:ꝯtingit enim.a.b.qdē nulli.c.aūt
alicui nō incē ꝛ.b.nulli.c.ut genus ex alio
genē speciei ꝛ accidēti eius spēbus:nā aial
numero qdē nulli inest albo aūt alicui:nu
merus aūt nulli albo.Si ergo mediū po
nat numerus ꝛ sumatur.a.quidem nulli.
b.b.autem alicui.c.a.quidem alicui.c.nō
inerit quod fuit uerum:ꝛ.a.ꝛ.b.qdē ppō
uera.b.c.autem falsa:ꝛ si in aliquo sit fal
sa.a.b.falsa aūt:ꝛ.b.c.uera erit ꝯclusio:ni
hil enim phibet.a.alicui.b.ꝛ alicui.c.iesse
b.aūt nulli.c.ut si.b.sit ꝯrm.c.ꝛ ambo ac
cidētia eidem generi:nā aial alicui albo:ꝛ
alicui nigro inest:albū aūt nulli nigro.Si
ergo sumat.a.oi.b.ꝛ.b.alicui.c.uera erit

ↄclusio priuatiue sumpta. a. b. ppōnes similiter: nā idem termini ⁊ similiter ponūtur ad eandem demonstrationem.

¶ Cōiter postq̄ ostēdit quō sillatur uerū ex maiori falsa. ostēdit 2° quō ex minori falsa cū dicit. [rursum si. a. b.] ⁊ nō cadit hic diuisio penes minorē quātū ad falsitatē in toto ⁊ in pte qr minor pticularis est. pmo ergo ostēdit h in 3° mō ⁊ h est. [rursum si. a. b.] 2° in 4° ⁊ hec est. [similiter ⁊ priuatiua.]

¶ Et utrisq̄ quoq̄ falsis erit ↄclusio uera possibile est enim. a. b. quidē nulli. c. autē alicui inesse. b. uero nulli. c. ut genus ex alio genē speciei ⁊ accidēn spēbus ei°: aial enī numero quidē nulli alicui aūt albo inest: ⁊ numerus nulli albo. Si ergo sumat. a. omni. b. ⁊. b. alicui. c. ⁊ ↄclusio qdē uera: ppōnes aūt ambe false. Silr aūt ⁊ cū priuatiua est. a. b. nihil enim phibet. a. b. qdē toti inesse. c. aūt alicui nō iesse ⁊. b. nulli. c. ut aial qdem cigno omni: cigno aūt alicui nō inest: cignus uero nulli nigro. Quare si sumat. a. b. nulli. b. b. aūt alicui. c. a. alicui. c non inest: ergo conclusio quidem uera ppositiones autem false.

¶ Cōiter ostēdit quō uerū sillatur ex utrisq̄ falsis. ⁊ pmo maiore existe pūm falsa tā in 3° mō q̄z in 4° ⁊ h est. [⁊ si in aliquo sit falsa.] scd̄o maiore existēte totā falsa ⁊ h est [in utrisq̄ falsis.] sīlia in hijs oib° patet pse qr Arist. ponit terminos in oibus. ¶ Dubitaret forte aliqs quō cōtingit uerū sequi ex falsis. vr̄ enī q̄ h sit falsum hac rōne causa ⁊ effect° vnī° nāe sunt sm Arist. sed uerū ⁊ falsū nō sunt vnius nāe ergo neutrū illoꝝ est effect° alterius sed ↄ° est effect° pncipioꝝ quare uerū nō erit ↄ° respectu falsoꝝ silloꝝ ex pmissarū. Adhuc cuiuslibet entis est aliqd ens cā sed uerū est ens ↄuertent̄ cū uerū ⁊ ens ⁊ vnū sm Boe^m. ergo est aliqd ens cā sed falsum est nō ens ergo falsum non poterit esse cā ueri. ⁊ sic idem q̄ prius. Adhuc vnū oppositoꝝ nō est causa alterius uerū ⁊ falsū sunt opposita ergo vnū nō est causa alteri° quare neutrū ex altero sequit. Adhuc si uerū sequit ex falsis aut ergo illa falsa sunt causa rei illate ⁊ nō pot eē ppter incōueniētia pdicta aut illationis. ⁊ si h aut ergo sunt cā illationis quātū ad formā uel quātū ad mām tunc cū illud qd sequitur tm̄ gr̄a mae nō sequitur simplr sed ut nūc nec uerū ex falsis sequit simplr sed ⁊ ut nūc. si q̄ztū ad formā contra manēte eadē forma ⁊ alijs terminis acceptis erit ex falsis sillare falsum. qr si dico ois lapis est aial: ois hō est lapis ergo ois hō est aial. ambe pmisse sunt in toto false. ↄ° uera. si aūt sic dicat. Ois lapis est aial oē lignū est lapis ergo oē lignū est aial: erunt pmisse in toto false ⁊ ↄ° uera. ⁊ tm̄ utriusq̄ manet forma eadē. patet ergo q̄ grā forme pmissarū nō inferunt ex falsis uerū cū nec etiā possint vr̄ ex pdictis quare nullo mō vr̄ falsa inferre uerū. Et dicendū q̄ pmisse pnt eē causa rei ↄclusē uel illationis. si rei ↄclusē sic falsa nō cānt uerū. si illationis hoc pōt eē dupl̄r. s. aut pse aut per accñs. si pse sic falsa nō sunt causa illationis ueri. nō enim inquātū falsa cānt uerū. sed per accñs sic sunt cā eius. s. ex parte mae. sicut enim duo nūi impares faciūt nūm parē nō inquātū impares sunt sed sm q̄ hūt in se medietates duas nūi paris sic due pmisse false nō inquātū tales sunt inferunt uerū sed inq̄ztum in se hūt terminos duos que sunt medietates uere ↄclonis. ¶ Ad pm̄ igit dicēm q̄ pmisse false ⁊ ↄ° uera sūt vnius nāe inq̄ztū ↄ° uera efficit ab eis ex ptāte mae. s. terminoꝝ ⁊ h. s. terminoꝝ extremoꝝ quoꝝ alteruꝝ alteri cōuenit ⁊ in hijs terminis coicāt tam ↄ° q̄z pmisse false. ¶ Ad 2^m dicēdū q̄ falsum nō est cā ueri ex pte illa qua falsuz est sed ex eo q̄ aliqd hēt in se q̄ efficit ueꝝ ⁊ h est per accñs q̄ztū ad pmissas falsas. ¶ Ad 3^m patet solō p hoc idem. ¶ Ad 4^m dicēdū q̄ pmisse false sunt cause illationis ueri nō pse sed per accñs nō q̄ztū ad formā ⁊ dispōnem pmissarū sed q̄ztū ad maz eoꝝ ⁊ terminos sicut pdictū est. Et ad h q̄ oppōit q̄ tūc nō seqt uera ↄ° simplr sed ut nūc dico q̄ hoc uerū est ⁊ hoc magis patebit p cōtinētia. ¶ Ad dictoꝝ euidentiā ↄńs est qō utruz sillis ex falsis sit sillis uel nō. ⁊ h est utrū inferat ex necessitate. ⁊ pmo vr̄ q̄ nō sic sillo cū sit quoddā cōpositū debet cōpositio e mā ⁊ forma. quarū si deficiat altera sillis nō erit si ergo peccat in mā silli nō erit silla sed vr̄ q̄ sills ex falsis peccat i mā ⁊ hoc est uerū quare nō est sills. Adhuc nō ↄuenit ei diffinitio silli. quare nō est silli. nō enim in sunt ex necessitate pbo. ois rōcinatio ↄcludēs ex necessitate cōcludit ex necitate dispōnis formalis ⁊ nō ex potestate mālis terminoꝝ. sed sills ex falsis nō cōcludit uerū per ptātem forme ⁊ dispōnis formalis sed per ptātem terminoꝝ sicut patet ex pdictis quare silla ex falsis nō concludit uerū ex necitate. Adhuc ubi cōtingit inuenire terminos oi inesse ⁊ nulli inee manēte eadē dispōne ⁊ nō sequit ex necitate: sed in sillis ex falsis manēte eadē terminoꝝ dispōne et sit oi inesse sicut aial lapis hō nulli inesse sicut aial lapis lignū quare nō sequit ex necessitate ueꝝ ex falsis. Adhuc ostēdit Arist. in fine h° capli q̄ vr̄ q̄ sillis ex falsis nō iferat ex necitate ⁊ ita nō ē sillis. ¶ Ad oppositum sic q̄ncūq̄ due ppōnes disponunt sm modū ⁊ figurā necesse est ex eis aliqd sequi: sed in sillo ex falsis disponunt due ppōnes sm modū ⁊ figurā quare necesse est eis aliqd sequi. s. siue uerū siue falsum. Adhuc cum Aristoteles hic determinet modos diuersos silloꝝ ⁊ hic determinet de sillis ex falsis apparet q̄ sills ex falsis uere sit sills ⁊ inferat ↄclonem ex necitate. Et ita dicēdū q̄ sillo ex falsis duplex est. vno mō put respicit quācunq̄ ↄclonē siue uerā siue falsaz ⁊ sic ex necitate ↄcludit ⁊ uere sills est. alio mō put respicit ↄclonē uerā tm̄ illataz ex falso uel ex falsis ⁊ sic nō isunt ex necitate neq̄ uere sills est sed sm qd tm̄. quare q̄ztū ad mām ⁊ tales terminos sicut positum est. ⁊ adhuc qd obicit ⁊ cū hic determinet de ipso respectu uere ↄclonis ⁊ hic itēdit de his qui sūt uere silli vr̄ q̄ sit uere sills respectu uere ↄclonis. ¶ Dicēdū q̄ docet hic sillare ueꝝ ex falsis nō qr sit ex necitate ueꝝ cōcludāt. h enī falsuz est sicut ostēsuz est in fine capli sed qr ex falsis possit sillare tam uerū q̄z falsum ⁊ nō dubitat q̄n ex eis accidat falsum ut nō ignoret uerū ex eis accidē ⁊ quot modis uerū ex eis accidat vñ nō intendit q̄ sills ↄcludēs uerū ex falsis sit uere spēs silli. s3 sm qd tm̄ ⁊ q̄ ad maz. ¶ Adhuc in hoc scd̄o hēt sillare modos silloꝝ sm qd ⁊ ideo nō est incōueniēs silli mēx falsis de quo hic determinat esse silli sm qd. ¶ Ad pm̄ aūt oborum dicēdū q̄ sillo simplr sunt pn° mālia que sunt due ppōnes ⁊ si h sit defect° nō erit sills. silli aūt ostēsiui sunt due ppōnes uere q̄ztūs ergo sills ex falsis deficiat i mā nō deficit in mā silli simplr sed in mā silli ostēsiui ⁊ ideo q̄zuis ex falsis sit nō in sequit q̄ nō sit sills: sed q̄ nō ostēsiu° simplr. ois alia opposita ↄcedēda sunt. ¶ Ex his patet solō qōnis que solet queri quomō sills ex falsis dicat qr respectu ↄclonis uere ⁊ nō ppter qd qr cuz demōstratio qr aut sit per effectū ppinquū aut remotū aut p cām remotā dubitatio est quo istoꝝ modoꝝ sills ex falsis dicat q̄ respectu ↄclonis. Et dicit q̄ dicit qr penes causā accñtalem ⁊ remotā causa enī ⁊ eēntialis ⁊ prima necessarie ↄōnis ē pmissarū debita dispō formalis cā accñtalis ⁊ ualde remota potestas mālis siue terminoꝝ sm pmaꝝ

ꝯstarū nō īfert sill'ꝰ ex falsis. scdm aūt scdam īfert. ¶ Ulteriꝰ forte dubitaret aliquis que sit utilitas silli ex falsis ⁊ ad usum cuiꝰ nō ptineat. sill'ꝰ enim ex positis est non solum. s. que disponunt sed que ab aīa ponunt ⁊ quibꝰ assentit animus sed falsis fm ꝙ hiꝰ nō ꝯsentit quare aīa nō ꝯsentit hys fm que ꝓcedit sill'ꝰ ex falsis quare penitus inutil' est ad faciēdū cognitionē uel fidē. ¶ Adhuc dialeticus argumētat ex ꝓbabilibus sophistica ex apparentibus. demōstrator ex ueris ⁊ nullus eoꝝ ex falsis. fm ꝙ hiꝰ q̄re manifestū est ꝙ sill'ꝰ ex falsis ad nullū disputatōe ptineat ⁊ ita h̄ frustra determiat. ¶ Et dicēdū ꝙ sill'ꝰ ex falsis hēt utilitatē tā ad usum dialeticoꝝ q̄z ad usuz sophisticoꝝ. ⁊ sciēdū ad pᵐ ꝙ lz figura sz ꝙ hiꝰ nō ponunt ab aīa nec eis ꝯsentiat aīa tñ ꝯsentit eis multotiens fm ꝙ accipiūt sup apparentiā uel ꝓbabilitatē. ¶ Ad 2ᵐ dicēduz ꝙ dialetikus sepe argumētat ex falsis fm ꝙ ꝓbabilitatē hn̄t qđ patet ex 8ᵒ thop. ubi vult exp̄sse ꝙ dialeticꝰ debet sill'are ex falsis q: falsa sunt aliqñ ꝓbabiliora quibusdā ueris. sophistica aūt arguit ex falsis inq̄ztū tñ apparentiā sumūt ab aliquo loco sophistico. ¶ Sed tūc ulteriꝰ forte dubitabit aliqs quare hic determinat de sill'o ex falsis nō tñ in thop. Et dicendū ꝙ hic determinat de ipo coiter put est in potētia faliuz ad ꝓbabilitatē ⁊ ad apparentiā. sic enim ptinet sill'ꝰ ex falsis ad ꝯsiderationem artificis poꝝ. In 8ᵒ autē thop. determinat de modis falsē orōnis ut resoluat usq̄z ad ꝓbabilitatem in illa orone falsa que sill'ata est ex falsis sicut patet ex ibidē dictis. vñ ibi determinat de sill'o ex falsis in illo caplo. [qm̄ autez hēmus.] Inq̄ztū ūt illa falsa hn̄t apparētiā per locum sophisticū hoc mō ptinet eiꝰ ꝯsideratio ad sophisticā. Ex hys igit manifestū est ꝙ sill'ꝰ ex falsis ptinet tam ad usuz diaᶜᵉ q̄z ad usū sophistice ⁊ q̄z differēter ptineat ad illoꝝ determinationē huiꝰ libri thopicoꝝ ⁊ helencoꝝ. ¶ Ulterius aūt dubitar et aliqs de hys que sunt in l̄ra. sūt enī in ulibus. 8. ꝯiugōnes. aut enim est utraq̄z falsa aut altera tñ. si utraq̄z aut ergo in toto aut in pte aut maior in toto ⁊ minor in pte aut ecōuerso. si altera tñ aut maior ⁊ h̄ dubitat. s. in toto uel in pte. sil'r si minor aut in toto uł in parte ⁊ sex illarū manifestat in l̄ra. duas aūt omittit q̄rū altera hēt maiorē totā falsam ⁊ minorē in pte falsam reliqua vō ecōuerso. q̄re ḡ has duas omitit. Et dicēduz ꝙ dat eas itelligē per illas duas ubi altera est in toto falsa ⁊ altera uera ⁊ hec sil'r faciet in alys figuris. ¶ Sed tūc dubitabit utrū ille due cōbinatiōes quas omittit utiles sint respectu ꝯōnis uere. Et dicendū ꝙ illa que hēt minorē falsam in pte ⁊ minorē falsam in toto pōt in ꝯōnez uerā. vbi gr̄a in pmo mō sic. Oē album est aīal oīs coruus est albꝰ ⁊ oīs coruus est aīal. In scdo mō sic. Nullū nigrū est aīal oīs nix est nigra ⁊ nulla nix ē aīal. Illa autem ꝯiug̃ que hēt maiorē totā falsam ⁊ minorē in parte falsaz nō pōt in ꝯōnem uerā. opz enim ꝯdictoriā ꝯōnis ueram eē quia ex ꝯria maioris que uera est ⁊ subalterna minoris que sil'r uera est sequit ꝯdictoria ꝯōnis ⁊ ideo nō pōt ꝯᵒ esse uera sic se hn̄tibꝰ pmissis. l. ꝙ maior sit tota falsa ⁊ minor in pte falsa. Et dubitat tunc q̄re maiore in toto falsa nō pōt ꝯᵒ eē uera. minus enīz de falsitate est qñ tñ maior est in toto falsa q̄z qñ utraq̄z ⁊ ita magis poterit in ꝯōnem uerā. Et dicēdū ꝙ hec rō aliquo mō cogeret si pmisse talis silli diceret ꝓpter qđ respectu ꝯōnis uere: nūc aūt nō ē ita q: ergo utraq̄z exñte tota falsa pōt maior extremitas ꝯtinē minorē uł eē dispata ab ea ideo pōt vna affirmari de alia uel ab ea remoueri q: autē tñ maiore exñte falsa in toto. opz maiorē extremitatē ꝯtinē minorē fm totū uel fm ptē. si enī minor est uera cōtinet eā fm totū dico in affirmatiuo sill'o. si aūt i pte ꝯtinet eā fm ptē in negatiuo aūt sill'o est maior extremitas dispata a minore fm totū uel fm ptē tñ: ⁊ iō nō pōt maior extremitas uere affirmari uł negari de tota minori exñte: iō nō erit ibi ꝯᵒ uera. ¶ Sz tūc q̄rit q̄re minore tota falsa sequit uerū ⁊ nō maiore tota falsa. q̄re ēt maiore i pte falsa ⁊ nō in toto sequit uerū. Et dicēduz ꝙ si minor est falsa tota. tūc mediū ⁊ maior extremitas dispata sunt ⁊ nihil ꝓhibet vnū ⁊ idē dispans ineē qđ figitur in sill'o affirmatiuo ut aīal inest hoī ⁊ equo: uł vnū ⁊ idē neuter dispatoꝝ ineē ut lapis nec hoī nec equo ⁊ iō in miore tota falsa pōt ꝯᵒ eē uera. Si aūt maior fuerit in toto falsa: aut ḡ i sill'o affirmatio aut negatiuo. Si in affirmatio aut ḡ minor est uera ⁊ tūc repugnat maior extremitas miori sic̄ ⁊ medio: aut mior est in pte falsa ⁊ tūc maior pro pte repugnat minori ⁊ neutro istoꝝ modoruz affirmari pōt uere maior extremitas de minori uł' si fuerit in sill'o negatiuo. aut ḡ minor est uera ⁊ tūc maior extremitas ꝯtinet sb se minorē. aut in pte falsa: ⁊ tūc in pte ꝯtinet maior minorē ⁊ iō neutro mō poterit remoueri uere maior extremitas a minori uł' ⁊ ita maiore exñte tota falsa quōcūq̄z se habeat minor nō poterit ꝯᵒ eē uera. minore aūt exñte tota falsa bñ poterit adhᶜ maiore exñte in pte falsa ꝯtigit maiorē extremitatē in tota minore uel remoueri a tota minore ⁊ iō bñ poterit ꝯᵒ eē uera ⁊ h̄ patet ītuēti. ¶ Adhuc dubitari posset de eo ꝙ dicit Arest. in qbusdā exēplis cuz tñ oppositū dicat in 6ᵒ thop. cuiꝰ ppꝛius locus ibidez est ⁊ ibidē determiari hēt ⁊ nō hic. ¶ De modis aūt pticularibꝰ notādū ꝙ qnque sunt cōbinationes quas oēs ponit. aut enim utraq̄z est falsa aut altera. si utraq̄z aut ergo maior est tota falsa aut ptiz ⁊ sic due. si altera aut ergo minor ⁊ tā sunt tres aut maior ut h̄ aut in toto aut in parte ⁊ sic sūt qnque. Dubitat aūt cū modi pticulares ab ulibꝰ ueniāt ⁊ de modis ulibus maiore tota falsa nō sequitur uerū. quō in pticularibꝰ sill'is maiore tota falsa sequatur uerū. Et dicēdū ꝙ cū maior est in toto falsa. maior extremitas est dispata a minori fm partē q: minor pticularis est uel ꝯtinet minorē fm partē ⁊ nō fm totū quātum est de vītute minoris ⁊ ideo pōt maior extremitas inesse minori fm partē uel ab ea remoueri fm partē. aliter autez est in modis ulibus nec in ꝯōne debet maior affirmari de tota minore uel remoueri a tota minore sicut ex pdictis palā est. ¶ Et ad rōnē dicēdū ꝙ in descēsu pticularū ab ulibus ablata est causa quare ꝯᵒ pōt esse uera ulis ⁊ ideo in particularibus nihil prohibet ꝯōnem ueraz eē q̄uis maior sit in toto falsa.

In media aūt figura rursus contingit per falsa ueruz sill'are: ⁊ utrisq̄z ꝓpōnibus totis falsis sumptis: et
i
in aliquo utraq̄z ⁊ hac qdē uera: alia autez tota falsa utralibet falsa posita: ⁊ si utreq̄z in aliquo false: ⁊ si hoc qdez simplr sit uera: alia aūt in aliquo falsa: ⁊ si hec qdez sit tota falsa: alia autē in aliquo uera: ⁊ in ulibus ⁊ in pticularibus sillis. Si eniz. a. b. quidem nulli inest. c. aūt omni: ut aīal lapidi qdē nulli: equo aūt oi. Si ꝯrie ponant ꝓpositiones: ⁊ sumat. a. b. qdē oi. c. aūt nulli. Ex falsis totis ꝓpōnibus erit ꝯclō uera. Sil'r aūt ⁊ si. a. inest. b. qdē oi. c. autem nulli: nam idem sillogismus.

¶ Hic ondit quō est sill'are uerū ex falsis in scda figura. ⁊ pᶜ sic. pmo ponit regulas uerificādas in hac figura dicēs ꝙ utraq̄z exñte falsa ⁊ altera tñ siue in toto siue in pte ⁊ quacūq̄z istarū ꝯtingit alterā uel utrāq̄z falsam esse ꝯtingit in 2ᵃ figura ex falsis uerū sill'are ⁊ h̄ est [in media āt.] scdo uerificat eas ⁊ pmo in ulibus scdo in pticularibus cū dicit [Manifestū aūt ⁊ in pticularibꝰ.] pᵃ in tres. ut

prima ondit quō sillatur uerū ex utrisqȝ in toto falsis. 2° quō ex altera tm̄ falsa cum dicit. [rursuȝ si altera qdē.] tertio utraqȝ existe falsa in pte cū dicit. [ꝛ si utreqȝ ꝑpōnes i aliquo.] In pma sic ꝑcedit. pmo ondit qꝫ utrisqȝ in toto falsis in scdo sede est 2° uera. sic ois lapis est aial nullus equus est oi al. ergo nullus equ⁹ est lapis ꝛ h est. [si eni a.] scdo ondit simil̄r eē in primo mō qd patet in eisdē termis transpositis ꝑpōnib⁹ ꝛ h est. [sil̄r aūt.] scdo aūt dicit qꝫ idem erit sillis. h intelligēdū est quātū ad materiā q: in eisdē terminis fieri pōt.

¶ Rursuȝ si altera qdē tota falsa altera āt tota uera. nihil eni ꝓhibet. a. ꝛ. b. ꝛ. c. oi inēē. b. aūt nulli. c. ut gen⁹ nō subalternis spēb⁹: nā aial ꝛ eq̄ oi ꝛ hoi iest ꝛ nullus equ⁹ hō. Si g̃ sūat huic qdē oi: illi ꝟo nulli icē: hec qdē tota falsa: illa ū o tota uera ꝛ ꝯclō ūa; ad qōlibet posito ꝑuatio. Et si altera i aliq̄ falsa: altera āt tota uera: possibile eniȝ a. b. alicui icē. c. aūt oi ꝛ. b. nulli. c. ut aial albo qdē alicui corno aūt oi: albuȝ aūt nulli coruo. Si g̃ sūat. a. b. qdē nulli. c. aūt toti icē. a. b. qdē ꝑpō in aliq̄ falsa. a. c. autē tota uera ꝛ ꝯclō uera ꝛ trāsposita ꝑuatiua sim pl̄r. Nā ꝑ eosdē termios ꝛ demrātio: ꝛ si affirmatiua qdē ꝑpō in aliq̄ falsa: ꝑuatiua aūt tota uera. Nihil eniȝ ꝓhibet. a. b. qdeȝ alicui meē. c. aūt toti nō meē: ꝛ. b. nulli. c. ut aial albo qdē alicui: pici aūt nulli: albū ꝟo nulli pici. Quare si sumat. a. toti. b. icē. c. āt nulli. a. b. qdē ꝑpō in aliq̄ falsa. a. c. aūt tota uera ꝛ ꝯclō. Et si utreqȝ ꝑpōnes i aliq̄ false erit ꝯclō uera: possibile est eni. a. ꝛ. b. ꝛ. c. alicui icē. b. aūt nulli. c. ut aial albo alicui: ꝛ nigro alicui: albū āt nulli nigro. Si g̃ sumat. a. b. qdē oi. c. aūt nulli: ambe qdeȝ ꝑpōnes false in aliq̄ ꝯclō aūt uera. Sil̄r aūt trāsposita ꝑuatiua ꝑ eosdē termios.

¶ Cōster manifestat quō ꝯclō pōt eē uera altera tm̄ existe falsa ꝛ diuidit i. d. i pª ondit quō altera existe falsa i toto 2° erit uera ꝛ h est. [rursuȝ si altera quidē tota falsa.] in scda cum dicit. [Et si altera in aliquo.] quomodo ꝯclusio erit uera altera existente falsa in parte. Et nota qꝫ in prima parte duas intendit regulas sub eisdem uerbis. quaȝ una est qꝫ negatiua in toto falsa ꝛ affirmatiua uera erit ꝯclō uera altera est ꝛ affirmatiua in toto falsa ꝛ negatiua uera est 2° uera ꝛ istas cōprehēdit sub ista altera in toto falsa ꝛ altera uera sequr 2° uera: ūm aūt exēplificat i ista quō negatiua existe in toto falsa ꝛ affirmatiua uera ē 2° uera. sic ois hō est aial nullus equus est aial ꝛ nullus equus est hō. trāspositis aūt ꝑpōnib⁹ fiet idē in pmo mō. Cōster manifestat quō altera existe i pte falsa erit 2° uera. ꝛ diuidit in duas. In pª ostēdit quō negatiua existe falsa in pte erit 2° uera ꝛ h pmo in pmo mō sic. Nullum albū est aial ois coruus est aial ꝛ nullus coruus est alb⁹. 2° dicit simpl̄r esse in scdo mō trāspositis ꝑpōnib⁹ ꝛ h est [ꝛ altera in aliquo.] Deinde ostēdit quō affirmatiua existe in pte falsa erit 2° uera ꝛ hec ē. [ꝛ si affirmatiua qdē.] ꝛ si utreqȝ ꝑpōnes in aliquo false erit 2° uera. Cōster ostēdit qꝫ utraqȝ existe in pte falsa est 2° uera ꝛ patet ꝛ hec est. [Et si utreqȝ ꝑpōnes.] Et nō qꝫ hic omittit duas ꝯiūgit ex utraqȝ falsa. s. illas que hñt alterā in toto falsam ꝛ alterā in pte falsam.

¶ Manifestum autē ꝛ in ꝑticularib⁹ sillis. Nihil enim ꝓhibet. a. b. qdeȝ omni. c. aūt alicui iesse ꝛ. b. alicui. c. nō iesse: ut animal oi hoi: albo āt alicui: hō ꝟo alicui albo nō ierit. Si g̃ ponat. a. b. qdē nulli icē. c. aūt alicui icē: ul̄is qdeȝ ꝑpō tota falsa ꝑticularis āt uera ꝛ ꝯclō uera. Sil̄r aūt ꝛ affirmatia sūpta. a. b. possibile est eni. a. b. qdē nulli. c. aūt alicui nō meē ꝛ. b. alicui. c. nō inesse: ut aial nulli iaiato: albo aūt alicui nō: ꝛ iaiatū nō ierit alicui albo. Si g̃ pōat. a. b. qdeȝ oi. c. aūt alicui nō icē. a. b. ul̄is ꝑpō tota falsa. a. c. aūt uera ꝛ conclusio uera.

¶ Cōster manifestat quō sillat uerū ex falsis in ꝑticularib⁹. ꝛ pº quō altera tm̄ falsa. 2° cū dic. [maᵐ autē qꝫ ꝛ.] qmō ex utraqȝ falsa. pª in duas. in pª manifestat quō ex maiore falsa sillat uerū. in 2ª ꝟo quō ex minore falsa cū dicit. [Et ul̄i qdē.] In pª sic ꝑcedit. pº manifestat in 3° mō qꝫ maiore tota falsa ꝛ minore uera poterit eē 2° uera sic nullus hō est aial aliqd albū est aial ꝛ aliqd albū nō est hō ꝛ h est. [maᵐ aūt.] 2° manifestat ideȝ in q̄rto mō ꝛ h est. [Sil̄r aūt.] Et nō qꝫ hic omittit unā pōnē quē ex maiore ptim falsa ꝛ minore uera.

¶ Et ul̄i qdē tota uera posita ꝛ minori ꝑticulari falsa. Nihil eniȝ ꝓhibet. a. neqȝ. b. neqȝ. c. nullū seq: ꝛ. b. alicui. c. nō inesse: ut aial nulli numero: neqȝ iaiato: ꝛ numer⁹ aliq̄d iaiatuȝ nō sequit. Si g̃ ponat. a. b. qdē nulli. c. ꝟo alicui: ꝯclō qdē uera erit: ꝛ ul̄is ꝑpō uera: ꝑticularis aūt falsa. Affirmatiua aūt ul̄i posita: sil̄r possibile est eniȝ a. ꝛ. b. ꝛ. c. toti icē ꝛ. b. c. aliq̄d nō seq: ut genus spēm ꝛ dñaȝ. nā aial totum hoiem ꝛ gressibile totū seqt: hō ꝟo nō oē gressibile qre si sumat. a. b. qdē toti icē. c. aūt alicui nō icē. ul̄is qdē ꝑpō uera. ꝑticularis autē falsa: conclusio antem uera.

¶ Cōster manifestat quō minore existe falsa ꝛ maiore uera erit 2° uera ꝛ h pº in 3° mō ꝛ h est. [ul̄i qdeȝ.] scdo que in q̄rto mō ꝛ h est. [Et affirmatiua quidem.]

¶ Manifestū aūt qꝫ ex utrisqȝ ꝑpōnib⁹ falsis erit ꝯclō ūa. siqdē ꝯtigit. a. ꝛ. b. ꝛ. c. huic qdē oi: illi ꟝o nulli icē. b. ꟝o aliq̄d. c. nō seq: nā sūpto. a. b. qdē nulli. c. aūt alicui icē ꝑpōnes qdē ambe false: ꝯclō aūt uera: similr aūt ꝛ cū ꝑdicatiua fuerit ul̄is ꝑpō: ꝑticularis autem priuatiua: possibile est. a. b. qdē nullū. c. aūt oē seq: ꝛ. b. alicui. c. nō icē ut aial disciplinā qdē nullā: hoieȝ aūt oēȝ seqt: ꝛ disciplina ꟝o nō oēm hoiem. Si g̃ sumat. a. b. qdē toti icē. c. aūt q̄dā nō seqt ꝑpōnes qdē false ꝯclusio aūt uera.

C Coñter manifestat quō ex utraqꝫ falsa sillat uer.⁊ p° in 3° mō ꝙ maiore falsa in toto ⁊ minore falsa erit ꝯ° uera cū dicit. Manifestū aūt ꝙ et. Coñter manifestat idez in q̄rto mō cū dicit. Silr aūt ⁊ cum puatia. Et nō ꝙ hic omittit vnā cōbinationē hñtē maiorē in pte falsaz ⁊ minorē uerā. C Dubitaret forte aliqs cuz in uñlibus sint octo cōbinationes. qꝛ aut utraqꝫ falsa ⁊ h q̄dtuplr. aut utraqꝫ in toto falsa: aut utraqꝫ in pte: aut maiore i toto ⁊ minore in pte: aut eꝯ°: aut tm̄ altera erit falsa: ⁊ h q̄druplr aut enim ma. ⁊ h duplr. aut mi. ⁊ h ēt dicit q̄re illas duas omittit ubi altera ppō est in toto falsa ⁊ altera in pte. ⁊ dicēdū ꝙ h est qꝛ satis itelligit per illas in qb° altera est in toto falsa ⁊ altera uera. C Sed nūc querit an utraqꝫ exñte tota falsa possit in ꝯōnē uerā. Et dicēdū ꝙ sic. ⁊ ulr oēs cōbinatiōes que sūt in scda figura possint in ꝯōnē uerā. C Sed ꝯtra scda figura nō hēt necessitatē nisi a p° ⁊ a p° pducit q̄re sicut in pma nō pōt eē uera ꝯ° maiore exñte tota falsa ⁊ minore uera ⁊ falsa in pte sic nec in 2ª ut videtur. C Adhuc fiat sillis in p° figura maiore tota falsa ⁊ nō erit ꝯ° uera. ⁊ ꝯūtat pma ma. ⁊ erit sills i scda figura nec erit ꝯ° uera sicut neqꝫ in pma fuit. C Ad pm̄ dicēdū ꝙ i pma figura maiori tota falsa ⁊ minori uera uel falsa in pte erit minor exñs sub maiori sm̄ totū uel sm̄ pte ⁊ ideo non pōt remoueri ab ea minor extremitas ulr nisi falso. In scda aūt figura erit minor extremitas dispata a maiore extremitate ⁊ iō vna remouet ab altera ulr. ⁊ iō non seqtur ꝙ lz sic se hñtib° terminis nō sit ꝯ° uera in pma figura. ꝙ nec in scda eo ꝙ diu̾sitas in situ medij respectu extremoꝝ cāt diuersitatē istā in p° ⁊ scda figura. Ista cū diu̾sitas situs diu̾so debet tota. C Ad 2m̄ aūt dicēdū ꝙ si ꝯūtat ma. p me figure que est in toto falsa nō est necesse eī° ꝯūsam eē in toto falsaz ut hec est in toto falsa. Nullus hō est aial sua ꝯūsa nō. s. nullū aial est hō ⁊ ulr tā ꝯūtens ꝙ ꝯūsa falsa in toto lz ꝯūtant termini ⁊ iō poterit ꝯōm i ferre uerā. In 2ª figura maiore exñte tota falsa uel in pte qñ possit ita eē in pma figura. Sed tūc videt ꝙ in pma figura erit ꝯ° uera sic se hñtib° terminis. eadē enī ꝯ° concludit in pma scde ⁊ in scde p° ⁊ nō differūt nisi in ꝯuersione maioris q̄re cū sit ꝯ° uera in pmo scde maiori exñte tota falsa ⁊ minori uera erit silr in scdo pme ma. ꝯūsa. Et dicēdū ꝙ cū ꝯ° sit uera in pmo scde ⁊ ma. in toto falsa ꝯūsa maiore erit sills in p° fi° h erit ma. i pte falsa ⁊ minori in toto sic pz ex pdinis. C Adhuc aūt in ptcularib° sunt qnqꝫ cōbinationes. aut enī utraqꝫ falsa est ⁊ tūc ma. aut est falsa in toto aut in pte. si aūt tm̄ altera aut mi. aut ma. ⁊ h aut in toto aut in pte ⁊ sic sunt quinque cōbinationes quarū duas omittit. s. hñtes ma. falsam in parte ⁊ minorē uerā uel falsam. Et nō ꝙ istas omittit qꝛ satis intelligunt per istas quas ponit. Et nō ꝙ oēs hec cōbinationes ulēs ⁊ ptculares possunt in ꝯclonem ueri.

Rit aūt in postrema figura per falsas totas: ⁊ in aliquo utraqꝫ: ⁊ altera quidē uera: altera aūt falsa: hac quidē in aliquo falsa: illa autē tota uera: ⁊ ecōuerso: ⁊ quotquot modis aliter cōtingit transmutare ppōnes: nihil enim phibet neqꝫ. a. neqꝫ. b. nulli. c. inesse. a. aūt alicui. b. inesse: ut neqꝫ homo neqꝫ gressibile nullū ianimatū sequit hō tū. a. alicui gressibili inest. Si igit sumat. a. ⁊ b. oi. c. inesse ppōnes quidē tote false: ꝯclusio aūt uera Silr aūt ⁊ cuz hoc est priuatiua: illa ṽo affirmatiua. possibile est enī. b. nulli quidē. c inesse. a. aūt omni. c. ⁊. a. alicui. b. nō inesse ut nigrū nulli cigno. aial autē omni ⁊ aial nō omni cigno: quare si sumat. b. quidem omni. c. a. autē nulli. a. alicui. b. nō inerit: ⁊ cōclusio quidē uera: ppōnes aūt false: ⁊ si in aliquo sit utraqꝫ falsa erit ꝯclusio uera. Nihil enim phibet. a. ⁊. b. alicui. c. ⁊. a. alicui. b. ut albū ⁊ pulchrū alicui aiali inest: ⁊ albū alicui pulchro. Si ergo ponat. a. ⁊. b. omni. c. inesse ppōnes quidē in aliquo false. ꝯclusio aūt uera: ⁊ priuatiua. a. c. posita silr. Nihil enim phibet. a. quidez alicui. c. nō inesse. b. ṽo alicui. c. inesse: ⁊. a. nō oi. b. inesse: ut pulchrum alicui animali nō iest: album autem alicui iest: ⁊ pulchrum non omni albo: quare si sumat. a. quidē nulli. c b. aūt omni. utreqꝫ qdē ppōnes in aliquo false: ꝯclusio aūt uera.

C Hic ondit quō est sillare uerū ex falsis in 3ª figura. Et pmo dat regulas uerificādas dicēs ꝙ siue utraqꝫ sit falsa ⁊ h i tota siue i pte siue altera tm̄. ⁊ h siue ma. siue mi. ⁊ hoc ut in toto siue in pte ⁊ quōcūqꝫ fiat cōbinatio oib° modis poterit uera eē ꝯ°. Scdo uerificat eas pmo in ulibus. scdo in ptcularib° cum dicit. Manifestū aūt ⁊ in ptcularib°. pma in. d. pmo ondit quō sillatur uerū ex falsis utrisqꝫ. scdo quō ex altera tm̄ falsa cū dicit. Similr quidē ⁊c. pma in. d. primo ondit quō ex utraqꝫ in toto falsa sillogiçatur uer. p° in pmo mō cū dicit. Nihil enī phibet. scdo in scdo mō cuz dicit. Silr aūt ⁊c. in 2° manifestat idem utraqꝫ exñte falsa in pte ⁊ h pmo in p° mō cum dicit. ⁊ si in aliquo. scdo in scdo ut hic. priuatiua aūt. Nota ꝙ hic omittit duas cōbinationes ex utraqꝫ falsa. s. que hñt alterā totā falsā ⁊ alterā i pte falsā.

C Silr quidē ⁊ hac tota falsa: illa ṽo tota uera sumpta. possibile est eniz ⁊. a. ⁊. b. oē c. seq ⁊. a. alicui. b. nō inesse. c. albuz: ⁊ aial omne cignū sequit: ⁊ aial non omni inest albo: positis igit terminis si sumat. b. qdē toti. c. inesse. a. ṽo toti nō inest. b. c. quidez tota uera erit. a. c. tota falsa ⁊ cōclusio uera. Silr aūt ⁊ si. b. c. quidē falsa. a. c. aūt uera: nā idem termini ad demonstrationē nigrū: cignus: ianimatuz: sed ⁊ si utreqꝫ sumant affirmatiue. Nihil eniz phibet. b. quidē omne. c. sequi. a. aūt toti. c. nō inest: ⁊. a. alicui. b. iesse ⁊ oi cigno aial: nulli ṽo cigno nigrū: ⁊ nigrū inest alicui aiali: quare si sumat. a. ⁊. b. omni. c. inesse. b. c. qdez tota uera. a. c. aūt tota falsa ⁊ ꝯclusio tota uera. Silr aūt ⁊. a. c. sumpta uera: naz per eosdem terminos demonstratio.

C Coñter manifestat quō sillatur uerū ex altera tm̄ falsa. ⁊ h p° ex altera in toto falsa. 2° ex altera in pte falsa cū dicit. Rursuz hac qdē. pª in. d. in pª manifestat quō altera tota falsa. s. maiore erit ꝯ° uera ⁊ h est. Silr qdē. 2° quō minore tota falsa ⁊ ma. uera erit ꝯ° uera cum dicit. Silr aūt ⁊ si. b. c. Coñter manifestat idem in pmo mō

τ pᵒ quō maiore tota falsa minore uera: erit 9ᵒ uera. cuȝ dicit. ⌊ h̄ si utreqȝ. ⌋ 2ᵒ quō ecōuerso cū dic. ⌊ silr aūt. ⌋

¶ Rursum hac quidē tota uera: illa ħo in aliquo falsa: possibile enī. b. qdē omni. c. i- esse. a. aūt alicui. c. nō: τ. a. alicui. b. ut bipes quidē omni homini: pulchrū ħo nō omni τ pulchrum alicui bipedi inest. Si ergo sumaṫ. a. τ. b. toti. c. inesse. b. c. quidē tota ue- ra. a. c. aūt in aliquo falsa: ꝯclusio aūt uera similiter aūt. a. c. quidē uera. b. c. aūt sum- pta: transpositis enīȝ eisdem terminis erit demonstratio: τ cum hec quidē est priua- tiua: illa ħo affirmatiua: qm̄ enī euenit. b. quidē toti. c. inesse. a. aūt alicui. c. τ qm̄ sic se hūt nō omni. b. inest. a. Si ergo sumaṫ. b. omni. c. inesse. a. aūt nulli priuatiua quidē in aliquo falsa: altera aūt tota uera τ con- clusio. Rursuȝ q: cū ostensuȝ est. a. quideȝ nulli. c. inesse τ. b. alicui euenit. a. alicui. b. nō inesse. Manifestuȝ qm̄ τ cum. a. c. tota uera. b. c. aūt in aliquo falsa ꝯtingit ꝯclusi- onem esse uerā. Si enim sumaṫ. a. quideȝ nulli. c. b. aūt omni. a. c. quidem tota uera. b. c. aūt in aliquo falsa.

¶ Cōṡter manifestat quō altera exn̄te falsa in pte τ altera uera erit 9ᵒ uera τ h̄ pᵒ in p̄mo mō. scdo in scdo modo. in p̄mo manifestat p̄us q̄ 9ᵒ erit uera maiore exn̄te in pte falsa τ minore uera cū dicit. ⌊ rursū hac qdē. ⌋ scdo q̄ idem ꝯtingit ecōuerso sehn̄tibᵒ terminis cuȝ dicit. ⌊ silr aūt. ⌋ in scdo mō manifestat prius quō 9ᵒ pōt esse uera maiori falsa in pte τ minori uera per hoc q̄ quintᵒ mo- dus tertie figure infert. vn̄ ex maiori pticulari uera que sit uera pticulariter sumpta si transpō in ulem ꝓpōnem erit in pte falsa. Et modus secūdus infert uerū ex maio ri pticulari falsa τ minori uera cū dicit. ⌊ cū hec qdē est p̄uatiua. ⌋ ꝯn̄ter mãifestat q̄ 9ᵒ pōt eē uera maiore exn̄ te ptim falsa τ minore uera per h̄ q̄ in sexto mō ꝯcludiṫ uerū maiore pticularis est exn̄te ptim uera τ ptim falsa Si enim illa minor pticulariter sumpta est uera τ si trās- posita in ulem erit minor ptim uera τ ptim falsa τ erit p̄ mus modus τ h̄ est qđ dicit. ⌊ rursuȝ qm̄ hic aūt. ⌋

¶ Manifestum aūt τ in pticularibus sillˀis qm̄ oino per falsa euenit uerū: nā ideȝ ter mini sumēdi: τ qm̄ ul'es fuerūt ꝓpōnes: in cathegoricis quidē cathegorici. in priuati uis aūt priuatiui. Nihil enim dicit cuȝ nul lū inest omni sumere inesse: τ si alicui ulr in erat alicui ulr sumere ad terminoꝝ posi- tionem: similiter aūt τ in priuatiuis.

¶ Cōṡter determinat sillˀos pticulares ꝯcludētes uerū ex falsis dicēs q̄ oī mō facta cōbinatione erit sillˀare ueruȝ per falsa in pticularibᵒ sillˀis τ h̄ patet per eosdē termios qui p̄us accepti sunt in ulibus tam affirmatiuis q̄ȝ nega tiuis. Idem enim modus est accipiendo ꝓpōnes in to- to ueras τ in toto falsas affirmatiuas τ negatiuas hic τ i ulibus sillˀis τ hec est. ⌊ manifestū aūt τ in pticularibᵒ. ⌋ cōbinationes igiṫ ul'es sunt octo utiles. aut enim utraqȝ falsa aut uā altera. si utraqȝ aut in toto aut in pte aut ma- iori in toto falsa: τ minori in pte aut econuerso. si uā alte ra: aut ma. aut mi. si ma. aut enim in toto aut in pte. si mi nor silr aut in tota aut in pte τ ita octo sunt cōbinationes ul'es. Sed q̄riṫ q̄re omisit duas hn̄tes alterā i toto falsaȝ τ alterā in pte τ rō hᵒ est q: satis per illas itelliguṫ que hn̄t alterā in toto falsaȝ. ¶ Sed nunc queriṫ utrū utraqȝ posita in ꝯōnem uerā τ patet s̄m Arṫ. q̄ in mo quocunqȝ mō se hēant ꝓpōnes poterit uera eē 9ᵒ. Sed opponitur sic p̄ma figura per ꝯuersionē facit tertiā quare ma. p̄me figure manet adhᶜ in tertia. sed vna tota falsa nō erit er- go uera. in prima figura maiori exn̄te uera τ partim fal- sa q̄re nec in tertia. Sed dicēdū q̄ arᵐ nō ualet tria enī fuerūt in cā in p̄ma figura quare nō erat 9ᵒ uera. vna est falsitas minoris s̄m totū. aliud est acceptio ꝯōnis ulis. 3ᵐ est talis situs medij ad extrema q: minor sub medio accipiṫ τc̄. vn̄ quocūqȝ illoꝝ deficiēte poterit uera eē 9ᵒ. vn̄ in sillˀis pticularibᵒ p̄me sic se hn̄tibᵒ ꝓpōnibᵒ pōt esse uera 9ᵒ in ulibus ēt scd̄e figure τ in sillˀis tertie. De sillˀis aūt pticularibᵒ q̄nque sunt ꝯiugationes τ oēs utiles. aut enim utraqȝ falsa τ h̄ duplr. s. ul'i ꝓpōne in toto falsa uel in pte. aut altera uā τ h̄ aut ul'i aut pticulari τ hoc duplr. aut in toto aut in pte. Notādū igiṫ q̄ in oibᵒ figuris apō ul'es sillˀos sunt octo ꝯiugationes apud pticulares quin que τ oēs q̄ūalr pn̄t in ꝯōnem uerā exceptis duabᵒ ꝯiu gationibᵒ p̄me figure ubi altera est maior in toto falsa τ altera. s. mi. in pte falsa. Solet aūt opponi in oibᵒ hijs fi- guris sic falsitas est priuatio ueritatis sicut negatio affir- mationis sed ex mi. negatiua nō fit sillˀs in p̄ma τ in ter- tia figura. nec in aliqua ex utraqȝ negatiua: ergo nec ex mi. falsa fiet sillˀs in pᵃ τ in 3ᵃ nec in aliqua figurarū ex utraqȝ falsa. Et dicēdū q̄ ad sillˀm p̄me τ scd̄e figure suf- ficit minorē dictā eē per positionē ita q̄ affirmatiua sit per sermonē τ si nō sit sic in re sicut poniṫ per s̄monem. silr aūt est de oibᵒ figuris q̄ nō exigiṫ simlr altera ꝓpō poia s̄m s̄monē ȝ sufficit q̄ sit poia s̄m rem.

m Anifestum igiṫ q̄ si sit cōclusio fal- sa necesse est ea ex quibus est ora- tio falsa esse: aut omnia aut aliqua. Qm̄ aūt uera nō necesse est uera esse neqȝ quid neqȝ omnia: sed est cum nullum sit ueruȝ eoꝝ que sunt in sillogismis ꝯclusio nem similiter esse uerā non tm̄ ex necessita te. Causa aūt qm̄ dico sic se habēt ad iīucē: ne cum sit alterum ex necessitate esse alte- rum hoc cum non sit quideȝ: neqȝ alterū erit: cū aūt sit nō necesse est esse alteruȝ.

¶ In isto caplˀo est intētio auctoris ośidere duas ptes vni us ꝯōnis ut p̄dictum est. quarū p̄ma est q̄ ex falsis seq- tur uerum. 2ᵃ q̄ nō ꝓpter quid sit sed q̄a: ideo ośsa est pᵃ pars hᵒ ꝯōnis. s. q̄ ex falsis est sillˀare uerū per tres figu- ras. Nunc intēdit scd̄am ptem hᵒ. s. q̄ nō sequiṫ uerum ex falsis ꝓpter quid sed q̄a. diuidiṫ in. d. in p̄ma manife- stat ꝯōnes p̄ostēsas cum causis istoꝝ. in scd̄a eum dicit. ⌊ idem aūt cuȝ sit τ nō sit. ⌋ ꝯōnē intētā ośdit. τ nota q̄ facit epylogationē ut ꝯtinuet p̄ostēsa in ꝯōnē ośsaȝ quā iterserit in epylogo. in p̄ma sic p̄cedit. p̄mo dicit q̄ ex ue ris nō sequiṫ nisi uerū τ h̄ p̄ostēsuȝ est in h̄ caplˀo τ q̄ ex falsis pōt seq̄ ueruȝ τ ex altera falsa τ h̄ est scd̄o ośsum τ addit q̄ nō sequiṫ uerū ex falsis ex necessitate τ h̄ itēdit hic ośdē τ hec est idem q̄ dixit talē sillˀm nō dicē ꝓpq̄d de ꝯōne sed tm̄ q̄a. nō enī sunt eā ꝯōnis simplr ȝ s̄m q̄d τ accn̄talr sicut p̄determinatū est. τ h̄ est. ⌊ manifestum ergo. ⌋ scd̄o ponit cām p̄ostēsoꝝ dicēs q̄ qm̄ aliq̄d sequi- tur ad aliud cum nō sit p̄ns necesse est aūs nō esse τ hec in causa p̄mo ośsuȝ est τ h̄ est. ⌊ causa aūt qm̄. ⌋

¶ Idem aũt cum sit ꝛ nõ sit impossibile est ex necessitate idem esse. Dico aũt ut cũ sit a. album. b. ex necessitate esse. Qm̃ enĩ cũ hoc sit. a. album illud de necessitate est. b. esse magnum. Cũ aũt sit. b. magnũ. c. nõ album. necesse est si. a. sit album. c. non eẽ album. Et qm̃ duobus existentibus terminis: cum alterũ sit necesse est alterum esse: hoc cum nõ sit necesse est non esse. a. Cũ ergo. b. non sit magnum. a. non põt albũ esse. cum ꝟo. a. non sit album: necesse est b. magnum esse: accidit ex necessitate: cũ b. magnum non sit idem. b. esse magnũ: hoc aũt impossibile. Nam si. b. nõ est magnum. a. non erit albũ ex necessitate. Si igitur cũ nõ sit hoc album. b. erit magnũ accidit si. b. non est magnũ. b. esse magnũ ut per tria.

¶ Consiter ostdit ꝯõnem intẽtã quã nuper posuit. s. ꝙ ue ex nõ sequit ex falsis ex necessitate sic ad idem eẽ ꝛ nõ esse nõ sequit aliquid de necessitate. sed ad ãñs esse uel esse uerũ ꝙ idem est sequit ex necessitate ꝯñ a eẽ uel esse uerũ. ergo ad ãñs nõ eẽ uel eẽ falsũ ꝙ idem est nõ sequit ex necessitate ꝯñs eẽ uel eẽ uerũ. Huiꝰ rõnis titulo: est posterĩor ꝛ primo repetita cum sua causa. ꝯꝰ aũt in p̃xima pte posita est. ꝛ ideo solũ maiorẽ ponit. p̃mo ergo ponit ma. ꝛ exponit ꝛ h̃ est. Idem aũt cũ sit. Hic exponit dicẽs ꝙ cũ ex necessitate sequit si. a. est albũ. b. ẽ magnũ nõ sequit ex necessitate si. a. nõ est albũ. b. est magm̃ ꝛ h̃ est. Dico aũt. Pꝰ ostdit eã sic. si ad eẽ albũ. a. sequit de necitate b. eẽ magm̃ ergo a destructiõe ꝯñtis si. b. nõ est magm̃. a. nõ est albũ. sed sequit ex ypothesi. si. a. nõ est albũ. b. est magm̃ ergo a p̃ꝰ ad ultimũ sequit si. b. nõ est magm̃. b. est magm̃ h̃ aũt ipossibile ꝙ̃ ipossibile est ad idẽ eẽ ꝛ nõ eẽ ex necitate aliqd seq̃ iux hãc rõnẽ sic p̄cedit. pꝰ ne fiat cauillatio de hoc ꝙ arguit a p̃ꝰ ad ultimũ in duobꝰ termis ponit argumẽtatiõnẽ in tribus termis. s. a. b. c. ꝛ patet qd̃ dicit ꝛ h̃ est. Qm̃ enĩ cũ h̃ sit albũ. Scdo facit suã rõnem a p̃mo ad ultimũ ad silitudinẽ p̄cedẽtis rõnis facte in tribus terminis dicẽs ꝙ adeo bñ sequit a p̃ꝰ ad ultimũ in duobꝰ terminis sicut in tribꝰ ꝛ patet sua rõ qꝛ ponit eam plane cũ dicit. Et qm̃ duobꝰ. It iterũ manifestius resumit eã cũ dicit. Nã si. b. nõ est. ¶ Dubitaret forte aliquis maiore p̄põne sue rõnis. v. ꝛ eni ad idem eẽ uel nõ eẽ sequi idem qꝛ si tu sedes deus est ꝛ si tu nõ sedes deꝰ est qꝛ necẽiũ sequit ex quolibet adhuc si tu sedes alterum istoꝝ est uerũ te sedẽ te nõ sedẽ ꝛ si tu nõ sedes alterum istoꝝ est uerum. Adhuc disiunctiua sequit ad utrãq; sui partẽ ꝛ h̃ nãli ꝯñtia quare sequit si tu sedes tu sedes uel nõ sedes ꝛ ita nãli ꝯñtia sequit idem ad idem eẽ uel nõ esse ꝛ ita ex necessitate. ¶ Ad p̃m̃ dicendũ ꝙ duplex est ꝯñtia. s. eẽntialis uel nãlis. s. qñ ꝯñs intelligit in ãñte. ꝛ est ꝯñtia accñtalis fm quã dicimus necẽiũ sequit ad qd̃libet ꝛ de tali nõ est itelligẽdũ fmo Arĩs. ¶ Ad 2m̃ dicẽdũ ꝙ idẽ põt sequi duplr. aut grã eiusdẽ in ipo ꝛ sic non põt sequi idem ad idem affirmatũ ꝛ negatũ ꝛ sic intẽdit hic Arĩs. aut grã diuisoꝝ in ipo ꝛ sic põt sequi idẽ ad idẽ affirmatũ ꝛ negatũ ꝛ sic nõ itẽdit Arĩs. ꝛ sic p̄cedit oppõ. per h̃ ẽt soluit tertiũ qꝛ disiunctiua sequit ad utrãq; ptẽ sui nõ grã eiusdẽ in ea sed grã diuisoꝝ. itelligit ergo Arĩs ꝙ ad idem eẽ ꝛ nõ eẽ nõ sequit ex necessitate aliqd nãli ꝯñtia ꝛ grã eiusdẽ. ¶ Deinde forte dubitabit de h̃ ꝙ cõ-

cludit illud pro icõuenienti. s. si. b. nõ est magm̃. b. est magm̃ h̃ enim nõ ꝟr incõueniẽs cũ unũ oppositoꝝ bñ possit sequi ex alio sic. Si tu es asinus tu nõ es asinꝰ qꝛ ex ipossibili sequit qd̃libet ꝛ necessariũ sequit ad qdlibet. Et dicẽdũ ꝙ ꝯñtia duplex est. s. positiua siue accñtalis. ꝛ ibi nõ est incõueniẽs unũ oppositoꝝ sequi ex altero sicut ostsũ est. ꝛ est ꝯñtia nãlis siue eẽntialis ꝛ ibi nõ sequit unũ oppositoꝝ ex alio ꝛ sic itẽdit hic Arĩs. Aliter aũt dr̃ ꝙ ex impossibili sequit ad qd̃libet p̃ter suũ oppositũ. ꝛ necẽiũ sequit ad qlibet p̃ter ꝙ ad suũ oppositũ de quo dubitat ꝯñter ꝛ ꝟr hoc eẽ uerũ per hãc rõnez nihil ponit ꝛ p̃imit idem. si aũt ponit suũ ꝯñs ergo nõ perimit ipm̃ sed unũ oppositoꝝ perimit suũ oppositũ ergo ãñcedit ad ipz q̃re neutrũ oppositoꝝ sequit ad reliquũ. Adhuc ꝯñs est de actuali intellectu ãñtis: sed unũ oppositoꝝ nõ est de itellectu alterꝰ ꝙ̃ ꝛc. ¶ Cõtra sic. si ad impossibile sequitur quodlibet nõ repugnãs huic te eẽ asinũ nõ repugnat a te currẽ: sequit si tu es asinus tu curris ꝛ si necẽiũ sequit ad qd̃libet sibi nõ repugnãs ꝛ te currẽ non repugnat ei qd̃ est te nõ eẽ asinũ sequit si tu curris tu non es asinus. q̃re a p̃mo ad ultimũ si tu es asinus tu nõ es asinus ꝛ ita in talibꝰ ꝯsequẽtijs unũ oppositoꝝ sequit ad aliõ ꝛ istud cõcedẽdũ est fm Augm̃ qui dicit. Si ueritas nõ est ueritas est. Cõcedẽdũ ꝙ̃ ꝙ ex ipossibili sequit suũ oppositum: ꝛ ꝙ necẽiũ sequit ad suũ oppositũ. ¶ Ad p̃m̃ obm̃ dici posset ꝙ unũ oppositũ simplr̃ iterimit sub ꝯditione tamen ponit ipm̃: ꝛ ita sub cõditione sequit ad ipm̃ sed illud nõ sufficit. quare sicut sub ꝯditione ponit ipm̃ sub ꝯditione interimit qꝛ silr̃ ad eẽ unꝰ oppositoꝝ sequitur nõ eẽ alterꝰ. ¶ P̃s. dicẽdum ꝙ unũ oppositorũ alterũ interimit ꝛ nõ ponit ꝙ aũt in talibꝰ ꝯsequẽtijs unũ oppositoꝝ sequit ad alterũ nõ est qꝛ unũ ponit alterũ sed ipm̃ ꝯñs pp necessitatẽ sui ponit ꝛ nõ pp suũ ãñs. In ꝯsequẽtijs ergo nãlibꝰ ãñs ponit suũ ꝯñs. In ꝯsequẽtijs autez accñtalibꝰ nõ est h̃ necesse. per h̃ patet ꝯꝰ ad alterũ solũ in ꝯsequẽtijs nãlibꝰ. opz ꝯñs actualr̃ intelligi in ãñcedẽte ꝛ nõ opz h̃ in ꝯsequẽtijs accidentalibus.

c Irculo aũt ꝛ ex se inuicem ostẽdere est per cõclusionem ꝛ ecõuerso predicationẽ alterã sumentẽ p̄positionez ꝯcludere reliquã: quã sumpserat in altero sillogismo. ut si oportuit ostendere qm̃. a. inest omni. c. ostẽdat aũt per. b. ꝛ rursus si monstret qm̃. a. inest. b. sumẽs. a. quidẽ inesse. c. c. aũt. b. ꝛ. a. inerit. b. p̃us autez ecõuerso sumpsit. b. inesse. c. aut si qm̃ b. iest. c. oportet ostendere si sumat. a. de c. que fuit ꝯclusio. b. aũt de. a. esse. p̃us aũt sumptũ est ecõuerso. a. de. b. alter ꝟo nõ est ex se inuicem ostẽdere: siue enim aliud medium sumat nõ circulo nihil enim sumitur eorũdez: siue hoꝝ quidẽ necesse est alterum solum: nam si ambo eadem erit ꝯclusio. at oportet esse diuersam.

¶ Postq̃ determinauit de p̃tate silli q̃ꝫtũ ad sua p̃ncipia siue p̃missas hic intẽdit de eius p̃tate penes ꝯõnez ꝛ diuidit in. d. In p̃ma determinat eius p̃tatem q̃ꝫtũ ad ꝯõnẽ in seipsa. In scda quãtũ ad ꝯõnem in suo opposito cũ dicit. Conuertere aũt ꝛc. Prima est de sillo circulari ubi ostdit p̃tãn ꝯõnis sup p̃missas ꝛ diuidit in. d. in p̃ma manifestat qd̃ sit circulo ostdere. In scda cum dicit. In hijs ergo que nõ ꝯuertunt. De circulari ostsione determinat in p̃ma pte sic p̄cedit. p̃mo dat diffinitionez siue descri-

ptionē circularis oñsionis dicēs q circularis oñsio est que est ɔ̄ōne ꝛ ɔuersa aliqua ꝑmissarū ɔcludit reliquaꝫ ꝑmissarū ꝛ hec est.⌊ circulo aūt ꝛ ex se.⌋ scḋo manifestat diffinitionē ꝛ ꝑcedit sic.ꝑmo oñdit quō ex ɔ̄ōne ꝛ ɔuersa minore sillatur ma.ꝛ sit principalis sill'o. omne.b.est a.oē.c.est.b.ergo oē.c.est.a.circulariter ḡ arguit sic oē.c.est.a.oē.b.est.c.ergo oē.b.est.a.ꝛ h̄ est.⌊ ut si oporteat⌋ scḋo manifestat q ex ɔ̄ōne ꝛ ɔuersa maioris sillatur mi. sic oē.a.est.b.que est ɔuersa maioris oē.c.est.a.que fuit cōclo.ergo oē.c.est.b.ꝛ h̄ est.⌊ ꝛ si qm̄.⌋ ꝫ° addit ad maiorem declaratiōnē q ipossibile est aliter fieri oñsionez circularez.si enim acciperet terminus ex tres terminos ꝑncipalis silli ut cū ɔ̄ōne sumeret alia ꝑmissarū nō esset oñsio circularis ꝛ ita termiaret demr̄atio in eodē a quo exiuit.Si aūt accipit vna ꝑmissaruꝫ cū sua ɔuersis non eum ɔ̄ōne sed cū reliqua ꝑmissarū tunc accideret eadeꝫ ɔcl'o que in ꝑncipali sill'o fuit.neqꝫ ergo sine ɔ̄ōne fit oñsio neqꝫ per aliā simplr a ꝑexius°ꝛ ideo necesse est accipere ɔ̄ōnē cū altera ꝑmissarū alterata in suā ɔuersāꝫ ꝛ h̄ dictū est in descriptione ꝛ h̄ est.⌊ aliter vo nō est.⌋

¶ In his ergo que nō cōuertunt exinde-mōstrata altera ꝑpositiōe fit sillogismus: non eniꝫ est demonstrare per hos terminos: qm̄ medio iest tertiū aut ꝑmo mediū.

¶ Cōsequēter determiat de sill'o circulari ꝛ diuidit i.d.in ꝑ° oñdit in qb° termiis fiat.in scḋa cuꝫ dicit.⌊ In hys vo que ɔuertunt.⌋ oñdit quō fiat.ꝛ ꝑma ps ad mām ei° ptinet scḋa ad formā.In ꝑma oñdit q sill'o circularis fit tantūmō in terminis ɔuertibilib°:sic in sill'o circulari debet oñdi quelibet ꝑpō per ɔcl'onē ꝫ hoc nō ɔuenit si sumātur termini nō ɔuertibiles.qre in sill'o circulari opꝫ termios eē ɔ̄tibiles.Illus° rōnis ponit mediū ꝛ explanat: ponit ꝛ hoc est.⌊ in hys ergo que nō.⌋ explanat dicens q si termini accipiunt nō cōūtibiles altera ꝑpōm ul' ei° cōuersa manebit idemr̄ata ꝛ ita nō quelibet ꝑpō oñdet ꝛ hec est.⌊ nō eniꝫ est.⌋ ꝛ per hoc q dicit tertiū eē in medio pōt itelligi minor ꝑpō quare tertiū est in medio sēm in ꝑo uel iferius in supiori.uel pōt itelligi cōuersa minoris in qua significat terminuꝫ eē in medio sicut ꝑdicatū in sc̄do eodē mō intelligi pōt de hoc q dicit medium eē in ꝑmo maior ꝑpō.

¶ In his vo que cōuertunt est oia mōstrare per se inuicē:ut si.a.ꝛ.b.ꝛ.c.cōuertūtur sibi inuiceꝫ:ostēdat enim.a.c.per mediuꝫ b.ꝛ rursus.a.b.per ɔcl'onē ꝛ p.b.c.ɔ̄uſaꝫ.ꝑpōneꝫ.Similiter aūt ꝛ.b.c.per conclusionem ꝛ per.a.b.conclusionē ɔuersam. Oportet aūt.b.c.ꝛ.b.a.ꝑpositione demōstrare: nam bis indemōstratis usi sumus solum.Si ergo sumatur.b.omni.c.inesse ꝛ.c.omni.a.sill's erit ei° qō est.b.ad.d.rursus si sumatur.c.omni.a.ꝛ.a.omni.b.necesse est inesse omni.b.In utrisqꝫ ergo sillogismis.a.c.ꝑpositio sumpta est indemōstrata:nā alie ꝑbate erant.Quare si hanc ostēderimus oēs erunt approbate per se inuicem.Si ergo sumatur.c.omni.b.ꝛ.b.oi.a.inesse ꝛ utreqꝫ ꝑpōnes demonstrate sumentur:ꝛ.c.necesse est inesse.a.Manifestuꝫ qm̄ in solis hijs que cōuertuntur circulo ꝛ pro se inuiceꝫ cōtingit fieri demonstrationes.In alijs vo quēadmodū prius diximus.Accidit aūt ꝛ in hijs codeꝫ sumpto qō monstrat uti ad demonstrationē: nā.c.de.b.ꝛ.b.de.a.monstrat sumpto.c.de.a.dici.c.aūt de.a.per has ostendit propositiones:quare conclusione utimur ad demonstrationem.

¶ Cōsiter determiat quō fit circularis sill's ꝛ diuidit in.d. in ꝑma determinat ꝑncipale itenī.in scḋa cū dicit.⌊ manifestū ergo qm̄.⌋ In ꝑma cōcludit que dā correlaria.prima diuidit in tres sēm nūm ꝛ ordinē triū figurarū.in prima determiat quō fit circularis sill's in ꝑ° figura ꝛ h̄ ꝑ° in modis ulib°.scḋo i ꝑticl'arib° cū dicit.⌊ In ꝑticl'arib° aūt sillis.⌋ ꝑma in.d.in ꝑma oñdit quō in mō ul'i affirmatiuo.in scḋa quō in mō ul'i negatiuo cū dicit.⌊ In ꝑuatiuis aūt sillis.⌋ ꝑma in.d.in ꝑma docet sill'are ꝑncipaleꝫ ɔ̄ōnem ex ꝑmissis ꝑncipalibus ꝛ ecōuerso per ɔ̄ōnem utranqꝫ premissarum:ꝛ qꝛ prius hoc plane manifestauit breuiter tangit quomō faciendū sit ꝛ patet ꝛ hec est.⌊ in hijs vo que conuertunt.⌋ In scḋa docet sillogiçare conuersas omniū earum ꝛ ꝑcedit sic.ꝑmo docet sillogiçare cōuersas sic cōuersa ma.sillogiçat ex cōuersa ɔclusionis ꝛ minore sic.Omne.c.est.b.omne.a.in.c.ergo omne.a est.b.cōuersa aūt minoris sillogiçat ex cōuersa ɔ̄ōnis ꝛ ma.sic.omne.a.est.c.omne.b.est.a.ergo omne.b.est.c. cōuersa aūt ɔ̄ōnis sillogiçat ex cōuersa utriusqꝫ premissaruꝫ.sic omne.b.est.c.omne.a.est.b.ergo omne.a.est.c patet igit cum ostēse sint ꝑmisse principales ꝛ ɔ° earum ꝛ oēs earum conuerse.oēs ꝑpositiones iste ostense sex sunt ꝛ nulla accipit indemonstrata ꝛ h̄ est.⌊ oportet aūt ꝛ.c.b.⌋ scḋo cōcludit cor^m.f.q aliter nō fit circularis sillogismus nisi in terminis conuertibilibus ꝛ causa q in eis fiat est qre terminis existētibus cōuertibilibus ex cōuersis premissarū sillogiçatur cōuersa ɔ̄ōnis ꝛ econuerso ex cōuersa ɔ̄ōnis cōuersa premissarū ꝛ hec est.⌊ manifestum ergo qm̄.⌋

¶ In priuatiuis autē sillogismis sic mōstratur ex se inuiceꝫ. Sit.b.quideꝫ omni.c.inesse.a.autē nulli.b. cōclusio qm̄.a.nulli.c. Si ergo rursuꝫ oporteat ɔcludere: qm̄.a.nulli.b.qō prius sumptuꝫ erat:erit.a.quideꝫ nulli.c.c.autē omni.b.sit eni ecōuerso ꝑpositio.Si aūt qm̄.b.omni inest.c.oportet concludere iam non similiter conuertendū.a.b.Nam eadem ꝑpositio.b.nulli.a.ꝛ.a.nulli.b.inesse sed sumendum cui a.nulli inest huic.b.omni iesse:ꝛ sit.a.nulli.c.inesse qō fuit conclusio.Cui autem.a.nulli.b.sumatur omni inesse.Necesse est igitur.b.omni.c.inesse.Quare cū sint tria vnūquodqꝫ conclusio est facta ꝛ circulo demōstrare:hoc autē conclusionē sumētem ꝛ ecōuerso alterā ꝑpositionē reliquā sillogizare.

¶ Cōsequēter ostēdit quomō fit sillogismus circularis in modo negatiuo ul'i ꝛ ꝑcedit sic.ꝑmo ponit ꝑncipalez sillogismū sic nullum.b.est.a.omne.c.est.b.ergo nullum c.est.a.ꝛ hoc est.⌊ In ꝑuatiuis aūt.⌋ scḋo ex cōuersa minoris ꝛ ɔ̄ōne sillogiçat maiorē sic nullum.c.est.a.omne.b.

est.c.ergo nullum.b.est.a.z hoc est.[si ergo rursus.] z°
dicit q sillogizando minorē que affirmatiua est non est sumere e cōuersam maioris in se qr est negatiua sicut maior est affirmatiua nō sequit ex negatiua z ideo oportet cōuertere in affirmatiuā sic Cui nulli inest.a.huic omni inest.b.ex hac aūt z cōne sequit maior sic Cui nulli iest a.illi enim oī inest.b.c.nulli inest.a.ergo.c.omni iest.b. z hec est.[si aūt cui.b.] De hijs cōcludit q cū tres sunt ppōnes cōnumerando cōnem patet q oēs ostēse sunt. qr ex cōne z cōuersa vnius pmissarū ostēdit altera z hec est.[quare cum sint tres.]

¶ In particularibus autem sillogismis vniuersalem quidem propositionem non est monstrare: per aliam autem particularem est: quoniā autem non demonstrare vniuersalem manifestum: nam vniuersalis monstratur per vniuersalem: cōclusio autem non est vniuersalis: oportet autem ex conclusione ostendere z altera propositione. Amplius omnino non fit sillogismus conuersa propositione: nam particulares fiūt utreqz propōnes: particularem autē est. Ostēditur enim.a.de aliquo.c.per.b. si ergo sumatur.b.omni.a.z cōclusio manet.b.alicui.c.inerit. Fit enim prima figura z.a.medium. Si ergo fit primarius sillogismus: vniuersalem quidem propositionem non est ostendendum: ppter hoc qd dictum est prius: particularem autē est si similiter conuertat.a.b.quēadmodum in vniuersalibus: ut cui.a.alicui non inest: huic.b.alicui inest: nam aliter non fit sillogismus eo q negatiua est propositio particularis.

¶ Hic dicit quomodo fit sillogismus circularis in particularibus pme figure.z primo in modo affirmatiuo.secūdo in modo negatiuo.in affirmatiuo pmo ponit duas cōnes quarū vna est q nō sillogizat ulis ppositio.scdo q pticularis sillogizat z hec est.[in pticularibus aūt.] scdo ostēdit eas z pmo primā duplici rōne sic qr ad ostēsionē ppōnis pmisse accipiēda est cō.[illa que est particularis z ideo ex illa nō sequit ulis: qr oportet accipere cōuersam vnius pmisse cuz cōne sed illa cōuersa est pticularis quare si assumeret sic oēo nō eēt sillogismus eo q ex particularibus nihil sequit z hec est.[qm aūt non est.] scdo ostendit scdam cōclusionē cōcludens minorē ex cōne z cōuersa ma.sic si sillogizatur q aliquod.c.sit.a per h q omne.b.est.a.z aliquod.c.est.b.cōuersa maiore z cōne sillogizat mi.sic Omne.a.est.b.aliquod.c.est a.ergo aliquod.c.est.b.z hec est.[particulare aūt.] Cōsequēter determinat circularē sillm circa modū necessarium pticularē z pcedit sic.primo dicit q nō est sillogizare ppositionē ulez ppter cām prius dictā primo z h est [si aūt sit priuatio.] scdo dicit q pticularis sill'a pōt sillogizari si cōuertat ma.in affirmatiua eo modo q dictum est in sillogismis ulibus sic. Cui alicui nō inest.a.illi alicui inest.b.z est sill's talis. Cui alicui non inest.a.illi alicui inest.b.c.alicui non inest.b.a.ergo.c.alicui inest.b. quomō aūt fieri debeat principalis sillogismus patet: z hoc est[pticulare aūt.] ¶ Dubitaret forte aliquis h.primo de circulari sillogismo in cōmuni.z primo videt q non sit possibilis apud artem qr impossibile est apud artem idē esse prius z posterius seipso.sed si cōcludatur aliquid circulariter erit idez prius z posterius seipso z notius z ignotius quare non possibile apud artem circulo ostēdere.probatio mi. Id q est ostendens est prius z notius.z id q est ostensum est posterius z ignotius.sed in sillogismo circulari ponit idem ostendens z ostensum respectu sui ipsius quare si.a.erit.b.z.b.erit.a.z sic.a.prius z notius erit seipso h° est processus circularis. Et dicendū q idem esse prius z posterius notius z ignotius seipso sm rōnem eandem impossibile est idem tū sb diuersis rōnibus bñ pōt.z sic ostendens prius est qz ostēsa z ostensa posterior est sm rōnem hanc z h patebit eo post. ¶ Cōsiter forte dubitabit aliquis utrum sit sillogismus nec ne.z videtur q non est cū sillogismus sit decursus ab uli ad particulare in circulari ostēsiōe a pari ipar qr cōuertant ibi oia. Et dicēdum ad h q sicut ppositio cōstitui pōt ex cōuertibilibus.z tū sbm est in rōne ptis:ptū in rōne superioris uel totius sic sillogismus ex oibus cōuertibilibus fieri pōt nihilominus m cō est in rōne pticularis: maior aūt in rōne ulis. ¶ Ad rōnez dicendū est q nō est necesse in sillo procedi sm rem ab uli ad particulare: sed sm rem uel rōnem. ¶ Ulterius forte dubitaret aliquis que sit utilitas talis sillogismi z cuius artis sit instrumentum. videtur enim q careat utilitate sic z bono fine carebit.nam omnis sillogismus cōpetit ad usum sillogizandi uel dialetici uel demonstratoris. sed circularis ad nullum istorum pertinet neqz sophistice. quia sillogismus suus deficit in forma aut in materia aut in utroqz.circularis autem in sillogismo non est deficiens nec in materia ergo ad ipsuz non pertinet.qd autem non ad demonstratorem videtur per h q ostēdit in libro posteriorum q non est circulo demōstrare z sic ut videtur ad ipsum non pertinet. Itez in demonstratione non petitur principium sm rem neqz sm rationem sed in circulari sillogismo petitur idem sm rem: quare non pertinet ad demonstratorem.probatio minoris inferius ostendetur q petitio principij est sm rem: quādo ma.est eque dubia cōni z termini alterius propositionis conuertunt z dicitur q h est quia ex conclusione z conuersa alterius premissarum contingit cōcludere reliquā sicut econuerso. sed illud contingit in sillogismo circulari sicut patet per se quare videtur q in sillogismo circulari sit peccatū q est petitio sm rem z ita nō pertinebit ad demonstratorem. Qz autem non pertineret ad dialeticum videtur quia ibi est petitio principij q est peccatuz in dialetica sic patet q ad dialeticū non pertinet. ¶ Ad oppositum sic causa immediata z effectus ipsius cuz ipsa conuertitur: sed demonstrator concludit effectuz per causam immediatam z econuerso per effectum immediatum causam immediatam sicut ostendit in posterioribus.ergo cum in tali processu fit ostensio circularis videtur q ostensio circularis ad demonstratorem ptinet. Adhuc videtur q pertinet ad dialeticum quia dialeticus sillogizat diffinitionem per diffinitum z econuerso z talis ostensio est circularis quare videtur q pertineat tam ad dialeticum qz ad demonstratorem q concedendum est. Sciendum tamen q primo z precipue ad demonstratorem pertinet z propter hoc hic determinatur de sillogismo particulari minus autem proprie pertinet ad dialeticum. ¶ Ad primum dicendum q Ars.in posterioribus non intendit simpliciter destruere demonstrationem circularem sed quidam posuerant q contingit omnia scire z oia ex se inuicem demōstrare z h per causam z eodem modo demonstrādi z h remouet Ars ibi z non intendit quin fiat circularis demonstratio ita q causa demonstret effectum z econuerso. sed non est idem modus demonstrādi.vna enim demonstratio est propter quid alia est quia. ¶ Ad secundum dicendum

ꝙ petitio principij ſm ueritatem eſt ſicut infra determinatur quando q̄d non eſt natum oſtēdi per ſe oſtenditur per ſe. Si ergo in ſillogiſmo circulari accipiatur propoſitio per ſe nota ⁊ que eſt per ſe nata oſtendi que ſibi fidē facit ſicut vult Ariſ. ⁊ Boecius in multis locis ꝙ ipſa eſt propoſitio immediata ⁊ principium de ipſa non fiet petitio principij. ut ſi. a. natum ſit per ſe oſtendi ⁊ per ipſū oſtendatur proprius effectus eius. ſ. b. ⁊ deinde per. b. oſtendatur. a. ⁊ econuerſo ⁊ oſtendatur. a. per. a. h̄ nō facit petitionem principij cum. a. ſit natum per ſe oſtendi. Si autē accipiatur propoſitio mediata ⁊ non per ſe nota nec per ſe nata oſtendi erit petitio ſm ueritatem: ut ſi. a. nata ſit oſtendi per. a. ex ipſa. a. oſtenditur. b. ⁊ ecōuerſo. ſequitur ꝙ. a. demonſtret. a. ⁊ eſt petitio eius ꝙ eſt in principio. Dicendum igitur ꝙ petitio principij ſm veritatem eſt quando petitur propoſitio non per ſe nata. patet ergo ꝙ i ſillogiſmo circulari quādoq̄ petit ꝙ eſt in principio ſm ueritatem ⁊ eſt quando petitur propoſitio eque dubia concluſioni ⁊ termini inter ſe conuertuntur. h̄ autem non contingit quando petitur propoſitio per ſe nota. patet ergo ꝙ in ſillogiſmo circulari quandoq̄ petitur ꝙ eſt in principio ſm ueritatem ſic non pertinet ad demonſtratorem. ¶ Ad tertium dicendū ꝙ petitio eius ꝙ dicitur in principio duplex eſt. ſ. ſm ueritatem ⁊ ſm opinionem. ſm ueritatem quando per ſe natum oſtendi oſtenditur per ſe. ſm opinionem quando petitur aliquid dubium uel aliquid ꝙ probari deberet ſm opinionem eius cum quo diſputatur q̄uis non ſit ita ſm ueritatem. primus modus peccandi conſideratur a demonſtratore tanq̄ fugiendus. ſcdm autem a dialetico. vnde q̄uis in argumento petatur principium ſm ueritatē cōtingit tamen eſſe dialeticum bonū. Si ergo per premiſſas oſtendatur cōcluſio ⁊ econuerſo per cōcluſionē premiſſa. dūmodo ſub diuerſis rationibus premiſſa ſit notior ꝯōne ⁊ ꝯ° notior premiſſa apud illum tamen ꝯ° diſputatur uel ſm apud diuerſos q̄uis ſm ueritatem ſit eque dubia utraq̄ oſtenſio bona eſt dialetico uel alterū nō erit dialetice ſillogiçare diffinitionē per diffinitū ⁊ ecōuerſo. ergo ꝙ in ſillogiſmo circlari peti pōt ꝙ eſt in ꝓncipio ſm opinionē ⁊ ſic nō pertinet ad dialeticū. uel poteſt non peti ⁊ ſic pertinet ad ipſū non tamen ſm ꝙ pertinet ad ipſū petitur id ꝙ eſt in principio ſm ueritatem. ¶ Ad ultimū patet ſ̄z° quia circularis ſillogiſmus dialetico competit ſed non eſt ſic ex notioribus dialetico ſimpliciter ſed ex notioribus et q̄uis ſm ueritatē eque ignota. ex hijs apparet ꝙ ſillogiſmus circularis utilitatē habet tam ad uſum dialetici q̄z demonſtratoris ⁊ ꝙ diuerſimode fit petitio principij apud dialeticū ⁊ apud demonſtratorem ⁊ ꝙ ſepe fit petitio ſm demonſtratorem ubi non fit ſcdm dialeticum quia dialeticus cōmuniter ⁊ ſm opinionem conſiderat demonſtrator ſm ueritatē magis inſpicit. ¶ Adhuc autē dubitaret forte aliquis que ſit differentia ſillogiſmi circularis hic determinati ad demonſtrationem circularem quā docet Ariſ. in ſecūdo poſteriorū in capitulo de cauſis. Et dicendū ꝙ hic determinatur ſm ꝙ abſtrahit a terminis cauſalib° ⁊ nō cauſalibus. ut patet ex iam dictis. Ibi vō ſm ꝙ fit in terminis cauſalibus tm̄ ut nubes eſt cauſa pluuie ⁊ pluuia vaporis iterū uapor cauſa pluuie ⁊ ſic deinceps ſm circulum. ¶ Ulterius queritur de his que dicit in littera de diffinitione circularis ſillogiſmi. videtur enim eſſe oſtenſio diminuta quia aliqua circularis oſtenſio fit per conuerſam concluſionis ⁊ per alteram propoſitionē ad ſillogiçandum conuerſam alterius propoſitionis. diffinitio dicit tantūmodo ꝙ accipit tm̄ concluſionem ⁊ cōuerſam alterius propoſitionis ad ſillogiçandum reliquam: nunc autem contingit ſic ⁊ aliter quare ſua diffinitio nō omni oſtenſioni circulari conuenit. ¶ Queritur etiam quare magis dicit ipſam fieri ex conuerſa alterius ꝓmiſſe q̄z per concluſionem ⁊ alteram premiſſam uel per cōuerſionem utriuſq̄. ¶ Ad primum dicendum ꝙ in primo modo prime figure ſunt due oſtenſiōes circulares. vna eſt que per principales premiſſas oſtendit concluſionem ⁊ econuerſo per concluſionem premiſſas ⁊ hec ꝓcul dubio ſumit concluſionem cum conuerſa alterius ꝓmiſſarum ſm ꝙ ſignificat diffinitio. Alia eſt que per cōuerſas premiſſarum principalium concludit conuerſā principalis concluſionis: ⁊ econuerſo per eius conuerſam conuerſas premiſſarum principaliū. In hac aūt circulatiōe ſecūda ē tanq̄ ꝓncipiū ſilli q ꝯcludit ꝯūſā ꝯclōnis ꝓncipalis ex ꝯūſis ꝓmiſſaꝝ ꝓncipaliū: ⁊ h° concluſio cum conuerſa vnius premiſſarum eius accipitur in ſillogiſmo reflexo circulariter. eſt enim huic ſillogiſmo concluſio conuerſa principalis concluſionis ⁊ premiſſa conuerſa principalis premiſſe ⁊ conuerſa premiſſe eius eſt principalis premiſſa. Patet ergo ꝙ ſicut in prima circulatione ſillogiçatur vna propoſitio ex cōcluſione ⁊ cōuerſa alterius propoſitionis ſic ⁊ in circulatione ſecūda. ⁊ ſic reſpiciendo ad vnāquanq̄ circularem oſtenſionē ſm ſe conuenit cuilibet diffinitio predicta. ⁊ ꝙ dicit in diffinitione ꝙ ex concluſione ⁊ conuerſa vnius premiſſe ſillogiçare reliquam non ſolum referendū eſt ad ꝓncipalem ſillogiſmum ſed vniuerſaliter ad omnē in quo fit circulatio. ¶ Ad ſecundum dicendum ꝙ concluſio cum vna premiſſarum uel conuerſa utriuſq̄ facit diſpoſitionem ſecunde figure aut tertie ſicut patet intuenti. ſꝫ tertia non concludit vniuerſalem: ſecunda vō non concludit vniuerſalem affirmatiuā ⁊ ideo neceſſe eſt in ſillogiſmo circulari ad oſtendendū vniuerſalem affirmatiuā precipue accipere premiſſas in diſpoſitione prime figure. ſic autem ſe habent concluſio ⁊ conuerſa vnius ꝓmiſſarum ⁊ ideo magis dicit circularem oſtenſionē fieri ex concluſione ⁊ conuerſa vnius premiſſarum uel ex utraq̄ conuerſis. Ex iam dictis patet ſolutio eius ꝙ ſolet queri: ſcilicet cū talis ſillogiſmus ſit circularis an vnuſquiſq̄ ſillogiſmorum factorum ſit circularis: an ſcilicet omnes ſillogiſmi inſimul ſint vnus circulus ſiue faciunt vnum circularem ſillogiſmum. videtur ꝙ neq̄ ſic neq̄ ſic quia non ſit exitus ab aliquo eodem in ratione. Et dicendum ꝙ h̄ uerum eſt ꝙ ſex ſillogiſmi iuxta primum modum duos faciunt circulos ſm ꝙ prius oſtenſū eſt. ¶ Conſequenter queritur de ſillogiſmo circulari negatiuo. ⁊ primo queritur quare non cōtingit fieri ſex combinatiōes ſicut iuxta ſillogiſmum affirmatiuum. ſillogiçat enī ꝓmiſſas ⁊ cōclōnē ſed cōuerſas eorum nō ſillogiçat. Et dicendum quia non fit ibi niſi vna circulatio cū tamen iuxta primum modum fierent due: ex conuerſis enim premiſſarum non oſtenditur conuerſa concluſionis: nec ex conuerſa concluſionis ⁊ minore oſtenditur cōuerſa maioris eo ꝙ utrobiq̄ accipitur minore negatiua in prima figura: nec ex conuerſa concluſionis ⁊ mi. ſillogiçatur conuerſa minoris quia utraq̄ negatiua eſt ex quibus non ſillogiçatur. ¶ Sed quereret aliquis quare non tranſponit illas negatiuas in affirmatiuas ⁊ ſic docent ſillogiçare conuerſas ſicut non facit ad ſillogiçādum principalem concluſionem. Dicendum ꝙ trāſpoſitio talis in illis conuerſis fruſtra eſſet ⁊ non ad propoſitum: quod patet ſic ſit ſillogiſmus principalis. Nullum b. eſt. a. omne. c. eſt. b. ergo nullum. c. eſt. a. ſi debeat oſtēdi conuerſa concluſionis. ſ. nullum. a. eſt. c. per conuerſas premiſſarū accipiatur conuerſa mi. ſ. omne. b. eſt. c. ⁊ deinde conuerſa minoris tranſponatur in affirmatiuā ſic cui nulli ineſt. a. omni illi ineſt. b. ⁊ patet ꝙ h̄ nihil ad propoſitum. ex hijs omne. b. eſt. c. cui nulli ineſt. a. illi ineſt. b. ꝙ nunq̄ ſillogiçatur ꝙ. c. nulli. a. iſt. ſimiliter autem eſt ⁊ in alijs conuerſis concludendis quidam tamē non proſpicientes ueritatem interiorem concedunt ꝙ conuerſe predicte ſillogiçari poſſint per tranſpoſitionē

negatiue in affirmatiuam sed hoc nihil est. ¶ Ulterius forte dubitaret aliquis de conuersione quam facit negatiue in affirmatiuam videtur enim nulla talis esse nisi in contingenti materia. Item si esset conuersio inter conuersiones in primo deberet poni non autem posita fuit ibi ergo non est conuersio. Adhuc conuersa quam accipit videtur esse falsa quare videtur peccare in conuersione. si enim dicam nullus homo est asinus et conuertam sic. Cui nulli inest asinus: illi omni inest homo hec est falsa: quia ligno nulli inest asinus nec tamen omni ligno inest homo. ¶ Ad primum dicendum quod non est proprie conuersio quam facit sed est translatio conuertendo maiorem affirmatiuam. vnde primo conuersa est maior et deinde transumenda est sic. Nullum.a.est.b. conuertitur in hanc cui nulli inest.a. illi omni inest.b. et quia conuersio non est sed magis quedam ypo^ca translatio propositionis ideo non numeratur in primo inter conuersiones. ¶ Ad secundum dicendum quod sicut in affirmatiua propositione termini conuertibiles sunt in negatiua debent termini inquantum possunt accedere ad conuertibilem sic quod sunt contradicentes in genere et immediate ita quod necesse sit alterum esse necessario: ut cum dicitur nullum inequale est equale. sed si debeat talis intelligi de conuertibilitate. circa maiorem patet quod affirmatiua in qua transmutatur vera sit cui nulli inest inequale illi omni inest equale. vel potest dici melius non coartando minorem ad terminos scilicet quod per hoc quod dicit cui intelligendum particulare aliquod a quo vniuersaliter remouetur.a. et cui insit.b. cum illud oportet necessario esse.c. quia sicut dictum est in principio capituli fere non debet in circulari ostensione sumi terminus nouus extra preceptas. sic enim non erit circularis ostensio quare per hoc ipsum per virtutem ostensionis circularis oportet intelligere.c. et sic est propositio vera: scilicet alicui sicut.c. cui nulli inest.a. omni inest.b. ¶ Consequenter forte dubitabitur de sillogismo quem facit scilicet cui nulli inest.a. illi omni inest.b.c. nulli inest.a. ergo.c. omni inest.b. videtur enim quod non sit sillogismus quia maior est particularis cum hoc ipsum cui supponat pro.c. tum quia minor est negatiua et in utroque illorum peccatur contra sillogismum prime figure. ¶ Etiam queritur in quo modo fiat et non est assignare ut videtur sed aliquis dicit quod sillogismus fit in tertia figura propter quosdam quod dicet Aristoteles in fine huius capituli sed hoc nihil est. si enim esset contigeret conclusionem conuertere fieri maiorem quia contradicit hic Aristoteles dicens quod sillogizatur ex conclusione et vna premissarum ad hoc in tertia figura non sillogizatur vniuersalis sed per illum sillogismum sillogizatur vniuersalis. Et dicendum quod sillogismus ille fit in prima figura non tamen in aliquo modo eius non insunt per virtutem quod est dici de omni et de nullo sed per virtutem maioris propositionis in qua implicatur talis causa ut vno remoto ab alio eidem insit reliquum. et habet illa maior quasi virtutem conditionalis. vnde totus sillogismus ypo^cus est inferens a positione antecedentis. Patet igitur solutio ad omnia obiecta fit enim sillogismus per primam figuram sed non per aliquem modum eius quia sillogismus ypothe^cus non est nec procedit per dici de omni aut de nullo. maior etiam non est particularis respectu conclusionis sed magis inequeue ei quod ipsum cui pro.c. supponit quod quid.c. in conclusione subicit nec est etiam inconueniens inferre per sillogismum ypotheticum a positione antecedentis ex minori negatiua: quia negatio non cadit super totum medium. immo quasi eius posit nec etiam est inconueniens sic inferre affirmatiuam ex negatiua. ¶ Ulterius forte queritur de particularibus primo queritur quare sit quarto modo non sillogizatur maior nec conuersa maioris nec conuersa minoris aut conclusionis. nam nullum istorum ostendere docet. Et dicendum quod maior non sillogizatur propter causam quam ponit in littera. propter enim similem causam non sillogizatur sua conuersa quia ex conclusione que est particularis conuersa minoris que particularis est nihil sillogizatur conuersa etiam minoris aut conclusionis non sillogizatur eo quod accipitur maior particularis in prima figura. sed aut conuersa mi. aut conclusionis quarum utraque particularis est. sillogismus autem est quomodo circa modum particularem negatiuum. Ex hys ergo patet quod non est completa circulatio in hys modis sicut in vniuersalibus nec etiam in modo negatiuo vniuersali adeo completa sicut in affirmatiuo modo. In modo enim affirmatiuo duo sunt circuli. in negatiuo vero vnus est circulus tamen in particularibus a minore circulus. ¶ Consequenter dubitabit aliquis de modo particulari negatiuo. videtur enim non facere sillogismum quia ex particularibus sillogizat sic cui alicui non inest.a. illi alicui inest.b.c. alicui non inest.b.c. alicui non inest.a. ergo.c. alicui inest.b. adhuc conuersa maiore quam sumit videtur falsa quia si dicam sic nullus homo est asinus et deinde conuertatur sic cui alicui non inest asinus illi alicui inest homo erit propositio falsa quia ligno alicui non inest asinus nec tamen ligno alicui inest homo. Dicendum quod sillogismus cathe^cus est qui procedit per virtutem eius quod est dici de omni et de nullo. sed in dicto sillogismo maior propositio ypo^ca est virtualiter. vnde in maiori impli^ta est tota virtus inferendi et infuni aperte antecedentis et sic patet primum. ¶ Si autem queratur quare aliter hic transumpta est maior in affirmatiuam quam in sillogismis vniuersalibus quia ibi transumpta est in terminis sumptis vniuersaliter. hic autem in terminos sumptos particulariter. Dicendum quod sillogismus talis ypo^cus est inferens secundum dispositionem preassignatam in maiori. vnde quia in vniuersalibus inferenda vniuersalis conclusio et in particularibus particularis debet in vniuersalibus transponi vniuersaliter. in particularibus debet sumi in terminis non vniuersaliter. ¶ Ad tertium dicendum quod in affirmatiua transposita est conuersa mi. secundum hoc ipsum cui supponit pro.c. quia ex necessitate sillogismi circularis est quod nullus terminus extra sumitur. si enim sumeretur non esset circularis ostensio sicut dicit in littera et ita illa propositio est intelligenda sub hoc sensu cui alicui sicut.c. non inest.a. illi alicui inest.b. sed.c. alicui non inest.a. ergo.c. alicui inest.b. ¶ Queritur ultimo quomodo iste sillogismus qui fit iuxta p^m modum: et ille qui fit iuxta quintum modum possit reduci in sillogismum simplicem et cathegoricum. Et dicit quod ille modus qui fit iuxta modum reducitur sic. Omne.c. non ens.a. est.b. omne c. non ens.a. ergo omne.c. est.b. qui fit iuxta ultimum modum sic. Omne.c. non ens.a. est.b. quoddam.c. non ens.a. est.c. ergo quoddam.c. est.b. quia cum conclusio affirmatiua sit oportet tam conuersam maioris quam conclusionem transponere in affirmatiuam quia utraque est affirmatiua et oportet maiorem simul esse vniuersalem propter formam prime figure.

i

In secunda autem figura affirmatiuam quidem non est ostendere hoc modo: priuatiuam autem est: ergo predicatiua quidem non ostendit: eo quod non utreque propositiones sint affirmatiue: nam conclusio priuatiua est: predicatiua autem ex utrisque ostendebatur affirmatiuis: priuatiua vero sic ostenditur. Insit enim.a. omni.b. nulli autem.c. conclusio: quod.b. nulli.c. Si ergo sumatur.b. omni.a. inesse: et nulli.c. necesse est.a. nulli c. inesse: fit enim secunda figura et medium.b. si autem.a.b. priuatiua sit: altera vero pre-

dicare prima erit figura: nam .c. quidem omni .a .b. autem nulli .c. quare .b. nulli .a. ergo neqꝫ .a .b. ergo per conclusionem ꝛ vnā ꝓpositionē nō fit sillogismus: assumpta aūt altera erit.

C Hic docet quomō fit circularis sill's in scda figura. ꝛ pͦ ponit duas rōnes hic dīs: ꝙ affirmatiua ꝓpō nō sillogiçat in scda figura circulariter ꝛ ꝙ negatiā sillat pōt ꝛ hec est. [in scda aūt.] scdo eas ōndit ꝛ pmo prima3 dicens ꝙ in ōnsione circulari debet accipi ꝯͦ pro premissa sed ꝯͦ ħ smdr negatiua: sed affirmatiua ꝓpō sillogiçari nō pōt nisi ex duab' affirmatiuis ꝛ ideo nō pōt hic circulo ōndi affirmatiua ꝓpō ꝛ ħ est. [ḡ pdicatiua ꝛc.] scdo ōndit secūdam ꝛ ħ pmo in ulibus sillis. scdo in pticularibus cū dicit. [si aūt nō ules.] In ulibus pmo docet sillogiçare ꝓpōnem negatiuā in scdo scde ex ꝯōne ꝛ conuersa maioris ut si fit sill's pncipalis omne .b. est .a. nullū .c. est .a. ergo nullū .c. est .b. minor assumpta ꝯōne cu3 cōuersa maioris sic. oē .a. est .b. nullū .c. est .b. ergo nullū .c. est .a. ꝛ fit sill's in eodem mō ꝛ ħ est. [priuatiua sic osten dit.] scdo docet sillare negatiuā primi modi ut si fit sill's principalis nullū .b. est .a. omne .c. est .a. ergo nullū .c. est .b. ex cōuersa minoris ꝛ ꝯōne sillatur per pmā figurā cōuersa maioris sic nullu3 .c. est .b. omne .a. est .c. ergo nullum .a. est .b. ex hac sequitur ma. per conuersionem: sed non contingit sillogismus ad maiorem: ꝛ ideo concludit ꝙ non fit hic circulus uī ex conlusione ꝛ cōuersa minoris sed ex hyo conuersa maio. ꝛ hec est. [Si autem a.b.]

C Si autē non vniuersalis sit sillogismus que in toto quidē est propositio nō ostenditur propter eandē causam quā prius diximus. Que aūt in parte ostenditur: quādo vniuersalis est predicatiua. insit enim .a. omni .b .c. aūt non omni: cōclō .b .c. si ergo sumatur .b. omni .a .c. aūt non omni .a. alicui .c. nō inesse: mediu3 .b. Si aūt est vniuersalis ꝛ priuatiua non ostenditur .a .c. ꝓpositio ꝯuersa .a .b. accidit enim aut utrasqꝫ: aut alterā propositionē fieri negatiuā. Quare non erit sillogismus sed similiter ostendetur quēadmodū in vniuersalib⁹: si sumatur cui .b. alicui non inest hec alicui .a. inesse.

C Cōsiter docet quō fit in sillis pticularib⁹ ꝛ pͦ in 4ͦ mō dicēs ꝙ ulis nō sillaꝛ circulo sicut nec ulis in pticularib⁹ pme figure sed pticularis sill'atur ut si sit pncipalis sill's oē .b. est .a. aliqd .c. non est .a. ergo aliqd .c. nō est .b. ex ꝯōne cū ꝯuersa maioris sillaꝛ mior in eodē mō sic. Oē .a. est .b. aliqd .c. non est .b. ergo aliqd .c. nō est .a. ꝛ ħ est. [si autē nō ulis.] scdo docet quō ōndit in 3ͦ mō dicēs ꝙ non sillogiçaꝛ minor circulariter ex ꝯuersa maioris ꝛ ꝯōne. ubi enim accipiꝛ aut utraqꝫ ꝓpō aut altera negatiua tam ꝯͦ ꝙ ꝯuersa maioris negatiua est cum tū minor que cōcludēda est sit affirmatiua ꝛ addit ꝙ ꝯtingit minorem sillare sicut determinatū est in pma figura si transponaꝛ ma. in affirmatiuā sicut cui alicui nō inest .b. illi alicui nō inest .a .c. alicui nō inest .b. ergo .c. alicui inest .a. ꝛ ħ est. [si aūt ē ulis.] C Dubitaret forte aliqs ħ de ħ ꝙ pmo dicit hic affirmatiuā ꝓpōne3 nō posse sillari circulo. ꝛ in fine partis docet sillare affirmatiuā tertij modi. sic eni3 videtur dicere repugnātia. adhuc vr̄ causā quā assignat falsā esse. dicit eni3 Arīs. ꝙ nō sillatur hic affirmatiua qꝛ ꝯͦ negatiua est quare opꝫ accipe pmissam ad sillogiçandū affirmatiuā ħ nō sillatur nisi ex utraqꝫ affirmatiua. sed cōtra eadem rōne nō sillatur affirmatiua in modis negatiuis pme figure qd est māifeste falsu3. Adhuc videꝛ falsum eē ꝙ dicit qꝛ in pmo mō sillatur ulis affirmatiua ex maiori negatiua transposita in affirmatiuā ꝛ ꝯōnē. Cui nulli inest .b. illi oī inest .a .c. nulli inest .b. ergo .c. oī inest .a. sic in scdo mō sillatur affirmatiua ex cōuersa ꝯōnis ꝛ miore trāsposita sic Cui nulli inest .c. illi oī inest .a .b. nulli inest .c. ergo .b. nulli inest .c .a. ꝛ ita videꝛ ꝙ sillaꝛ affirmatiua sicut negatiua fm circulū. C Et dicēdum ad pmum ꝙ nō dicit repugnātia qꝛ nō fit circularis ōnsio nisi ubi accipiꝛ ꝯͦ ꝯuersa vnius pmissarū sicut patet per diffinitionē eius datā prius. sic aūt nō sillatur affirmatiua fm circulū ꝛ ħ dicit in pncipio huius ptis. si enim assumereꝛ ꝯuersa pmisse negatiue trāsposita in affirmatiuā cum ꝯōne ad sillanduz ꝓpōnem affirmatiuā illa esset penitus imptinēs ad hoc faciēdu3 sicut patet ꝯsiderāti. In tertio aūt modo sillatur affirmatiua nō ex ꝯōne ꝛ cōuersa maioris transposita in affirmatiuā sed ex ipsa maioris sit transposita. sed sic sillare nō est circulo ostendere sicut patet per diffinitionē circularis ōnsionis. Per hoc etiam patet Rꝫ̄ͦ ad ultimu3 qꝛ 13 sillatur affirmatiua sillorum ultimorum tō tū per circulu3 eo ꝙ non sumiꝛ ibi ꝯͦ cū cōuersa vnius pmissarū ad sillandu3 eam qꝛ sic sumeretur illa ꝯuersa transposita in affirmatiuā ꝛ nō esset ad ꝓpositum sumaꝛ ꝓpositio transposita cum ꝯōne uel ꝯuersa ꝯōnis. C Ad tertium dī ꝙ aliud est de negatiuis prime figure ꝛ de negatiuis scde. In pma eni3 figura ex cōclusione ꝛ ꝯuersa pmisse sillenꝛ reliqua pmissa sed in secūda non sunt ad ꝓpositum ꝯͦ ꝛ cōuersa negatiue ꝛ hoc respicit Arīs. quādo dicit ꝙ ex ꝯōne negatiua non sillogiçatur affirmatiua. hec igitur causa quia hic non sillogiçatur affirmatiua est quia non fit circularis ostensio nisi cum conclusione ꝛ altera propositione conuersa: sed ex conclusione ꝛ conuersa alterius non fit hic sillogismus ad propositū. similis solutio est ꝛ oppositio circa causam illam quam assignat in tertio modo quare non sillogiçatur pticularis affirmatiua. C Consequēter forte quereꝛ quare negatiua propositio secundi modi sillogiçatur circulariter per figurā eandem ꝛ nō sic negatiua primi modi sed per figuram primam. Et sciendu3 ꝙ ħ est quia ex conclusione ꝛ conuersa maiori secunde figure simil'r disponitur secunda sicut patet īuenti. ex conuersa autem secunde similiter figura prima disponitur: quia igitur in secundo modo ostenditur negatiua propositio ex cōclusione ꝛ conuersa maio. ubi fit ita circulus per secundam figuram: ꝛ quia in primo modo ostenditur negatiua ex conclusione ꝛ conuersa minoris: ideo fit ibi circulus p primam figura3. C De tertio autē modo opponi posset de transpositione negatiue in affirmatiuam sicut opponitur de quarto prime ꝛ eodem modo soluitur ꝛ pertrāseundum est.

IN tertia autem figura. Quando utreqꝫ quidem propositiones vniuersaliter sumuntur non cōtingit ostendere per ad inuicem: nam vniuersalis quide3 ostenditur per vniuersalia: que autem in hac conclusio est semper est particularis. Quare manifestum quoniā omnino non contingit ostendere per hanc figurā vniuersalem propositionē. Si aute3 hec qdē vniuersalis sit: illa aute3 particularis: qñqꝫ quidem erit quādo aūt non erit:

qn utreq3 affirmatiue sumunt: z ulē sit ad minorē extremitatē erit: qn aūt ad alteraʒ nō erit. Insit enim .a. oi .c. b. aūt alicui con clusio aūt .a. b. Si ergo sumat .c. oi .a. ineē b. aūt alicui .a. c. qdem ostēsa est alicui .b. in eē .b. aūt alicui .c. nō est ostēsa q̄uis si ne cesse est .s. c. alicui .b. z .b. alicui .c. ineē: sed nō idē est hoc huic: z illud illi ineē: sed assu mēdū si hoc alicui illi: z alterū alicui huic: hoc aūt sumpto nō iā fit ex ɔclōne: z alte ra ɔpōne sills. Si aūt .b. oi .c. a. autē alicui c. erit ostēdere .a. c. qn sumit .c. qdeʒ omni b. inesse .a. a. aūt .b. nā si .c. oi .b. a. aūt alicui b. necesse est .a. alicui .c. ineē: mediun .b.

¶ Hic docet quomō fit circularis sills in tertia figura. z p̄mo ostēdit q̄ in ulibus sillis huius figure nō ostēdit ali qua ppōm circulariter eo q̄ ppōnes ules nō sunt z vni uersalis nō cōcludit nisi ex ulibus. 2° aūt que assumen da pro p̄missa est pticularis z h est. ⌊ In tertia autē fi gura. ⌋ 2° ostēdit quō fit in pticularib⁹ sic pcedēs. p̄° di cit q̄ altera ppō est ulis z altera pticularis. q̄uis enim fm circulū ppō pticularis q̄nq3 nō. qn enim mi. ostēdit. qn aūt ma. est ulis nō ostēdit z hoc dicit ubi circulus completus in se ad ostēdēdum par ticularē ppōnem nisi aliquo mō trāsumpto sicut patebit z hec est. ⌊ Si aūt h quidē zc. ⌋ Scdo hoc mani festat z p̄mo ostēdit q̄ nō fit cōpletus circulus ad osten dendū pticularē ppōnem iuxta quartū modū. fit enim pncipalis sillus. Omne .c. est .a. aliqd .c. est .b. ergo aliqd b. est .a. ex ɔōne z cōuersa ma. sillat per p̄mam figuram sic i. sed nō minor sic. Omne .a. est .c. aliqd .b. est a. ergo aliqd .b. est .c. ex hac aūt per cōuersionē minoris sequit aliqd .c. est .b. sed sills sic factus nō attingit ad hoc z ideo nō est cōpletus circulus per sillm z h est. ⌊ Insit enim .a. omni. ⌋ Scdo manifestat q̄ circulo ostēdi pōt p positio particularis in tertio mō ubi minor est pticularis sic. Aliqd .c. est .a. omne .c. est .b. ergo .b. est .a. ex cōuersa mi nore z pōne sillat ma. in quarto mō sic. Aliqd .b. est .a. oē .b. est .c. ergo aliqd .c. est .a. z h est. ⌊ Si aūt a. b oi .c. ⌋

Et cū fiūt hec qdē p̄dicatiua illa vō p̄ua tiua: ulis aūt p̄dicatiua ostēdet altera. Insit enī .b. omni .c. a. aūt alicui nō insit: ɔclu sio erit .a. alicui .b. nō inest. Si ergo sumat c. oi .b. ineē ierat aūt z .a. nō omni .b. neces se est .a. alicui .c. nō icē mediū .b. Cū autē p̄ uatiua fit ulis non ostēdit altera nisi sint in p̄ribus. Si sumat cui hoc alicui nō inest: alterū alicui inest: ut si .a. qdē nulli .c. b. aūt alicui ɔclusio quoniam .a. alicui .b. nō iest. Si sumat cui alicui .a. non inest .c. alicui inesse necesse est .c. alicui .b. inesse alicui au tem non est conuertētem vniuersalem p positionem ostēdere alteram: nullo enim modo erit sillogismus.

¶ Consequēter ostēdit quomō circulo ostēdit pticularis in mo dis negatiuis z p̄mo in q̄nto mō fit sic pncipalis sills ali qd .c. nō est .a. omne .c. est .b. ergo aliqd .b. nō ē .a. ex ɔō ne z cōuersa mi. sillogizat ma. in eodem. sic aliqd .b. nō est .a. omne .b. est .c. ergo aliqd .c. nō est .a. z h est. ⌊ z cuʒ fiunt hec quidem. ⌋ 2° dicit q̄ in eodē modo particula ris sillogizari non pōt nisi p̄us fiat trāspō negatiue in af firmatiuā. sic enim fit sills pncipalis. Nullū .c. est .a. ali qd .c. est .b. ergo aliqd .b. non est .a. ex conuersa maioris trāsposita in affirmatiuā z ɔōne sillogizat ɔuersa mino ris sed non attigit sills ad minorem sic. Cui alicui nō in est .a. illi alicui inest .c. sed .b. alicui nō inest .a. ergo .b. ali cui non inest .c. Ex qua sequit per cōuersionē aliqd .b. c. esse .b. qd erat minor z ita nō est sills cōpletus circula ris z h est. ⌊ Cum autē p̄uatiua ulis. ⌋ ¶ Dubitabit hic forte de eo qd dicit in ulibus modis non posse ostendi circulariter. hoc enim videt falsum tum qr ex ɔuertibi libus cōtingit sillare ɔōnem ulem in tertia figura. tuʒ q̄ ppter ɔuertibilitatem terminoꝝ pōt 2° que est particu laris trāsponi in ulem ex qua z ɔuersa cum altera p̄mis sarum sequi reliqua p̄missarū z dicit q̄ particularis nō pōt nec debet ɔuerti in ulem: cuius oppositum videt eo dem rōne qua cōuertit ulis affirmatiua in terminis sim pliciter ppter terminoꝝ cōuertibilitatem pōt pticularis ɔuerti in ulem. Dicēdū adhuc q̄ lz termini ulis ppōnis ɔuertibiles sint nō tñ pticulares z ideo poterit uti tali trās pōne pticularis in ulem. Pōt dici forte melius q̄ sillus circularis formam silli nō seruat. vñ cum de forma silli sit q̄ ulis non ɔcludit nisi ex ulibus. z de forma silli tertie figure sit q̄ possit in ɔōnem pticularē nō debet sills cir cularis alteram ɔcludere ulem ex altera pticulari nec in tertia figura ulem. nihil enim supponi debet in sillo cir culari oppositi forme sillogistice: supponi tñ pōt aliquid qd est extra formā silli. z talis est ɔuersio simplex ulis af firmatiue z ita q̄uis termini cōuertant non tñ debet cō cludere ulez in tertia figura. Sed tūc dicet q̄ pōt suppo nere ɔuersionē pticularis in affirmatiuā sicut supponit ɔuersionē simplr. Dicēdū q̄ ad hoc q̄ fiat suppō alicui⁹ ɔuersionis opz q̄ tñ dicat per p̄mā q̄z per tertiā. ulam plius. h aūt in omni ɔuersione seruādū ut tñ ponat per ɔuertibilitatē q̄z per ɔuersam. vel amplius sic aūt est in ulī affirmatiua ɔuersa simplr tātū enim pōt ɔuertēs quā tū pōt cōuersa. sed sic non eēt si trāsponet pticularis in ulem. plus enim ponit per ulem q̄z per pticularē z ideo q̄uis utraq3 istarū trāsponat extra formā silli sicut alte rā licet supponere .s. trāspōnē ulis in ulem affirmatiuā per cōuersionē. alterā aūt nō licet supponere .s. trāspōnē pticularis in ulem. Sed opponit q̄ rōne hac nō debe at ab Arle. supponere istā trāspōnē que est negatiue in affirmatiuā q̄ plus ponit per tertiā q̄z per p̄mā. Et dicē dum q̄ nō plus ponit per scdam q̄z per p̄mā. lz enim ne re de se simplr ɔstātiā terminoꝝ nō regrat: tñ put est in sillo circulari regrit quādā ɔstātiā terminoꝝ. cōicat enī cū affirmatiua ppōne cuius termini hñt ɔstātiā in alte ro termino. vñ idē debet per istū Nullū .a. est .b. z p istā Cui nulli iest .a. oi .b. fm q̄ in circulo accipit. Alio autē mō dicit per vnā z per aliā. De alijs autē posset opponi sed satis patet per ea que dicta sunt circa p̄mā figuraʒ z per ea que dicta sunt in expōne textus.

Manifestum igitur quoniam in p̄ma
m quidem figura per se inuicem ostē
sio z per tertiam z per primam fit
figuram. nam cum predicatiua quideʒ est
conclusio per primam: cum autem priua
tiua per tertiam: sumit enim cum hoc nul
li alteruʒ omnin esse. In media autem fi
gura cum vniuersalis est sillogismus: z p
ipsam figuram z per primam: cum auteʒ
particularis z per ipsam z postremaʒ. In

tertia vero per ipsam omnes. Manifestum ⁊ quoniam ⁊ in tertia ⁊ in media qui non per ipsos ostenduntur sillogismi: aut non sunt sm eam que circuli est ostensionem: aut imperfecti.

¶ Postq̄ determinauit quomodo fit ostensio circularis per omnes figuras. hic concludit quedam correlaria ex determinatis manifesta ⁊ diuiditur in duas. In prima concludit quoddam singulare figuras respc. In secūdo cum dicit. [manifestum ⁊ quoniam.] concludit quoddam pertinens simul ad secundam ⁊ tertiā figuram. in prima sic procedit. primo concludit quoddam pertinēs ad figuram primam dicens. q̄ 2° circularis in prima figura aut fit per primam figuram aut per tertiā. In modis autem affirmatiuis fit per primam figuram. Itē in modis negatiuis ad concludendum propositionem negatiuam fit per primam. ad concludendum autem affirmatiuam propositionem in modis negatiuis fit circularis sillogismus per tertiam figuram: ⁊ h est. [Manifestum est igitur.] secundo concludit q̄ pertinens ad secundam figuram dicens q̄ in modis vniuersalibus secunde figure: aliquando fit per primam: aliquando per secundam: aliquando per tertiam qđ sic intelligendum est. per primam figuram fit ostensio ad concludendū propositionem negatiuam in primo modo. per secūdam ad concludendum negatiuam propositionem iuxta secundum modum. per tertiam ad concludendum affirmatiuam propositionem iuxta utriusq̄ modum. In modis autem secunde figure particularibus fit per secundam aut per tertiam figuram. per secūdam ad concludendū particularem propositionem quarti modi. per tertiā ad cōcludendum particularem propositionem tertij modi: ⁊ h est. [In media autem figura.] Consequenter autem concludit quoddam ptinens ad tertiā figuram. s. q̄ quādo fit circulatio in secūda ⁊ in tertia figura ⁊ non per figuram eandem aut non erit tunc ostensio circularis: aut si sic illa erit imperfecta illa circulatio ⁊ h est. [Manifestū ⁊c.] ¶ Dubitatur de hoc qđ dicit sillogismū circularem in secūda primo ad concludendum vniuersalem propositionem esse per tertiam figuram. hoc enim videtur falsum eo q̄ ibi concluditur vniuersalis que non potest concludi in tertia figura. Dicendum q̄ non ostēdit Ars. cum conclusio illa cōcludit ⁊ in tertia figura sed q̄ ostensio eius 2ōnis fit per virtutem tertie ostenditur enim quasi p̄pō per virtutem dispositionis implicite in maiori propositione in qua quidem fit dispositio tertie figure: q̄ cū dicit Cui nulli inest. a. illi omni inest. b. significat in hac ꝓpositione dispositio tertie figure ⁊ virtute illius dispositionis fit ostensio quasi a positione antecedētis ⁊ h est q̄ hic subiūgit in linea pro causa dicti sumit h Cui nulli alterum omni inesse. [Similis autem est oppositio de omnibus p̄habitis dispositionib᷑ ubi fit trāslatio negatiue i affirmatiuā. ¶ Sed dubitatur de eo qđ ibi dicit oēs circulationes factas in tertia figura fieri per eādem figuram. hoc enim apparet factum per quartū modū ubi concluditur propositio circulariter per p̄mam figuram. Et dicendum q̄ ille sillogismus simpliciter circularis non est sed incomplete concludit enim conuersam propositionis quam concludere debet. Intētio autem Arist. est q̄ ostensiones circulares complete etiā fiunt in tertia per eandem figuram: talem ostēsionem uocat circularem. ¶ Deinde forte dubitabitur que sunt ostēsiones in secunda ⁊ in tertia figura non concludentes in figura ꝓpria que circulares non sunt: ⁊ que sunt ille que circulares sunt sed incomplete. Et dicēdum q̄ ille que non fiunt sm dispositionem ostensiuā circularis ex 2ōne ⁊ conuersa vnius premissarum non sunt circulares, q̄ non contingit eis dist° circularis. h° enim sunt omnes ostensiones secūde figure concludentes propositiones affirmatiuas ut breuiter patet ex p̄dictis ⁊ sunt omnes per tertiam figuram sm q̄ nuper dictum est. ille autem ostensiones que ex 2ōne ⁊ conuersa vnius premissarū possunt solū in cōuersam propositionis ostendere ⁊ non in ipsam propositionem ostēdendam nisi per cōuersionem circulares sunt aliquo modo sed incomplete q̄ non de se attingunt in redeundo ad idem a quo fiebat exitus. h° autem ostensiones facte in quarto modo ⁊ sexto tertie ⁊ in primo secūde ad concludendum negatiuam ⁊ sic patet intentio per ultimum conclusum.

Conuertere autem est transponentem conclusionem facere sillogismum: quoniam uel primū medio non inerit: uel hoc postremo: necesse enī conclusione conuersa ⁊ altera manēte ꝓpositione interimi reliquam: nam si erit ⁊ conclusio erit: differt autem opposite aut contrarie conuertere conclusionem: non enim fit idē sillogismus utroq̄ modo cōuersa. palam autem hoc erit per cōsequētia. Dico autem opponi ꝯtrarie omni nulli: alicui ⁊ non alicui inesse. ⁊ opposite quidem omni inesse non omni inesse: ⁊ alicui ⁊ nulli.

¶ Postq̄ determinauit potestatem sillogismi quantum ad 2ōnem in seipsa. hic intendit de eius potestate quantum ad oppositum 2ōnis ⁊ diuiditur in duas. in prima determinat de potestate eius quantum ad oppositum 2ōnis sillo^ce. secūdo eū dicit. [Per impossibile autem sillogismus.] de potestate eius quantum ad oppositū 2ōnis nō sillo^ce. In primo parte determinat de sillogismo conuersiuo in quo supponēdo sillogismum perfectū ex opposito 2ōnis ⁊ vna premissarum in terminis sillogiçatur ⁊ diuiditur in duas. in p̄ma manifestat quid sit conuersiue sillogiçare ex quo patet diffinitio sillogismi conuersiui. in secūda cum dicit. [Sit enim ostēsum.] determinat quomodo fit sill^s conuersiuus. In p̄ma sic ꝓcedit. p̄mo describit 2ūsiue sill^are dicēs q̄ h est ex opposito 2ōnis ⁊ altera p̄missarum reliquā interimere ⁊ h est. [Cōuertere aūt.] 2° descriptionē declarat ⁊ p° q̄n uerificat eam dicens q̄ ex opposito 2ōnis cum altera p̄missarū sequitur oppositum alterius premisse: q̄ ex vna premissa ordinata cum alia sequitur 2° ⁊ est virtus huius maxime ab illa maxima destructo cōsequēte destruitur antecedēs ⁊ hec est. [Non enim.] Secūdo ne putetur q̄ similiter eodem modo accipiēdum sit oppositum 2ōnis dicit q̄ nō multū enim differunt accipere cōtrarium eius ⁊ contradictoriam accipere: non enim ubiq̄ fit sillogismus interimēdum premissas quocūq̄ accipiēdo opposito q̄ manifestabit in sequētibus ⁊ gratia huius oppositiones distinguit dicens oppositas esse affirmatiuam ⁊ negatiuā ⁊ vniuersalem ⁊ particularem ⁊ fiūt oppositum per contradictionem in qua p̄mo ⁊ maxime inuenitur opposita Cōtrarias autem dicit vniuersalem affirmatiuam ⁊ negatiuam uel particularem affirmatiuam uel particularē affirmationem ⁊ negationem vnde extēdit h nomen cōtrarietatis ad uere contraria ⁊ subcōtraria ⁊ h est. [Differunt autem oppositum.]

¶ Sit enim ostensum. a. de. c. per medium b. Si igitur. a. sumatur nulli. c. inesse omni autem. b. nulli. c. inerit. b. Et si. a. quidem

nulli.c.b.autem omni.c.a.non omni.b.⁊ non omnino nulli:non enim ostendebatur vniuersale per postremam. Omnino autem eam que est ad maiorem extremitatem propositionē non est destruere vniuersale per conuersionem. Semper enī interimit per tertiam figuram:necesse est enim ad postremam extremitatem vtrasq̧ sumere propositiones: ⁊ si priuatiuus fit sillogismus similiter. Si enim ostensū sit.a.nulli.c.inesse per.b.medium:ergo si sumatur.a.omni.c.inesse nulli autē.b.nulli.c.inerit.b.⁊ si.a.⁊.b.omni.c.a.alicui.b.ꝫ nulli inerat.

¶ Consequēter determinat quomodo fiat sillogismus cōuersiuus ⁊ diuidit in duas. In p̄ma ostendit intentū per omnes figuras. In secūda cum dicit. [Manifestum ergo ex hys.] que dat correlaria ex predictis manifesta cōcludit. P̄ma in tres s̄m tres figuras. In p̄ma earum docet sillogiçare in p̄ma figura ⁊ in modis vniuersalib⁹ secūdo in particularibus cum dicit. [In particularibus autem sillogismis.] Adhuc vniuersalibus primo supponendo contrariam ꝯōnis. secūdo contradictoriam cum dicit. [Si autem opposite.] Adhuc supponendo cōtrariam p̄mo docet sillogiçare conuersiue iuxta primū modum. secūdo iuxta secūdum. Iuxta p̄mum sic fit sillogismus principalis factus. omne.b.est.a.⁊ omne.c.est.b.ergo omne.c.est.a. accepta ergo contraria ꝯōnis cum maiore sillogiçat per secūdam figuram contraria minoris sic. Omne.b.est.a.nullum.c.est.a.ergo nullum.c.est.b. Iterum accepta contraria ꝯōnis cum minore potest sillogiçari per tertiam.contraria maioris sic.nullum.c.est a.omne.c.est.b.ergo aliqđ.b.non est.a.⁊ h̄ est. [Si enim ostēsum.] Iuxta secūdum modum sillogiçat cōuersiue ut si perfecto illo sillogismo nullū.b.est.a.omne.c.est.b ergo nullum.c.est.a.accipiat contraria conuersi cū maiore ad sillogiçandum cōtraria minoris per secūdam figuram sic nullum.b.est.a.omne.c.est.a.ergo nullum.c. est.b. uel accipiat eadem cum minore ad sillogiçandū per tertiam figuram contradictoriam maioris sic. omne c.est.a.omne.c.est.b.ergo aliqđ.b.est.a.⁊ hec est. [Et si in priuatiuis.] Nota igit̄ q̧ non interimit h̄ maior propositio nisi per contradictoriam suam de quo solet queri causa sed frustra.q̄r Ar̄.exp̄mit tamen in litera mo. enim vniuersalis est ⁊ interimit sil̄r per tertiam figurā in qua nunq̄ꝫ concludit nisi particularis ⁊ ideo nō concludit in ꝯuersiuo cōtraria maioris sed contradictoria.

¶ Si autem opposite conuertatur conclusio sillogismi oppositi ⁊ non vniuersales erunt: fit enim altera propositio particularis: quare ⁊ cōclusio erit particularis. Sit enim predicatiuus sillogismus: ⁊ conuertatur sic: ergo si.a.non omni.c.b.autē omni.b.non omni.c.⁊ si.a.quidem non omni.c.b.autem omni.c.a.non omni.b. Similiter autē ⁊ si priuatiuus sit sillogismus nam si.a.alicui.c.inest.b.autem nulli.b.alicui.c.non inerit non simpliciter nulli ⁊ si a.quidem alicui.c.b.autem omni.quemadmodum in principio sumptum est.a.alicui.b.inerit.

¶ Consequenter docet conuersiue sill'are supponēdo cōtradictoriam conclusionis in modis vniuersalibus.⁊ p̄mo in primo modo. secūdo in secūdo. In primo sic accepta contradictione cum maiore sillogiçat cōtradictoria minoris per secūdam figuram sic. omne.b.est.a.aliqđ.c non est.a.ergo aliqđ.c.non est.b. Adhuc eadē accepta cum minore sillogiçat contradictoria maioris per tertiam figuram sic. aliquod.c.non est.a.omne.c.est.b.ergo aliquod.b.non est.a.⁊ h̄ est. [Si autem opposite cōuertant.] Deinde docet idem in secūdo mō accepta enim contradictoria ꝯōnis cum maiore sillogiçat cōtradictoria minoris per secūdam figuram sic. Nullū.b.est.a.aliquod.c.est.a.ergo aliqđ.c.non est.b. Adhuc eadem accepta cum minore sillogiçat cōtradictio maioris per tertiam figuram sic quoddā.c.est.a.omne.c.est.b.ergo q̄ omne.b.non est.a.⁊ h̄ est. [Similiter autem ⁊ priuatiuus.] Nota igit̄ q̧ in sillogismis vniuersalibus cōuersiuis neutra premissarum interimit nisi per contradictoriam suam si accipitur conclusionis ꝯtradictoria de quo solet queri causa sed frustra q̄r assignat eam Ar̄. in litera. q̄r enim utraq̧ premissarum vniuersalis contradictoria ꝯōnis est particularis ⁊ vniuersalis non sequitur nisi ex vniuersalibus ideo ex cōtradictione ꝯōnis que particularis non sillogiçat contraria alicuius premisse que est vl'is sed solum contradictoria que est particularis.

¶ In particularibus autē sillogismis quādo opposite conuertitur conclusio: interimuntur utreq̧ propositiones: quādo vero ꝯtrarie neutra: non enim iam accidit quēadmodum in vniuersalibus sillogismis interimere deficiente conclusione s̄m cōuersionem: sed nec omnino interimere. Sit enim ostensum.a.de aliquo.c.ergo si sumatur.a.nulli.c.inesse.b.autem alicui.a alicui.b.non inerit. Et si.a.nulli.c.b.autē omni nulli.c.inerit.b. Quare interimuntur utreq̧. Si autem contrarie conuertitur neutra. Nam si.a.alicui.c.non inest.b autem omni.b.alicui.c.non inerit. sed nōdum interimitur quod ex principio: cōtingit enim alicui inesse ⁊ alicui nō inesse. vniuersaliter autem.a.b.omnino nō fit sillogismus. Si enim.a.quidem alicui.c.non inest.b.autem alicui inest neutra propositionum vniuersalis. Similiter autem ⁊ si priuatiuus sit sillogismus. Si enim sumatur.a.omni.c.inesse interimuntur utreq̧. Si autem alicui neutra: demonstratio autem eadem.

¶ Hic docet sillogiçare conuersiue iuxta particulares sillogismos prime figure ⁊ procedit sic. primo ponit duas conclusiones quasi regulas. quarum prima est q̧ in particularibus sillogismis accepta cōtradictoria ꝯōnis interimitur utraq̧ premissarum. secūda est accepta cōtraria eius neutra interimit ⁊ h̄ est. [In particularibus.] Secūdo ostēdit eas p̄mo in tertio p̄ine. 2° dicit similiter esse in quarto. In tertio modo p̄mo verificat p̄mam regulam.

secūdo secūdam. ꝓmam uerificat sic perfecto sillogismo sic. omne. b. est. a. aliqđ. c. est. b. ergo aliqđ. c. ē. a. si sumatur cōtradictoria ɔ̄onis cum maiore sillogizatur. In secūda figura cōtradictoria minoris sic. Omne. b. est. a. nullum. c. est. a. ergo nullum. c. est. b. accepta autem eadem cum minore sillogizatur in tertio cōtradictoria maioris sic Nullū. c. est. a. aliqđ. c. est. b. ergo aliqđ. b. nō est. a. Ostēdatur enim a. deinde uerificat secūdam regulā dicēs φ accepta ɔ̄onis cōtraria cum maiore fit sill's sed nō interimit minorem qđ ɔcludit sub ɔtrario minoris ⁊ h̄ pse pz. Si aūt cōtraria ɔ̄onis accipiatur cum minore omnino nō erit sill's: quia utraqȝ particularis est ⁊ ita accepta cōtraria ɔ̄onis neutra premissarū interimit ⁊ h̄ est. [Si autē ɔtrarie.] Cōsequēter dicit similiter eē in quarto mō. s. φ accepta cōtradictoria ɔ̄onis interimit utraqȝ ꝓmissarū. accepta uo ɔtraria neutra interimit ⁊ h̄ est [Silr aūt ⁊ si ꝓnatiu⁹.] Nota ergo φ gn̄aliter in ꝓma figura ɔuersiue sillogizādo interimit ma. per tertiā figurā. mi. aūt per scđaȝ. ⁊ sic accipit oppositū ɔ̄onis loco ꝓpōnis interimēde. ⁊ hoc dicit Arſt. in fine capli ⁊ ibi dicet eius causa. Notādum ergo φ duodecim sunt hic silli cōuersiui qui sic sumuntur ad sillogizādū cōuersiue iuxta ꝓmam figurā. aut accipitur cōtraria ɔ̄onis aut cōtradictoria eius. si contraria aut ergo sill's pfectus est ul'is aut pticularis. si pticularis sic non interimit aliq̄ ꝓmissarū cuius causa solet queri sed frustra qr Arſt. assignat causam in littera si sit ul'is aut primus modus aut secūdus. Si ꝓmus sic sunt duo sillogismi cōuersiui. vnus ad interimēdū maiorē ⁊ alius ad interimendū minorē. si sit modus secūdus similiter sunt duo qua accepta ɔtrario ɔ̄onis quatuor sunt cōuersiui silli. si aūt supponatur ɔtradictoria aut ergo sill's pfectus sill's est ul'is aut pticularis. Si ul'is aut ꝓmus modus aut secundus. si ꝓmus modus sic sunt duo silli ɔuersiui. si secūdus sic iterū duo. si sill's pfectus fuerit pticularis aut ergo tertius modus iuxta ipsum sunt iterū duo ⁊ ita octo sunt cōuersiui silli supposita cōtradictione ɔ̄onis: ⁊ supposita cōtraria sunt q̄tuor ⁊ ita vniuerse sunt duodecim.

¶ Dubitaret hic forte aliqs de sill'o cōuersiuo utrū possit eē instrumētū ad artē ptinēs qđ nō videtur. ars enim imitatur nām ꝭm Arſt. in 2° phisicoꝝ. sed natura nihil agit ut idem interimat: ergo neqȝ ars: sed sill's cōuersiuus cōclusionē cōstituit dein de interimit eādē per oppositum eius suppositū. cōstituit etiā ꝓmissam ⁊ ipsam ꝓimit per eius oppositū cōcludēs. ergo sill's cōuersiuus nō videtur instrumētum ad artē ptinēs. Et dicēdū φ sill's conuersiuus neqȝ est cōtra modū artis neqȝ cōtra modū nature. sic enim est in natura φ posito ante cedēte ponitur consequēs ⁊ destructo cōsequēte destruitur antecedēs. sicut etiam est in arte ⁊ hec supponēdo ꝓcedit sillogismus cōuersiuus. sill's ergo talis nō supponit oppositū ꝓme ɔ̄onis ut stet in pemptione illius: nec ɔcludit oppositū ꝓmisse ut stet in pemptione illius: sed ut qr destructo ɔ̄ñte destruitur antecedēs ostēdatur ɔ̄ñtia esse necessaria ɔ̄ñtis ad antecedēs ⁊ h̄ est. Cōñs ad premissas.

¶ Dubitabit forte aliqs cōsequēter de eius differētia ad sill'm ex falsis. videtur enim sillogizari sub eo qa accipit pro ꝓmissa oppositū ɔ̄onis uere pro cōclusē. Et dicēdū φ non cōtinetur sub sill'o ex falsis. sill's enim ex falsis semp accipit falsum uel falsa. sed sic nō facit cōuersiuus. ɔ̄igit enim sill'm pfectū cōcludere falsum. ⁊ tūc sill's ɔuersiuus supponēs ei⁹ oppositū supponit uerum ⁊ ꝓcedit ex ueris.

¶ Ulterius dubitabit forte ad quem ptineat sillogismus cōuersiuus ⁊ que sit eius utilitas. Et dicēdum φ eius utilitas est si negetur aliqua ratio ostēdere ipsam esse necessariā. si enim ostēdatur φ ex opposito ɔ̄ñtis sequitur oppositū antecedentis ostēsum est ɔ̄sequēs sequi ad antecedēs necessario ⁊ hoc sillogismo usus est Arſt. in primo libro ad ꝓbandū necessitatē silloꝝ: ptinet autē ad sophistā ⁊ dialeticum ⁊ ad demōstratorē. ad sophistam nō quocūqȝ modo sed ꝓ ut utitur sillogismo peccāte in materia ⁊ non in forma. premisse autem cōcessis pōt ostēdere ex necessitate sequi ꝑ sillogismū cōuersiuum eo φ sillogismus cōuersiuus ante se supponit sillogismum. ꝓ. uo φ sophista utitur sillogismo apparente qui peccat in forma inutilis est ei sillogismus cōuersiuus. non est enim sillogismus perfectus sed apparēs tm̄. ad demōstratorē uo non ptinet semper. disputādo enim cum discipulo ad ipsum nō ptinet quare oportet discētem credere nec oportet discētem demōstrare sed suppōne disputādo tamē cauillatorie qui resistit tam ꝓpositioni q̄ȝ ɔ̄oni oportet illum uti sillogismo cōuersiuo. Ad dialeticū autem maxime ptinet ⁊ qr dialetica obuiatiua ⁊ exercitatiua est ut sigt Arſt. uersus finē thop. ubi dicit φ oportet dialeticū excitatum esse in conuersiuis ɔ̄onibus ad meditationem ⁊ exercitationē. ibi enim diffinit sillogismū.

¶ Sed tunc queritur si ibi diffinit ⁊ hic quomodo differētur ⁊ que sit differētia datarū ɔ̄onum hic ⁊ ibi. ⁊ quare ibi non determinatur de sillogismo cōuersiuo cum maxime ad dialeticū pertinet. Dicēdum φ hic diffinit sillogismus cōuersiuus ꝭm φ cōmuniter se habet ad oēm materiā. s. probabilem ⁊ necessariam qđ patet per diffinitionem que est. Cōuersio est sillogismus interimēs ꝓmum idem medio uel mediū postremo. hoc enim est quātum ad oēm ɔ̄ñam ⁊ materiā. In fine autem thop. diffinit ꝭm φ cōtrahitur ad materiā probabilem qđ patet per diffinitionē ibi datam que est φ cōuertere est transponere ɔ̄onem cum reliqs interrogationibus interimere vnum eoꝝ que data sunt. Interrogationes enim proprie in dialeticis sunt ⁊ in materia ꝓbabili. ibidē enim oportet dari ꝓmissas ⁊ respicit ad earum dationē non aūt ita est in disciplinis. Patet igitur differentia diffinitionū hic date de sillogismo cōuersiuo ⁊ ibi date. patet etiam quare ibi de eo determinatur potius q̄ȝ alibi. In hoc enim libro determinari habēt rationes cōmunes dialetico ⁊ demōstratori ⁊ sic determinatur hic sillogismus cōuersiuus.

¶ Cōsequenter dubitabit aliqs de diffinitiōe hic posita. ⁊ ꝓmo queritur quare diffinit cōuertere ⁊ non sillogismū conuersiuum cum conuertere actus eius sit. Ad qđ dicēdum φ sillogismus ɔuersiuus non differt in eēntia a sillogismo pfecto ostēsiuo. sunt enim in eisdem terminis sed plane differt quo ad hūc actum qui est cōuersio siue cōuertere qr qđ cōcludit per ostēsiuum supponit non esse in cōuertēdo ⁊ ideo magis diffinit conuertere q̄ȝ sillogismū conuersiuum qr per hoc magis patet differētia conuersiui ⁊ ostēsiui perfecti. sed ex diffinitione eius qđ est cōuertere reliqt diffinitionē conuersiui sillogismi manifestam. Eadē enim oppositio posset esse circularis ostēsionis ⁊ eadē est solutio.

¶ Adhuc dubitabit qr videtur diffinitio diminuta eo φ non extendit se nisi ad cōuersionem factam in ꝓma figura. dicit enim φ tūc est cōuertere quādo per oppositū ɔ̄onis interimit ꝓmum ineē medio uel mediū postremo. sic autem cōuertere non est nisi in ꝓma. In secūda enim interimit medium ineē ꝓmo uel postremo. In 3ᵃ autē primum uel postremū medio.

¶ Adhuc hec diffinitio nō cōtingit nisi cōuersioni facte circa sillogismū affirmatiuū ad interimēdum enim maiorē sillogismi negatiui oportet ostēdere primū ineē medio. in affirmatiua aūt oportet ostēdere primū ei nō ineē.

¶ Adhuc dicēdū φ si aliqua ꝓprietas debet diffiniri debet diffiniri ꝭm illū modum quo cōtingit ei cui primo inest. ibi enim est eē eius excellentissimum ⁊ ꝓmum sic enim in oibus alijs rebus diffiniendis φ in statu suo nobilissimo debent diffiniri sed conuersio ꝓmo ⁊ excellentissime inuenitur in prima figura ⁊ in modis affirmatiuis ⁊ ideo hic diffinit ꝭm eius talem statum. Per illam autem diffinitionē datur satis intelligi conuersio in alijs figuris ⁊ modis.

¶ Cōsequenter queri potest de oppositionibus quas ipse enumerat sed alibi habet locum ꝓpriū. unde solum notādū est φ

h sub cõtrarietatem cõprehēdit sub ipsa cõtrarietate. vnde tres sunt oppositiones quas enumerat hic ꝛ sumuntur sic. oīs oppositio aut est affirmatiõis ad negationem: aut ecõuerso. aut ergo in utraqꝫ accipit sbm vniuersaliter ꝛ est cõtrarietas. aut particulariter ꝛ sic est subcontrarietas. aut in altera ulīter ꝛ in reliqua particulariter ꝛ sic est cõtradictio. ¶ Ultimo forte dubitabit de eo qḋ docet sillogiçare per cõtrariā ꝯōnis sicut supponēdo cõtradictoriā eius. videt enim non debere sillogiçare ꝛ supponēdo cõtrariā q̄ꝛuis enim neget ꝯo precedētis sillogismi non est accipiēda eius cõtraria ꝓut uera qꝛ nõ sequitur si vna ꝯtrariarū est falsa ꝙ reliqua sit uera. Dicēduz ꝙ sillogismus cõuersiuus solū innuit ꝓbare ꝯsiam ꝛ nõ ibi ad ipsum de ueritate ꝯōnis uel falsitate siue enim sit uera siue sit falsa. Si oppositū ꝯōnis interimit primam ex aliqua ꝑmissa sequit ꝯo. ꝛ h siue oppoᵐ cõtrarium sit siue cõtradictoria qꝛ neqꝫ cõtraria neqꝫ cõtradictoria simul stāt cum eodem. de alijs autem que queri possent circa litteram reddit adhuc causam in littera sicut patet in scientia.

i In secūda autem figura eadēz quidem que est ad maiorē extremitatem ꝓpōnem: nõ est interimere cõtrarie quolibet mõ cõuersione facta: semper enim cõclusio in tertia figura: ulīs aūt non fuit in hac sill'ᵒ. Alteram aūt siliter interimemus ꝯuersioni: dico aūt simil'r si cõtrarie cõuertit contrarie. Si aūt opposite opposite. Insit enim. a. omni. b. c. aūt nulli: cõclusio. b. c. Si ergo sumat. b. omni. c. ineē ꝛ. a. b. maneat. a. omni. c. inerit: fit enī prima figura. Si aūt. b. omni. c. a. aūt nulli. c. a. nõ omni. b. figura postrema. Si aūt opposite cõuertat. b. c. a. b. qdem. Similiter ostēdit. a. c. aūt opposite. Nam si. b. alicui. c. a. aūt nulli. c. a. alicui. b. nõ ierit. Rursum si. b. alicui. c. a. aūt omni. b. a. alicui. c. q̄re oppositus sit sill'ᵒ. Similiter aūt ostēdet ꝛ si ecõuerso se habeant ꝓpōnes.

¶ Hic docet quō sit sill'ᵒ ꝯuersiuus in scḋa figura. ꝛ primo ponit duas regulas obseruādas in hac cõuersione. scḋo ostēdit eas determinādo sillm in hac figura. ꝑma istaruz est h. Per ꝯuersiuū sillm. Iuxta secūdā figurā nõ cõcludit ꝯria maioris quocūqꝫ mõ oppositū ꝯōnis sumat cuius cā est ut dicit ꝙ ꝑma. interimit figurā in qua nõ cõcludit ulīs: ꝯria aūt maioris in secūda figura ulīs est ꝛ h est. ⌊In secūda aūt figura.⌋ Scḋa regula hec est si supponitur ꝯdicᵃ ꝯōnis cõcludit ꝯtradicᵃ minoris. si ꝯtraria cõtraria qꝛ eodē mõ interimit minor quō supponit oppositū ꝯōnis ꝛ h est. ⌊Alter aūt silr.⌋ Et notā ꝙ iste regule sunt tā in ꝑma qꝫ in scḋa figura. ꝯn̄ter ostendit eas determinās sillm ꝯuersiuū in scḋa figura. ꝛ ꝑmo in modis ulībᵒ. scḋo in pticularibᵒ cū dicit. ⌊Si aūt in pte.⌋ Adhuc in ulībus ꝑmo in scḋo mõ. Scḋo dicit silr eē in primo mõ. ꝑma in duas. i. ꝑma docet ꝯuertē silloᶜᶜ. in scḋo mõ supponēdo ꝯtrariā ꝯōnis. in 2ᵒ supponēdo ꝯdicᵃᵐ Dicit igit ꝙ supponēdo ꝯtrariā ꝯōnis cū maiore cõcludet per ꝑmā figurā ꝯtraria minoris ut ꝑsito sill'o oē. b. ē q. nullū. c. est. a. ḡ nullū. c. est. b. per ꝯtrariā ꝯōnis ꝛ maiorē sillat ꝯtraria minoris. sic oē. b. est. a. oē. c. est. b. ḡ oē. c. est. a. eadē sūpta cū minore sill'at ꝯtraria maioris per tertiā figurā sic nullū. c. est. a. oē. c. est. b. ḡ quoddā. b. nõ est a. ꝛ h est. ⌊Insit enī. a. oī. b.⌋ Cõīter docet ꝯūsiue sillare in eodē mõ ꝯtradicᵃ ꝯōnis accepta. si enī accipiat cõtradicᵃ ꝯōnis cū maiore sillat per primā figurā ꝯtradicᵃ minoris sic. oē. b. est. a. aliqḋ. c. est. b. ḡ aliqḋ. c. est. a. eadē aūt cū minore sillat in tertia figura ꝯtradictoria maioris sic. Nullū. c. est. a. aliqḋ. c. est. b. ḡ aliqḋ. b. nõ est. a. ꝛ h est. ⌊Si aūt opposite.⌋ Cõīter docet silr eē cirea modū primū secūde ꝛ h est. ⌊Silr ostendet.⌋

¶ Si autē in parte est sillogismus qdēz cõtrarie cõuersa cõclusione neutra ꝓpositionum interimit: quēadmodū in ꝑma figura: opposite aūt utreqꝫ. ponat enim. a. b. quidē nulli ineē. c. aūt alicui cõclusio. b. c. si ergo ponat. b. alicui. c. ineē ꝛ. a. b. maneat cõclusio erit quoniā. a. alicui non inest: sed non interimit qḋ ex ꝑncipio: ꝯtingit enim alicui ineē ꝛ nõ ineē: rursum si. b. alicui. c. ꝛ. a. alicui. c. nõ inerit sill'ᵒ. Neutruz enim vniuersale eoꝝ que sumpta sunt: q̄si non interimit. a. b. Si aūt opposite cõuertat interimunt utreqꝫ: nam si. b. omni. c. a. autez nulli. b. nulli. c. a. aūt inerat alicui. Rursuz si. b. oi. c. a. aūt alicui. c. alicui. b. a. Eadem aūt demõstratio ꝛ si ulīs sit ꝑdicatiua.

¶ Cõīter docet sillare ꝯuersiue in pticularibᵒ modis. ꝛ primo ponit duas regulas uerificādas. q̄rū vna est ꝙ accepta ꝯtraria ꝯōnis neutra ꝑmissarū interimit. Alia est ꝙ accepta ꝯtradictoria eius iterimit utraqꝫ ꝛ h est. ⌊Si autē in pte.⌋ 2ᵒ ostēdit eas primo in 3ᵒ mõ. 2ᵒ dicit silr eē in 4ᵒ. Adhuc in q̄rto. ꝑᵒ uerificat ꝑmā 2ᵒ scḋam. ꝑmā sic. ꝑfecto isto sill'o nullū. b. est. a. aliqḋ. c. est. a. ḡ aliqḋ. c. nõ est. b. Si aūt accipiat ꝯtraria ꝯōnis cū maiore fiet sillus sed ille nõ iterimit minorē. si aūt accipit cū minore utraqꝫ erit pticularis q̄re oīno nõ erit sill'ᵒ ꝛ hec est. ⌊Ponit enim. a.⌋ secūdā ostēdit sic. Si aūt accipit cõtradictoria ꝯōnis cū maiore sillat per ꝑmā ꝯtradictoriā minoris. si aūt accipit cū minore sillat per tertiā figurā ꝯtradictoria maioris ꝛ per hīa ꝛ h est. ⌊Si aūt opposite.⌋ Cõīter dicit silr eē circa q̄rtū modū ꝛ est idēz modus manifestādi utrāqꝫ regulā iuxta ipm ꝛ iuxta modū ꝑcedētem ꝛ h est ⌊Eadē aūt demr̄atio est.⌋ Nota ergo ꝙ h simpl'r iterimit maior ꝓpō per tertiā figurā minor simpl'r per ꝑmā. ꝛ ubiqꝫ ponēdū oppoᵐ ꝯōnis pro minore. Nõ ēt ꝙ hic sunt duodecim silli ꝯuersiui qui sic accipiunt aut sumit ꝯtraria ꝯōnis aut ꝯtradictoria. si ꝯtraria aut ergo sill'ᵒ ꝑfectus est ꝛ ulīs aut pticularis. si pticularis in utraqꝫ premissarū interimit ꝛ cām huiᵒ assignat in lr̄a. Si ulīs aut modus sic sunt duo. si secūdus modus alij duo ꝛ ita sunt ꝑpla ꝯtraria ꝯōnis q̄tuor sunt cõuersiui silli. si supplet cõtradictoria aut ergo sill'ᵒ ꝑfectus est ulīs aut pticularis. si ulīs aut ꝑmus modus ꝛ sic sūt duo modi. aut secūdus ꝛ sic sunt alij duo. Si pticularis aut tertius modus ꝛ sic sunt duo: aut q̄rtus ꝛ sic sunt alij duo ꝛ ita supponēdo cõtradictoriā eius hic q̄tuor silli ꝯuersiui ꝛ ita in vniuerso sunt h duodecim sicut in ꝑma figura.

i In tertia autē figura quādo cõtrarie quidez cõuertit cõclusio neutra ꝓpositionū interimit ꝑm nulluz sillogismoꝝ. Quando aūt opposite utreqꝫ ꝛ in omnibus.

¶ Hic docet quō fit sill'ᵒ ꝯuersiuus in tertia figura. ꝛ ꝑmo

ponit duas regulas ostēdēdas: quarū prima est accepta cōtraria cōclusionis cū vna premissarū in tertia figura nunq̄ interimit altera premissarū. Secūda est accepta cōdictoria eius erit sillo ad interimēdū utrāq̄ premissarū et hoc est. [In 3ª aūt fig.ª]

¶ Sit enim ostēsum .a. alicui .b. mediū autem sumptū sit .c. et sint uniuersales ppōnes. Si ergo sumat .a. alicui .b. nō inesse .b. autē omni .c. nō fit sill's eius qd est .a. et .c. neq̄ si .a. b. quidem alicui nō inest .c. aūt omni: nō erit eius qd est .b. et .c. sill's. Siliter aūt ostēdet et si nō uniuersales sint ppōnes: aut enim utrasq̄ necesse est particulares eē: per cōuersionē aūt uniuersalē ad minorē extremitatē fieri: sic autem nō fuit sillogismus: neq̄ in prima neq̄ in media.

¶ Secūdo eas ostēdit in modis affirmatiuis pº. 2º in negatiuis cū dicit. [Siliter aūt et si priuatiuº.] Adhuc in affirmatiuis pº ostēdit regulā primā. 2º secūdam cū dicit. [Si autem oppº primā regulam.] pº manifestat in uniuersali affirmatiuo dicens q̄ facto isto sillo. oē .c. est .a. oē .c. est .b. igit aliqd .b. est .a. ex cōtraria cōclusionis cū minore erit dispō prime figure maiore particulari. et ita nō sic interimit maior. Si aūt accipit cōtraria cōclusionis cū maiore aut illa erit ma. et fit 2ª figura maiore particulari aut minor et sic erit sill's sed nō interimet minorē sed eius cōuersam sic enim cōcludet oē .c. est .a. aliqd .b. nō est .a. igit aliqd .b. nō est .c. que nō est opposita minori sed cōuerse eiº et hec est. [Sit enim ostēsum.] 2º manifestat eādē regulā in particularibº modis affirmatiuis. Sic in 3º mō accipit cōtraria cōclusionis cū maiore ambe erūt particulares si cū minore erit pª figura et maior particularis. Si accipit in 4º mō cōtraria cōclusionis cū minore erūt ambe particulares. si autē cū maiore aut igit cōtraria cōclusionis fiet maior et sic erit 2ª fiª maiore particulari. aut fiet minor et erit sill's nō interimēs minorē et ita in sillis particularibº affirmatiuis nunq̄ interimit aliq̄ premissarū p cōtrariā cōclusionis et hoc est. [Siliter aūt ostēdet.]

¶ Si aūt opposite cōuertant ppōnes interimunt utraq̄. nā si .a. nulli .b. .b. aūt omni .c. .a. nulli .c. Rursum si .a. .b. quidē nulli .c. autē omni .b. nulli .c. et si altera nō sit uniuersalis siliter. Si enim .a. nulli .b. .b. aūt alicui .c. .a. alicui .c. nō inerit. Si aūt .a. .b. quidē nulli .c. autē omni nulli .c. .b.

¶ Consequēter ostēdit secūdā regulā in modis affirmatiuis et pº in mō uniuersali dicēs q̄ accepta cōdictoria cōclusionis cū maiore sillogizat oppositum maioris p 2ªm figurā presupposito hoc sillo. Oē .c. est .a. oē .c. est .b. ergo aliqd .b. est .a. fiet cōuersiuº sill's sic nullū .b. est .a. oē .c. est .a. ergo nullū .c. est .b. que est cōtraria minoris. Si aūt accipit cōdictoria cōclusionis cū minore cōcludet cōtraria maioris per primā figurā sic. Nullū .b. est .a. oē .c. est .b. ergo nullū .c. est .a. et hoc est. [Si aūt opposite.] 2º manifestat eādē regulā in mō particulari affirmatiuo. Ita in 4º presupposito enī hoc sillo oē .c. est .a. aliqd .c. est .b. ergo aliqd .b. est .a. ex cōdictoria cōclusionis et maiore sillat cōdictoria minoris per 2ªm figurā. sic nullū .b. est .a. oē .c. est .a. ergo nullū .c. est .b. ex cōdictorione vero cōclusionis et minore sillat per primā figurā cōdictoria maioris sic nullū .b. est .a. aliqd .c. est .b. ergo aliqd .c. nō est .a. et intellige q̄ siliter est de 3º mō. hoc tñ tacet q̄ per se patet et hec est [Et si altera.]

¶ Siliter et si priuatiuus sit sill's sit enim ostensum .a. alicui .b. nō inesse: sit aūt .b. .c. predicatiua .a. .c. aūt negatiua. sic enim fiebat sill's. Qñ ergo cōtrariū sumit cōclusioni nō erit sillogismus: Nā si .a. alicui .b. .b. aūt omni .c. non fit sill's eius qd est .a. et .c. neq̄ si .a. alicui .b. nulli aūt .c. nō fuit eius qd est .c. et .b. sill's: quare nō interimunt ppōnes. Qñ vero oppositū interimunt: Nā si .a. oi .b. et .b. .c. .a. oi .c. sed .a. nulli .c. inerat. Rursuz si .a. oi .b. nulli aūt .c. .b. nulli .c. sed .b. oi .c. inerat.

¶ Consequēter ostēdit has premissas ostēdit in modis negatiuis. et pº in uniuersali. 2ᵐ in particulari cū dicit. [Siliter mōstrat.] In mō uniuersali pº ostēdit primā regulā dicēs q̄ presupposito isto sillo nullū .c. est .a. oē .c. est .b. ergo aliqd .b. nō est .a. et accepta cōtraria cōclusionis cū maiore si illa fiet maior erit 1ª fiª. et maior particularis si fiat minor erit sill's sed nō ad interimēdū minorē sed eius cōuersam. Si aūt accipit cū minore utraq̄ particularis erit et hoc est. [Siliter aūt et si priuatiuº.] Et sic patet q̄ nō erit ibi sill's ad destruēdū aliquā premissarū ex cōtraria cōclusionis. 2º manifestat regulā secūdam in mō eodē dicēs q̄ accepta cōdictoria cōclusionis cū minore sillat per primā figurā cōtraria maioris sic. Oē .b. est .a. oē .c. est .b. ergo nullū .c. est .a. ipsa vero accepta cū maiore sillat per secūdaz cōtraria minoris sic. oē .b. est .a. nullū .c. est .a. ergo nullū .c. est .b. et hoc est. [Qñ vero oppoᵐ.]

¶ Similiter aūt mōstrat et si nō uniuersales sint ppositiones. sit enim .a. .c. uniuersalis et priuatiua: altera aūt particularis et priuatiua: ergo si quidez omni .b. .b. aūt alicui .c. .a. vero alicui .c. accidit. sed .a. nulli .c. inerat. Rursum si .a. omni .b. nulli aūt .c. .b. nulli .c. Si autē .a. alicui .b. et .b. alicui .c. si sit nō fit sill's neq̄ si .a. alicui .b. et nulli .c. nec sic: quare illo quidez modo interimunt. sic autem non interimuntur propositiones.

¶ Consequēter ostēdit predictas rēās in mō particulari. scʒ in sexto. siliter vero intellige de .v. et pº manifestat secūdaz regulā. 2º primā dicit igit q̄ presupposito illo sillo nullū .c. est .a. aliqd .c. est .b. ergo aliqd .b. nō est .a. ex cōdictione cōclusionis et minore sillogizat per primam figurā cōdictio maioris sic. oē .b. est .a. aliqd .c. est .b. ergo aliqd .c. est .a. Ex eadē aūt cōdictione cū minore sillat cōdictoria maioris per secūdam figurā sic. Oē .b. est .a. nullū .c. est .a. ergo nullū .c. est .b. et hoc est. [Siliter aūt.] Deinde dicit q̄ si accipit cōtraria cōclusionis nō interimit aliq̄ premissarū que fuit prima regula. Si enim accipit cōtraria cōclusionis cū minore utraq̄ erit particularis. si cū maiore aut illa cōtraria erit maior aut minor. si maior erit secūda figura et maior particularis. si minor erit sillo. sed nō interimeret minorē et ita patet in oibº q̄ accepta cōtraria cōclusionis nunq̄ interimit aliq̄ premissarū. sed accepta cōdictoria ubiq̄ interimit utraq̄ et totū hoc patet in lra et hoc est. [Si aūt alicui .b.] Nota igit q̄ in hac figura siliter interimit maior per primā figurā et minor per secūdam et oppoᵐ cōclusionis siliter ponit pro maiore. Nō et q̄ hoc sunt .xv. silli sicut in secūda et prima figura quorū sufficientia sic accipit aut supponit cōtraria cōclusionis et sic nunq̄ erit sill's cōuersiuus eius ea dicta est aut cōdictoria: et si sic aut cōclusionis affirmatiue aut negatiue aut uniuersalis modi: et sic sunt duo sillogismi cōuersiui facti iuxta primū modū: aut particularis modi et hoc dicit q̄ aut cōdictoria particularis affirmatiue et cōcluse per tertiū moduz et sic sunt duo. aut particularis affirmatiue cōcluse per quartū modum et sic iterū duo et sic iuxta affirmatiuas sunt sex. Si autem sumatur contradictoria conclusionis negatiue aut uniuersalis aut particularis modi si modi uniuersalis sic sunt duo iuxta secūdum moduz: si modi particularis aut quinti aut sexti et utrobiq̄ sunt duo

⁊ sic iuxta modos sunt sex conuersiui silli in oi figura.

¶ Manifestū igit̄ ex his que dicta sunt quomodo cōuersa cōclusione in vnaquaqꝫ figura fit sill's: ⁊ qñ cōtrarius ꝓpōni: ⁊ quādo oppositus. ⁊ qm̄ in p̄ma figura per mediā ⁊ postremā fiūt silli: ⁊ que qdē ad minore extremitatē semꝑ per mediā interimit. Que vo ad maiorē per postremam: in scd̄a aūt per p̄mā ⁊ postremā. Que qdē ad minorē extremitatē semꝑ per primam figurā: que vo ad maiorē per postrema: i tertia vo ꝑ pīmā ⁊ per mediā. Et que qdem ad maiorē extremitatē per primam semꝑ: que vo ad minorē per mediam. Quid ergo est conuertere ⁊ quomodo in vnaquaqꝫ figura ⁊ quis sit sillogismus manifestum.

¶ Hic ꝯcludit tria notabilia manifesta ꝓm singulas figuras. quoꝝ pmū ꝑtinet ad ꝯuersiuū iuxͣ pmā figurā ⁊ est ꝙ ex dictis patet ꝙ, fit sill's ꝯuersiuus ad itermēdū maiore in pma figura per tertiā figurā. ad itermēdū vo minorem per scd̄am. Hic tñ ꝓponit q̄dda ꝑtinēs ad oēs figuras ꝙ mediū est qñ fit sill's ꝯuersiuus in oi figura ad itermēdū aliquā ꝓpōm ⁊ qñ ꝓpō interimit per suam ꝯm qñ per suā ꝯdictoriā ⁊ hec est. [manifestū ergo.] 2m notabile ꝑtinet ad sillm ꝯuersiuū iuxta scd̄am figurā ⁊ ē ꝙ ꝗ fit sill's ꝯuersiuus ad itermēdū minorē per pmā figurā. ad iterimendū aūt maiorē per tertiā ⁊ h est. [quid ergo est ꝯuertē.] ¶ Sed h forte querit causa quare in pma destruit maior per tertiā figuraꝫ ⁊ minor per scd̄ā. ⁊ dicēdū ꝙ hoc est qꝛ oppositū ꝯōnis ⁊ minor coīcant in sb̄o eius coīcatio tanqꝫ termini medij facit tertiā figurā. Oppositū aūt ꝯōnis ⁊ maior coīcant in p̄to quae coīcatio facit scd̄am figurā. ¶ Ulteri querit quare in scd̄a nō iterimit maior per tertiā figurā ⁊ minor p pmā. Et dicēdū ꝙ hec est qꝛ minor oppositum p̄ti faciūt dispōne pme figure sicut patet iuēti. ¶ Querit ēt quare in tertia iterimit per pmā ⁊ minor per scd̄am. Et dicēdū ꝙ hoc est qꝛ oppositū ꝯōnis ⁊ minor faciunt dispōnē pme figure. Oppositū aūt ꝯōnis ⁊ maior in p̄to coīcat ⁊ iō faciūt figuraꝫ scd̄am. ¶ Querit forte adhuc qre oppositū in pma figura sumit in sill'o ꝯuersiuo loco ꝓpōnis iterimēde. in scd̄a vo simil'r loco minoris. in 3a vo simil'r loco maioris. Et dicēdū ꝙ h est qꝛ si aliter ordinaret aut nō fieret sill's aut fieret ꝓpō ꝯcludēda ad interimēdū pmissam nō coīcaret cuꝫ illa pmissa in utroqꝫ termino ad eundē ordinē sed ad ordinē ꝯuersū ⁊ ita ista ꝯclusio non esset opposita ꝓpositioni interimende qꝛ non esset inconueniens.

p Ex impossibile aūt sill's ostēdit quidem qñ ꝯdictio ponit conclōnis: ⁊ assumit alia ꝓpositio: fit aūt in omnibus figuris. Simile enim est cōuersioni differt tñ qm̄ cōuertit qdē facto sillogismo: ⁊ sumptis utrisqꝫ ꝓpōnibus. Deducit aūt ad impossibile non p̄cōcesso opposito p̄us qd positū est p̄us: sed manifesto qm̄ uerū. Termini silr se hñt in utrisqꝫ ⁊ eadē sumptio utrorūqꝫ ut si. a. inest omni. b. mediū aūt. c. si supponat uel nō omni uel nulli. b. inec̄. c. vo omni qd fuit uerū necesse est. c. b. aut nulli aut nō omni inec̄. hoc aūt impossibile: q̄re falsum qd suppositū est: uerū ergo oppositū. Silr̄ aūt ⁊ in alijs figuris: quecūqꝫ enim cōuersionē suscipiūt ⁊ per impossibile sillogismum.

¶ Postqꝫ aūt determinauit ptātem silli ponēs oppositū ꝯōnis sillogiçāde sic innuit de ei ptāte ponēs oppositū ꝯōnis nō sill'ate que qdē ptās ꝯsistit apd nām silli per impossibile ⁊ iō hic determinat de sill'o per ipossibile ⁊ diuidit in ptes duas. in pma determiat de sill'o per ipossibile ꝓm se. in scd̄a eū dicit. [differt aūt que ad ipossibile] in cōparōe ad sillm ꝯuersiuū. pma in. d. in pma ostēdit qd sit sill's per ipossibile ⁊ gra hi manifestat quō se hēat ad sillm ꝯuersiuū. in scd̄a cuꝫ dicit. [ergo alie qdē ꝓpōnes oēs.] determiat quō fit hi sill's. In pma sic ꝓcedit. pmo determiat qd fit hi sill'o dādo quādā diffinitionē dicēs ꝙ tūc fit sill's per ipossibile qñ supponit ꝯdictoria ꝯōnis ⁊ assumit alia ꝓpō ad sillandum ⁊ h fit in oi figura. qꝛ similis est iste sill's ꝯuersiuo sill'o ⁊ h ē. [per ipossibile aūt.] scd̄o gra hi cōparat sillm per ipossibile ad ꝯuersiuū. ⁊ p̄mo ꝓm differētias dicēs ꝙ in hoc differunt ꝙ sill's ꝯuersiuus sit psillogiçato opposito ꝯōnis ⁊ sumit utraqꝫ ꝓpōnem datā a rñdente. sill's aūt per ipossibile fit nō psillato opposito ypothesis nec sumpta utraqꝫ ꝓpōne data a rñdēte sed altera sumpta a rñdēte ⁊ altera extrisecus manifeste uera ⁊ h est. [uerū differūt.] scd̄o cōparat eos ꝓm ꝯuenientiā dicens. ꝙ termini silr dispositi sunt in utroqꝫ ⁊ silr sumit in utroqꝫ oppositū ꝯōnis ut si sillato in pa figura. oē b. est. a. per. c. mediū supponit opposito ꝯōnis ꝯrie ul' ꝯdictorie cū maiore ꝓpōne que uera ē sillat ꝯria minoris ul' ꝯdictoria p scd̄am figurā: que cū sit manifeste falsa pꝫ ypothesim eē falsā ⁊ ita ꝓpositū eē uerū ⁊ illud exēpluꝫ deseruit tā sill'o ꝯsiuo qꝫ sill'o per ipossibile ostēdēs eorū ꝯuenientiā. eodē aūt mō ⁊ in alijs figuris. In quacūqꝫ enim figura sillat ꝯsiue ⁊ per ipossibile demrat ⁊ h est. [termini vo similiter.]

¶ Ergo alie qdem ꝓpōnes oēs ostēdunt per impossibile in omnib' figuris: uñs autē pdicatiua in media ⁊ in tertia mūstrat. in pima aūt nō mōstrat. Supponat enim a. nō omni. b. aut nulli inec̄ ⁊ assumat alia ꝓpositio vndecūqꝫ siue omni. a. inec̄. c. siue. b. omni. d. Sic enim erit pima figura. si ergo positū sit nō omni. b. inec̄. a. nō fit sillogism' quolibet mō ꝓpōne sumpta. Si aūt. a. nulli cū. b. qdē assumat: sill's qdem erit fals: nō aūt ostēdit ꝓpositū: nā si. a. b. nulli. b. b. aūt omni. d. a. nulli. d. hoc autē sit impossibile. falsum est igit nulli. b. inec̄ a. sed nō si nulli falsum omni uerū. Si autem. c. a. assumat nō fit sill's: nec qñ supponit nō omni. b. inec̄. a. q̄re manifestū quoniam omni inesse nō ostēdit in pima figura per impossibile.

¶ Consequenter determinat quō demrat per ipole ⁊ ꝓcedit sic. pmo ponit intētū dicēs ꝙ in pma figura ostēdunt per impole alie ꝯōnes ab uli affirmatiua ꝫ nō ipsa. In alijs aūt

figuris oēa ꝛ h̄ est. ergo oēs nīe. 2° hoc declarat pᵒ i pᵃ in figura. 2° in scđa. 3° in 3ᵃ. pᵒ in oībus. pᵒ ostendit ꝙ nō demrāť ulīs affirmatiua in pᵃ figurā per ipoˡᵉ. in 2° cū dicit. alicui aūt ꝛ nulli. ostendit quō demiāť nīe In pᵃ summit talē rōnē si ostēdiť ulīs affirmatiua in pᵃ ma figura per ipoˡᵉ. oporteret aūt accipe ꝓpōnē alteram sub ypothesi uel sup̄ eā sed quocūqꝫ mō accipiť uel ypothesiꝫ aut sub ypothesi aut nō erit sillˢ aut nō ad ꝓ positū. ergo nō ostendeť ulīs affirmatiua per ipoˡᵉ. Naꝫ ot ēcdo oē. b. est. a. aut supponiť pro ypothesi eius aut 2ria aut 2dictoria. si 2dictoria nō erit sillˢ oīno. aut eni acci piť altera ꝓpō sup̄ pdīcᵐ ypothesis: aut sub sbo eius. si pᵒ mō aut sumiť ꝓpō ulīs aut pticularis affirmatiua ul' ne gatiua. sed nullo mō erit sillˢ eo ꝙ ypothesis minor erit scđ ipsa negatiua est ꝛ in pᵃ ma figura nō dꝫ minor eē ne gatiua. Si aūt sub sbo hoc 2tingit q̄tuor modis ꝫ semp erit ypothesis que pticularis est maior: que repugnat pᵃ me figure ꝛ ita nō erit sillˢ si pro ypothesi supponiť 2dic ctio 2onis intēte ꝛ h̄ est. Supponiť enim. a. Si aūt supponiť eiᵒ 2ria aut accipiť altera ꝓpō sub sbo ypothe sis aut sup̄ pdicatū eiᵒ. si sub sbo aut accipitur negatiua ꝓpō ꝛ tūc nō erit sillˢ qꝛ minor nō est negatiua in pᵃ ma figura aut affirmatiua ulīs aut pticularis ꝛ poterit tūc eē sillˢ in 2° uel in q̄rto mō ad 2cludēdū falsum sed nō ꝑ hoc ostēdiť ꝓpositū q̄uis enim ostēdiť ypothesis nō se quiť ꝓpositū eē uerū: qꝛ q̄uis unū 2rioꝝ sit falsum non opꝫ reliquū eē uerū qꝛ 2ria pñt eē sil' falsa. Si aūt accipi tur altera ꝓpō sup̄ pdīcatū ypothesis h̄ 2tigit q̄druplr sed nō erit sillˢ qꝛ ypothesis que poneť eē minor est negatiua ꝛ h̄ est. si aūt. n. nulli. Sic ḡ mnīᵐ est ꝙ quōcūqꝫ accipiť altera ꝓpō ad ypothesim nō fiet sillˢ ad 2stituēdū ulēm affirmatiuā per impossibile in pᵃ ma figura ꝛ h̄ est minor rōnis. deinde infert 2onem ꝛ h̄ est. q̄re manifestum.

Alicui aūt ꝛ nulli ꝛ nō oī ostendeť. Sup ponať enim. a. nulli. b. ineē. b. aūt sumptū sit omni aut alicui. c. ergo necesse ē. a. nul li: aut nō oī ineē. c. hoc aūt impossibile. Sit enim uerū ꝛ manifestū qm̄ omni. c. inest. a q̄re si hoc falsum necesse est. a. alicui. b. in eē. Si aūt ad. a. sumať altera ꝓpō non erit sillˢ: neqꝫ qm̄ 2rīū 2dictorii supponiť: ut ali cui nō ineē: manifestū ergo qm̄ oppositū supponēduꝫ. Rursum supponať. a. alicui b. ieē. sit aūt sumptū. c. omni. a. necesse est ergo. c. alicui. b. ineē: hoc aūt impossibile: q̄re falsum qđ suppositū est. Si aūt sic ue rū est. a. nulli. b. ineē. silr aūt ꝛ si ꝓuatiua sit sumpta. a. c. Si aūt ad. b sumpta sit ꝓpō non erit sillˢ. Si ergo 2rīū q̄dē supponať sillˢ q̄dē erit ꝛ ipossibile: nō tn̄ ostendiť qđ est ꝓpositū. Supponať enim. a. oī. b. ꝛ. c. sumptū sit omni. a. ergo necesse est. c. om ni. b. ineē. a. sed nōdū necessariū si nō om ni nulli ineē. Silr aūt ꝛ si ad. b. sumať ꝓpō altera: nā sillˢ q̄dē erit nō tn̄ iteratur ypo thesis: q̄re oppositū sumēdū. Ad ostēdē dū aūt nō omni. b. ineē. a. supponēdū om ni ineē. nā si. a. omni. b. ꝛ. c. oī. a. ꝛ. c. omni b. q̄re si hoc impossibile: falsum qđ suppo

situ est. Silr aūt si ad. b. sumať altera ꝓpō ꝛ si ꝓuatiua sit. a. c. silr: nā ꝛ sic fit sillˢ. Si aūt ad. b. sit ꝓuatiua nihil ostēdeť. Si aūt nō omni sed alicui supponať ineē nō ostē deť qm̄ nō omni sed qm̄ nulli. Si enim. a. alicui. b. c. aūt omni. a. b. inerit. c. Si ergo hoc impossibile falsum est alicui. b. ineē. a. q̄re uerū nulli: hoc aūt ostēso continuit uerū. Nā. a. alicui. b. q̄dē inerat: alicui uō nō inerat. Amplius nō per ypothesim ac cidit impossibile: falsa enim erit siqdem ex ueris nō est falsum sillare: nunc aūt est ue ra. Inest enim. a. alicui. b. q̄re nō supponē dū alicui ineē sed omni. Silr aūt ꝛ si alicui b. nō inest. a. ostēderimus. Si enim idem est alicui non ineē ꝛ nō omni ineē eadem utriusqꝫ demonstratio.

Coñter determinat quō alie 2ones ostēdunť in hac fi gura per impoˡᵉ. s. pticularis affirmatiua ꝛ ulīs ꝛ ptic ularis negatiue ꝛ ꝓcedit sic. pᵐo dicit ꝙ ostēdiť pticularis affir quē terminū extra acceptū cuiusmodi est. c. ꝛ sic alicui nulli ꝛ nulli. 2° h̄ declarat ꝛ diuidiť in tres. pᵒ sunt tres 2ones ostēdēde. in pᵐo ostēdit quō ostēdiť pticularis affirmatiua ꝓcedit sic. pᵐo dicit ꝙ assūpta 2dictione. s. nullū. b. est. a. ꝛ altera ꝓpōne accepta sub sbo eius si affirmatiue siue ulr siue pticulariter erit sillˢ nō ad ꝓpositū. s. si sumiť ulīs affirmatiua per scđm modū. si pticularis per tertiū. ꝛ hᶜ patet per se. silr itellige ꝙ accipit negati ua sub ypothesi nō erit sillˢ tunc qꝛ utraqꝫ eē negatiua tūc qꝛ minor in pᵃ ma figura ꝛ hoc est. Supponiť. a. nul li. b. 2° docet ꝙ nō erit sillˢ si accipiť altera ꝓpō sup̄ p dicatū ypothesis cuius cā est: qꝛ ille ypothesis nō poteť minor qꝛ pticularis est neqꝫ minor qꝛ negatiua. adhuc il la cōpossibilis est 2oni intēte ꝛ h̄ est. Si aūt ad. a. 3° infert ꝙ est supponēda 2dictio pticularis affirmatiue ad ostēdēdū eā per impossibile ꝛ h̄ est. Manifestū ergo. Coñter ostēdit quō ostēdiť ulīs negatiua per ipossibile. ꝛ pᵒ manifestat ostēdi supponēdo 2dictoriā. 2° ipsam nō ostēdi supponēdo eius 2riā. In pᵃ sic ꝓcedit. pᵐo dicit ꝙ supposita 2dictione huius nullū. b. est. a. ꝛ accepta altera ꝓpōne sup̄ pdīcatū ypothesis siue affirmatiua siue negatiua dūmō ulīs sic erit sillˢ ad ꝓpositū ꝛ erit in 3° ꝛ in 4° mō. sed si sup̄ eā accipiť pticularis nō erit sillˢ: aut qꝛ utraqꝫ erit sic pticularis: tum qꝛ maior pticularis est ꝛ h̄ est. Rursum si ponať. 2° dicit ꝙ accepta altera ꝓpositione sub sbo ypothesis nō erit sillˢ eo ꝙ ypothesis erit minor pticularis ꝛ h̄ est. Si aūt ad. b. 3° itellige per. b. sbm ypothesis. per. a. vō eiᵒ pdīcatū. Coñter ma nifestat ꝙ nō ostēdiť ulīs negatiua supponēdo eius 2riā om dicēs ꝙ siue accipiť ꝓpō sup̄ pdīcatū ypothesis siue ꝓpō affirmatiua sub sbo eius poterit eē sillˢ ad 2cludēdū manifeste falsum. sed ꝓp h̄ nō ostēdiť ꝓpositū q̄ nō seq tur si unū 2rioꝝ est falsum ꝙ reliquū sit uerū ꝛ ideo di cit ꝛ h̄ est. Si aūt 2rīū. Coñter manifestat quō osten diť in hac figura per ipossibile pticularis negatiua. ꝛ pᵐo declarat ꝙ ipsa ostēdiť supponēdo 2dictoriā. 2° dicit ꝙ ipsa nō ostēdiť 2uenienter supponēdo eius 2riā. dicit ꝙ ad ostēdēdū aliqđ. b. nō ē. a. si supponiť 2dictoria. s. oē. b. ē a. ꝛ accipiť sup̄ ypothesim altera ꝓpō ulīs siue affirmati ua siue negatiua uel accipiť sub ypothesi ꝓpō affirmati ua ulīs uel pticularis erit sillˢ ad ꝓpositū ꝛ h̄ in pᵐo ꝛ sexto tū per scđm tū per 3ᵐ. Si aūt accipiť sup̄ ypothesim ꝓ positio pticularis uel sub ypothesi negatiua nō erit sillˢ:

quia in prima figura nec maior est particularis nec minor negatiua et hec est. [Ad ostendendum autem.] Consequenter dicit quod per subcontrariam eius non ostenditur conuenienter ꝓpositum et hoc est per duas rationes quarum prima talis est. Omnis sillogismus demonstratiuus per impossibile interimit falsum. sed sillogismus in quo supponitur subcontraria particularis negatiue interimit uerum ergo talis non est ꝓprie demonstratiuus per impossibile. huius rationis primo declarat minorem in littera dicens quod si supponitur per ypothesim aliquod. b. est. a. que est subcontraria huius aliquod. b. non est. a. accipitur altera ꝓpositio ex quibus sillogizatur falsum et interimetur hypothesis aliquod. b. esse. a. et ostenditur nullum. b. esse. a. que interimitur uera est cum principali conclusione aliquod. b. non est. a. simul enim stant subcontrarie et hoc est. [Si autem non.] Secunda regula talis est in sillogismo ad impossibile debet falsum accidere propter ypothesim falsam sed sic non accidit si supponitur subcontraria ypothesis particularis negatiue ergo ex tali suppositione non fiet sillogismus ad impossibile. huius etiam rationis minorem declarat dicens quod ypothesis uera est cum principali conclusione quia sunt compossibiles inter se subcontrarie et ideo ex ipsa non accidit falsum sed magis ex eo assumpto oportet enim ipsam falsam esse si ex ea accidat falsum et hoc est. [Amplius autem non.] Deinde ex hijs concludit quod oportet supponere contradictoriam eius et hoc est. [quare non supponendum.] Addit etiam quod similis est modus demonstrandi particularem negatiuam acceptam cum signo particulari sequente negatione et cum signo vniuersali precedente negatione. Idem enim est dicere non omni inesse et alicui non inesse et hoc est. [Similiter autem.]

¶ Manifestum ergo quoniam non contrarium sed oppositum ponendum in omnibus sillogismis. Sic enim necessarium erit anxioma probabile. nam si de omni affirmatio uel negatio ostenso quoniam non negatio: necesse est affirmationem ueram esse. Rursum si non ponit ueram esse affirmationem probabile est putare negationem: contrarium uero neutro modo contingit probare: neque enim necessarium si nulli falsum omni uerum neque probabile ut si alterum falsum alterum uerum. Manifestum ergo quoniam in prima figura alie quidem propositiones omnes ostenduntur per impossibile: vniuersalis autem affirmatiua non ostenditur.

¶ In fine concludit duo correlaria ex dictis manifesta quorum primum est quod vniuersalis ostenditur per impossibile per contradictorium conclusionis et non per contrarium cuius causam assignat dicens quod sillogismus per impossibile tenet per hanc maximam de quolibet affirmatio uel negatio que non est uera de contrarijs sed de contradictorijs tantum et hec est. [Manifestum ergo quoniam.] Nota igitur quod sillogismus ad impossibile ad demonstrandum aliquid per impossibile in prima figura semper accipit alteram ꝓpositionem sub ypothesi aut supra ypothesi. et causa huius est quia aliter non fit dispositio prime figure. semper enim exigit ipsa ut vna ꝓpositionum sit ut pars alterius. Nota etiam quod octo sunt hic sillogismi. In prima figura duo ad demonstrandum particularem affirmatiuam. duo ad demonstrandum vniuersalem negatiuam. et quatuor ad particularem negatiuam quorum sufficientia sic potest sumi si per primam figuram ostendi debeat per impossibile. aut ergo 2° affirmatiua aut negatiua. si affirmatiua aut particularis aut vniuersalis. si affirmatiua vniuersalis aut penitus non erit sillogismus: aut si sic non erit ad ꝓpositum cuius causa expressa est in littere expositione. Si autem particularis affirmatiua supponenda est eius contradictoria. s. vniuersalis negatiua et tunc reliqua ꝓpositio aut accipitur supra ypothesim aut sub ea. si supra eam aut vniuersalis aut particularis et hec aut affirmatiua aut negatiua sed nullo modo erit sillogismus. quia ypothesis cum sit negatiua non poterit esse minor. Si autem accipitur uere ꝓpositio sub ypothesi aut vniuersalis aut particularis. si vniuersalis affirmatiua sillogismus erit ad ꝓpositum in secundo prime. si negatiua non erit sillogismus sicut patet si sumatur particularis sub ea aut affirmatiua et erit sillogismus ad ꝓpositum in quarto prime: aut negatiua et non erit sillogismus et ita octo sunt ibi combinationes sed tantum due utiles ad construendum particularem affirmatiuam per primam figuram. si autem 2° ostendenda sit negatiua aut vniuersalis aut particularis. Si vniuersalis supponenda est. s. contradictio. s. particularis affirmatiua sub qua si accipitur alia ꝓpositio siue vniuersalis siue particularis siue affirmatiua siue negatiua nullo modo erit sillogismus quia maior est particularis. si autem supra eam accipitur: aut ergo vniuersalis aut particularis. si vniuersalis aut affirmatiua aut negatiua et utroque modo erit sillogismus ad ꝓpositum in tertio et in quarto modo. Si particularis aut affirmatiua aut negatiua sed non erit sillogismus: quia ex particularibus nihil sequitur. hic sunt octo combinationes sed tantum due utiles. Si autem ostendenda sit particularis negatiua eius contradictio supponenda erit vniuersalis affirmatiua supra quam si accipitur aut accipietur vniuersalis aut particularis. Si vniuersalis aut affirmatiua et tunc erit sillogismus in primo modo. aut negatiua et tunc erit in secundo modo. si particularis tunc non erit sillogismus sicut patet quia maior erit particularis. Si autem accipitur sub ypothesi aut particularis aut vniuersalis. Si vniuersalis et affirmatiua erit sillogismus per primum modum. Si vniuersalis et negatiua non erit sillogismus. Si particularis et affirmatiua erit per tertium modum sillogismus. Si particularis et negatiua non erit sillogismus: et sic sunt ibi octo combinationes sed tantum quatuor utiles. sic igitur manifestum est quod supponendo contradictionem erunt coniugationes in prima figura tertia et secunda et sic sunt combinationes et sunt octo utiles ad demonstrandum in prima figura per impossibile. due. s. ad demonstrandum particularem affirmatiuam et due ad demonstrandum negatiuam vniuersalem et 4 ad particularem negatiuam. ¶ Dubitaret forte aliquis primo ad quem pertineat sillogismus per impossibile quod non ad sophistam patet quia non ad dialeticum uidetur quod dicit in 8° topicorum quod nihil differt quo ad demonstratorem sillogismo uti ad impossibile et sillogismo ostensiuo quo ad dialecticum multum differt: quia non debet uti nisi ostensiuo quo ad demonstratorem non uidetur quia ipse procedit ex ueris et immediatis. sed sillogismus ad impossibile ex falsis est. ¶ Sed contra dialeticus obuiator est alteri et tunc utitur ducere socium suum ꝓteruum ad aliquod inconueniens. hoc autem maxime fit per sillogismum ducentem ad impossibile quare secundum quod obuiatiuus est utitur ipso. Adhuc demonstrator utitur omni differentia demonstrationis: sed demonstratio per impossibile est vna eius differentia quare demonstrator utetur eo. Adhuc demonstrator aliquando disputat cum cauillatione qui forte negaret manifesta principia: sed illa non potest demonstrator ex causis et prioribus probare quare probabit ea ex posterioribus et ab effectu: hoc autem erit deducendo ad impossibile quare demonstrator utetur sillogismo ad impossibile ad minus propter principiorum uerificationem. Adhuc sicut vult Aristoteles omnis philosophus utitur hoc principio de quolibet affirmatio uel negatio. sed demonstratio per impossibile decurrit per hoc principium sicut habetur in primo posteriorum. ergo philosophus utetur

tali sillogismo. et non solum demōstrator sed et dialeticus quod cōcedendum est. Sciēdum tamen quod pertinet ad demōstratorem propter sua principia ostendēda sicut dictum est et propter effectus demōstrādos quorum causa difficilis est ad vidēdum et non nota: quia enim ita est oportet ex ypothesi ad incōuenlens deducere ꝯter aut et minus excellēter ꝯuenit usui dialetici ad obuiandum. ¶ Ad primū obiectū dicēdum quod Arist. in 8° thop. nō separat simpliciter talem ab usu dia^ci. sed q̄n per ipsum nō deducit ad ma^m incōuenieēs et causa huius est sicut ibi dicit quod sill'o falso ad interimēdū ypothesim. s. ubi fuerit manifeste falsum resistet obuiator annuēs illud esse uerum et ita ꝯtingit dialeticū īpediri ubi deducat ad ualde manifeste falsum. q̄n ergo deducit ad manifeste falsum utitur eo dialeticus. ¶ Ad scd'm dicēdum quod demōstratio potissima tn̄ ex ueris est: demōstratio autē per impossibile nō est potissima et ideo pōt ex falsis ꝑcedere. uel pōt dici quod ex pre illis qua demōstrat intētum ex ueris ꝑcedit sicut patet quo ad scd'am ꝯōnem. ¶ Ulterius autē dubitaret forte aliqs q̄re nō diffinit hic actum sill'i per impossibile sed ipsum sill'm cū in ꝑcedētibus nō diffiniuit sill'm circularem et ꝯuersiuū sed actū illoꝝ. Dicēdū quod tam sillogismus circularis q̄3 cōuersiuus habet sill'm ꝑfectū ad quē habet ordiam que non est adeo manifesta ex suba eorum ex qbus est circularis et cōuersiuus sill's sicut ex actibus ipsoꝝ: qr ergo per diffinitiones eoꝝ patere debent eoꝝ differētie ad ꝑfectos sill'os ideo diffinit sub suis actibus et nō in se. Sill's aūt per impossibile non reqrit ꝑfectum sill'm ad quē notādo sit eius differētia et ideo in se diffinit et non diffinit eius actus. ¶ Sed tūc ulterius dubitabit de eius diffinitione qr cum ꝯ° in sill'o ostēdat et nō sill's incōpetēter dicit quod sill's ostendit. Adhuc cum quādo denotet tēpus qd̄ quidē nō est de eēntia sillogismi videt male diffinitio dari per quādo. Adhuc ꝯ° nō est anteqū3 cōcludit: sed ante sill'm per impossibile nihil cōcludit quare an ipsum non est ꝯ°. quare nō bn̄ dicit quod accipiēda est opposita ꝯōnis. Adhuc ꝑpositio dis est de alio sillogismo: sed ad hc nō est sill's quādo incipit ostēdi per impossibile: quare nō dum est ꝑpositio q̄re male dicit quod accipiēda est altera ꝑpositio. Adhuc nō sufficit vnam ꝑpositionē ut q̄pe sed oportet eā3 eē notā. Adhuc oportet quod coicet cum ypothesi in vno terminoꝝ qr aliter ex eis non eēt sill's et sic diminuta est eius diffinitio. ¶ Ad primum dicēdū quod cum dicit quod sill's per impossibile ostēdit sensus est talis per sill'm per impossibile fit ostensio et ita non est inconueniēs qd̄ dicit. ¶ Ad scd'm quod tempus est ꝑpria mēsura motus et actionis et ideo cōpetēter dicit quod sill's per impossibile fit q̄n supponit cōtradictio etc. vnde hoc qd̄ dicit q̄n specificatio eius est qd̄ dicit ostēdit. non ergo ponit quādo tanq̄3 signa aliqd de essentia sill'i per impossibile sed modo ꝑdicto. ¶ Ad tertiū dicēdum quod cōclusio est actualiter cōcludēda uel habitualr: oppositū aūt ꝑcedit de ꝯōne actu cōclusa: sed in sillogismo per impossibile supponit ꝯtradictio ꝯōnis habitudialiter ꝯclusa et ꝑncipaliter intēta. ¶ Ad quartū dicēdum quod est dicere ꝑpōnem que tam sumpta est in sill'o uel que sumpta est in seipsa. hanc autē sumit altera ꝑpositio nō sillogismi ꝑcedētis sed altera ꝑpositio ꝯm seipsum. ¶ Ad quintum dicēdū quod per hoc qd̄ dicit assumit sanus intelligit ꝑpositionē assumi debere verā qr nisi manifeste uera eēt nō cōtingeret eam uere sumere sine impedimēto: q̄re si assumi debet ex se sine dono respōdētis oportet quod manifeste vera sit. ¶ Ad ultimū patet rn̄sio per idem qr assumptio est ꝑpositio alteri copulata ꝯm mediū ad sillandum. et ideo dicit assumit ꝯm quod figit ꝑpositiones copulatas eē ad mediū vnū. ¶ Adhuc forte dubitaret ulterius aliqs que sit differētia sill'i per impossibile et cōuersiui cum in oib' figuris similes sint. ¶ Et dicēdū quod differētia multiplex est. ꝑma est qr sill's cōuersiuus sit ꝑsillato opposito ypothesis. sill's aūt per impossibile non ꝑsillogizato opposito ꝯōnis ex quo patet quod cōuersiuus pro ypothesi accipit oppositū cōclusi: sill's per impossibile oppositū cōcludēdi. ¶ Alia est differentia quod cōuersiuus fit tā supponēdo ꝯtrariā q̄3 cōtradictoriā. sill's autem per impossibile fit tm̄ supponēdo cōtradictoriam. ¶ Tertia est quod sill's ꝯuersiuus ostēdit ꝯn̄iam: sed sill's per impossibile ostēdit ꝑpositū. ¶ Quarta est quod illud idē supponit in sillogismo cōuersiuo cuius oppositū cōcludit in sill'o ad impossibile et eꝯ°. illud supponit in sill'o ad impossibile cuius oppositū cōcludit in sillogismo cōuersiuo. ¶ Quinta est quod sillogismus ꝯuersiuus supponit et cōcludit uerū uel falsum indifferēter. sill's autē ad impossibile supponit et cōcludit solum falsum et hoc est patens inspicienti. ¶ Sed tūc querit cum iste sill's sit similis cōuersiuo ut dicit in littera q̄re non ꝑcedit supponēdo cōtrariam sed tm̄ cōtradictoriam cum cōuersiuus supponat utrāq3. Et dicēdum quod cōuersiuus ostēdit ꝯn̄iam decurrēdo ꝯm hāc maximam sic destructo ꝯn̄te destruit an̄cedēs ergo posito an̄te ponit et ꝯn̄s. vnde aūt ꝯn̄s destruit tā per suppositionē sui cōtrarij q̄3 per supponē sui cōtradictorij neq3 simul stant cōtraria in ueritate neq3 ꝯtradictoria ideo sillogismus cōuersiuus ꝑcedit supponēdo tam cōtrariam q̄3 cōtradictoriā. demōstratio autem per impossibile decurrit ꝯm hoc ꝑncipium de quolibet affirmatio uel negatio sicut dicit in posterioribus et sicut hic dicit interius. sed hoc ꝑncipiū non est uerū nisi de affirmatione et negatione que sibi cōtradicūt et ideo non sufficit supponere cōtradictoriam. Quis ergo similis sit iste sillogismus ꝯuersiuo sillogismo in hoc quod quodāmodo ꝯuersiue procedit: non tamē debet supponere cōtrariam ꝑpositi pro ypothesi sicut cōuersiuus. ¶ Sed opponit hic sicut dicitur in littera sumpta cōtraria ꝑpositionis vniuersalis fit sillogismus cōcludens impossibile: quare cum impossibile non sequat nisi ex impossibili erit ypothesis impossibilis: sed sequit si vna cōtraria est impossibilis et altera necessaria est qr in naturali materia neq3 pn̄t cōtraria simul esse uera neq3 simul falsa sicut nec ꝯtradictoria. quare videt quod cum fiat sillogismus cōcludens impossibile supponēdo cōtrariam qd̄ contingit supponēdo cōtrariā demōstrare per impossibile sicut et ꝯtingit sillogizari cōuersiue supponēdo ꝯtrariam. Dicēdum quod cū dicit Arist. cōcludi impossibile cum supponit cōtraria non est intelligēdum quod semp concludit impossibile sed per impossibile intellectum falsum notū et manifestū et ita nō potest per illud cōcludi ypothesis esse impossibilis sed solum falsa et ideo non ostendit ꝑpositum uerum esse. uel si dicat aliquis quod similr debet concludi tale falsum quod sit impossibile qd̄ non est uerū: tūc oportet dicere quod semp formam ostendit oppositū cum sumit cōtraria vniuersalis: sed forma arguēdi non ualet si vnum cōtrariorum est falsum et reliquum est uerum: qr hoc ꝑncipium de quolibet affirmatio uel negatio ꝯm quod determinat sillogismus per impossibile non est necessariū nisi in opposita contradictorie. ¶ Cōsequenter forte dubitabit aliquis circa sillogismum cōuersiuum tum ꝑct sit determinādo ipsm ꝯm modos diuersos figurarum per ordinem quare non sic procedit circa sillogismū ad impossibile sed procedit ꝯm ordinem ꝯōnum in figuris. Et dicendū quod hc° ratio est: qr sillogismus cōuersiuus respicit sillogismum ꝑfectum vnde ꝯm ordinem sillogismoꝝ ꝑfectorum prius in modis diuersis ꝑcedit determinādo sillogismum conuersiuum qr iuxta modos perfectos fit sillogismus conuersiuus. demōstratio autē per impossibile non recipit sillogismū ꝑfectum sed solum ꝯōnem demōstrando et ideo determinat de ipso procedendo ꝯm ordinem conclusionum et non ꝯm ordinem modorum in figuris. ¶ Ulterius dubitabit quare vniuersalis affirmatiua non ostenditur per impossibile in prima figura sed in alys. Si enim

videt falsum cum ulis affirmatiua nõ ꝯcludit in secũda figura nec in tertia sed solũ in pma. Idem etiã videt per hoc ꝙ sillogismus ꝯuersiuus ad affirmatiuã ulem ostẽdẽdam fit in pma figura: ꝛ demõstratio per impossibile similis est ꝯuersiuo sillogismo ut dicit. Et dicendum ꝙ ulis affirmatiua nõ demrãt per ipossibile in pma figura qꝛ supponẽda est eius opposita. sic aũt nõ oino erit sills. ¶ Ad pmũ obz dicẽdũ ꝙ 2° demrãtis per ipossibile nõ demrãt uel sillãt. ulis ergo affirmatiua demrãta per impossibile nõ est sillata sed ex opposito sillogiçat falsũ aliquod mediãte quo habet ꝓpositum in secunda ꝛ tertia. Si autem ipsa vniuersalis ꝯcludit sillat solum in pma figura. nam in secũda aut tertia nõ ꝯcluderet. ¶ Ad secũdum dicẽdũ ꝙ si demõstret vniuersalis affirmatiua per pmam figurã ꝛ deinde fiat ꝯuersio sills ꝯuersiuus erit per aliam figurã ꝙ̃ per pmam figurã: ꝛ similiter est in demõstratione per impossibile ad ostẽdẽdum vniuersalem affirmatiuã ꝙ sills ꝯcludens falsum fit in alia figura a pa. vnde similes sunt in hoc. sillãt tamen ubi sillogiçat tm̃ affirmatiua ulis fit sillogismus per pmã figuram. ¶ Cõsequẽter forte dubitabit de intellectu quorũdam dictoꝝ in littera. ꝛ pmo de eo qꝺ dicit ꝙ sills ad impossibile procedit non presillato opposito ypothesis sed ipso existẽte manifeste vero. Si enim 2° intẽta manifeste uera ꝛ eius opposita est manifeste falsa sed oppositum ꝯõnis secũde ꝙ sigs dederit non oportet ipsum ad malum incõueniẽs ducere ꝛ ita nõ oportet ibi sillogiçare aliqꝺ incõueniẽs. Adhuc dicit aliqui ꝙ nõ est intẽtio ꝯõnez pncipalem eẽ manifeste falsam sed oppositum false ꝯõnis sed h non pretẽdit littera immo oppo^m. ¶ Solutio dici põt ꝙ lz 2° intẽta sit manifeste uera ex natura rei tamẽ quo ad nos põt eẽ imanifesta ꝛ ideo sepe negari potest ꝛ eius oppositũ ꝯcedi ꝛ tũc necesse est ducere ad ipsum falsum qꝺ sit mediũ: qꝛ aliter non cõcederet ypothesis esse falsam ꝛ illud planũ est ex dictis. dictum est enim ꝙ sillogismus per impossibile primo cõpetit demõstratori ꝓpter suoꝝ principioꝝ ostẽsionem si forte negens: sed talia pncipia quãtum ad naturã rei manifesta sunt ꝛ uera: possunt tamẽ alicui ignorãti significatione ẽ ignota esse ꝛ ab eo negari. uel forte cauillator volẽs oino resistere negabit aliquãdo pncipia ꝙ̃uis in ṽitate sint nota. ¶ Deinde queret forte de eo qꝺ dicit ubi ostẽdit vniuersalez negatiuam nõ demõstrari per impossibile supposita eiꝰ ꝯtraria si interimit ypothesis qꝺ est manifeste falsuz cũ ex ypothesi sequat oppositã falsam esse. Et dicenduz ꝙ hoc uerum est sed intẽtio est ꝙ non interimit ypothesis ex ꝯtraria ita ꝙ per eius interemptionẽ ostẽdat oppositum. ¶ Item dubitat de hoc qꝺ dicit particularẽ negatiuam non posse per impossibile demõstrari sumpta eius subcõtraria. Hoc enim videt falsum eo ꝙ sumpta eius opposita particulari affirmatiua ostendet nullum. b. eẽ a. sic omne. a. est. c. aliqꝺ. b. est. a. ergo aliqꝺ. b. est. c. sed hoc est falsum ergo ypothesis falsa: quare eius oppositũ uerum nullũ. b. est. a. sed sequit si nullũ. b. est. a. aliquod. b. nõ est. a. quare ostẽdet per impossibile particularis negatiua supposita pro ypothesi eius subcõtraria. Dicẽdum ꝙ Arst. non ꝓhibet qn possit sic demõstrari particularis negatiua sed ꝙ non ꝯuenienter quare nõ seruãtur in tali demõstratione ꝯditiones demõstrationis per impossibile: non enim supponit falsuz ꝛ ineõpossibile ꝓposito sed uerũ ꝛ ei cõpossibile: nec ꝯcludit falsum ꝓpter ypothesim quorum tamen utrũqꝫ exigit ad demõstrationem per impossibile.

In media autez figura ꝛ postrema ꝛ hoc ostendit ponatur eniz. a. nõ omni. b. inesse. Sumptum sit autez omni. c. ineẽ. a. igit si. b. qmdẽ non omni. c autẽ omni. a. non omni. b. inerit. c. hoc autem impossibile. Sit enim manifestũ quoniã omni. b. inest. c. quare falsum est quod est suppositum. uerũ ergo omni inesse. Si autẽ contrariũ supponat sillogismus quidem erit: ꝛ impossibile: non tamẽ ostendit qꝺ positum est. Si enim. a. nulli. b. a. autez omni. c. nulli. b. c. hoc autẽ impossibile: quare falsum est nulli inesse: sed non si hoc falsum: omni uerũ. Quãdo autẽ alicui. b. inest. a. ponat. a. nulli. b. inesse. c. autẽ omni insit: necesse est ergo. c. nulli. b. ineẽ: quare si hoc impossibile necesse est. a. alicui. b. inesse. Si aũt supponat alicui non ineẽ eadẽ erunt que in prima figura.

¶ Hic determinat quomodo demõstrat in secũda figura per impossibile ꝛ diuidit in duas. In prima ostẽdit quomodo demõstrant ꝯões affirmatiue. in secũda cum dicit. [Rursum ponat.] quomõ demõstrat negatiue. affirmatiuarum pmo docet demõstrare vniuersalem affirmatiuam per impossibile in secũda figura supponendo eius cõtradictoriam ꝛ accipiẽdo vnum extrinsecũ sub pdicato ypothesis ꝛ fiet sillogismus ad impossibile in gradu secũde. Uerbi grã si debet demõstrari omne. b. esse. a. supponit aliqꝺ. b. non esse. a. ꝛ assumat uerum sic. Omne. c. est. a. ꝛ sillat sic. Omne. c. est. a. aliquod. b. nõ est. a. ergo. b. aliquod nõ est. c. sed hoc est falsum ergo ypothesis falsa. quare oppositũ uerum. s. omne. b. est. a. ꝛ hoc est [In media autez ꝛ postremo.] Ideo manifestat ꝙ supponẽdo cõtrariã pro ypothesi fiet sillogismus ducens ad manifeste falsum sed non ꝓpter hoc ostẽdit ꝓpositum sicut ꝛ fuit in prima figura. ꝛ h qꝺ dicit facit sillogismũ ad impossibile in secũdo secũde ꝛ h est. [Si aũt ꝯtrariũ.] ¶ Cõsequẽter docet quomõ demonstrat per impossibile in secũda figura particularis affirmatiua ꝛ ꝓcedit sic. primo supponẽdo eius ꝯtradictoriã ostẽdit eam sic. supponat nullum. b. eẽ. a. ꝛ accipiat extrinsecus uerum omne. c. esse. a. ꝛ fiat sillogismus ad impossibile in secũdo secũde ꝛ patet ꝓcessus ꝛ h est. [quoniã autem aliter.] secũdo dicit ꝙ supponẽdo eius cõtrariã non ostẽdit ꝓpositum cõpetẽter. ꝯtingit enim idem qꝺ dictũ est in prima figura in suppõne vniuersalis ypothesis. s. ꝙ nõ supponit falsum. item impossibile ꝓposito nec accidit falsũ ꝓpter ypothesim ꝛ hoc patet inuẽti ꝛ per pdicta circa figuram pmam ꝛ h est. [Si aũt ponat.]

¶ Rursum supponat. a. alicui. b. ineẽ. c. autem nulli insit necesse est ergo. c. alicui. b. non ineẽ sed omni inerat quare falsuz qꝺ suppositũ est nulli ergo. b. inerit. a. autem nõ omni. b. inest. a. ponat enim ineẽ. c. autez nulli necesse est igit. c. nulli. b. ineẽ: hoc autem impossibile: quare uerum est non omni inesse. Manifestum ergo quoniam oẽs sillogismi fiũt per mediã figuram.

¶ Cõsequẽter docet demrare per impossibile ꝯões negatiuas ꝛ pmo ulẽm per suppõnẽ ꝯdictionis sic supponat aliqꝺ. b. eẽ. a. ꝛ sumat extrinsecus nullũ. c. eẽ. a. ꝛ sillat in tertio modo. sic null. cuz. est. a. aliqꝺ. b. est. a. ergo aliqꝺ. b. non est. c. sed h est falsum ꝛc̃. ꝛ hoc est. [Rursuz ponatur.] Scꝺo docet demonstrare particularẽ negatiuaz suppo-

nendo eius cōtradictoriā ⁊ assumēdo uerū extrinsecus negatiuā ex qb⁹ sillogizaṫ. In pmo secūde sic nullū.c. est.a.omne.b.est.a.ergo nullum.b.est.c.⁊ hoc est falsū ⁊c.⁊ h est.⌊ quoniā autē nō.⌋ In fine autem ex hys cōcludit φ oīs 2⁹ demōstratiua per impossibile in secūda figura ⁊ h est.⌊ manifestū ergo.⌋ ¶ Dubitaret forte aliquis hic quare demōstrādo per impossibile in secunda figura semp accipiṫ extrinsecus vnū sub s̄bo ypothesis. Et dicēdum φ h est q: ppositiones disposite ſm figurā pmam coicant in pdi^to ⁊ sic se debēt habere ypothesis ⁊ uerū assumptū ⁊ ideo in p̄to coicāt ⁊ ideo opꝫ assumi s̄b p̄to ypothesis. ¶ Ulterius dubitaret q̄re docet ꝯtrarias negatiuarū ꝯōnum demrāndarū sicut affirmatiuarū. Et dicēdū φ hoc est: q: eadē est rō de suppōne ꝯry ad ostendendū negatiuas ꝯōnes que est ad ostēdendū affirmatiuas ⁊ h satis per p̄dicta patet ⁊ iō h omisit. ¶ Notādum autē φ octo pñt h fieri silli per ipossibile qḋ pꝫ sic si demōstraṫ ꝯ⁹ per impossibile in scḋa figura aut ergo affirmatiua aut negatiua ꝯ⁹. si affirmatiua aut ul'is aut pticularis. si ul'is supponiṫ eius ꝯ̄dictoria que est pticularis negatiua sub cuius p̄dicato opꝫ uerū assumē sicut p̄dictum est. Sed tūc aliā cōtingit accipe ul'em aut pticularē. si pticularē aut ergo affirmatiuā aut negatiuam ⁊ aut fiet maior aut minor: sed nullo mō fiet sill's eo φ ex pticularib⁹ nihil sequiṫ. si ul'em aut affirmatiuā aut negatiuā. si negatiuā siue illa fiat ma. aut mi. nō erit sill's q: ex negatiuis nihil seqṫ. Si affirmatiuā aut illa fiet mi. ⁊ ypothesis ma. ⁊ sic nō erit sill's q: ma. debet eē ul'is in scḋa figura. Si aūt ul'is affirmatiua fiat ma. ⁊ ypothesis minor erit sill's in q̄rto mō. ergo octo sunt hic cōbinationes sed vnica utilis est ad demōstrādū ul'em affirmatiuā. Si aūt debeat demōstrari pticularis affirmatiua ꝯ⁹ supponiṫ ul'is negatiua ꝯ̄dictoria ⁊ accipieṫ alia ul'iter uel pticulariter. si ul'iter ⁊ negatiue sunt due cōbinationes inutiles q: ex negatiuis nihil. Si aūtē ul'r ⁊ affirmatiue aut ergo ypothesis erit ma. ⁊ reliq̄ ppō mi. ⁊ erit sill's ad ppositū in p⁹ scḋe: aut eꝯ⁹ ⁊ erit sill's ad ppositū in scḋo scḋe. Si autem illa alia accipiṫ pticularis ⁊ negatiua erūt due cōbinationes inutiles sicut p̄us. Si pticularis affirmatiua aut ergo ypothesis erit minor ⁊ pticularis affirmatiua ma. ⁊ nō erit sill's q: ma. particularis, aut eꝯ⁹ ⁊ erit sill's ad ppositū in 3⁹ secūde. Igiṫ octo sunt cōbinationes h's tm̄ tres ad ppositum. Si autē ꝯ⁹ demōstrāda sit negatiua aut ul'is aut particularis. si ul'is supponiṫ ꝯtradictoria. s. pticularis affirmatiua ⁊ assumeṫ alia propō ul'is aut particularis. si particularis nullo mō erit sill's. Si ul'is affirmatiua non erit sill's q: ex ambabus affirmatiuis nihil sequr in secūda figura. Si ul'is negatiua erit sill's si ipsa fit ma. ⁊ ypothesis mi. ⁊ erit tertius modus ⁊ ita erūt octo hic cōbinationes sed oēs inutiles p̄ter vnam. Si autē debeat demōstrari particularis negatiua supponiṫ vniuersalis affirmatiua ⁊ assumeṫ alia ppositio ul'is aut pticularis. si ul'is ⁊ affirmatiua sunt due cōbinationes inutiles. Si negatiua sunt due utiles similiter iuxta p̄mum ⁊ scḋm modū. si assumaṫ pticularis ⁊ affirmatiua sunt due inutiles. si negatiua erit utilis maiore existēte vniuersali ⁊ non aliter ⁊ ita sunt hic octo cōbinationes sed tm̄ tres utiles. Sic ergo in summa sunt. 32. cōbinationes oēs inutiles p̄ter octo quaꝝ vna demōstrat vniuersalē affirmatiuam ⁊ tres particularē affirmatiuā. vna etiā ul'em negatiuam ⁊ tres particularē negatiuam.

r Similiter autem ⁊ per ultimā ponatur enim.a.alicui.b.non inēē.c.autem omni: ergo.a.alicui.c.nō inest. Si ergo hoc impossibile: falsum alicui nō inēē: quare uerū omni inesse. Si v̄o supponaṫ nulli inesse: erit quidē sillogismus non tamē ostēdiṫ qḋ ppositum est. Si enim cōtrariū supponaṫ eadē erūt que in p̄onb⁹.

¶ Hic docet per impossibile demōstrare in tertia figura ꝯ pmo ꝯōnes affirmatiuas, secūdo negatiuas. ⁊ affirmatiuarum p̄mo ul'em. scḋo particularē cum dicit.⌊ Sed ad ostendēdū.⌋ ul'em sic pcedit. pmo docet demōstrare eā supponēdo cōtradictoriā ⁊ assumendo aliqd supra s̄bm ei⁹ ut si demōstrari debeat oē.b.eē.a. supponiṫ aliqḋ.b. nō esse.a. ⁊ assumaṫ omne.b.eē.c. ⁊ fiet sill's in q̄rto tertie. sic aliquod.b.non est.a.omne.b.est.c.ergo aliquod c.nō est.a. sed hoc est falsum ⁊c. ⁊ h est.⌊ Similiter autem.⌋ scḋo dicit φ si supponiṫ eius cōtraria erit sillogismus ad falsum cōcludēdum sed non ostendiṫ propositum q: non sequitur si vnum contrariorum sit falsum q reliquum sit uerum: sicut prius habitum est ⁊ h est.⌊ Si v̄o supponitur.⌋

¶ Sed ad ostendēdum alicui inesse hec sumēda ypothesis. nam si.a.nulli.b.c.autem alicui.b.a.nō omni.c. si ergo hoc falsum: uerum est.a.alicui.b.inēē. Qm̄ autē nulli b.inest.a. supponaṫ alicui.b.inesse. Sūptū sit autē ⁊.c.omni.b.inesse: ergo necesse est a.alicui.c.inesse: sed nulli inerat: q̄re falsum est alicui.b.inēē.a. Si v̄o supponaṫ omni b.inesse.a.nō ostēdiṫ ppositum. Sed ad a.b.non omni inesse: hec est sumēda ypothesis: nam si.a.omni.b.⁊.c.omni.b.a.inest alicui.c. hoc autē non fuit: q̄re falsum est omni inēē: si autem sit uerū est nō omni. Si aūt supponaṫ alicui inēē eadem erit que est in hijs que dicta sunt p̄us. Manifestum ergo quoniā in oibus per impossibile sill'is oppositū supponēdū. Palam autem ⁊ quoniam in media figura ostēditur quodāmodo affirmatiua ⁊ vniuersalis ⁊ in postrema.

¶ Cōsequenter docet ostēdere per impossibile in tertia figura particularē affirmatiuā supponēdo cōtradictoriā eius. s. nullū.b.eē.a. ⁊ assumēdo vnā particularē. s. aliqḋ b.esse.c. ⁊ fit sill's ad impossibile iuxta sextū modum ⁊ h est.⌊ Sed ad ostēdēdū.⌋ Et nota φ assumpta pro ypothesi eius subcōtraria non accidet falsum pp̄ter ypothesim q: ypothesis est incōpossibilis p̄ncipali intento sed hoc nō dicit Ar̄s. q: relinqt notū ex sepe dictis. ¶ Cōsequēter docet ostēdere per impossibile in tertia figura ꝯōnes ueras ⁊ p̄mo ul'em: scḋo particularē. Circa vniuersalem sic pcedit. pmo supposita cōtradictione ostēdit eā sic supponiṫ aliqḋ.b.eē.a. ⁊ sumaṫ uerū extrinsecus oē.b. est.c. ⁊ sillogizaṫ in tertio modo ⁊ patet processus ⁊ hoc est.⌊ Quoniā autem ul'is.⌋ Scḋo dicit φ sumpta eius cōtradictoria nō ostendiṫ ppositum sicut sepe dictum est ⁊ h est.⌊ Si autē supponiṫ.⌋ ¶ Cōsequēter docet ostēdere particularē negatiuā ⁊ pcedit sic. pmo ostēdit eam supponēdo cōtradictoriā sic sup^r omne.b.eē.a. ⁊ assumatur omne.b.esse.c. ⁊ ostēdaṫ ppositū in primo tertie sillogizādo ⁊ h est.⌊ Si aūt non oī.⌋ scḋo dicit φ si supponiṫ eius subcōtraria idē eēt qḋ prius. s. φ nō demonstrabiṫ ppositum pp̄ter falsitatē ypothesis cum nō oportet ypothesim falsam esse pposito existēte uero ⁊ h est.⌊ Si autem sup^r.⌋ In fine autē duo correlaria ꝯcludit p̄us hita quoꝝ p̄mum est φ ad demonstrādum per impossibile

ubiq̃ ꝛ similiter supplenda est ꝯdictoria ypothesis ꝛ h̃ est. [Manifestum ergo.] Scd̃m est ꝙ ulis affirmatiua que non demõstraẽ in prima quodãmodo in secũda ꝛ tertia figura demonstraẽ. ꝛ dicit quodãmõ qr ulis affirmatiua non cõcludiẽ per sillogismũ secũde uel tertie figure sed mediante sillogismo ad impossibile ibi facto pueniẽ ad vniuersalem affirmatiuã ꝛ h̃ est. [Palam autem ꝛc̃.] ¶ Dubitaret forte aliqs hic quare similiter assumitur in tertia figura uerũ extrinsec⁹ ꝛ supra s̃m ypothesis. Et dicẽdum ꝙ est qr ꝓpositiones cõstituẽtes tertiam figuram debẽt cõuenire in s̃bo ꝛ ideo oportet idez subici in ypothesi ꝛ in uero extrinsecus sumpto. ¶ Alia etiã que rẽ possent que patẽt per p̃determinata. Notandũ ꝙ hic sunt. xij. sillogismi qd̃ sic patet si debet demõstrari ꝯ⁹ vniuersalis affirmatiua supponiẽ cõtradictoria que est particularis negatiua: ꝛ cum illa sumeẽ uerũ extrinsecus aut vniuersale aut particulare. si particulare hoc cõtingit q̃tuor modis sed nullo modo erit sillogismus. si vniuersale ꝛ negatiuũ duobus modis cõtingit sed nõ est sillogismus. Si vniuersale ꝛ affirmatiuũ erit sillogismus ad ꝓpositũ. Si minor sit affirmatiua ꝛ nõ aliter ꝛ ita vnicus ẽ sillogismus ad demõstrandum vniuersalẽ affirmatiuaz. Si debet demõstrari particularis affirmatiua supponeẽ contradictoria que est vniuersalis negatiua. ꝓpositio aũt assumpta uel erit vniuersalis uel particularis. si vniuersalis ꝛ negatiua sic sunt inutiles cõbinationes. si affirmatiua erit utilis. si minor sit affirmatiua ꝛ non aliter. Si assumaẽ pticularis oĩno similiter erit. vnde hic sũt duo sillogismi. Similiter autem debet demonstrari vniuersalis negatiua supponeẽ particularis affirmatiua cum qua si sumaẽ particularis nullo modo erit sillogismus. Si vniuersalis aut affirmatiua aut negatiua. si affirmatiua aut maior ꝛ sic erit quartus modus. aut minor ꝛ erit tertius. ꝛ ambo ad ꝓpositũ. Si assumaẽ vniuersalis negatiua ꝛ erit sillogismus ad ꝓpositũ minore existẽte affirmatiua ꝛ ita sunt hic tres sillogismi. Si debet demõstrari particularis negatiua supponeẽ vniuersalis affirmatiua ꝛ oĩbus modis erit sillogismus ad ꝓpositum nisi duobus. s. quãdo minor est negatiua vniuersalis aut particularis sicut patet intuẽti ꝛ ita sunt hic. 6. utiles cõbinationes. patet igiẽ. 32. sint cõbinatiões sed tñ. 12. utiles. s. vna ad demõstrãdũ vniuersalem affirmatiuã: ꝛ due ad demõstrãdum particularẽ affirmatiuã. ꝛ tres ad ulẽm negatiuam ꝛ sex ad particularem negatiuam.

d Differt autez que ad impossibile demonstratio ab ostensiua: in eo qd̃ ponat qd̃ vult interimere deducẽs ad cõcessum falsum: ostẽsiua autem incipit a ꝯcessis ueris ꝓpositionibus. Sumũt ergo utreq̃ ꝓpositiones duas ꝛ cõcessa: sed hec quidẽ ex quibus est sillogismus: illa ṽo hãc quidẽ harum alterũ ṽo contradictionem cõclusionis ꝛ huic quidem nõ necesse est notam eẽ cõclusionem: nec prius opinari quoniã est aut nõ est. Illic ṽo necesse est quoniã non est.

¶ Postq̃ determinauit de demõstratione per impossibile in se. hic determinat de ea in cõparatione ad ostensionem ꝛ diuidiẽ in duas. In prima compat sillogismuz ad impossibile ꝛ ostẽsiuum s̃m differẽtiã. In secũda cuz dicit. [Differt aũt nihil.] compat demonstrationẽ per impossibile ꝛ sillogismũ ostẽsiuum s̃m cõueniẽtiam. In p̃ma ponit duas differẽtias quarũ p̃ma sumiẽ ex parte ꝓpõm: alia ṽo ex parte ꝯõm. Circa p̃mã sic ꝓcedit. primo dat eam dicẽs ꝙ sillogismus ad impossibile ꝛ ostẽsiuus differũt in hoc ꝙ sillogism⁹ ad impossibile supponit ad intermẽdum ꝛ ꝯcludit manifeste falsum. Ostẽsiuus autem cõstat ex duabus ꝓpositionibus notis ueris ꝛ h̃ est. [Differt autem.] Scd̃o ex hoc concludit ꝙ uterq̃ illorũ sumit duas ꝓpões idubitabiles ꝛ notas: sed ostẽsiu⁹ sumit istas notas ex qbus fit sillogismus cõcludẽs propositum. sillogismus aũt ad impossibile sumit alterã illaruz que est manifeste uera ꝛ oppositum ꝯõnis uere que est manifeste falsa ꝛ h̃ est. [Sumũt ergo.] Deinde ponit differẽtiam eoꝝ ex parte ꝯõnuz dicẽs in sillogismo ostẽsiuo non oportet opinari ꝯõnem esse uerã uel falsam anteq̃ sillogiceẽ. In sillogismo autem ad impossibile semper oportet opinari ꝯõnem esse falsam ꝛ anteq̃ silleẽur ꝛ h̃ est. [huic autem.]

¶ Differt aũt nihil affirmatiuam uel negatiuam esse cõclusionẽ. Sed similiter se habet in utrisq̃: omne autem qd̃ ostẽsiue cõcludiẽ ꝛ per impossibile monstraẽ: ꝛ quod per impossibile ostẽsiue per eosdez terminos. Nam quãdo per impossibile fit sillogismus in p̃ma figura qd̃ uerum est in media erit aut postrema: priuatiuam quidẽ in media: predicatiuaz autem in postrema. Quãdo autem in media fit sillogismus: qd̃ uerum est in prima erit in oĩbus ꝓblematibus. Quãdo ṽo in postrema est sillogismus quod uerum est erit in prima ꝛ in media. affirmatiua quidẽ in prima. p̃uatiua autẽ in media.

¶ Cõsequenter compat demõstrationem per impossibile ad sillogismũ ostẽsiuum s̃m cõueniẽtiam ꝛ ꝓcedit sic. p̃mo dicit ꝙ tam affirmatiua q̃z negatiua ꝯ⁹ demõstraẽ per impossibile ꝛ sillogiçaẽ ostẽsiue qr omne qd̃ demõstraẽ per impossibile sillogiçari põt ostẽsiue ꝛ ꝯ⁹ in eisdem terminis ꝛ h̃ est. [Differt autem vniuersalis.] Secũdo h̃ ostẽdit sic. Omne demõstratum per impossibile in p̃ma figura sillogiçaẽ ostẽsiue per secũdam aut tertiaz Et omne demõstratum per impossibile in secũda sillogiçaẽ ostẽsiue per p̃mam. Et omne demõstratũ per impossibile in figura tertia sillogiçaẽ ostẽsiue per primã uẽ secũdam ergo omne demõstratũ per impossibile in aliqua figura sillogiçaẽ in alia figura ostẽsiue ꝛ supponit ꝙ similiter fit ꝯ⁹. qd̃ patet ex hys. ponit autem p̃mo premissam huius rõnis. secundo eius ostensionem ibi. [sit enim ostẽsum.] tertio cõcludit ꝯõnem ibi. [manifestuz ergo quoniã per eosdem.] Premissa aũt cõstat ex trib⁹ ꝓpositionibus. ꝛ p̃mo ponit primã dicẽs ꝙ demõstratũ per impossibile in prima sillogiçaẽ ostẽsiue per secũdaz ꝛ tertiam figuram ita ꝙ affirmatiua ꝯ⁹ sillogiçaẽ ostensiue per tertiaz: negatiua ṽo per secũdam ꝛ h̃ est. [Nam quãdo per impossibile.] Secũdo ponit secũdaz ꝛ patet: ꝛ h̃ est. [quãdo autem in media.] tertio ponit tertiam dicens ꝙ demõstratuz per impossibile in figura tertia ostẽsiue sillogiçaẽ per primã uel secũdam ita ꝙ affirmatiua ꝯ⁹ per primam: negatiua per secũdam ꝛ h̃ est. [quando ṽo in postrema.]

¶ Sit enim ostẽsum. a. nulli aut non omni b. per primam figurã: ergo ypothesis quidem erat alicui. b. incẽ. a. c. autem sumebatur. a. quidẽ inesse omni. b. aut nulli: sic enim fiebat sillogismus: ꝛ per impossibile: hoc

autem in media figura. Si.c.a.qdem omni.b.autez nulli inest: manifestū est quoniam nulli.b.inest.a. Similiter aūt ꝛ si.a.nō omni.b.ostēsum sit inesse. nam ypothesis quidē est omni inesse.c.assumebat.a.qdem omni.b.Vo non omni: ꝛ si priuatiua sit sūpta.a.c.similiter: ꝛ sic fit media figura.

¶ Consequēter illas propositiones ostēdit ꝛ primo primā ꝫ secūdo secūdam cum dicit.[Rursum in media.] tertio tertiā cum dicit.[Rursum in 3ª.] Circa pᵐ sic pcedit. primo ostēdit primā eius partē.s.ꝙ negatiua per impossibile demōstrata in prima figura ostēsiue sillogiçaꝛ per secūdā. 2º ostēdit eius partē secūdam.s.ꝙ affirmatiua per impossibile demōstrata in prima ostēsiue sillogiçaꝛ per tertiā cū dicit.[Rursum sit ostēsum.] In prima primo ostēdit intētuꝫ de uli negatiua. secūdo de particulari negatiua. In primis igiꝛ manifestat ꝙ negatiua ulis per impossibile demōstrata in prima figura ostēsiue sillogiçatur per secūdam. ex ypothesi enim ꝛ uero assumpto supra ipsam fit sill's ad impossibile in tertio prime sic. Omne.a.est c.aliqđ.b.est.a.ergo aliqđ.b.est.c. sed hoc falsum quare oppositū ypothesis uerū.s.nullū.b.est.a.deinde ex opposito false ꝯōnis ꝛ uero prius sumpto sillogiçaꝛ ostensiue ppositū in primo prime sic. Omne.a.est.c.ergo nullū.b.est a.ꝛ h est.[sic enim ostēsum.] Et nota hic ad euidentiaꝫ litere ꝙ sillogismus ad impossibile fit ex ypothesi ꝛ uero assumpto ꝛ ꝯcludit falsum. sill's autem ostēsiuus ad eādem ꝯōnē fit ex eodē uero prius assumpto ꝛ opposito false ꝯōnis ꝛ ita tres ppōnes sunt ināꝫ horuꝫ duorꝫ sillogismorꝫ quas tm̄ in lra ponit absqꝫ ꝯōne. ꝛ h ordie primo ponit ypothesim falsam. secūdo uerū assumptum. tertio oppositū false ꝯōnis que sequiꝛ ad illam ad demōstrādum ꝙ sillogismus ad impossibile fit ex prima ꝛ secūda. sillogismus autē ostēsiuus ex 3ª ꝛ 3ª ꝛ illud ppter teneaꝛ ad totam expōnē sequētis littere. Cōter manifestat ꝙ particularis negatiua demōstrata per impossibile in prima sillaꝛ ostēsiue per secūdā. supponit enim ypothesis contradictiōe ꝛ accepto uero extrisecus supra eā affirmatiē fiet sillogismus ad impossibile per primuꝫ prime sic. Omne.a.est.c.omne.b.est.a.ergo oē.b.est.c.qđ est manifeste falsuꝫ. deinde exponēdo sic ꝛ uero assumpto ostēdeꝛ propositum in quarto 2e sic Omne.a.est.c.quoddam.b. nō est.c.ergo quoddā.b.non est.a. si aūt uerū extrinsecꝰ supra ypothesim accipiaꝛ negᵐ fiet sill'us ad impossibile in primo prime ꝛ sill's ostēsiuus in 3º prime ad eādē ꝯōnē. ꝛ h est.[Similiter autem ꝛ si modi.]

¶ Rursum sit ostēsum alicui.b.inesse.a.ergo ypothesis quidē nulli inesse.b.a.aūtē sumebat.c.omni inesse ꝛ.a.omni uel alicui.c. sic enim erit impossibile: hoc autem in postrema figura: si.a.ꝛ.b.omni.c. Et manifestum est ex hijs quoniā necesse est.a.alicui b.inesse. Similiter autem ꝛ si sumaꝛ alicui c.inesse.a.uel.b.

¶ Cōsequēter ostēdit ꝙ affirmatiua demonstrata per impossibile in prima ostēsiue sillogiçaꝛ in tertia.s.particularis affirmatiua qr ulis non demonstraꝛ. in prima supponit enim ꝯtradictoriā ꝛ assumpto uero extra ex ypothesi affirmatiue ꝛ uli erit sillogismus ad impossibile in secūdo prime.s.nullū.b.est.a.omne.c.est.b.ergo nulluꝫ.c. est.a.sed hoc falsum. ex opposito autem false ꝯōnis ꝛ eodem uero sillogiçaꝛ ppositum ostēsiue in tertio tertie sic Aliquod.c.est.a.oē.c.est.b.ergo aliqđ.b.est.a. Si autez uerum acceptū sub ypothesi sit pticulare ꝛ affirmatiuuꝫ erit sillogismus ad impossibile in quarto prime ꝛ ostensiuus in quarto tertie sicut patet per se. sicut enim si tm.a. qꝫ.b.insit.c.vniuersaliter seqtur per primū tertie ꝙ.a.insit alicui.b.similiter ꝛ si alterū insit vniūsaliter et ꝛ reliquū particulariter sequeꝛ idem per tertiū uel quartū eiusdeꝫ ꝛ h est.[Rursum sit ostensum.]

¶ Rursum in media figura ostēsum sit.a. omni.b.inesse: ergo ypothesis quidem fuit nō omni.b.inesse.a.sumptum est autez.a. omni.c.ꝛ.c.omni.b. sic enim erit impossibile: hoc autē in prima figura: si.a.omni.c ꝛ.c.omni.b. Similiter autez ꝛ si alicui ostēsum sit inesse: nam ypothesis quidē fuit nulli.b.inesse.a.sumptū est autem.a.omni.c. ꝛ.c.alicui.b. Si autem priuatiuus sit sillogismus: ypothesis quidē.a.alicui.b.sumptuꝫ autem.a.nulli.c.ꝛ.c.omni.b.quare fit prima figura: ꝛ si non vniuersalis sit sillogismus. Sed.a.alicui.b.ostēsum sit nō inesse similiter. Nam ypothesis omni.b.inest.a. sumptum est aūt.a.nulli.c.ꝛ.c.alicui.b.fit enim prima figura.

¶ Consequēter ostendit ppōnem secūdā prius positam: ꝛ primo ostēdit eam quoad affirmatiuas ꝯōnes. secūdo quoad negatiuas ꝛ quoad affirmatiuas primo ostendit intētum quoad vniuersalē. secūdo quoad particularem. Primo ergo ostēdit ꝙ vniuersalis affirmatiua demōstrata per impossibile in secūda in quarto mō ostensiue sillogiçaꝛ in primo prime ꝛ intelligiꝛ idem pcessus ꝙ ꝛ in predictis ꝛ h est.[Rursum in media.] scdo ostendit ꝙ particularis demōstrata per īpossibile in tertia ostēsiue sillaꝛ in prima ex ypothesi ꝛ uero assumpto si ypothesis sit minor erit sillogismus ad impossibile in primo prime. ex opposito autē false ꝯōnis ꝛ eodeꝫ uero erit sillogismus ostēsiuus in tertio prime ꝛ hoc per se patet ꝛ h est.[Similiter autem si alicui.] Cōsequenter ostendit idem de ꝯōnibus negatiuis ꝛ prius de uli negatiua quia ex opposito eius ꝛ uero negatiuo assumpto pro maiore sillabiꝛ falsum in tertia secūde. ex opposito autem ꝯōnis ꝛ eodē uero sillogiçaꝛ ppositū in primo prime ꝛ patet ꝛ h est.[Si autē priuatiuus.] secūdo idem ostēdit de particulari negatiua qr ex ypothesi que est eius oppositum ꝛ ex uero negatiuo facto manifesto sillogiçaꝛ falsum per primum prime. ex opposito aūt illius falsi ꝛ eodem uero sillogiçaꝛ ostēsiue propositum in quarto prime ꝛ h patet ꝛ h est.[Et si non vniuersalis.]

¶ Rursum in tertia figura ostensum sit.a. omni inesse.b.ergo ypothesis quidem non omni.b.inest.a.sumptū est autem.c.omni.b.ꝛ.a.omni.c. sic enim erit impossibile. hec autem prima figura. Similiter autez ꝛ si in aliquo sit demōstratio: naꝫ ypothesis quidē nulli.b.inesse.a.sumptū est autem.c. alicui.b.ꝛ.a.omni.c. Si autem priuatiuus sit sillogismus ypothesis quidē.a.alicui.b inesse sumptū est autem.c.quidē nulli.a.b autem omni: hec aūt media figura. Similiter autez ꝛ si nō vniuersaliter sit demon-

stratio. nam ypothesis quidē erit omni. b. messe. a. sumptū est autem. c. a. quidē nulli. b. antez alicui. hec autem media figura.

¶ Consequēter ostēdit tertiā ꝓpōnem supius positā ꝛ primo ꝑmā. s. q̄ vlis affirmatiua demōstratiua per impossibile in tertia figura ostēsiue sill'r per ꝑmā partē. scd'o secūdā s. q̄. d. negatiua demōstrata per impossibile in tertia ostēsiue sillogizat per scd'am. In ꝑma parte ꝑmo ostēdit propositū de vli affirmatiua. scd'o de pticulari affirmatiua. ꝑmo igit ostēdit q̄ vlis affirmatiua demōstrata per impossibile in tertia ostēsiue sillogizat per ꝑmaz. In prima parte ꝑmo ostendit q2 ex ypothesi q'tti vero assumpto sub scd'm ypothesis sill'r falsum in q'nto tertie. ex opposito autem ɔ̄ōnis false ꝛ eodē vero ostēsiue sill'r ꝓpositum in ꝑmo prime ꝛ h' est. ⌊ Rursum in tertia. ⌋ Deinde ostēdit idem de particulari affirmatiua q2 ex eius opposito ꝛ vero assumpto cōcludit falsum in 6° tertie. ex opposito autez illius falsi ꝛ eodē vero ostēdit ꝓpositū in tertio ꝑme ꝛ h' est ⌊ Similiter ꝛ si in aliquo. ⌋ Et nota q̄ hucusq3 in ponēdo tres propositiones que sunt ꝑmisse duoꝝ sillorum similr posuerat ꝑmo ypothesim ꝛ 2° verū assumptū ꝛ 3° oppositū ɔ̄ōnis false: de cetero aūt mutabit ordinē q2 ꝑmo ponet ypothesim 2° oppositū false ɔ̄ōnis ꝛ 3° verū assūptū. Conter ostēdit q̄ negatiua demr̄ata per ipo'le in ꝑma ostēsione sill'r in ꝑa ꝛ ꝑ° ostēdit h' de vli negatiua. secūdo de pticulari negatiua. In vli igit q̄ supposita ɔ̄dictiōe vlis negatiue cum vero extrinsecus facto ma're ꝛ erit sill's in 4° 3'e sic. Oē. b. est. c. aliqd. b. est. a. g' aliqd. a. est. c sed h' falsuz. Ex opposito aūt ɔ̄ōnis false ꝛ vere eadē ostēsiue sill'r ꝓpōnū in ꝑ° ꝑe. sic nullū. a. est. c. oē. b. est. c. ergo nullū. b. est. a. ꝛ h' est. ⌊ Si aūt ꝑuatiu°. ⌋ Deinde ostēdit idē de pticulari negatiua q2 ex ypothesi ꝛ vero assumpto sill'r falsum in 3° 3'e sic. Aliqd. b. est. c. oē. b. est. a. ergo aliqd. a. est. c. qd' est falsum. Deide ex opposito ɔ̄ōnis false ꝛ eadē vero ostēsiue sill'r ꝓpositū in 3° 3'e sic nullū. a. est. c. aliquod. b. est. c. ergo. b. non est. a. ꝛ h' est. ⌊ Similiter autem ꝛ si non vniuersaliter. ⌋

¶ Manifestū ergo quoniā per eosdem terminos ꝛ per impossibile ꝛ ostēsiue est demōstrare vnāquāq3 ꝓpōnem. Similiter autem erit ꝛ cum ostēsiui sint silli ꝛ ad impossibile deducere. In sumptis terminis quādo opposita ꝓpositio conclusioni sumpta est. Nam fiūt sillogismi idem qui sunt per cōuersionem: quare statim habemus figuras per quas vnūquodq3 erit. Palam ergo quoniā ois ꝓpositio ostendit per utrosq3 modos per impossibile ꝛ ostensiue: ꝛ non cōtingit separi alterum.

¶ Iā ostēse sunt tres ꝓpōnes supius posite que sunt premissa rōnis eius. Conter cōcludit rōnē suam. s. q̄ oē demōstratū per ipossibile ostēsiue sill'r in eadē terminis ꝛ eq°. s. oē ostēsiue sill'atū per ipossibile demr̄ari pōt si supponat ɔ̄dictio ɔ̄ōnis. ꝛ addit ad h'° confirmationē q̄ h° l silli sllēs sunt cōuersiuis ꝛ h' est. ⌊ ma'm ergo qm̄ per eosdē. ⌋ In fine aūt ex qua ɔ̄ōne correlarie cōcludit q̄ ois ꝓpō demr̄ari pōt utroq3 mō. s. ostēsiue ꝛ per ipo'le ꝛ h' est ⌊ Palā ergo. ⌋ Hic forte dubitaret aliqs q̄re nō ꝑus cōpat aūt sillm circularē ꝛ cōuersiuū ad ostēsiuū sic hic facit de sill'o per ipossibile eū tn̄ glibet illoꝝ sit ex ypothesi ꝛ sill's ex ypothesi opponit ostēsiuo. Et dici pōt q̄ ex diffinitione ɔ̄uśionis ꝛ circulationis pz d'ia silli ostēsiui ad circularē ꝛ ad ostēsiuū sicut ex ꝑdictis minatis pz. s3 ex diffinitione demr̄ationis per ipossibile supius data nō patet ei° d'ia aut h'itudo quā h'et ad ostēsiuū ꝛ iō magis cōparat ipm ad ostēsiuū q̄3 ad alios. ¶ Sed nūc querit q̄re compat sill'm per ipossibile ad ostēsiuū ꝭm d'iam nō aūt s3 ɔ̄uenietiā: demr̄atione aūt per ipossibile compat ad ostēsiuū ꝭm cōuenietiā ꝛ nō ꝭm d'iam. Et dicēdū q̄ in arte ponēdū est eoꝝ d'ia que multū ɔ̄ueniūt ꝛ nō cōueniētia. sed ɔ̄ueni'a ponēda est eoꝝ que multū differūt ꝛ h' dicit Ar̄s. in fine ꝑmi thop. q2 igit sill's ad ipossibile ꝛ sill's ostēsiuus multū ɔ̄ueniūt eo q̄ uterq3 sill'r suā ɔ̄ōnē nō oportuit eoꝝ ponē cōueniētiā sed d'iam q2 et demōstratio per ipossibile multū differt ab ostēsiuo q2 ostēsiuus ɔ̄ōnē sill'at. demr̄atio aūt per ipossibile suā ɔ̄ōnez nō sill'at sed fiūt ex ypothesi ideo nō oportuit eoꝝ ponere d'iam sed cōueniētiā. ¶ Secūdo dubitabit de hoc qd' dicit ostēsiuū sill'm sumere ꝓpōnes veras ꝛ indubitabiles. cōtigit enim ut videt ostēsiue sillare ex veris ꝓpōnibus ꝛ si nō idubitabiles in v'itate. Ad qd' dici pōt q̄ sill's ostēsiuus nō est nisi ꝑmisse ɔ̄ōnē notificēt al'r enim non ostēdūt s3 ɔ̄ōnē nō notificāt nisi fuerint note ꝛ notiores ɔ̄ōne. qd' ergo dicit ɔ̄ōnē ostēdi ex veris idubitabilibus hoc est ex veris notiorib° ɔ̄ōne. Vel pōt melius dici q̄ diffinit hic ostēsiuū sill'm ꝑue ē ei° ꝑmo ꝛ potissimo ꝛ sic cadit in usu demr̄atoris. sicut enim sill's per ipossibile ꝑncipal'r spectat ad demr̄atorē ut dictū est ita ei opposit°. s3 hic compat eos sic cōsideratos ꝛ sic pz q̄ hic diffinit ostēsiu° ut cōpetit demōstratori sed sic cōstat ex veris indubitabilibus. ¶ Conter forte queret aliqs q̄re demōstratum per impossibile in vna figura nō pōt per eosdē terminos in eadē figura ostēsiue sillari sed in alia sicut patet in litera. Et dicēdū q̄ est q2 sill's ostensiuus sill'r fit ex opposito ɔ̄ōnis silli ad impossibile ꝛ vna ꝑmissarum sed sicut ꝑus determinatū est ex opposito ɔ̄ōnis ꝛ vna premissarū in aliq̄ figura non pōt fieri eadē figura ꝛ ideo sillogismus per impossibile ꝛ ostēsiuus ad eadem ɔ̄ōnem sunt in eisdē terminis ꝛ nō fiūt in eadē figura. Si enim sill's ad impossibile fiat in ꝑma ostēsiuus fiet ex opposito ɔ̄ōnis eius ꝛ vna ꝑmissarū. sed ɔ° cū minore facit tertiam figurā cū maiore vero scd'az sill'r facto sill'o ad ypothesim. in scd'a ex opposito ɔ̄ōnis eius ꝛ minore fiet figura tertia. ex eodē aūt ꝛ maiore fiet figura ꝑma. sill'r facto sill'o ad impossibile in tertia ex opposito ɔ̄ōnis ꝛ minore fiet ꝑma. ex opposito aūt ɔ̄ōnis cū maiore scd'a ꝛ sic patet ad dubiū. ¶ Ulterius forte dubitaret aliqs utrū negatiua demōstrata per impossibile in ꝑma figura nō possit aliter sillogizari ostēsiue q̄3 in ꝑma. Et dicēdū q̄ vlis negatiua demōstrata per impossibile in ꝑma per scd'am ostēsiue sill'r. pticularis autē negatiua cū per scd'am demōstrat per impossibile sill'r ostensiue per tertiā cuius duplex causa est. vna q̄ vlis nō cōcludit per tertiā sed particularis. alia aūt ꝛ ꝓpinquior est inspiciēdo ad ypothesim in demōstrādo quācūq3 ɔ̄ōnem. si enim ostēdat per impossibile vlis in ꝑma ypothesis erit pticularis ꝛ ita verū assumptū erit maior ꝓpō ex qua ꝛ opposito ɔ̄ōnis fit sill'r secūda figura. Si aūt ostēdat pticularis negatiua per impossibile ypothesis erit iā maior q̄3 minor ꝛ sill'r veruz assumptū ꝛ ideo oppositū ɔ̄ōnis cū illo vere aliq̄ cōstituit scd'am aliq̄ tertiā. ¶ Ulterius forte queret etiā de pticulari affirmatiua demōstrata per impossibile i ꝑma an aliter q̄3 in tertia possit sill'ari ostēsiue in eisdez terminis. Et dicēdū q̄ nō tum q2 per ꝑmā non cōcludit affirmatiua. tuz q2 ad ostēdēdū particularē affirmatiuā ypothesis est vlis negatiua que solū maior erit in ꝑma ꝛ ita vnū assumptū erit sill'r ibi minor ex qua ɔ̄ōne solū tertia figura cōstituit. ¶ Queret etiā forte q̄re ꝑus ostendit intentum in ɔ̄ōnibus negatiuis demōstratis in prima figura q̄3 in affirmatiuis cum econuerso faciat in illis que demonstrat per tertiam figuram ꝛ secundā. Et dici potest q̄ h' est: q2 vniuersalis negatiua demonstrat per

ipossibile in p̄ma ſʒ nō uľis affirmatiua: vnde q꞉ uľe est aut particulare p̄us ostēdit intētū in vniuersali negatiua deinde in p̄ticulari negatiua ꝑpter affinitatē eorū ultio aūt in affirmatiua p̄ticulari ecōuerso aūt ꝑcedit in alijs figuris q꞉ ibi ostēdit etiā uľis affirmatiua per impossibile ad hᵉ negatiue demr̄ate per ipoˡᵉ in p̄ma ostēsiue sillā ri in 2ᵃ ꝛ p̄ticularis affirmatiua i p̄ᵃ demr̄ata per ipoˡᵉ oñ dit in tertia. ſʒ scḋa figura p̄cedūt tertiā ꝛ hac rōne pōt sic ꝑcedere Arē. ¶ Adhuc quereret aliqs utrū per p̄mā tm̄ ostensiue sillat̄ cōnes demr̄ate per ipossibile in 2ᵃ. Et dicēdū q꞉ uľis demr̄ata per ipossibile in ꝑpāuū in p̄ma sillat̄ ostēsiue in eisdē terminis. p̄ticularis aūt pōt in p̄ᵃ ꝛ in 3ᵃ ꝛ h̄ pʒ intuētī s̄m p̄dictas duas eās. l. quis tm̄ p̄ticularis sillat̄ per 3ᵃᵐ. ꝛ q꞉ oppoᵐ p̄ticularis cōnis uľis est qua pōt eē tā maior q̄ȝ minor in scḋa oppositū aūt cōnis uľis est p̄ticularis que non est nisi minor in scḋa figura. ¶ Adhuc forte quereret idē de cōnibꝰ per ipossibile demōstratis in 3ᵃ. l. utrū affirmatiue tm̄ per p̄mā ostensiue sillat̄ ꝛ negatiue tm̄ per scḋaȝ. Et dicēduȝ q꞉ affirmatiua demr̄ata per ipossibile in 3ᵃ soluȝ in p̄ᵃ ostēsiue sillat̄ qḋ pʒ intuētī s̄m modū p̄determinatū. ſʒ negatiua demr̄ata p ipossibile in 3ᵃ pōt ostēsiue sillari tā in p̄ᵃ q̄ȝ in scḋa sic pʒ intuēti. ¶ Adhuc quereret utrū idē sit demr̄are per ipossibile p̄us ostēsiue sillatū ꝛ cōsiue sillare. ꝛ videt̄ q꞉ sic eo q꞉ sillꝰ ad ipoˡᵉ accipit oppoᵐ cōnis sillī ostēsiui cū vna p̄missarū eiꝰ ad interimēdū reliquā ꝛ siľr fit in sillō cōuersiuo. ¶ Oppoᵐ aūt vʒ q꞉ sillꝰ cōsiuus cōtus est cōne vna. demr̄atio v̄o ad ipossibile plures h̄et cōnes ꝛ ad h̄ conuersiuꝰ accipit pro ypothesi tn̄ ueruȝ tn̄ falsum sed demr̄atio per ipoˡᵉ tm̄ falsum. Adhuc cōuersiuꝰ aliqn̄ interimit uerū ꝛ aliqn̄ falsū. sed sillꝰ per ipossibile tm̄ falsuȝ. Et cōcedēdū est. differt enī ꝛ in plus ꝛ cōuersiue sillare q̄ȝ demōstrare per ipossibile p̄us ostēsiue sillatū. sequit̄ enī ad ipsuȝ ꝛ nō cōuerti sicut pʒ ex p̄dictis in opponēdo. ¶ Ad oppositū aūt pʒ rn̄sio tā q꞉ se h̄et sicut supꝰ ꝛ inferius.

N qua autē figura est ex oppositis ꝑpositionibus sillogizare ꝛ in qua nō est sic erit manifestū. Dico autē oppositas esse ꝑpositiones s̄m locutionē quidē quatuor: ut omni nulli omni ꝛ non omni ꝛ alicui nulli ꝛ alicui ꝛ non alicui inesse: s̄m ueritatē autem tres. nam alicui ꝛ nō alicui s̄m locutionē opponunt̄ solum. Harū aūt cōtrarias quidēȝ vniuersales ut omni nulli ineē: ut oēm disciplinam eē studiosam ꝛ quid est nullam esse studiosam. Alias v̄o oppositas.

¶ Postq̄ȝ determinauit p̄tē sillī qui est ex cōpossibilibus hic determinat p̄tē eiꝰ qui est ex icōpossibilibus. ꝛ dicit̄ iste sillꝰ ex oppositis de quo determinat in p̄sēti p̄te Et diuidit̄ p̄ᵒ i p̄tē p̄ncipalē ꝛ correlatiuā que scipit ibi. [palā eē.] Principalis in duas. in p̄ᵃ determinat de sillō ex oppositis s̄m se. in 2ᵃ cū dicit. [maᵐ etiā q̄ȝ ex falsis.] in cōparatione ad sillm̄ ex falsis. p̄ᵃ in duas. in p̄ᵃ determinat quō ꝛ in qua figura fiat sillꝰ ex oppositis ꝛ in qua nō. in 2ᵃ cū dicit. [Sūt aūt uſibꝰ q̄dē terminis.] quedaȝ notabilia iuxta generationē huiꝰ sillī assignat. p̄ᵃ diuidit̄ in p̄hemiū ꝛ tractatū in p̄hemio sic ꝑcedit. p̄ᵒ dat intētionē dicens se esse dicturum in qua figura sillat̄ ex ꝑpōnibus oppositis ꝛ in qua nō ꝛ h̄ est. [in qua aūt.] 2ᵒ aūt gr̄a hᵒ distinguit quot modis sint oppōnes ꝛ quot modis ꝑpōnes opposite dicēs q꞉ ꝑpōnes s̄m modū enūciandi per affirmationē ꝛ negationē q̄tuor modis opposite sūt. vno mō sic. Oī ineē: nulli ineē. 2ᵒ mō oī ineē non oī ineē. 3ᵒ mō alicui ineē nulli ineē. 4ᵒ mō alicui ineē alicui nō ineē. sed s̄m v̄itatē ultime ꝑpōnes nō opponunt̄ ſʒ ſʒ modū loquēdi tm̄. alijs aūt tribꝰ modis uere opposite sūt ꝑpōnes sed in illis tm̄ due sunt oppōnes uľes. l. affirmatiua ꝛ negatiua cōtrarie sunt. uľis aūt ꝛ p̄ticularis cōdictorie ꝛ h̄ est. [Dico autem oppositas.]

¶ Ergo in p̄ma quidēȝ figura nō est ex oppositis sillogismus nec affirmatiuus nec negatiuus. Affirmatiuus quidē quoniam utrasq꞉ oportet esse ꝑpositiones: oppositē autem affirmatio ꝛ negatio. priuatiuus autem quoniā opposite q̄dem idēȝ de eodem predicāt ꝛ denegāt. In prima autēȝ medium nō dicit̄ de utrisq꞉ sed de alio aliud quidē negat̄: idem aūt de alio predicat̄ he autem non opponuntur.

¶ Cōtinuē ꝑsequit̄ qḋ intēdit ꝛ diuidit̄ in tres. In p̄ᵃ ostēdit sillm̄ ex oppositis nō fieri in p̄ᵃ figura. In 2ᵃ quō fiat in scḋa ibi 2ᵃ. [in media aūt figura.] In 3ᵃ quō fiat i 3ᵃ figura. ibi 3ᵃ. [In 3ᵃ aūt figura.] In p̄ᵃ p̄te sic ꝑcedit. p̄ᵒ ponit cōnē intētā dicēs q꞉ sillꝰ ex oppositis nō fit in p̄ᵃ figura in affirmatiuis neq꞉ in negatiuis ꝛ h̄ est. [ergo in p̄ᵃ.] 2ᵒ ostēdit eā ꝛ p̄ᵒ p̄mā p̄tē sic sillꝰ affirmatiuus in p̄ᵃ figura fit ex ꝑpōnibꝰ ambabꝰ affirmatiuis sed in oppositis nō sunt ambe ꝑpōnes affirmatiue ergo ex oppositis nō fit in ea sillꝰ affirmatiuus ꝛ h̄ est. [affirmatiuus q̄dē.] 2ᵒ scḋam p̄tē sic ostēdit in oppositis idēȝ affirmat̄ ꝛ negat̄ de eodē sed in sillō p̄me figure nō idēȝ affirmat̄ ꝛ negat̄ de eodē sicut pʒ: ergo nō fit negatiuꝰ sillꝰ ex oppositis in p̄ma figura ꝛ hec est. [Priuatiuus aūt.]

¶ In media autem figura ꝛ ex oppositis ꝛ ex contrarijs cōtingit fieri sillogismū. Sit enim bonum in quo. a. disciplina autēȝ in quo. b. ꝛ. c. Si ergo oēm disciplinam studiosam sumpsit ꝛ nullā. a. inest omni. b. ꝛ nulli. c. quare. b. nulli. c. nulla ergo disciplina disciplina est. Similiter autē ꝛ si omnē disciplinā sumēs studiosam medicinā nō studiosam sumpserit. Naȝ. a. b. quidē omni. c. aūt nulli quare quedā disciplina non est disciplina. Et si. a. c. quidē omni. b. autē nulli. est autem. b. quidē disciplina. c. autēȝ medicina. a. v̄o opinio: nullam v̄o disciplinam opinionē sumēs sumpsit quādaȝ disciplinam opinionē esse: differt autem a p̄ori in eo q꞉ in terminis cōuerti: nam p̄us quidē ad. b. nūc autem ad. c. affirmatiuaȝ: ꝛ si sit nō vniuersalis altera ꝑpositio. Semper enim similiter mediū est: qḋ de altero quidē affirmatiue: de altero v̄o dicit̄ negatiue: quare cōtingit per opposita concludi non tamē semp nec oīno. Sʒ que si sic se habeāt: que sunt sub medio: ut eadēȝ sint uel totum ad partem: aliter autem impossibile: non enim erūt ꝑpositiones ullo modo neq꞉ contrarie neq꞉ opposite.

¶ Cõñter oñdit quõ fit sill's ex oppositis in scda figura. ꝛ pmo in ulibus. scdo in pticularib⁹. ꝛ in ulibus pmo iux secundũ modũ. deĩde iux pmũ modũ ꝛ ad hn scdo mõ primo in õrijs pse sic. Ois disciplina est studiosa nulla disciplina est studiosa: ergo nulla disciplina est disciplina. ꝛ h est. [in media aũt.] scdo in õrijs per accñs sic. Ois disciplina est studiosa nulla medicina est studiosa ergo nulla medicina est disciplina. ex hoc sequit per 4m pine eum aliqua disciplina erit medicina ꝙ aliqua medicia nõ sit medicina ꝛ h est. [silr ꝛ si oẽs.] ¶ Cõñter docet sill'are ex oppositis in pmo secũde ꝛ h in õtrarijs per accidens sic nulla disciplina est opinio ois medicia est opinio ergo nulla medicina est disciplina. ex hoc sequit cũ aliqua disciplina sit medicina ꝙ aliqua disciplina nõ sit disciplina ꝛ h est. [ꝛ si. a. c. gdẽ.] Addit etiã drãz h⁹ ad pcedentẽ dicẽs ꝙ differt in h ꝙ prior modus hẽt maiorem affirmatiuã ille aũt ultio dictus maiorẽ negatiuaz ꝛ hec ẽ. [differt autẽ a pmo.] ¶ Cõñter docet qualr fiet iste sill's in modis pticularib⁹ scde figure dicẽs ꝙ eodez mõ quo in pdictis ꝛ patet pse vñ ꝯtingit per opposita sillogiçare in pticularib⁹ sicut in ulibus sed nõ oimodo se hñtibus ppõnibus: sed si sic se hẽant extremitates ut eadem sint uel minor extremitas sit sub maiori extremitate aliter aũt nõ erũt opposite ppõnes. ꝛ pmo mõ erunt pse opposite. scdo aũt mõ per accñs sicut patet ex pdeterminatis ꝛ h est. [Et si sit nõ talis altera.]

¶ In tertia aũt figura affirmatiu⁹ gdẽ sill's nullo mõ erit ex oppositis ppõnibus propter dictã causam ꝛ in pma figura. Negatiuus aũt erit ex ulibus terminis ꝛ nõ ulibus exñtibus. Sit enim disciplina in quo b. ꝛ c. medicia in quo. a. si igitur sumatur oẽm disciplinã medicinã: ꝛ nullã medicinaz disciplinã. b. aũt omni. a. sumpsit ꝛ. c. nulli. a. qre erit quedã disciplina non disciplina. Silr aũt ꝛ si nõ ulr sumpta sit. a. b. ppõ. nã si est quedam medicina ꝛ rursus nulla medicina disciplina: accidit disciplinam quãdã non esse disciplinam.

¶ Cõñter oñdit quõ fit sill's ex oppositis in tertia figura ꝛ pcedit sic. pmo dicit ꝙ nõ est in ea sill's affirmatiuus ex oppositis eadẽ decã qua nõ fiebat in pma qr in oppositis nõ est utraqꝫ ppõ affirmatiua ꝛ h est. [in tertia vo.] secũdo manifestat quõ fit sill's negatiuus. ꝛ pmo in modo uli sic. Nulla medicina est disciplina ois medicina est disciplina ergo aliq̃ disciplina nõ est disciplia ꝛ h est. [negatiuus autẽ.] scdo in mõ pticulari. s. in tertio ꝛ quarto idẽ dñs itelligere de mõ hoc ꝛ ꝙ sic. nulla medicia est disciplina ꝛ aliqua medicina est disciplina ꝙ aliqua disciplina nõ est disciplina ꝛ hec est. [silr aũt ꝛ si nõ.]

¶ Sunt aũt ulibus quidẽ terminis sumptis õrie ppões: si aũt pticularis sit altera ppositio opposite. oportet aũt scire qm contingit opposita sumere ut diximus qm omnem disciplinã studiosam eẽ: ꝛ rursus nullam aut aliquã eẽ studiosam: qd non solet latere. Est aũt ꝛ per alias interrogationes sillogizare alterũ aut quẽadmodũ dictuz est i thopicis sumẽ. Qm aũt affirmationũ oppõnes sũt tres spẽs: sexies accidit opposita sumẽ aut oĩ aut nulli: aut oĩ ꝛ nõ oĩ: aut alicui ꝛ nulli: ꝛ hoc ꝯuerti terminis ut. a. oi b. ꝛ nulli. c. aut omni. c. ꝛ nulli. b. aut huic quidẽ oĩ illi vo nõ oĩ: ꝛ rursus h ꝯuerti p terminos: silr aũt ꝛ in tertia figura. Quare manifestũ est quotiẽs ꝛ in quibus figuris ꝯtingit p oppositas ppões fieri sill'z.

¶ Cõñter determinat quedã notabilia iux gñatione pdictã obseruãda ꝛ sunt tria. pmũ iãe in tota gñatiõe silli ex oppositis fiunt ul'es silli ex cõtrarijs. pticulares aũt ex ꝯdictorijs ꝛ h est. [sunt aũt ulibus gdẽ terminis.] secũdo dicit fm quot modos oppõm fiãt silli ex oppositis qr fm duos. s. fm õrietatem ꝛ fm ꝯdictionẽ ita ꝙ concesso vno oppositoꝝ ex gbus sillogiçari debet accipietur reliquũ per sillm. Et ẽt per ppões pter nec̃ias eo modo q̃ determinatũ est in thopic. ꝛ h est. [opꝫ aũt scire.] 3m notabile ad multiplicationẽ ꝛ sufficiẽtiã silloꝝ ex oppositis ptinet ꝛ est ꝙ trib⁹ modis sint ppões opposite. s. oĩ nulli. oĩ nõ omni. alicui nulli. ꝛ sex modis ꝯtĩer cõbinare ppõnes ad ꝯstituendũ sillm ex oppositis ꝛ h tam in pma q̃ĩ tertia figura qr cum opposite ppões sint affirmatiue ꝛ negatiue. aut affirmatio erit maior ꝛ negatio minor aut eo⁹. ꝛ ita quõcũqꝫ sint opposite ppões due sũt cõbinationes ꝛ h est. [qm autem affirmationũ.] cõsequenter epilogat ꝛ h est. [quare manifestum.]

¶ Manifestũ ẽt qm ex falsis quidẽ est uerũ sillogizare quẽadmodũ dictuz est prius: ex oppositis aũt nõ est. Semp enim sill's cõtrarius est rei: ut si est bonũ nõ eẽ bonum: ut si est aĩal non eẽ aĩal: eo ꝙ ex ꝯtradictione est sill's ꝛ subiecti termini: aut idẽ sunt: aut hic quidẽ totũ: ille aũt pars.

¶ Cõñter compat sillm ex oppositis ad sillm ex falsis. ꝛ qr ꝯueniunt multũ eo ꝙ uterqꝫ falsuz sumit ideo tñ dat eorum drãm. In sill's ex falsis ꝯtingit uerũ ex falsis sillogiçare: sed in sill's ex oppositis nõ ꝯtingit uerũ sill'are ex assumptis ergo differũt. Hui⁹ rõnis pmo ponit maiorẽ ꝛ hec est. [manifestũ ẽt.] scdo minorem ꝛ h est. [ex oppositis aũt.] tertio declarat minorẽ sic. In sill's ex oppositis se hẽt ꝯ° õrie ipsi rei. ibi enim similr remouet vna extremitas ab alia sed extremitates ita se hñt ꝙ sunt idẽ aut minor extremitas ꝯtẽta sub maiori ꝛ utroqꝫ mõ erit ppõ negatiua falsa ꝛ hec est. [semp enim sill's.]

¶ Palã ẽt in paralogismis qm ꝯtigit ypotheseos fieri ꝯdictionez: ut si est impar nõ eẽ impar: nã ex oppositis ppõnibus õrijs rei fit sill's. Si ergo sumpserit huiusmodi erit ypotheseos ꝯdictio. Oportet aũt ꝯsiderare qm sic quidẽ nõ est õria ꝯcludẽ ex sillo vno ut vna sit ꝯclusio. Qm quidem nõ est bonũ: bonũ aũt aliõ gd tale nisi statim huiusmodi ppõ sumat: ut oẽ aĩal esse albũ ꝛ ut nõ albũ: hoiem aũt aĩal sed assumere oportet ꝛ ꝯdictionẽ: ut qm ois disciplina opinio ꝛ non opinio. Deinde sumẽ qm mediana disciplina quidẽ est: nulla autem opinio quẽadmodũ elenchi fiũt aut ex duob⁹ sillogismis. Quare eẽ quidez cõtraria fm ueritatẽ que sumpta sunt nõ est alio mõ q̃ꝫ hec quẽadmodũ dictũ est prius.

¶ Sequit̄ pars corrella toti⁹ capli ꝛ ꝑcedit sic. ꝑ⁹ corr̄m cōcludit. scōo incidēter quidē adiūgit corr̄m tale qꝛ de sillō ex oppositis determinatū est in quo accipiūt̄ opposita ꝛ posset videri aliqd nō eē manifesti⁹ incōueniēs cō cessiōe oppositoꝝ ꝛ ita posset videri ꝙ nō eēt ulterius ex eis ɔcludēdū. ɔcludit tn̄ eē ꝙ in sillō ex oppositis nihil ꝓhibet fieri sill̄m ypothesis. q. d. cū ibi supponant̄ opposita nihil ꝓhibet interimē illā suppōnē. qñcūqꝫ enim cō cludit̄ manifesti⁹ incōueniēs ypothesi per ipm̄ est interimere ypothesim: sed negatio eiusdē a se manifestius icō ueniēs ꝙ̄ acceptio oppositorū ꝛ ita in sillō ex oppositis ex incōuenienti maioꝝ ɔcluso ɔtingit ypothesim interimere ꝛ h̄ est. [palā ēt.] Et nota ꝙ ꝑ hoc corr̄o signt̄ utilitatē hui⁹ sill̄i. s. cū ɔcesso sint opposita siue implicite siue explicite ex illis ɔtingit ɔcludē remotionē eiusdē a se qḋ est manifestissimū icōueniēs ꝛ exinde interimere ypothesim. Et nota ꝙ hic uocat sill̄m ex oppositis paralogismū qꝛ in eo accipiūt opposita sicut ɔtingit aliqñ in sophisticis. Sed meli⁹ dici pōt ꝙ iste sill̄s maxime ptinet ad demr̄atorē cū disputat cū cauillatore. Tn̄ fit iste sill̄s ꝑmo in disciplinis ꝛ ex ꝑprijs: sed sill̄s qui est ex ꝑprijs cōcludēs falsuꝫ ꝛ ex falso uel falsis dr̄ paralogismus disciplinae quare sill̄s ex oppositis cū sit hi⁹ paralogismus disciplinae est ꝛ ideo uocat eū paralogismū.

¶ Oportet aūt ɔsiderare qm̄ sic qdē nō est cōtraria ɔcludē ex sillō vno ut vna sit cō clusio. Qm̄ quidē nō est bonū: bonuꝫ aut aliud quid tale. nisi statim huiusmodi propositio sumat̄: ut omne aial eē albuꝫ ꝛ ut nō albū: hoiem aūt aial sed assumē oportet ꝛ ɔ̈dictionē. ut qm̄ ois disciplina opinio ꝛ nō opinio. Deinde sumere qm̄ medicina disciplina quidem est: nulla aūt opinio quēadmodū elenchi fiunt: aut ex duobus sillogismis quare esse quidē ɔ̈ria ꝑm veritatē que sumpta sūt nō est alio mō ꝙ̄ hec quēadmodum dictum est prius.

¶ Cōsiter qꝛ dixerat ꝙ est accipe opposita ex qbus est sillogiçare per sill̄m determinat quot modis opposita pñt sumi per sill̄m ꝛ ꝑcedit sic. ꝑmo dicit ꝙ per sill̄m vnum nō cōtingit accipe opposita nisi ita ꝙ vnuꝫ oppositoꝝ sit alteri copulatuꝫ in maiori extremitate sic. Oē aial est albuꝫ ꝛ nō albū ois hō est aial. ergo ois hō est albus ꝛ nō albus ꝛ h̄ est. [Opꝫ aūt ɔsiderare.] Scōo dicit ꝙ si non accipiunt̄ opposita per sill̄m vnū aut opꝫ sumere sillā ita ꝙ vnū supponat̄ ꝛ falsuꝫ sillicetur ut si supposito ꝙ ois disciplina sit opinio sillicaret̄ per ꝑmū tertie ꝙ aliqua disciplina non sit opinio sic nulla medicina est opinio. ois medicia est disciplia ergo aliq̄ disciplina nō est opinio. aut opꝫ eas sumē per diuersos sillōs ita ꝙ vnū oppositoꝝ sillet̄ per sill̄m vnū ꝛ aliud per aliū sicut fiūt redargutiones ꝛ h̄ est. [sed assumē opꝫ ꝛ ɔ̈dictionē.] In fine aūt cōcludit ꝙ pluribꝰ modis nō ɔtingit opposita per sill̄m sumi ꝛ h̄ est [q̄re eē qdē ɔ̈ria.] ¶ Dubitat̄ ꝑ⁹ de sillō ex oppositis an sit sill̄s. ꝛ videt̄ ꝙ nō qꝛ sill̄s est ex positis sꝫ oppositis nō est simul ponē. aia enim nō ɔsentit opposita simul nec ponit ea. Adhuc sill̄s est ex tribꝰ terminis sꝫ hic sunt tm̄ duo. Sed dicet ꝙ hic sunt tm̄ duo ꝑm sb̄am ꝛ tres ꝑm rōnem. Sed ɔtra eadē rōne qua vnus terminus est duo qꝛ bis subicit̄ ꝛ reliqu⁹ erit duo qꝛ bis ꝑ̄dicatur. ꝛ ita uel erūt h̄ tm̄ duo termini ꝑm rōnem ꝛ ꝑm sb̄aꝫ. uel quatuor sunt termini ꝑm rōneꝫ ꝛ ita adhuc nō erit sill̄s. Adhuc si ex duobꝰ terminis fieret sill̄s qꝛ vnus illorum multiplicat⁹ est ꝑm rōnem tūc ex vnico termino sic multiplicato fieret sill̄s sic nullus hō est hō ois hō est hō ergo nullus hō est hō. sed hoc nō est uerū. ¶ Ad ꝑmum dici pōt ꝙ ad hoc ꝙ sit sill̄s nō opꝫ ꝙ termini p̄se supponant̄ ab aia sui ɔsensuꝫ sed ꝙ disponant̄ ꝑm figurā ꝛ moduꝫ ꝛ h̄ intēdit dīs⁹ qñ dicit̄ ꝙ sillus est ex positis. uel pōt dici ꝙ ꝑmisse ponunt̄ ab aia sꝫ h̄ ɔtingit dupꝛ. aut absolute ɔsiderādo eos aut in cōparatiōe ad aliqd. tertiū eliciēdum ex eis. ꝑmo mō nō ponunt̄ opposita in sillō ex ypothesi. Sed ponit aia opposita simul pp manifesti⁹ inconueniēs ɔsequendū ꝛ h̄ dico de oīno oppositis. opposita aūt aia simul opinat̄ sed hoc est tn̄ qñ decepta est ꝛ non pcipit eē opposita. ¶ Ad secūdū r̄ndet̄ sicut dictum est ꝛ ad ol̄m ꝑn̄do ꝙ sicut pūctus ɔtinuās duas lineas est vniēs duo diuisa manēs tn̄ vnus ꝑm sb̄am ꝛ rōneꝫ ꝛ nō multiplicat⁹. sic terminus medi⁹ qui nō igredit̄ ɔ̈nēm est vnus nō multiplicat⁹ neqꝫ ꝑm sb̄am neqꝫ ꝑm rōnē vniens extrema diuersa. ille aūt terminus qui est loco extremitatū multiplicat̄ ꝑm rōnem lꝫ nō ꝑm sb̄am ꝛ ita nō sequit̄ ꝙ sint q̄tuor nisi ꝑm rōnem. ¶ Ad ultimū dicēduꝫ ꝙ ex vno termino nō fit sill̄s q̄uis fiat ex duobꝰ eo ꝙ in sillō opꝫ ɔ̄nem eē alterā ab utraqꝫ ꝑmissarū qꝛ opꝫ aliḋ accidē eo ꝙ h̄ sunt. sed hic si nō ɔtingit si tn̄ vnus sumat̄ terminus sicut etiā in duobꝰ. ¶ Ulteri⁹ forte querēt de cui⁹ ɔsideratione sit ꝛ ad quē ptineat sic instrumētū ꝛ videt̄ ꝙ ad nullū ꝛ ita erit inutilis. nō enim vꝫ ptinē ad dialecticum cū per ipm̄ nō fiat fides. neqꝫ ad demōstratorē cū per ipꝫ nō fiat scia. neqꝫ ad sophistā cū ɔcludat ex necessitate. Et dicēdū ꝙ aliqd ptinet ad usum alicui⁹ dupꝛ. s. aut directe aut indirecte. ꝑmo aūt mō non ptinet ad aliquem sill̄ ex oppositis sicut ōnsum est. aliquo aūt mō h̄ est dialecticus aūt cū obui^{ate} disputat cū ꝑteruo h̄ēt ex de tis reducē r̄ndentē ad manifestum incōueniēs ut per h̄ redeat r̄ndens ad statū debitū disputādi. Et h̄ aūt maxie potest si opposita implicite ɔtingat dari ꝛ tunc utet̄ dial^{c⁹} sillogismo ex oppositis ad ɔcludēdū negōnem eiusdē a se qḋ est incōueniēs manifestissimū. Sil̄r aūt ptinet ad demr̄atorē cū enim disputat cū cauillatore ɔtingit ipm̄ cauillatorē ignorātiē dare implicite opposita uł dare oppositum ueri ꝛ tūc oportet sillogiçare illud uerū: ꝛ deinde ex illo sill̄re incōueniēs manifestissimū ut ꝑus ut h̄ re inouent ignorātiā cauillatoris. sic ergo ptinet taꝫ ad dialecticū q̄ꝫ ad demōstratorē nō directe qꝛ faciat p̄se fidē uł sciam sicut ꝑus dictū est. h̄ tn̄ sciēdū ꝙ maxime ꝛ ꝑ⁹ ptinet ad demr̄atorē ꝛ sic hic de ipo traditur cognitio ꝛ h̄ sigūt Ar̄e. in textum corr̄o uersus finē capli sicut patet in expōne lr̄e. ¶ Cōsiter querit̄ de dictis in lr̄a ꝛ pꝛimo quare cū alijs oppōnibꝰ nō cōnūauit in lr̄a oppōm ꝑuatiuā ꝛ relatiuā. Sed h̄ patet. s. de cōplexis ꝛ de oppōne formali cōplexoꝝ que querit̄ est penes affirmationē ꝛ negationē. sed oppō ꝑuatiuoꝝ ꝛ relatiuoꝝ est in incōplexis ꝛ si fuerit trāsfata ad orōnes: ut hic sor. vidēs sor. cec⁹ est nō erit ita opposita formalr̄ sed mãliter tm̄ quia ꝑm terminos. ¶ Deinde querit̄ quō vnū sit ꝙ dicit tres oppōnes eē ꝑm ueritatē cum nō sint nisi due. s. ɔ̈rietas ꝛ ɔ̈tradictio. Et dicēdū ꝙ est ɔsiderare oppōm dupꝛ. s. in senō ɔtrahendo ad mãm ut ad ꝑpōnes oppositas ꝛ sic est tm̄ duplex oppō. s. ɔtrarietas ꝛ ɔ̈dictio. ꝛ ɔ̈hendo ad mãꝫ ꝛ sic sunt tres oppōnes qꝛ tripꝛ sūt ꝑpōnes opposite vno mō ɔ̈rie ꝛ duobꝰ modis ɔ̈dictorie. ¶ Ulteri⁹ forte dubitabit aliqs de hoc ꝙ dicit nō fieri sillꝫ negatiuū ex oppositis in ꝑma figura. ꝛ vꝫ ꝙ sic cū sill̄s ꝑmo ꝛ ꝑncipalr̄ sit i ꝑma figura i quā reducit̄ sill̄s aliarū figuraꝝ cū fiat sill̄s ex oppositis in ꝑma ꝛ in tertia videt̄ fieri in ꝑma. Adhꝰ facto sillo ex oppositis in ꝑma ꝑme ɔuersa maiore erit i ꝑmo ꝑme ꝛ erūt opposite ꝑmisse qꝛ sic dictū nullum risibile est hō ꝛ nullus hō est risibilis ergo nullus hō est hō erūt ꝑmisse icōpossibiles ꝛ opposite. Si āt dicat cū Ar̄e ꝙ in tali sillō non affirmat̄ idē de eodē in ꝑmissis ꝙ tn̄ opꝫ ad oppositū ɔtrarijs oppositis ɔtrarie ꝑm acc̄ns nō

affirmat idez de eodẽ ut si dicã ois disciplina est opinio nulla medicina est opinio quia nõ subicit' idem utriq3. Et m Ar̃ꝭ. docet ex sic oppositis sill'are q̃re vi q̃ possit sillogizari ex oppositis in p̃ma figura. Et dicẽdũ q̃ oppositio põt accipi coiter ut cõprehendat incõpossibilitatem ⁊ repugnãtiam ⁊ sic accipiẽdo nõ põt ex oppositis sill'ari in p̃ma figura. sic nõ loquit' Ar̃ꝭ. de oppositis h'. uel põt accipi ꝓprie ul' sic opponunt' nisi idẽ subicit' ⁊ p̃ur in affirmatiua ⁊ negatiua sed hoc ꝯtigit dupliciter. vno modo ut idem utrobiq3 subiciatur s'm rem ⁊ uocez: idem utrobiq3 predicet' s'm rem ⁊ uocem ⁊ sic sunt opposite perse. alio mõ ut idem s'm rem ⁊ uocẽ subiciat' utrobiq3 ⁊ idez s'm rem diuisum s'm rõnem p̃dicet' sicut iferi' ⁊ superius ⁊ hñt ⁊ ex' ⁊ sic sunt opposita per accñs ⁊ sic erit sill's ex oppositis in. p. f. ¶ Dicẽdũ igit' ad p̃muz q̃ l3 sill's p̃mo fiat in p̃ma figura ⁊ ꝯñter i alys nihil ꝓhibet sillogismũ ex oppositis fieri in alys figuris ⁊ nõ in p̃ma. ¶ Ad secũdũ patet r̃' per p̃dicta. sil'r ad 3m patet q̃ cõtraria aut opposite s'm accñs nõ faciũt dispõnem p̃me figure sicut scd'e uel tertie ut patet ex p̃dictis ⁊ ideo ex oppositis nõ sillogizat' in p̃ma sed tñ ex repugnantib'. ¶ Cõsiter querit' de dispõne sillogismi ex premissis: q̃ cum idem subiciat' utrobiq3 erit sillogismus in tertia figura. Adhuc cum predicetur utrobiq3 erit sillogismus in secũda ⁊ ita ois sillogismus ex oppositis idifferẽter spectat ⁊ ad secũdã ⁊ tertiã figurã qd est icõueniẽs ut vi. ¶ Querit' ergo quõ cognoscit' sic q̃ñ fit iste sillogismus in scd'a ⁊ q̃ñ in tertia ⁊ q̃liter. Et dicẽdũ q̃ ꝯsiderãdo p̃missas añ ꝯis ptractationẽ est mã sillogismi scd'e figure uel tertie indifferẽter: sed pro uoluntate pertractantis est ut cõcludat' in p̃ma uel in tertia ꝯclusio aũt iã patet ubi fit sillogism' q̃ si ꝯcludat' s'bm de s'bo fit sillogismus in scd'a figura. si ꝯtuz de p̃to figure tertie erit sillogismus eo q̃ simil'r cõcludit' extremitas de extremitate ⁊ mediũ nõ ingreditur ꝯõnez. ¶ Cõsiter forte q̃res de tertia nõbilitate quã ponit de multiplicatiõe sillogismi ex oppositis. dicit eniz q̃ sex sunt cõbinationes ex oppositis in scd'a figura ⁊ sex i tertia qd videt' falsum q̃ nõ fit sillogismus in p̃ma maiore exñte p̃ticulari nec in tertia minore exñte negatiua. Et dicẽdũ q̃ sex sunt utrobiq3 cõbinationes sed nõ tot sillogismi. sunt eni quedã cõbinationes utiles quedã inutiles. Sed tunc querit' nũs ⁊ sufficiẽtia utiliũ. ⁊ dicẽdũ q̃ oi inesse ⁊ nulli inesse faciunt duas. aut enim est maior affirmatiua ⁊ minor negatiua. ⁊ ita est secũdus modus secũde figure aut ecõuerso ⁊ est p̃mus modus eiusdẽ. Adhuc oi inesse nõ oi inesse faciunt duas. aut eni est maior uñis ⁊ minor p̃ticularis ⁊ tũc est quart' scd'e aut ecõuerso. ⁊ est inutilis in p̃ma figura. Adhuc nulli inesse ⁊ alicui sesse faciũt duas quaꝝ illa facit 3m scd'e que hẽt maiorẽ uñem ⁊ minorẽ p̃ticularẽ. illa aũt que ecõuerso inutilis est ⁊ ita est in p̃'a figura sunt q̃tuor sillogismi ex oppositis in 3' aũt figura sunt sex cõbinatiões sed tñ tres utiles. s. que hñt minorẽ affirmatiuã. sicut patet inuẽti. ⁊ ita in vniuerso nõ sunt nisi septẽ sill'i ex oppositis. ¶ Deĩde querit' de cõparatiõe sill'i ex oppositis ad sill'm ex falsis. videtur enim ꝯtineri sub eo ⁊ ita deberet ut videt' supius determinari de sill'o ex falsis. Et dicẽdũ q̃ accipiẽdo sill'm ex falsis ꝓut põt in ꝯõnem uerã ⁊ falsam coiter cõprehẽdit sub eo sill'm ex oppositis: sed sic nõ determinabat superi' sill's ex falsis ⁊ iõ ibi nõ determinabat sillus ex oppositis accipiẽdo aũt sill'm ex falsis ut tñ ꝯcludit uerũ sic nõ cõprehẽdit sill'm ex oppositis sicut hic dicit. Sed sic accipiebat' sill's supius ex falsis. ¶ Deinde q̃rit' de hoc q̃ dicit opposita posse cõcludi per vnũ sill'm hoc eni videt' falsuz. si enim copulent' opposita in p̃to vni' ꝓpõnis illa ꝓpõ erit plures q̃ hẽt plura p̃ta ex q̃b' nõ fit vnũ. ut cuz dr̃ aial est albũ ⁊ nõ albũ. sed ex talib' ꝓpõnib' nõ sill'at' quare non sillogizat' opposita per sill'm vnum sicut ip̃e dicit. Et dicẽdũ q̃ nõ ois pluralitas ipedit sill'm accepta sũt ꝓpõne que plures sit per copulationẽ fieri põt sill'o nõ tñ uere vnus sed talis sill's in duos resolubilis est eo mõ quo ꝓpõ accepta in tres ꝓpões sic eo mõ quo ꝓpõ est vna ⁊ sill's est vnus.

i In principio aũt petere ⁊ accipere est qdez ut in gñe est sumẽ in eo q̃ est nõ demonstrare ꝓpositũ.

¶ Postq̃ Ar̃ꝭ. determinauit modos sillo꞉ ex ypothesi s[cd'm] ue potestatẽ sillogismi. hic intendit de q̃busdã obliquitatib' siue errorib' circa p̃dicta incidẽtib' ⁊ sunt tres. q̃rum p̃mus est petitio eius qd est in p̃ncipio que incidit circa sillogismũ circularẽ. alius est falsũ nõ pp ypothesim accidẽs qui incidit iuxta sillogismũ per ipo'bile. terti' est fallacia cõpõnis qui icidit iuxta sillogismũ ex oppositis. De hys trib' ergo in pte ista determinat p̃' de p̃mo. 2' de 2' cum dicit. [nõ pp hoc aũt.] 3' de 3' cum dicit. [accidit aũt.] p̃ma in duas. in p̃ma determinat qd sit petẽ qd est in p̃ncipio ⁊ quot modis ⁊ quõ fiat. in scd'a cum dicit. [est aũt.] [in p̃ncipio determinat quõ hic determinat petitio ei' qd est in p̃ncipio. p̃ma in .d. in p̃ma determinat qd sit ⁊ quot modis. in scd'a cũ dicit. [si ergo aliq̃s.] [quõ fiat. p̃ma in .d. in p̃ma oñdit qd sit. in secũda cum dicit [hoc aũt accidit.] [quot modis fit. in p̃ma inquit diffinitionẽ petitionis ⁊ ꝓcedit sic. p̃mo supponit genus ei' dicẽs q̃ petẽ qd est in p̃ncipio ut in gñe dicatur est nõ demõstrare ꝓpositũ ⁊ hoc est. [in p̃ncipio aũt.]

¶ Hoc aũt accidit multipl'r. nã ⁊ si oĩno nõ sillogizẽt ⁊ si per ignotiora aut sil'r ignota ⁊ si per posteriora qd p̃us est. Demõstratio eniz ex p̃orib' ⁊ notiorib' est: hoꝝ ergo nullum est petẽ qd ex p̃ncipio est. Sed q̃ hec quidem p̃se nata sunt cognosci illa vero per alia: nã p̃ncipia quidẽ p̃se que aũt sunt sub p̃ncipijs per alia: q̃ñ nõ p̃se notũ est p̃se aliq̃s conat' oñdẽ tũc petit qd ex p̃ncipio hoc aũt est quidẽ sic facẽ ut statim ꝓbet qd ꝓpositũ est. Cõtingit aũt ⁊ trãsferẽtes in alia que nata sunt per illud oñdi per hec demõstrare qd ex p̃ncipio ut si. a. ostẽdat per. b. ⁊. b. per. c. c. aũt natũ sit ostendi per. a. accidit enim idem. a. mõstrare eos p̃se qui sic sillogizãt qd faciũt qui pararellas arbitrant' scribẽ latent eniz idem supsos talia sumẽtes que nõ valeãt demonstrare cũ nõ sint pararelle. Quare sic accidit sillogizãtib' singulũ eẽ dicẽ si est singulũ. sic aũt oñs erit p̃se notũ qd est ipo'le.

¶ Inuestigat d'iam cõpletã diffinitionis ⁊ diuidit q̃re p' diuidit genus acceptũ per tres d'ias quarũ nulla est ad ꝓpositũ dicẽs q̃ nõ demr̃are ꝓpositũ tripl'r est. vn oĩnõ si oĩno nõ sillogizat. alio mõ si sillogizet per ignorãtiaz aut per eque ignota. tertio modo si qd p̃us sillogizetur per posteriora si nullo istoꝝ modoꝝ petit' qd est in p̃ncipio ⁊ hoc est. [hoc aũt accidit m'r.] secũdo ponit d'ionẽ aliã q̃ quã sumit d'ia cõplens diffinitionẽ ⁊ ꝯcindit diffinitionẽ sic. quedã nata sunt p̃se cognosci ut p̃n'a p̃ma. quedã aũt per alia ut ꝯõnes per p̃n'a. q̃ñ igit' nõ p̃se natũ cognosci ul' aliq̃s p̃se oñdere petit' qd est in p̃n'o. petẽ ergo id qd est in p̃n'o est nõ demr̃are ꝓpositũ eo q̃ nõ p̃se notum p̃se conat' aliq̃s oñdere ⁊ hoc est diffinitio ei' ⁊ hoc est.

[sed q̄ꝛ h̄ gd̄e.] Cōiter determinat quot sint in genera li dans duos modos eius. quoꝝ p̄mus est qn̄ idez noie ⁊ re ad sui p̄bōm accipit q̄ð nō est natū p̄se ⁊ pauci p̄se ⁊ ideo nō exemplificat ⁊ h̄ est. [hoc aūt est.] 2° est qn̄ aliquid oñdi debet ⁊ fit digressio ad aliqd aliud q̄ð est natum oñdi per ip̄m ⁊ assumit tūc aliqd q̄ð natū est ostēdi per ppositū ad oñdendū ppositum ⁊ pcedit sic. p̄mo ponit istum modū ⁊ h̄ est. [ꝯtingit aūt.] 2° explanat eum per exēplū. ⁊ p̄mo ponit trāscēdens exēplū uale. c. natum sit oñdi per. a. ⁊ demret. a. p. b. ⁊. b. per. c. sic eni oñdit. a. per. c. c. natū est oñdi per. a. q̄re. a. per seip̄m oñdit quia cum. c. oñdat per. a. ⁊. a. per. c. a. oñdit per. a. ⁊ sic petitio eius q̄ð est in p̄ncipio si. a. nō sit p̄se natum oñdi ⁊ h̄ est. [ubi si. a. oñdat.] p̄mo ponit exēplū sp̄ale mathematicꝫ dicēs cū lineas nō cōcurrere sic pp̄ h̄ q̄ꝛ sunt eque distātes ⁊ nō ecōuerso. ꝯstat q̄ꝛ lineas nō cōcurrere natuꝫ est oñdi per h̄ q̄ꝛ eque distāt ⁊ nō ecōuerso. quare si ecōuerso oñdant linee eque distātes esse per h̄ q̄ꝛ nō cōcurrūt petit q̄ð est in p̄ncipio. oñdet enī idem sic circulariter per seip̄m q̄ð nō est natū p̄se cognosci ⁊ ita sic demōstrātes nō demrant ⁊ h̄ est. [q̄ð faciūt qui parallelas.]

¶ Si ergo aliqs in manifesto existe qm̄. a. inest. c. sir aūt qm̄ ⁊. b. petit. a. inesse. b. nondūꝫ manifestū si q̄ð est in p̄ncipio petat: sꝫ qm̄ nō demōstrauit māifestū. Nō enꝫ est principiū demōstrationis q̄ð sir est incertuꝫ. si aūt. b. ad. c. sic se habet ut idez sit: aut si videlꝫ palā qm̄ ꝯuertunt: aut inest alteꝝ alteri q̄ð in p̄ncipio est petit: nā ⁊ qm̄. a. inest. b. per illa mōstrabit si ꝯuertant: nūc autez hoc phibet sed nō modus. si autē faciat hoc q̄ð dictum est utiqꝫ faciet ⁊ conuertet per tres terminos.

¶ Cōiter oñdit quō fiat petitio eius q̄ð est in p̄ncipio in sp̄alibus modis ⁊ figuris ⁊ diuidit in. d. in p̄ma oñdit q̄ mō fiat in modis affirmatiuis. in sc̄da cū dicit. [qn̄ autē negatiue.] quō fiat in modis negatiuis. p̄ma in. d. In p̄ma oñdit quō fiat in p̄ma figura. i sc̄da cū dicit. [si ergo est ex p̄n°.] oñdit q̄ꝛ sir fit in alijs figuris. p̄ma in. d. in p̄ma oñdit quō fit petitio in maiori ppōne. in sc̄da dicit. [sir aūt ⁊ si. b.] quō in minori. In p̄ma sic pcedit. p̄mo dicit q̄ꝛ si hec ꝯ° omne. c. est. a. sit dubia. ⁊ h̄ maior oē. b. est. a. sir ⁊ sillat sic oē. b. est. a. oē. c. est. b. ergo oē. c. est. a. nōdū manifestū ē an petat q̄ð est i p̄n°. Sed manifestū est q̄ꝛ nō demrat ppositū q̄ꝛ ppō eque incerta ꝯōni nō est p̄n^m demrāiōis ⁊ h̄ est. [si ergo aliqs.] sc̄do q̄ꝛ si termini minoris ꝯuertant ⁊ maior sit eque dubia ꝯ° erit petitio ei° q̄ꝛ est in p̄n° ⁊ h̄ est. [si aūt. b. ad. c.] tertio dat rōnem h° ⁊ est q̄ꝛ maior pōt oñdi per ꝯōnem ⁊ ꝯuersaꝫ minoris eq̄liter sit ꝯ° per p̄missas ⁊ ita sequeret idem ostēdi per seip̄m q̄ð nō est p̄se notū. patet igit q̄ꝛ ꝯuertibilitas terminoꝝ minoris phibet petitionē ei° q̄ð est in p̄n°. sꝫ nō p̄dicit° modus sumēdi maiorē eque dubiā ꝯōni ⁊ terminos minoris ꝯuertibiles q̄ꝛ si sic fiat petere q̄ð est i p̄ncipio ⁊ erit ꝯuertere ostēsionē in eisdē terminis ⁊ h̄ est. [nam ⁊ qm̄. a.]

¶ Sir aūt ⁊ si. b. sumpserit inesse. c. cuꝫ sir sit incertuꝫ ⁊ si. a. ipsi. c. nondū q̄ð ex p̄ncipio sed nō demōstrat. Si aūt idē sit. a. ⁊. b. aut in eo q̄ð cōuertunt: aut in eo q̄ð sequit ei q̄ð est. b. q̄ð est ex p̄ncipio petit pp̄ter eādez causaꝫ. Nā ualet q̄ð ex p̄ncipio dictuꝫ est nobis qm̄ p̄se monstratur quod non est manifestuꝫ per se.

¶ Cōiter docet quō fit petitio ei° q̄ð est i p̄n° in minore dicēs q̄ꝛ si h̄ minor oē. c. est. b. sit eque dubia huic ꝯōni oē. c. est. a. ⁊ sumat ad ei° pbationē nōdū erit petitio sꝫ manifestū ē q̄ꝛ nō demōstrat. si aūt minor sit dubia ⁊ termini maioris ꝯuertant erit petitio q̄ꝛ ex ꝯōne ⁊ ꝯuersa maioris sillogiçabit minor ⁊ ita idem oñdet seip̄m cum non sit natū oñdi ⁊ h̄ est. [⁊ similiter aūt ⁊ si. b.]

¶ Si ergo est in p̄ncipio petere p̄se monstrare q̄ð non p̄se manifestū. Hoc aūt est nō oñdere qn̄ sir dubia sunt q̄ð monstratur ⁊ per q̄ð monstrat: uel in eo q̄ð eadez eidē uel in eo q̄ð eisdē idez inesse sumitur: In media q̄dē figura ⁊ tertia utroqꝫ modo ꝯtinget q̄ꝛ est ex p̄ncipio petere: in predicatiuo aūt sillogismo ⁊ in tertia ⁊ in prima figura.

¶ Cōiter oñdit q̄ꝛ petitio ei° q̄ð est in p̄n° sir pōt fieri in 2ª ⁊ tertia figura sic. petitio est qn̄ nō p̄se notū p̄se ostendit qn̄ una ppōm est eque dubia ꝯōni ⁊ termini alteri° conuertunt: sed sic se hēre ppōnes ꝯtingit tam in 2ª q̄ꝫ in tertia figura. ergo petitio fit iā in p̄ma q̄ꝫ i tertia. hui° rōnis p̄mo ponit maiorē ⁊ h̄ est. [si ergo ex p̄ncipio.] 2° ꝯcludet ꝯōm ⁊ h̄ est. [in media autem figura.] 3° remouet dubitationē q̄ꝛ nō manifestauit in p̄n° quō fit petitio in affirmatiuis modis prime figure. ⁊ ꝯīter probat eadez fieri in alijs figuris ne pp̄ h̄ putet aliqs sp̄m uelle affirmatiuū fieri sillogismū i p̄ª figura cū petitiōe remouet h̄ dicēs q̄ꝛ petitio eius q̄ð est in p̄n° fit in sillo affirmatiuo in prima figura ⁊ tertia ⁊ nō in sc̄da ⁊ h̄ est. [in p̄dicatiuo aūt sillo.] ¶ Ad intellectū maioris notādū q̄ꝛ per h̄ q̄ꝛ dicit. [uel in eo q̄ꝛ eadē ⁊c̄.] intelligit terminos alteri° ppōnis ꝯuerti. per h̄ enim q̄ꝛ dicit. [eadē siue ieē eidē.] itelligit terminos maiores ꝯuertibiles eē. In p̄ª enim figura sumit tam maior extremitas q̄ꝫ mediū iesse minori extrē: que si sint eadē termini maioris ꝯuertūtur maior enim fit ex medio ⁊ maiore extrē. per h̄ aūt q̄ꝛ dicit. [idem siue inesse eisdē.] intelligit terminos minoris ꝯuerti. in p̄ma enim figura sumit maior inesse medio ⁊ postremo que si sint eadē termini minoris ꝯuertūtur fit enīꝫ minor ppō ex medio ⁊ postremo q̄ð ē nō dictū est in p̄ª figura cōe est ad secūdā ⁊ ad tertiā si sumat ieē coīter ad modū quo p̄tum inest s̄bo ⁊ quo s̄bm iest p̄to sicut patet intuēti unū nihil aliud itelligi debet p̄ silū s̄monē q̄ꝫ q̄ꝛ termini maioris ꝯuertunt uel termini minoris.

¶ Cū aūt negatiue qn̄ eadē ab eodē: ⁊ nō sir utreqꝫ ppōnes: sir aūt ⁊ in media eo q̄ꝛ nō ꝯūtunt termini s̄m negatios sill°os.

¶ Cōiter oñdit quō petit q̄ð est in p̄n° i modis negatiuis breuiter expediēs se. ⁊ primo dicit q̄ꝛ in modis negatiuis petit q̄ð est i p̄n° qn̄ eadē remouent ab eodē ⁊ per h̄ co intellige ꝯuersam h°. s. petitionē fieri qn̄ eidē remouet ab eisdē ⁊ hic itelligit petitionē que fit in petēdo negatiuā cū termini affirmatiue ppōnis ꝯuertant. per h̄ ergo q̄ꝛ dicit eadē remoueri ab eodē itelligit petitio que fit in mō negatiuo ubi maior est affirmatiua ⁊ termini eiusdē ꝯuertibiles sicut in 2° ⁊ 4°. 2° per hoc autez q̄ꝛ cointelligit. s. idem remoueri ab eisdē intelligit petitio que fit in mō negatiuo ubi minor est affirmatiua ⁊ termini ei° cōuertibiles sicut in p̄mo p̄me ⁊ in p̄mo sc̄de q̄ꝛ eadem remoueri ab eodē ꝯtigit in p̄ma figura ubi maior est affirmatiua si termini maioris ꝯuertant. ibi enim remouet tam medium q̄ꝫ maior extremitas a minori extremitate

que si ꝯuertant̄ ꝯuertunt̄ termini maioris. Idem autez remoueri ab eisdē ꝯtingit ubi maior est negatiua si termini maioris ꝯuertant̄. ibi enim remouet̄ pmū tā a medio q̄ȝ a minori extremitate q: si ꝯūtant̄ termini maioris ꝯūtant̄ z h est. L qn̄ aūt negatiue. J Coiter dicit q nō similiter petit̄ utra vis ppō in sillo negatiuo. ppō eniz negatiua pōt ibi peti si termini affirmatiue ꝯuertant̄ z est euidēs petitio sed nō silr nec ita euidēter petit̄ affirmatiua q: termini negatiue non ꝯuertunt̄ sicut termini affirmatiue. hn̄t enim oppōm termini negatiue ppōnis z h est. L z nō silr utreq;. J z°. q. remouet dubitationē q: eni pdixit petitionē fieri in sillo affirmatio solū in pma figura z tertia z statim subiūxit quō fit petitio in mō negatiuo ne puteť q petitio in mō negatiuo tm̄ fiat in eisdē terminis dicit q i mo silr fit petitio in mō negatiuo in media figura sicut in aliys z h est. L silr aūt z in media. J Et nō q lr̄a subsequēs eo q nō ꝯuertit̄ inter ꝯhēda est cū pcedente. i. nō sunt utreq; ppōnes.

¶ Est aūt in pncipio petere in demōstrationibus que fm ueritatē sic se hn̄t. In dialeticis aūt que fm opinionem.

¶ Deinde in fine manifestat quō hic demr̄ault de petitione z quō alias dicēs q petitio fm ueritatē que sic se hēt ut nūc dictū est ꝯtingit in demr̄atis. petitio aūt fm opinionem de qua determinat̄ in 8° thop. cōtingit in dialeticis z h est. L est aūt. J ¶ Hic forte dubitaret aliqs ad qd hic determinat̄ de petitiōe cū alias determinet de ea sicut in thopicis z elēchis. Et dicēdū q dūsimode determinat̄ in hys locis. In elēchis eni determinat̄ petitio el9 qd est in pn° sicut pnm illi9 doctrine. hic aūt z in thopicis tanq̄ȝ vitiū z qd cauēdū est sed dīffctūl. Hic eniz determinat̄ de petitione fm ueritatem que cadit in demratiuis. In thopicis aūt fm opinionē q: sic accidit in dialeticis. z sic pz q nunq̄ȝ supflult el9 determinatio. ¶ Sed tunc querit̄ que sit dn̄a petitionis que est fm ueritatem z que est fm opinionē. Adhuc cū petitio que est fz ueritatē fit in demōstratiuis sicut petitio fm opinionē in dialeticis determinet̄ videt̄ q petitio fm ueritatē determinari debeat in posterioribus. Adhuc cū in thopicis determinet̄ de petitione fm opionē z h de petitione fm ueritatē queritur ubi determinet̄ de petitione fm coitatē ad utrāq;. q: sicut determinat̄ in hoc libro sillo in coi sic videt̄ q debeat determinari petitio in coi. ¶ Ad primū patet fz° per pdicta de circulari sillo q: petitio fm ueritatē est qn̄ nō pse notū pse oñdit̄. petitio aūt fm opinionez qn̄ assumit̄ ppō in q̄ōe siue aliqd qd pbari debet fm opinionē el9 cum quo disputat̄ q̄uis nō ita sit fm ueritatē. ¶ Ad scd̄m dicendū q circularis sillo est modus decipiens pmo ptinēs ad demōstratorē z in hac scia determiari hn̄t modi arguēdi ptinētes ad demōstratorē z ad dialeticuz z ideo in hac scia hēt determinari sillo circularis: sed petitio fm ueritatez cadit in sillo circulari z iō in hoc libro determinat̄ de petitione fm ueritatē z nō in posterioribus. ¶ Ad obm igit̄ patet fz°. q: lz petitio fz opinionē in dialeticis determinet̄ nō tn̄ debet petitio fm ueritatē in posterioribus determiari sed in hoc libro. ¶ Ad 3m dicēdū q cū cognitio tradit̄ hic z in thopicis de duplici petitione que imediate diuidit ipam nō opz de ipa in coi determinari q: ipa nihil est nisi in suis differētiis nisi fz intētionē z nō est simile de sillo z de petitiōe q: sillus est res alia formalr̄ ꝯstituta z diuisa. deinde per suas dn̄as sed petitio el9 qd est in pn° indiuiduū quoddā est iuxta dn̄as illas repertas. Igit̄ ex hys mam est quō hic determinat̄ de petitione z quō nō. Sed dicūt aliqui q hic determinat̄ de petitiōe in coi fm q coiter se hēt ad petitionē fm opinionē z fm ueritatē qd nō videt̄: tn̄ pp hoc q dicit in ultimo ūbo dixisse in analeticis de petitione fm ueritatē: z ꝯstat q nō alibi q̄ȝ hic tn̄ q: si hic determinaret̄ petitio in coi z in thopicis fm opionē opz adhuc z in posterioribus determinare de petitione fm ueritatē: sed hoc nō facit quare videt̄ q sit meli9 dicē primo mō. ¶ Ulterius forte querer̄ de hys que dicit in lr̄a. z pmo de h qd dicit q in petitiōe nō demōstrat̄ ppositū qd videt̄ falsuz cum ex necessitate ꝯcludit̄ in petitione. Et dicēdū q nō semp demōstrat̄ ppositū qn̄ ex necessitate sequit̄ ꝯ°. sed opz q fiat oñsio ꝯōnis z notificatio: z adhuc exigit̄ ut pmisse sint nate oñdere ꝯōnem z notificare. h aūt deficit qn̄ fit petitio. Hic ꝯm̄ supponit q accipiat̄ demonstratio communiter pro oñsione notificante. pōt autem dici q h accipit̄ demōstratio pp̄e qd patet per diuisionē que subsequit̄. z manifestū est q ꝯtra illā peccat petitio eius qd est in pncipio. ¶ Coiter dubitat̄ de eo q dicit non demōstrari ppositū eo q id qd pprius est per posteriora oñdit̄. h enim videt̄ falsuz cū ꝯtingit demōstrare cām per effectū. Et dicēdū q ꝯtingit demōstrare simplr̄ ul alicui. cā aūt nō demōstrat̄ simplr̄ per effectū. z sic intēdit h de demr̄atiōe uera z nōbili qui ē ex pōribus simplr̄. alicui aūt demōstrari pōt cā per effectuz sicut illi cui notior est effect9 q̄ȝ causa. ¶ Adhuc dubitat̄ ꝯiter q nō fit petitio qn̄ per ignota arguit̄ ad eque lḡta oñdit̄ el9 oppositum ut videt̄ in 8° thop. z ex hys dictis qn̄ enim idem oñdit se qd nō est notū pse tunc fit petitio: sz tūc oñditur per eque ignotū. Et dicēdū q lr̄e intēdit hic de petitione fm ueritatē z h ita perse eque intelligat̄ fmo el9. qn̄ eni nō pse notū pse ostēdit̄ p eque notū nō tn̄ dr̄ petitio pncipy fm ueritatē pp hoc q eque ignotū videt̄ magis ignoti ostendit̄ petitio el9 fm opinionem c̄ illud ignotum pse loquēdo. intēdit igit̄ q petitio fm ueritatem nō est pse ex h q per eque ignotū oñdit̄ sicut patet. sed nō excludit̄ qn̄ sic fuerit petitio fz opinionē. ¶ Coiter forte dubitat̄ de hoc pn° esse nota pse. h enim videt̄ falsum tum q: ipa cognoscimus inquātū terminos cognoscim9 z ita cognoscunt̄ per alia simpliciora: tum q: iductio est sillo imediate ppōnis sicut dicet̄ inferius z ita prinm ostēdit per aliud. Adhuc si prinm oñdit seipm erit seipo pus z posterius z notius z ignoti9 q: oñdens est pus z noti9 ostenso fm q hi9. Et dicēdū q prina fm se cognita sunt q: per suā cām male cognita. s. per terminos. dicit eni Arist. in 5° metha. q tot modis dr̄ pse quot modis dr̄ z causa vn̄ lz cognoscant̄ pna terminis cognitis nō tn̄ ostēdunt̄ per alia sed pse z sic patet solo primi. ¶ Ad secūdū dicēdū q inductio est z prina sz h nō est alia ab inductiōe in sensu per quā sigūones terminoz note fiūt. vn̄ cognitio terminoz principioz per terminos z per iductionē non est alia z alia z iō lz adhuc cognoscat̄ iductione perse nota sunt z nō per aliud. vel pōt dici q pna de se nota sunt nō egētia exteriori discursu z iō huic disposito fm itellectū nō debet ea oñdere q: pse sūt nota ei alteri aūt ignota idigēt oñsione alia z nō demōstratione sed iductiōe. prina ergo quātū de se sunt in compatiōe ad bn̄ dispositos pse nota sunt nō egētia iductiōe. apō aūt male dispositos fm itellectū egent iductiōe. ¶ Ad 3m dicēdum q idem ē seipo prius z posteri9 noti9 z ignoti9 sub diuersis rōnibus nō est incōueniēs z sic prina in suis ptib9 male ꝯsiderata: z nō seipsis inēē cōpleto sigtis q: per sua prina male cognoscunt̄. vel pōt dici q prina cognoscuntur pse nō q: ipsa oñdant sese z pbent pse sed q: in se habēt illud quo stati in itellectu cōcipiunt̄. ¶ Ulterius aūt forte dubitaret aliqs de diffinitione petitionis. vi: enim q frustra apponit̄ qd dicit nō pse notū. sufficit eniz dicē q aliqd pse oñdit̄ ad h q petat̄ ut vi:. Et dicēdū q h apponit ad excludēdū prinm pse nō eniz est petitio si sumatur prinm ad sui oñsionē sed si ppō mediata sumat̄ ad sui oñsionez erit petitio q: talis ppō nō est pse nota nec pse nata oñdi. ¶ Deide forte querit̄ de scd̄o mō petitionis q: dicit q tūc petit̄ qn̄ ad oñdendū ppōnem assumetur aliqd eoꝝ que sunt nata oñdi per ipm. sicut eniz vi: q in

demr̃atiõe potissima erit petitio q̃ demonstrat effect᷒ p cãm ⁊ eadẽ cã per eundem effectũ nota est demr̃ari. Et dicẽdũ q̄ nõ est ibi nota eadẽ cã demõstrari per effectũ sed econuerso. Et sic soluit per interẽptionẽ. ¶ Deinde querit de mõ petẽdi qđ est in p̃n°. v̓z enĩ q̄ in oĩ sill'o circulari petit qđ est in p̃n° q̃ ibi sic se hñt termini ⁊ ppões: q̃ vna est eque dubia cõni ⁊ cã alteri᷒ cõcl'e sed sic est petitio sicut dicit. Et dicẽduz q̄ si in sill'o circulari sumatur ppõ imediata ⁊ p se nota ad ostendendũ effectũ ⁊ cõuertat erit circularis ostẽsio sed nõ erit petitio: tũ q̃ accipit ppõ eque dubia s̃m veritatẽ: tũ q̃ idez ostẽderet se qđ est notum p se. patet igit q̄ nõ vbiq̃ in circulari demõstratiõe erit petitio sed qñ sic se hẽt q̄ non per se notũ ostẽdit p se. ¶ Cõsiter forte q̃ret cũ sint tres figure ⁊ vnaqueq̃ sillogizat ⁊ sint silli vles ⁊ pticulares adhuc affirmatiui ⁊ negatiui. vtrũ in oĩb᷒ cõtingit indifferẽter petẽ qđ est in p̃n°. Et dicẽdũ q̄ in oĩ figura est petẽ qđ est in p̃n° ⁊ tã in sillogismis vlib᷒ cõtigit h̄ q̃ in pticularib᷒: ⁊ tã in affirmatiuis q̃ in negatiuis nõ quocũq̃ mõ sed differẽter. Et ad hoc sciendũ notãdũ q̄ in oĩb᷒ modis qb᷒ cõtingit circulariter sillogizare in oĩ figura cõtigit petẽ qđ est in p̃ncipio si ostẽdat p se q̄ nõ est ibi notũ p se. Sed cõ dicit Arẽ. in h cª° circa finẽ q̄ nõ sic petunt vtreq̃ ppões in sill'o negatiuo petẽdo negatiuũ si termini affirmatiue cõuertant: ⁊ q̄ nõ eҫ° ⁊ h cõcedit aliq. ¶ Sed opponit sic. i. oĩ sill'o circulari ostẽdit aliqd per seipm ⁊ ostẽdit illud nõ eẽ p se notum. sed quãdo idem ostẽdit seipm qđ nõ est per se notuz petit qđ est in p̃n°. ergo quot modis circulariter ostẽdit ⁊ qđ est i p̃n° petit: ⁊ sic patet q̄ in sill'o negatiuo petit qđ est in p̃n°. In affirmatiuo ergo idem qđ est in p̃ncipio petit: ⁊ sic patet q̄ in sill'o negatiuo petit qđ est in p̃n°. i. affirmatiuo h᷒ termini negatiui nõ cõuertunt qđ puto eẽ uer. ¶ Ad oppositũ dicẽdũ q̄ sic circlaris sillo sit euidẽter ⁊ nõ euidẽter sicut petitio: sit aũt ostẽsio circularis euidẽs qñ ex cõuersa cõõnis ⁊ altera p̃missarũ absq̃ aliquo mõ sillat cõuersa reliqua p̃missarũ. nõ euidẽs aũt est qñ indiget alio mõ sicut trãspõne negatiue in affirmatiuã: ⁊ eo mõ q̄ sic fit circulatio duplr̃: ⁊ duplr̃ fit petitio. s. euidẽs ⁊ nõ euidẽs. Qñ igit dicit Arẽ. q̄ in negatiuo sill'o nõ sic petit vtraq̃ ppõ / nõ eni sic intelligẽdũ q̄ altera petat ⁊ reliqua nõ. sed q̄ negatiua petit euidẽter si termini affirmatiue cõuertant. s. affirmatiua min᷒ euidẽter q̃ ad cõuersuz sillandũ ibidẽ opz negatiuã transponi in affirmatiuã. sic igit patet quõ petit qđ est in p̃n° in oĩ figura ⁊ mõ q̃ eo mõ q̄ ⁊ circulariter sillat. ¶ Sz vlterius querit quot modis in oĩ figura petit q̄ est in p̃n°. Et dicẽdũ q̄ in p̃ma figura ⁊ p̃mo mõ duplr̃ petit. ⁊ h euidẽter. q̃ tam ma. q̃ mi. in scđo mõ simplr̃ petit bis. s. ma. petit euidẽter mi. aũt nõ euidẽter s̃z q̄ p̃dictuz est. in 3° aũt semel tñ. ibi enim petit mi. si termini ma. cõuertant sic: ⁊ in 4° mõ semel petit: sed euidẽter. s. in mi. ppõne. sic igitur in p̃ma figura sexties fit petitio: sed quatuor modis euidẽter ⁊ duob᷒ ineuidẽter sicut ibidẽ fiebat circulo. In scđa aũt figura triplr̃ fit petitio sicut ⁊ circulo. s. in scđo ⁊ 4° mõ euidẽter. in primo aũt mõ ieuidẽter. In tertia aũt figura fit q̃druplr̃ ⁊ in tertio ⁊ q̃nto euidẽter. in q̃rto aũt ⁊ q̃nto euidẽter: ⁊ h semp ponẽdo pticularez ppõnẽ. ex hys manifestũ est q̄ tot modis petit qđ est in p̃n° quot modis circulariter ostẽdit. patet ẽt q̄ in modis vlib᷒ negatiuis sit aliqñ petitio in vtraq̃ ppõne sicut ⁊ in vlib᷒ affirmatiuis. patet ẽt q̄ in modis pticularibus fit petitio petẽdo ppõnem vlem sed petẽdo pticularẽ. cuius causa est q̄ vlis nõ sillatur ex pticularibus ppõnib᷒. patet etiam q̄ in vlibus modis tertie nõ petitur qđ est in principio. sed nec circulariter ostẽdit.

Non pp hoc aũt accidere falsuz qđ
n semp in disputationib᷒ solemus dicere. p̃muz quidẽ est in ad impossibile sillogismis qñ ad cõdictionem sit huius qđ demonstrat ea que est ad impossibile. Naz neq̃ qui non cõtradicit dicit nõ propter hoc est. sed qñ falsum aliqđ positum est eoꝝ que prius.

¶ In hac pte determinat peccatũ incidẽs iuxta demõstratione per impossibile ⁊ est falsuz nõ accidẽ pp ypothesiz ⁊ diuidit i partẽ p̃ncipalẽ ⁊ icidẽtalẽ ibi. [falsa aũt oro.] prima in. d. In prima determiat naturã ei᷒ que est nõ pp hoc accidẽ falsum. in scđa cũ dicit. [sed opz ad eos.] grã h᷒ determinauit quõ pp ypothesim accidit falsuz. prima in. d. In prima ostẽdit qđ sit falsuz pp h accidẽ. in scđa cuz dicit. [ergo manifestũ.] quot modis fiat. ps aũt prima ptinet ad diffinitionẽ ei᷒. scđa ad diuisionẽ. ⁊ q̃ multuz cõfert ad cognoscẽdũ quid sit scire in quo mõ arguendi cõtingit ⁊ in quo nõ. iõ h in p̃ma pte determiat ⁊ pp h diuidit in. d. in p̃ma manifestat i quo mõ arguẽdi accidit hoc peccatũ ⁊ in quo mõ nõ. in scđa cuz dicit. [manifestum ergo.] cõcludit diffinitionẽ ei᷒ qđ est nõ pp hoc accidere falsuz. p̃ma i. d. in p̃ma ostẽdit q̄ h peccatũ accidit in sill'o ad impossibile. in scđa cũ dicit. [neq̃ in ea que ostẽdit i ostẽsiuis.] p̃mũ ostẽdit sic falsuz nõ pp h accidẽ cõtingit in sill'is vbi falsuz dr sequi pp aliquã determinatã ypothesim determinãdã. determinatã ergo solũ in sill'o cõtingit falsuz nõ pp h accidẽ. h᷒ rõnis p̃mo ponit cõõnez ⁊ h est. [nõ pp h aũt.] scđo inuit maiorẽ cuz dicit. [qñ ad cõdictionẽ.] ⁊ cõfirmat sic. qñ ea oro sic. s. que ad impossibile ad cõdictionẽ ei᷒ h᷒ q̄ demõstrat. i. ad interemptionẽ ypothesis assignate ⁊ demõstrate. 3° ostẽdit mi. siue mediũ sic. qui itẽdit cõdicere alicui ypothesi determinate nõ opz vt falsum accidere pp aliqđ determinatuz sz indeterminate pp aliquã p̃missaz: ergo ad destructionẽ cõnis que dicit falsum accidere pp aliqđ determinatum intẽdit iterimere aliqđ suppositũ determinatũ ⁊ h cõtingit in sill'o ad impossibile. h᷒ rõnis p̃mo ponit ma. ⁊ totã ptractationẽ omittit ⁊ hec est. [nã neq̃ qui cõdicit.] i. itẽdit cõdicere alicui ypothesi determinate. ⁊ intellige q̄ superfluit ibi vna negatio cum dicit. [neq̃ dicit pp h.] i. intellige per h uerũ h est ypothesim determinatã.

¶ Neq̃ in ea que ostẽdit nõ enim ponit qđ cõdicit. Amplius qñ interimit aliqđ ostẽsiue per. a. b. c. nõ est dicere q̄ non pp̃ter h qđ positũ est factus est sillogismus: nã nõ pp̃ter hoc fieri tunc dicimus qñ interẽpte hoc nihil minus cõcludit sillogismus qđ non est in ostẽsiuis. interẽpta eni positione neq̃ ad hanc erit sillogismus.

¶ Cõsiter ostẽdit pp h falsuz accidere nõ accidit i sill'is. ostẽdens per duas rõnes. p̃ma talis in sill'o ostẽsiuo nõ supponit interimẽdũ ergo falsum nõ pp ypothesim accidẽ nõ cõtingit in sill'o ostẽsiuo. Hui᷒ rõnis p̃° ponit cõõnem ⁊ h ibi. [neq̃ in ea.] scđo me᷑ ⁊ h est non reponit. scđa rõ talis falsum nõ accidit in sill'is ostẽsiuis eo q̄ in sill'is ostẽsiuis nõ oĩ falsum accidẽ nõ pp ypothesim. h᷒ rõnis p̃° ponit cõõnẽ ⁊ h est. [ampli᷒ qñ.] scđo ma. nã nõ pp h. 2° mi. cũ sua ostẽsiõe ⁊ h est. [qđ nõ est ⁊c.]

¶ Manifestũ igit qñ in his que ad impossibile sunt dicit nõ pp̃ter hoc: ⁊ qñ sic se habet ad impossibile que ex p̃ncipio est ypothesis ut ⁊ cuz sit ⁊ cuz nõ sit hoc nihil minus accidit impossibile.

¶ Cõsiter infert eius diffinitionẽ ⁊ h est falsum. [nõ pp

ypothesim accidere.⌋ manifestū est φ accidit ipm in sillogismo ad impossibile qn̄ ĩ post sic se habet ad ypothesim φ ipsa dempta ꝛ ipsa posita nihilominus accidit impossibile ꝛ h̄ est.⌊ manifestum ergo.⌋

¶ Ergo manifestissimus quidē modus nō ꝑpter positionē esse falsuꝫ qn̄ ad ypothesim incōiūctus est a medijs ad impossibile sillogism⁹ qd̄ dictū est ꝛ in thopicis. Nō enīꝫ causa nō est ut causaꝫ ponere hoc est si volens ondēdere q̄ assimeter est diameter coneꝫ zenonis rōne q̄ non est mouerī ꝛ ad hoc indicat impossibile: nullo enīꝫ modo nunq̄ꝫ ꝯtinuuꝫ est falsuꝫ locutioni que ex pn̄cipio est.

¶ Determinat quot modis nō pp ypothesim accidit falsum. ꝛ diuidit in.d. in prima ponit me⁹ magis manifestū. scd̄o modos min⁹ manifestos cū dicit.⌊ alios aūt.⌋ In prima sic ꝑcedit qui modus eius manifestissim⁹ ibi qn̄ sillogismus ad impossibile nō cōmunicat in aliquo termino cū ypothesi ut dꝫ in elenchis. manifestū eē de hoc peccato q̄ est idem cum eo φ est nō cām ut cām ponere ꝛ hoc est.⌊ ergo manifestissim⁹.⌋ scd̄o exēplificat. dicit φ h̄ cōtingit si debeat onn̄di φ diameter sit incōmēsurabilis coste ꝛ suppōit eius oppositū ꝛ deinde ducat ad impossibile per rōneꝫ zenonis sic nō cōtingat ptransire infinita in quolibet spatio sunt infinita ergo manifestuꝫ spatiū cōtingit ptrāsire. iste enim sill'o concludit in post h̄ ponit icōiunct⁹ est ypothesi ꝛ h̄ est.⌊ ut volēs ondē.⌋

¶ Alius autem modus si continuum quidem sit impossibile ypothesi: non tamen ꝑpter illam accidit impossibile: hoc enim possibile est fieri ꝛ in supius ꝛ inferi⁹ sumētī ꝯtinuū ut si.a. ponat inesse.b. b. aūt.c. c. v̄o.d. hoc aūt sit falsuꝫ.b. inesse.d. nam si ablato.a. nihil minus insit.b.c. ꝛ.c.d. non erit falsuꝫ ꝑpter pōnē.a.b. ypothesiꝫ. Aut rursuꝫ si qd in supiori sumat ꝯtinuuꝫ ut si a. quidē.b.e. aūt.a.f. v̄o.e. falsum sit aūt.f. inesse.a. nā ꝛ sic nihil minus ipossibile erit interēpta que ex pn̄cipio.a.b. ypothesi.

¶ Cōnter determinat modos minus manifestos ꝛ procedit sic. primo dicit φ alius est modus a p̄dicto quo accidit falsum nō pp ypothesim.s. qn̄ in post colēat terminū ad quē ē ypothesim. ꝛ h̄ ꝯtigit dupl'r. vno mō accipiēdo terminū ꝯtī⁹ sup p̄tū ypothesis ꝛ aliud mō accipiēdo ꝯtī⁹ sub s̄bo eius ꝛ h̄ est.⌊ alius aūt modus.⌋ scd̄o declarat ꝛ primo accipiēdo terminū sub s̄bo sic sit ypothesis. omne b. esse.a. deīde sub.b. sumat.c.a. ꝛ sill'atur sic omne.c. est b. omne.d. est.b. sicut h̄ impossibile sed h̄ nō accidit propter ypothesim q: ipsa posita uel ipsa remota nihilominus accidit impossibile ꝛ hoc est.⌊ si.a. ponat.⌋ scd̄o manifestat h̄ accipiēdo terminū cō eīn supra p̄dicatum ypothesis sicut supra.a. sumat.f. ꝛ sill'atur sic. Omne.c. est.f. omne.a. est.c. ergo omne.a. est.f. sit h̄ in post sed nō accidit pp ypothesim q: ipsa posita uel ipsa remota nihilominus impossibile accidit ꝛ h̄ est.⌊ Aut rursum.⌋

s Ed oportet ad eos qui ex pn̄cipio sunt terminos copulare impossibile sic erit ꝑpter ypothesim ut inferiori quidē sumētī ꝯtinuū ad p̄dicatū terminū. nā si impossibile est.a. inesse.b. iterēpto.a. nō amplius erit falsum. In supiori aūt de quo p̄dicat nā si.f. nō possibile est inesse.b. interēpto.b. nō amplius erit ipossibile: sil'r aūt ꝛ cum p̄uatiui sint sillogismi. Manifestuꝫ ergo q̄ cum impossibile nō ad eos qui sunt ex principio terminos est nō ꝑpter positionem accidit falsuꝫ.

¶ Postq̄ꝫ determinauit mām eius qd̄ est falsuꝫ nō pp hoc accidere. hic determinat gr̄a eius uel quomō q̄ falsuꝫ accidit pp ypothesim ꝛ diuidit in.d. in prima ondit intentum. in scd̄a cum dicit.⌊ aut nec sic semp.⌋ ponit contra h̄ oppōnem sophisticā ꝛ solum in prima pte sic ꝑcedit. p̄mo dicit φ adhuc falsum accidit pp ypothesim opꝫ ipossibile copulare ad terminos ypothesis sic aūt necesse est accidere pp ypothesim ꝛ h̄ est.⌊ sed opꝫ.⌋ scd̄o hic declarat ꝛ primo ponēdo terminos inferius sub s̄bo sic. s̄b.b. s̄bo sumit.c. ꝛ simil'r.c.d. ꝛ ꝯcludit omne impossibile oē d. est.a. sicut omne.c. est.b. omne.d. est.c. ergo omne.d. est.b. sic omne.d. est.b. ꝛ omne.b. est.a. omne.d. est.a. ꝛ h̄ est falsum. q: demōstrat ypothesis nō accidere impossibile ꝛ h̄ est.⌊ ut etiam inferiori.⌋ scd̄o declarat h̄ ponēdo terminos superius supra p̄dicatum ypothesis sic sup sumetur enī supra.e.f. ꝛ cōcludit omne.a. est.f. sic omne e. est.f. omne.a. est.e. ergo omne.a. est.f. ꝛ si h̄ omne.b. ē a. ergo omne.b. est.f. qd̄ est impossibile ꝛ h̄ accidit ꝑpter ypothesim ergo ipsa dempta nō accidit impossibile ꝛ h̄ est.⌊ supiori aūt.⌋ Deinde ex hoc cōcludit cuꝫ post nō copulatur ad terminos ypothesis nō accidit ꝑpter ypothesim ꝛ q: solum exēplificat in affirmatiuis dicit simil'r esse in negatiuis ꝛ h̄ est.⌊ manifestū igitur.⌋

¶ Aut nec si semp ꝑpter ypothesim accidit falsuꝫ: etenīꝫ si nō inest a qd̄ est.b. h̄.r. positum est iesse.a.r. aūt.c. ꝛ hoc.d. ꝛ si sic erat impossibile ꝛ sic manet ipossibile. Similiter ꝛ si in sursuꝫ sumētī terminos: q̄re qm̄ cū est ꝛ cū nō est hoc accidit impossibile nō erit ꝑpter positionē: aut cuꝫ nō est h̄ nihil minus fieri falsuꝫ: nō sic sumēduꝫ ut aliquo posito accidat ipossibile: sed quando ablato hoc per reliquas ꝑpōnes ideꝫ claudit ipossibile eo φ idē falsuꝫ accidere per plures ypotheses nihil fortasse inconueniēs ut pararellas ꝯcidere: ꝛ si maior est qui exterius eo qui interius: ꝛ si triāgulus habet plures rectos duobus.

¶ Cōnter circa p̄dicta ponit opinionem sophisticā ꝛ soluit opinio talis est cū ypothesis sit omne.b. est.a. sumat. omne.r. est.a. ꝛ sub.b. sumatur.c. sub quo.d. ꝛ cōcluditur oē d. ē.a. qd̄ est impossibile sed nō sequit ꝑpter ypothesim ipsa enim posita ꝛ ipsa remota nihilominus accidit impossibile q: nō accidit hanc omne.b. est.a. sicut per se patet ꝛ ita patet q̄uis in post copulet ad terminos ypothesis nō tn̄ accidit ꝑpter ypothesiꝫ ꝛ h̄ est.⌊ aut nec si semper.⌋ Deinde soluit.d. φ ondit falsuꝫ nō ꝑpter ypothesim accidere nō dicit sed q: ypothesi dempta ꝛ alia loco eius posita nō accidit impossibile q: nihil ꝑhibet idē inconueniēs sequi ex diuersis ypothesib⁹: imo h̄ dꝫ φ dempta ypothesi ꝛ nullo alio posito loco eius accidit impossibile ex residuis ꝑpōnibus. φ aūt idem inconueniēs

secidē possit ex diuersis ypothesib⁹ ōndit.d. q̄ pararellas ⁊ eltre sequit̄ ex h̄ q̄ ponit angulus intrinsecus ma. esse angulū extrinseco opposito. ⁊ adhᶜ ex h̄ q̄ ponit triāgulus intrinsecus ma. eē angulum extrinseco opposito. ⁊ adhᶜ ex h̄ q̄ ponit triāgulus hēre plures q̄z tres rectos ⁊ h̄ est. l. aut cū nō est h. Ad intelligētiā exēpli ptrahātur due linee eque distātes ⁊ cadat sup illas facīēs angulos cum eis figura angulus est ma. angulo extrinseco opposito cum angulus extrinsecus cū angulo ꝯiuncto sibi in ꝯ⁰ ualet duos rectos. ⁊ si h̄ anguli intrinseci ex alia parte ualeāt minus q̄z duos rectos q: omnes quatuor cāt nō ualēt nisi quatuor rectos q: necesse est lineas illas in pte illa ꝯiunctim ire per quartā petitionem in p̄ı⁰ euclidis q̄re si angulus extrinsecus est minor intrīseco angulo opposito patet q̄ linee cucurrant. Adhuc si plures anguli sint q̄z duo recti ptrahāt basis angulorum faciāt angulū: si angulus extrinsecuz cū intrinseco sibi ꝯiūcto ualet. deīde duos rectos quare angulus extrinsecus minor est duobus oppositis intrinsecis. deinde ab angulo extrinseco ducat linea eque distans opposito lateri trianguli diuidens angulū extrinsecū in duos. hec aūt linea facit vnū angulū cum latere trianguli ad basim ꝯtinuum ptrahat qui de necessitate equalis erit angulo cōstituto in similitate trianguli coalterni eiusdez linee cadētis supra lineas eque distātes. ex hys sequit angulū extrinsecū cōstitutū extra dictā lineā ⁊ basim trianguli practicā minorē angulo trianguli extrinsecus posito: sed isti duo anguli sunt anguli intra ⁊ extra positi iux̄ lineas eque distātes q: basis triāguli est linea recta cadēs sup lineas distātes ad quā cōstituunt isti duo anguli q̄ patet q̄ angulus intrinsecus cōstitutus est ma. angulo extrinseco sibi opposito ⁊ ex h̄ ulterius sequit sicut prius lineas eque distātes cōcurrere quare sequit si triangulus hēat plus q̄z duos rectos parrallele cōcurrūt ⁊ sic potest patere exᵐ auctoris. ¶ Dubitabit forte de ptinētia h⁹ partis ⁊ aliarū dictarū in hac. quare enim cū harū determinet peccata ꝯtingētia iux̄ circularē ⁊ p ipoˡᵉ. ⁊ ex oppositis q̄ñ nō sequit sill'r ut determinet peccata iuxta alios modos sillo⁊ in hac scd̄a determinatorum. Et dici pōt q̄ h̄ est q: alia peccata insunt iuxta illos nisi peccata sillo⁊ apparētiū ⁊ sophisticorum de quibus in elenchis determinat. sed iuxta tres sillos p̄dictos sūt sp alia peccata que hic determinant. ¶ Adhuc dubitat de ptītia h⁹ ptis cum plures sint loci sophistici q̄z petitio eius q̄ erit in pncipio ⁊ nō causa ut causa quare isti duo nō determinant hic ⁊ nō alij. Et rō h⁹ primo est q̄ isti duo nō peccāt cōtra sillm sicut loci alij sed peccant eo q̄ nō ostēdunt ppositū sicut dicit Ar̄s. in elēchis de nō causa ut causa. ¶ Adhuc dubitat cuz hic determinet de petitione ⁊ de nō causa ut causa ⁊ in elenchis sill'r quare in thop. solum de petitione ⁊ de nō causa. Et dicēdum q̄ h̄ est q: sill's per impossibile nō ptinet ad dialecticum nisi per accn̄s sed nō q̄ñ ipossibile ꝯclusum est manifeste falsuz demōstratori pse ptinet: sed nō causa ut cā est peccatū cadens in sillogismis ad impossibile: ⁊ ideo hic determinat ⁊ nō in thop. in elenc. aūt determinatur eo q̄ prinᵐ istius artis est. ¶ Deīde forte quereret an sit dis inter nō cām ut cām ⁊ falsuz ⁊ nō pp̄ter ypothesim accidere q: hic nō nolat cām non cām ut cām nisi in demistione ergo videt q̄ sint idem per hoc q̄ dicit in textu h̄ peccatū esse in demōstratione quare idem est cum nō causa ut causa. Deinde q̄ sint idem sicut supius ⁊ inferius q: falsum nō pp̄ter ypothesim accidere est in plus q̄z nō causa. est enim idem q̄ nō causa cum enim falsum accidat nō pp̄ter ypothesim illa ypothesis est non causa falsi sed nō oz q̄ sit nō causa. ¶ Cōiter forte adhuc querit quare magis pbat falsum nō pp̄ter ypothesim accidere in sillogismo per ipossibile q̄z ostēdit per petitionē accidere i sill'is ostēsiuis. eadē rōne debuit hic ondere de petitione quā ondit de eo q̄ est falsum nō pp̄ter ypothesim accidere. Et pōt dici q̄ h̄ est planum ex diffinitione petitionis que dicit q̄ petitio est q̄ñ nō p se notum perse ondit̄ur sic cū signū solum accidere petitionē in sill'o ostēsiuo ⁊ ideo nō oportuit hic pbare. ¶ Cōiter adhuc querit utrum dictū peccatū in sill'is ostēsiuis ⁊ videt q̄ sic cū ibi cōtingat p̄missas nō esse cām ꝯōnis sicut patet si fiat aliquis sill's apparēs. Et dicēdum q̄ aliq̄d pōt esse non causa duplr. vno mō q: nō infert de necessitate ꝯñtiam sicut aūt sunt p̄misse nō causa ꝯōnis in omni sill'o apparēte sed de tali nō causa nō loquit hic Ar̄s. talis aūt fit iuxta sillm ostēsiuum. alio mō dicit nō causa ppō que apparet esse causa ꝯōnis ⁊ nō est causa ex residuis enim ppōnibus de necessitate sequit ꝯ⁰ ⁊ sic intēdit h̄ de nō causa ⁊ sic nō cadit in ostēsiuo sill'o cuius causa duplex est. vna q: illud nō intēditur interimi per h̄ q: ex eo sequit falsum illud q: sill's ostēsiuus ꝯstat ex tribus terminis tm̄ ⁊ duobus ppōnibus inter quas nō cōtingit aliq̄d accidere q̄ sit nō causa ꝯōnis nisi statim appareat esse non causam. ¶ Cōiter querit de modis eius q̄ est nō pp̄ter hoc accidere falsum. querit enīz quare nō determinat ip̄e sm̄ figuras diuersas ⁊ modos diuersos s; tm̄ in mō affirmatiuo prime figure. d. similr esse in mō negatiuo est tm̄ determinat de modis diuersis ⁊ figuris de petitiōe. Et dici pōt q̄ nō determinauit modū petēdi q̄ est in pn⁰ totū nisi in mō affirmatiuo prime figure. d. similr esse in alijs simil'r tacit h̄ de eo nō pp̄ter ypothesim accidere falsum ⁊ h̄ sufficit q: sicut a sill'o p̄mo descēdit sill's in alios sillos uies ut statim patet quō cōtingat in alijs. Adhuc cuz hic determinet modos eius q̄ est nō cā ⁊ nō cā dicat q̄uor modis sicut ⁊ causa videt q̄ quatuor modi nō cause debent esse. Et dicēdū q̄ causa eo mō quo hic sumit cū di premissa esse causa ꝯōnis nō est nisi solū duobus modis s. in gn̄e cause mālis ⁊ in gn̄e cause efficientis. ⁊ duobus modis accipit hic causa. vno mō q: nō est causa ꝯōnis in gn̄e cause efficiētis q: ex ea nō sequit ꝯ⁰ lz appareat seq ⁊ sic sunt alij nō modi ut cause ⁊ sic patet q̄ nō debet de quatuor modis nō pp̄ter h̄ accidere falsuz sed tm̄ q: quatuor modis dr̄ causa in coi ⁊ totiūs: deinde in modis nō causa in coi. ¶ Adhuc forte dubitabit aliq̄s quō accipiuntur termini quos determinat. Et dicēdū q̄ si accidat impossibile ant ēpm aliquē terminū cū ypothesi aut nullū si nullū sic est p̄m⁹ modus: si aliquē aut utrāq; aut tm̄ alterū ut utrūq; coicat aut cum utroq; copulatū est ⁊ cū necesse est falsuz accidere pp̄ter ypothesim. si aūt coicat tm̄ impossibile. deinde cū vno termino ypothesis aut ergo in subiecto ypothesis ⁊ sic est secundus modus: aut in p̄dicato ⁊ sic est tertius.

Falsa aūt oratio fit pp̄ter primū fal
f sum: aut enim ex duabus ppōnib⁹
aut ex pluribus est ois sill's ergo si
ex duab⁹ quidē harū necesse est eē alterā
aut ēt utrasq; eē falsas: nā ex ueris nō erit
sill's falsus. Si vō ex pluribus: ut. c. q̄dē p
a. b. h̄ aūt p. d. e. f. g. hor erit aliq̄d supior
falsuz: ⁊ pp h̄ orō. nā ⁊. a. ⁊. b. p illas ꝯclu
dunt: q̄re pp illor aliq̄d accit ꝯclo ⁊ falsū.

¶ Ponit ps incidētalis circa p̄dicta ⁊ diuidit q: p̄⁰ remouet quādā dubitationē iuxta p̄mā ptē capli in qua determinat de eo q̄ est falsuz nō pp ypothesim accidē. ⁊ ⁰ eum dicit. Lura aūt nō sillet. Iux scd̄am ptē ⁊ determinat quō falsuz accidit pp ypothesiz. In p̄⁰ pte remouet dubitationē que sic sedit: q: determinauit q̄ falsuz aliq̄ñ accidit nō pp̄ter ypothesim: aliq̄ñ cū ypothesi: aut nō frequentius uerū ad sillandū posset aliq̄s putare falsuz sequi ex ueris q̄ remouet. d. q̄ falsum nō sequit nisi pp aliq̄d falsuz p̄cepiū ⁊ h̄ ondit sic. Ois sill's aut tm̄ ē ex duab⁹ ppōnib⁹

enti ex pluribus. si ex duabus tm̄ fit sill'8 simplr' vnus in quo si sunt 2° falsa necesse est utraqꝫ uel alteraꝫ eē falsam pmissam sicut patet ex pdeterminatis/ex pluribꝰ autē qꝫ duabus est sill'8 2stitutus ex pncipali sill'o ꝛ prosill'is in quo cum aliq̄ pmissarū sit falsa necesse est aliq̄ pmissarū psill'i eē falsam ꝛ ita patet q nunq̄ȝ seqtur falsum nisi p̄ assumat aliqd falsum ꝛ h̄ est.⌊ falsa aūt oratio.⌋

℄ Ut aūt non sillogizet obseruādū quādo sine 2clusionibus interrogat ofonē ne de tur bis idē in ppōnibus eo qd̄ scimus: qm̄ sine medio sill's non fit: mediū aūt qd̄ plu res dicimus. Quomō autem oportet ad vnāquāqꝫ cōclusionē obseruare mediū: manifestū ex hoc qd̄ scit' quale in vnaqua qꝫ figura ostēdit': h̄ autē nos nō latebit eo q vidimus quomō habemus ofonē.

℄ Cōsequēter determinat quedā incidēter ppter p̄tē illaꝫ in qua manifestat quō falsum accidit ppter ypothesim. qꝛ enim manifestauit q falsum ppter ypothesim aliqn̄. pens aūt semp habet interimē ut pp eius ypothesim nō accidat falsum aut 2dictio ideo ppter hoc intēdit docere rn̄dētem quō cauebit ne fiat ei falsū/ uel elēchꝰ pp ypo thesim. ꝛ diuidit in duas. in p̄ma docet vitare ne fiat fal suꝫ ppter ypothesiꝫ. in scd̄a ne fiat pp eā elēchꝰ. ibi⌊ qm̄ aūt hēmus qm̄.⌋ Prima in pncipale ꝛ incidēs qd̄ ibi ici pit.⌊ Opꝫ aūt custodire.⌋ In p̄ma dat duo documenta quoꝝ p̄mū instruit rn̄dētē qm̄ ignorat 2ōnez oppōitis. 2° instruit eū qm̄ illa 2° est ei nota. p̄mū tale ut mō subi to sill'at falsum ex ypothesi data cauēdū est: non nota est 2° intēta ne oēt pens duas ppōnes vno termino coican tes nō enim fit sill's ex talibus duabꝰ que nō coicant in aliquo termino ꝛ h̄ est qm̄ nō tota sill'at. 2m documētum est si fiat nota rn̄dēti 2° oppo'ta eauēdum ne oēt sill'ales duas ppōnes ex qbꝰ seqtur illa 2°. ex qbus aūt ppōni bus ipsa seqtur manifestat per ea que determinata sunt. s. que ppōnes ꝛ quō sehūtes in quā p̄it 2ōnem ut. s. 2° sit intēta ab oppo'te ut sit ulis affirmatiua. ꝛ vitādum est rn̄dēti ne oēt duas ppōnes ul'es affirmatiuas medio cō municātes. alias aūt ppōnes simul cōcedere pōt siue p incōtingēti ꝛ h̄ est⌊ quomodo autem oꝫ.⌋

℄ Oportet aūt custodire q annuncienus rn̄dentes eosdē conātes latere: h̄ autem erit p̄mum qdem si cōclusiones nō prius sillogizēt sed sumptis necessarijs non ma nifeste sint. Amplius si non ppinqua inter rogēt: sed quoniā maxime lōge media: ut si opportunū cōcludē. a. de. f. media. b. c. d. e. nō oportet ergo ingrere si. a. b. ꝛ rur sum si. b. c. Sed si. d. e. ꝛ deinde si. b. c. ꝛ sic reliqua: ꝛ si per vnū mediū fit sillogismus a. b. medio incipere: maxime enim sic late bit respondentem.

℄ Seqt' incidēs qꝛ enim instruxit rn̄dētem ideo breui ter hic intēdit instruere opponētē. d. q opponēs dꝫ obs uare 2ōnē rn̄dēti latēter ut possit ad ppositū subito pue nire: sed h̄ faciet dupl'r. vno mō celādo 2ōnes ostēdēdas alio mō eum nō celat': sed tūc aut sunt 2ōnis multa me dia aut vnum tm̄. si aūt multa incipiendū est a remotissi mo eoꝝ ꝛ descēdēdū ad ppinqora quousqꝫ tādem puenia tur in 2ōnem/ si vnū uū incipiēduꝫ est a minore ppōne ꝛ nō a ma. His enim modis maxime latebūt oppōnes

ꝛ h̄ est.⌊ Oportet autem custodire.⌋

℄ Quoniā autē habemus qm̄ ꝛ quomō se hūtibus terminis fit sill's: manifestū ꝛ qm̄ erit ꝛ quādo nō erit elenchus. Nam oībꝰ 2cessis uel cōmutatim positis rn̄sionibus ut hec qdēꝫ negatiua: illa vō affirmatiua 2tingit fieri elenchū: erit enim sill's sic ꝛ il lo modo se hn̄ntibus terminis: qre si id qd̄ positū est sit cōtrariū 2clusioni necesse est fieri elenchū: nā elenchus cōtradictionis sill's. Si vō nihil sit cōcessum affirmatiue impossibile est fieri elenchū: non enim erit sill's cum oēs termini erūt p̄uatiui: qre nec elenchus: nā si elenchus: necesse est sill'm esse: cum aūt est sillogismus nō necesse est elenchū esse. Simil'r ꝛ si nihil positū sit ꝫ rn̄sionem vniuersaliter: nā eadē erit deter minatio sillogismi ꝛ elenchi.

℄ Cōsiter docet vitare ne pp ypothesim fiat elenchꝰ. Et p cedit sic. p̄mo dicit q in pcedētibus hēmus quō ꝛ ex qꝫ bus fit sill's. hēmus sil'r de elēcho. quō oīs elēchꝰ est sill's ꝛ sicut sill's habet utrāqꝫ ppōnem affirmatiuā uel alterā affirmatiuā ꝛ alterā negatiuā sic etiā elēchꝰ. ꝛ h̄ est.⌊ qm̄ aūt hēmus.⌋ scd̄o ponit documētū dicēs q si nō ad mittat' ppō affirmatiua nō est po'le elēchū fieri. qre nec sil logismū. sil'r si etiā nō admittat' ul'is ppō nec elēchꝰ nec sillogismꝰ fieri pōt qꝛ nō est sine affirmatiua ppōne ꝛ ul' ꝛ hec est.⌊ Si vō nihil sit cōcessum.⌋ ℄ Hic querit' for te quō h̄ determinat' de ofone cum de illa determinatū sit in pncipio scd̄i huius. sil'r etiam ꝛ in octauo thop. aut enim alicubi supfluit aut opꝫ assignare modū diuersum sue determinationis in hijs locis. Et dicēdū q in princi pio secūdi huius determinat' de falsa ostēsione que con cludit uerū ex falsis. h̄ aūt de illa que cōcludit falsum ex falsis ꝛ ibidē qd̄ h̄ dicit' ibidē ostēdit': sed ibi determinat' in pncipali intētione hic aūt ex incidēti. Adhuc in octa uo thop. determinat' de falsa ofone cōius qꝫ hic qꝛ hic di cit' ostēsio falsa que sill'at falsum ex falso ibi aūt siue sill'at siue nō. ꝛ si sic siue ad ppositū siue nō ꝛ h̄ siue ex ueris si ue ex falsis eolbꝰ 2tra ppria. Adhuc videt' q ex ueris se quit' falsum qꝛ ex duobꝰ possibilibus que aliqn̄ sunt ue re seqtur impossibile qd̄ nunqꝫ erit uerū. Ex istis enim oīs hō est albus nullus hō est albus seqtur q nullus hō est hō ꝛ tm̄ p̄misse sunt possibiles ꝛ 2° impossibilis. Et dicē dū q intelligēdus est s̄mo Ari. de duobus cōpossibili bus ueris qꝛ ulis enim utraqꝫ in se sit possibilis ex earum incōpossibilitate seqtur impossibile/ h̄ nunqꝫ seqt' fal sum ex ueris ꝛ cōpossibilibꝰ. ℄ Cōsiter forte quere' qre docet hic instruē opponētez cum hoc sufficiēter faciat in 8° thop. Et dicēdū q ibi determinat' ars opponēdi ꝛ rn̄dēdi plene ꝛ ex intētione pncipali. h̄ aūt breuiter ꝛ inci dēter. Et nota qꝛ eūꝫ hec sit scia coīs nō est incōueniens modū opponēdi ꝛ 2cludēdi in cōi in hac scia determina re. ℄ Adhuc forte quere' de elēcho ad quē ptiet. Et di cēdū q tā ad dialeticū qꝫ ad demr̄atorē sed differenter qꝛ ad dialeticū obuiatiuū ptinet ꝛ h̄ s̄m q est sill's cōtra dictionis. ad demr̄atorē aūt ptinet cū disputat cū cauilla tore dato enīꝫ aliquo falso cōi eis oppōm demr̄are ꝛ uti tur solū ꝛ s̄m q est vnus sill's cū 2dictione 2ōnis qꝛ sicut dicit Ari. in p̄mo posterioꝝ. demr̄ator vō sill'at opposita ꝛ eā huius est qꝛ pcedit ex necessarijs que nō ordinātur ad opposita. ℄ Deinde adhuc forte dubitabit aliqs qre nō determinat' alibi in h̄ libro de elēcho cū tm̄ sit eē istim

dialectico ⁊ demõstratori. Et põt dici q̄ h̄ est q̄ ex hijs ⁊ ex determinatis ⁊ in li° p̄ter°°: manifestū est quō fiat elench° q̄ h̄ ostēsum est quō fit oīs sillis. In li° aūt p̄ter°° quō sumēda est 2ria ex hijs cōplet elench°. ul' põt dici q̄ in h̄ li° determinat de elencho. determinat eniz de sillo sīmpliciter ut q̄ est idē fm rē cū elencho. differūt tñ aūt fm modū solū q̄ elenchus dr in compatione ad opponentē. qm̄ aūt opponēs sillat opp̄m p̄ssiti uel cōcessi a r̄ñte eni elench°. qm̄ autē r̄ndēs sillat opp̄m sillati uel p̄positi ab opponēte instātia est. ¶ Utrū aūt forte quereretur sit diffa silli ⁊ elenchi. dr enim q̄ eorū eadē est differētia: q̄re videnf eē eadem. Sed cōtra eoio ⁊ p̄ticularis nō est eadē diffinitio: h̄ sillo ꝑ ōr ⁊ eoio: est ad d'n. q̄re nō hñt eadē diffinitionē. Adhuc de oī sillo põt fieri elench° p̄ suppōnē opposite 2ōnis q̄re hic accidit silli q̄re elench° dr q̄dē aggregatū ex sillo ⁊ accñte eius qui est 2dictio 2ōnis sed nō est eadē diffinitio sibi p̄se ⁊ sibi sūpti cū accñte q̄re silli ⁊ elenchi nō erit eadē diffinitio. Dicēdū q̄ cōsiderādo sbam utrinsq3 idem sūt elench° ⁊ sillo: ⁊ sic eorū eadē diffinitio sicut dicit 2siderādo tñ accñs 2gregatū ad sillm in cōbinatiōe elenchi. sic differūt ⁊ hñt rōnes diuersas ut postēsum est.

a Accidit aūt q̄nq3 quēadmodum in positione terminorum fallebamur ⁊ fm opinionē fieri fallaciā: ut si contingit idē p̄ncipaliter pluribus inee: ⁊ hoc qdem latere aliquē ⁊ putare nulli inesse illud antē scire: insit. a. b. c. p̄se: ⁊ h̄ omni. d. Simil'r ergo si. b. qdem omni putat. a. inesse: ⁊ hoc. d. c. aūt nulli. a. ⁊ hoc omni. d. eiusdē fm idem hēbit disciplinā ⁊ ignorātiā. Rursum siq̄s fallat circa ea que sunt ex eadē 2iugatione: ut si. a. inest. b. hoc autem. c. ⁊. c. d. opinet aūt. a. inesse omni. b. ⁊ rursuz nulli. c. Simul enim sciet ⁊ nō opinabit inee: ergo nihil aliud putat ex his q̄ q̄ scit h̄ non opinari: scit enim aliquo mō qm̄. a. inest. c. per. b. uelut in uli h̄ q̄ est p̄ticulare: q̄re q̄ aliquo mō scit h̄ oīno p̄bat non opinari q̄ est impossibile.

¶ In hac p̄te intēdit de falsa oīone oppōnis que dicit cōtrarie deceptionis que est petiti incidēs iuxta sillm ex oppositis. i sillo aūt ex oppositis supponunt opposita ⁊ aliquādo opinant. sed opinari opposita aliquo mō est 2uenies ⁊ aliquo mō nō. ⁊ ideo hoc intēdit Arist. determinare. ⁊ diuidit in duas. In p̄ma determinat de oppōne contrariorū que sunt 2ria fm formā ⁊ p̄se. In scda cum dicit. ⌊ qui aūt opinant. ⌋ de oppōne 2trariorū que sunt 2ria fm naturā ⁊ per accñs. p̄° in duas. in p̄° ondit q̄ 2tigit falli in opinādo 2ria p̄se ⁊ fm formā. In scda cū dicit. ⌊ in eo autē q̄ p̄us est dictū. ⌋ ostēdit quō cōtingit opinari 2traria huius sine incōuenienti ⁊ quō nō. In p̄ma sic p̄cedit. In p̄ma ponit intētū. d. q̄ cōtingit falli in opinione terminorū ⁊ h̄ põt intelligi dupl'r. vno mō sicut quēadmodū cōtingit falli in sillo per impossibile eo q̄ p̄p hoc accidit falsum ibi erit fallacia. ex hoc eniz q̄ termini sunt recte ad interimēdū ypothesim q̄ nō videt interimere eam: alio mō sic quēadmodū 2tingit falli in petitione eius q̄ est in p̄ncipio. q̄ ibi nō recte ponunt termini eū idē ponat ad sui ostēsionē ⁊ h̄ est. ⌊ Accidit aūt. ⌋ 2° hoc ostēdit ⁊ p̄mo in medijs sbalternis siue que nō sunt ex eadē 2ōne q̄ idē est. 2° in medijs nō subalternis que sunt ex eadē 2ōne. Dicit ergo q̄ si. a. insit. b. ⁊. c. ⁊ h̄ ita q̄ neuter me-

diāte reliquo ⁊. b. ⁊. c. insint. d. si opinet. b. esse. a. ut oē. d. est. b. Adhuc nulli. c. est. d. ⁊ oē. d. eē. c. eius fm idē hēbit sciam ⁊ ignorātiā ⁊ opinabit 2ria. s. oē. d. eē. a. ⁊ nullū. d. eē. a. sicut p̄se patet per exēplū in terminis sbalibus. põt eē q̄ corpus inest aīali ⁊ sensibili quorū neutrū est sb altero s3 cōuertunt. sed tñ aīal q3 sensibile hoi inest. Si ergo opinet oē aīal eē corpus ⁊ nullū sensibile eē corpus ⁊ oēm hoīem eē aīal ⁊ oē sensibile simul opinabit oēm hominē eē corpus ⁊ nullū hoiem eē corpus. exēplū aūt in terminis accñtalibus patet q̄ color inest tā albo q̄3 aīali ⁊ utriq3 cigno. si ergo opinet nullū cignū coloratū ⁊ oē aīal eē coloratū ⁊ sīt oē cignū eē albū ⁊ aīal simul opinatur 2ria q̄ est incōueniēs ⁊ h̄ est. ⌊ ut si cōtingit. ⌋ Secūdo docet idē in medijs que ex eadē 2iugatione dicens q̄ si. b. insit sub. a. ⁊. c. sub. b. ⁊. d. sub. c. ⁊. a. c. opinet oē. b. eē. d. ⁊ nullū. c. eē. a. simul idē sciret aliq̄ mō ⁊ ignorabit simpliciter q̄ est incōueniēs q̄ cū opinat oē. b. eē. a. opinatur in uli oē. c. eē. a. q̄re q̄ aliquo mō scit simpl'r ignorat uel opinat non eē ⁊ h̄ est incōueniēs ⁊ h̄ est. ⌊ Rursum siquis fallatur. ⌋

¶ In eo aūt q̄ dictū est p̄us si nō ex eadez 2iugatione sit mediuz fm utrāq3 q̄dē terminorū mediorū ambas p̄pōnes nō 2tingit opinari ut. a. b. q̄dez oi. c. aūt nulli: hec aūt utraq3 oi. d. accidit eni aut simpl'r aut in aliquo nō 2riā sumere p̄pōnes p̄mam. Si enim cui. b. inest oi. a. opinat inee. b. autē oi. d. nouit: ⁊ qm̄. a. d. nouit: q̄re si rursuz cui. c. nulli putat. a. inesse cui. b. alicui inest huic non putat. a. inee: q̄ autem omni putat cui. b. Rursum alicui non putare cui. b aut simpliciter aut in aliquo 2trariū est. sic ergo non contingit opinari.

¶ Consequenter determinat quō cōtingit opinari 2ria sine incōuenienti ⁊ quō nō ⁊ h̄ ut videt tñ in hijs que sunt ex diuersa 2ōne ⁊ diuidit in duas. in p̄mis ostēdit quō nō cōtingit opinari sine incōuenienti. In scda cū dicit. ⌊ fm utrūq3 q̄dē. ⌋ quō cōtingit opinari sine incōuenienti. In p̄ma sic p̄cedit. p̄mo ponit p̄pōm intētā. s. in hijs que sunt ex diuersa 2ōne nō cōtingit opinari cōuenienter oēs q̄tuor p̄pōnes simul. s. oē. b. est. a. ⁊ oē. d. est. b. Iterū nullū. c. esse. a. ⁊ oē. d. eē. c. ⁊ h̄ est. ⌊ In eo aūt q̄ p̄us. ⌋ scdo ostendit eā dicens q̄ si oēs q̄tuor opposite sint opinet simul cum p̄pōne p̄mis eius 2ria uel 2dictoria eius. si enim opinet oē. b. eē. a. ⁊ oē. d. eē. b. opinabit oē. d. eē. a. Adhuc si opinet nullū. c. eē. a. ⁊ oē. d. eē. c. opinabit nullū. d. eē. a. sed ex 2ōne ⁊ uni. silli p̄oris sequit 2tradictio p̄° per 2m 3° sic nullū. d. est. a. oē. d. est. b. ergo aliq̄d. b. non est. a. ⁊ ita sic accidit opinari p̄mā p̄pōnē. s. oē. b. eē. a. ⁊ eius 2dictoria si aūt. b. ⁊. d. cōuertant ⁊ cū opinabit cōtraria ei° sic nullū. d. eē. a. oē. b. est. d. ergo nullū. d. est. a. sic igit manifestū est q̄ nō cōtingit simul opinari oēs quatuor p̄pōnes que sunt ex diuersa 2ōne sine incōuenienti. accidit autez opinari simul 2ria aut 2dictoria quod est incōueniēs ⁊ h̄ est ⌊ accidit autem simpl'r. ⌋

¶ Scdm utrūq3 autem vnā aut fm alterum utrasq3 nihil p̄hibet: ut. a. omni. b. ⁊ b. d. ⁊ rursuz. a. nulli. c. nam silis huiusmodi fallacia: ⁊ ut fallamur circa p̄ticulares: ut si. a. omni. b. b. aūt omni. c. a. omni. c. inerit. Si ergo aliq̄s nouit qm̄. a. cui. b. inest omni: nouit ⁊ quoniā. c. Sed nihil p̄hibet

ignorare.c.quoniã est: ut si.a.qdem duo recti in quo.a.b.triãgulus:in quo autẽ.c. sensibilis triãgulus:opinabit enim aliquis a.non inee.c.sciẽs:quoniã omnis triãgulus habet tres angulos duobus rectis: q̃re simul sciet et ignorabit idem. Nam scire oẽm triãgulum quoniã duobus nõ simplex est. Et in hoc qdem in eo q universalem habet disciplinã:illud vero in eo q singulare. Sic ergo universalr novit.c.qm̃ duobus rectis:singulariter autẽ nõ novit: quare non habebit contrarias.

¶ Consequẽter ostẽdit quomodo cõtingit opinari in predictis sine incõvenienti et procedit sic. pmo ponit ppositionem intentam dicẽs q cõtingit simul opinari sm utrũqz modum una ppõm aut ma. utriusqz absqz minori:aut pz unum medium utramqz ppõm.s.ma.et mi.et h est.L sm utrũqz autem.J Secũdo ostẽdit eam et dividit in duas. in pma ostẽdit eam. in secũda euz dicit.L q̃re manifestũ quoniam.J cõcludit eam ostẽsam et subiũgit inferens.pma in duas. in pma ostẽdit pmam partem ppositionis intẽte. in secũda cũ dicit.L Nec que sm utrũqz.J ostẽdit secũdam partem ppositionis intẽte. pmam sic ostendit. deceptio que fit opinãdo sm utrũqz mediũ unaz ppõm aut maiorẽ utriusqz sine mi. fit sciẽdo aliquid in universali et ignorãdo in particulari. sed hoc est po[lis] et non inconveniens ei go et c. huius rõnis primo ostendit ma. et h est.L nam silia huiusmodi.J secũdo ostẽdit mi. et h pmo in exẽplo. secũdo in simili eum dicit.L Similr autem et que.J et in exẽplo primo in exemplo trãscendẽti dicẽs q si.a.inest omni.b. et.b. omni.c. necesse est.a. inesse.c. si ergo aliqs novit.a.inesse omni.b. novit in universali.a. inesse.c. sed nihil phibet ipsum ignorare.c.esse.a. quare in particulari ignorabit.a.inesse.c. sed hoc nõ est incõveniens et h est.L ut si.a.omni.b.J secũdo ostẽdit idem in exemplo specialr dicẽs q omnis triangulus habet tres angulos equales duobus rectis et sn[lis] triangulus est triãgulus si[lis] habet tres: et cum nihil prohibet tunc aliq q omnis triangulus habet tres ignorare sn[lem] triangulum habere tres: q̃re idem sciet et ignorabit et cum sciet in universali et ignorabit in pticulari quare duplr cõtingit scire de sin[li] triãgulo q habet tres.s. in universali et particulari:sed non est incõveniẽs sic scire et ignorare idẽ ut sciet in universali et ignorabit in pticulari et h est.L ut si.a.qdem duo recti.J sic ergo manifesta est mi. per exẽplum: q non est incõveniẽs scire aliqd in universali et ignorare idem in pticulari.

¶ Similr autem et que in menone est oratio:quoniã disciplina rememoratio:nunq̃ enim accidit pscire qd singulare sed simul cum inductione sumere particularium disciplinam velut recognoscẽtes. nã quedam statim scimus:ut quoniã duobus rectis si scimus quoniã triãgulus:similr autem et in aliis:ergo universali qdẽ scientia particularia speculamur:sed ea que ppa est non scimus: quare ɔtingat falli circa ea verum non cõtrarie:sed hẽre qdẽ universalẽ:decipi autem in ea que pticularis est.

¶ Consequẽter ostẽdit eam in simili et dividit in duas. in pma ponit simile. in secũda cũ dic.L Silr ergo aut in predictis.J adaptat simile ad ppositũ. In pma parte sic procedit. pmo dicit q sillogismus est deceptio iaz dicta in oratione menonis.s. Platonis in libro intitulato sub nomine menonis. arguitur est enim ibi q sciẽtia nihil est nisi reminiscẽtia:q: cum addiscit qd prius sciebat reminiscit sed omne qd addiscit addiscit qd prius sciebat.s. sicut ipse probat per h q aliter apprehendẽdo ab intellectu nõ apprehẽdit qd nullo modo notuz est quare omne qd addiscit reminiscit. Sz solutio huius rõnis est q illud qd addiscit prius sciebat in universali sed in particulari non et similiter singulariter nusq̃ simpliciter scit ante inductionem eius in sensum prius enim cognoscit in suo universali aliquo modo:postea vero simplr cognoscit et postea q̃si iterum cognoscit in se cum inducit in sensum scientes enim universaliter omnem triãgulum habere tres scimus sin[lem] triãgulum habere tres quonia sin[lis] triãgulus est et similr in aliis sensibilibus et h est.L nam quedã statim.J secũdo ex hoc cõcludit q speculamur singularia sepe in suo uli et ignoramus ea ppria disciplina quare cõtingit falli circa particularia:q: contingit ea scire et ignorare sed nõ cõtrarie:q: sciẽtia est in universali ignorãtia est in pticulari qd non est incõveniens et h est.L ergo universali qdem sciẽtia.J

¶ Similiter autẽ et in pdictis. nõ enim est cõtraria que est sm mediũ fallacia ei que est sm sillogismum discipline.

¶ Posito simili cõsequenter adaptat ad ppositum dicẽs. q sicut est in his de qbus erat dubitatio menonis similiter est in pdictis.s. ex his que nõ sunt eadem cõiugatione sive in his que sciunt in universali vel in particulari q: ignorãtia alicuius in pticulari non est cõtraria sciẽtie que in universali et h est.L Similr ergo in pdictis.J Et nota q per fallaciam que est per medium intellectuz intelligẽdum est ignorãtia particularis sive alicuius in particulari que cõtingit ex hoc q singulare non ostenditur sine sensu per medium sillatum: et per disciplinã que est per sillm intelligẽdum in uli q: ulis ppositio totam virtutem sillogismi continet.

¶ Nec que sm utrũqz medioz est opinio. Nihil enim phibet sciẽtem quoniã.a.toti b.inesse: et rursum hoc.c.putare non ineẽ.a.c.ut quoniã ois mula sterilis et hec mula:putare in utero hẽre hãc:non enim scit qm̃.a.c.nõ sit ɔsiderãs qd est sm utrũqz.

¶ Consequẽter ostẽdit q cõtingit opinari simul sm unuz medium duas ppões in his que non sunt ex eadẽ ɔõne. secũda pars ppõnis intente et pcedit sic. pmo dicit q ignorãtia que est sm alterum medioz non est contraria sciẽtie sm idem medium hoc mõ:q: nihil phibet aliquẽ scire omne.b.eẽ.a. et.c.esse.b. nõ putare tamẽ.c.esse.a. et h est.L nec que sm utrũqz.J secũdo specificat exempluz dicẽs q: nihil phibet aliquẽ scire oẽm mulam eẽ sterilẽ scire etiam hãc eẽ mulam nõ putare tamẽ hãc esse sterilem:non enĩ sciet hãc eẽ sterilem nisi ptractet ma. et mi. ad actum cõsiderãdo ɔõnem dico nõ sciet in actuali confirmatione et h est.L qm̃ ois mula.J Sic igit patet q cõtingit scire sm unum medium ambas ppões et tũc scitur aliquo mõ ɔ[o]. cõtingit tamẽ ignorare ɔõnem in eo q actu cõsiderat. sic etiam scire et ignorare idem non est inconveniẽs:q: hec sciẽtia illi ignorãtie non cõtrariat. unde ex his iam ostẽsa est ppõ posita in pncipio hui[o] ptis.

¶ Quare manifestum quoniã et si hoc quidez novit:illud vero non novit fallet q habuit universales ad particulares discipli-

nas. Nullum enim sensibiliũ cum extra sensum sit scimus: nec si sentientes fuerimus nisi in uli ⁊ in eo qđ hẽt ꝓpriam disciplinam: sed nõ ut in eo qđ agit.

¶ Cõsequẽter cõcludit eã ostẽsam ⁊ adiũgit incidẽs ⁊ ꝑm h diuiditur ista pars in duas. In pͣma cõcludit eam. In secũda adiũgit incidẽs cuꝫ dicit. [nam scire dicit tripl'r.] In pͣma sic ꝓcedit cõcludit pͣmã ptem eius dicẽs manifestũ eẽ ꝙ si aliqs nouit ma. ⁊ ignorauit mi. sicut si nouit oẽm mulam sterilem eẽ ignorauit hãc eẽ mulam fallere in eo qui tallit sciẽs aliqd in uli ignorãs idem in particulari sic enim ignorabit aliqd in particulari qꝛ nullum sen^le simpl'r cum extra sn^le. [⁊ hec est.] [Quare manifestũ.] 2° adiũgit ptem scḋam. d. ꝙ quãuis scimus omneꝫ mulam eẽ sterilem ⁊ hãc eẽ mulam semꝑ nos tñ nõ scimus hãc eẽ sterilem nisi in uli ⁊ particulari: sed non scimus eã in eo ꝙ actu cõsideramꝰ qꝛ h est [nec si scires.]

¶ Nam scire dicit tripliciter: aut ut in vniuersali: aut ut propria: aut ut agere: quare ⁊ decipi dicit totidem modis: nihil ergo ꝓhibet ⁊ scire ⁊ deceptum eẽ circa eadem: uerum nõ cõtrarie sicut accidit ⁊ ei qui ꝑꝫ unũqꝫ scit ꝓpositionem ⁊ non ptractauit pͥus. nam opinãs in utero habere mulam non habet ꝑm actum disciplinã neqꝫ propter opinionem cõtrariam fallaciam disciplinę. Sillogismus enim fallacia cõtraria vniuersali.

¶ Cõsequẽter gratia huius determinat quot modis contingit scire ⁊ ignorare: ⁊ manifestat quomõ scire aliqđ ⁊ ignorare idem opponunt ⁊ quomõ non. d. ꝙ est scire tripliciter ⁊ totidem modis ignorare est scire in vniuersali ⁊ scire in particulari ⁊ in quo qui actu cõsiderat cum pertractatione. scire autem ⁊ ignorare idem nõ est incõueniẽs nisi hoc fiat modo cõtrario: qꝛ quãuis sciat ꝙ oĩs mula sit sterilis ⁊ ꝙ hec sit mula: non tamẽ incõueniẽs est hanc non eẽ sterilem opinari: sic enim in vniuersali ⁊ particulari sed ignorat in eo ꝙ non actu cõsiderat sed hec scientia non est illi ignorãtie cõtraria: sed scię in vniuersali est cõtrarium ignorare in vniuersali. ⁊ simil'r intelligere scientiam in particulari esse cõtrariam ignorantie in particulari. ⁊ scĩa in eo qui actu cõsiderat est cõtraria ignorãtie in eo qui actu non cõsiderat ⁊ h est. [nam scire tripliciter est.] Ultimum uerbũ sic construe fallacia. s. silli. i. ignorãtia in vniuersali que dicit esse per sill'm sicut p̃dictum est. est autem cõtraria vniuersali supple scię.

¶ Qui autem opinat bonum ⁊ malum eẽ idem opinabit qđ bonum est ⁊ malum esse. Sit enim bonum quidẽ in quo. a. malũ autem in quo. b. rursum bonum in quo. c. quoniam ergo idem opinat. b. ⁊. c. ⁊ eẽ. c. b. opinabit ⁊ rursum. b. esse. a. simil'r quare ⁊. c. a. Nam ⁊ quẽadmodum si sit uerũ de quo. c. b. ⁊ de quo. b. a. ⁊ de. c. a. uerum erit sic opinari. similiter autem in eo qđ est esse: nam cum idem sit. c. ⁊. b. ⁊ rursum sit. b. ⁊. a. ⁊. c. ⁊. a. idẽ: quare ⁊ opinari sil'r.

¶ Hic intẽdit de opinione cõtrarioꝝ que sunt cõtraria ꝑꝫ nõm ⁊ ꝑm accidẽs ut ꝑm terminos ⁊ non ꝑm opõm affirmatiuam ⁊ negatiuam ⁊ diuidit. qꝛ pͣmo determinat ꝙ cõtingit ꝑm cõtraria opinari. secũdo quomõ hoc contingit esse incõueniẽs ⁊ quomõ nõ. ibi scḋa [ergo hoc quidem necessariuꝫ.] In pͣmo sic ꝓcedit. pͣmo dicit ꝙ si aliquis opinat bonum ⁊ nõ bonum qꝛ malum ipse opinatur aliqđ idem eẽ bonum ⁊ idem eẽ malum ⁊ sic opinabit bonum eẽ bonum ⁊ bonum eẽ malũ simul que sunt cõtraria ⁊ h est. [qui autem opinatur.] Secũdo h ostẽdit dicẽs ꝙ si aliqs opinet idem esse bonum ⁊ malum similiter bonum. a. malum. b. adhuc bonum. c. cum idem opinat circa. b. ꝙ. a. ⁊. a. ꝙ. b. qꝛ opinat idem eẽ bonum qđ malum ⁊ maluꝫ qđ bonum. patet per pͣmam figurã cum opinio opinat. b. esse. a. ⁊. c. eẽ. b. qđ opinat. c. eẽ. a. quare cum in pͣmissis opinat bonum eẽ malum in cõne opinat bonum eẽ bonum ⁊ ita simul opinant cõtraria. pͣmo ergo ponit hãc ostẽsionem ⁊ h est. [sit enĩ bonum.] secũdo eam cõfirmat sic. quẽadmodum sequitur si uerum est. a. de. b. ⁊. b. de. c. uerum est. a. de. c. ⁊ eodem modo si. b. est. a. ⁊. c. est. b. ergo. c. est. a. sic sequitur in opinione si opinat. b. eẽ. a. ⁊. c. esse. b. opinat. c. esse. a. ⁊ h est. [quemadmodum si sit.]

¶ Ergo h quidem necessarium siqs det pͥmum: sed fortasse illud falsum opinari ꝙ malum est bonum eẽ nisi ꝑm accñs. multipliciter enim possibile est hoc opinari ꝑspiciendum ergo hoc melius.

¶ Consequẽter determinat quomodo cõtingit opinari sine incõuenienti simul ista cõtraria ⁊ quomõ non dicẽs qui de necessitate opinabit qꝰ bonum eẽ bonum si det pͥmum. s. idem eẽ bonum ⁊ malum sed incõueniens est opinari h per se bonum inquãtum bonum est maluꝫ: ⁊ idem inquãtum bonum est bonum. opinari autem per accidẽs non est incõueniens. opinari enim bonum esse bonum ⁊ simul cum h opinari idem qđ est bonum esse malum ⁊ hoc ꝑm tempus uel ꝑm locum uel aliquo tali modo non est incõueniẽs. ⁊ dicit ꝙ cõtingit opinari ꝑ se uel per accidẽs qꝛ multipl'r cõtingit opinari ⁊ hoc ualde perspiciẽdum est. sic igit intendit Arẽs. ꝙ hiꝰ cõtraria ꝑm accidens non est incõueniens opinari. ꝑ se autẽ est inconueniens ⁊ h est. [ergo h quidẽ necẽiũ.] ¶ Dubitabit hic aliqs quomodo peccatum h determinatum cadit iuxta sillogismum ex oppositis. Et dicẽdum ꝙ nõ ex parte cõnis sed ex parte pͥncipiorum qꝛ ibi supponũtur opposita ⁊ aliquãdo opposita sunt ⁊ opiari opposita vno modo est incõueniens ⁊ alio modo non sicut in hoc capitulo determinatum est. ⁊ ꝓpterea fuit introductũ hoc capl'm sicut pͥus dictum est. ¶ Deinde querit q̃re hoc peccatum noĩatur falsa opinionis. si eniꝫ sit falsa aut erit in dictione aut extra dictionem. ⁊ si h in elenchis debet determinari. ¶ Item querit quare magis noĩatur falsa opinionis q̃ꝫ sensus ⁊ intellectus cuꝫ tamẽ in intellectu fiat hec falsa in opponẽdo aliquod falsum. ¶ Ad pͣmuꝫ dicit ꝙ hec fallacia non est in dictione nec extra dictionem istaꝫ: tamẽ bene põt ꝓcedere fallaciam in dictione uel tanq̃ꝫ a qua causat credulitas falsi. ¶ Ad aliud dicẽdum ꝙ deceptio ista cõtingit iter icorporea: sed sola corporea a sensu percipiunt ⁊ ita non est fallacia ꝓpͥe sensus. ¶ Adhuc non dicit fallacia intellectus sed opionis: eo ꝙ opinionis habitus incertus est ⁊ uariabil'. similiter cũ opposita sint cõtraria est habitus iste non põt esse cẽꝰ sed est incertꝰ ⁊ uariabilis ⁊ ita uere decꝰ attribuit sꝫ deceptio opinionuꝫ. ¶ Deinde forte dubitabit aliqs de hys que dicit in littera. ⁊ pͣmo de hoc qđ dicit ꝙ si aliqs opinetur oẽs quatuor ꝓpositiones que sunt ex diuersa coniugatione idem ⁊ ꝑm idem sciet ⁊ ignorabit. hoc enim videt falsum esse qꝛ non cõtingit se scire ⁊ ignorare eniꝫ qꝛ diuersa media sciet ⁊ ignorabit ⁊ ita non ꝑm idem. Et dicẽ

dum q ibi accipit scire communiter pro scire et opinari. et similiter ubique in hoc capitulo. similiter idem contingit opinari et ignorare. ¶ Ad secundum cum dicit q idem habebit scientiam et ignorantiam intelligit q idem predicatum secundum idem sciet et ignorabit et non secundum idem medium in specie. s. et h non secundum idem in numero tamen melius dicet sicut prius. ¶ Consequenter dubitabit de hijs que sunt ex diversa coniugatione utrum. s. contingit opinari simul oes quatuor propositiones. videtur enim q sic per hoc qd est in principio capituli supponit aliquam simul omnes quatuor propositiones opinari et ex hoc infert secundum idem sciet et ignorabit. ¶ Adhuc sicut dicit inferius in isto capitulo contingit scire premissas non tamen scire conclusionem quare contingit scire omne.b.esse.a.et.d.esse.b.non tamen scire.d.esse.a. ¶ Adhuc contingit simul opinari nullum c.esse.a.et omne.d.esse.c.non tamen opinari q ex eis sequitur. quare secundum ipsum contingit opinari oes quatuor propositiones preter conclusiones convertentes ex eis sed hoc non est inconveniens: quare videtur q contingit opinari inconveniens secundum utrumque medium. ¶ Sed contra si contingit q oes quatuor sunt opposite iste opposite erunt contrarie conclusiones et adhuc contraria vel contradictoria prime propositionis ut dicit in littera. sed inconveniens simul opinari opposita quare inconveniens est simul opinari omnes propositiones sicut suppositum est et sicut supponit Aristoteles. sed h non erit sine inconvenienti. ¶ Sed tunc dubitabit utrum sit verum vel non videtur enim q sine inconvenienti contingit omnes quatuor propositiones opinari. est enim opinari omne.b.esse.a. et omne.d.c.b. non opinando conclusionem sicut patet per ea que ostendit in littera quare contingit simul opinari premissas oes non opinando conclusionem. et si h non erit inconveniens q oes quatuor contingit simul opinari sine inconvenienti. ¶ Iuxta hoc forte queritur de quadam contrarietate que apparet in littera eius. dicit enim q si omne.b.esse opinatur et omne.d.esse.b. necessario opinatur omne.d.esse a. sed postea dicit q contingit opinari omne.b.esse.a.et.c. esse.b.et tamen non opinari omne.c.a. ista apparet opposita. ¶ Ad primum dicendum q omnes quatuor propositiones opinari sine additione esse inconveniens quia oppositis premissis oportet opinari conclusionem. ¶ Ad secundum dicendum q si aliquis opinetur premissas opinatur necessario conclusionem si sit ptractatio premissarum ad conclusionem actu interimendum et h est qd primo dicit. si autem opinatur premissas sed non ptractationem premissarum ad conclusionem nihil prohibet non opinari conclusionem et h intendit postea. ¶ Deinde forte queritur utrum contingit simul opinari omne.d.esse.a.et nullum.d. esse.a. quare tamen suppositum est: quia non videtur: quia sicut contingit opinari ut dicit omne.b.esse.a.et omne.c.esse.b.et tamen opinari.c. non esse.a. sed cum opinabit omne.b.esse.a.opinabit in universali.c.esse.a. quare eadem ratione simul contingit opinari omne.d.esse.a.nullum.d.esse.a. Adhuc dicit Aristoteles in littera q contingit opinari omne.b.esse.a.ignorando tamen.c.esse.a. quia contingit aliquid scire in universali: et ignorare in particulari et ita scire omne.c.esse.a.et opinabit nullum.c.esse.a.et sequitur tunc eadem ratione q simul opinatur omne.d.esse.a.et nullum.d.esse.a.et ita non erit inconveniens simul opinari eas. ¶ Ad primum dicendum q si idem eodem modo opinatum sit et ignotum et esse inconveniens quare h opinatur in universali omne.c. esse.a.et ignoratur in particulari q.c.esse.a. non est inconveniens si omne.d.esse.a.et nullum.d.esse.a. est inconveniens simul opinari quia eodem modo simul opinate sunt. Vel potest dici forte melius q quando Aristoteles dicit q contingit opinari omne b.esse.a.et.c.esse.b.non dicit q contingit simul opinari.c. non esse.a. qd est oppositum conclusionis. sed non contingit opinari.c.esse.a. sed non sequitur si non putet.c.esse.a. ergo putat.c. non esse.a. et ideo non dandum. adhuc q simul opinatur.c.esse.a. et nullum.c.esse.a. ¶ Ad secundum dicendum q quando dicit Aristoteles q contingit scire in universali et in particulari. ut si sciat omne.b.esse.a.scit.c.esse.a.in universali accipit.c. secundum.b.et non eodem modo opinabit omne.d.esse.a.et nullum.d.esse.a.et hoc est inconveniens. ¶ Ulterius forte dubitaret aliquis utrum contingat unam propositionem opinari secundum utrumque medium sicut maiores. Si nullum.c.esse.a.et omne.b.esse.a.et h dico sine inconvenienti. et videtur q non: quia sciendo omne.b.esse.a.sciet et omne.d.esse.a.dico in universali. et sciendo nullum.c.esse.a.sciet nullum.d.esse.a.dico in universali. quare idem et eodem modo sciet et ignorabit qd est inconveniens sicut dicit versus finem capituli. si enim opposita sunt contraria et contrarie quia in universali. Et dici potest q possum opinari contraria ut contraria et sic est inconveniens et h est qd dicit versus finem capituli. aliter autem contingit opinari contraria ita. s. q opinatio non possit sine additione ulterius ptractari inconveniens et sic opinari non est inconveniens. si autem opinatur contraria in suis ultimis quare opposite sunt maiores duorum mediorum sine mi. et sic non habet inconveniens. et ideo ex oppositis non ptractatur inconveniens sine additione minorum. Aliter autem dici potest q conclusiones iste. s. nullum.d.esse.a.et omne.d.esse.a. quia ita in universali opposite sunt tamen ignote sunt in particulari unde sciuntur quidem simpliciter et ignorantur sed magis unumquodque denominatur ab eo qd simpliciter est in eo quam ab eo qd est secundum quid dicte conclusiones magis debent dici simpliciter ignorare quam scire. unde non vere dicere q ibi sciantur opposita sed magis ignorantur: et ita non accidit inconveniens ex oppositione duorum mediorum simul. ¶ Adhuc forte queret quomodo possit simul opinari duas propositiones secundum idem medium non tunc opinando conclusionem si enim opposita sit causa ma. quam mi. opposita est conclusio in universali et particulari sicut dicit in hoc capitulo. quare scitis premissis simpliciter conclusio scitur. Adhuc dici potest q si scit in universali scit in particulari cum ptractatione ma. ad mi. simpliciter scit et hoc est qd est prius dictum in capitulo primi si enim sciatur in universali et particulari sed sine ptractatione non debet in eo qui est actu considerare sed h qd postea dicit. vel potest dici q scire in particulari est duplex. uno modo apprehendendo particulare esse sub universali et ita habitualis apprehensio est passionis de illo particulari et sic scire contingit in particulari ignorando conclusionem in eo qd est in actu considerare. alio modo apprehendendo particulare secundum actualem inherentiam passionis in particulari et sic est ignorare in particulari et hoc facit simpliciter cognitionem et sic scit in universali et in particulari est simpliciter scitum et non primo modo. ¶ Ulterius autem forte dubitabit aliquis de triplici modo sciendi quem assignat quoniam triplex est. Et dicendum q vel scit in universali passio vel in particulari: in universali scit per ma. propositionem quando scit de subiecto universali ad subiectum aut scit per conclusionem et h est scire per conclusionem in eo qd actu considerat et sic est scire tripliciter et totidem modis p oppositum ignorare. ¶ Deinde queritur quid scire cui ignorare opponitur. Et dicendum q scire in universali et ignorare in universali opponuntur. Adhuc scire in particulari et ignorare in particulari opponuntur. Adhuc scire in eo qd actu considerat et ignorare in eo qd actu non considerat. Adhuc quia scire in particulari supponit ante se scire in universali et scire in eo q actu considerat supponit ante se utrumque illorum et aliquid addit et ideo opposita sunt incompossibilia scire in particulari et ignorare in universali. similiter scire in eo q actu considerat et ignorare in universali et particulari. compossibilia sunt autem scire in universali et ignorare in particulari. similiter scire in universali et particulari et ignorare in eo q actu considerat et utrumque istorum ostendit auctor in littera. Ex hijs ergo patet quomodo contingit opinari sine inconvenienti et quomodo non in hijs que sunt non ex eadem coniugatione. ¶ Consequenter forte queret quomodo contingit in hijs opinari quia si unum medium possibile sit ambas propositiones simul opinari queritur an contingit unam opinari secundum utrumque medium ut manifeste ma. et mi. an. s. contingit sine inconvenienti opinari omne.b.esse.a.et nullum.c.esse.a.cum.c.sit sub.b. Et

dicũt q̃dam ꝙ sic: p̃ quibus p̃t talis ratio iduci. Arẽ. in hoc caplo dicit ꝙ cõtingit opinari omne. b. eẽ. a. ⁊ omne c. eẽ. b. ⁊ tamẽ opinari. c. nõ esse. a. qđ est oppositum ꝯ̃ñis. Cum ergo ſm Arẽ. cõtingit opinari ambas p̃miſſas ⁊ simul cum hijs opp̃m ꝯ̃ñis ergo multo fortius cũ ma. ꝓpositione cõtingit opinari oppositum ꝯ̃ñis. quare sequit̃ si omne. b. est. a. ⁊ omne. c. est. b ergo omne. c. est. a. simul opinari cõtingit omne. b. eẽ. a. ⁊ nullum. c. esse. a. ℭ Ad oppositũ in p̃ncipio capituli ubi auctor exemplificat in hijs que sunt ex ꝯ̃ñe eadem dicit ꝙ qui simul opinat̃ omne. b. eẽ. a. ⁊ nullum. c. eẽ. a. nihil aliud opinatur q̃ꝫ ꝙ aliquo modo omni modo ignorare. hoc autem est incõueniẽs ⁊ impossibile sicut dicit idem quare videt̃ ꝙ ſm Arẽ. non cõtingit simul opinari eos siue incõueniẽti. Adhuc qui opinat̃ omne. b. esse. a. cũ. c. sub b. sit nouit in vniuersali. c. nõ eẽ. a. sed eo mõ quo scitur omne. c. esse. a. sciat̃ in vniuersali ⁊ nullũ. c. eẽ. a. ⁊ ignoret in vniuersali. sed ideꝫ scit in p̃ticulari ex ypothesi q̃ si ⁊ opinant̃ omne. b. eẽ. a. ⁊ nullũ. c. eẽ. a. quare sequit̃ ꝙ ideꝫ sciat̃ in particulari ⁊ ignoret̃ in vniuersali qđ est incõueniẽs sicut patet ex p̃dictis. Ex hijs igit̃ videt̃ ꝙ in hijs que sunt ex eadem ꝯ̃ñe sine incõuenienti non cõtingit per utriusq̃ꝫ medium opinari vnam ꝓpõm qđ concedi p̃t. ℭ Ad obiectum dicẽdum ꝙ nõ dicit Arẽ. ꝙ ꝯtingit scire omne. b. esse. a. ⁊. c. eẽ. b. ⁊ tamẽ scire uel opinari. c. non eẽ. a. sed simul cum p̃missis cõtingit non putare ꝯ̃ñem ⁊ non sequtur. si ꝯ° non op̃r ergo ꝯ° putatur nõ eẽ sed eꝯ°. sed quomõ hoc sit uerum patet per litterã eius siquis inspiciat ⁊ ita nõ simul ꝯtingit simpl̃r opinari ma. ⁊ oppositum ꝯ̃ñis sine incõuenienti. ℭ Deinde dubitabit adhuc forte aliq̃s cum aliter se habeat oppositio in hijs que sunt ex eadem ꝯiugatione q̃ꝫ in hijs que nõ sunt ex eadem cõiugatione quare nõ determinauit. Et p̃t dici ꝙ hoc est per modum opinãdi cõueniẽtem in hijs que nõ sunt ex eadem ꝯ̃ñe ⁊ q̃r causa ꝓ̃se patet: q̃r opinatur omne. c. eẽ. a. ⁊ nullum. c. eẽ. a. qđ est inconueniens. Eodem aũt modo quo opinabit̃ ma. utriusq̃ꝫ medij. Sed dicet aliq̃s ꝙ nõ est incõueniẽs opinari omne. c. esse. a. ⁊ nullum. c. eẽ. a. q̃r omne. c. est. a. opinat̃ in vniuersali ⁊ ignorat̃ in particulari in eo ꝙ est nullum. c. Et dicẽdum ꝙ scire p̃o opinari in vl̃i ⁊ ignorare in particulari nullum. c. eẽ. a. est incõueniens ⁊ hoc est qđ p̃determinatum est. ℭ Ultimo forte dubitabit aliquis de modo ostẽdendi ꝙ ꝯtingit simul opinari bonum eẽ malum ⁊ malum eẽ bonum. videt̃ enim ꝙ sua ostẽsio sit sine vniuersali ꝓ̃põne cuius dicit si. b. est. a. ⁊. c. est. b. ergo c. est. a. ⁊ si opinat̃ malum eẽ ⁊ simil̃r bonum eẽ malum opp̃. bonum eẽ bonum. sed dicẽdum ꝙ in ꝓpositionibꝰ ꝓ̃se ueris aut falsis nõ differũt ſm rem vl̃is ⁊ indefinita ꝓpositio ⁊ particularis ⁊ ꝙ in dicto exẽplo accipiant̃ ꝓpositiones ꝓ̃se. ℭ Sed cõtra acceptis p̃missis per accidens sicut p̃misse cõtingentes sequitur ꝯ° sic. si opinat̃ h̃ ꝙ est malum eẽ bonum ⁊ h̃ est bonum eẽ maluꝫ opinat̃ bonum eẽ bonum. Et dicẽdum ꝙ non sequtur ex necessitate sine vniuersali ꝓpositione sicut patet intuẽti sed exẽplum earum cõmune est ⁊ trãscendens potens intelligi cum vniuersali uel sine.

q Uando autem cõuertunt̃ extremitates necesse est ⁊ medium ad utrãq̃ꝫ ꝯuerti: ut si. a. de. c. per. b. est. Si cõuertit̃ ⁊ inest alicui. a. omni. c. ⁊. b. a. conuertit̃: ⁊ inest cui. a. omni. b. per mediuꝫ. c. ⁊. c. b. per medium cõuertit̃. a. ⁊ non ineẽ similiter: ut si. b. inest. c. a. ꝟo non inest neq̃ꝫ. a. inerit. c. Si ergo. b. cõuertit̃. a. ⁊. c. ad a. cõuertit̃. sit enim. b. q̃dem nulli inesse. a. ergo neq̃ꝫ. c. a. omni enim. c. inerat. b. ⁊ si b. conuertit̃. c. ⁊. a. cõuertit̃. c. nam de quo omni. b. ⁊. c. ⁊ si. c. ad. a. conuertit̃ ⁊. b. conuertet̃ ad. a. cui. b. inest. c. cui autem. c. a. nõ inest: ⁊ solũ hoc. a. ꝯclõne incepit: alia ꝟo nõ similiter: ut in p̃dicatiuo sillogismo.

ℭ Postq̃ꝫ Arẽ. determinauit de sillogismo hic determinat de quibusdam sillogismo annexis ⁊ in sillogismũ reducibilibus. ⁊ diuidit̃ in duas. In p̃ma determinat quedaꝫ antecedentia ad reductionem eoꝝ in sill̃m. in secũda cum dicit. ⌊ q̃m autem nõ solum ⁊c̃. ⌋ determinat de eis ⁊ de reductione eorum. p̃ma in duas. In p̃ma determinat. v. regulas siue cõueniẽtias ꝑtinẽtes ad terminoꝝ conuersionem. In secũda incidẽter adiungit sextam de electione ⁊ fuga ꝯtrarioꝝ cum dicit. ⌊ quãdo aũt duo fuerint. ⌋ Pars p̃ma cõtinet. v. regulas siue conueniẽtias quaruꝫ p̃ma talis est quãdo extremitates cõuertunt̃ necesse est ⁊ medium ostẽdi ꝯuersiue ad utrãq̃ꝫ extremitatem. p̃mo ergo ponit eam ⁊ h̃ est. ⌊ quãdo cõuertunt̃. ⌋ Secundo eaꝫ declarat ⁊ p̃mo in modo affirmatiuo. secũdo in modo negatiuo. In affirmatiuo sic ꝓcedit. p̃mo ex ꝯuersione ꝯ̃ñis ostẽdit medium cõuersiuum ad ma. extremitatem sic si in p̃ncipio q̃ꝫ sillogismus sit omne. b. est. a. omne. c. est. b. ergo omne. c. est. a. ex cõuersa ꝯ̃ñis ⁊ mi. sequit̃ cõuersa ma. sic omne. c. est. b. omne. a. est. c. ⁊ h̃ est. ⌊ si enim. a. oẽ. c. ⌋ secũdo simili sil̃r ostẽdit cõuersam mi. ex cõuersa ꝯ̃ñis ⁊ ma. sic omne. a. est. c. omne. b. est a. ergo omne. b. est. c. ⁊ h̃ est. ⌊ b. c. cõuertunt̃. ⌋ Consequẽter ostẽdit idem in sillogismo negatiuo ⁊ diuidit̃ in duas. in p̃ma ostẽdit ꝙ si medium cõuertat̃ cum extremis ⁊ extrema. In secũda huiꝰ cõuersam. In p̃ma sic procedit. p̃mo disponit sillogismum negatiuꝫ in secũdo p̃me sic nullum. b. est. a. omne. c. est. b. ergo nulluꝫ. c. est. a. ⁊ h̃ est. ⌊ Nõ in eius. ⌋ secũdo ex cõuersa ma. ⁊ mi. sil̃r cõuersam ꝯ̃ñis in secũdo secũde sic omne. c. est. b. nullum. a. est. b. ergo nullum. a. est. c. quare cum. b. ⁊. c. conuertant̃ a quocũq̃ꝫ remouet̃ vnum ⁊ reliquum ⁊ hoc est ⌊ si. b. cõuertat̃. ⌋ Ex hijs patet ꝙ si mediuꝫ cõuertat̃ cũ extremis ⁊ extrema conuertunt̃. ℭ Cõsẽter ostẽdit huiꝰ cõuersam. s. ꝙ si extrema cõuertant̃ ⁊ medium ꝯuertet̃ cum extremis ⁊ ostẽdit tñ ex cõuersa ꝯ̃ñis ⁊ mi. sequit̃ ꝯuersa ma. in secũdo secũde sic omne. b. est. c. nullum. a. est. c. ergo nullum. a. est. b. ⁊ h̃ est. ⌊ ⁊ sic ad. a. ⌋ Et q̃r in sillogismo affirmatiuo tñ ostẽdit ꝙ si extrema cõuertantur ⁊ medium cum extremis cõuertat̃: ergo cum extrema ꝯuertant̃ ideo adiungit ꝙ soluꝫ ultima ratio facia iuxta sillogismum negatiuum incepit a ꝯ̃ñe ⁊ terminabit ad p̃missas sic sunt in sillogismo affirmatiuo si alie rationes facit iuxta ipsum non similiter processerũt ⁊ hoc est ⌊ ⁊ solum hec a ꝯ̃ñe. ⌋

ℭ Rursum si. a. ⁊. b. cõuertunt̃: ⁊. c. ⁊. d. similiter: omni autem necesse est. a. aut. c. inesse: ⁊. b. ⁊. d. sic se habebũt ut omni alterum insit: quoniã enim cui. a. b. ⁊ cui. c. d. omni autem. a. aut. c. ⁊ non simul: manifestum quoniã: ⁊. b. aut. d. omni ⁊ nõ simul ut si genitum corruptibile incorruptibile ingenitum necesse est qđ factuꝫ est corruptibile ⁊ corruptibile factum esse: duo eniꝫ sillogismi constituti sunt.

ℭ Secũda regula siue cõuenientia quam ostendit est ista Si. a. ⁊. b. cõuertant̃ ⁊. c. ⁊. d. ꝯuertunt̃ ⁊. a. uel. d. de quolibet ⁊ non ambo de eodem. p̃mo ergo ponit eam ⁊ hec

est.[Rursuz si.a.]scdo resumit eam sub vbis euidētib⁹ ⁊ addit exemplū ⁊ patet ⁊ h est.[qm̄ enim cui.]2° sigi ostēsionē eius dicēs q̄ duo silli cōstituti sunt ad hec ⁊ h hic itellige q̄ p° p̄ña ostēdit vno sill̄o sic oē qd est.a.uł.c. est.b.uel.d.sed oē qd est.a.uel.c.sed nihil idē est.a.uel.c. ergo nihil idē est.c.uel.d.p̄misse eoꝝ patēt qꝛ sumunt ex ypothesi ⁊ ita p̄ña tota ostēsa est ⁊ h est.[duo eni silli.]

Rursum si oi qdez.a.uel.b.⁊.c.uel.d.sit autē nō insunt. Si cōuertit.a.⁊.c.⁊.b.⁊.d. p̄uertet.nam si alicui nō inest.b.eni.d.palā qm̄.a.inest. Si aūt.a.⁊.c.cōuertunt enim: quare simul ⁊.c.⁊.d.hoc aūt impossibile.

Tertia regula siue p̄ueniētia talis est ⁊ ē̄st p̄uersa prece dentis si.a.uel qbus inest.c.siue ambo eidē silr.c.uel.d. cuilibet sed ēt nō ambo silr ⁊.a.⁊.c.p̄uertant necesse est b.⁊.a.p̄uerti.p° ponit eā ⁊ h est[Rursum si oi.]Scdo ostēdit eam per ipossibile sic si.b.⁊.d.nō p̄uertunt ergo alterū est in plus reliquo sit ergo.d.in plus.dicit ergo.d de aliquo de quo nō dicit.b.sed si de illo nō dicit.b.tūc dicit de illo.a.ex ypothesi ⁊ si.a.⁊.c.qꝛ cōuertunt q̄re.c. dicit de aliquo de quo.d.qd est p̄tra ypothesim ⁊ h est. [nam si alicui.]

Qm̄ aūt.a.oi iest.b.⁊.c.⁊.a.de nullo sub iecto alio p̄dicat:inest aūt ⁊.b.oi.c.necesse est.a.⁊.b.cōuerti. Qm̄ enim de solis.b.c. dicit.a.p̄dicat aūt ⁊.b.⁊ idem de se ⁊ de.c. manifestum quoniam de qbus.a.⁊.b.di cetur de omnibus.

Quarta regula talis est. Si.a.predicat de.a.⁊ de.b.⁊.c. solis ⁊ solū de hys ⁊ vnū sbiectoꝝ de altero dicit uīr sicut b.⁊.c.necesse est predicatū cōuerti cū illo ut.a.cū eo qd est.b.p̄mo ergo ponit istā ⁊ h est.[qm̄ aūt.a.]2° ostēdit sic.a.dicit de solo.b.⁊.c.si.b.de ipso constat ⁊ ēt de.c.per ypothesim ⁊ solū de hys sicut patet qꝛ si.b.de alys demō strat ⁊.a.silr qm̄.a.dicit de oi.b.q̄re pz q̄ de eisdē demō strat.a.⁊.b.cū cōuertunt ⁊ h est[qm̄ enim de solis.]

Rursum qm̄.a.⁊.b.tōt.c.inest conuertit autem.c.b.necesse est.a.omni.b.inē:quo niam enim omni.c.inest.a.c.autem.b.eo q̄ cōuertunt:⁊.a.omni.b.inerit.

Quita regula talis est. Si.a.⁊.b.dicunt p̄dicata uīr de sbo.c.⁊ vnum p̄dictoꝝ cū sbo cōuertat sicut.b.cū eo qui est.c.necesse reliquū p̄dictoꝝ de eadē dici uīr sicut.a.de c.⁊ h ostendit per sillogismum factū in p̄mo p̄me sic.om ne.c.est.a.⁊ omne.b.est.c.qꝛ cōuertunt quare omne.b. est.a.⁊ h est.[Rursum quando.a.]

q Uando aūt cū duo fuerint opposi ta:ut.a.eligēdum magis q̄z.b.⁊.d. ⁊.c.siliter si magis eligēda sunt.a. c.q̄z.b.d.a.magis eligēdū q̄z.d.similr eni sequēdū.a.⁊ fugiēdū.b.opposita enim:⁊ c.ei qd est.d.nā hec opponunt. Si ergo.a ci qd est.d.silr eligēdū:⁊ ei qd est.c.b.simi liter fugiēdū.utrūq; enim utriq; silr fugiē dum ⁊ sequēdū:quare ⁊ h ambo.a.c.⁊.b d. Qm̄ aūt magis nō possibile est silr.nā ⁊ b.d.silr erāt. Si aūt.d.magis eligēdū q̄z a.⁊.b.q̄z.c.minus fugiēduz.nā qd minus est minori oppōnet.magis aūt eligēdum est maius bonū:⁊.b.minus malū q̄z.a.mi nus bonū:⁊.c.maius malū:vniuersūz er go.b.d.magis eligēdum q̄z.a.c.nūc autē nō est:ergo.a.magis eligēdū q̄z.d.⁊.c.er go minus fugiēdum q̄z.b.

Sexta regula est sup̄ p̄ria q̄si icidētalr addita de eligen do ⁊ fugiēdo ⁊ est talis.s.a.⁊.b.sint opposita ⁊.a.sit eligē dū ⁊.b.fugiēdū. Et adhuc.c.d.sint opposita ⁊.d.sit eligē dū ⁊.c.fugiēdū.⁊ adhuc magis sit eligēdū.a.c.aggregata q̄z.b.d.⁊ nūc magis est eligēdū.a.q̄z.d.p° ergo ponit eā ⁊ h est.[qm̄ duo fuerint.]scdo eā ostēdit ⁊ diuidit qꝛ p̄ mo ostēdit eā per rōnē.2° per exēplū cū dicit.[Si ergo eligat.]per rōnē aūt ostēdit eā ducēdo ad ipossibile inu eius oppo^m p̄ōnis sic si.a.nō est magis eligēdū q̄z.d.s; cū h pōt eē uera dupli de cā.s.uel q̄.a.⁊.d.sunt eque eli gēda uel q̄.a.sit minus eligēdū q̄z.d.p° ducit ad oppo^m ypothesis supponēdo sensum p̄ptū.scdo scdm.de p̄ma pte supponit q̄.a.⁊.d.sint eque eligēda ⁊ assumit istam eq̄liter eligēdo opponit eq̄liter fugiēdū. Ex qbus sequi tur q̄.b.⁊.c.similr fugiēda sunt q̄re aggregatum ex.a.c. erit silr eligēdū sicut aggregatū ex.b.d. Cuius oppositūz suppositū est q̄ aggregatū ex.a.c.sit magis eligēdum q̄z aggregatū ex.b.d.⁊ h est.[Silr enim sequēdū.] Cōse quēter supponit alterū sensum ⁊ ducit ad icōueniēs si cut p̄us sic. Si.a.sit min⁹ eligēdū q̄z.d.cū minus eligen do opponat minus fugiēdū:sequit q̄ cū.a.sit minus eli gēdū.b.erit minus fugiēdū.sed magis eligēdum est ag gregatū ex magis eligēdo ⁊ minus fugiēdo q̄z aggrega tū ex minus eligēdo ⁊ magis fugiēdo.h per se notū est q̄ re aggregatū ex.b.⁊.d.magis eligēdū est q̄z aggregatūz ex.a.⁊.c.⁊ h est cōtra ypothesim ⁊ hec est.[Si autem.d magis.]Cōsēter infert p̄ncipalē p̄ōnē qꝛ cū.a.nō est ma gis eligēdū q̄z.d.⁊ h est.[ergo.a.magis.]Ex hoc infert incidētalr q̄z.b.est fugiēdū magis q̄z.c.⁊ h est.[⁊.c.q̄.]

Si ergo eligat oīa amās s̄m amorem.a sic se habere:ut cōcedere ⁊ nō cōcedere: in quo.c.aut cōcedere in quo.d.⁊ nō talez eē:ut cōcedere:in quo.b. Manifestūz qm̄ a.huiusmodi eē magis eligēdū est q̄z con cedere:ergo diligere magis q̄z coitus:eli gendū s̄m amorē magis:ergo amor dile ctionis est q̄z eius qd est coeūdi. Si autem huius maxime ⁊ finis qd est coire aut non est oino:aut gr̄a diligēdi.nā ⁊ alie cōcupi scētie ⁊ alie virtutes sic siūt. Quō ergo se hn̄t termini s̄z p̄uersionē:⁊ in eo q̄ magis eligēdi uel magis fugiēdi manifestū est.

Cōsēter ostēdit dictā p̄ñiā in exēplo.⁊ p° ponit exēpluz 2° ex illo p̄cludit coꝛ^m.exēplū tale sit uelle p̄cedē.b.nol le cōcedere.c.⁊ intelligitur per cōcedē agere simplr in bonis ⁊ honestis.s.ergo magis est eligēdū ab amico ut amicus uellet agere ⁊ si nō agat q̄z nolle agere cuz tamē agat.pz q̄ magis est eligēda bona volūtas sine actiōe q̄z actio sine illa volūtate.⁊ ita magis eligēdū est simplr ⁊ p se nolle agere q̄z agē ⁊ h est.[Si ergo eligat.] Cōsēter ex hoc isert coꝛ^m sic.si bona volūtas est magis eligēda q̄z actio corpalis dilectio aūt fit s̄m bonā volūtatē ⁊ coi tus s̄m actū corpalē ergo magis eligēda est dilectio s̄m amorē q̄z coitus.⁊ ex hoc infert q̄ dilectio est magis fi nis amoris q̄z coitus ⁊ h est.[ergo dilige.] Et ex h tūc infert q̄ amor nō est oino p̄p coitū sed p̄p dilectionem. aut si sit magis tū ⁊ p̄cipue p̄p dilectionē p̄cupiscibilis ⁊

ideo h̄ est optimū ꝓp hoc ꝙ est finis ei⁹ ⁊ h̄ est. [Si aūt maxime coīre.] Et nota ꝙ dīt est īter amorē ⁊ dilectionē. Amor enim est cū accipit aliqd ⁊ amat ꝓp se ⁊ in se cū sim īure collatione ad alterū respectu cuius eligit̄ ⁊ h̄ dicit noīs īterptatio est enim idē qd̄ diuersoꝝ electio. est igit̄ amor ꝓp dilectionē. ꝓp h̄ enim tollit̄ aliqd ut ꝯferat ad alterū respectu cuius sit eligētia si melius sit. ¶ Cōuertere epilogat. d. ꝙ manifestū est quō termini se habēt sm̄ cōuersionem ⁊ h̄ dicit quātū ad. v. regulas pmas. ⁊ ulterius manifestū est quō se hēt sm̄ eligēdū ⁊ fugiēdū ⁊ h̄ dicit quātū ad ultimā ⁊ h̄ est. [quō ergo se hn̄t.] ¶ Dubitat̄ in pncipio ad qd̄ itroducunt̄ h̄ iste regule ⁊ pro qua necessitate ⁊ quō sumunt̄. Et dicēdū ꝙ qr̄ intēdit hic reducere qsdā rōnes in potētia ad sill̄m. ꝓpterea ad euidētiā reductionis eoꝝ pdeterminat qsdā regulas ptinētes ad eoꝝ reductionē. qr̄ reductio nō est sine cōuersione ideo qsdā regulas ad terminoꝝ cōuersionē ptinētes determinat. s. v. pores: sex uo q̄si incidēter intraducunt̄ ut dictū est. Si enim sunt. v. p̄ᵉ regule uniles. s. tres ꝓp terminoꝝ cōuersionē ad reductionē orōnū simplr̄. due aūt ultime ad reductionē orōnū q̄rūdā spālitū. Adhuc pmarū triū pma determinat̄ ꝓpter reductionē unius orōnis sill̄ate in aliā orōnē sillogiçatā. scd̄a uo ⁊ tertia ꝓp euidētiā orōnis nō sill̄ate sed sillogiçāde. sed orō sillogiçāda uel affirmatiua uel negatiua. scd̄a regula determinat̄ ꝓp ꝯuersionē terminoꝝ ꝯuertibiliū. sic ergo pʒ quō ⁊ ad qd̄ sint tres pores p̄ᵉ. q̄rta ⁊ qnta ponunt̄ ꝓp qsdā orōnes reducendas q̄s in sequētib⁹ determinabit. Quarta est ꝓp enthimema ⁊ ꝓp ordinē signi ⁊ ꝓdicati in sill̄o. Quinta aūt ꝓp īductionē ⁊ eius reductionē in sill̄ʒ. sic igit̄ patet utilitas ⁊ acceptio dictarū. v. regularū. ¶ Sed dicet aliqs ꝙ dʒ eē alia regula docēs reductionē exēpli ⁊ deductionis ⁊ istātie. Et dicēdū ꝙ instātia ⁊ deductio uere sill̄ate sunt: ⁊ ideo uere nō indigēt reductione in sill̄m sicut enthimema ⁊ iductio. Exēplū aūt nō est reducibile in sill̄m quia cōstat ex q̄tuor terminis nec ē sill̄o de se necessari⁹: sicut patebit ifra ⁊ ideo nō determinauit regulas docētes reductionē exēpli deductionis ⁊ īstātie sicut inductionis ⁊ enthimematis. Ex h̄is ergo manifestū est ꝙ solet queri de īductione pmē pn̄tie. videt̄ enim ꝙ supfluū cum in pcedētibus circa sill̄m circularē appeat idē determinari ⁊ pʒ iā ꝙ nō induceret supflue. pʒ ē cā inductionis ⁊ exempli ex pdictis. ¶ Adhuc forte dubitabit̄ de p̄ᵃ ꝯuenit enim qd̄ imēdū per hoc ꝙ dicit ꝯuerti. aut enī imēdit cōuersionē aut cōuertibilitatē. si imēdū cōuersionē ꝯ̄ q̄ particularis affirmatiua cōuersionē nō habet ⁊ nō cōtingit in sill̄o ubi cōcludit̄ pticularis affirmatiua ostēdere mediū cōuerti ad utrāqʒ extremitatē per conuersionē extremoꝝ. ¶ Adhuc uniuersalis affirmatiua nō hēt ꝯuersionē i uniuersalē ꝓpōnē sed ipse utit̄ in ostēsione sua tali cōuersione q̄re nō videt̄ ꝙ intēdit loq de cōuersione quā in pncipio huius libri determinauit. Si aūt intēdat de cōuertibilitate ꝯtra: ois hō est asinus. oē risibile est hō ergo oē risibile est asinus. hic cōuertunt̄ extrema ⁊ tn̄ mediū nō ꝯuertit̄ cū extremis. ¶ Adhuc ipse onn̄dit regulā ei⁹ in sill̄o negatiuo ubi extrema eius cōuertunt̄ nō hn̄t ꝯuertibilitatē q̄re nō imēdit loq de cōuertibilitate terminoꝝ. Et dicēdū ꝙ intēdit de cōuersione simpliciter terminis ita. s. ꝙ pdicatū fiat sb̄m ⁊ eᵒ⁹ maᵗᵉ semp eadē quātitate ⁊ ideo ulē in ulem. Adhuc nō extēdit se eius regula ad modos pticulares sed tn̄ ad ul'es quātū ad hoc qd̄ dicit mediū cōuerti ad utrāqʒ extremitatē. h̄ enim nō contingit in modis pticularibus q̄ʒ extrema cōuertunt̄. per h̄ patet rn̄sio ad obiecta. ¶ Adhuc querit̄ q̄re magis ostēdit in sill̄o negatiuo q̄ʒ si mediū ꝯuertat̄ cū extremis ꝙ extrema ꝯuertant̄ q̄ʒ in sill̄o affirmatiuo. Et dici pōt ꝙ in sill̄o affirmatiuo nō indiget ista ostēsione. si enī mediū in sill̄ʒ affirmatiuū ꝯuertat̄ cū extremis cū quocūqʒ uni ⁊ eidē ꝯueriunt̄ sibi iuicē ꝯuertunt̄. patet ꝙ extrema cōuertant̄. sic aūt nō est in sill̄o negatiuo qr̄ ibi hn̄t aliq terminī oppositū. qr̄ igit̄ manifestū erat in sill̄o affirmatiuo ⁊ nō sic in negatiuo ideo ostēdit in sill̄o negatiuo ⁊ non in affirmatiuo. ¶ Adhuc forte dubitat̄ de eo ꝙ dicit i sillogismo negatiuo ex cōuersa mi. ⁊ ma. cōcludi ꝯuersam ꝯn̄is. si enim sic fiat erit dispō tertie figure mi. exn̄te negatiua ⁊ ꝯn̄e uli. quoꝝ utrūqʒ est incōueniēs. Si autem accipiat̄ cū cōuersa ma. cū conuersa mi. fiet p̄ma figura ⁊ mi. negatiua ⁊ hoc est incōueniēs. h̄ aūt pʒ si fiat sill'o in scd̄o pme. Et deinde ordinent̄ ad inuicē conuersa mi. ⁊ ma. aut cōuersa ma. ⁊ mi. ¶ Adhuc dicēdū ꝙ sequit̄ cōuersa ꝯn̄is siue accipiat̄ ma. siue eius cōuersa nō tn̄ per formā sillogisticā sed virtute terminoꝝ cōuertibiliū mi. qr̄ cū. b. ⁊. c. ꝯuertant̄ qcqd̄ remouet̄ ab vno remouetur ab altero a quo remouet̄ vn̄ ⁊ reliquū. ¶ Adhuc forte dubitabit aliqs de eo qd̄ vult ostēdere ꝯn̄ia ma. p ꝯn̄iʒ ꝯn̄is ⁊ mi. mi. negatiua in p̄ma figura sic oē. c. est. b. nullum. a. est. c. Ad qd̄ dicū aliq ꝙ opʒ itelligere negatiuaʒ in terminis imediate oppositis aliquo gn̄e sicut par ⁊ impar opponunt̄ circa nūʒ ⁊ rectū: ⁊ curuū circa lineam ⁊ opʒ istā cōuersam ꝯn̄is in affirmatiuā trāsponē. sic omne. c. est. b. oē nō ens. a. est. b. q̄re nulli. a. est. a. ⁊ erit ꝓpositio uera ⁊ affirmatiua in quātū trāsponit̄ negatiua sicut iste sunt uere nullū par in nūo impar. oē nō ens par nūs est impar ⁊ hoc est ꝓpter cōuertibilitatē ⁊ imediationē terminoꝝ. Uel pōt melius dici sicut ꝙ pdēdit lr̄a ꝙ debet sumi cōuersa ꝯn̄is ⁊ cōuersa mi. ad cōcludendū cōuersam ma. in scd̄o scd̄e ⁊ hoc patet in expōne lr̄e. Et dicūt qdā ꝙ tam ꝯᵒ q̄ʒ ma. ⁊ eadē cōuersa negatiue sunt ex qbus nō affirmatiua ⁊ cōuersa mi. affirmatiua sed regula quā ostēdit hec est. qn̄ cōuertunt̄ extremitates necesse est mediū cōuerti ad utrāqʒ extremitatē. ⁊ si h̄ tunc debet cōuerti mi. extremitas q̄re uel regula est falsa uel opʒ ꝙ possit ostēdi cōuersa mi. Sed dicet ꝙ regula non extēdit se sm̄ totū ad sill'os negatiuos sed solū ad ul'es affirmatiuos. Sed ꝯ̄ cōuersa ꝯn̄is trāsponit̄ in affirmatiuā ⁊ mi. silr̄ sm̄ qd̄ factuʒ est in sill'o circulari ostēdit̄ mi. sic cui oī inest. a. et nulli iest. c. b. nulli inest. a. ergo. b. oī inest. c. ⁊ ita oē. b. est. c. Pōt aūt idē cōcedi. s. ꝙ sic cōtingit ostēdere cōuersam mi. qr̄ ex pdeterminatis patet tō subiicim. hic est incōueniēs modus ostēsionis. uel pōt dici sicut p̄us dictū est ꝙ nō tota regula eius extendit se ad sill'os negatiuos ⁊ ita nō pōt hic onn̄di ꝯuersa mi. ¶ Ad obm̄ dicēdū ꝙ nō licet hic uti hi⁹ trāspōne fuit ꝓp nām circularis ostēsionis in qua nō accipit̄ terminus aliquis extra ⁊ ideo manet affirmatiua i qua fit sicut ⁊ negatiua trāsposita. hic aūt nō licet uti trāspōne qr̄ non h̄ aliqd respiciēdo ad nām circulariū nisi per accn̄s nō causa ostendit̄ cōuersa pmisse per ꝯuersam ꝯn̄ia qr̄ debebat ostensio circulariū ei qd̄ dʒ ostēdi terminoꝝ cōuersio. ¶ Adhuc forte dubitabit aliqs de ultima regula quā ostendit. videt̄ enim ꝙ nō debeat determinari cū ptineat ad moralē māiā ꝓpie. hic aūt nō intēdit de aliq̄ mā spāliter cōsiderata. Et dicēdū ꝙ cū hec sciētia sit gn̄alis ⁊ rectificatiua in materijs spālibus nō est incōueniēs ꝙ in uli determinet̄ alia regula respiciēs magis māiā moralē q̄ʒ aliā. sed tūc querit̄ cū sit sciētia moralis rōnalis ⁊ nālis ⁊ ipse determinat hic regulas ptinētes ad māiā rōnalē ⁊ aliaʒ pticularē. ad māiā moralē q̄re nō determinat aliquā pticularē ad nālem. Et dici pōt ꝙ cū in sciētia nāli intendimus rōnē absolute sine cōpatione ad aliud nō opʒ aliās spāles regulas dare de mō inuestigādi uel sciendi in nālibus q̄ʒ que dant̄ in rōnalibus. in moralib⁹ aūt opʒ aliqd addere ut nouā rōnē determinare pticularem per cōpationē aliud qd̄ est eligēdū uel fugiēdū. ¶ Ulterius forte dubitabit aliqs de h̄ qd̄ supponit in lr̄a. s. ꝙ magis eligēdū magis fugiēdū opponunt̄ ⁊ min⁹ eligēdū ⁊ minus fugiēdo ⁊ eque eligēdū ⁊ eque fugiēdo. videtur enim instātia qr̄ bn̄ viuere magis eligēdum q̄ʒ viuere. ⁊

ui nō bñ viuere nō est magis fugiēdum q̄ nō viuē imo minus. Adhuc oē pfectū bonū magis est eligendū q̄ eē bonū: τ tñ eē impfectū bonum est minus fugiēdū q̄ eē bonū. Et dicēdum q̄ ppō Arē. intelligēda est in talib⁹ ubi vnū eligēdoꝝ nō est in altero uel pars alterius. uerbi grā virtus τ sciētia. virtus enim magis eligēda q̄ sciētia ergo vitiū est magis fugiēdū q̄ ignorātia. ¶ Ultimo forte dubitabit aliqs de ex⁹ eius utrū. s. hec ppositio generalr̄ uera est uelle agere magis eligēdū est q̄ ipsuz agere. τ videt̄ q̄ uerūqꝫ uelle agere sine actione aliquādo meritoriū est cum tñ actio sine illa uolūtate non esset meritoria. ¶ Sed ɔtra in aliqb⁹ est aliqñ meritoriū uelle agere q̄uis nō agat cum tñ agere sine sua uolūtate sit demeritoriū: τ ita aliqñ est minus eligēduz uelle agē q̄ agere. Et dicendū q̄ hoc uerū est ppō tñ tm̄ habet virtutem in hys que appetunt̄ ſm rōnem quoꝝ apud quosdam est uelle τ apud quosdā nolle: τ hoc dico ppter oppositū que fieri posset: q̄ uelle scire est magis eligēdum q̄ scire cum tñ scia sit appetibilis ppter rōnem. dicēduz eni q̄ est scire nō est tale cuius apud alios sit uelle τ apud alios nolle. qꝛ hl⁹ uelle apud oēs hoies est eo q̄ oēs homines natura scire desiderāt sicut patet.

Uoniam autem nō solum dialetici τ demōstratiui sillogismi per p̄dictas figuras fiūt. sed etiam rhetorici: τ simplr̄ quecūqꝫ fides est τ ſm vnāquāqꝫ artem nūc erit dicēduz: oia eniz credimus aut per sillogismū aut ex inductione: ergo inductio qdem est: τ ex inductione sillogismus per alteram extremitatem alteram de medio sillogizare: ut si eorum que sunt. a. c. sit mediū. b. per. c. ostendit̄. a inesē. b. sic enim facimus inductiones ut sit a. lōgeuum: in quo autem. b. coleram nō habere: in quo v̄o. c. singulare longeuū ut homo: equus τ mulus: ergo toti. b. iest. a. omne enim qd̄ sine colera est lōgeuuz est. Sed τ. b. non habere coleram omni iest c. Si ergo ɔuertat̄. c. ciqd̄ est. b. τ nō transcēdat medium necesse est. a. inesē. b. ostensum est enim p̄ꝰz q̄ si duo aliqua insunt eidem τ ad alterum eoꝝ ɔuertat̄ extremū. Quoniam ɔuertenti τ alterum inerit p̄dicatoruz oportet autem intelligere. c. ex omnibus singularibus compositū: nam inductio per omnia.

¶ In hac parte intēdit de qbusdā rōnibus incōpletis in sill'm reducēdis. Et diuidit̄ pars ista in duas. In p̄ma determinat de inductione τ grā eius de qbusdā alijs. in secūda cum dicit. ⌊ Ycos aūt est signū. ⌋ intendit de enthimemate. τ qꝛ inductio est modus arguēdi p̄ncipalis nō aūt enthimema: ideo sic ordinant̄ ptes. p̄ma in duas. in p̄ma determinat de inductione τ exēplo qd̄ annexū est in scd̄a cum dicit. ⌊ Deductio aūt est qñ. ⌋ de qbusdam oppōnibus inductioni τ exēplo. p̄ma in duas. in primo determinat de inductione. In scd̄a de exēplo cum dicit. ⌊ Exēplū aūt est. ⌋ In p̄ma sic pcedit. p̄mo dat intentionem totius ptis cum sua causa sic in hoc libro intēdimus de modis arguēdi pfectis ppter dictas figuras. per illas aūt fiūt nō soli dialetici τ demōstratiui sill'i sed etiā rhetorici τ ois modus argumētationis faciēs fidē. ppterea opꝫ cum determinatū est de sill'is per p̄dictas figuras determinare nūc de alijs τ ideo h̄ ɔfirmat. d. q̄ oē qd̄ credimus aut per sill'm aut per inductionē credimus τ sub hys ɔprehēdit tam exēplū q̄ enthimema τ h̄ est. ⌊ Oia enim credimus. ⌋ Scd̄o ɔsequit̄ de inductione τ diuidit̄ in duas. in p̄ma determinat de inductione ſm se. scd̄a in ɔparatione cum dicit. ⌊ est aūt hu⁹. ⌋ In p̄ma pte intendit istā ɔnē q̄ ois inductio in sill'm reducit̄ τ pcedit sic. p̄mo diffinit inductionē. d. q̄ inductio est per alteraz extremitatē de medio sill'are reliquaz τ h̄ est. ⌊ ergo inductio. ⌋ Scd̄o explanat diffinitionē τ p̄mo per exēplū trāscēdens sic si sit p̄mū. a. c. ultimū siue tertiū τ. b. mediū erit inductio siue sill's inducēs si ostēdat̄. a. de. b. per. c. tertiuz τ h̄ est. ⌊ ut si eoꝝ. ⌋ Scd̄o per exēplū spāle in quo p̄mo istius terminos τ docet sill'are p̄mū de medio in quo patet reductio eius in sill'm sic sit p̄mū lōgeuū mediū nō habēs colerā tm̄ singularia nō h̄ntia colerā: cum ergo oē nō habēs colerā ɔuertat̄ cū singularibus nō h̄ntibus coleraz patet q̄ lōgeuū dicit̄ de nō h̄ntibus colerā τ sit nūc ita sillogismus q̄ oē qd̄ equus est uel mulus est τ sic de singulis est lōgeuū. sed oē nō h̄ns colerā est equus uel mulus τ sic de singulis ergo oē nō h̄ns colerā est lōgeuū τ h̄ est ⌊ ut si. a. lōgeuū. ⌋ Scd̄o ostēdit istā reductionē necessariā per quādā ppōnem siue regulā determinatā in p̄cedēti capl'o. d. q̄ si tm̄ p̄mū q̄ mediū dicit̄ de tertio τ mediū τ tertiū ɔuertat̄ necesse est p̄mū de medio ɔuerti vniuersalr̄ qd̄ ostēdit. q̄ si duo p̄dicata dicant̄ de eodē s̄bo: τ vnū p̄dicatoꝝ cum s̄bo ɔuertat̄ tūc reliquuz dicet̄ ulr̄ de p̄dicato q̄ cum s̄bo ɔuertit̄ τ h̄ est. ⌊ ostēdēs eniz. ⌋ τ addit q̄ intelligēdū est eē tertiū. d. q̄ tertiū est ex oibus singularibus ipsius medij aggregatū τ h̄ est. ⌊ opꝫ autez intelligere. ⌋ Ex hys patet quid sit inductio τ quomodo in sill'm reducitur.

¶ Est autem huiusmodi sillogismus p̄me τ immediate ppositionis. Quarūz enim medium est per medium est sillogismus: quarūz v̄o non est per inductionē: τ quodāmodo opponit̄ iductio sillogismo. nā hoc qdem per medium extremum tertio ostēdit: illa autem per tertium extremum medio: ergo natura prior τ euidētior sillogismus per medium: nobis autem manifestior qui per inductionem.

¶ Coīter determinat de ipsa cōparatione ad sill'm penes duas drīas. qrū prima est quo ad ɔnes q̄ inductio propositionis imediate τ h̄ est. ⌊ Est aūt hu⁹. ⌋ Scd̄a differētia est quātū ad p̄missas. s. q̄ inductio ostēdit primuz de medio per tertiū. sed sill's ostēdit primū de tertio per mediū ergo p̄mo ponit drīam eoꝝ τ h̄ est. ⌊ τ quodāmō. ⌋ Scd̄o ex ista ɔcludit aliā correlarie τ est q̄ sill's est prior τ euidētior ex p̄oribus τ notiorib⁹ simplr̄ qꝛ ostēdit per mediū: sed sill's iductiōis est ex nobis notiorib⁹ τ p̄orib⁹ τ h̄ est. ⌊ ergo nā τc. ⌋ Ultimo dubitat̄ ad qd̄ determinatur hic de inductione cū in thopicis de illa determinet̄. Et pōt dici q̄ ibi determinat̄ ſm q̄ ɔpetit dialetico tm̄. hic aūt ſm q̄ ɔpetit demonstratori uel prout coīter se hēt ad dialeticū τ demōstratorē τ ideo nō est incōueniens q̄ utrobiqꝫ determinet̄. Adhuc cū p̄me spēs sint oppositae sicut sill's τ inductio q̄re nō determinat̄ iductio in sciētia sepata a sciētia sill'i ita q̄ vna eēt doctrina de sill'o τ alia de inductione. Et dicēdū q̄ h̄ est qꝛ inductio nō hēt aliquā necessitatē nisi a sill'o τ ideo opꝫ q̄ in eadē doctrina determinet̄ cū sill'o. ¶ Sed tūc forte quaeret̄ q̄re nō determinat sic artē faciēdi inductionē sicut supius dedit

artem faciendi sillogismum. Ad hoc potest dici quod ex diffinitione eius quod assignat cum eius declaratione patet sufficienter modus faciendi inductionem et ideo non oportuit tradere artem. ¶ Consequenter forte queret aliquis quomodo inductio in sillogismum reducitur cum ad inuicem opponantur. Ad hoc dicendum dupliciter secundum quod dupliciter exponenda est diffinitio sillogismi. vno modo excluditur inductio a diffinitione sillogismi simpliciter et alio modo non. si autem excludatur tunc inductio habet oppositionem ad sillogismum dico secundum formam. vnde dicendum quod inductio reducitur in sillogismum materialiter non quia forma inductionis transmutatur in formam sillogismi. Sed quia manente ex his sub forma inductionis reducitur ad acceptionem ex forme sillogistice. si autem non excludatur inductio a diffinitione generali ipsius sillogismi. Et dicendum quod sillogismus dicitur dupliciter. scilicet communiter dictus et proprie. sillogismo autem communiter dicto non opponitur inductio: immo sic sumendo sillogismum verum est dicere quod inductio est sillogismus. sillogismo autem proprie dicto opponitur. sillogismus autem proprie dicitur ubi saluatur vera natura sillogismi. scilicet quod probatur primum de tertio per medium et huic opponitur inductio. Cum ergo vno modo opponatur inductio sillogismo et alio modo non: inductio non reducitur in sillogismum ad quem habet oppositionem: sed in sillogismum communiter dictum. ¶ Sed contra hoc opponitur. Inductio enim reducitur in sillogismum primum prime figure: sed talis simpliciter et propriissime est sillogismus quare reducitur inductio in sillogismum propriissime dictum. Ad hoc dicit Aristoteles quod inductio est sillogismus propositionis immediate quare videtur quod verus sillogismus sit et in verum reducitur et proprie dictum. ¶ Ad primum dicendum quod sillogismus primus prime figure perfectus et est nobilissimus quantum ad modum: non tamen in eo semper saluatur natura sillogismi proprie dicti sicut patet ex predictis: et ideo cum reducitur inductio in ipsum modum reducitur in sillogismum talem in quo non saluatur propria natura nisi secundum modum sed non secundum quod est ostendere primum de tertio per medium. ¶ Ad aliud dicendum quod non sequitur si sit sillogismus immediate propositionis quod sit simpliciter sillogismus et proprie: sed magis sequitur oppositum quia omnis sillogismus proprie dictus est immediate propositionis quia ostendit per medium cum in dubio ostendat per extremum. ¶ Consequenter queritur quomodo sumenda sunt singula in ratione vnius termini in hac reductione aut sub copulatione aut sub disiunctione. si sub copulatione contra eodem modo debent singularia sumi sub termino vno quomodo ipsa adunantur in medio: sed ibi adunata sunt sub disiunctione quare et inuicem sub disiunctione sumi debent. Adhuc eodem modo dicunt facere terminum quomodo terminus est vnus quod super se potest recipere distributionem et talis terminus sub disiunctione stat pro multis quare sub disiunctione dicuntur intelligi singula. Adhuc collectum ex omnibus singularibus debet predicari in maiori propositione quare illud collectum debet eodem modo vnum esse sub disiunctione multorum quare etc. Et hoc concedendum est aut enim singularia sub disiunctione aggregari sic omne quod est iste vel ille et sic de singulis est animal. sed omnis homo est iste homo vel ille etc. ergo omnis homo est animal. et eodem modo intellige de inductione negatiua. ¶ Deinde forte queret aliquis de inductione vtrum inductio reducatur in sillogismum cuiuscumque figure. Et dicendum quod in tertia figura non reducuntur quia ibi concludunt sola particularia nec potest reduci in secundam. sed omnis inductio affirmatiua in sillogismum primum prime figure reducitur: et omnis inductio negatiua prime reducitur in secundum sillogismum prime: deinde potest transferri ad figuram secundam per conuersionem maioris. sed non fit in primo. ¶ Consequenter dubitabit de hijs que dicit philosophus in littera et primo de hoc quod dicit aliquos modos argumenti a sillogismo fieri per predictas figuras: quia si ita esset non oporteret ita reduci in figuras predictas. Et dicendum quod virtualiter et radicaliter fiunt omnes per predictas figuras quare non habent necessitatem nisi ab eis et ita prius se habet ad illas vt radicantur in eas non autem fiunt actualiter per figuras primo et per se sed ex reductione. ¶ Deinde queritur de inductionis diffinitione. quia enim vnius rei vna sit diffinitio. si enim est vnica essentia et diffinitur inductio et in thopicis sicut altera diffinitionum frustrari videtur. Et dicendum quod in thopicis diffinitur inductio non figurata vel mediata quare dicitur processus a particularibus etc. hic autem diffinitio secundum quod figurata est et mediata quod patet: quia ponitur in diffinitione actus sillogizandi. et forte secundum quod non figurata et sic pertinet ad dialeticum secundum quod figurata ad demonstratorem. Boecius in thopicis suis dicit quod sit sumptio multorum collecta vnde aliquid particulare ostenditur: et dicit tunc esse inductionem. sed diffinitio hic data non vult quod inductio ostendat particulare quare videtur frustrari dictum Aristotelis vel Boecij. Et dicendum quod Boecius distinguit inductionem completam et diminutam. completam vbi omnia singularia ostendunt vniuersalem: diminutam vbi multa particularia concludunt vnum particulare. De prima inductione loquitur hic Aristoteles sermo. Sermo autem Boecij de diminuta inductione ita non est oppositio. Adhuc illud de quo ostenditur quod est vnum in argumentatione et illud per quod medium. quare si inductio primum ostendat de medio per terminum in inductione vnum erit medium et extremum. Ad quod dicendum quod medium dupliciter dicitur. vno modo quando illud quod est medium secundum dispositionem sermonis ad illud inferendum et sic per medium ostendit inductio. alio modo quia secundum rem et naturam est medium et sic non ostendit per medium. quando ergo dicit Aristoteles inductio ostendit primum de tertio intelligendum est medium per rem et naturam et terminum similiter secundum rem et naturam. quia de eo quod secundum rem et naturam in tertia est et ostendit primum medium per id quod in veritate tertium est et illud tertium sit medium secundum dispositionem sermonis. ¶ Deinde queritur de hoc quod dicit quod omnia singularia aggregantur in tertia. hoc enim non apparet quod tamen quia infinita sunt. tamen quia dicitur in primo thopicorum quod medium sit in aliquibus singularibus de modo non appareat in alijs instantia inferendi est vniuersale. Et dicendum quod cum vnum solum debet probari sufficit enim ex aliquibus inferre sicut opponitur: sed incompleta est tunc inductio et non loquitur hic Aristoteles de tali. Si autem debet esse necessaria oportet quod omnia simul aggregantur cum tamen ita quod sigillatim diuidantur sed ita quod colligantur in vna summa breuiter dicendo sic de singulis vel hic de alijs vel hijs. ¶ Deinde queri posset de eo quod ipse dicit inductionem sillogismum esse propositionum immediatarum. hoc enim non videtur cum propositiones immediate per se note sunt. Sed de hoc dictum est supra in capitulo de petitione eius quod est in principio. Si autem queratur ad quem pertinet inductio satis patet ex predictis.

e Xemplum autem est quando medio extremum inesse ostenditur per id quod est simile tertio. oportet enim medium tertio et primum simile eidem inesse: vt sit a. malum. b. autem contra confines inferre bellum: in quo autem c. athenienses contra thebanos: in quo autem d. thebanos contra focenses. Si ergo volumus ostendere quoniam thebanis pugnare est malum: sumendum quoniam contra confines pugnare est malum

huiusmodi autem fides ex similibus: ut quoniam thebanos cōtra focenses: quoniam ergo contra confines pugnare malum contra thebanos autem contra confines est manifestum: quoniam cōtra thebanos pugnare malum. Quoniam ergo b.c.a.d. inest manifestum utrūqꝫ enim est contra confines inferre bellum: et quoniam a.d. thebanis enim non committit inferre contra focenses bellum qm̄ aūt.a. inest b.per.d. ostendit: eodē aūt modo et si per plura similia fides sit mediū ad extremuz.

C Hic intēdit de exemplo qd̄ est annexuz inductioni. et primo determinat de eo in se. in scd̄a in compatione cuz di. Manifestū ergo qm̄. In prima primo dat diffinitionem. scd̄o explanat eam in dādo diffinitionē. primo dicit qꝫ exemplum est cum ostēdit primum de medio per simile tertio et h est. quomō autem. Ideo complet diffinitionem. d. qꝫ oportet inesse medium 3° et primum simile 3° eui dēti ipsi 3°. et per hoc ostendit qꝫ primum ostendat de 3° per medium sicut de medio per simile 3° et hoc est. oportet aūt. Cōsequēter explanat diffinitionem et primo ponit terminos. d. sic. primum malum medium cōfines pugnare ꝯtra affines. 3m athenīēses pugnare ꝯtra thebanos simile 3° thebanos ꝯtra focēses et h est. si a. malus. Secundo docet exm facere in hys terminis in primo generali. d. qꝫ si volumus ostendere primum de 3° ostendi per medium et primum de medio per silem 3° ostēdimus et hoc est. Si ergo volumus. Secūdo in speciali et pcedit sic. primo ostendit primum de 3° per medium hoc cōfines pugnare cōtra confines est malum: sed athe. pugnare cōtra thebanos est affines pugnare contra affines: ergo athe. pugnare cōtra thebanos est malum et hoc est. qm̄ autem cōtra affines. Scd̄o ostendit primum de medio per similem 3° sic thebanos pugnare cōtra focenses est malum sed the. pugnare cōtra focē. est cōfines pugnare cōtra cōfines ergo cōfines pugnare contra cōfines est malum: et oportet primū euidentius inesse simile tertio quātum ipsi 3° qꝫ ad ostendendum primum de 3° supponit primum inesse 3° silī similiter et hoc est. qm̄ ergo.b.c.d. et addit qꝫ eodem mō erit si primum de medio ostēdat per plura silia 3°. tamē si ostēdatur per non oīa et h est. Eodem autem modo.

C Manifestū est aūt qm̄ exēplū est: neqꝫ ut ps ad totū: neqꝫ ut totū ad pte: sed ut pars ad ptē qm̄ ambo qdem insunt sub eodez: euidēs aūt alterū. Et differt ab inductiōe: qm̄ h qdem ex oībus indiuiduis extremū ostēdebat inesse medio: et ad extremū nō copulabat sillogismum: hoc autē et copulat: et non ex omnibus ostendit.

C Cōsequēter autem de exº determinat in compatione et primo ponit differētiam eius ad sillogismū. d. qꝫ exm non se habet sicut pars ad totum neqꝫ sicut totum ad partem quia ppositio pticularis est et ultimo cōclusa sit et in differt a sillō qz non se habet sicut totum ad partez et h est. Manifestū ergo qm̄. 2° ponit eius differētiam ad inductionem et est qꝫ inductio ostēdit primum de medio per ola particularia medy et non cōcludit primum de postremo. Exm autem concludit primum de 3° per medium et non per oīa particularia sed per aliqd̄ uel alia et h est. Et differt inductiōe. C Dubitat hic primo de diffinitione exi. dicit enim exm esse quando primum de medio ostenditur per similem 3°. sed contra exm sm̄ Boecium in 2° thop. est quādo pticulare per pticulare ostenditur sed pticulare nō est medium et ita patet qꝫ falsuz ostēdat de pticulari non ostēdit de medio. qꝫ autem particulare non sit medium patet in principio capli de reductione medy. Adhc simile 3° se habet ad medium sicut particulare ad uniuersale quare si exm ostendit primum de medio per 3m exm erit sicut pars ad totum. sed dixit Ar. in hoc caplo qꝫ esse primum est sicut pars ad partem quare non erit exm quādo primum de medio per simile 3° ostēdit. Et dicēdum qꝫ non copulat in h diffinitio exi qꝫ primum ostēdit medio per silem 3°: sed medium oportet inesse tertio euidētius qꝫ primo. unde dicēdum qꝫ exm pprie consistit in compatione prime premisse ad ꝯonem ultimam et hoc est qd̄ dicit Boecius in thopi. et qd̄ dicit Ar. exm eē sicut pars ad partem. prima enim pmissa est particularis et ultima ꝯo sit particularis. unde pcessiones pcesserūt oiare argta ex diffinitione exi. C Consequēter tōte queritur de reductione eius in sillm. si enim omnis aro completa in sillogismū reducit oportet in ipsum reduci exm sed non reducit pbatio. rō ostendēs primum de medio per simile 3° est sicut pars ad totum sed exm est sicut pars ad partem quare ostendēs primum de medio per simile 3° non est exm. Adhuc non ostendens primum de 3° per medium non est exm qd̄ est sicut totum ad partē quare neutrum exm et ita videt exm reduci in sillogismū. Adhuc ex duobus terminis non fit sillogismus unus cum sint ibi quatuor termini ut patet. cum ergo omne exm cōpletum sit ex quatuor terminis nullum exm completum in sillm pōt reduci et h cōcedēdum est. reducit enim in duos sillos quorū unus est principalis ostēdens primuz de 3° per medium. sicut cōfines pugnare cōtra ꝯfinem est malum. sed athe. pugnare cōtra the. est cōfines pugnare cōtra cōfines. ergo athe. pugnare cōtra the. est malum. alius autem sicut prosillius ma. ostendēs primum de medio per simile 3° hic et the. pugnare cōtra focen. est maluz: sed the. pug. cōtra focen. est cōn. pugnare cōtra cōn. ergo cōn. pugnare ꝯtra cōn. est malum, et est exm in se ex compositione similis 3° ad 3m sic. the. pugnare cōtra focen. est malum. ergo athe. pugnare cōtra the. est malū et est notius primuz inesse simili 3° qꝫ 3°. C Sed tūc dubitabit de reductione illoꝝ in duos sillos quare utrum primum ꝯcludit de medio uniter sumpto uel infinite. si uniuersaliter erit ꝯo in primo ar1°. s. ubi ostēdit primum de medio per sile 3° quia ex particulari non sequitur uniuersale sed infinito: tūc 2m arm non tenet cum sit sine uli ppositione sicut patet quomodo est. Et dicēdum qꝫ ostēdit de medio uniter sumpto per simile 3° sed non sequitur ex necessitate nisi pro cōcessione ut. s. cōcedat esse similr in uno et in oībus ut the. pugnare cōtra focen. est malum et oēs confi. pugnare cōtra confi. est malum et ita enim reducit in duos sillos. secūdus de se necessarius est primus aūt qui est psillus est pbabilis non tm̄ ex se sed ex pcōcessione. C Consequēter querit de reductione exi inductione quomō fiat. qꝫ non videt. exm enim semp concludit ꝯonem particularem inductio de necessitate absqꝫ ypothesi exm nō quare et c. Et dicēdum qꝫ multa exa unam faciunt inductionem cōcludunt enim multa particularia ex qbus aggregatis fit unuz uniuersale qd̄ est ꝯclusum in inductione. supponit enī multa particularia ex quibus si simul adunent faciāt inductionē. et hoc mō intelligēdū est qd̄ dicitur qꝫ exm reducit ad inductionem multa exa faciūt unā inductionem sm̄ pdictum modum sed nō reducit unū exm in inductionem sed in sillos duos sicut dictum est. C Sed tunc opponet aliquis si multa exa reducuntur in unam inductionem: et inductio una in sillogismum unum. ergo multa exa in sillogismum unum. quare multo fortius exm unum in sillogismum unum reducitur.

Et dicēdum q̄ vnum exēplū eodem modo quo in sillogismum reducit quatuor habet terminos ⁊ ideo non reducunt in sillogismū vnum. eo aūt modo quo multa exempla reducunt in inductionem aufert mediū in eis qr oia similia tertio simili accepta eqpollent medio cū sint particularia eiusdē ⁊ ideo remanēt tres termini. s. primum ⁊ tertium ⁊ simile tertio. multa aūt 3ᵃ in vnū 3ᵐ aggregant. ⁊ similiter multa similia tertio ⁊ ideo multa exempla eo mō quo vnam inductionē faciūt mediāte inductione in sillogismū vnde reduci possunt immediate. tamē ⁊ terminis quatuor mālibus non pōt in sillogismū vnū reduci. h patet si qs cōferat ad inuicem multa exēpla eiusdem generis ad faciēdum vnam inductionē. ℭ Consequenter querit forte ad quem ptineat exēplum. ⁊ videt q̄ neq3 ad dialeticum neq3 ad demōstratorē cum nō ꝓbet ex necessitate quātum de se est. Et dicēdum q̄ pmo ptinet ad rhetoricū tā exēplū q̄3 enthimema sic dic Arē. exēplū in pri⁰ poste^r. exēpluz tn̄ ponit tanq̄3 aditū q̄i per ꝓcessionem quādā hēt necessitatem sed non ex se.

Eductio autem est quādo medio
d primum palam est inesse: postremo autem medium dubium quidem. similiter autem credibile aut magis cōclusione. Amplius autem si pauciora sint media postremo ⁊ medio: omnino enim ꝓpinquius esse scientie accidit.

ℭ Hic intēdit de qbusdā modis arg^oi qui qdem quandā hūt oppōm ad exēplū ⁊ ad inductionē ⁊ grā illius oppōnis h introducunt ⁊ non alibi. habet aūt deductio quandam oppōm ad inductionē. qr in inductione mediuz est posterius sm nām ⁊ remotius a sciētia q̄3 id qd ostēdit in deductione aūt est mediū prius sm nām ⁊ ꝓpinquius sciētie q̄3 id qd ostendit ⁊ ideo hic determinat de deductione instātia siue silla in sciētijs quādam habet oppositionem ad ex^m. ex^m enim constat ex quatuor terminis quorū quilibet est simile tertio. in instātiuo vō sillo sunt quatuor termini ad minus sm rōnem quorū q̄uor ⁊ tres hūt oppōnis rōnem. vnum enim sub affirmatiuo sumit alterū vō sub negatiuo. sunt tn̄ idem nāli ⁊ quantū circū scribēdo affirmationē ⁊ negationē h patet per coia. intēdit hic igit pmo de deductione. scdo de instātia ⁊ pz ordo. pma in duas. In pma dat duos modos deductionis in scda cum dicit. [ut si. a.] explanat eos. in pma p^o dat vnum modū. d. q̄ si ma. fuerit pse nota ⁊ minor dubia h3 eque credibilis aut magis 3ōne tūc fit deductio ⁊ h est. [Deductio.] Scdo dat aliū modum. d. q̄ si minor fuerit minus nota 3ōne adhuc erit deductio ⁊ h est. [Amplius.] tertio assignat cām q̄re deductio ducit. d. q̄ sic se hūtibus terminis accidit mediū ꝓpinquius eē sciētie q̄3 cōclusum ⁊ ideo facit deductionē quādam ad sciam q̄uis nō sciam cōpletam ⁊ h est. [Omnino autem.]

ℭ Ut sit. a. docile in quo. b. disciplina. c. iustitia: ergo disciplina quoniā docibilis manifestum: virtus autem disciplina dubium. Si ergo similiter aut magis credibile: sit b. c. quidem. a. c. deductione propinquius enim scientie eo q̄ assumpserint. a. c. disciplinam prius non habētes. Aut rursū si pauciora sint media. b. c. nam ⁊ sic propinquius est scientie: ut si. d. sit quadrāgulari: in quo autem. e. recta figura: in quo autem f. circulus. Si ergo eius qd est. e. f. vnum solum sit medium lunaribus figuris equalē fieri recte figure circulum ꝓpinquius est sciētie. Quādo autem neq3 credibilius est b. c. q̄3. a. c. neq3 pauca media nō dico deductionem: nec quādo immediata est. b. c. disciplina enim qd huiusmodi est.

ℭ Consequēter explanat istos modos ⁊ pmo pmum per hoc exēplum. Omnis disciplina est docibilis virtus est disciplina ergo virtus est docibilis. Prima ergo ꝓpositio per se nota est. minor autem dubia que si fuerit eque credibilis 3ōni aut magis esset deductio. medium enim est ꝓpinquius sciētie q̄3 conclusum. facit enim cognitionem 3ōnis nescire prius q̄uis non faciat plenam scientiam ⁊ hoc est. [ut si. a.] Secundo explanat istos modos per hoc exemplum. Omne equale recte linee potest q̄drari. omnis circulus est equalis recte linee ergo ois circulus q̄drari pōt. Si ergo mi. ꝓpositio vnū habeat mediū ut si ostēdat per ꝓpoiōes lineares circūstātie que sunt eq̄les rectis lineis circulū eē eq̄le recte linee est cuz q̄ plura habeat media erit deductio: qr mi. est ꝓpinquior sciētie q̄3 3° ⁊ h est. [Aut rursum si pauciora.] pz ma. aūt exēpli huius ⁊ ostēdit mi. quā innuit ꝓcedit ex suppōne ista. s. q̄ linea curua eq̄lis sit recte linee quā enim ois recta linea q̄drari possit patet per aūpenultimā pmi q̄re si recta linea ⁊ curua supponant eq̄les sequitur q̄ ois recta linea q̄drari possit. ⁊ per eādē suppōm patet q̄ ois circulus est eq̄lis recte linee. ꝓportiones eius lineares sitr rectis lineis eq̄les sunt. In fine aūt addit q̄ si neutrū pdictor3 modor3 fiat nō erit deductio. si ma. sit pse nota ⁊ mi. nō sit eq̄liter credibilis 3ōni aut magis aut cum sit dubia neq3 ēt si minus manifeste eadē 3ōne si sit immediata nō erit deductio sed magis demōstratio qr ex immediatis ⁊ notis ⁊ h est. [qñ aūt valet.] ℭ Hic forte dubitabit aliqs de introductione deductionis qr cuz sit vnus sills cōpletus videt q̄ supius in hoc libro determinari habeat. Sed ad hec patet rūsio ꝓpter dicta introducitur enim hic ⁊ nō alibi ꝓpter oppōm eius ad inductionez. ℭ Adhuc dubitabit qs vtrū in eductiōe sit petitio eius qd est in pncipio cum mi. sit dubia. Et dicēdū q̄ nō erit petitio l3 mi. sit dubia nisi sit ignota respectu 3ōnis: h autez est eque credibilis 3ōni uel magis ⁊ ꝓpinquior sciētie ⁊ ideo nō est petitio pncipij. Adhuc enim mi. sit dubia op3 terminos ma. cōuerti. sic fit uere petitio. sic aūt nō est hic. ℭ Adhuc queret ad quē ptineat deductio. Et dicēdum q̄ tā ad dialeticū q̄3 ad demōstratorē. est tn̄ rō eius dialetica ualde excellēs demōstratiua aut dialetica cuius rō patet intuēti nām deductionis. ℭ Adhuc forte queret an fieri possit in alijs figuris deductio a p°. solū enim docet eā Arē. in pma sicut pse nota rhetorica aūt dubia: uel minus me^ta 3ōne sicut determinata est deductio in pma figura. ℭ Adhuc queret q̄re nō diffinit deductionez sicut diuidit. Et dici pōt q̄ h est: qr diffinitio siue notificatio pōt sufficiēter colligi ex modis q̄s ponit. ℭ Sz tūc dubitabit circa modos ei^o ⁊ p° q̄re non est deductio uel arḡ aliq̄ hūs ma. dubiā ⁊ mi. pse notā sicut e3°. Adhuc videt scds modus 3tradicere uere deductioni sic. si enim pauciora sunt media minor est certitudo mi. q̄3 3ōnis ex quo cog̃ ⁊ certitudo fit per mediuz manifestū est q̄ mi. erit minus nota ⁊ incertior 3ōne qd est 3tra nām deductionis. ℭ Ad pmū dicēdū q̄ maior ꝓpō totā vim silli obtinet ⁊ eius pars est 3°. vnde ipsa exnte ignota necesse est 3ōnem ignotā eē qr cōtinet totā 3ōnē ⁊ amplius ⁊ ideo non est aliqs modus ar^gi ubi ma. sit dubia ⁊ mi. manifesta. ℭ Ad secūdum dicēdum per interemptionē non enim sequit q̄uis sit certitudo per medium q̄ quāto pauciora sunt media tanto incertior est ꝓpositio. pōt enim certitudo fieri p mediū ⁊ sine medio. pncipior3 enim

nō est mediū est tamē eoꝝ certissima cognitio: vñ quanto pauciora sunt media tāto magis accedit ad immediationez: ꝛ ideo quāto pauciora sunt media tāto magis accedūt ad cognitionem ꝛ certitudinem.

Instantia autem est propositio propositioni cōtraria. Differt autem a
i ꝑpositione quoniam instātiam cōtingit eē in parte: ꝑpositio aūt oīno nō cōtingit: aut nō in vniuersalibus sillogismis.

¶ Hic intēdit de instātia siue de instātiuo sillo ꝑ oppōm eius quā habet ad exēplū sicut ꝑdeterminatū est ꝛ diuidit in duas. in ꝑma determinat de instātia in suo eē. in scdā cum dicit. ⌊ꝑspiciendū est aūt.⌋ ꝑm extrāsumptionē nois. ꝑma diuidit in duas. in ꝑma diffinit instātiaz ꝛ dat eius dīam ad propōm. in scdā cum dicit. ⌊ Fert aūt instātia.⌋ determinat quō fiat ꝛ in qbus figuris. In prima sic ꝑcedit. ꝑmo diffinit instātiā dicēs ꝙ est ꝑpō propositioni ꝯria. ꝛ intellige per ꝯriā ꝛ ꝯdictoriā ꝛ ꝯtrariam ꝑprie dictā ꝛ h est. ⌊ Est aūt ꝑpō.⌋ Scdo ad hꝰ eudētiam dīam eius dat ad propōm. d. ꝙ instātia pōt eē ulis uel pticularis. ꝑpō aut cōtra quā fit instātia aut oīno nō fit pticularis aūt minus in sillis ulibus nō est pticularis ꝛ h est. ⌊ differt autem a pōne.⌋

¶ Fert autem instātia duobꝰ modis ꝛ per duas figuras duobus qdem modis: quoniam aut vniuersalis aut particularis ōis instātia. Ex duabus autē figuris qm̄ opposita ferunt ꝑpositioni opposita aūt in prima ꝛ tertia figura cōcludunt solum: quādo enim ꝑbāt omni inesse: instamus quoniā nulli aut qm̄ alicui nō inesse: hoꝝ autē nulli qdem ex ꝑma figura: alicui autē non ex postrema. ut sit. a. vnam eē disciplinam in quo. b. ꝯtraria ꝑponēte: ergo vnam eē cōtrarioꝝ disciplinā: aut qm̄ oīno non eadem est oppositoꝝ instāt: ꝯtraria autē opposita ꝗre fit ꝑma figura: aut qm̄ noti uel ignoti nō vna: h aūt tertia. nam ꝑm tertiā notū ꝛ ignotū cōtraria qdem esse: uerum vnam aūt eoꝝ disciplinā esse falsuz. Rursum in ꝑuatiua ꝑpositione sillꝰ. ꝑbāte eni cōtrarioꝝ nō eē vnam disciplinā: aut quoniam oīum oppositoꝝ: aut qm̄ aliquoruz ꝯtrarioꝝ est eadem disciplina dicimus: ut egrotatiui ꝛ sanatiui: ergo oīum qdem ex ꝑma aliquoꝝ ꝟo ex tertia.

¶ Cōñter determinat quō fit instātia ꝛ in qbus figuris. ꝛ diuidit in ꝑncipale ꝛ incidēs qd incipit. ⌊ Nā ex qbꝰ est sillare.⌋ ꝑꝰ in duas. in ꝑma determinat quō ꝛ in quibꝰ figuris fiat instātia. in secūda cū dicit. ⌊ Simplr enim in oibus.⌋ artē gñalē instādi assignat. In ꝑma sic ꝑcedit. ꝑmo determinat quot modis fit instātia q̄ duplr. s. ulr ꝛ pticulariter ꝛ etiā per duas figuras ꝛ h est. ⌊ Fert aūt modus.⌋ Scdo determinat in qbus figuris ꝛ quō fiat ꝛ diuidit in duas. q̄ ꝑmo ostēdit ꝙ solū fit instātia in prima ꝛ tertia figura. scdo quō fiat in illis. ꝑmū ostēdit sic. Ōis instātia fert opposite ꝑpōni: sed oppō ꝑpōnum in qbus fit instātia sufficiēter solū cōcludit per ꝑmā ꝛ tertiā figuram ꝗre instātia fert per has figuras solū. Modus tñ ꝑmo ponit ꝯōnem ꝛ h est. ⌊ Ex duabus aūt.⌋ scdo ma. ꝛ h est. ⌊ qm̄ opposita.⌋ 3ᵒ ostēdit mī. ꝛ h est. ⌊ opposita aūt.⌋ 4ᵒ declarat mī. d. ꝙ ꝯtra ulēs affirmatiuas instare cōtingit per ulem negatiuā. Sed ulis negatiua per primā figurā cōcludit. pticularis aūt per tertiā ꝛ h est. ⌊ qm̄ enim omni inēē ꝛc.⌋ Cōñter ostēdit quō ꝯtingit instare ꝑpōm ulem affirmatiuā. scdo quō cōtingit negatiuā dicit ergo ꝙ ꝑposito oīum oppositoꝝ eadē sit disciplina instari pōt per ulem negatiuā ꝛ ꝯcludi in ꝑma figura sic nulloꝝ oppositoꝝ eadē est disciplina. oīa ꝯria sunt opposita: ergo nulloꝝ ꝯrioꝝ eadē est disciplina. Adhuc instari pōt per pticularē negatiuā ꝯclusaz in tertia figura sic noti ꝛ ignoti nō est eadē disciplina. notū ꝛ ignotū sunt contraria ergo aliquoꝝ ꝯtrarioꝝ non est eadē disciplina ꝛ h est. ⌊ ut si. a.⌋ Cōñter docet quō fit instātia ꝯtra ulem negatiuā. d. ꝙ cōtingit instare per ulem affirmatiuā cōclusam in ꝑma figura ut ꝯtra istā nulloꝝ ꝯrioꝝ est eadez disciplina si fit instātia oīum oppositoꝝ eadē est disciplina oīa cōtraria sunt opposita ergo oīum ꝯtrarioꝝ eadez est disciplina. ꝛ eodē mō instare cōtingit per pticularē affirmatiuā ꝯclusaz in tertia sic. Sani ꝛ egri eadē est disciplina. sanū ꝛ egrū sunt cōtraria ergo cōtrarioꝝ aliquoꝝ est eadem disciplina ꝛ h est. ⌊ Rursum in ꝑma.⌋

¶ Simplr enim in oibus uliter qdez instātibus necesse est ꝑcedēti ad vniuersalia ꝑpositoꝝ cōtradictionē dicere: ut si non eādem ꝑhibet cōtrarioꝝ oīum dicere oppositoꝝ vnam. Sic aūt necesse est ꝑmam eē figurā: mediū enim fit vniuersale ad h qd ex ꝑncipio. particulariter autē ad h cui est vniuersale de quo dicit ꝑpositio: ut noti ꝛ ignoti nō eādem: nam cōtraria vniuersaliter ad h ꝛ fit tertia figura. Mediū eni pticulariter sumptū: ut notū ꝛ ignotum.

¶ Cōsequēter dat generalē artē euidēter instādi. d. ꝙ qui vult instare uliter debet sumere mediū ad sillogiçādum supra ꝑm ꝑpōnis circa quaz faciēda est instātia sub ꝑto eius ꝛ tūc fit sillꝰ in ꝑma. uerbi grā. qui vult ulr instare ꝯtra istā oīum contrarioꝝ ꝛc. debet sumere opposita pro medio que qdē opposita cōtinēt cōtraria ꝑm ꝙ pz in exēplis ꝑhabitis. qui aūt vult instare pticulariter debet sumere mediū ad uillandū sub ꝑo ꝑpōnis circa quā faciēda est instātia ꝛ fiet sillꝰ in tertia figura. uerbi grā. qui vult instare ad istam oīum cōtrarioꝝ ꝛc. debet sumere pro medio notū ꝛ ignotū que sunt pticularis ꝯtraria ꝛ h est. ⌊ Simplr autem in oibus.⌋

¶ Nam ex qbus est sillogizare cōtrarium ex his ꝛ instātias conamur dicere: quare ꝛ in his solis figuris ferimus: nam ꝛ in his solum sillogismi oppositi: per mediā eniz non fuit affirmātem. Amplius autem ꝛ si ōrone indigeat plurima que est per mediam figurā ut si non cōcedat. a. inesse. b. eo ꝙ non sequit huic. c. hec enim per alias ꝑpositiones manifestū. non oportet autem instātias ad alia conuerti: sed statim manifestam habere alteram propositionez: quapropter ꝛ signum ex sola hac figura non est.

¶ Deinde sequit pars incidēs. q̄ enim iam determina/

ulr q̄ instātia fit per p̄mam figurā ⁊ tertiā cum posset aliquis dubitare an fiat per scđam. Intēdit hāc dubitationem remouere ⁊ p̄cedit sic. p̄mo resumit rōnē p̄us positā ad ostēdēdū q̄ solū fit istātia per p̄mā ⁊ tertiā figurā. scđo r̄ndet ad dubitationē factā de scđo. 3° ꝯcludit corm. p̄mo ergo arguit sic per illas figuras fit instantia per q̄s cōtingit sufficiēter cōcludere opposita ppōnū uliū in q̄bus fit instātia. s͡ h͡ ꝯtingit solū per p̄mam ⁊ tertiā figurā. In secūda aūt figura nō cōcludit oppom negatiue ppōnis s̄m affirmationē uñ q̄re per solā p̄mā ⁊ tertiā fiunt instātie. Huius rōnis p̄mo ponit ma. ⁊ h͡ est. ⌊nā ex quibus.⌋ 2° pōnē ⁊ h͡ est. ⌊q̄re ⁊ in hys.⌋ 3° mi. cū sua rōe ⁊ hec est. ⌊nā ⁊ in hys solū.⌋ Cōsiter tāgit dubiū de secūda figura ⁊ remouet. diceret enim aliq̄s q̄ per scđam figurā cōtingit instare circa affirmatiuā ut circa istā oē b. est. a. sic nullū. a. est. c. oē. b. est. c. ergo nullū. b. est. a. ⁊ fit sill's per scđam figurā h͡ remouet. d. q̄ l͡z sic fiat istātia tū ipsa īdiget cōuersione ma. ma. enim nō opponit euidēter ppōm cōtra quā fit instātia sed eius cōuersa s͡z opz instātiā siue ppōm euidēter ꝯdicētē ppōni pposite accipe ⁊ hec est intētio Ar̄. q̄ fit instātia sed nō euidēs ⁊ h͡ est. ⌊amplius aūt.⌋ Cōsiter ex hoc q̄ dixit per scđam figurā nō sillari affirmatiue cōcludit corꝫ q̄ argumētum a signo per hāc scđam figurā nunq̄ fit per argumētū a signo affirmatiue ꝯcludit ⁊ nō ostēdit affirmatiue per secūdā figurā ⁊ h͡ est. ⌊quare ⁊ signum.⌋

¶ Perspiciēdū aūt ⁊ de alijs instantijs ut de his que sunt ex cōtrario: ⁊ sili s̄m opinionē: ⁊ si particularē ex p̄ma uel p̄natiua ex media possibile est sumere.

¶ Hucusq̄ determinauit Ar̄. de euidēti ⁊ positiua istātia. hic intēdit de instātia s̄m extrasūptionē. q͡ nō solum docuit instare per sillm ostēsiuū ⁊ h͡ in p̄ma figura ulr ⁊ in tertia pticulariter ⁊ nō in scđa figura: tā dicit pspiciendū eē utrū fiat instātia per sillm ex ypothesi uel per locū ab oppositis uel per locū a sili ⁊ ab auctoritate: ⁊ utrū pticularis instātia fiat per p̄mā figurā ⁊ negatiua per scđaz ⁊ intēdit de oībus hijs modis ex q̄bus fit instātia nō euidēter sicut p̄us ⁊ h͡ est. ⌊pspiciēdū aūt est ad ea.⌋ Et nota q̄ per locū ab oppositis fit instātia in signo dicā q̄ omne gaudiū est bonū ⁊ que facit ex hoc q̄ oīs tristitia est mala qđ est manifeste falsum q̄re ⁊ p̄mū per locū a sili ⁊ sic fit instātia ut si dicā q̄ pūctus est p̄s linee. sic instat sicut se hēt pūctus ad lineā sic se hēt linea ad superficiē sed linea nō est p̄s superficiei q̄re nec pūctus linee. ex oppōne sic dico q̄ aīa sit mortalis. Dicēdū q̄ phi dicit q̄ est inmortalis q͡ ipsa nō est mortalis ⁊ fit per instātia per p̄mā figurā. sic dico q̄ oīuz ꝯtrariorꝫ sit eadē disciplina dicat q̄ nullorꝫ oppositorꝫ eadē est disciplina quedā ꝯtrariorꝫ sunt opposita ergo quorūdā ꝯtrariorꝫ non est eadē disciplina. q̄liter aūt fiat istātia negatiua per scđam figurā patet ex p̄dictis. ¶ Dubitat hic a quibusdā pp hoc q̄ h͡ iā determinat de instātia. sed rō huius patet ex p̄dictis. determinat enim hic de ea pp oppōm quā hēt ad exēplū sicut pz per p̄dicta ad exēplū. ¶ Sed queri pōt cū elench⁹ ꝯtingit ꝯdictionē ꝯclusionis ⁊ instātia silr quō differūt. Et dicendū q̄ nō differūt s̄bo sed solū rōne. h͡ enim idē est. q̄ enim respectu r̄ndētis est instātia respectu opponētis in quantū opponēs sillat oppom sillat uel p̄cōcessi a r̄ndente est elench⁹ q̄re ad r̄ndēs sillat oppōm pposi ab opponente instātia est. ¶ Deinde dubitabit forte aliq̄s ad quē ptineat instātia. Et dicēdū q̄ ptinet tam ad dialecticū q̄ ad demōstratorē. sed differēter ptinet instātia ulis ad demonstratorē tm̄ sicut habet in p̄o poster. Ad dialecticū autez tam ulis q̄ pticularis sed intellige q̄ cū demōstrator pcedit ex necessarijs solū pōt instare ꝯtradicente ponēti falsū aliqđ. ¶ Cōsiter querit q̄re magis diffinit instātiā q̄ instātiuū sillm ⁊ q̄re dicit q̄ instātia est ppō cum in ꝯtrater docet facere sillm per instātiā. Et pōt dici q̄ instātia dicit duplr. uno mō ppō instās absolute considerata. alio mō rō ipsa instātia in diffinitio ergo sua cois sit instantie utroq̄ mō dicte nō diffinit instātiuū sillz: s͡z instātia q̄ est utroq̄ mō coīs. Adhuc cum dicit instātia est ppō non est intelligēdū q̄ sit ppō absolute cōsiderata sed etiā q̄ sit ppō cōclusa s̄m eius ordinē ad sua p̄nª ita q̄ nomen ppōnis importet quodāmō totā f̄mam ppōnis rōnis instātie ⁊ ita pz q̄ bñ diffinit sub hoc noīe instātia ⁊ q̄ bñ dicit ppō sic eam cōprehēdit instātiā utroq̄ mō dictam s̄m q̄ est eius intētio. ¶ Deinde forte adhuc dubitabit aliqs de hoc q̄ dicit instātiā eē pticularē. dicit eniz Ar̄. in libro p̄or q̄ eadē est ppō ⁊ instātia siue ex eisdē est sillogismus ⁊ ita sequitur q̄ sill's sicut dicit ibi est ex ulib⁹ solum. Adhuc ppositio est ulis ōro cum quedā sit pticularis. Et dicēdū ad p̄mū q̄ loquitur Ar̄. ibi tm̄ de instātia que cadit in demōstratiuis ⁊ h͡ solū ulis est. ppositiones enim oēs ules sunt s̄m rē ⁊ in demōstratiuis ⁊ ideo instātia est ppositio. ¶ Ad aliud qđ dicit ppōnē ulem est intētio eius de ppōne cui fit instātia que sola ulis est. ⁊ pōt dici q̄ loquitur de ppōne anthonomatice uocādo solā ppōnem ulem q͡ pro alio ponit. pōt etiā aliud interre ⁊ ideo dicit q̄ ōro est ppō ulis. s͡ anthonomatice dicta. ⁊ addit ⁊ ppō ulis in sillo ulis est. ¶ Deinde forte queretur de hoc qđ dicit q̄ oppō cōcludunt per scđam figurā ⁊ tertiā. hoc enim uidet falsum. tū q͡ in tertia figura non ꝯcludunt oppō. tū q͡ in secūda figª cōcludunt affirmatiue ppōnes ⁊ ita per scđam figurā est instare. ¶ Adhuc dicēdū q̄ Ar̄. loquitur de mō instādi euidēter qui nō per scđam figurā sed solū per tertiā ⁊ p̄mā. Adhuc nō sumit oppō pro ppōnibus oppositis ad inuicē cum dicit q̄ opposita cōcludunt per p̄mā ⁊ tertiā figurā sub ppōnibus que opponunt eis q̄bus pōt fieri instātia h͡ est per opposita uliuum ppōnū. Sed sicut pñt opposita cōcludi p tertiam dico opposita pticulariter ibi enim cōcludit iā oppositum ppōnis ulis affirmatiue q̄ negatiue nō tñ ulr sed pticulariter. ¶ Sed querit q̄re nō est instātia euidēs in scđa figura. Et dicēdū q̄ hoc soluit Ar̄. dicit enim q̄ in euidēti instātia oz sumi ppōm que euidēter repugnat ppositioni cui fit instātia. sed in secūda figura nō est ita cōuersa enim ppōnis assumpte euidēter ꝯdicit ppōni cui fit instātia sed nō pp̄ter ipsam assumptā. Verbi grā h͡ oē b. est. a. cōtingit instare per scđam figurā sic nullū. a. est. c. oē. b. est. c. ergo nullū. b. est. a. sed p̄ma nō euidēter repugnat h͡ oē. b. est. a. sed eius cōuersa. s. nullū. c. est. a. in hac enim ⁊ reliqua idē affirmat ⁊ negat. sed in hac nullum. a. est. c. nō idem negat in p̄dicato ⁊ affirmat in p̄dicato h͡ oē. b. est. a. sed sicut cōuersim se habet nullū. a. est. c. ⁊ ideo nō est euidēs in scđa figura. nō enim est manifesta termino per eius cōuersam.

y Ychos aūt ⁊ signū nō est idē: ychos quidē ppō est pbabilis. Qđ enim ut in pluribus sciūt sic factū uel nō factū: aut eē aut nō eē: hoc est ychos: ut odire inuidētes uel diligere amātes. Signū aūt uult eē ppō demōstratiua uel necessaria uel pbabilis. nā quo exūte uel quo facto p̄us uel posteri⁹ in futuro est res: signū est uel fuisse uel eē uel quoniam erit.

¶ Postq̄ phs determinauit de inductione ⁊ de alijs gr̄s eius in hac parte intēdit de entīe ⁊ diuiditur in duas. in p̄o p̄te determinat de ea s̄m f̄mam eius. in scđa eum dicit. ⌊Naturas autem.⌋ determinat inuētionez signi qđ est medium in entīe. p̄ma in duas. in p̄ma determinat de entīe s̄m se. in secūda in comparatione cuz dicit. ⌊ergo

si vnus ⁊c̄. ❘p̄mo in duas. In p̄mo determinat qd sit. In se/cūda quot modis fit cum dicit. [Accipit aūt signum.] In p̄ma p̄mo p̄mittit quedam p̄ambula ad diffinitionem enti^{is}. scđo diffinitionem ↄcludit cum dicit. [Enthimema ergo.] In p̄ma sic ꝓcedit. p̄mo dicit ꝙ nō est idem signum qđ ycos: qꝛ hec duo intēdit diffinire ꝓpter diffinitionem enthimematis habēdam. ideo hic ostēdit diffiniēdo utrūqȝ ⁊ ponēdo ycotem ⁊ signum. Ycotem autē siue ycon sic diffinit. Ycos est ꝓpositio ꝓbabilis ⁊ h̄ est. [Sed ycos.] secūdo ostēdit hec per diffinitionem probabilis sic ꝙ in pluribus scitur sic eē factum uel non fa/ctum eē est ꝓbabile. sed ycos est ꝓpositio que scit sic eē factum ⁊c̄. ergo ycos est ꝓpositio ꝓbabilis: tm̄ ponit medium huius rōnis ⁊ exēplificat ⁊ h̄ est. [Qđ enim in pluribus.] Et nota ꝙ ycos idem est qđ imago assimilatur rei ex incertiori signum q̄uis non rep̄sentet ipsam sm̄ figuram interiorem sed ꝓbabilem rep̄sentet ipsam sm̄ figuram exteriorem. ¶ Cōsequēter diffinit signū sic. Signum est ꝓpositio demōstratiua necessaria uel ꝓbabilis ⁊ ꝓcedit sic. p̄mo ponit cām ⁊ h̄ est. [Signum autem.] Secūdo ostēdit eam sic. illud quo existēte existit ⁊ quo facto factum est aliud ⁊ quo finito finit aliud est proposi/tio necessaria uel ꝓbabilis: sed signū est huiusmodi quo existēte existit ex necessitate aliud. ⁊ ergo signum est ꝓ/positio necessaria demōstratiua uel ꝓbabilis. huius rō/nis ponit solum medium ⁊ h̄ est. [Nam quo existēte.]

¶ Enthimema ergo est sillogismus ex ycotibus aut signis.

¶ Data significatione ycotis ⁊ signi ex eis cōcludit diffi/nitionem enti^{is}: sic cum enthimema sit ex ꝓpōnibus ꝓbabilibus uel necessarijs. ⁊ patet per diffinitionem ycotis ⁊ signi ꝙ sunt ex ꝓpōnibus probabilibus uel neces/sarijs sequit ꝙ enthimema est sillogismus ex ycotibus ⁊ a signis ⁊ hoc est. [Enthimema ergo est.]

¶ Accipit autem signū tripliciter: quotiēs mediū in figuris aut enim ut in p̄ma: aut ut in media: aut ut in tertia: ut ostēdere q̄/dem parietem eo ꝙ lac habeat ex p̄ma fi/gura: medium enim lac habere in quo. a. parere. b. lac habere mulier in quo. c. illō autem qđ sapiētes studiosi. naȝ psithacus studiosus per postremaȝ in quo. a. studio/sum: in quo. b. sapiēs: in quo. c. psithacus. uerum ergo ⁊. a. ⁊. b. de. c. p̄dicari: sed hoc q̄dem non dicūt eo qđ palam sit: illud ꝟo sumūt: pep̄isse autem quoniaȝ palida per mediam figuram vult neē. Quoniā eniȝ sequit pariēs palor. Seq̄tur autem ⁊ hāc ostēsum esse arbitramur qm̄ pep̄it pallor: in quo. a. parere in quo. b. mulier in quo. c.

¶ Consequēter determinat quot modis fiat enthimema. ⁊ ꝓcedit sic. d. ꝙ medium in enti^{te} tripliciter sumit ⁊ in trib^{us} figuris. ⁊ per h̄ intellige enthimema fieri in tribus figu/ris ⁊ h̄ est. [Accipit enim signuȝ.] Scđo h̄ manifestat per exēplum ⁊ p̄mo quomō fit in p̄ma figura ubi medi/um siue signum est conuertibile sic. Oīs mulier h̄ns lac pep̄it: hec mulier habet lac ergo hec mulier pep̄it ⁊ h̄ est. [Aut enim nō in p̄ma.] scđo qm̄ fit signum in tertia fi/gura per qđ est in minus sic psithacus est studiosus psi/thacus est sapiēs ergo sciētes sunt studiosi. ⁊ intellige ꝙ e... m in enthimemate arguit in hijs nō exp̄mūt sed cām sunt licēt q̄ mo^{d}... est ⁊ h̄ est. [Qm̄ autem.] 3° ostēdit quomodo fit per signum sumptum in secūda figura qđ qui/dem est in plus sic quecūqȝ pep̄it palida est h̄ est palida ergo pep̄it hec. ⁊ dicit ꝙ illud vult eē per figuram secun/dam qꝛ cōcedit sillogismum secūde figure appenter sed nō est sic cū sit ex affirmatiuis ⁊ h̄ est. [Pep̄isse aūt qm̄.]

¶ Ergo si vna q̄dem dicat ꝓpositio signū fit tm̄. Si autem ⁊ altera assumat sillogis/mus: ut quoniaȝ psithacus liberalis. nam ambitiosi liberales psithacus autem am/bitiosus: aut rursum quoniā sapientes bo/ni: psithacus autem bonus: sed ⁊ sapiens. Sic ergo fiūt sillogismi: uerum qui per p̄/mam q̄dem figuram insolubilis. si uerus sit vniuersalis enim est. Qui autem per po/stremam est solubilis: ⁊ si uera sit conclu/sio eo ꝙ non est vniuersalis. In tertia au/tem qꝛ non est vniuersalis neqȝ ad rem sil/logismus: nō enim si psithacus studiosus ꝓpter h̄ alios necesse est eē sapiētes. Qui ꝟo per mediam figurā semꝑ ⁊ oīno solu/bilis. nunq̄ȝ enim fit sillogismus sic se ha/bentibus terminis: nō enim si qua peperit palida: palida autem ⁊ hic parere necesse est ⁊ hāc: ergo uerum q̄dem in omnibus erit figuris. differētias aūt iā dictas habēt aut sic ergo diuidēdum signum: horū au/tem medium ꝓdigium dicēdum. nam ꝓ/digium dicūt esse qđ scire facit. Tale autem maxime medium: aut que q̄dem ex extre/mitatibus signa dicēdum. Qđ aūt ex me/dio enim: ꝓbabilissimū aūt ⁊ maxime ue/rum est qđ est per primam figuram.

¶ Deinde determiat de enthimemate in compatiōe. ⁊ p̄^{o} compat enthimema ad sill^{m}. secūdo vnum enthimema ad aliud. tertio vnum signum ad aliud qđ signuȝ est me/dium in enti^{te}. dat ergo p̄mo differētiam enti^{is} ad sillo/gismum. d. ꝙ si exp̄mat tm̄ altera ꝓpositio enthimema est si uterqȝ sill^{s} ⁊ h̄ explanat per exēplum tam in prima q̄ȝ in tertia figura ⁊ h̄ est. [Ergo ⁊ si vna.] Deinde com/parat vnum enthimema ad aliud dicens ꝙ enthimema per signum in p̄ma figura si fuerit ex ueris necessitatem habet ꝙ ꝓcedit ex vli ꝓpōne. enthimema autē per si/gnum in tertia figura q̄uis cōcludit vnum solum tm̄ est qꝛ nō accipit vlem ꝓpō sicut patet. ⁊ etiam qꝛ nō est sillo/gismus ad rem. i. ↄcludēs vnam extremitatem. de alia ergo assumptis premissis singulariter concludit 3° plr ⁊ h̄ patet cum dicit. psithacus est studiosus psithacus est sa/piēs ergo sciētes sunt studiosi. nō enim sequit alios sapi/entes a psithaco eē studiosos. Enthimema autem per si/gnum in scđa figura neqȝ necessitatem h̄ēt neqȝ ꝓbabili/tatem sed solum appentiam. semꝑ enim fallit qꝛ ex affir/matiuis est ⁊ ex hijs cōcludit ꝙ v^{m} in omni figura con/cludi pōt de enti^{te} sed indifferēter sm̄ iam dictuȝ modū ⁊ h̄ est. [Uerum qui per p̄mam figuram.] Deinde com/parat signa ad inuicem. d. ꝙ illud signum qđ habet rati/onem medij. s. signum in p̄ma figura dicit ꝓdigium q̄ facit scire. est enim ꝓdigium quasi predigitus ostendēs signa ꝟo que habent rationem medij: sed experimen/tum. s. signum in secunda ⁊ tertia figura. similiter signa

dicunt sed nõ ꝑdigia ⁊ hec est.⌊ Sic diuidit signum.⌋ ¶ Dubitabit hic aliqs de ptᵉ huius partis q̃ cum en/thimema sit ratio cõtracta ad mãm ptinet enim ad rhe/toricum ẜm Arẜ. in posterioribus. non debet hic deter/minari nisi determinet de sillogismo simplr ⁊ in cõmu/ni ⁊ est ħ. querit cui ptineat enthimema. Et dicẽdum q̃ enthimema ꝑficit medium qđ est signum quãdo subti/cet vna ꝓpositio manifesta sicut intẽdit hic Arẜ. de en/thimemate. sed signum est duplr. q̃ aut absolute dictum sicut in secũda ⁊ tertia figura videt signum qđ est ꝓdi/gium. Signũ aũt ꝑmo modo dictum ptinet ad rhetori/cam ꝑmo ⁊ enthimema ẜm ipsum ⁊ ħ intendit in primo posterioꝝ. sigᵐ aũt secũdo modo dictũ ⁊ enthimema ẜz ipsuz ad dialeticum ptinet ⁊ ad demõstratorem ⁊ ita en/thimema est cõmune genus argⁱ pertinẽs ad dialeticũ ⁊ demõstratorem ⁊ rhetoricum ⁊ ideo hic determinat ⁊ sic patet quesita. ¶ Deinde forte querit de reductione enthimematis in sillᵐ. s. que sit ars generalis reducẽdi quodlibet enthimema cuiuslibet figure in sillogismum. Et dicẽdum q̃ cum enthimema tñ exprimat vnam pro/positionem cum ꝯõne ⁊ fit ex tribus terminis tñ aut cõ/municabãt propõ ⁊ ꝯᵒ in ꝑdicato aut in sbõ: aut subicit in vna ⁊ predicat in reliqua. si autem cõmunicat in ꝑdi/cato illud enthimema uel fit in ꝑma figura uel in tertia ex ma. ⁊ ꝯõne quare addita mi. erit sillogismus. vtrum autem reduci debeat in sillogismum ꝑme uel tertie figu/re patet ex positione terminoꝝ ẜm q̃ põt facere mi. ue/tam. si autem cõmunicãt in sbõ erit enthimema ꝑme fi/gure uel secũde ex mi. ⁊ ꝯõne ⁊ fiat sillogismus per addi/tionem ma. que statim patet quomõ addi debet ẜm pos/sibilitatem terminorum ⁊ inherẽtiam. si autem subicia/tur in vna ⁊ predicet in altera: aut ergo qđ subicit in ꝑ/missi predicat in ꝯõne aut ecõuerso. si primo modo erit enthimema in secũda figura ex ma. ⁊ ꝯõne ⁊ fiet sillogis/mus addẽdo ma. si secũdo modo erit enthimema in ter/tia figura ex mi. ⁊ ꝯõne ⁊ erit sillogismus addendo ma. ¶ Deinde adhuc forte dubitabit aliqs que sit differen/tia ycotis ⁊ signi. ⁊ finalr hic querit de diffinitione signi dicit enim q̃ signum est ꝓpositio demõstratiua necessa/ria uel ꝓbabilis cum tamẽ ꝓbabile non ptineat ad de/mõstratorem. Et põt duplr assignari eoruz differentia. Aut enim diffinit signum in tota sua cõitate uel signũ autho^ce dictum. s. ꝑdigium. Si ꝑmo modo tũc differũt signum ⁊ ycos sicut cõmune ⁊ particulare. signuz in om/ni figura est ycos aut in secũda uel tertia tñ. ⁊ accipien/dum est ꝓbabile in diffinitione ycotis pro eo q̃ est ue/re ꝓbabile. ⁊ pro eo q̃ apparet esse tale tũc aut intelligẽ/da est diffinitio signi sic. Signuz est ꝓpositio necessaria pro signo qđ est in ꝑma figura. s. ꝑdigio. uł pro eo signo qđ est ycos. ⁊ q̃ neutro istorum modoꝝ est uera propo/sitio demõstratiua. dicit q̃ signo vult esse ⁊c̃. q. d. preten/dit demõstrare q̃uis non faciat ⁊ accipit in demonstra/tiua. ¶ Cõsequẽter pro eo qđ est ostẽsiuum signum aut non semp ostẽdit q̃uis videt ostẽdere. Si autem diffi/nitie autho^ce dictum tũc signum solum dicitur ꝑdigiuz ⁊ ycos sicut ꝑus signum in secũda ⁊ tertia figura ⁊ accipi/atur cõmuniter demõstrata in diffinitione signum ut di/ctum est. Sed q̃ cadit in sillogismo demõstratiuo cũ in differẽtia est qđ est necessaria uel ꝓbabilis. vnde hic est sensus diffinitionis. signum est ꝓpositio ostẽsa alicuius de aliquo in ꝑma figura accepta in sillogismo demõstra/tiuo uel dialetico. ex his patet quesita. ¶ Deinde que/rit forte de diffinitione enthimematis ẜm q̃ dicit eẽ sil/logismus. qđ non videt cum sint modi diuersi arguẽdi: ⁊ sillogismus exꝑmat duas ꝓpositiones enthimema au/tem vnam. Et dicẽdum q̃ finaliter idem est sillogismus ⁊ enthimema q̃uis nõ sit in enthimemate expressus sen/sus utriusq̃ ꝓpõnis intelligit ex enthimemate vna: vn/de ẜm tem ⁊ decursum ipsius tõnis due sunt propõnes ibi sicut in sillogismo. ⁊ ħ est modo nõ sunt oppositi mo/di arᵈⁱ sed vnum in alterũ reducibile. ¶ Adhuc si enthi/mema sit ex ycotibus ⁊ signis tunc in vniuersalibus exi/gunt plura signa ⁊ plures ycotes. Sz circa omne enthi/mema põt fieri ex vno signo uel ycote. Et dicẽduz q̃ nõ accipit enthimema pro aliquo particulari enthimema/te sed pro enthimemate ẜm spẽm. sic enim habet diffini/tionẽ ⁊ ħ fit aliquãdo ex ycote aliquãdo ex signo ⁊ ideo dicit q̃ sic ex ycotibus ⁊c̃. ¶ Hic cõsequẽter queri põt: an ex vno possit sequi aliqd ex necessitate. sed supius di/ctum est. alia etiam possunt queri circa litteram que pa/tent per eius expositionem.

n Aturas autem rerum cognoscere possibile est siqs cõcedat simul trãsmutare corpus ⁊ animaz quecũq̃ naturales sunt passiones. Dicẽs enim ali quis fortasse musicam trãsmutauit ẜm qđ aiam sed non eorum que naturalr nobis ħ est passio: sed ut ire ⁊ cõcupiscentie ⁊ na turalium motuum. si igit ⁊ hoc det ⁊ vnũ vnius speciei signum eẽ: ⁊ poterimus su/mere ꝓprĩa vniuscuiusq̃ generis passio/nẽ: ⁊ signũ poterimus naturã cognoscẽ.

¶ Hic docet inuenire signum qđ est mediuz in enthime/mate. ħ dico tñ de signo qđ est ꝑdigium. Et diuidit in duas. q̃ primo docet ipsum inuenire. secũdo intendit or/dinare ad demõstrandum passionem de sbõ per ipsum eum dicit.⌊ est ergo.⌋ Prima in duas. in ꝑma ponit du/as suppõnes sup quas fundat suã art. In secũda dat ar/tem suam cum dicit.⌊ Si enim est specialiter.⌋ Prima suppõn est q̃ passio naturalis uel signum habet esse in sbõ cuius est. secũda q̃ vnius passionis sit vnum signũ. ¶ Circa ꝑmã sic ꝓcedit. ꝑmo ponit eam dicẽs q̃ si con/cedamus naturales passiones transire simul corpus ⁊ animam. s. signuz ⁊ uestigium sunt in cõposito possibi/le est nos per illud signum naturales passiones cogno/scere ⁊ hoc totum nõ est aliud q̃z q̃ cõcedẽdũ est passio/nem naturalem habere signum in sbã ⁊ ħ est.⌊ Naturas autem.⌋ Secũdo explanat eam per exemplum. ⁊ ꝑmo per exẽplum in opposito. d. q̃ qui addiscit musicam ẜm quid trãsmutat q̃ ẜm animam non ẜm totuz coicet ⁊ ħ est.⌊ dicens enim.⌋ secũdo ponit exemplum in propo/sito. d. q̃ ira ⁊ concupiscẽtia sunt passiones naturales q̃/tenus coniuncti sunt ⁊ ħ est.⌊ sed ut ire.⌋ Cõsequenter ponit secũdam suppõm. s. q̃ vnius passionis vnuz est si/gnum ⁊ ħ est.⌊ Si igit ⁊ hoc det.⌋

¶ Si enim est specialiter alicui generi indi/uiduo existẽs passio: ut leonibus fortitudo necesse est ⁊ signum eẽ aliqđ: cõpati enim sibi inuicez positum est: ⁊ hoc sit magnas summitates habere qđ ⁊ in alijs nõ totis ge/neribus non cõtingit. Nam signum sic ꝓ/prium est quoniã totius generis passio est ꝓpria ⁊ non solus ꝓprium sicut solemus proprium dicere erit ergo ⁊ in alio gene/re hoc ⁊ erit fortis homo ⁊ ad aliquod ani/mal: habebit ergo signum: vnum enim vnius fuit. Si ergo sunt hec ⁊ poterimus talia signa colligere in his animalibꝰ que tãtuz vnam passionem habent aliqua ⁊

priam. vnumquodq; autē hab quoniam vnum habere necess terimus naturas cognoscere.

¶ Datis suppōnibus ponit artē suā ad sign. et diuidit in duas. In pᵃ docet inuenire s est passio. in 2ᵃ ubi plures cum dicit. Si prima intēdit talem artem. Si aliq̄ passio totalr et alicui non totalr ad inueniēdum sbo cui totaliter inest. verbi grā fortitudo uersaliter homini aūt et equo pticulariter. ergo signum fortitudinis in leone cōsiderā quit fortitudinem in alijs aīalibus fortibus bere magnas extremitates tūc erit signum fo in leone in dādo habere artem. Sic pcedit pm si aliqua ppria passio insit alicui sbo speciali ut illudo necesse est aliqd eius eē signum in sbo hoc dictum est in suppōne pma et hec est. Si enim est liter. Scdo adiūgit q̄ hoc pōt esse magnas extrem habere qd qdem inest alijs oībus aīalibus a leone q̄ non uti et ad remouēdum cauillationem dicit q̄ sign sic pprium dicit et similr eius passio put solet dici ppa put cōuenit alicui uliter licz nō soli et hec est. Et si hec. 3° ex hoc cōcludit q̄ hec passio fortitudo alijs inest a leo ne sicut homini alicui et equo et hēbit ibi signum cum sit passio vna et cum ita sit poterimus passionem de sbo co gnoscere et h est. erit ergo.

¶ Si vo duo habet propria totum genus ut leo forte et cōmunicatiuum quomodo cognoscemus utrum uerius signuz sit eorum signorum que specialiter sequuntur. An si alicui non toti alij ambo: et in quibus non totus utrūq; quādo hoc quidem habet: illud autem non. si enim fortis quidez liberalis autem non. Habet autē hoc palam quoniam et duoruz in leone fuit hoc signum fortitudinis.

¶ Coīter docet inuenire signuz passionis ubi plures sūt passiones et pcedit sic. pmo querit cū aliqd genus sbm hēat duas passiones naturales sicut homo hēt fortitudinem et liberalitatem et hēt eoz signa duo quomō cognoscimus q̄ signum huius passiōis sit et hoc est. si vo duo habent. Scdo sic soluit si duo sint et duo sint signa cōsiderādum est in quo sbo vna passio sepat ab altera ita q̄ eius insit vna passio et nō altera et vide q̄ signoz cōmunicat eque in illo sbo et illud habet poni pro eius sbo pmo cui ambe passiones insunt. vbi grā inest fortitudo et liberalitas signum vnum est hēre magnas extremitates reliquum aūt non noiat hic. cōsiderāduz ergo ad hominem et ad equum et ad huiusmodi. in equo inuenit fortitudo sed non liberalitas et videt similr habere magnas extremitates cum coīter ibi in fortitudine que si sit in leone dicēdum est magnas extremitates habere esse signū fortitudinis et h est. Si alicui sit cōmune. Inest sit alicui alij s. a propio sbo. nō toti ambo. s. non ambo uliter insunt. d. enim negatio cadere sup utrūq;. s. sup toti et sup ambo et hoc exponit. d. et p. s. ubi utrūq;. i. utraq; passio. s. diuisim insit qbusdam. i. aliqbus. non totis. s. nō ulr. s. qā illud habet h. i. vnam passionū. illd aūt non. s. nō ea. nam ambo sic fortis liberalis aut non habet h aut h. s. signum habere magnas extremitates de numero signorum et h est. palam quoniam etc.

¶ Est ergo naturas cognoscere in prima qui lem figura medium prime extremita

a
u
in
id
ui
ch
m
for
cel
qu
ad.
stre
ster
cus
q̄ re
Et
dem
logicu
non t
q̄ ht.
turali
nālē
logicum
minari,
non cōue
signum h
passionis p
lis et moral
eet sumere
lis pīter dictā
aut docet inueni
Adhuc passio nālis
aut inalati. ppie
homo nālis in
dē ar
Et dic
h in
dete
cia
ca
si

iij